İNCİL

(Yeni Ahit)

İncil hakkında ansiklopedik bilgi

İncil, Hıristiyanlığın kutsal kitabı olan Kitab-ı Mukaddes'in, Yeni Ahit kısmının ilk dört bölümünün her birine verilen ad. Matta, Markos, Luka ve Yuhanna tarafından kaleme alınmış olan dört İncil, yazarlarının adıyla anılır. İncillerde, Hıristiyanlığa göre İsa'nın hayatı ve öğretileri anlatılır.

Türkçeye Arapçadan geçen kelimenin aslı Yunanca (Evangelion) şeklindedir ve 'iyi haber, müjde' anlamına gelir. .

İncil kelimesi gerçekte Yeni Antlaşma'nın ilk dört kitabını (bölümünü) karşıladığı halde, bazen Yeni Antlaşma'nın tamamı için de kullanıldığı olur. Bazen ise, hatalı olarak, Kitab-ı Mukaddes'in tümü yerine kullanılır. Yeni Ahit'in ilk dört kısmını oluşturan kanonik İncil'ler: Matta, Markos, Luka ve Yuhanna İncilleridir.

Günümüzde Hıristiyanlar, çok sayıda İncil arasından sadece dört tanesinin ilahi vahiy sonucu yazıldığına inanır ve Yeni Ahit'in bir parçası olarak kabul eder. Bunlar Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'dır. Bunlara Kanonik İnciller de denir. Bunlar dışındaki çok sayıda İncile ise apokrif denir.

İncil'ler Celile'li bir marangoz, öğretmen ve şifa dağıtıcı olan İsa'nın hayatını özetle anlatırlar. İsa bir Yahudi olarak Roma İmparatorluğu'nda dünyaya geldi (M.Ö. 8-M.Ö. 2). Hıristiyan ve İslami kaynaklara göre bir mucize eseri olarak Bakire Meryem'den babasız dünyaya geldi.

Yahudilerin yüzyıllardır beklediği Mesih olduğunu ileri süren İsa, dini öğretilerini yaydı ve geniş bir kitleyi peşinden sürükledi. Bazı Yahudi din adamlarının teşviki ve Roma'nın Yahudiye eyaletinin valisi Pontius Pilatus'un emri ile Kudüs'te çarmıha gerildi (M.S. 29-M.S.36). İslamiyet'e göre çarmıha gerilen kişi İsa değildir ve tanrı tarafından İsa gibi gösterilmiştir . Bununla birlikte az sayıda tarihçi ve araştırmacı İncil'ler ve Kur'an'da bahsi geçen ve tarihi dökümanlarda

ismine rastlanılmayan İsa'nın mitolojik bir karakter olabileceğini düşünmektedir.

Hıristiyan kaynaklarına göre, İsa'nın çarmıhta öldüğü ve üç gün sonra dirildiği inancı havarileri ve diğer öğrencileri arasında büyük etki yarattı. Havariler İsa'nın göğe alınışından sonra bir süre Filistin'de kaldılar. Ancak hem Yahudi muhafazakarlar hem de Romalılar'dan gördükleri baskılar nedeniyle dünyanın değişik yerlerine göç etmek zorunda kaldılar. Bunun sonuçlarından biri de Hıristiyanlığın yayılması oldu. Havarilerden Petrus Roma'da, Bartalmay Ermenistan'da, Yehuda (Taday) ve Yurtsever Simun Pers topraklarında öldürülmüşlerdir

Hıristiyan kaynaklarının aktardığına göre, İsa'nın havarileri ve onların yakın çevresinde yer alan kişiler İsa'nın öğretilerini anlatmayı sürdürdüler. Öğrencilerin önderi konumundaki Petrus Roma'da yaşamaktaydı. Onun yakın çalışma arkadaşı Markos büyük olasılıkla Petrus'un anlattıklarını bir araya getirerek İsa'nın yaşamını anlatan en eski İncil kitapçığını yazmıştır (M.S. 50-60 yılları). Diğer İncil yazarları İsa'nın öğrencisi Matta Levi ve Pavlus'un yakın çalışma arkadaşı doktor Luka, Markos'un yazdığı metni geliştirerek değişik alıcılara göndermek üzere İsa'nın yaşam öyküsünden kesitleri yazmışlardır. Her iki kitapçığın da 70 yılları dolayında yazıldığı düşünülmektedir. Yine İsa'nın öğrencisi olan Yuhanna ise İncil'ini 85 yılından sonra kaleme almıştır. İncil'lerin yazım tarihleri ile hangi dilde yazıldığına dair güvenilir bir bilgi yoktur.

Yeni Antlaşma 27 kitapçıktan oluşmaktadır. İsa'nın yaşamını anlatan ilk dört kitapçığa İncil denilmektedir. Sonraki kitapçıkların büyük bir bölümü ise İsa'nın öğrencilerinin (elçilerinin) kiliselere yazdığı mektupları içerir.

İsa'dan sonraki ilk iki yüzyılda çok sayıda İncil ortaya çıkmıştır. Başlangıçta bunların hangilerinin “kutsal” ve “kanonik” kabul edilmesi gerektiği konusunda bir görüş birliği yoktu. Dört İncil olması gerektiğini savunan ilk belge M.S. 180 yılında Piskopos Irenaeus tarafından yazılmıştır. Dört İncil konusunda Hıristiyanların bir görüş

birliğine varması bu tarihten de daha ileride gerçekleşmiştir. M.S. 397′deki Üçüncü Kartaca Konsili, günümüzdeki haliyle Yeni Ahit'in onaylandığı ilk büyük Hıristiyan kuruludur.

Kitabı Mukaddes'teki İncillerin üçü; Matta, Markos ve Luka'nınkiler, gerek verdikleri bilgi gerekse üslup açısından birbirini andırır. Bunlara sinoptikler denir. Yuhanna'nın incili, diğerlerinden farklıdır. Sinoptik İncillerin ortak bir kaynaktan (Q metni) kaynaklandığı öne sürülmüştür.

Matta İncili, İsa'nın oniki havarisinden biri olan, Roma vergi memuru Celile'li Matta tarafından yazıldığı kabul edilen incildir. Yeni Ahit'in ilk bölümünü meydana getirir. Kelime anlamı olarak Matta, İbranice "efendimizin (tanrımızın) hediyesi" anlamına gelmektedir. M.S. 52 – 68 yılları arasında, Kudüs düşmeden önce yazıldığı tahmin edilmektedir.

Matta İncili, İsa'nın soyağacı ile başlar, hayatını ve dinî faaliyetlerini özetler. Havarilerin seçimini ve İsa'ya katılışlarını anlatır. Muhtemelen ilk olarak İbranice yazılmıştır. Markos İncili temel alınmıştır. Diğer üç kanonik incilden çok daha fazla Eski Ahit referansı içermektedir. İsa'nın da mensubu olduğu Yahudi toplumunu hedeflediği düşünülmektedir. Yahudileri, Nasıra'lı İsa'nın yüzyıllardır bekledikleri Mesih (kurtarıcı) olduğuna inandırmayı amaçlar. İsa'nın kral olduğu belirtilir. Yahudilerin fizikî ve materyalist bir kurtarıcı ve krallık beklemelerinden ötürü Matta İncili'nde İsa'nın manevî krallığı vurgulanır.

Markos İncili, Yeni Ahit'in ilk dört bölümünü oluşturan kanonik incillerden ikincisidir. "Evanjelist Markos" olarak da bilinen Yuhanna Markos tarafından yazılmıştır. Markos, Barnabas'ın kuzeni ve İsa'nın havarisi Petrus'un (Simun) yakın arkadaşıdır. Markos'un incili Petrus'a dayanarak yazdığı kabul edilir. M.S. 60′lı yılların sonlarında veya 70′li yılların başlarında yazılmıştır. Matta ve Luka İncillerine kaynak teşkil ettiği ve incillerin en eskisi olduğuna inanılır. Vaftizci Yahya'dan İsa'nın göğe yükselişine kadar olan kısmı anlatır. Kısa versiyonunda İsa'nın boş mezarına kadar olan kısmı anlatır.

Luka İncili: Doktor veya ressam olduğu söylenen Luka, Pavlos'un talebesidir, Havari değildir. Luka İncili, Vaftizci Yahya'nın doğumundan İsa'nın göğe yükselişine kadar olan yaklaşık 35 yılı kapsar. M.S. 60′lı yıllarda yazıldığı tahmin edilmektedir. Markos İncili'ni baz aldığı kabul edilir. Karakteristikleri, dönemin Yunanlılarına hitap ettiğini düşündürür. İncilin yazıldığı dönemlerde Romalılar askerlikte ustalaşmış iken, Yunanlılar bilgelikleriyle meşhurdurlar. Bu nedenle Luka İncili İsa'yı kusursuz bir insan ve tanrının bilgeliğinin insan şekline bürünüşü olarak resmeder. İsa'nın ibret verici kısa hikâyelerine geniş yer verir. İsa'nın Kutsal Ruh ile olan bağlantısını anlatır. Kutsal Ruh'un doğmuş şekli olduğunu, Kutsal Ruh'un gücü sayesinde kilisesini kurduğunu ve Kutsal Ruh'tan akan sözlerini, vaatlerini anlatır.

Yuhanna İncili, Yeni Ahit'in ilk dört bölümünü meydan getiren kanonik incillerden sonuncusudur. Kelime anlamı olarak "sevgili" veya "sevilen" demektir. Balıkçılık yaparak geçinen, "Evancelist Yuhanna" olarak da bilinen, havari Yuhanna tarafından yazılmıştır. M.S. 90′lı yıllarda yazıldığı tahmin edilmektedir. Vaftizci Yahya'nın (Yahya Peygamber) dini faaliyetlerinden, İsa'nın göğe yükselişine kadar olan zaman aralığını kapsar.

Yuhanna İncili, İsa'nın kilisesinin oluşumunu anlatır. Cennetteki krallığından insanlığa yol göstermeye devam edeceği vurgulanır. Bu anlamda, diğer inciller gibi belirli bir kesimi değil, tüm insanlığı hedeflediği düşünülebilir. "Dünya" kelimesi birçok yerde tekrarlanır. Diğer incillerde vurgulanan İsa'nın insanî veya dünyevî faaliyetlerinden ziyade doktrinlerine geniş yer ayırır.

YUHANNA

BÖLÜM 1

Tanrısal Söz

Yu.1: 1 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı.

Yu.1: 2 Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi.

Yu.1: 3 Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı.

Yu.1: 4 Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı.

Yu.1: 5 Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi .

Yu.1: 6 Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı.

Yu.1: 7 Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi.

Yu.1: 8 Kendisi ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi.

Yu.1: 9 Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık vardı.

Yu.1: 10 O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı.

Yu.1: 11 Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi.

Yu.1: 12 Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.

Yu.1: 13 Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular.

Yu.1: 14 Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük.

Yu.1: 15 Yahya O'na tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: "'Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' diye

sözünü ettiğim kişi budur."

Yu.1: 16 Nitekim hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık.

Yu.1: 17 Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi.

Yu.1: 18 Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı.

Yahya'nın Ortaya Çıkışı
(Mat.3:112; Mar.1:18; Luk.3:118)

Yu.1: 1920 Yahudi yetkililer Yahya'ya, "Sen kimsin?" diye sormak üzere Yeruşalim'den kâhinlerle Levililer'i gönderdikleri zaman Yahya'nın tanıklığı şöyle oldu açıkça konuştu, inkâr etmedi "Ben Mesih değilim" diye açıkça konuştu.

Yu.1: 21 Onlar da kendisine, "Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?" diye sordular. O da, "Değilim" dedi. "Sen beklediğimiz peygamber misin?" sorusuna, "Hayır" yanıtını verdi.

Yu.1: 22 Bu kez, "Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim" dediler. "Kendin için ne diyorsun?"

Yu.1: 23 Yahya, "Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, 'Rab'bin yolunu düzleyin' diye çölde haykıranın sesiyim ben" dedi.

Yu.1: 2425 Yahya'ya gönderilen bazı Ferisiler ona, "Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?" diye sordular.

Yu.1: 26 Yahya onlara şöyle yanıt verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor.

Yu.1: 27 Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim."

Yu.1: 28 Bütün bunlar Şeria Irmağı'nın ötesinde bulunan Beytanya'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu.

Tanrı Kuzusu

Yu.1: 29 Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!

Yu.1: 30 Kendisi için, 'Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur.

Yu.1: 31 Ben O'nu tanımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim."

Yu.1: 32 Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: "Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm.

Yu.1: 33 Ben O'nu tanımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur' dedi.

Yu.1: 34 Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ettim."

İsa'nın İlk Öğrencileri

Yu.1: 35 Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi.

Yu.1: 36 Oradan geçen İsa'ya bakarak, "İşte Tanrı Kuzusu!" dedi.

Yu.1: 37 Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti.

Yu.1: 38 İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, "Ne arıyorsunuz?" diye sordu. Onlar da, "Rabbî, nerede oturuyorsun?" dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir.

Yu.1: 39 İsa, "Gelin, görün" dedi. Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat dört sularıydı.

Yu.1: 40 Yahya'yı işitip İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı.

Yu.1: 41 Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, "Biz Mesih'i bulduk" dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir.

Yu.1: 42 Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, "Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın" dedi. Kefas, kaya anlamına gelir.

Yu.1: 43 Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, "Ardımdan gel" dedi.

Yu.1: 44 Filipus da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı.

Yu.1: 45 Filipus, Natanel'i bularak ona, "Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk" dedi.

Yu.1: 46 Natanel Filipus'a, "Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?" diye sordu. Filipus, "Gel de gör" dedi.

Yu.1: 47 İsa, Natanel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, "İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsrailli!" dedi.

Yu.1: 48 Natanel, "Beni nereden tanıyorsun?" diye sordu. İsa, "Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm" yanıtını verdi.

Yu.1: 49 Natanel, "Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!" dedi.

Yu.1: 50 İsa ona dedi ki, "Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin."

Yu.1: 51 Sonra da, "Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz" dedi.

BÖLÜM 2

İsa'nın İlk Mucizesi

Yu.2: 1 Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı.

Yu.2: 2 İsa'yla öğrencileri de düğüne çağrılmışlardı.

Yu.2: 3 Şarap tükenince annesi İsa'ya, "Şarapları kalmadı" dedi.

Yu.2: 4 İsa, "Anne , benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi" dedi.

Yu.2: 5 Annesi hizmet edenlere, "Size ne derse onu yapın" dedi.

Yu.2: 6 Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardı.

Yu.2: 7 İsa hizmet edenlere, "Küpleri suyla doldurun" dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular.

Yu.2: 8 Sonra hizmet edenlere, "Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün" dedi. Onlar da götürdüler.

Yu.2: 910 Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkârlar biliyorlardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp, "Herkes önce iyi şarabı,

çok içildikten sonra da kötüsünü sunar" dedi, "Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışşın."

Yu.2: 11 İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor
(Mat.21:1213; Mar.11:1517; Luk.19:4546)

Yu.2: 12 Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefarnahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar.

Yu.2: 13 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. İsa da Yeruşalim'e gitti.

Yu.2: 14 Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları gördü.

Yu.2: 15 İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi.

Yu.2: 16 Güvercin satanlara, "Bunları buradan kaldırın, Babam'ın evini pazar yerine çevirmeyin!" dedi.

Yu.2: 17 Öğrencileri, "Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek" diye yazılmış olan sözü hatırladılar.

Yu.2: 18 Yahudi yetkililer İsa'ya, "Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir belirti göstereceksin?" diye sordular.

Yu.2: 19 İsa şu yanıtı verdi: "Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım."

Yu.2: 20 Yahudi yetkililer, "Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?" dediler.

Yu.2: 21 Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi.

Yu.2: 22 İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu söze iman ettiler.

Yu.2: 23 Fısıh Bayramı'nda İsa'nın Yeruşalim'de bulunduğu sırada gerçekleştirdiği belirtileri gören birçokları O'nun adına iman ettiler.

Yu.2: 24 Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu.

Yu.2: 25 İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

BÖLÜM 3

İsa ile Nikodim

Yu.3: 12 Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî , senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi.

Yu.3: 3 İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."

Yu.3: 4 Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu.

Yu.3: 5 İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez.

Yu.3: 6 Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur.

Yu.3: 7 Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma.

Yu.3: 8 Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir."

Yu.3: 9 Nikodim İsa'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu.

Yu.3: 10 İsa ona şöyle yanıt verdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun?

Yu.3: 11 Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz.

Yu.3: 12 Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız?

Yu.3: 13 Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır.

Yu.3: 14 Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir.

Yu.3: 15 Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.

Yu.3: 16 "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

Yu.3: 17 Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.

Yu.3: 18 O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir.

Yu.3: 19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü.

Yu.3: 20 Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz.

Yu.3: 21 Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir."

Yahya'nın Tanıklığı

Yu.3: 22 Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlarla birlikte orada bir süre kalarak vaftiz etti.

Yu.3: 23 Yahya da Salim yakınındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı. İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı.

Yu.3: 24 Yahya henüz hapse atılmamıştı.

Yu.3: 25 O sıralarda Yahya'nın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı.

Yu.3: 26 Öğrencileri Yahya'ya gelerek, "Rabbî" dediler, "Şeria Irmağı'nın karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor."

Yu.3: 27 Yahya şöyle yanıt verdi: "İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz.

Yu.3: 28 'Ben Mesih değilim, ama O'nun öncüsü olarak gönderildim' dediğime siz kendiniz tanıksınız.

Yu.3: 29 Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı.

Yu.3: 30 O büyümeli, bense küçülmeliyim."

Yu.3: 31 Yukarıdan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten

üstündür.

Yu.3: 32 Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez.

Yu.3: 33 O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır.

Yu.3: 34 Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçüyle vermez.

Yu.3: 35 Baba Oğul'u sever; her şeyi O'na teslim etmiştir.

Yu.3: 36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

BÖLÜM 4

İsa ile Samiriyeli Kadın

Yu.4: 13 Ferisiler , İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duydular aslında İsa'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı İsa bunu öğrenince Yahudiye'den ayrılıp yine Celile'ye gitti.

Yu.4: 4 Giderken Samiriye'den geçmesi gerekiyordu.

Yu.4: 5 Böylece Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı.

Yu.4: 6 Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı.

Yu.4: 7 Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, "Bana su ver, içeyim" dedi.

Yu.4: 8 İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi.

Yu.4: 9 Samiriyeli kadın, "Sen Yahudi'sin, bense Samiriyeli bir kadınım" dedi, "Nasıl olur da benden su istersin?" Çünkü Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur.

Yu.4: 10 İsa kadına şu yanıtı verdi: "Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver, içeyim' diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi."

Yu.4: 11 Kadın, "Efendim" dedi, "Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın?

Yu.4: 12 Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?"

Yu.4: 13 İsa şöyle yanıt verdi: "Bu sudan her içen yine susayacak.

Yu.4: 14 Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak."

Yu.4: 15 Kadın, "Efendim" dedi, "Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim."

Yu.4: 16 İsa, "Git, kocanı çağır ve buraya gel" dedi.

Yu.4: 17 Kadın, "Kocam yok" diye yanıtladı. İsa, "Kocam yok demekle doğruyu söyledin" dedi.

Yu.4: 18 "Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin."

Yu.4: 19 Kadın, "Efendim, anlıyorum, sen bir peygambersin" dedi.

Yu.4: 20 "Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yeruşalim'de olduğunu söylüyorsunuz."

Yu.4: 21 İsa ona şöyle dedi: "Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yeruşalim'de tapınacaksınız!

Yu.4: 22 Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir.

Yu.4: 23 Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor.

Yu.4: 24 Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar."

Yu.4: 25 Kadın İsa'ya, "Mesih denilen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum" dedi, "O gelince bize her şeyi bildirecek."

Yu.4: 26 İsa, "Seninle konuşan ben, O'yum" dedi.

Yu.4: 27 Bu sırada İsa'nın öğrencileri geldiler. O'nun bir kadınla konuşmasına şaştılar. Bununla birlikte hiçbiri, "Ne istiyorsun?" ya da, "O kadınla neden konuşuyorsun?" demedi.

Yu.4: 2829 Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: "Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?"

Yu.4: 30 Halk da kentten çıkıp İsa'ya doğru gelmeye başladı.

Yu.4: 31 Bu arada öğrencileri O'na, "Rabbî , yemek ye!" diye rica ediyorlardı.

Yu.4: 32 Ama İsa, "Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var" dedi.

Yu.4: 33 Öğrenciler birbirlerine, "Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?" diye sordular.

Yu.4: 34 İsa, "Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır" dedi.

Yu.4: 35 "Sizler, 'Ekinleri biçmeye daha dört ay var' demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum, başınızı kaldırıp tarlalara bakın. Ekinler sararmış, biçilmeye hazır!

Yu.4: 36 Eken ve biçen birlikte sevinsinler diye, biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar.

Yu.4: 37 'Biri eker, başkası biçer' sözü bu durumda doğrudur.

Yu.4: 38 Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz ise onların emeğinden yararlandınız."

Yu.4: 39 O kentten birçok Samiriyeli, "Yaptığım her şeyi bana söyledi" diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti.

Yu.4: 40 Samiriyeliler O'na gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı.

Yu.4: 41 O'nun sözü üzerine daha birçokları iman etti.

Yu.4: 42 Bunlar kadına, "Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil" diyorlardı. "Kendimiz işittik, O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz."

Bir Memurun Oğlu İyileştiriliyor

Yu.4: 43 Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılıp Celile'ye gitti.

Yu.4: 44 İsa'nın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık etmişti.

Yu.4: 45 Celile'ye geldiği zaman Celileliler O'nu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram için gitmişler ve bayramda O'nun Yeruşalim'de yaptığı her şeyi görmüşlerdi.

Yu.4: 46 İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celile'nin Kana Köyü'ne geldi. Orada saraya bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahum'da hastaydı.

Yu.4: 47 Adam, İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere olan oğlunu iyileştirmesi için O'na yalvardı.

Yu.4: 48 İsa adama, "Sizler belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz" dedi.

Yu.4: 49 Saray memuru İsa'ya, "Efendim, çocuğum ölmeden yetiş!" dedi.

Yu.4: 50 İsa, "Git, oğlun yaşayacak" dedi. Adam, İsa'nın söylediği söze iman ederek gitti.

Yu.4: 51 Daha yoldayken köleleri onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler.

Yu.4: 52 Adam onlara, oğlunun iyileşmeye başladığı saati sordu. "Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü" dediler.

Yu.4: 53 Baba bunun, İsa'nın, "Oğlun yaşayacak" dediği saat olduğunu anladı. Kendisi ve bütün ev halkı iman etti.

Yu.4: 54 İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi.

BÖLÜM 5

Havuzdaki Kötürüm İyileştiriliyor

Yu.5: 1 İsa bundan sonra Yahudiler'in bir bayramı nedeniyle Yeruşalim'e gitti.

Yu.5: 2 Yeruşalim'de Koyun Kapısı yanında, İbranice'de Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır.

Yu.5: 34 Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatardı.

Yu.5: 5 Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı.

Yu.5: 6 İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, "İyi olmak ister misin?" diye sordu.

Yu.5: 7 Hasta şöyle yanıt verdi: "Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor."

Yu.5: 8 İsa ona, "Kalk, şilteni topla ve yürü" dedi.

Yu.5: 9 Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı. O gün Şabat Günü'ydü .

Yu.5: 10 Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, "Bugün Şabat Günü" dediler, "Şilteni toplaman yasaktır."

Yu.5: 11 Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: "Beni iyileştiren kişi bana, 'Şilteni topla ve yürü' dedi."

Yu.5: 12 "Sana, 'Şilteni topla ve yürü' diyen adam kim?" diye sordular.

Yu.5: 13 İyileşen adam ise O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti.

Yu.5: 14 İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. "Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin" dedi.

Yu.5: 15 Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi.

Yu.5: 16 Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar.

Yu.5: 17 Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: "Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum."

Yu.5: 18 İşte bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştı.

Oğul'un Yetkisi

Yu.5: 19 İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar.

Yu.5: 20 Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının hepsini O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir.

Yu.5: 21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir.

Yu.5: 22 Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir.

Yu.5: 23 Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.

Yu.5: 24 "Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.

Yu.5: 25 Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile.

Yu.5: 26 Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi.

Yu.5: 27 O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur .

Yu.5: 28 Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor.

Yu.5: 29 Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler."

İsa'ya Tanıklık Edenler

Yu.5: 30 "Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır.

Yu.5: 31 Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz.

Yu.5: 32 Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim.

Yu.5: 33 Siz Yahya'ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti.

Yu.5: 34 İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum.

Yu.5: 35 Yahya, yanan ve ışık saçan bir çıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz.

Yu.5: 36 Ama benim, Yahya'nınkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Baba'nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor.

Yu.5: 37 Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de şeklini gördünüz.

Yu.5: 38 O'nun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.

Yu.5: 39 Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!

Yu.5: 40 Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.

Yu.5: 41 "İnsanlardan övgü kabul etmiyorum.

Yu.5: 42 Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur.

Yu.5: 43 Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz.

Yu.5: 44 Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz?

Yu.5: 45 Baba'nın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır.

Yu.5: 46 Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır.

Yu.5: 47 Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

BÖLÜM 6

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mat.14:1321; Mar.6:3044; Luk.9:1017)

Yu.6: 1 Bundan sonra İsa, Celile Taberiye Gölü'nün karşı yakasına geçti.

Yu.6: 2 Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi.

Yu.6: 3 İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu.

Yu.6: 4 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı.

Yu.6: 5 İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, "Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?" diye sordu.

Yu.6: 6 Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu.

Yu.6: 7 Filipus O'na şu yanıtı verdi: "Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez."

Yu.6: 89 Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, "Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?"

Yu.6: 10 İsa, "Halkı yere oturtun" dedi. Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı.

Yu.6: 11 İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi.

Yu.6: 12 Herkes doyunca İsa öğrencilerine, "Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın" dedi.

Yu.6: 13 Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular.

Yu.6: 14 Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, "Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur" dedi.

Yu.6: 15 İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götüreceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi.

İsa Su Üstünde Yürüyor
(Mat.14:2233; Mar.6:4552)

Yu.6: 16 Akşam olunca öğrencileri göle indiler.

Yu.6: 17 Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemişti.

Yu.6: 18 Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı.

Yu.6: 19 Öğrenciler üç mil kadar kürek çektikten sonra, İsa'nın gölün üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular.

Yu.6: 20 Ama İsa, "Korkmayın, benim!" dedi.

Yu.6: 21 Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı.

Yu.6: 22 Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tek tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı.

Yu.6: 23 Rab'bin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi.

Yu.6: 24 Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti.

Yu.6: 25 O'nu gölün karşı yakasında buldukları zaman, "Rabbî , buraya ne zaman geldin?" diye sordular.

Yaşam Ekmeği

Yu.6: 26 İsa şöyle yanıt verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz.

Yu.6: 27 Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir ."

Yu.6: 28 Onlar da şunu sordular: "Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?"

Yu.6: 29 İsa, "Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye yanıt verdi.

Yu.6: 30 Bunun üzerine, "Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?" dediler.

Yu.6: 31 "Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.'"

Yu.6: 32 İsa onlara dedi ki, "Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir.

Yu.6: 33 Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir."

Yu.6: 34 Onlar da, "Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!" dediler.

Yu.6: 35 İsa, "Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz" dedi.

Yu.6: 36 "Ama ben size dedim ki, 'Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.'

Yu.6: 37 Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam.

Yu.6: 38 Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim.

Yu.6: 39 Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir.

Yu.6: 40 Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim."

Yu.6: 41 "Gökten inmiş olan ekmek Ben'im" dediği için Yahudiler O'na karşı söylenmeye başladılar.

Yu.6: 42 "Yusuf oğlu İsa değil mi bu?" diyorlardı. "Annesini de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, 'Gökten indim' diyor?"

Yu.6: 43 İsa, "Aranızda söylenmeyin" dedi.

Yu.6: 44 "Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim.

Yu.6: 45 Peygamberlerin yazdığı gibi, 'Tanrı onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.' Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir.

Yu.6: 46 Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen görmüştür.

Yu.6: 47 Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır.

Yu.6: 48 Yaşam ekmeği Ben'im.

Yu.6: 49 Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler.

Yu.6: 50 Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek.

Yu.6: 51 Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir."

Yu.6: 52 Bunun üzerine Yahudiler, "Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?" diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar.

Yu.6: 53 İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz.

Yu.6: 54 Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim.

Yu.6: 55 Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir.

Yu.6: 56 Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda.

Yu.6: 57 Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığımla yaşayacak.

Yu.6: 58 İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar."

Yu.6: 59 İsa bu sözleri Kefarnahum'da havrada öğretirken söyledi.

Birçok Kişi İsa'yı Terk Ediyor

Yu.6: 60 Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, "Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?" dediler.

Yu.6: 61 Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, "Bu sizi şaşırtıyor mu?" dedi.

Yu.6: 62 "Ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...?

Yu.6: 63 Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır.

Yu.6: 64 Yine de aranızda iman etmeyenler var." İsa iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu.

Yu.6: 65 "Sizlere, 'Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez' dememin nedeni budur" dedi.

Yu.6: 66 Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular.

Yu.6: 67 İsa o zaman Onikiler'e , "Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?" diye sordu.

Yu.6: 68 Simun Petrus şu yanıtı verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir.

Yu.6: 69 İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın."

Yu.6: 70 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir."

Yu.6: 71 Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

BÖLÜM 7

İsa Yeruşalim'e Gidiyor

Yu.7: 1 Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer O'nu öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu.

Yu.7: 2 Yahudiler'in Çardak Bayramı yaklaşmıştı.

Yu.7: 3 Bu nedenle İsa'nın kardeşleri O'na, "Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git" dediler, "Öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler.

Yu.7: 4 Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!"

Yu.7: 5 Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı.

Yu.7: 6 İsa onlara, "Benim zamanım daha gelmedi" dedi, "Oysa sizin için zaman hep uygundur.

Yu.7: 7 Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum.

Yu.7: 8 Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha dolmadı."

Yu.7: 9 İsa bu sözleri söyleyip Celile'de kaldı.

Yu.7: 10 Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak açıktan açığa değil, gizlice gitti.

Yu.7: 11 Yahudi yetkililer O'nu bayram sırasında arıyor, "O nerede?"
diye soruyorlardı.

Yu.7: 12 Kalabalık arasında O'nunla ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu.
Bazıları, "İyi adamdır", bazıları da, "Hayır, tam tersine, halkı
saptırıyor" diyorlardı.

Yu.7: 13 Bununla birlikte yetkililerden korktukları için, hiç kimse
O'ndan açıkça söz etmiyordu.

Yu.7: 14 Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye
başladı.

Yu.7: 15 Yahudiler şaşırdılar. "Bu adam hiç öğrenim görmediği halde,
nasıl bu kadar bilgili olabilir ?" dediler.

Yu.7: 16 İsa onlara, "Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir"
diye karşılık verdi.

Yu.7: 17 "Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa,
bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi
konuştuğumu bilecektir.

Yu.7: 18 Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama
kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık
yoktur.

Yu.7: 19 Musa size Kutsal Yasa'yı vermedi mi? Yine de hiçbiriniz
Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?"

Yu.7: 20 Kalabalık, "Cin çarpmış seni!" dedi. "Seni öldürmek isteyen
kim?"

Yu.7: 21 İsa, "Ben bir mucize yaptım, hepiniz şaşkına döndünüz"
diye yanıt verdi.

Yu.7: 22 "Musa size sünneti buyurduğu için aslında bu, Musa'dan değil, atalarınızdan kalmadır Şabat Günü birini sünnet edersiniz.

Yu.7: 23 Musa'nın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kızıyorsunuz?

Yu.7: 24 Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun."

İsa, Mesih Midir?

Yu.7: 25 Yeruşalimliler'in bazıları, "Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?" diyorlardı.

Yu.7: 26 "Bakın, açıkça konuşuyor, O'na bir şey demiyorlar. Yoksa önderler O'nun Mesih olduğunu gerçekten kabul ettiler mi?

Yu.7: 27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecek."

Yu.7: 28 O sırada tapınakta öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: "Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen gerçektir. O'nu siz tanımıyorsunuz.

Yu.7: 29 Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndanım, beni O gönderdi."

Yu.7: 30 Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi. Çünkü O'nun saati henüz gelmemişti.

Yu.7: 31 Halktan birçok kişi ise O'na iman etti. "Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?" diyorlardı.

Yu.7: 32 Ferisiler halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular. Başkâhinler ve Ferisiler O'nu yakalamak için görevliler gönderdiler.

Yu.7: 33 İsa, "Kısa bir süre daha sizinleyim" dedi, "Sonra beni gönderene gideceğim.

Yu.7: 34 Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz."

Yu.7: 35 Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, "Bu adam nereye gidecek de biz O'nu bulamayacağız?" dediler. "Yoksa Grekler arasında dağılmış olanlara gidip Grekler'e mi öğretecek?

Yu.7: 36 'Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz' diyor. Ne demek istiyor?"

Yu.7: 37 Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: "Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin.

Yu.7: 38 Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana iman edenin 'içinden diri su ırmakları akacaktır.'"

Yu.7: 39 Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemişti.

Yu.7: 40 Halktan bazıları bu sözleri işitince, "Gerçekten beklediğimiz peygamber budur" dediler.

Yu.7: 41 Bazıları da, "Bu Mesih'tir" diyorlardı. Başkaları ise, "Olamaz! Mesih Celile'den mi gelecek?" dediler.

Yu.7: 42 "Kutsal Yazı'da, 'Mesih, Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı Beytlehem Kenti'nden gelecek' denmemiş midir?"

Yu.7: 43 Böylece İsa'dan dolayı halk arasında ayrılık doğdu.

Yu.7: 44 Bazıları O'nu yakalamak istedilerse de, kimse O'na el sürmedi.

Yahudi Önderlerin İmansızlığı

Yu.7: 45 Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, "Niçin O'nu getirmediniz?" diye sordular.

Yu.7: 46 Görevliler, "Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır" karşılığını verdiler.

Yu.7: 47 Ferisiler, "Yoksa siz de mi aldandınız?" dediler.

Yu.7: 48 "Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na iman eden oldu mu hiç?

Yu.7: 49 Kutsal Yasa'yı bilmeyen bu halk lanetlidir."

Yu.7: 5051 İçlerinden biri, daha önce İsa'ya gelen Nikodim, onlara şöyle dedi: "Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?"

Yu.7: 52 Ona, "Yoksa sen de mi Celile'densin?" diye karşılık verdiler. "Araştır, bak, Celile'den peygamber çıkmaz."

Zinada Yakalanan Kadın

Yu.7: 53 Bundan sonra herkes evine gitti.

BÖLÜM 8

Yu.8: 1 İsa ise Zeytin Dağı'na gitti.

Yu.8: 2 Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü. Bütün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı.

Yu.8: 34 Din bilginleri ve Ferisiler , zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa'ya, "Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı" dediler.

Yu.8: 5 "Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanmasını buyurdu, sen ne dersin?"

Yu.8: 6 Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı; O'nu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu.

Yu.8: 7 Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, "İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!" dedi.

Yu.8: 8 Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı.

Yu.8: 9 Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu.

Yu.8: 10 İsa doğrulup ona, "Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?" diye sordu.

Yu.8: 11 Kadın, "Hiçbiri, Efendim" dedi. İsa, "Ben de seni yargılamıyorum" dedi. "Git, artık bundan sonra günah işleme!"

Geçerli Tanıklık

Yu.8: 12 İsa yine halka seslenip şöyle dedi: "Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur."

Yu.8: 13 Ferisiler, "Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil" dediler.

Yu.8: 14 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi

biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmiyorsunuz.

Yu.8: 15 Siz insan gözüyle yargılıyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam.

Yu.8: 16 Yargılasam bile benim yargım doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız.

Yu.8: 17 Yasanızda da, 'İki kişinin tanıklığı geçerlidir' diye yazılmıştır.

Yu.8: 18 Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor."

Yu.8: 19 O zaman O'na, "Baban nerede?" diye sordular. İsa şu karşılığı verdi: "Siz ne beni tanırsınız, ne de Babam'ı. Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız."

Yu.8: 20 İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplanan yerde söyledi. Kimse O'nu yakalamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti.

Yu.8: 21 İsa yine onlara, "Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz" dedi.

Yu.8: 22 Yahudi yetkililer, "Yoksa kendini mi öldürecek?" dediler. "Çünkü, 'Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz' diyor."

Yu.8: 23 İsa onlara, "Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım" dedi. "Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim.

Yu.8: 24 İşte bu nedenle size, 'Günahlarınızın içinde öleceksiniz' dedim. Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz."

Yu.8: 25 O'na, "Sen kimsin?" diye sordular. İsa, "Başlangıçtan beri size ne söyledimse, O'yum" dedi.

Yu.8: 26 "Sizinle ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir. Ben O'ndan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum."

Yu.8: 27 İsa'nın kendilerine Baba'dan söz ettiğini anlamadılar.

Yu.8: 28 Bu nedenle İsa şöyle dedi: "İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Baba'nın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız.

Yu.8: 29 Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O'nu hoşnut edeni yaparım."

Yu.8: 30 Bu sözler üzerine birçokları O'na iman etti.

İbrahim'in Çocukları, İblis'in Çocukları

Yu.8: 31- 32 İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, "Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak" dedi.

Yu.8: 33 "Biz İbrahim'in soyundanız" diye karşılık verdiler, "Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, 'Özgür olacaksınız' diyorsun?"

Yu.8: 34 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir" dedi.

Yu.8: 35 "Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir.

Yu.8: 36 Bunun için, Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz.

Yu.8: 37 İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü yüreğinizde sözüme yer

vermiyorsunuz.

Yu.8: 38 Ben Babam'ın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz."

Yu.8: 39 "Bizim babamız İbrahim'dir" diye karşılık verdiler. İsa, "İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız" dedi.

Yu.8: 40 "Ama şimdi beni Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildireni öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı.

Yu.8: 41 Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz." "Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır" dediler.

Yu.8: 42 İsa, "Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz" dedi. "Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi.

Yu.8: 43 Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan.

Yu.8: 44 Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır . Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır.

Yu.8: 45 Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz.

Yu.8: 46 Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz?

Yu.8: 47 Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz."

İsa'nın Yüceliği

Yu.8: 48 Yahudiler O'na şu karşılığı verdiler: "'Sen, cin çarpmış bir Samiriyeli'sin ' demekte haklı değil miyiz?"

Yu.8: 49 İsa, "Beni cin çarpmadı" dedi. "Ben Babam'ı onurlandırıyorum, ama siz beni aşağılıyorsunuz.

Yu.8: 50 Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır.

Yu.8: 51 Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir."

Yu.8: 52 Yahudiler, "Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz" dediler. "İbrahim öldü, peygamberler de öldü. Oysa sen, 'Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla tatmayacaktır' diyorsun.

Yu.8: 53 Yoksa sen babamız İbrahim'den üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?"

Yu.8: 54 İsa şu karşılığı verdi: "Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir. Beni yücelten, 'Tanrımız' diye çağırdığınız Babam'dır.

Yu.8: 55 Siz O'nu tanımıyorsunuz, ama ben tanıyorum. O'nu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum. Ama ben O'nu tanıyor ve sözüne uyuyorum.

Yu.8: 56 Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi."

Yu.8: 57 Yahudiler, "Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i de mi gördün?" dediler.

Yu.8: 58 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım" dedi.

Yu.8: 59 O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.

BÖLÜM 9

Kör Bir Adam İyileştiriliyor

Yu.9: 1 İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü.

Yu.9: 2 Öğrencileri İsa'ya, "Rabbî , kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?" diye sordular.

Yu.9: 3 İsa şu yanıtı verdi: "Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı'nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu.

Yu.9: 4 Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz.

Yu.9: 5 Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Ben'im."

Yu.9: 6 Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü.

Yu.9: 7 Adama, "Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan" dedi. Şiloah, gönderilmiş anlamına gelir. Adam gidip yıkandı, gözleri açılmış olarak döndü.

Yu.9: 8 Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, "Oturup dilenen adam değil mi bu?" dediler.

Yu.9: 9 Kimi, "Evet, odur" dedi, kimi de "Hayır, ama ona benziyor" dedi. Kendisi ise, "Ben oyum" dedi.

Yu.9: 10 "Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?" diye sordular.

Yu.9: 11 O da şöyle yanıt verdi: "İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, 'Şiloah'a git, yıkan' dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı."

Yu.9: 12 Ona, "Nerede O?" diye sordular. "Bilmiyorum" dedi.

Ferisiler'in Soruşturması

Yu.9: 13 Eskiden kör olan adamı Ferisiler'in yanına götürdüler.

Yu.9: 14 İsa'nın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü .

Yu.9: 15 Bu nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, "İsa gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum" dedi.

Yu.9: 16 Bunun üzerine Ferisiler'in bazıları, "Bu adam Tanrı'dan değildir" dediler. "Çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor." Ama başkaları, "Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?" dediler. Böylece aralarında ayrılık doğdu.

Yu.9: 17 Eskiden kör olan adama yine sordular: "Senin gözlerini açtığına göre, O'nun hakkında sen ne diyorsun?" Adam, "O bir peygamberdir" dedi.

Yu.9: 18 Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmadan onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar.

Yu.9: 19 Onlara, "Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?" diye sordular.

Yu.9: 20 Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: "Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz.

Yu.9: 21 Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun."

Yu.9: 22 Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsa'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyeni havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi.

Yu.9: 23 Bundan dolayı adamın annesiyle babası, "Ergin yaştadır, ona sorun" dediler.

Yu.9: 24 Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı hakkı için doğruyu söyle" dediler, "Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz."

Yu.9: 25 O da şöyle yanıt verdi: "O'nun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum."

Yu.9: 26 O zaman ona, "Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?" dediler.

Yu.9: 27 Onlara, "Size demin söyledim, ama dinlemediniz" dedi. "Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencileri olmak niyetindesiniz?"

Yu.9: 28 Adama söverek, "O'nun öğrencisi sensin!" dediler. "Biz Musa'nın öğrencileriyiz.

Yu.9: 29 Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz."

Yu.9: 30 Adam onlara şu karşılığı verdi: "Şaşılacak şey! O'nun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı.

Yu.9: 31 Tanrı'nın, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler.

Yu.9: 32 Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır.

Yu.9: 33 Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı."

Yu.9: 34 Onlar buna karşılık, "Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders vereceksin?" diyerek onu dışarı attılar.

Ruhsal Körlük

Yu.9: 35 İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, "Sen İnsanoğlu'na iman ediyor musun?" diye sordu.

Yu.9: 36 Adam şu yanıtı verdi: "Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim."

Yu.9: 37 İsa, "O'nu gördün. Şimdi seninle konuşan O'dur" dedi.

Yu.9: 38 Adam, "Rab, iman ediyorum!" diyerek İsa'ya tapındı.

Yu.9: 39 İsa, "Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim" dedi.

Yu.9: 40 O'nun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, "Yoksa biz de mi körüz?" diye sordular.

Yu.9: 41 İsa, "Kör olsaydınız günahınız olmazdı" dedi, "Ama şimdi, 'Görüyoruz' dediğiniz için günahınız duruyor."

BÖLÜM 10

İyi Çoban

Yu.10: 1 "Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve haydutur.

Yu.10: 2 Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır.

Yu.10: 3 Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür.

Yu.10: 4 Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar.

Yu.10: 5 Bir yabancının peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar."

Yu.10: 6 İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğini anlamadılar.

Yu.10: 7 Bunun için İsa yine, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Ben koyunların kapısıyım.

Yu.10: 8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi.

Yu.10: 9 Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur.

Yu.10: 10 Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim.

Yu.10: 11 Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir.

Yu.10: 12 Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır.

Yu.10: 13 Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz.

Yu.10: 14-15 Ben iyi çobanım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarımın uğruna canımı veririm.

Yu.10: 16 Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak.

Yu.10: 17 Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever.

Yu.10: 18 Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım."

Yu.10: 19 Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu.

Yu.10: 20 Birçoğu, "O'nu cin çarpmış, delidir. Niçin O'nu dinliyorsunuz?" diyordu.

Yu.10: 21 Başkaları ise, "Bunlar, cin çarpmış bir adamın sözleri değil" dediler. "Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?"

İsa'ya Karşı Tepkiler Büyüyor

Yu.10: 22 O sırada Yeruşalim'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu. Mevsim kıştı.

Yu.10: 23 İsa tapınağın avlusunda, Süleyman'ın Eyvanı'nda yürüyordu.

Yu.10: 24 Yahudi yetkililer O'nun çevresini sararak, "Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın?" dediler. "Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle."

Yu.10: 25 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor.

Yu.10: 26 Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz.

Yu.10: 27 Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler.

Yu.10: 28 Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz.

Yu.10: 29 Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez.

Yu.10: 30 Ben ve Baba biriz."

Yu.10: 31 Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar.

Yu.10: 32 İsa onlara, "Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim" dedi. "Bu işlerden hangisi için beni taşlıyorsunuz?"

Yu.10: 33 Şöyle yanıt verdiler: "Seni iyi işlerden ötürü değil, küfür ettiğin için taşlıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun."

Yu.10: 34 İsa şu karşılığı verdi: "Yasanızda, 'Siz ilahlarsınız, dedim' diye yazılı değil mi?

Yu.10: 35 Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez.

Yu.10: 36 Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse 'Tanrı'nın Oğlu'yum' dediğim için bana nasıl 'Küfür ediyorsun' dersiniz?

Yu.10: 37 Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin.

Yu.10: 38 Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve anlayasınız."

Yu.10: 39 O'nu yine yakalamaya çalıştılarsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu.

Yu.10: 40 Tekrar Şeria Irmağı'nın karşı yakasına, Yahya'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı.

Yu.10: 41 Birçokları, "Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı" diyerek İsa'ya geldiler.

Yu.10: 42 Ve orada birçokları O'na iman etti.

BÖLÜM 11

Lazar'ın Ölümü

Yu.11: 1 Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı.

Yu.11: 2 Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi.

Yu.11: 3 İki kızkardeş İsa'ya, "Rab, sevdiğin kişi hasta" diye haber gönderdiler.

Yu.11: 4 İsa bunu işitince, "Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek" dedi.

Yu.11: 5 İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi.

Yu.11: 67 Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, "Yahudiye'ye dönelim" dedi.

Yu.11: 8 Öğrenciler, "Rabbî " dediler, "Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?"

Yu.11: 9 İsa şu karşılığı verdi: "Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür.

Yu.11: 10 Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur."

Yu.11: 11 Bu sözleri söyledikten sonra, "Dostumuz Lazar uyudu" diye ekledi, "Onu uyandırmaya gidiyorum."

Yu.11: 12 Öğrenciler, "Ya Rab" dediler, "Uyuduysa iyileşecektir."

Yu.11: 13 İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı.

Yu.11: 14 Bunun üzerine İsa açıkça, "Lazar öldü" dedi.

Yu.11: 15 "İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim."

Yu.11: 16 "İkiz " diye anılan Tomas öbür öğrencilere, "Biz de gidelim, O'nunla birlikte ölelim!" dedi.

İsa Lazar'ı Diriltiyor

Yu.11: 17 İsa Beytanya'ya yaklaşınca Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi.

Yu.11: 18 Beytanya, Yeruşalim'e on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı.

Yu.11: 19 Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i avutmaya gelmişti.

Yu.11: 20 Marta İsa'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı.

Yu.11: 21 Marta İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.

Yu.11: 22 Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersen Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum."

Yu.11: 23 İsa, "Kardeşin dirilecektir" dedi.

Yu.11: 24 Marta, "Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum" dedi.

Yu.11: 25 İsa ona, "Diriliş ve yaşam Ben'im" dedi. "Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır.

Yu.11: 26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?"

Yu.11: 27 Marta, "Evet, ya Rab" dedi. "Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim."

Yu.11: 28 Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem'i gizlice çağırdı. "Öğretmen burada, seni çağırıyor" dedi.

Yu.11: 29 Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti.

Yu.11: 30 İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi.

Yu.11: 31 Meryem'le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler.

Yu.11: 32 Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardı. O'nu görünce ayaklarına kapanarak, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi."

Yu.11: 33 Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın ruhunu hüzün kapladı, yüreği sızladı.

Yu.11: 34 "Onu nereye koydunuz?" diye sordu. O'na, "Ya Rab, gel gör" dediler.

Yu.11: 35 İsa ağladı.

Yu.11: 36 Yahudiler, "Bakın, onu ne kadar seviyormuş!" dediler.

Yu.11: 37 Ama içlerinden bazıları, "Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önleyemez miydi?" dediler.

Yu.11: 38 İsa yine derinden hüzünlenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu.

Yu.11: 39 İsa, "Taşı çekin!" dedi. Ölenin kızkardeşi Marta, "Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu" dedi.

Yu.11: 40 İsa ona, "Ben sana, 'İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin' demedim mi?" dedi.

Yu.11: 41 Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: "Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum.

Yu.11: 42 Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim."

Yu.11: 43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, "Lazar, dışarı çık!" diye bağırdı.

Yu.11: 44 Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, "Onu çözün, bırakın gitsin" dedi.

Yu.11: 45 O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu İsa'ya iman etti.

Yu.11: 46 Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler.

İsa'yı Öldürme Tasarısı
(Mat.26:15; Mar.14:12; Luk.22:12)

Yu.11: 47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki, "Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor.

Yu.11: 48 Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar."

Yu.11: 49 İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, "Hiçbir şey bilmiyorsunuz" dedi.

Yu.11: 50 "Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?"

Yu.11: 5152 Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa'nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.

Yu.11: 53 Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar.

Yu.11: 54 Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.

Yu.11: 55 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yeruşalim'e gitti.

Yu.11: 56 Orada İsa'yı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, "Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?" diye soruyorlardı.

Yu.11: 57 Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

BÖLÜM 12

İsa Beytanya'da
(Mat.26:613; Mar.14:39)

Yu.12: 1 İsa, Fısıh Bayramı'ndan altı gün önce, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi.

Yu.12: 2 Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsa'yla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazar'dı.

Yu.12: 3 Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar getirerek İsa'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu.

Yu.12: 45 Ama öğrencilerinden biri, İsa'ya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, "Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?" dedi.

Yu.12: 6 Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu.

Yu.12: 7 İsa, "Kadını rahat bırak" dedi. "Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın.

Yu.12: 8 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım."

Yu.12: 9 Yahudiler'den büyük bir kalabalık İsa'nın Beytanya'da bulunduğunu öğrendi ve yalnız İsa için değil, O'nun ölümden dirilttiği

Lazar'ı da görmek için oraya geldi.

Yu.12: 10 Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi tasarladılar.

Yu.12: 11 Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu.

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi
(Mat.21:111; Mar.11:111; Luk.19:2840)

Yu.12: 12 Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsa'nın Yeruşalim'e gelmekte olduğunu duydu.

Yu.12: 13 Hurma dalları alarak O'nu karşılamaya çıktılar. "Hozana ! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralı'na övgüler olsun!" diye bağırıyorlardı.

Yu.12: 1415 İsa bir sıpa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, "Korkma, ey Siyon kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor."

Yu.12: 16 Öğrencileri ilkin bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltildikten sonra bu sözlerin O'nun hakkında yazıldığını, halkın bunları O'nun için yaptığını hatırladılar.

Yu.12: 17 Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden diriltti̇ği sırada İsa'yla birlikte bulunan kalabalık buna tanıklık etti.

Yu.12: 18 İsa'nın bu doğaüstü belirtiyi gerçekleştirdiğini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı.

Yu.12: 19 Ferisiler ise birbirlerine, "Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya O'nun peşine takıldı" dediler.

İsa Öleceğini Önceden Bildiriyor

Yu.12: 20 Bayramda tapınmak üzere Yeruşalim'e gidenler arasında bazı Grekler vardı.

Yu.12: 21 Bunlar, Celile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelerek, "Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz" diye rica ettiler.

Yu.12: 22 Filipus gitti, bunu Andreas'a bildirdi. Andreas ve Filipus da gidip İsa'ya haber verdiler.

Yu.12: 23 İsa, "İnsanoğlu'nun yüceltileceği saat geldi" diye karşılık verdi.

Yu.12: 24 "Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir.

Yu.12: 25 Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkaran onu sonsuz yaşam için koruyacaktır.

Yu.12: 26 Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır.

Yu.12: 27 Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim? 'Baba, beni bu saatten kurtar' mı diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim.

Yu.12: 28 Baba, adını yücelt!" Bunun üzerine gökten bir ses geldi: "Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim."

Yu.12: 29 Orada duran ve bunu işiten kalabalık, "Gök gürledi" dedi. Başkaları, "Bir melek O'nunla konuştu" dedi.

Yu.12: 30 İsa, "Bu ses benim için değil, sizin içindi" dedi.

Yu.12: 31 "Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak.

Yu.12: 32 Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim."

Yu.12: 33 İsa bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu.

Yu.12: 34 Kalabalık O'na şöyle karşılık verdi: "Kutsal Yasa'dan öğrendiğimize göre Mesih sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, 'İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır' diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?"

Yu.12: 35 İsa, "Işık kısa bir süre daha aranızdadır" dedi. "Karanlıkta kalmamak için ışığınız varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez.

Yu.12: 36 Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız." İsa bu sözleri söyledikten sonra uzaklaşıp onlardan gizlendi.

Halkın İnadı

Yu.12: 37 Gözleri önünde bunca doğaüstü belirti gerçekleştirdiği halde O'na iman etmediler.

Yu.12: 38 Bütün bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: "Rab, verdiğimiz habere kim inandı? Rab'bin gücü kime açıklandı?"

Yu.12: 3940 İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de şöyle demişti: "Tanrı onların gözlerini kör etti Ve yüreklerini nasırlaştırdı. Öyle ki, gözleri görmesin, Yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim."

Yu.12: 41 Bunları söyleyen Yeşaya, İsa'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında konuşmuştu.

Yu.12: 42 Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsa'ya iman etti. Ama Ferisiler yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça söylemediler.

Yu.12: 43 Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden daha çok seviyorlardı.

Yu.12: 44 İsa yüksek sesle, "Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur" dedi.

Yu.12: 45 "Beni gören beni göndereni de görür.

Yu.12: 46 Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim.

Yu.12: 47 Sözlerimi işitip de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim.

Yu.12: 48 Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür.

Yu.12: 49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu.

Yu.12: 50 O'nun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum."

BÖLÜM 13

Alçakgönüllülük Örneği

Yu.13: 1 Fısıh Bayramı'ndan önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmişti; sonuna kadar da sevdi.

Yu.13: 2 Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskariot'un oğlu Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koymuştu bile.

Yu.13: 3 İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve Tanrı'ya döneceğini biliyordu.

Yu.13: 4 Yemekten kalktı, üstlüğünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı.

Yu.13: 5 Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı.

Yu.13: 6 İsa, Simun Petrus'a geldi. Simun, "Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?" dedi.

Yu.13: 7 İsa ona şu yanıtı verdi: "Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın."

Yu.13: 8 Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!" dedi. İsa, "Yıkamazsam yanımda yerin olmaz" diye yanıtladı.

Yu.13: 9 Simun Petrus, "Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi.

Yu.13: 10 İsa ona dedi ki, "Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil."

Yu.13: 11 İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, "Hepiniz temiz değilsiniz" demişti.

Yu.13: 12 Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofraya oturdu. "Size ne yaptığımı anlıyor musunuz?" dedi.

Yu.13: 13 "Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim.

Yu.13: 14 Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız.

Yu.13: 15 Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim.

Yu.13: 16 Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir.

Yu.13: 17 Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!"

İsa'ya İhanet
(Mat.26:2025; Mar.14:1721; Luk.22:2123)

Yu.13: 18 "Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, 'Ekmeğimi yiyen bana ihanet etti ' diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için böyle olacak.

Yu.13: 19 Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanasınız.

Yu.13: 20 Size doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur."

Yu.13: 21 İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, "Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek" dedi.

Yu.13: 22 Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar.

Yu.13: 23 Öğrencilerinden biri İsa'nın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi.

Yu.13: 24 Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsa'ya sorması için işaret etti.

Yu.13: 25 O da İsa'nın göğsüne yaslanmış durumda, "Ya Rab, kimdir o?" diye sordu.

Yu.13: 26 İsa, "Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur" diye yanıtladı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskariot'un oğlu Yahuda'ya verdi.

Yu.13: 27 Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, "Yapacağını tez yap!" dedi.

Yu.13: 28 Sofrada oturanların hiçbiri, İsa'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı.

Yu.13: 29 Para kutusu Yahuda'da olduğundan, bazıları İsa'nın ona, "Bayram için bize gerekli şeyleri al" ya da, "Yoksullara bir şey ver" demek istediğini sandılar.

Yu.13: 30 Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu. Birbirinizi Sevin

Yu.13: 31 Yahuda dışarı çıkınca İsa, "İnsanoğlu şimdi yüceltildi" dedi. "Tanrı da O'nda yüceltildi.

Yu.13: 32 Tanrı O'nda yüceltildiğine göre, Tanrı da O'nu kendinde yüceltecek. Hem de hemen yüceltecektir.

Yu.13: 33 Çocuklar! Kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız, ama Yahudiler'e söylediğim gibi, şimdi size de söylüyorum, benim gideceğim yere siz gelemezsiniz.

Yu.13: 34 Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.

Yu.13: 35 Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır."

Petrus, İsa'yı İnkâr Edecek
(Mat.26:3135; Mar.14:2731; Luk.22:3134)

Yu.13: 36 Simun Petrus O'na, "Ya Rab, nereye gidiyorsun?" diye sordu. İsa, "Gideceğim yere şimdi ardımdan gelemezsin, ama sonra geleceksin" diye yanıtladı.

Yu.13: 37 Petrus, "Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim? Senin için canımı veririm!" dedi.

Yu.13: 38 İsa şöyle yanıtladı: "Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusunu söyleyeyim, horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin."

BÖLÜM 14

İsa Tanrı'ya Giden Yol

Yu.14: 1 "Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin.

Yu.14: 2 Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söylerdim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum.

Yu.14: 3 Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım.

Yu.14: 4 Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz."

Yu.14: 5 Tomas, "Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz?" dedi.

Yu.14: 6 İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez.

Yu.14: 7 Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Artık O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz."

Yu.14: 8 Filipus, "Ya Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter" dedi.

Yu.14: 9 İsa, "Filipus" dedi, "Bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, 'Bize Baba'yı göster' diyorsun?

Yu.14: 10 Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor.

Yu.14: 11 Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin.

Yu.14: 12 Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri, bana iman eden de yapacak; hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Baba'ya gidiyorum.

Yu.14: 13 Baba Oğul'da yüceltilsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım.

Yu.14: 14 Benim adımla benden ne dilerseniz yapacağım."

Kutsal Ruh

Yu.14: 15 "Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz.

Yu.14: 1617 Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı , Gerçeğin Ruhu'nu verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır.

Yu.14: 18 Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim.

Yu.14: 19 Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız.

Yu.14: 20 O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim.

Yu.14: 21 Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim."

Yu.14: 22 Yahuda İskariot değil O'na, "Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?" diye sordu.

Yu.14: 23 İsa ona şu karşılığı verdi: "Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız.

Yu.14: 24 Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İşittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır.

Yu.14: 25 "Ben daha aranızdayken size bunları söyledim.

Yu.14: 26 Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak.

Yu.14: 27 Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.

Yu.14: 28 Size, 'Gidiyorum, ama yanınıza döneceğim' dediğimi işittiniz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür.

Yu.14: 29 Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki, bunlar olunca inanasınız.

Yu.14: 30 Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi

yoktur.

Yu.14: 31 Ama dünyanın, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim."

BÖLÜM 15

Asma ile Çubuklar

Yu.15: 1 "Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır.

Yu.15: 2 Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budayıp temizler.

Yu.15: 3 Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz.

Yu.15: 4 Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz.

Yu.15: 5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız.

Yu.15: 6 Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar.

Yu.15: 7 Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir.

Yu.15: 8 Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz.

Yu.15: 9 "Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın.

Yu.15: 10 Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi...

Yu.15: 11 Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.

Yu.15: 12 Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.

Yu.15: 13 Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur.

Yu.15: 14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.

Yu.15: 15 Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi size bildirdim.

Yu.15: 16 Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz size versin.

Yu.15: 17 Size şu buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!"

Dünyanın Nefreti

Yu.15: 18 "Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin.

Yu.15: 19 Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var ki, dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor.

Yu.15: 20 Size söylediğim sözü hatırlayın: 'Köle efendisinden üstün değildir.' Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sözüme uydularsa, sizinkine de uyacaklar.

Yu.15: 21 Bütün bunları size benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar.

Yu.15: 22 Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur.

Yu.15: 23 Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder.

Yu.15: 24 Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Şimdiyse yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam'dan nefret ettiler.

Yu.15: 25 Bu, yasalarında yazılı, 'Yok yere benden nefret ettiler' sözü yerine gelsin diye oldu.

Yu.15: 26 "Baba'dan size göndereceğim Yardımcı , yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek.

Yu.15: 27 Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

BÖLÜM 16

Yu.16: 1 "Bunları size, sendeleyip düşmeyesiniz diye söyledim.

Yu.16: 2 Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak.

Yu.16: 3 Bunları, Baba'yı ve beni tanımadıkları için yapacaklar.

Yu.16: 4 Bunları size şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saati gelince bunları size söylediğimi hatırlayasınız. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizinle birlikteydim."

Kutsal Ruh'un İşleyişi

Yu.16: 5 "Şimdiyse beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbiri bana, 'Nereye gidiyorsun?' diye sormuyor.

Yu.16: 6 Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu.

Yu.16: 7 Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızadır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim.

Yu.16: 8 O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir:

Yu.16: 9 Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler;

Yu.16: 10 doğruluk konusunda, çünkü Baba'ya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz;

Yu.16: 11 yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmış bulunuyor.

Yu.16: 12 "Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız.

Yu.16: 13 Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek.

Yu.16: 14 O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp size bildirecek.

Yu.16: 15 Baba'nın nesi varsa benimdir. 'Benim olandan alıp size bildirecek' dememin nedeni budur.

Yu.16: 16 "Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz."

Kederiniz Sevince Dönüşecek

Yu.16: 17 Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, "Ne demek istiyor?" diye sordular. "'Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz' diyor. Ayrıca, 'Çünkü Baba'ya gidiyorum' diyor."

Yu.16: 18 Onun için, "Bu 'kısa süre' dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz" deyip durdular.

Yu.16: 19 İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, "'Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz' dememi mi tartışıyorsunuz?

Yu.16: 20 Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, dünya ise sevinecektir. Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek.

Yu.16: 21 Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü saati gelmiştir. Ama doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı unutur.

Yu.16: 22 Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi kimse sizden alamaz.

Yu.16: 23 O gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, size verecektir.

Yu.16: 24 Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun.

Yu.16: 25 "Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayacağım; Baba'yı size açıkça tanıtacağım.

Yu.16: 26 O gün dileyeceğinizi benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum.

Yu.16: 27 Çünkü beni sevdiğiniz ve Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi sizi seviyor.

Yu.16: 28 Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyorum."

Yu.16: 29 Öğrencileri, "İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorsun" dediler.

Yu.16: 30 "Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru sormasına gerek yok. Tanrı'dan geldiğine bunun için iman ediyoruz."

Yu.16: 31 İsa onlara, "Şimdi iman ediyor musunuz?" diye karşılık verdi.

Yu.16: 32 "İşte, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacağınız ve beni yalnız bırakacağınız saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birliktedir.

Yu.16: 33 Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!"

BÖLÜM 17

İsa Dua Ediyor

Yu.17: 1 İsa bunları söyledikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: "Baba, saat geldi. Oğlun'u yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin.

Yu.17: 2 Çünkü sen O'na bütün insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O'na verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin.

Yu.17: 3 Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır.

Yu.17: 4 Yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni yeryüzünde yücelttim.

Yu.17: 5 Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt.

Yu.17: 6 "Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular.

Yu.17: 7 Bana verdiğin her şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar.

Yu.17: 8 Çünkü bana ilettiğin sözleri onlara ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar, beni senin gönderdiğine iman ettiler.

Yu.17: 9 Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir.

Yu.17: 10 Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yüceltildim.

Yu.17: 11 Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar.

Yu.17: 12 Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdiğin kendi adınla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye,

mahva giden adamdan başka içlerinden hiçbiri mahvolmadı.

Yu.17: 13 "İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum.

Yu.17: 14 Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.

Yu.17: 15 Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olandan korumanı istiyorum.

Yu.17: 16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.

Yu.17: 17 Onları gerçekle kutsal kıl. Senin sözün gerçektir.

Yu.17: 18 Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.

Yu.17: 19 Onlar da gerçekle kutsal kılınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum .

Yu.17: 2021 "Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin.

Yu.17: 22 Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar.

Yu.17: 23 Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın.

Yu.17: 24 Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana verdiğin yüceliği

görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdin.

Yu.17: 25 Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar.

Yu.17: 26 Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim."

BÖLÜM 18

İsa Tutuklanıyor
(Mat.26:4756; Mar.14:4350; Luk.22:4753)

Yu.18: 1 İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Vadisi'nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsa'yla öğrencileri bu bahçeye girdiler.

Yu.18: 2 O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa, öğrencileriyle orada sık sık buluşurdu.

Yu.18: 3 Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisiler'in gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı.

Yu.18: 4 İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıkıp onlara, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu.

Yu.18: 5 "Nasıralı İsa'yı" diye karşılık verdiler. İsa onlara, "Benim" dedi. O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu.

Yu.18: 6 İsa, "Benim" deyince gerileyip yere düştüler.

Yu.18: 7 Bunun üzerine İsa onlara yine, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu. "Nasıralı İsa'yı" dediler.

Yu.18: 8 İsa, "Size söyledim, benim" dedi. "Eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler."

Yu.18: 9 Kendisinin daha önce söylediği, "Senin bana verdiklerinden hiçbirini yitirmedim" şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.

Yu.18: 10 Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı.

Yu.18: 11 İsa Petrus'a, "Kılıcını kınına koy! Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeyim mi?" dedi.

Yu.18: 12 Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler İsa'yı tutup bağladılar.

Yu.18: 13 O'nu önce, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınbabası Hanan'a götürdüler.

Yu.18: 14 Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi.

Petrus'un İlk İnkârı
(Mat.26:6970; Mar.14:6668; Luk.22:5557)

Yu.18: 15 Simun Petrus'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı. O öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğu için İsa'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi.

Yu.18: 16 Petrus ise dışarıda, kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi.

Yu.18: 17 Kapıcı kız Petrus'a, "Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?" diye sordu. Petrus, "Hayır, değilim" dedi.

Yu.18: 18 Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte ayakta ısınıyordu.

Başkâhinin Soruşturması
(Mat.26:5966; Mar.14:5564; Luk.22:6671)

Yu.18: 19 Başkâhin İsa'ya, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu.

Yu.18: 20 İsa onu şöyle yanıtladı: "Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün Yahudiler'in toplandıkları havralarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey söylemedim.

Yu.18: 21 Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı işitenlerden sor. Onlar ne söylediğimi biliyorlar."

Yu.18: 22 İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, "Başkâhine nasıl böyle karşılık verirsin?" diyerek O'na bir tokat attı.

Yu.18: 23 İsa ona, "Eğer yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster!" diye yanıtladı. "Ama söylediklerim doğruysa, niçin bana vuruyorsun?"

Yu.18: 24 Bunun üzerine Hanan, O'nu bağlı olarak başkâhin Kayafa'ya gönderdi.

Petrus'un İkinci ve Üçüncü İnkârı
(Mat.26:7175; Mar.14:6972; Luk.22:5862)

Yu.18: 25 Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş ısınıyordu. O'na, "Sen de O'nun öğrencilerinden değil misin?" dediler. "Hayır, değilim" diyerek inkâr etti.

Yu.18: 26 Başkâhinin kölelerinden biri, Petrus'un, kulağını kestiği adamın akrabasıydı. Bu köle Petrus'a, "Bahçede, seni O'nunla birlikte görmedim mi?" diye sordu.

Yu.18: 27 Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü.

İsa, Vali Pilatus'un Önünde
(Mat.27:12,1131; Mar.15:120; Luk.23:15,1325)

Yu.18: 28 Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsa'yı Kayafa'nın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak ve Fısıh yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler.

Yu.18: 29 Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. "Bu adamı neyle suçluyorsunuz?" diye sordu.

Yu.18: 30 Ona şu karşılığı verdiler: "Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O'nu sana getirmezdik."

Yu.18: 31 Pilatus, "O'nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın" dedi. Yahudi yetkililer, "Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok" dediler.

Yu.18: 32 Bu, İsa'nın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu.

Yu.18: 33 Pilatus yine vali konağına girdi. İsa'yı çağırıp O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.

Yu.18: 34 İsa şöyle karşılık verdi: "Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?"

Yu.18: 35 Pilatus, "Ben Yahudi miyim?" dedi. "Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?"

Yu.18: 36 İsa, "Benim krallığım bu dünyadan değildir" diye karşılık verdi. "Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşırlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir."

Yu.18: 37 Pilatus, "Demek sen bir kralsın, öyle mi?" dedi. İsa, "Kral olduğumu sen söylüyorsun" karşılığını verdi. "Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir."

Yu.18: 38 Pilatus O'na, "Gerçek nedir?" diye sordu. Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler'in yanına çıktı. Onlara, "Ben O'nda hiçbir suç görmüyorum" dedi.

Yu.18: 39 "Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fısıh Bayramı'nda sizin için birini salıveriyorum. Yahudiler'in Kralı'nı sizin için salıvermemi ister misiniz?"

Yu.18: 40 Onlar yine, "Bu adamı değil, Barabba'yı isteriz!" diye bağrıştılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

BÖLÜM 19

İsa Ölüme Mahkûm Ediliyor

Yu.19: 1 O zaman Pilatus İsa'yı tutup kamçılattı.

Yu.19: 2 Askerler de dikenlerden bir taç örüp O'nun başına geçirdiler. Sonra O'na mor bir kaftan giydirdiler.

Yu.19: 3 Önüne geliyor, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyor, yüzüne tokat atıyorlardı.

Yu.19: 4 Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudiler'e, "İşte, O'nu dışarıya, size getiriyorum. O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz" dedi.

Yu.19: 5 Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, "İşte o adam!" dedi.

Yu.19: 6 Başkâhinler ve görevliler İsa'yı görünce, "Çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağrıştılar. Pilatus, "O'nu siz alıp çarmıha gerin!" dedi. "Ben O'nda bir suç bulamıyorum!"

Yu.19: 7 Yahudiler şu karşılığı verdiler: "Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor."

Yu.19: 8 Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu.

Yu.19: 9 Yine vali konağına girip İsa'ya, "Sen nereden geliyorsun?" diye sordu. İsa ona yanıt vermedi.

Yu.19: 10 Pilatus, "Benimle konuşmayacak mısın?" dedi. "Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?"

Yu.19: 11 İsa, "Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı" diye karşılık verdi. "Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür."

Yu.19: 12 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, "Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin!" diye bağrıştılar. "Kral olduğunu ileri süren herkes Sezar'a karşı gelmiş olur."

Yu.19: 13 Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme İbranice'de Gabbata denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu.

Yu.19: 14 Fısıh Bayramı'na Hazırlık Günü'ydü . Saat on iki sularıydı. Pilatus Yahudiler'e, "İşte, sizin Kralınız!" dedi.

Yu.19: 15 Onlar, "Yok et O'nu! Yok et, çarmıha ger!" diye bağrıştılar. Pilatus, "Kralınızı mı çarmıha gereyim?" diye sordu. Başkâhinler, "Sezar'dan başka kralımız yok!" karşılığını verdiler.

Yu.19: 16 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.

İsa Çarmıha Geriliyor
(Mat.27:3244; Mar.15:2132; Luk.23:2643)

Yu.19: 17 Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası İbranice'de Golgota denilen yere çıktı.

Yu.19: 18 Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı.

Yu.19: 19 Pilatus bir de yafta yazıp çarmıhın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı: NASIRALI İSA YAHUDİLER'İN KRALI

Yu.19: 20 İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudiler'in birçoğu okudu.

Yu.19: 21 Bu yüzden Yahudi başkâhinler Pilatus'a, "'Yahudiler'in Kralı' diye yazma" dediler. "Kendisi, 'Ben Yahudiler'in Kralı'yım dedi' diye yaz."

Yu.19: 22 Pilatus, "Ne yazdımsa yazdım" karşılığını verdi.

Yu.19: 23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı.

Yu.19: 24 Birbirlerine, "Bunu yırtmayalım" dediler, "Kime düşecek diye kura çekelim." Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu: "Giysilerimi aralarında paylaştılar, Elbisem üzerine kura çektiler." Bunları askerler yaptı.

Yu.19: 25 İsa'nın çarmıhının yanında ise annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu.

Yu.19: 26 İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, "Anne , işte oğlun!" dedi.

Yu.19: 27 Sonra öğrenciye, "İşte, annen!" dedi. O andan itibaren bu öğrenci İsa'nın annesini kendi evine aldı.

İsa'nın Ölümü
(Mat.27:4556; Mar.15:3341; Luk.23:4449)

Yu.19: 28 Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, "Susadım!" dedi.

Yu.19: 29 Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir süngeri mercanköşk dalına takarak O'nun ağzına uzattılar.

Yu.19: 30 İsa şarabı tadınca, "Tamamlandı!" dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.

Yu.19: 31 Yahudi yetkililer Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü olduğundan, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı.

Yu.19: 32 Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa'yla birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacaklarını kırdılar.

Yu.19: 33 İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar.

Yu.19: 34 Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı.

Yu.19: 35 Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir.

Yu.19: 36 Bunlar, "O'nun bir tek kemiği kırılmayacak" diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için oldu.

Yu.19: 37 Yine başka bir Yazı'da, "Bedenini deştiklerine bakacaklar" deniyor.

İsa'nın Gömülmesi
(Mat.27:5761; Mar.15:4247; Luk.23:5056)

Yu.19: 38 Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a başvurdu. Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı.

Yu.19: 39 Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi.

Yu.19: 40 İkisi, İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar.

Yu.19: 41 İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı.

Yu.19: 42 O gün Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü . Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

BÖLÜM 20

İsa'nın Dirilişi
(Mat.28:18; Mar.16:18; Luk.24:112)

Yu.20: 1 Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü.

Yu.20: 2 Koşarak Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. "Rab'bi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz"

dedi.

Yu.20: 3 Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler.

Yu.20: 4 İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı.

Yu.20: 5 Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedi.

Yu.20: 67 Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu.

Yu.20: 8 O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti.

Yu.20: 9 İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı.

İsa, Mecdelli Meryem'e Görünüyor
(Mat.28:910; Mar.16:911)

Yu.20: 10 Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler.

Yu.20: 11 Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı.

Yu.20: 12 Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu.

Yu.20: 13 Meryem'e, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular. Meryem, "Rabbim'i almışlar" dedi. "O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum."

Yu.20: 14 Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı.

Yu.20: 15 İsa, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" dedi. "Kimi arıyorsun?" Meryem O'nu bahçıvan sanarak, "Efendim" dedi, "Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım."

Yu.20: 16 İsa ona, "Meryem!" dedi. O da döndü, İsa'ya İbranice , "Rabbuni!" dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir.

Yu.20: 17 İsa, "Bana dokunma!" dedi. "Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum."

Yu.20: 18 Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, "Rab'bi gördüm!" dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı.

İsa Öğrencilerine Görünüyor
(Mat.28:1620; Mar.16:1418; Luk.24:3649)

Yu.20: 19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle bulundukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, "Size esenlik olsun!" dedi.

Yu.20: 20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler.

Yu.20: 21 İsa yine onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. "Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum."

Yu.20: 22 Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, "Kutsal Ruh'u alın!" dedi.

Yu.20: 23 "Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır."

İsa Tomas'a Görünüyor

Yu.20: 24 Onikiler'den biri, "İkiz " diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi.

Yu.20: 25 Öbür öğrenciler ona, "Biz Rab'bi gördük!" dediler. Tomas ise, "O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam" dedi.

Yu.20: 26 Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, "Size esenlik olsun!" dedi.

Yu.20: 27 Sonra Tomas'a, "Parmağını uzat" dedi, "Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!"

Yu.20: 28 Tomas O'na, "Rabbim ve Tanrım!" diye yanıtladı.

Yu.20: 29 İsa, "Beni gördüğün için mi iman ettin?" dedi. "Görmeden iman edenlere ne mutlu!"

Yu.20: 30 İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi.

Yu.20: 31 Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

BÖLÜM 21

İsa Göl Kenarında

Yu.21: 12 Bundan sonra İsa Taberiye Gölü'nün kenarında öğrencilerine yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, "İkiz "

diye anılan Tomas, Celile'nin Kana Köyü'nden Natanel, Zebedi'nin oğulları ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı.

Yu.21: 3 Simun Petrus ötekilere, "Ben balık tutmaya gidiyorum" dedi. Onlar, "Biz de seninle geliyoruz" dediler. Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar.

Yu.21: 4 Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O'nun İsa olduğunu anlamadılar.

Yu.21: 5 İsa, "Çocuklar, balığınız yok mu?" diye sordu. "Yok" dediler.

Yu.21: 6 İsa, "Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız" dedi. Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı.

Yu.21: 7 İsa'nın sevdiği öğrenci, Petrus'a, "Bu Rab'dir!" dedi. Simun Petrus O'nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı.

Yu.21: 8 Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneyle geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar.

Yu.21: 9 Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler.

Yu.21: 10 İsa onlara, "Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin" dedi.

Yu.21: 11 Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı.

Yu.21: 12 İsa onlara, "Gelin, yemek yiyin" dedi. Öğrencilerden hiçbiri O'na, "Sen kimsin?" diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı.

Yu.21: 13 İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi.

Yu.21: 14 İşte bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü.

İsa ile Petrus

Yu.21: 15 Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, "Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu. Petrus, "Evet, ya Rab" dedi, "Seni sevdiğimi bilirsin." İsa ona, "Kuzularımı otlat" dedi.

Yu.21: 16 İkinci kez yine ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. O da, "Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin" dedi. İsa ona, "Koyunlarımı güt" dedi.

Yu.21: 17 Üçüncü kez ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. Petrus kendisine üçüncü kez, "Beni seviyor musun?" diye sormasına üzüldü. "Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin" dedi. İsa ona, "Koyunlarımı otlat" dedi.

Yu.21: 18 "Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecek."

Yu.21: 19 Bunu, Tanrı'yı ne tür bir ölümle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, "Ardımdan gel" dedi.

Yu.21: 20 Petrus arkasına döndü, İsa'nın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanan ve, "Ya Rab, sana kim ihanet edecek?" diye soran öğrencidir.

Yu.21: 21 Petrus onu görünce İsa'ya, "Ya Rab, ya bu ne olacak?" diye sordu.

Yu.21: 22 İsa, "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?" dedi. "Sen ardımdan gel!"

Yu.21: 23 Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrus'a, "O ölmeyecek" dememişti. Sadece, "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?" demişti.

Yu.21: 24 Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.

Yu.21: 25 İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

DİPNOTLAR:

1:1,2 "Tanrı'yla birlikteydi" ya da "Tanrı'daydı".
1:5 "Alt edemedi" ya da "Anlamadı".
1:14 "İnsan" ya da "Beden".
1:1920 "Yahudi yetkililer": Grekçe "Yahudiler". Yuhanna bu sözcüğü birçok yerde Yahudi yetkililer anlamında kullanıyor.
1:42 "Kaya": Grekçe "Petros".
2:4 "Anne": Grekçe "Kadın".
2:6 "Seksenle yüz yirmi litre": Grekçe "İki üç metritis" (bkz. Birimler Cetveli).
3:3 "Yeniden" ya da "Yukarıdan".
3:13 "Gökten inmiş olan": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Gökten inmiş ve gökte olan" diye geçer.
5:34 Birçok Grekçe elyazmasında ayet şöyle devam eder: "Havuzun çalkanmasını beklerlerdi. Çünkü Rab'bin bir meleği zaman zaman havuzun içine iner, suyu çalkardı. Suyun çalkanmasından sonra havuza ilk giren, tutulduğu herhangi bir hastalıktan kurtulurdu."

6:19 "Üç mil kadar": Grekçe "Yirmi beş ile otuz stadion" bkz. Birimler Cetveli).
6:27 "Bu onayı vermiştir" ya da "Mühür basmıştır".
6:65 "Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez": Grekçe "Kendisine Baba'dan verilmedikçe hiç kimse bana gelemez".
7:15 "Nasıl bu kadar bilgili olabilir?" ya da "Kutsal Yazılar'ı nasıl biliyor?"
7:21 "Mucize": Grekçe "İş" (bkz. Yu.5: 116).
8:11 Birçok Grekçe elyazmasında 7:538:11 ayetleri yoktur.
8:24 "Benim O olduğuma": Grekçe "Ben olduğuma" (bkz. Çık.3:14). Aynı ifade 28. ve 58. ayetlerde de geçer.
8:44 "Yalan söylemesi doğaldır": Grekçe "Yalan söylediği zaman kendininkilerden söyler".
9:24 "Tanrı hakkı için doğruyu söyle": Grekçe "Tanrı'ya yücelik ver". Bu deyim, birine ant içirmek için kullanılırdı (bkz. Yşu.7:19).
11:16 "İkiz": Grekçe "Didimos".
11:18 "On beş ok atımı": Yaklaşık 2.8 km.
12:3 "Yarım litre kadar": Grekçe "Bir litra" (bkz. Birimler Cetveli).
12:25 "Canını gözden çıkaran": Grekçe "Canından nefret eden".
12:31 "Bu dünyanın egemeni": Şeytan.
13:18 "Bana ihanet etti": Grekçe "Bana karşı ökçesini kaldırdı".
13:19 "Benim O olduğuma": Grekçe "Ben olduğuma" (bkz. Çık.3:14).
14:30 "Bu dünyanın egemeni": Şeytan.
16:11 "Bu dünyanın egemeni": Şeytan.
17:12 "Mahva giden adamdan": Grekçe "Mahv oğlundan".
17:19 "Adıyorum" ya da "Kutsal kılıyorum".
18:28 "Dinsel kuralları bozmamak": Grekçe "Kirlenmemek". Yahudi olmayanlarla yakın ilişkilerde bulunan Yahudiler dinsel açıdan kirli sayılır, kutsal Fısıh Bayramı'nı kutlayamazdı.
19:13 "Taş Döşeme": Yeruşalim'deki vali konağının taş döşenmiş avlusu.
19:26 "Anne": Grekçe "Kadın".
19:39 "Otuz litre": Grekçe "Yüz litra" (bkz. Birimler Cetveli).
20:24 "İkiz": Grekçe "Didimos".
21:12 "İkiz": Grekçe "Didimos".
21:8 "İki yüz arşın": Yaklaşık 105 m._

MATTA

BÖLÜM 1

İsa Mesih'in Soyu
(Luk.3:23-38)

Mat.1: 1-2 İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir:İbrahim İshak'ın babasıydı,İshak Yakup'un babasıydı,Yakup Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı,

Mat.1: 3 Yahuda, Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı,Peres Hesron'un babasıydı,Hesron Ram'ın babasıydı,

Mat.1: 4 Ram Amminadav'ın babasıydı,Amminadav Nahşon'un babasıydı,Nahşon Salmon'un babasıydı,

Mat.1: 5 Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı,Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in babasıydı,Ovet İşay'ın babasıydı,

Mat.1: 6 İşay Kral Davut'un babasıydı,Davut, Uriya'nın karısından doğan Süleyman'ın babasıydı,

Mat.1: 7 Süleyman Rehavam'ın babasıydı,Rehavam Aviya'nın babasıydı,Aviya Asa'nın babasıydı,

Mat.1: 8 Asa Yehoşafat'ın babasıydı,Yehoşafat Yoram'ın babasıydı,Yoram Uzziya'nın babasıydı,

Mat.1: 9 Uzziya Yotam'ın babasıydı,Yotam Ahaz'ın babasıydı,Ahaz Hizkiya'nın babasıydı,

Mat.1: 10 Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı,Manaşşe Amon'un babasıydı,Amon Yoşiya'nın babasıydı,

Mat.1: 11 Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakin'le kardeşlerinin babasıydı,

Mat.1: 12 Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı,Şealtiel Zerubbabil'in babasıydı,

Mat.1: 13 Zerubbabil Avihut'un babasıydı,Avihut Elyakim'in babasıydı,Elyakim Azor'un babasıydı,

Mat.1: 14 Azor Sadok'un babasıydı,Sadok Ahim'in babasıydı,Ahim Elihut'un babasıydı,

Mat.1: 15 Elihut Elazar'ın babasıydı,Elazar Mattan'ın babasıydı,Mattan Yakup'un babasıydı,

Mat.1: 16 Yakup Meryem'in kocası Yusuf'un babasıydı.Meryem'den Mesih diye tanınan İsa doğdu.

Mat.1: 17 Buna göre, İbrahim'den Davut'a kadar toplam on dört kuşak, Davut'tan Babil sürgününe kadar on dört kuşak, Babil sürgününden Mesih'e kadar on dört kuşak vardır.

İsa Mesih'in Doğumu
(Luk.2:1-7)

Mat.1: 18 İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı.

Mat.1: 19 Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi.

Mat.1: 20 Ama böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: "Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır.

Mat.1: 21 Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak."

Mat.1: 22 Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu:

Mat.1: 23 "İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar."İmmanuel, Tanrı bizimle demektir.

Mat.1: 24 Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş olarak yanına aldı.

Mat.1: 25 Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

BÖLÜM 2

Yıldızbilimcilerin Ziyareti

Mat.2: 1-2 İsa'nın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yeruşalim'e gelip şöyle dediler: "Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik."

Mat.2: 3 Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruşalim halkı da tedirgin oldu.

Mat.2: 4 Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu.

Mat.2: 5 "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:

Mat.2: 6 'Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem,Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder Senden çıkacak.'"

Mat.2: 7 Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın göründüğü anı tam olarak öğrendi.

Mat.2: 8 "Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım" diyerek onları Beytlehem'e gönderdi.

Mat.2: 9 Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu.

Mat.2: 10 Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular.

Mat.2: 11 Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na tapındılar. Hazinelerini açıp O'na armağan olarak altın, günnük ve mür sundular.

Mat.2: 12 Sonra gördükleri bir düşte Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler.

Mısır'a Kaçış

Mat.2: 13 Yıldızbilimciler gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak."

Mat.2: 14 Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı.

Mat.2: 15 Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: "Oğlumu Mısır'dan çağırdım."

Mat.2: 16 Hirodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını anlayınca çok öfkelendi. Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü.

Mat.2: 17 Böylelikle Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

Mat.2: 18 "Rama'da bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel Avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artık!"

Nasıra'ya Dönüş

Mat.2: 19-20 Hirodes öldükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, İsrail'e dön. Çünkü çocuğun canına kıymak isteyenler öldü."

Mat.2: 21 Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocukla annesini alıp İsrail'e döndü.

Mat.2: 22 Ama Yahudiye'de Hirodes'in yerine oğlu Arhelas'ın kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Rüyada uyarılınca Celile bölgesine gitti.

Mat.2: 23 Oraya varınca Nasıra denen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, "O'na Nasıralı denecektir" sözü yerine gelsin diye oldu.

BÖLÜM 3

Yahya'nın Çağrısı
(Mar.1:1-8; Luk.3:1-18; Yu.1:19-28)

Mat.3: 1-2 O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye Çölü'nde ortaya çıktı. Şu çağrıyı yapıyordu: "Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır."

Mat.3: 3 Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti: "Çölde haykıran,'Rab'bin yolunu hazırlayın,Geçeceği patikaları düzleyin' diye sesleniyor."

Mat.3: 4 Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği,çekirge ve yaban balıydı.

Mat.3: 5-6 Yeruşalim, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor,günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.

Mat.3: 7 Ne var ki, birçok Ferisi'yle Saduki'nin vaftiz olmak için kendisine geldiğini gören Yahya onlara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı?

Mat.3: 8 Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin.

Mat.3: 9 Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir.

Mat.3: 10 Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.

Mat.3: 11 Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.

Mat.3: 12 Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak."

İsa Vaftiz Oluyor

(Mar.1:9-11; Luk.3:21-22)

Mat.3: 13 Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi.

Mat.3: 14 Ne var ki Yahya, "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?" diyerek O'na engel olmak istedi.

Mat.3: 15 İsa ona şu karşılığı verdi: "Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir." O zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu.

Mat.3: 16 İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa,Tanrı'nın Ruhu'nun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü.

Mat.3: 17 Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi.

BÖLÜM 4

İsa Deneniyor
(Mar.1:12-13; Luk.4:1-13)

Mat.4: 1 Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü.

Mat.4: 2 İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı.

Mat.4: 3 O zaman Ayartıcı yaklaşıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, söyle şu taşlar ekmek olsun" dedi.

Mat.4: 4 İsa ona şu karşılığı verdi: "'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar' diye yazılmıştır."

Mat.4: 5-6 Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp,"Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at" dedi, "Çünkü şöyle yazılmıştır:'Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.''Ayağın bir taşa çarpmasın diyeSeni elleri üzerinde taşıyacaklar.'"

Mat.4: 7 İsa İblis'e şu karşılığı verdi: "'Tanrın Rab'bi denemeyeceksin' diye de yazılmıştır."

Mat.4: 8 İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek,

Mat.4: 9 "Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim" dedi.

Mat.4: 10 İsa ona şöyle karşılık verdi: "Çekil git, Şeytan! 'Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin' diye yazılmıştır."

Mat.4: 11 Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler.

İsa Müjde'yi Duyurmaya Başlıyor
(Mar.1:14-15; Luk.4:14-15)

Mat.4: 12 İsa, Yahya'nın tutuklandığını duyunca Celile'ye döndü.

Mat.4: 13 Nasıra'dan ayrılarak Zevulun ve Naftali yöresinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefarnahum'a yerleşti.

Mat.4: 14-15 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:"Zevulun ve Naftali bölgeleri,Şeria Irmağı'nın ötesinde, Deniz Yolu'nda,Ulusların yaşadığı Celile!

Mat.4: 16 Karanlıkta yaşayan halk,Büyük bir ışık gördü.Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanlara ışık doğdu."

Mat.4: 17 O günden sonra İsa şu çağrıda bulunmaya başladı: "Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı."

İsa İlk Öğrencilerini Seçiyor
(Mar.1:16-20; Luk.5:1-11)

Mat.4: 18 İsa, Celile Gölü'nün kıyısında yürürken Petrus diye de anılan Simun'la kardeşi Andreas'ı gördü. Balıkçı olan bu iki kardeş göle ağ atıyorlardı.

Mat.4: 19 Onlara, "Ardımdan gelin" dedi, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım."

Mat.4: 20 Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler.

Mat.4: 21 İsa daha ileri gidince başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Babaları Zebedi'yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı.Onları da çağırdı.

Mat.4: 22 Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Hastaları İyileştiriyor
(Luk.6:17-19)

Mat.4: 23 İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.

Mat.4: 24 Ünü bütün Suriye'ye yayılmıştı. Türlü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, saralıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi.

Mat.4: 25 Celile, Dekapolis, Yeruşalim, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.

BÖLÜM 5

Gerçek Mutluluk
(Luk.6:20-23)

Mat.5: 1 İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi.

Mat.5: 2 İsa konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti:

Mat.5: 3 "Ne mutlu ruhta yoksul olanlara!Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

Mat.5: 4 Ne mutlu yaslı olanlara!Çünkü onlar teselli edilecekler.

Mat.5: 5 Ne mutlu yumuşak huylu olanlara!Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.

Mat.5: 6 Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara!Çünkü onlar doyurulacaklar.

Mat.5: 7 Ne mutlu merhametli olanlara!Çünkü onlar merhamet bulacaklar.

Mat.5: 8 Ne mutlu yüreği temiz olanlara!Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.

Mat.5: 9 Ne mutlu barışı sağlayanlara!Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.

Mat.5: 10 Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere!Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

Mat.5: 11 "Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size!

Mat.5: 12 Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler."

Tuz ve Işık
(Mar.9:50; Luk.14:34-35)

Mat.5: 13 "Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz.

Mat.5: 14 "Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez.

Mat.5: 15 Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandilliğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar.

Mat.5: 16 Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!"

Kutsal Yasa

Mat.5: 17 "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim.

Mat.5: 18 Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufacık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak.

Mat.5: 19 Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak.

Mat.5: 20 Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle Ferisiler'inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!"

Öfke ve Cinayet

Mat.5: 21 "Atalarımıza, 'Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak' dendiğini duydunuz.

Mat.5: 22 Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylerse, Yüksek Kurul'da yargılanacaktır.Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir.

Mat.5: 23-24 Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun.

Mat.5: 25 Senden davacı olanla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa o seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin.

Mat.5: 26 Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu ödemeden oradan asla çıkamazsın."

Zina ve Boşanma

Mat.5: 27 "'Zina etmeyeceksin' dendiğini duydunuz.

Mat.5: 28 Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur.

Mat.5: 29 Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir.

Mat.5: 30 Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir.

Mat.5: 31 "'Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin' denmiştir.

Mat.5: 32 Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."

Ant İçmek

Mat.5: 33 "Yine atalarımıza, 'Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rab'bin önünde içtiğin antları yerine getireceksin' dendiğini duydunuz.

Mat.5: 34-35 Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O'nun ayak taburesidir;ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir.

Mat.5: 36 Başınızın üzerine de ant içmeyin. Çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara edemezsiniz.

Mat.5: 37 'Evet'iniz evet, 'hayır'ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytan'dandır ."

Göze Göz, Dişe Diş
(Luk.6:29-30)

Mat.5: 38 "'Göze göz, dişe diş' dendiğini duydunuz.

Mat.5: 39 Ama ben size diyorum ki, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin.

Mat.5: 40 Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyene abanızı da verin.

Mat.5: 41 Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla iki bin adım yürüyün.

Mat.5: 42 Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyeni geri çevirmeyin."

Düşmanlarınızı Sevin
(Luk.6:27-28,32-36)

Mat.5: 43 "'Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin' dendiğini duydunuz.

Mat.5: 44 Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin.

Mat.5: 45 Öyle ki, göklerdeki Babanız'ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır.

Mat.5: 46 Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyor mu?

Mat.5: 47 Yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz?Putperestler de öyle yapmıyor mu?

Mat.5: 48 Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun."

BÖLÜM 6

Yoksullara Yardım

Mat.6: 1 "Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanız'dan ödül alamazsınız.

Mat.6: 2 "Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır.

Mat.6: 3 Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin.

Mat.6: 4 Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir."

Dua
(Luk.11:2-4)

Mat.6: 5 "Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır.

Mat.6: 6 Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.

Mat.6: 7 Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar.

Mat.6: 8 Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir.

Mat.6: 9 "Bunun için siz şöyle dua edin:'Göklerdeki Babamız,Adın kutsal kılınsın.

Mat.6: 10 Egemenliğin gelsin.Gökte olduğu gibi, yeryüzünde deSenin istediğin olsun.

Mat.6: 11 Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.

Mat.6: 12 Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi,Sen de bizim suçlarımızı bağışla.

Mat.6: 13 Ayartılmamıza izin verme.Bizi kötü olandan kurtar.Çünkü egemenlik, güç ve yücelik Sonsuzlara dek senindir! Amin '.

Mat.6: 14 "Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar.

Mat.6: 15 Ama siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz."

Oruç

Mat.6: 16 "Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır.

Mat.6: 17 Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın.

Mat.6: 18 Öyle ki, insanlara değil, gizlide olan Babanız'a oruçlu görünesiniz.Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir."

Göksel Hazineler
(Luk.12:33-36; 16:13)

Mat.6: 19 "Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar.

Mat.6: 20 Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar girip çalar.

Mat.6: 21 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.

Mat.6: 22 "Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa , bütün bedeniniz aydınlık olur.

Mat.6: 23 Gözünüz bozuksa , bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre,içinizdeki 'ışık' karanlıksa, ne korkunçtur o karanlık!

Mat.6: 24 "Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz."

Kaygılanmayın
(Luk.12:22-31)

Mat.6: 25 "Bu nedenle size şunu söylüyorum: 'Ne yiyip ne içeceğiz?' diye canınız için, 'Ne giyeceğiz?' diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi?

Mat.6: 26 Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?

Mat.6: 27 Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?

Mat.6: 28 Giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler.

Mat.6: 29 Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.

Mat.6: 30 Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar?

Mat.6: 31 "Öyleyse, 'Ne yiyeceğiz?' 'Ne içeceğiz?' ya da 'Ne giyeceğiz?' diyerek kaygılanmayın.

Mat.6: 32 Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir.

Mat.6: 33 Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir.

Mat.6: 34 O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter."

BÖLÜM 7

Başkasını Yargılamayın
(Luk.6:37-38,41-42)

Mat.7: 1 "Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız.

Mat.7: 2 Çünkü nasıl yargılarsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız.

Mat.7: 3 Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin?

Mat.7: 4 Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl, 'İzin ver, gözündeki çöpü çıkarayım' dersin?

Mat.7: 5 Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.

Mat.7: 6 "Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler."

Tanrı'dan Dileyin
(Luk.11:9-13)

Mat.7: 7 "Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.

Mat.7: 8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.

Mat.7: 9 Hanginiz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir?

Mat.7: 10 Ya da balık isterse yılan verir?

Mat.7: 11 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?

Mat.7: 12 "İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur."

Dar Kapı, Geniş Kapı
(Luk.13:24)

Mat.7: 13 "Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur.

Mat.7: 14 Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır."

Ağaç ve Meyvesi
(Mat.12:33-35; Luk.6:43-44)

Mat.7: 15 "Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır.

Mat.7: 16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm,devedikenlerinden incir toplanabilir mi?

Mat.7: 17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir.

Mat.7: 18 İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez.

Mat.7: 19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.

Mat.7: 20 Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız.

Mat.7: 21 "Bana, 'Ya Rab, ya Rab!' diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir.

Mat.7: 22 O gün birçokları bana diyecek ki, 'Ya Rab, ya Rab! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı?'

Mat.7: 23 O zaman ben de onlara açıkça, 'Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!' diyeceğim."

Sağlam Temel, Çürük Temel
(Luk.6:47-49)

Mat.7: 24 "İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer.

Mat.7: 25 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama ev yıkılmaz.Çünkü kaya üzerine kurulmuştur.

Mat.7: 26 Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer.

Mat.7: 27 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur."

Mat.7: 28 İsa konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı.

Mat.7: 29 Çünkü onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

BÖLÜM 8

İsa Bir Cüzamlıyı İyileştiriyor
(Mar.1:40-45; Luk.5:12-16)

Mat.8: 1 İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti.

Mat.8: 2 Bu sırada cüzamlı bir adam yaklaşıp, "Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin" diyerek O'nun ayaklarına kapandı.

Mat.8: 3 İsa elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. Adam anında cüzamdan temizlendi.

Mat.8: 4 Sonra İsa adama, "Sakın kimseye bir şey söyleme!" dedi. "Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuyu sun."

Yüzbaşının İmanı
(Luk.7:1-10)

Mat.8: 5-6 İsa Kefarnahum'a varınca bir yüzbaşı O'na gelip, "Ya Rab" diye yalvardı, "Uşağım felç oldu, evde yatıyor; korkunç acı çekiyor."

Mat.8: 7 İsa, "Gelip onu iyileştireceğim" dedi.

Mat.8: 8 Ama yüzbaşı, "Ya Rab, evime girmene layık değilim" dedi, "Yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir.

Mat.8: 9 Ben de buyruk altında bir adamım, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir; köleme, 'Şunu yap'derim, yapar."

Mat.8: 10 İsa, duyduğu bu sözlere hayran kaldı. Ardından gelenlere, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Ben İsrail'de böyle imanı olan birini görmedim.

Mat.8: 11 Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliği'nde İbrahim'le, İshak'la ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar.

Mat.8: 12 Ama bu egemenliğin asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak."

Mat.8: 13 Sonra İsa yüzbaşıya, "Git, inandığın gibi olsun" dedi.Ve uşak o anda iyileşti.

İsa Birçoklarını İyileştiriyor
(Mar.1:29-34; Luk.4:38-41)

Mat.8: 14 İsa Petrus'un evine geldiğinde onun kaynanasının ateşler içinde yattığını gördü.

Mat.8: 15 Eline dokununca kadının ateşi düştü. Kadın kalkıp İsa'ya hizmet etmeye başladı.

Mat.8: 16 Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi.

Mat.8: 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:"Zayıflıklarımızı O kaldırdı,Hastalıklarımızı O üstlendi."

İsa'yı İzlemenin Bedeli
(Luk.9:57-62)

Mat.8: 18 İsa, çevresindeki kalabalığı görünce gölün karşı yakasına geçilmesini buyurdu.

Mat.8: 19 O sırada din bilginlerinden biri O'na yaklaşıp, "Öğretmenim" dedi,"Nereye gidersen, senin ardından geleceğim."

Mat.8: 20 İsa ona, "Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok" dedi.

Mat.8: 21 Başka bir öğrencisi İsa'ya, "Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı gömeyim" dedi.

Mat.8: 22 İsa ona, "Ardımdan gel" dedi. "Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün."

İsa Fırtınayı Dindiriyor
(Mar.4:35-41; Luk.8:22-25)

Mat.8: 23 İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi.

Mat.8: 24 Gölde ansızın büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşıyordu. İsa bu arada uyuyordu.

Mat.8: 25 Öğrenciler gidip O'nu uyandırarak, "Ya Rab, kurtar bizi, yoksa öleceğiz!" dediler.

Mat.8: 26 İsa, "Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?" dedi. Sonra kalkıp rüzgarı ve gölü azarladı. Ortalık sütliman oldu.

Mat.8: 27 Hepsi hayret içinde kaldı. "Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?" dediler.

İki Cinlinin İyileştirilmesi
(Mar.5:1-20; Luk.8:26-39)

Mat.8: 28 İsa gölün karşı yakasında Gadaralılar'ın memleketine vardı. Orada O'nu mezarlık mağaralardan çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeliydi ki,kimse o yoldan geçemiyordu.

Mat.8: 29 İsa'ya, "Ey Tanrı'nın Oğlu, bizden ne istiyorsun?" diye bağırdılar."Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi geldin?"

Mat.8: 30 Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.

Mat.8: 31 Cinler İsa'ya, "Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gönder" diye yalvardılar.

Mat.8: 32 İsa onlara, "Gidin!" dedi. Cinler de adamlardan çıkıp domuzların içine girdiler. O anda bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

Mat.8: 33 Domuzları güdenler kaçıp kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler dahil, olup bitenlerin hepsini anlattılar.

Mat.8: 34 Bunun üzerine bütün kent halkı İsa'yı karşılamaya çıktı. O'nu görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

BÖLÜM 9

Bir Felçlinin İyileştirilmesi
(Mar.2:1-12; Luk.5:17-26)

Mat.9: 1 İsa tekneye binip karşı kıyıya geçti ve kendi kentine gitti.

Mat.9: 2 Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, "Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı" dedi.

Mat.9: 3 Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, "Bu adam Tanrı'ya küfrediyor!" dediler.

Mat.9: 4 Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, "Yüreğinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz?

Mat.9: 5 Hangisi daha kolay? 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi?

Mat.9: 6 Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahipolduğunu bilesiniz diye..." Sonra felçliye, "Kalk, yatağını topla, evine git!" dedi.

Mat.9: 7 Adam da kalkıp evine gitti.

Mat.9: 8 Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrı'yı yücelttiler.

Matta'nın Öğrencilere Katılması
(Mar.2:13-17; Luk.5:27-32)

Mat.9: 9 İsa oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta adındaki bu adama, "Ardımdan gel" dedi. Adam da kalkıp İsa'nın ardından gitti.

Mat.9: 10 Sonra İsa, Matta'nın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu.

Mat.9: 11 Bunu gören Ferisiler, İsa'nın öğrencilerine, "Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.

Mat.9: 12 İsa bunu duyunca şöyle dedi: "Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var.

Mat.9: 13 Gidin de, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim."

Oruçla İlgili Soru
(Mar.2:18-22; Luk.5:33-39)

Mat.9: 14 Bu arada Yahya'nın öğrencileri gelip İsa'ya, "Neden biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?" diye sordular.

Mat.9: 15 İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarındayken, davetliler yas tutar mı? Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, o zaman oruç tutacaklar.

Mat.9: 16 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, giysiden kopar, yırtık daha beter olur.

Mat.9: 17 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur,böylece her ikisi de korunmuş olur."

Dirilen Kız, İyileşen Kadın
(Mar.5:21-43; Luk.8:40-56)

Mat.9: 18 İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde yere kapanarak, "Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek" dedi.

Mat.9: 19 İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti.

Mat.9: 20 Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu.

Mat.9: 21 İçinden, "Giysisine bir dokunsam kurtulurum" diyordu.

Mat.9: 22 İsa arkasına dönüp onu görünce, "Cesur ol, kızım! İmanın seni kurtardı" dedi. Ve kadın o anda iyileşti.

Mat.9: 23-24 İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce, "Çekilin!" dedi. "Kız ölmedi, uyuyor." Onlar ise kendisiyle alay ettiler.

Mat.9: 25 Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız ayağa kalktı.

Mat.9: 26 Bu haber bütün bölgeye yayıldı.

İki Körle Bir Dilsizin İyileştirilmesi

Mat.9: 27 İsa oradan ayrılırken iki kör, "Ey Davut Oğlu, halimize acı!" diye feryat ederek O'nun ardından gittiler.

Mat.9: 28 İsa eve girince körler yanına geldi. Onlara, "İstediğinizi yapabileceğime inanıyor musunuz?" diye sordu. Körler, "İnanıyoruz, ya Rab!" dediler.

Mat.9: 29 Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, "İmanınıza göre olsun" dedi.

Mat.9: 30 Ve adamların gözleri açıldı İsa, "Sakın kimse bunu bilmesin" diyerek onları sıkı sıkı uyardı.

Mat.9: 31 Onlar ise çıkıp İsa'yla ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar.

Mat.9: 32 Adamlar çıkarken İsa'ya dilsiz bir cinli getirdiler.

Mat.9: 33 Cin kovulunca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde, "İsrail'de böylesi hiç görülmemiştir" diyordu.

Mat.9: 34 Ferisiler ise, "Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor" diyorlardı.

Ürün Bol, İşçi Az

Mat.9: 35 İsa bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.

Mat.9: 36 Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve perişandılar.

Mat.9: 37 O zaman İsa öğrencilerine, "Ürün bol, ama işçi az" dedi,

Mat.9: 38 "Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin."

BÖLÜM 10

İsa On İki Elçisini Göreve Gönderiyor
(Mar.3:13-19; 6:7-13; Luk.6:12-16; 9:1-6)

Mat.10: 1 İsa on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştireceklerdi.

Mat.10: 2-4 Bu on iki elçinin adları şöyle: Birincisi Petrus adıyla bilinen Simun,onun kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday,Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

Mat.10: 5 İsa Onikiler'i şu buyrukla halkın arasına gönderdi: "Öteki ulusların arasına girmeyin. Samiriyeliler'in kentlerine de uğramayın.

Mat.10: 6 Bunun yerine, İsrail halkının yitik koyunlarına gidin.

Mat.10: 7 Gittiğiniz her yerde Göklerin Egemenliği'nin yaklaştığını duyurun.

Mat.10: 8 Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıları temiz kılın,cinleri kovun. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin.

Mat.10: 9 Kuşağınıza altın, gümüş, ya da bakır para koymayın.

Mat.10: 10 Yolculuk için ne torba, ne yedek mintan, ne çarık, ne de değnek alın.Çünkü işçi yiyeceğini hak eder.

Mat.10: 11 Hangi kent ya da köye girerseniz, orada saygıdeğer birini arayın ve ayrılıncaya dek onunla kalın.

Mat.10: 12 Onun evine girerken, evdekilere esenlik dileyin.

Mat.10: 13 Eğer evdekiler buna layıksa, dilediğiniz esenlik üzerlerinde kalsın; layık değillerse, size geri dönsün.

Mat.10: 14 Sizi kabul etmez, sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin.

Mat.10: 15 Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom'la Gomora bölgesinin halinden beter olacaktır."

Gelecekteki Sıkıntılar
(Mar.13:9-13; Luk.21:12-17)

Mat.10: 16 "İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun.

Mat.10: 17 İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılayacaklar.

Mat.10: 18 Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz.

Mat.10: 19 Sizleri mahkemeye verdiklerinde, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek.

Mat.10: 20 Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla konuşan Babanız'ın Ruhu olacak.

Mat.10: 21 "Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babaya başkaldırıp onları öldürtecek.

Mat.10: :22 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.

Mat.10: 23 Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrail'in bütün kentlerini dolaşmışolmayacaksınız.

Mat.10: 24 "Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir.

Mat.10: 25 Öğrencinin öğretmeni gibi, kölenin de efendisi gibi olması yeterlidir.İnsanlar evin efendisine Baalzevul derlerse, ev halkına neler demezler!"

Kimden Korkmalı
(Luk.12:2-9)

Mat.10: 26 "Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.

Mat.10: 27 Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan duyurun.

Mat.10: 28 Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun.

Mat.10: 29 İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Babanız'ın izni olmadan bunlardan bir teki bile yere düşmez.

Mat.10: 30 Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır.

Mat.10: 31 Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

Mat.10: 32 "İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim.

Mat.10: 33 İnsanların önünde beni inkâr edeni, ben de göklerdeki Babam'ın önünde inkâr edeceğim."

İsa'ya Layık Olmak
(Mar.9:41; Luk.12:51-53; 14:26-27)

Mat.10: 34 "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim.

Mat.10: 35 Çünkü ben babayla oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim.

Mat.10: 36 'İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.'

Mat.10: 37 Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.

Mat.10: 38 Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir.

Mat.10: 39 Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

Mat.10: 40 "Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.

Mat.10: 41 Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır.

Mat.10: 42 Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödülsüz kalmayacaktır."

BÖLÜM 11

İsa ve Vaftizci Yahya
(Luk.7:18-35)

Mat.11: 1 İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı.

Mat.11: 2-3 Tutukevinde bulunan Yahya, Mesih'in yaptığı işleri duyunca, O'na gönderdiği öğrencileri aracılığıyla şunu sordu: "Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?"

Mat.11: 4 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Gidin, işitip gördüklerinizi Yahya'ya bildirin.

Mat.11: 5 Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor.

Mat.11: 6 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!"

Mat.11: 7 Yahya'nın öğrencileri ayrılırken İsa halka Yahya'dan söz etmeye başladı. "Çöle ne görmeye gittiniz?" dedi. "Rüzgarda sallanan bir kamış mı?

Mat.11: 8 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa pahalı giysi giyenler, kral saraylarında bulunur.

Mat.11: 9 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

Mat.11: 10 'İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak' diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir.

Mat.11: 11 Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür.

Mat.11: 12 Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor .

Mat.11: 13 Yahya'ya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler.

Mat.11: 14 Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur.

Mat.11: 15 Kulağı olan, işitsin!

Mat.11: 16-17 "Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, 'Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, dövünmediniz' diye seslenen çocuklara benziyorlar.

Mat.11: 18 Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona 'cinli' diyorlar.

Mat.11: 19 İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorlar ki, 'Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!' Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır."

Tövbe Etmeyen Kentler
(Luk.10:13-15)

Mat.11: 20-21 Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yapmış olduğu kentleri, tövbe etmedikleri için şöyle azarlamaya başladı: "Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı.

Mat.11: 22 Size şunu söyleyeyim, yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır!

Mat.11: 23 Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölüler diyarına indirileceksin! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom'da yapılmış olsaydı, bugüne dek ayakta kalırdı.

Mat.11: 24 Sana şunu söyleyeyim, yargı günü senin halin Sodom bölgesinin halinden beter olacaktır!"

Yorgunlara Müjde
(Luk.10:21-22)

Mat.11: 25 İsa bundan sonra şöyle dedi: "Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim.

Mat.11: 26 Evet Baba, senin isteğin buydu.

Mat.11: 27 "Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'u, Baba'dan başka kimse tanımaz. Baba'yı da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası tanımaz.

Mat.11: 28 "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm.

Mat.11: 29 Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur.

Mat.11: 30 Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir."

BÖLÜM 12

Şabat Günü Sorunu
(Mar.2:23-3:6; Luk.6:1-11)

Mat.12: 1 O sıralarda, bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri acıkınca başakları koparıp yemeye başladılar.

Mat.12: 2 Bunu gören Ferisiler İsa'ya, "Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor" dediler.

Mat.12: 3 İsa onlara, "Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı?" diye sordu.

Mat.12: 4 "Tanrı'nın evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kâhinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini yedi.

Mat.12: 5 Ayrıca kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günü'yle ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasa'da okumadınız mı?

Mat.12: 6 Size şunu söyleyeyim, burada tapınaktan daha üstün bir şey var.

Mat.12: 7 Eğer siz, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız.

Mat.12: 8 Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir."

Mat.12: 9 İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti.

Mat.12: 10 Orada eli sakat bir adam vardı. İsa'yı suçlamak amacıyla kendisine, "Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular.

Mat.12: 11 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz?

Mat.12: 12 İnsan koyundan çok daha değerlidir! Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur."

Mat.12: 13 Sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapasağlam oluverdi.

Mat.12: 14 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için anlaştılar.

Tanrı'nın Seçtiği Kul

Mat.12: 15 İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi.

Mat.12: 16 Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı.

Mat.12: 17-18 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "İşte Kulum, O'nu ben seçtim. Gönlümün hoşnut olduğu sevgili Kulum O'dur. Ruhum'u O'nun üzerine koyacağım, O da adaleti uluslara bildirecek.

Mat.12: 19 Çekişip bağırmayacak, Sokaklarda kimse O'nun sesini duymayacak.

Mat.12: 20 Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek, Ve sonunda adaleti zafere ulaştıracak.

Mat.12: 21 Uluslar da O'nun adına umut bağlayacak."

İsa ve Baalzevul
(Mar.3:20-30; Luk.6:43-45; 11:14-23)

Mat.12: 22 Daha sonra İsa'ya kör ve dilsiz bir cinli getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı.

Mat.12: 23 Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. "Bu, Davut'un Oğlu olabilir mi?" diye soruyorlardı.

Mat.12: 24 Ferisiler bunu duyunca, "Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevul'un gücüyle kovuyor" dediler.

Mat.12: 25 Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalamaz.

Mat.12: 26 Eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir?

Mat.12: 27 Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda sizi kendi adamlarınız yargılayacak.

Mat.12: 28 Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruhu'yla kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.

Mat.12: 29 "Bir kimse güçlü adamın evine girip malını nasıl çalabilir? Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir.

Mat.12: 30 "Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.

Mat.12: 31 Bunun için size diyorum ki, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak; ama Ruh'a edilen küfür bağışlanmayacaktır.

Mat.12: 32 İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen, bağışlanacak; ama Kutsal Ruh'a karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda bağışlanacaktır.

Mat.12: 33 "Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın; ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü her ağaç meyvesinden tanınır.

Mat.12: 34 Sizi engerekler soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yürekten taşanı söyler.

Mat.12: 35 İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır.

Mat.12: 36 Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler.

Mat.12: 37 Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız."

Yunus'un Belirtisi
(Mar.8:11-12; Luk.11:24-26,29-32)

Mat.12: 38 Bunun üzerine bazı din bilginleri ve Ferisiler, "Öğretmenimiz, senden doğaüstü bir belirti görmek istiyoruz" dediler.

Mat.12: 39 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Peygamber Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir.

Mat.12: 40 Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır.

Mat.12: 41 Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır.

Mat.12: 42 Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır.

Mat.12: 43 "Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz.

Mat.12: 44 O zaman, 'Çıktığım eve, kendi evime döneyim' der. Eve gelince orayı bomboş, süpürülmüş, düzeltilmiş bulur.

Mat.12: 45 Bunun üzerine gider, yanına kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu

ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın başına gelecek olan da budur."

İsa'nın Annesi ve Kardeşleri
(Mar.3:31-35; Luk.8:19-21)

Mat.12: 46 İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş, O'nunla konuşmak istiyorlardı.

Mat.12: 47 Birisi İsa'ya, "Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar" dedi.

Mat.12: 48 İsa, kendisiyle konuşana, "Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?" karşılığını verdi.

Mat.12: 49 Eliyle öğrencilerini göstererek, "İşte annem, işte kardeşlerim!" dedi.

Mat.12: 50 "Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur."

BÖLÜM 13

Tohum Benzetmesi
(Mar.4:1-20; Luk.8:4-15)

Mat.13: 1 Aynı gün İsa evden çıktı, gidip göl kıyısında oturdu.

Mat.13: 2 Çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık kıyıda duruyordu.

Mat.13: 3 İsa onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. "Bakın" dedi, "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı.

Mat.13: 4 Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi.

Mat.13: 5 Kimi, toprağı az, kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi.

Mat.13: 6 Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler.

Mat.13: 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu.

Mat.13: 8 Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi.

Mat.13: 9 Kulağı olan işitsin!"

Mat.13: 10 Öğrencileri gelip İsa'ya, "Halka neden benzetmelerle konuşuyorsun?" diye sordular.

Mat.13: 11 İsa şöyle yanıtladı: "Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama onlara verilmedi.

Mat.13: 12 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak.

Mat.13: 13 Onlara benzetmelerle konuşmamın nedeni budur. Çünkü, 'Gördükleri halde görmezler, Duydukları halde duymaz ve anlamazlar.'

Mat.13: 14 "Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş oldu: 'Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz!

Mat.13: 15 Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.'

Mat.13: 16 "Ama ne mutlu size ki, gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor!

Mat.13: 17 Size doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.

Mat.13: 18 "Şimdi ekinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin.

Mat.13: 19 Kim göksel egemenlikle ilgili sözü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir, onun yüreğine ekileni söker götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur.

Mat.13: 20-21 Kayalık yerlere ekilen ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadığı için ancak bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşer.

Mat.13: 22 Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller.

Mat.13: 23 İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine benzer. Böylesi elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat."

Deliceler Benzetmesi

Mat.13: 24 İsa onlara başka bir benzetme anlattı: "Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken adama benzer" dedi.

Mat.13: 25 "Herkes uyurken, adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti.

Mat.13: 26 Ekin gelişip başak salınca, deliceler de göründü.

Mat.13: 27 "Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: 'Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı?'

Mat.13: 28 "Mal sahibi, 'Bunu bir düşman yapmıştır' dedi. "'Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?' diye sordu köleler.

Mat.13: 29 "'Hayır' dedi adam. 'Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz.

Mat.13: 30 Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler. Biçim vakti orakçılara, önce deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarıma koyun.'"

Hardal Tanesi ve Maya Benzetmeleri
(Mar.4:30-34; Luk.13:18-21)

Mat.13: 31 İsa onlara bir benzetme daha anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir adamın tarlasına ektiği hardal tanesine benzer" dedi.

Mat.13: 32 "Hardal tohumların en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur. Böylece kuşlar gelip dallarında barınır."

Mat.13: 33 İsa onlara başka bir benzetme anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır."

Mat.13: 34 İsa bütün bunları halka benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı.

Mat.13: 35 Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "Ağzımı benzetmeler anlatarak açacağım, Dünyanın kuruluşundan beri Gizli kalmış sırları dile getireceğim."

Deliceler Benzetmesi Açıklanıyor

Mat.13: 36 Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, "Tarladaki delicelerle ilgili benzetmeyi bize açıkla" dediler.

Mat.13: 37 İsa, "İyi tohumu eken, İnsanoğlu'dur " diye karşılık verdi.

Mat.13: 38 "Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın oğullarıdır.

Mat.13: 39 Deliceleri eken düşman, İblis'tir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar ise meleklerdir.

Mat.13: 40 "Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır.

Mat.13: 41-42 İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.

Mat.13: 43 Doğru kişiler o zaman Babaları'nın egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!"

Define ve İnci Benzetmeleri

Mat.13: 44 "Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, varını yoğunu satıp tarlayı satın aldı.

Mat.13: 45 "Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.

Mat.13: 46 Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, varını yoğunu satıp o inciyi satın aldı."

Ağ Benzetmesi

Mat.13: 47 "Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa benzer.

Mat.13: 48 Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara koyar, yaramayanları atarlar.

Mat.13: 49-50 Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır."

Mat.13: 51 İsa, "Bütün bunları anladınız mı?" diye sordu. "Evet" karşılığını verdiler.

Mat.13: 52 O da onlara, "İşte böylece Göklerin Egemenliği için eğitilmiş her din bilgini, hazinesinden hem yeni hem eski değerler çıkaran bir mal sahibine benzer" dedi.

İsa Reddediliyor
(Mar.6:1-6; Luk.4:16-30)

Mat.13: 53 İsa bütün bu benzetmeleri anlattıktan sonra oradan ayrıldı.

Mat.13: 54 Kendi memleketine gitti ve oradaki havrada halka öğretmeye başladı. Halk şaşıp kalmıştı. "Adamın bu bilgeliği ve mucizeler yaratan gücü nereden geliyor?" diyorlardı.

Mat.13: 55 "Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda O'nun kardeşleri değil mi?

Mat.13: 56 Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde O'nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?"

Mat.13: 57 Ve gücenip O'nu reddettiler. Ama İsa onlara şöyle dedi: "Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez."

Mat.13: 58 İmansızlıkları yüzünden İsa orada pek fazla mucize yapmadı.

BÖLÜM 14

Yahya'nın Öldürülmesi
(Mar.6:14-29; Luk.9:7-9)

Mat.14: 1-2 O günlerde İsa'yla ilgili haberleri duyan bölge kralı Hirodes, adamlarına, "Bu, Vaftizci Yahya'dır" dedi. "Ölümden dirildi. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur."

Mat.14: 3 Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya yüzünden Yahya'yı tutuklatmış, bağlatıp zindana attırmıştı.

Mat.14: 4 Çünkü Yahya Hirodes'e, "O kadınla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır" demişti.

Mat.14: 5 Hirodes Yahya'yı öldürtmek istemiş, ama halktan korkmuştu. Çünkü halk Yahya'yı peygamber sayıyordu.

Mat.14: 6-7 Hirodes'in doğum günü şenliği sırasında Hirodiya'nın kızı ortaya çıkıp dans etti. Bu, Hirodes'in öyle hoşuna gitti ki, ant içerek kıza ne dilerse vereceğini söyledi.

Mat.14: 8 Kız, annesinin kışkırtmasıyla, "Bana şimdi, bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahya'nın başını ver" dedi.

Mat.14: 9 Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü bu dileğin yerine getirilmesini buyurdu.

Mat.14: 10 Adam gönderip zindanda Yahya'nın başını kestirdi.

Mat.14: 11 Kesik baş tepsiyle getirilip kıza verildi, kız da bunu annesine götürdü.

Mat.14: 12 Yahya'nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip İsa'ya haber verdiler.

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mar.6:30-44; Luk.9:10-17; Yu.6:1-14)

Mat.14: 13 İsa bunu duyunca, tek başına tenha bir yere çekilmek üzere bir tekneyle oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp O'nu yaya olarak izledi.

Mat.14: 14 İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi.

Mat.14: 15 Akşama doğru öğrencileri yanına gelip, "Burası ıssız bir yer" dediler, "Vakit de geç oldu. Halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar."

Mat.14: 16 İsa, "Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin" dedi.

Mat.14: 17 Öğrenciler, "Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok ki" dediler.

Mat.14: 18 İsa, "Onları buraya, bana getirin" dedi.

Mat.14: 19 Halka çayıra oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar.

Mat.14: 20 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar.

Mat.14: 21 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş bin erkekti.

İsa Su Üstünde Yürüyor

(Mar.6:45-56; Yu.6:15-21)

Mat.14: 22 Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya geçmelerini buyurdu. Bu arada halkı evlerine gönderecekti.

Mat.14: 23 Halkı gönderdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı.

Mat.14: 24 O sırada tekne kıyıdan bir hayli uzakta dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı yönden esiyordu.

Mat.14: 25 Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı.

Mat.14: 26 Öğrenciler, O'nun gölün üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. "Bu bir hayalet!" diyerek korkuyla bağrıştılar.

Mat.14: 27 Ama İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi.

Mat.14: 28 Petrus buna karşılık, "Ya Rab" dedi, "Eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim."

Mat.14: 29 İsa, "Gel!" dedi. Petrus da tekneden indi, suyun üstünden yürüyerek İsa'ya yaklaştı.

Mat.14: 30 Ama rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı. "Ya Rab, beni kurtar!" diye bağırdı.

Mat.14: 31 İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, "Ey kıt imanlı, neden kuşku duydun?" dedi.

Mat.14: 32 Onlar tekneye bindikten sonra rüzgar dindi.

Mat.14: 33 Teknedekiler, "Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun" diyerek O'na tapındılar.

Mat.14: 34 Gölü aşıp Ginnesar'da karaya çıktılar.

Mat.14: 35 Yöre halkı İsa'yı tanıyınca çevreye haber saldı. Bütün hastaları O'na getirdiler.

Mat.14: 36 Giysisinin eteğine bir dokunsak diye yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

BÖLÜM 15

Töre mi, Tanrı'nın Sözü mü?
(Mar.7:1-13)

Mat.15: 1-2 Bu sırada Yeruşalim'den bazı Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip, "Öğrencilerin neden atalarımızın töresini çiğniyor?" diye sordular, "Yemekten önce ellerini yıkamıyorlar."

Mat.15: 3 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ya siz, neden töreniz uğruna Tanrı buyruğunu çiğniyorsunuz?

Mat.15: 4 Çünkü Tanrı şöyle buyurdu: 'Annene babana saygı göstereceksin'; 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir.'

Mat.15: 5-6 Ama siz, 'Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıştır derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir' diyorsunuz. Böylelikle, töreniz uğruna Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmış oluyorsunuz.

Mat.15: 7-8 Ey ikiyüzlüler! Yeşaya'nın sizinle ilgili şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: 'Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.

Mat.15: 9 Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.'"

İnsanı Kirleten Nedir?
(Mar.7:14-23)

Mat.15: 10 İsa, halkı yanına çağırıp onlara, "Dinleyin ve şunu belleyin" dedi.

Mat.15: 11 "Ağızdan giren şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkandır."

Mat.15: 12 Bu sırada öğrencileri O'na gelip, "Biliyor musun?" dediler, "Ferisiler bu sözü duyunca gücendiler."

Mat.15: 13 İsa şu karşılığı verdi: "Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir.

Mat.15: 14 Bırakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarıdır. Eğer kör köre kılavuzluk ederse, ikisi de çukura düşer."

Mat.15: 15 Petrus, "Bu benzetmeyi bize açıkla" dedi.

Mat.15: 16 "Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?" diye sordu İsa.

Mat.15: 17 "Ağza giren her şeyin mideye indiğini, oradan da helaya atıldığını bilmiyor musunuz?

Mat.15: 18 Ne var ki ağızdan çıkan, yürekten kaynaklanır. İnsanı kirleten de budur.

Mat.15: 19 Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır.

Mat.15: 20 İnsanı kirleten bunlardır. Yıkanmamış ellerle yemek yemek insanı kirletmez."

Kenanlı Kadının İmanı
(Mar.7:24-30)

Mat.15: 21 İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda bölgesine geçti.

Mat.15: 22 O yöreden Kenanlı bir kadın İsa'ya gelip, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda" diye feryat etti.

Mat.15: 23 İsa kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, "Sal şunu, gitsin!" diye rica ettiler. "Arkamızdan bağırıp duruyor."

Mat.15: 24 İsa, "Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim" diye yanıtladı.

Mat.15: 25 Kadın ise yaklaşıp, "Ya Rab, bana yardım et!" diyerek O'nun önünde yere kapandı .

Mat.15: 26 İsa ona, "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir" dedi.

Mat.15: 27 Kadın, "Haklısın, ya Rab" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer."

Mat.15: 28 O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: "Ey kadın, imanın büyük! Dilediğin gibi olsun." Ve kadının kızı o saatte iyileşti.

İsa Dört Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mar.8:1-10)

Mat.15: 29 İsa oradan ayrıldı, Celile Gölü'nün kıyısından geçerek dağa çıkıp oturdu.

Mat.15: 30 Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, kör, çolak, dilsiz ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları O'nun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi.

Mat.15: 31 Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, körlerin gördüğünü, kötürümlerin yürüdüğünü görünce şaştı ve İsrail'in Tanrısı'nı yüceltti.

Mat.15: 32 İsa öğrencilerini yanına çağırıp, "Halka acıyorum" dedi. "Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç aç evlerine göndermek istemiyorum, yolda bayılabilirler."

Mat.15: 33 Öğrenciler kendisine, "Böyle ıssız bir yerde bu kadar kalabalığı doyuracak ekmeği nereden bulalım?" dediler.

Mat.15: 34 İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu. "Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var" dediler.

Mat.15: 35 Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu.

Mat.15: 36 Yedi ekmekle balıkları aldı, şükredip bunları böldü, öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar.

Mat.15: 37 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar.

Mat.15: 38 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, dört bin erkekti.

Mat.15: 39 İsa, halkı evlerine gönderdikten sonra tekneye binip Magadan bölgesine geçti.

BÖLÜM 16

Doğaüstü Bir Belirti İsteniyor
(Mar.8:11-13; Luk.12:54-56)

Mat.16: 1 Ferisiler'le Sadukiler İsa'nın yanına geldiler. O'nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler.

Mat.16: 2 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Akşam, 'Gökyüzü kızıl olduğuna göre hava iyi olacak' dersiniz.

Mat.16: 3 Sabah, 'Bugün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak' dersiniz. Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musunuz?

Mat.16: 4 Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek." Sonra İsa onları bırakıp gitti.

Ferisiler'le Sadukiler'in Mayası
(Mar.8:14-21)

Mat.16: 5 Öğrenciler gölün karşı yakasına geçerken ekmek almayı unutmuşlardı.

Mat.16: 6 İsa onlara, "Dikkatli olun, Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının!" dedi.

Mat.16: 7 Onlar ise kendi aralarında tartışarak, "Ekmek almadığımız için böyle diyor" dediler.

Mat.16: 8 Bunun farkında olan İsa şöyle dedi: "Ey kıt imanlılar! Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?

Mat.16: 9-10 Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmekle beş bin kişinin doyduğunu, kaç sepet dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? Yedi ekmekle dört bin kişinin doyduğunu, kaç küfe dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz?

Mat.16: 11 Ben size, 'Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının' derken, ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız?"

Mat.16: 12 Ekmek mayasından değil de, Ferisiler'le Sadukiler'in öğretisinden kaçının dediğini o zaman anladılar.

Petrus'un Mesih'i Tanıması
(Mar.8:27-30; Luk.9:18-21)

Mat.16: 13 İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: "Halk, İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyor?"

Mat.16: 14 Öğrencileri şu karşılığı verdiler: "Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor."

Mat.16: 15 İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?"

Mat.16: 16 Simun Petrus, "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin " yanıtını verdi.

Mat.16: 17 İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır.

Mat.16: 18 Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek.

Mat.16: 19 Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak."

Mat.16: 20 Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı.

İsa Ölüp Dirileceğini Önceden Bildiriyor
(Mar.8:31-9:1; Luk.9:22-27)

Mat.16: 21 Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.

Mat.16: 22 Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. "Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!" dedi.

Mat.16: 23 Ama İsa Petrus'a dönüp, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi, "Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."

Mat.16: 24 Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.

Mat.16: 25 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

Mat.16: 26 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?

Mat.16: 27 İnsanoğlu , Babası'nın görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptığının karşılığını verecektir.

Mat.16: 28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

BÖLÜM 17

İsa'nın Görünümü Değişiyor
(Mar.9:2-13; Luk.9:28-36)

Mat.17: 1 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı.

Mat.17: 2 Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu.

Mat.17: 3 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı.

Mat.17: 4 Petrus İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a."

Mat.17: 5 Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!" dedi.

Mat.17: 6 Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar.

Mat.17: 7 İsa gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi.

Mat.17: 8 Başlarını kaldırınca İsa'dan başka kimseyi göremediler.

Mat.17: 9 Dağdan inerlerken İsa onlara, "İnsanoğlu ölümden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin" diye buyurdu.

Mat.17: 10 Öğrencileri O'na şunu sordular: "Peki, din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?"

Mat.17: 11 İsa, "İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak" diye yanıtladı.

Mat.17: 12 "Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir."

Mat.17: 13 O zaman öğrenciler İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar.

Cinli Çocuk İyileştiriliyor
(Mar.9:14-32; Luk.9:37-45)

Mat.17: 14 Kalabalığın yanına vardıklarında bir adam İsa'ya yaklaşıp önünde diz çöktü.

Mat.17: 15 "Ya Rab" dedi, "Oğlumun haline acı! Sarası var, çok acı çekiyor. Sık sık ateşe, suya düşüyor.

Mat.17: 16 Onu senin öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler."

Mat.17: 17 İsa, "Ey imansız ve sapmış kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin."

Mat.17: 18 İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk o anda iyileşti.

Mat.17: 19 Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'ya gelip, "Biz cini neden kovamadık?" diye sordular.

Mat.17: 20-21 İsa, "İmanınız kıt olduğu için" karşılığını verdi. "Size doğrusunu söyleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, 'Buradan şuraya göç' derseniz, göçer; sizin için imkânsız bir şey olmayacaktır."

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor
(Mar.9:30-32; Luk.9:43-45)

Mat.17: 22-23 Celile'de bir araya geldiklerinde İsa onlara, "İnsanoğlu , insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek" dedi. Öğrenciler buna çok kederlendiler.

Tapınak Vergisi

Mat.17: 24 Kefarnahum'a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini toplayanlar Petrus'a gelip, "Öğretmeniniz tapınak vergisini ödemiyor mu?" diye sordular.

Mat.17: 25 Petrus, "Ödüyor" dedi. Petrus eve gelince, daha kendisi bir şey söylemeden İsa ona, "Simun, ne dersin?" dedi. "Dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Kendi oğullarından mı, yabancılardan mı?"

Mat.17: 26 Petrus'un, "Yabancılardan" demesi üzerine İsa, "O halde oğullar muaftır" dedi.

Mat.17: 27 "Ama vergi toplayanları gücendirmeyelim. Göle gidip oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını aç, dört dirhemlik bir akçe bulacaksın. Parayı al, ikimizin vergisi olarak onlara ver."

BÖLÜM 18

En Büyük Kim?
(Mar.9:33-37,42-48; Luk.9:46-48; 17:1-2)

Mat.18: 1 Bu sırada öğrencileri İsa'ya yaklaşıp, "Göklerin Egemenliği'nde en büyük kimdir?" diye sordular.

Mat.18: 2-3 İsa, yanına küçük bir çocuk çağırdı, onu orta yere dikip şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz.

Mat.18: 4 Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliği'nde en büyük odur.

Mat.18: 5 Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur.

Mat.18: 6 "Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur.

Mat.18: 7 İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanın haline! Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!

Mat.18: 8 "Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmandan iyidir.

Mat.18: 9 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmandan iyidir.

Mat.18: 10-11 "Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının! Size şunu söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babam'ın yüzünü her zaman görürler."

Kaybolan Koyun Benzetmesi
(Luk.15:3-7)

Mat.18: 12 "Siz ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolunu şaşıranı aramaya gitmez mi?

Mat.18: 13 Size doğrusunu söyleyeyim, eğer onu bulursa, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyun için sevindiğinden daha çok onun için sevinir.

Mat.18: 14 Bunun gibi, göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirinin kaybolmasını istemez."

Bir Kardeş Günah İşlerse

Mat.18: 15 "Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun.

Mat.18: 16 Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın.

Mat.18: 17 Onları da dinlemezse, durumu inanlılar topluluğuna bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da vergi görevlisi say.

Mat.18: 18 "Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak.

Mat.18: 19 Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyecekleri herhangi bir şey için anlaşırlarsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir.

Mat.18: 20 Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada, aralarındayım."

Acımasız Köle Benzetmesi

Mat.18: 21 Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, "Ya Rab" dedi, "Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?"

Mat.18: 22 İsa, "Yedi kez değil" dedi. "Yetmiş kere yedi kez derim sana.

Mat.18: 23 Şöyle ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer.

Mat.18: 24 Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir köle getirildi.

Mat.18: 25 Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu.

Mat.18: 26 Köle yere kapanıp efendisine, 'Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim' dedi.

Mat.18: 27 Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi.

Mat.18: 28 "Ama köle çıkıp gitti, kendisine yüz dinar borcu olan başka bir köleye rastladı. Onu yakalayıp, 'Borcunu öde' diyerek boğazına sarıldı.

Mat.18: 29 Bu köle yüzüstü yere kapandı, 'Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim' diye yalvardı.

Mat.18: 30 Ama ilk köle bunu reddetti. Gitti, borcunu ödeyinceye dek adamı zindana kapattı.

Mat.18: 31 Öteki köleler, olanları görünce çok üzüldüler. Efendilerine gidip bütün olup bitenleri anlattılar.

Mat.18: 32 "Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırdı. 'Ey kötü köle!' dedi. 'Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım.

Mat.18: 33 Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?'

Mat.18: 34 Bu öfkeyle efendisi, bütün borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etti.

Mat.18: 35 "Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır."

BÖLÜM 19

Boşanmayla İlgili Soru
(Mar.10:1-12)

Mat.19: 1 İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celile'den ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti.

Mat.19: 2 Büyük halk toplulukları da O'nun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi.

Mat.19: 3 İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler , O'nu denemek amacıyla şunu sordular: "Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?"

Mat.19: 4-5 İsa şu karşılığı verdi: "Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan 'İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı' ve şöyle dedi: 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.'

Mat.19: 6 Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmasın."

Mat.19: 7 Ferisiler İsa'ya, "Öyleyse" dediler, "Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?"

Mat.19: 8 İsa onlara, "İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi" dedi. "Başlangıçta bu böyle değildi.

Mat.19: 9 Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur ."

Mat.19: 10 Öğrenciler İsa'ya, "Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buysa, hiç evlenmemek daha iyi!" dediler.

Mat.19: 11 İsa onlara, "Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrı'nın güç verdiği kişiler kabul edebilir" dedi.

Mat.19: 12 "Çünkü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi insanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göklerin Egemenliği uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!"

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor
(Mar.10:13-16; Luk.18:15-17)

Mat.19: 13-14 O sırada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getirdiler; ellerini onların üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, "Bırakın çocukları" dedi. "Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerinindir."

Mat.19: 15 Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı.

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam
(Mar.10:17-31; Luk.18:18-30)

Mat.19: 16 Adamın biri İsa'ya gelip, "Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?" diye sordu.

Mat.19: 17 İsa, "Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir."

Mat.19: 18-19 "Hangi buyrukları?" diye sordu adam. İsa şu karşılığı verdi: "'Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin' ve 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'"

Mat.19: 20 Genç adam, "Bunların hepsini yerine getirdim" dedi, "Daha ne eksiğim var?"

Mat.19: 21 İsa ona, "Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle" dedi.

Mat.19: 22 Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

Mat.19: 23 İsa öğrencilerine, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Zengin kişi Göklerin Egemenliği'ne zor girecek.

Mat.19: 24 Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır."

Mat.19: 25 Bunu işiten öğrenciler büsbütün şaşırdılar, "Öyleyse kim kurtulabilir?" diye sordular.

Mat.19: 26 İsa onlara bakarak, "İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür" dedi.

Mat.19: 27 Bunun üzerine Petrus O'na, "Bak" dedi, "Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımız ne olacak?"

Mat.19: 28 İsa onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Her şey yenilendiğinde, İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet ardımdan gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız.

Mat.19: 29 Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak.

Mat.19: 30 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak."

BÖLÜM 20

Bağcı Benzetmesi

Mat.20: 1 "Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer.

Mat.20: 2 Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi.

Mat.20: 3 "Saat dokuza doğru tekrar dışarı çıktı, çarşı meydanında boş duran başka adamlar gördü.

Mat.20: 4-5 Onlara, 'Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınız neyse, veririm' dedi, onlar da bağa gittiler. "Öğleyin ve saat üçe doğru yine çıkıp aynı şeyi yaptı.

Mat.20: 6 Saat beşe doğru çıkınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, 'Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?' diye sordu.

Mat.20: 7 "'Kimse bize iş vermedi ki' dediler. "Onlara, 'Siz de bağa gidin, çalışın' dedi.

Mat.20: 8 "Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, 'İşçileri çağır' dedi. 'Sonuncudan başlayarak ilkine kadar, hepsine ücretlerini ver.'

Mat.20: 9 "Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar.

Mat.20: 10 İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi.

Mat.20: 11 Paralarını alınca bağ sahibine söylenmeye başladılar:

Mat.20: 12 'En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı' dediler. 'Ama onları günün yükünü ve sıcağını çeken bizlerle bir tuttun!'

Mat.20: 13 "Bağ sahibi onlardan birine şöyle karşılık verdi: 'Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seninle bir dinara anlaşmadık mı?

Mat.20: 14 Hakkını al, git! Sana verdiğimi sonuncuya da vermek istiyorum.

Mat.20: 15 Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa cömertliğimi kıskanıyor musun?'

Mat.20: 16 "İşte böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak."

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor
(Mar.10:32-34; Luk.18:31-34)

Mat.20: 17-18 İsa Yeruşalim'e giderken, yolda on iki öğrencisini bir yana çekip onlara özel olarak şunu söyledi: "Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. İnsanoğlu , başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek, onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracaklar.

Mat.20: 19 O'nunla alay etmeleri, kamçılayıp çarmıha germeleri için O'nu öteki uluslara teslim edecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek."

Bir Annenin İsteği
(Mar.10:35-45)

Mat.20: 20 O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsa'ya yaklaştı. Önünde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi.

Mat.20: 21 İsa kadına, "Ne istiyorsun?" diye sordu. Kadın, "Buyruk ver, senin egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, biri solunda otursun" dedi.

Mat.20: 22 "Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz" diye karşılık verdi İsa. "Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz?" "Evet, içebiliriz" dediler.

Mat.20: 23 İsa onlara, "Elbette benim kâsemden içeceksiniz" dedi, "Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır."

Mat.20: 24 Bunu işiten on öğrenci iki kardeşe kızdılar.

Mat.20: 25 Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: "Bilirsiniz ki, ulusların önderleri onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler.

Mat.20: 26 Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun.

Mat.20: 27 Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun.

Mat.20: 28 Nitekim İnsanoğlu , hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi."

İki Körün Gözleri Açılıyor
(Mar.10:46-52; Luk.18:35-43)

Mat.20: 29 Eriha'dan ayrılırlarken büyük bir kalabalık İsa'nın ardından gitti.

Mat.20: 30 Yol kenarında oturan iki kör, İsa'nın oradan geçmekte olduğunu duyunca, "Ya Rab, ey Davut Oğlu , halimize acı!" diye bağırdılar.

Mat.20: 31 Kalabalık onları azarlayarak susturmak istediyse de onlar, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!" diyerek daha çok bağırdılar.

Mat.20: 32 İsa durup onları çağırdı. "Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?" diye sordu.

Mat.20: 33 Onlar da, "Ya Rab, gözlerimiz açılsın" dediler.

Mat.20: 34 İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu. O anda yeniden görmeye başladılar ve O'nun ardından gittiler.

BÖLÜM 21

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi
(Mar.11:1-11; Luk.19:28-40; Yu.12:12-19)

Mat.21: 1-2 Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci Köyü'ne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, "Karşınızdaki köye gidin" dedi, "Hemen orada bağlı bir dişi eşek ve yanında bir sıpa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin.

Mat.21: 3 Size bir şey diyen olursa, 'Rab'bin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz."

Mat.21: 4 Bu olay, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

Mat.21: 5 "Siyon kızına deyin ki, 'İşte, alçakgönüllü Kralın, Eşeğe, evet sıpaya, Eşek yavrusuna binmiş Sana geliyor.'"

Mat.21: 6 Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar.

Mat.21: 7 Eşekle sıpayı getirip üzerlerine giysilerini yaydılar, İsa sıpaya bindi.

Mat.21: 8 Halkın büyük bir bölümü giysilerini yolun üzerine serdi. Bazıları da ağaçlardan dal kesip yola seriyordu.

Mat.21: 9 Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağırıyorlardı: "Davut Oğlu'na hozana ! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun, En yücelerde hozana!"

Mat.21: 10 İsa Yeruşalim'e girdiği zaman bütün kent, "Bu kimdir?" diyerek çalkandı.

Mat.21: 11 Kalabalıklar, "Bu, Celile'nin Nasıra Kenti'nden Peygamber İsa'dır" diyordu.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor
(Mar.11:15-19; Luk.19:45-48; Yu.2:13-22)

Mat.21: 12 İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını devirdi.

Mat.21: 13 Onlara şöyle dedi: "'Evime dua evi denecek' diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!"

Mat.21: 14 İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi.

Mat.21: 15 Ne var ki, başkâhinlerle din bilginleri, O'nun yarattığı harikaları ve tapınakta, "Davut Oğlu'na hozana!" diye bağıran çocukları görünce öfkelendiler.

Mat.21: 16 İsa'ya, "Bunların ne söylediğini duyuyor musun?" diye sordular. "Duyuyorum" dedi İsa. "Siz şu sözü hiç okumadınız mı? 'Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.'"

Mat.21: 17 İsa onları bırakıp kentten çıktı. Beytanya'ya dönüp geceyi orada geçirdi.

Meyvesiz İncir Ağacı
(Mar.11:12-14,20-24)

Mat.21: 18 İsa sabah erkenden kente dönerken acıkmıştı.

Mat.21: 19 Yol kenarında gördüğü bir incir ağacına yaklaştı. Ağaçta yapraktan başka bir şey bulamayınca ağaca, "Artık sonsuza dek sende meyve yetişmesin!" dedi. İncir ağacı o anda kurudu.

Mat.21: 20 Öğrenciler bunu görünce şaşkına döndüler. "İncir ağacı birdenbire nasıl kurudu?" diye sordular.

Mat.21: 21 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız; şu dağa, 'Kalk, denize atıl' derseniz, dediğiniz olacaktır.

Mat.21: 22 İmanla dua ederseniz, dilediğiniz her şeyi alırsınız."

İsa'nın Yetkisi
(Mar.11:27-33; Luk.20:1-8)

Mat.21: 23 İsa tapınağa girmiş öğretiyordu. Bu sırada başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O'nun yanına gelerek, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bu yetkiyi sana kim verdi?" diye sordular.

Mat.21: 24 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim.

Mat.21: 25 Yahya'nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi, Tanrı'dan mı , insanlardan mı?" Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: "'Tanrı'dan' dersek, bize, 'Öyleyse ona niçin inanmadınız?' diyecek.

Mat.21: 26 Yok eğer 'İnsanlardan' dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü herkes Yahya'yı peygamber sayıyor."

Mat.21: 27 İsa'ya, "Bilmiyoruz" diye yanıt verdiler. İsa, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

İki Oğul Benzetmesi

Mat.21: 28 "Ama şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine gidip, 'Oğlum, git bugün bağda çalış' dedi.

Mat.21: 29 "Oğlu, 'Gitmem!' dedi. Ama sonra pişman olup gitti.

Mat.21: 30 "Adam ikinci oğluna gidip aynı şeyi söyledi. O, 'Olur, efendim' dedi, ama gitmedi.

Mat.21: 31 "İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?" "Birincisi" diye karşılık verdiler. İsa da onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileriyle fahişeler, Tanrı'nın Egemenliği'ne sizden önce giriyorlar" dedi.

Mat.21: 32 "Yahya size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Oysa vergi görevlileriyle fahişeler ona inandılar. Siz bunu gördükten sonra bile pişman olup ona inanmadınız."

Bağ Kiracıları Benzetmesi
(Mar.12:1-12; Luk.20:9-19)

Mat.21: 33 "Bir benzetme daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı.

Mat.21: 34 Bağbozumu yaklaşınca, üründen kendisine düşeni almaları için kölelerini bağcılara yolladı.

Mat.21: 35 Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü, ötekini de taşladı.

Mat.21: 36 Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar bunlara da aynı şeyi yaptılar.

Mat.21: 37 Sonunda bağ sahibi, 'Oğlumu sayarlar' diyerek bağcılara onu yolladı.

Mat.21: 38 "Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, 'Mirasçı bu; gelin, onu öldürüp mirasına konalım' dediler.

Mat.21: 39 Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler.

Mat.21: 40 Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağcılara ne yapacak?"

Mat.21: 41 İsa'ya şu karşılığı verdiler: "Bu korkunç adamları korkunç bir şekilde yok edecek; bağı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak."

Mat.21: 42 İsa onlara şunu sordu: "Kutsal Yazılar'da şu sözleri hiç okumadınız mı? 'Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!'

Mat.21: 43 "Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek.

Mat.21: 44 "Bu taşın üzerine düşen, paramparça olacak; taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek."

Mat.21: 45 Başkâhinler ve Ferisiler, İsa'nın anlattığı benzetmeleri duyunca bunları kendileri için söylediğini anladılar.

Mat.21: 46 O'nu tutuklamak istedilerse de, halkın tepkisinden korktular. Çünkü halk, O'nu peygamber sayıyordu.

BÖLÜM 22

Düğün Şöleni Benzetmesi
(Luk.14:15-24)

Mat.22: 1-2 İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle şöyle seslendi: "Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şöleni hazırlayan bir krala benzer.

Mat.22: 3 Kral şölene davet ettiklerini çağırmak üzere kölelerini gönderdi, ama davetliler gelmek istemedi.

Mat.22: 4 "Kral yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, 'Davetlilere şunu söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım, besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır, buyrun şölene!'

Mat.22: 5 "Ama davetliler aldırmadılar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti.

Mat.22: 6 Öbürleri de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler.

Mat.22: 7 Kral öfkelendi. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi.

Mat.22: 8 "Sonra kölelerine şöyle dedi: 'Düğün şöleni hazır, ama çağırdıklarım buna layık değilmiş.

Mat.22: 9 Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.'

Mat.22: 10 Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu.

Mat.22: 11 "Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü.

Mat.22: 12 Ona, 'Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?' diye sorunca, adamın dili tutuldu.

Mat.22: 13 "O zaman kral, uşaklarına, 'Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışarıya, karanlığa atın!' dedi. 'Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.'

Mat.22: 14 "Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır."

Sezar'ın Hakkı Sezar'a
(Mar.12:13-17; Luk.20:20-26)

Mat.22: 15 Bunun üzerine Ferisiler çıkıp gittiler. İsa'yı, kendi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla düzen kurdular.

Mat.22: 16 Hirodes yanlılarıyla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri İsa'ya gelip, "Öğretmenimiz" dediler, "Senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü insanlar arasında ayrım yapmazsın.

Mat.22: 17 Peki, söyle bize, sence Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu değil mi?"

Mat.22: 18 İsa onların kötü niyetlerini bildiğinden, "Ey ikiyüzlüler!" dedi. "Beni neden deniyorsunuz?

Mat.22: 19 Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!" O'na bir dinar getirdiler.

Mat.22: 20 İsa, "Bu resim, bu yazı kimin?" diye sordu.

Mat.22: 21 "Sezar'ın" dediler.O zaman İsa, "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi.

Mat.22: 22 Bu sözleri duyunca şaştılar, İsa'yı bırakıp gittiler.

Dirilişle İlgili Soru
(Mar.12:18-27; Luk.20:27-40)

Mat.22: 23-24 Ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler , aynı gün İsa'ya gelip şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.'

Mat.22: 25 Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı.

Mat.22: 26 İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu.

Mat.22: 27 Hepsinden sonra kadın da öldü.

Mat.22: 28 Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi."

Mat.22: 29 İsa onlara, "Siz Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz" diye karşılık verdi.

Mat.22: 30 "Dirilişten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler.

Mat.22: 31 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrı'nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı?

Mat.22: 32 'Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım' diyor. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır."

Mat.22: 33 Bunları işiten halk, O'nun öğretişine şaşıp kaldı.

En Büyük Buyruk
(Mar.12:28-34; Luk.10:25-28)

Mat.22: 34 Ferisiler, İsa'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca bir araya toplandılar.

Mat.22: 35-36 Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa'yı denemek amacıyla O'na şunu sordu: "Öğretmenim, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisidir?"

Mat.22: 37 İsa ona şu karşılığı verdi: "'Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.'

Mat.22: 38 İşte ilk ve en önemli buyruk budur.

Mat.22: 39 İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'

Mat.22: 40 Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır."

Mesih Kimin Oğlu?
(Mar.12:35-37; Luk.20:41-44)

Mat.22: 41-42 Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: "Mesih'le ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?" Onlar da, "Davut'un Oğlu" dediler.

Mat.22: 43 İsa şöyle dedi: "O halde nasıl oluyor da Davut, Ruh'tan esinlenerek O'ndan 'Rab' diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut:

Mat.22: 44 'Rab Rabbim'e dedi ki,Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.'

Mat.22: 45 Davut O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?"

Mat.22: 46 İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

BÖLÜM 23

Vay Halinize!
(Mar.12:38-40; Luk.11:39-51; 13:34-35; 20:45-47)

Mat.23: 1-2 Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: "Din bilginleri ve Ferisiler Musa'nın kürsüsünde otururlar.

Mat.23: 3 Bu nedenle size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar.

Mat.23: 4 Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriyse bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler.

Mat.23: 5 "Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamaillerini büyük, giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar.

Mat.23: 6 Şölenlerde başköşeye, havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar.

Mat.23: 7 Meydanlarda selamlanmaktan ve insanların kendilerini 'Rabbî ' diye çağırmalarından zevk duyarlar.

Mat.23: 8 "Kimse sizi 'Rabbî' diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz.

Mat.23: 9 Yeryüzünde kimseye 'Baba' demeyin. Çünkü tek Babanız var, O da göksel Baba'dır.

Mat.23: 10 Kimse sizi 'Önder' diye çağırmasın. Çünkü tek önderiniz var, O da Mesih'tir.

Mat.23: 11 Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkârı olsun.

Mat.23: 12 Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.

Mat.23: 13-14 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!

Mat.23: 15 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize döneni de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız.

Mat.23: 16 "Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, 'Tapınak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama tapınaktaki altın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.'

Mat.23: 17 Budalalar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal kılan tapınak mı?

Mat.23: 18 Yine diyorsunuz ki, 'Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.'

Mat.23: 19 Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı?

Mat.23: 20 Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin üzerine ant içmiş olur.

Mat.23: 21 Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak, hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur.

Mat.23: 22 Gök üzerine ant içen, Tanrı'nın tahtı ve tahtta oturanın üzerine ant içmiş olur.

Mat.23: 23 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını -adaleti, merhameti, sadakati- ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi.

Mat.23: 24 Ey kör kılavuzlar! Küçük sineği süzer ayırır, ama deveyi yutarsınız!

Mat.23: 25 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur.

Mat.23: 26 Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar.

Mat.23: 27 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu

badanalı mezarlara benzersiniz.

Mat.23: 28 Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz.

Mat.23: 29 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız.

Mat.23: 30 'Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik' diyorsunuz.

Mat.23: 31 Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz.

Mat.23: 32 Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin!

Mat.23: 33 "Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız?

Mat.23: 34 İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarmıha gereceksiniz. Kimini havralarınızda kamçılayacak, kentten kente kovalayacaksınız.

Mat.23: 35 Böylelikle, doğru kişi olan Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekya oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız.

Mat.23: 36 Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak sorumlu tutulacaktır.

Mat.23: 37 "Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz.

Mat.23: 38 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak!

Mat.23: 39 Size şunu söyleyeyim: 'Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz."

BÖLÜM 24

Sonun Belirtileri
(Mar.13:1-31; Luk.21:5-33)

Mat.24: 1 İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için yanına geldiler.

Mat.24: 2 İsa onlara, "Bütün bunları görüyor musunuz?" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!"

Mat.24: 3 İsa, Zeytin Dağı'nda otururken öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. "Söyle bize" dediler, "Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?"

Mat.24: 4 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Sakın kimse sizi saptırmasın!

Mat.24: 5 Birçokları, 'Mesih benim' diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar.

Mat.24: 6 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir.

Mat.24: 7 Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak.

Mat.24: 8 Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.

Mat.24: 9 "O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek.

Mat.24: 10 O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler.

Mat.24: 11 Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak.

Mat.24: 12 Kötülüklerin çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak.

Mat.24: 13 Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.

Mat.24: 14 Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir.

Mat.24: 15-16 "Peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüz zaman -okuyan anlasın-

Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın.

Mat.24: 17 Damda olan, evindeki eşyalarını almak için aşağı inmesin.

Mat.24: 18 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin.

Mat.24: 19 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline!

Mat.24: 20 Dua edin ki, kaçışınız kışa ya da Şabat Günü'ne rastlamasın.

Mat.24: 21 Çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.

Mat.24: 22 O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak.

Mat.24: 23 Eğer o zaman biri size, 'İşte Mesih burada', ya da 'İşte şurada' derse, inanmayın.

Mat.24: 24 Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar.

Mat.24: 25 İşte size önceden söylüyorum.

Mat.24: 26 "Bunun için size, 'İşte Mesih çölde' derlerse gitmeyin. 'Bakın, iç odalarda' derlerse inanmayın.

Mat.24: 27 Çünkü İnsanoğlu'nun gelişi, doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır.

Mat.24: 28 "Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüşecek.

Mat.24: 29 "O günlerin sıkıntısından hemen sonra, 'Güneş kararacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.'

Mat.24: 30 "O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.

Mat.24: 31 Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar.

Mat.24: 32 "İncir ağacından ders alın! Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız.

Mat.24: 33 Aynı şekilde, bütün bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, İnsanoğlu yakındır, kapıdadır.

Mat.24: 34 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak.

Mat.24: 35 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır."

Bilinmeyen Gün ve Saat
(Mar.13:32-37; Luk.12:41-48; 17:26-30,34-36)

Mat.24: 36 "O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez.

Mat.24: 37 Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun gelişinde de öyle olacak.

Mat.24: 38 Nuh'un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı.

Mat.24: 39 Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürünceye dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak.

Mat.24: 40 O gün tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak.

Mat.24: 41 Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak.

Mat.24: 42 "Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbiniz'in geleceği günü bilemezsiniz.

Mat.24: 43 Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın gece hangi saatte geleceğini bilse, uyanık kalır, evinin soyulmasına fırsat vermez.

Mat.24: 44 Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir.

Mat.24: 45 "Efendinin, hizmetkârlarına vaktinde yiyecek vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı köle kimdir?

Mat.24: 46 Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu!

Mat.24: 47 Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak.

Mat.24: 48-51 Ama o köle kötü olur da içinden, 'Efendim gecikiyor' der ve öteki köleleri dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacak. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır."

BÖLÜM 25

On Kız Benzetmesi

Mat.25: 1 "O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kıza benzeyecek.

Mat.25: 2 Bunların beşi akıllı, beşi akılsızdı.

Mat.25: 3 Akılsızlar yanlarına kandillerini aldılar, ama yağ almadılar.

Mat.25: 4 Akıllılar ise, kandilleriyle birlikte kaplar içinde yağ da aldılar.

Mat.25: 5 Güvey gecikince hepsini uyku bastı, dalıp uyudular.

Mat.25: 6 "Gece yarısı bir ses yankılandı: 'İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!'

Mat.25: 7 Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp kandillerini tazelediler.

Mat.25: 8 "Akılsızlar akıllılara, 'Kandillerimiz sönüyor, bize yağ verin!' dediler.

Mat.25: 9 "Akıllılar, 'Olmaz! Hem bize hem size yetmeyebilir. En iyisi satıcılara gidin, kendinize yağ alın' dediler.

Mat.25: 10 "Ne var ki, onlar yağ satın almaya giderlerken güvey geldi. Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı.

Mat.25: 11 "Daha sonra gelen öbür kızlar, 'Efendimiz, efendimiz, aç kapıyı bize!' dediler.

Mat.25: 12 "Güvey ise, 'Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum' dedi.

Mat.25: 13 "Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz."

Emanet Para Benzetmesi
(Luk.19:11-27)

Mat.25: 14 "Göksel egemenlik, yolculuğa çıkan bir adamın kölelerini çağırıp malını onlara emanet etmesine benzer.

Mat.25: 15 "Adam, her birinin yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir talant vererek yola çıktı.

Mat.25: 16 Beş talant alan, hemen gidip bu parayı işletti ve beş talant daha kazandı.

Mat.25: 17 İki talant alan da iki talant daha kazandı.

Mat.25: 18 Bir talant alan ise gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.

Mat.25: 19 "Uzun zaman sonra bu kölelerin efendisi döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu.

Mat.25: 20 Beş talant alan gelip beş talant daha getirdi, 'Efendimiz' dedi, 'Bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.'

Mat.25: 21 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve güvenilir köle!' dedi. 'Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!'

Mat.25: 22 "İki talant alan da geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Bana iki talant emanet etmiştin; bak, iki talant daha kazandım.'

Mat.25: 23 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve güvenilir köle!' dedi. 'Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!'

Mat.25: 24 "Sonra bir talant alan geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Senin sert bir adam olduğunu biliyordum. Ekmediğin yerden biçer, harman savurmadığın yerden devşirirsin.

Mat.25: 25 Bu nedenle korktum, gidip senin verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, al paranı!'

Mat.25: 26-27 "Efendisi ona şu karşılığı verdi: 'Kötü ve tembel köle! Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi bildiğine göre paramı faize vermeliydin. Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım...

Mat.25: 28 Haydi, elindeki talantı alın, on talantı olana verin!

Mat.25: 29 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek ve o bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak.

Mat.25: 30 Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.'"

Yargı Günü

Mat.25: 31 "İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak.

Mat.25: 32 Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak.

Mat.25: 33 Koyunları sağına, keçileri soluna alacak.

Mat.25: 34 "O zaman Kral, sağındaki kişilere, 'Sizler, Babam'ın kutsadıkları, gelin!' diyecek. 'Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın!

Mat.25: 35 Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız.

Mat.25: 36 Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.'

Mat.25: 37 "O vakit doğru kişiler O'na şu karşılığı verecek: 'Ya Rab, seni ne zaman aç görüp doyurduk, susuz görüp su verdik?

Mat.25: 38 Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik?

Mat.25: 39 Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?'

Mat.25: 40 "Kral da onları şöyle yanıtlayacak: 'Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz.'

Mat.25: 41 "Sonra solundakilere şöyle diyecek: 'Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis'le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin!

Mat.25: 42-43 Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz; yabancıydım, beni içeri almadınız; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, zindandaydım, benimle ilgilenmediniz.'

Mat.25: 44 "O vakit onlar da şöyle karşılık verecekler: 'Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?'

Mat.25: 45 "Kral da onlara şu yanıtı verecek: 'Size doğrusunu söyleyeyim, mademki bu en basit kardeşlerimden biri için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz.'

Mat.25: 46 "Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler."

BÖLÜM 26

İsa'yı Öldürme Tasarısı
(Mar.14:1-2; Luk.22:1-2; Yu.11:45-53)

Mat.26: 1-2 İsa bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine, "İki gün sonra Fısıh Bayramı olduğunu biliyorsunuz" dedi, "İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek."

Mat.26: 3 Bu sırada başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin sarayında toplandılar.

Mat.26: 4 İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular.

Mat.26: 5 Ama, "Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmasın" diyorlardı.

İsa Beytanya'da
(Mar.14:3-9; Yu.12:1-8)

Mat.26: 6-7 İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu yağ getirmişti. İsa sofrada otururken, kadın yağı O'nun başına döktü.

Mat.26: 8 Öğrenciler bunu görünce kızdılar. "Nedir bu savurganlık?" dediler.

Mat.26: 9 "Bu yağ pahalıya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi."

Mat.26: 10 Söylenenleri farkeden İsa, öğrencilerine, "Kadını neden üzüyorsunuz?" dedi. "Benim için güzel bir şey yaptı.

Mat.26: 11 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.

Mat.26: 12 Kadın bu güzel kokulu yağı, beni gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine boşalttı.

Mat.26: 13 Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak."

Yahuda'nın İhaneti
(Mar.14:10-11; Luk.22:3-6)

Mat.26: 14-15 O sırada Onikiler'den biri -adı Yahuda İskariot olanı başkâhinlere giderek, "O'nu ele verirsem bana ne verirsiniz?" dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler.

Mat.26: 16 Yahuda o andan itibaren İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fısıh Yemeği
(Mar.14:12-26; Luk.22:7-23; Yu.13:21-30; 1Ko.11:23-25)

Mat.26: 17 Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrenciler İsa'nın yanına gelerek, "Fısıh yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular.

Mat.26: 18 İsa onlara, "Kente varıp o adamın evine gidin" dedi. "Ona şöyle deyin: 'Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısıh Bayramı'nı, öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.'"

Mat.26: 19 Öğrenciler, İsa'nın buyruğunu yerine getirerek Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.

Mat.26: 20 Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu.

Mat.26: 21 Yemek yerlerken, "Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek" dedi.

Mat.26: 22 Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, "Ya Rab, beni demek istemedin ya?" diye sormaya başladılar.

Mat.26: 23 O da, "Bana ihanet edecek olan" dedi, "Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırandır.

Mat.26: 24 İnsanoğlu , kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu."

Mat.26: 25 O'na ihanet edecek olan Yahuda, "Rabbî , yoksa beni mi demek istedin?" diye sordu. İsa ona, "Söylediğin gibidir" karşılığını verdi.

Mat.26: 26 Yemek sırasında İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. "Alın, yiyin" dedi, "Bu benim bedenimdir."

Mat.26: 27 Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, "Hepiniz bundan için" dedi.

Mat.26: 28 "Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.

Mat.26: 29 Size şunu söyleyeyim, Babam'ın egemenliğinde sizinle birlikte tazesini içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim."

Mat.26: 30 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

Petrus'un İnkârı Önceden Bildiriliyor
(Mar.14:27-31; Luk.22:31-34; Yu.13:36-38)

Mat.26: 31 Bu arada İsa öğrencilerine, "Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip düşeceksiniz" dedi. "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Çobanı vuracağım, Sürüdeki koyunlar darmadağın olacak.'

Mat.26: 32 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim."

Mat.26: 33 Petrus O'na, "Herkes senden ötürü sendeleyip düşse de ben asla düşmem" dedi.

Mat.26: 34 "Sana doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin."

Mat.26: 35 Petrus, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

Getsemani Bahçesinde
(Mar.14:32-42; Luk.22:39-46)

Mat.26: 36 Sonra İsa öğrencileriyle birlikte Getsemani denen yere geldi. Öğrencilerine, "Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun" dedi.

Mat.26: 37 Petrus ile Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı.

Mat.26: 38 Onlara, "Ölesiye kederliyim" dedi. "Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun."

Mat.26: 39 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Baba" dedi, "Mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun."

Mat.26: 40 Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!" dedi.

Mat.26: 41 "Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür."

Mat.26: 42 İsa ikinci kez uzaklaşıp dua etti. "Baba" dedi, "Eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin istediğin olsun."

Mat.26: 43 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü.

Mat.26: 44 Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü kez dua etti.

Mat.26: 45 Sonra öğrencilerin yanına dönerek, "Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi. "İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor.

Mat.26: 46 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!"

İsa Tutuklanıyor
(Mar.14:43-50; Luk.22:47-53; Yu.18:3-12)

Mat.26: 47 İsa daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda geldi. Yanında, başkâhinlerle halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı.

Mat.26: 48 İsa'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, İsa O'dur, O'nu tutuklayın" diye onlarla sözleşmişti.

Mat.26: 49 Dosdoğru İsa'ya gidip, "Selam, Rabbî !" diyerek O'nu öptü.

Mat.26: 50 İsa, "Arkadaş, ne yapacaksan yap !" dedi. Bunun üzerine adamlar yaklaştı, İsa'yı yakalayıp tutukladılar.

Mat.26: 51 İsa'yla birlikte olanlardan biri, ani bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.

Mat.26: 52 O zaman İsa ona, "Kılıcını yerine koy!" dedi. "Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek.

Mat.26: 53 Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tümenden fazla melek gönderir.

Mat.26: 54 Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?"

Mat.26: 55 Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp şöyle seslendi: "Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız.

Mat.26: 56 Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu." O zaman öğrencilerin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde
(Mar.14:53-65; Luk.22:54-55,63-71; Yu.18:13-14,19-24)

Mat.26: 57 İsa'yı tutuklayanlar, O'nu başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Din bilginleriyle ileri gelenler de orada toplanmışlardı.

Mat.26: 58 Petrus, İsa'yı uzaktan, ta başkâhinin avlusuna kadar izledi. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerin yanına oturdu.

Mat.26: 59 Başkâhinlerle Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı yalancı tanıklar arıyorlardı.

Mat.26: 60-61 Ortaya birçok yalancı tanık çıktığı halde, aradıklarını bulamadılar. Sonunda ortaya çıkan iki kişi şöyle dedi: "Bu adam, 'Ben Tanrı'nın Tapınağı'nı yıkıp üç günde yeniden kurabilirim' dedi."

Mat.26: 62 Başkâhin ayağa kalkıp İsa'ya, "Hiç yanıt vermeyecek misin?" dedi. "Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?"

Mat.26: 63 İsa susmaya devam etti. Başkâhin ise O'na, "Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin?" dedi.

Mat.26: 64 İsa, "Söylediğin gibidir" karşılığını verdi. "Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun , Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz."

Mat.26: 65 Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, "Tanrı'ya küfretti!" dedi. "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz.

Mat.26: 66 Buna ne diyorsunuz?" "Ölümü hak etti!" diye karşılık verdiler.

Mat.26: 67-68 Bunun üzerine İsa'nın yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Bazıları da O'nu tokatlayıp, "Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?" dediler.

Petrus İsa'yı İnkâr Ediyor
(Mar.14:66-72; Luk.22:56-62; Yu.18:15-18,25-27)

Mat.26: 69 Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, "Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin" dedi.

Mat.26: 70 Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr ederek, "Neden söz ettiğini anlamıyorum" dedi.

Mat.26: 71 Sonra avlu kapısının önüne çıktı. Onu gören başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, "Bu adam Nasıralı İsa'yla birlikteydi" dedi.

Mat.26: 72 Petrus ant içerek, "Ben o adamı tanımıyorum" diye yine inkâr etti.

Mat.26: 73 Orada duranlar az sonra Petrus'a yaklaşıp, "Gerçekten sen de onlardansın. Konuşman seni ele veriyor" dediler.

Mat.26: 74 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, "O adamı tanımıyorum!" dedi. Tam o anda horoz öttü.

Mat.26: 75 Petrus, İsa'nın, "Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

BÖLÜM 27

Yahuda Kendini Asıyor
(Elç.1:18-19)

Mat.27: 1 Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaştılar.

Mat.27: 2 O'nu bağladılar ve götürüp Vali Pilatus'a teslim ettiler.

Mat.27: 3 İsa'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü.

Mat.27: 4 "Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim" dedi. Onlar ise, "Bundan bize ne? Onu sen düşün" dediler.

Mat.27: 5 Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı.

Mat.27: 6 Paraları toplayan başkâhinler, "Kan bedeli olan bu paraları tapınağın hazinesine koymak doğru olmaz" dediler.

Mat.27: 7 Kendi aralarında anlaşarak bu parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar.

Mat.27: 8 Bunun için bu tarlaya bugüne dek "Kan Tarlası" denilmiştir.

Mat.27: 9-10 Böylece Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: "İsrailoğulları'ndan kimilerinin O'na biçtikleri değerin karşılığı olan Otuz gümüşü aldılar; Rab'bin bana buyurduğu gibi, Çömlekçi Tarlası'nı satın almak için harcadılar."

İsa Vali Pilatus'un Önünde
(Mar.15:2-15; Luk.23:3-5,13-25; Yu.18:33-19:16)

Mat.27: 11 İsa valinin önüne çıkarıldı. Vali O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu. İsa, "Söylediğin gibidir" dedi.

Mat.27: 12 Başkâhinlerle ileri gelenler O'nu suçlayınca hiç karşılık vermedi.

Mat.27: 13 Pilatus O'na, "Senin aleyhinde yaptıkları bunca tanıklığı duymuyor musun?" dedi.

Mat.27: 14 İsa tek konuda bile ona yanıt vermedi. Vali buna çok şaştı.

Mat.27: 15 Her Fısıh Bayramı'nda vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet edinmişti.

Mat.27: 16 O günlerde Barabba adında ünlü bir tutuklu vardı.

Mat.27: 17 Halk bir araya toplandığında, Pilatus onlara, "Sizin için kimi salıvermemi istersiniz, Barabba'yı mı, Mesih denen İsa'yı mı?" diye sordu.

Mat.27: 18 İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

Mat.27: 19 Pilatus yargı kürsüsünde otururken karısı ona, "O doğru adama dokunma. Dün gece rüyamda O'nun yüzünden çok sıkıntı çektim" diye haber gönderdi.

Mat.27: 20 Başkâhinler ve ileri gelenler ise, Barabba'nın salıverilmesini ve İsa'nın öldürülmesini istesinler diye halkı kışkırttılar.

Mat.27: 21 Vali onlara şunu sordu: "Sizin için hangisini salıvermemi istersiniz?" "Barabba'yı" dediler.

Mat.27: 22 Pilatus, "Öyleyse Mesih denen İsa'yı ne yapayım?" diye sordu. Hep bir ağızdan, "Çarmıha gerilsin!" dediler.

Mat.27: 23 Pilatus, "O ne kötülük yaptı ki?" diye sordu. Onlar ise daha yüksek sesle, "Çarmıha gerilsin!" diye bağrışıp durdular.

Mat.27: 24 Pilatus, elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalığın başladığını görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: "Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!"

Mat.27: 25 Bütün halk şu karşılığı verdi: "O'nun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!"

Mat.27: 26 Bunun üzerine Pilatus onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Askerlerin İsa'yı Aşağılaması
(Mar.15:16-20; Yu.19:2-3)

Mat.27: 27 Sonra valinin askerleri İsa'yı vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar.

Mat.27: 28 O'nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler.

Mat.27: 29 Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nunla alay ettiler.

Mat.27: 30 Üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular.

Mat.27: 31 O'nunla böyle alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germeye götürdüler.

İsa Çarmıha Geriliyor
(Mar.15:21-32; Luk.23:26-43; Yu.19:17-27)

Mat.27: 32 Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir adama rastladılar. İsa'nın çarmıhını ona zorla taşıttılar.

Mat.27: 33-34 Golgota, yani Kafatası denilen yere vardıklarında içmesi için İsa'ya ödle karışık şarap verdiler. İsa bunu tadınca içmek istemedi.

Mat.27: 35 Askerler O'nu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.

Mat.27: 36 Sonra oturup yanında nöbet tuttular.

Mat.27: 37 Başının üzerine, BU, YAHUDİLER'İN KRALI İSA'DIR diye yazan bir suç yaftası astılar.

Mat.27: 38 İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydut da çarmıha gerildi.

Mat.27: 39-40 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan çarmıhtan in!" diyorlardı.

Mat.27: 41-42 Başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler de aynı şekilde O'nunla alay ederek, "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor" diyorlardı. "İsrail'in Kralı imiş! Şimdi çarmıhtan aşağı insin de O'na iman edelim.

Mat.27: 43 Tanrı'ya güveniyordu; Tanrı O'nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, 'Ben Tanrı'nın Oğlu'yum' demişti."

Mat.27: 44 İsa'yla birlikte çarmıha gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler.

İsa'nın Ölümü
(Mar.15:33-41; Luk.23:44-49; Yu.19:28-30)

Mat.27: 45 Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

Mat.27: 46 Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, "Eli, Eli, lema şevaktani?" yani, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı.

Mat.27: 47 Orada duranlardan bazıları bunu işitince, "Bu adam İlyas'ı çağırıyor" dediler.

Mat.27: 48 İçlerinden biri hemen koşup bir sünger getirdi, ekşi şaraba batırıp bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi.

Mat.27: 49 Öbürleri ise, "Dur bakalım, İlyas gelip O'nu kurtaracak mı?" dediler.

Mat.27: 50 İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti.

Mat.27: 51 O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı.

Mat.27: 52 Mezarlar açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi.

Mat.27: 53 Bunlar mezarlarından çıkıp İsa'nın dirilişinden sonra kutsal kente girdiler ve birçok kimseye göründüler.

Mat.27: 54 İsa'yı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür olayları görünce dehşete kapıldılar, "Bu gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu!" dediler.

Mat.27: 55 Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Celile'den İsa'nın ardından gelip O'na hizmet etmişlerdi.

Mat.27: 56 Aralarında Mecdelli Meryem, Yakup ile Yusuf'un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı.

İsa'nın Gömülmesi
(Mar.15:42-47; Luk.23:50-56; Yu.19:38-42)

Mat.27: 57 Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsa'nın bir öğrencisiydi.

Mat.27: 58 Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu.

Mat.27: 59-60 Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oydurduğu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı.

Mat.27: 61 Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada, mezarın karşısında oturuyorlardı.

Mat.27: 62-63 Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, başkâhinlerle Ferisiler Pilatus'un önünde toplanarak, "Efendimiz" dediler, "O aldatıcının, daha yaşarken, 'Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim' dediğini hatırlıyoruz.

Mat.27: 64 Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, 'Ölümden dirildi' derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur."

Mat.27: 65 Pilatus onlara, "Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik altına alın" dedi.

Mat.27: 66 Onlar da askerlerle birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

BÖLÜM 28

İsa'nın Dirilişi
(Mar.16:1-10; Luk.24:1-12; Yu.20:1-10)

Mat.28: 1 Şabat Günü'nü izleyen haftanın ilk günü , tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye gittiler.

Mat.28: 2 Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab'bin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu.

Mat.28: 3 Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı.

Mat.28: 4 Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar.

Mat.28: 5 Melek kadınlara şöyle seslendi: "Korkmayın! Çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum.

Mat.28: 6 O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün.

Mat.28: 7 Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: 'İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celile'ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.' İşte ben size söylemiş bulunuyorum."

Mat.28: 8 Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar; koşarak İsa'nın öğrencilerine haber vermeye gittiler.

Mat.28: 9 İsa ansızın karşılarına çıktı, "Selam!" dedi. Yaklaşıp İsa'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar.

Mat.28: 10 O zaman İsa, "Korkmayın!" dedi. "Gidip kardeşlerime haber verin, Celile'ye gitsinler, beni orada görecekler."

Nöbetçilerin Getirdiği Haber

Mat.28: 11 Kadınlar daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler.

Mat.28: 12-13 Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki, "Siz şöyle diyeceksiniz: 'Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler.'

Mat.28: 14 Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştırır, size bir zarar gelmesini önleriz."

Mat.28: 15 Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.

Son Buyruk
(Mar.16:14-18; Luk.24:36-49; Yu.20:19-23; Elç.1:6-8)

Mat.28: 16 On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler.

Mat.28: 17 İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi.

Mat.28: 18 İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi.

Mat.28: 19 Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin;

Mat.28: 20 size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim."

DİPNOTLAR:

1:21 "İsa": "Rab kurtarır" anlamına gelir.
2:1-2 "Doğuda O'nun yıldızını gördük" ya da "O'nun yıldızının doğuşunu gördük".
2:9 "Doğuda" ya da "Doğuşunu".
4:3 "Ayartıcı": Şeytan.
5:22 "Aşağılayıcı bir söz": Grekçe "Raka", yani "Boş kafalı".
5:26 "Kuruş": Grekçe "Kodrantis" (bkz. Birimler Cetveli).
5:37 "Şeytan": Grekçe "Kötü olan".
6:13 "Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek senindir! Amin" sözleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur.
6:22 "Gözünüz sağlamsa" diye çevrilen Grekçe deyim "Cömertseniz" anlamına gelebilir.
6:23 "Gözünüz bozuksa" diye çevrilen Grekçe deyim "Açgözlüyseniz" anlamına gelebilir.
6:24 "Para": Grekçe "Mamon". Aramice'de zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır.
6:27 "Ömrünü bir anlık" ya da "Boyunu bir arşın".
11:12 "Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor" ya da "Göklerin Egemenliği zorlu biçimde gelişiyor, zorlu kişiler ona sahip çıkıyor".
13:33 "Ölçek": Grekçe "Saton" (bkz. Birimler Cetveli).
14:24 "Bir hayli uzakta": Grekçe "Birçok stadion uzakta" (bkz. Birimler Cetveli).
14:25 "Sabaha karşı": Grekçe "Gecenin dördüncü nöbetinde" (bkz. Sözlük, "Saat").
15:25 "O'nun önünde yere kapandı" ya da "O'na tapındı".
16:17 "İnsan": Grekçe "Et ve kan".
16:18 "Petrus": Grekçe "Petros", yani "Kaya parçası, taş".
16:18 "Kaya": Grekçe "Petra", yani "Büyük taş kütlesi, kaya".
17:20-21 Birçok Grekçe elyazması, "Ama bu tür cinler ancak dua ve oruçla kovulabilir" sözlerini de içerir.
17:24 "İki dirhemlik tapınak vergisi": Grekçe "Didrahma" (bkz. Birimler Cetveli).
17:27 "Dört dirhemlik bir akçe": Grekçe "Bir statir" (bkz. Birimler Cetveli).

18:10-11 Birçok Grekçe elyazması, "İnsanoğlu, kaybolanı kurtarmak için geldi" sözlerini de içerir.
26:64 "Kudretli Olan": Tanrı.
27:4 "Birini": Grekçe "Kanı".
28:19 "Adıyla": Grekçe "Adı içine"._
19:9 "Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur" sözleri birçok Grekçe elyazmasında yoktur.
21:25 "Yahya'nın vaftiz etme yetkisi": Grekçe "Yahya'nın vaftizi".
21:25 "Tanrı'dan mı": Grekçe "Gökten mi".
23:5 "Hamail": Eski Antlaşma'dan alınan bazı ayetlerin içine konduğu, alna ya da sol kola takılan küçük kutu anlamındadır (bkz. Çık.13:9; Yas.6:8,9).
23:5 "Püskül": Dindar Yahudiler, Kutsal Yasa'yı hatırlamak için giysilerinin eteğine dört püskül dikerler (bkz. Say.15:38,39; Yas.22:12).
23:13-14 Birçok Grekçe elyazması, "Vay halinize, ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bir yandan gösteriş için uzun uzun dua edersiniz, öte yandan dul kadınların malını mülkünü sömürürsünüz. Bundan ötürü cezanız daha ağır olacaktır" sözlerini de içerir (bkz. Mar.12:40; Luk.20:47).
23:36 "Kuşak" ya da "Soy".
24:34 "Kuşak" ya da "Soy".
26:50 "Ne yapacaksan yap" ya da "Bunun için mi geldin?"

MARKOS

BÖLÜM 1

Vaftizci Yahya'nın Gelişi
(Mat.3:1-12; Luk.3:1-18; Yu.1:19-28)

Mar.1: 1 Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili Müjde'nin başlangıcı.

Mar.1: 2 Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nda şöyle yazılmıştır: "İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O senin yolunu hazırlayacak."

Mar.1: 3 "Çölde haykıran, `Rab'bin yolunu hazırlayın, Geçeceği patikaları düzleyin' diye sesleniyor."

Mar.1: 4 Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu.

Mar.1: 5 Bütün Yahudiye halkı ve Yeruşalimliler'in hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.

Mar.1: 6 Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerdi.

Mar.1: 7 Şu haberi yayıyordu: "Benden sonra benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim.

Mar.1: 8 Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir."

İsa Görevine Başlıyor
(Mat.3:13-4:22; Luk.3:21-22; 4:1-15; 5:1-11)

Mar.1: 9 O günlerde Celile'nin Nasıra Kenti'nden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz edildi.

Mar.1: 10 Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü.

Mar.1: 11 Göklerden, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.

Mar.1: 12 O an Ruh, İsa'yı çöle gönderdi.

Mar.1: 13 İsa çölde kaldığı kırk gün boyunca Şeytan tarafından denendi. Yabanıl hayvanlar arasındaydı, melekler O'na hizmet

ediyordu.

Mar.1: 14 Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın Müjdesi'ni duyura duyura Celile'ye gitti.

Mar.1: 15 "Zaman doldu" diyordu, "Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!"

Mar.1: 16 İsa, Celile Gölü'nün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile kardeşi Andreas'ı gördü. Bu adamlar balıkçıydı.

Mar.1: 17 İsa onlara, "Ardımdan gelin" dedi, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım."

Mar.1: 18 Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler.

Mar.1: 19 İsa biraz ileri gidince Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı.

Mar.1: 20 Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Kötü Ruhları Kovuyor, Hastaları İyileştiriyor
(Mat.8:14-17; Luk.4:31-44)

Mar.1: 21 Kefarnahum'a girdiler. Şabat Günü İsa havraya gidip öğretmeye başladı.

Mar.1: 22 Halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı. Çünkü onlara din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

Mar.1: 23-24 Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha tutulmuş bir adam, "Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!"

Mar.1: 25 İsa, "Sus, çık adamdan!" diyerek kötü ruhu azarladı.

Mar.1: 26 Kötü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı.

Mar.1: 27 Herkes şaşıp kaldı. Birbirlerine, "Bu nasıl şey?" diye sormaya başladılar. "Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor."

Mar.1: 28 Böylece İsa'yla ilgili haber, Celile bölgesinin her yerine hızla yayıldı.

Mar.1: 29 İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve Andreas'ın evine gitti.

Mar.1: 30 Simun'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu hemen İsa'ya bildirdiler.

Mar.1: 31 O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı. Kadının ateşi düştü, onlara hizmet etmeye başladı.

Mar.1: 32 Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinlileri İsa'ya getirdiler.

Mar.1: 33 Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı.

Mar.1: 34 İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı.

Mar.1: 35 Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı.

Mar.1: 36 Simun ile yanındakiler İsa'yı aramaya çıktılar.

Mar.1: 37 O'nu bulunca, "Herkes seni arıyor!" dediler.

Mar.1: 38 İsa onlara, "Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim" dedi. "Oralarda da Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim."

Mar.1: 39 Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün Celile bölgesini dolaştı.

İsa Bir Cüzamlıyı İyileştiriyor
(Mat.8:1-4; Luk.5:12-16)

Mar.1: 40 İsa'ya cüzamlı biri geldi, diz çökerek, "İstersen beni temiz kılabilirsin" diye yalvardı.

Mar.1: 41 İsa'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi.

Mar.1: 42 Adam anında cüzamdan kurtulup tertemiz oldu.

Mar.1: 43 İsa onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı.

Mar.1: 44 "Sakın kimseye bir şey söyleme!" dedi. "Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun."

Mar.1: 45 Ne var ki, adam çıkıp gitti, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, İsa artık hiçbir kente açıkça giremez oldu. Ancak dışarıda, ıssız yerlerde kalıyordu. Ve halk her yerden O'na akın ediyordu.

BÖLÜM 2

Bir Felçlinin İyileştirilmesi
(Mat.9:1-8; Luk.5:17-26)

Mar.2: 1 Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefarnahum'a geldiğinde, evde olduğu duyuldu.

Mar.2: 2 O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu.

Mar.2: 3 Bu arada O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler.

Mar.2: 4 Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler.

Mar.2: 5 İsa onların imanını görünce felçliye, "Oğlum, günahların bağışlandı" dedi.

Mar.2: 6-7 Orada oturan bazı din bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: "Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?"

Mar.2: 8 Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, "Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?" dedi.

Mar.2: 9 "Hangisi daha kolay, felçliye, `Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa, 'Kalk, şilteni topla, yürü' demek mi?

Mar.2: 10-11 Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye..." Sonra felçliye, "Sana söylüyorum, kalk, şilteni topla, evine git!" dedi.

Mar.2: 12 Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar, "Böylesini hiç görmemiştik" diyorlardı.

Levi'nin Öğrencilere Katılması
(Mat.9:9-13; Luk.5:27-32)

Mar.2: 13 İsa yine çıkıp göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da onlara öğretmeye başladı.

Mar.2: 14 Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona, "Ardımdan gel" dedi. Levi de kalkıp İsa'nın ardından gitti.

Mar.2: 15 Sonra İsa, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu. O'nu izleyen böyle birçok kişi vardı.

Mar.2: 16 Ferisiler'den bazı din bilginleri, O'nu günahkârlar ve vergi görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, "Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.

Mar.2: 17 Bunu duyan İsa onlara, "Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var" dedi. "Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim."

Oruçla İlgili Soru
(Mat.9:14-17; Luk.5:33-39)

Mar.2: 18 Yahya'nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutarken, bazı kişiler İsa'ya gelip, "Yahya'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin neden tutmuyor?" diye sordular.

Mar.2: 19 İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarında olduğu sürece davetliler oruç tutar mı? Güvey aralarında oldukça oruç tutmazlar!

Mar.2: 20 Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o gün oruç tutacaklar.

Mar.2: 21 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yeni yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur.

Mar.2: 22 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur."

Şabat Günü Sorunu

(Mat.12:1-8; Luk.6:1-5)

Mar.2: 23 Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri yolda giderken başakları koparmaya başladılar.

Mar.2: 24 Ferisiler İsa'ya, "Bak, Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?" dediler.

Mar.2: 25 İsa onlara, "Davut'la yanındakiler aç ve muhtaç kalınca Davut'un ne yaptığını hiç okumadınız mı?" diye sordu.

Mar.2: 26 "Başkâhin Aviyatar'ın zamanında Davut, Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi."

Mar.2: 27 Sonra onlara, "İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı" dedi.

Mar.2: 28 "Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir."

BÖLÜM 3

Eli Sakat Bir Adam İyileştiriliyor
(Mat.12:9-14; Luk.6:6-11)

Mar.3: 1 İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı.

Mar.3: 2 Bazıları İsa'yı suçlamak amacıyla, Şabat Günü hastayı iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı.

Mar.3: 3 İsa, eli sakat adama, "Kalk, öne çık!" dedi.

Mar.3: 4 Sonra havradakilere, "Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, can almak mı?" diye sordu. Onlardan ses çıkmadı.

Mar.3: 5 İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin duygusuzluğu O'nu kederlendirmişti. Adama, "Elini uzat!" dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam oluverdi.

Mar.3: 6 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için Hirodes yanlılarıyla hemen görüşmeye başladılar.

İsa, Celile Gölü'nün Kıyısında

Mar.3: 7-8 İsa, öğrencileriyle birlikte göl kıyısına çekildi. Celile'den büyük bir kalabalık O'nun ardından geldi. Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kalabalıklar Yahudiye'den, Yeruşalim'den, İdumeya'dan, Şeria Irmağı'nın karşı yakasından, Sur ve Sayda bölgelerinden kendisine akın etti.

Mar.3: 9 İsa, kalabalığın arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını söyledi.

Mar.3: 10 Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan, çeşitli hastalıklara yakalananlar O'na dokunmak için üzerine üşüşüyordu.

Mar.3: 11 Kötü ruhlar O'nu görünce ayaklarına kapanıyor, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırıyorlardı.

Mar.3: 12 Ama İsa, kim olduğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı.

İsa On İki Elçisini Seçiyor
(Mat.10:1-4; Luk.6:12-16)

Mar.3: 13 İsa, dağa çıkarak istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler.

Mar.3: 14-19 İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmak, Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. Seçtiği bu on iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği

Simun, Beni-Regeş, yani Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

İsa ve Baalzevul
(Mat.12:22-32; Luk.11:14-23; 12:10)

Mar.3: 20 İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, İsa'yla öğrencileri yemek bile yiyemediler.

Mar.3: 21 Yakınları bunu duyunca, "Aklını kaçırmış" diyerek O'nu almaya geldiler.

Mar.3: 22 Yeruşalim'den gelen din bilginleri ise, "Baalzevul O'nun içine girmiş" ve "Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor" diyorlardı.

Mar.3: 23 Bunun üzerine İsa din bilginlerini yanına çağırıp onlara benzetmelerle seslendi. "Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovabilir?" dedi.

Mar.3: 24 "Bir ülke kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz.

Mar.3: 25 Bir ev kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz.

Mar.3: 26 Şeytan da kendine karşı gelip kendi içinde bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir.

Mar.3: 27 Hiç kimse güçlü adamın evine girip malını çalamaz. Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir.

Mar.3: 28-29 Size doğrusunu söyleyeyim, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak, ama Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek bir günah işlemiş olur."

Mar.3: 30 İsa bu sözleri, "O'nda kötü ruh var" dedikleri için söyledi.

İsa'nın Annesiyle Kardeşleri
(Mat.12:46-50; Luk.8:19-21)

Mar.3: 31 Daha sonra İsa'nın annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durdular, haber gönderip O'nu çağırdılar.

Mar.3: 32 İsa'nın çevresinde oturan kalabalıktan bazıları, "Bak" dediler, "Annenle kardeşlerin dışarıda, seni istiyorlar."

Mar.3: 33 İsa buna karşılık onlara, "Kimdir annem ve kardeşlerim?" dedi.

Mar.3: 34 Sonra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: "İşte annem, işte kardeşlerim!

Mar.3: 35 Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur."

BÖLÜM 4

Tohum Benzetmesi
(Mat.13:1-9; Luk.8:4-8)

Mar.4: 1 İsa göl kıyısında halka yine öğretmeye başladı. Çevresinde çok büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık göl kıyısında duruyordu.

Mar.4: 2-3 İsa onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken, "Şunu dinleyin" dedi. "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı.

Mar.4: 4 Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi.

Mar.4: 5 Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak derin olmadığından hemen filizlendi.

Mar.4: 6 Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler.

Mar.4: 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu ve filizler ürün vermedi.

Mar.4: 8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyüp çoğaldı, ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verdi."

Mar.4: 9 Sonra İsa şunu ekledi: "İşitecek kulağı olan işitsin!"

Benzetmelerin Amacı
(Mat.13:10-17; Luk.8:9-10)

Mar.4: 10 Onikiler'le öbür izleyicileri İsa'yla yalnız kalınca, kendisinden benzetmelerin anlamını sordular.

Mar.4: 11 O da onlara şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği'nin sırrı sizlere açıklandı, ama dışarıda olanlara her şey benzetmelerle anlatılır.

Mar.4: 12 Öyle ki, 'Bakıp bakıp görmesinler, Duyup duyup anlamasınlar da, Dönüp bağışlanmasınlar.'"

Tohum Benzetmesi Açıklanıyor
(Mat.13:18-23; Luk.8:11-15)

Mar.4: 13 İsa sonra onlara, "Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz?" dedi. "Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız?

Mar.4: 14 Ekincinin ektiği, Tanrı sözüdür.

Mar.4: 15 Bazı insanlar sözün ekildiği yerde yol kenarına düşen tohumlara benzer. Bunlar sözü işitir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine

ekilen sözü alır götürür.

Mar.4: 16-17 Kayalık yerlere ekilenler ise, işittikleri sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre dayanan kişilerdir. Böyleleri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşerler.

Mar.4: 18-19 Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller.

Mar.4: 20 İyi toprağa ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir."

Kandil Kandilliğe Konur
(Luk.8:16-18)

Mar.4: 21 Onlara, "Kandili, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına koymak için mi getirirler?" dedi. "Kandilliğe koymak için değil mi?

Mar.4: 22 Gizli olan ne varsa, açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa, aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır.

Mar.4: 23 İşitecek kulağı olan işitsin!"

Mar.4: 24 İsa şöyle devam etti: "İşittiklerinize dikkat edin! Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız. Hatta size daha fazlası verilecek.

Mar.4: 25 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak."

Filizlenen Tohum Benzetmesi

Mar.4: 26 Sonra İsa şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan adama benzer.

Mar.4: 27 Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir.

Mar.4: 28 Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir.

Mar.4: 29 Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir."

Hardal Tanesi Benzetmesi
(Mat.13:31-32,34; Luk.13:18-19)

Mar.4: 30 İsa sonra şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzetelim, nasıl bir benzetmeyle anlatalım?

Mar.4: 31-32 Tanrı'nın Egemenliği, hardal tanesine benzer. Hardal, yeryüzünde toprağa ekilen tohumların en küçüğü olmakla birlikte, ekildikten sonra gelişir, bütün bahçe bitkilerinin boyunu aşar. Öylesine dal budak salar ki, kuşlar gölgesinde barınabilir."

Mar.4: 33 İsa, Tanrı sözünü, buna benzer birçok benzetmeyle halkın anlayabildiği ölçüde anlatırdı.

Mar.4: 34 Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencileriyle yalnız kaldığında, onlara her şeyi açıklardı.

İsa Fırtınayı Yatıştırıyor
(Mat.8:23-27; Luk.8:22-25)

Mar.4: 35 O gün akşam olunca öğrencilerine, "Karşı yakaya geçelim" dedi.

Mar.4: 36 Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı, içinde bulunduğu tekneyle götürdüler. Yanında başka tekneler de vardı.

Mar.4: 37 Bu sırada büyük bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu.

Mar.4: 38 İsa, teknenin kıç tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nu uyandırıp, "Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırmıyor musun?" dediler.

Mar.4: 39 İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, "Sus, sakin ol!" dedi. Rüzgar dindi, ortalık sütliman oldu.

Mar.4: 40 İsa öğrencilerine, "Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?" dedi.

Mar.4: 41 Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, "Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?" dediler.

BÖLÜM 5

Cinli Bir Adamın İyileştirilmesi
(Mat.8:28-34; Luk.8:26-39)

Mar.5: 1 Gölün karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine vardılar.

Mar.5: 2 İsa tekneden iner inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp O'nu karşıladı.

Mar.5: 3 Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı tutamıyordu.

Mar.5: 4 Birçok kez zincir ve kösteklerle bağlandığı halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu.

Mar.5: 5 Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıp duruyor, kendini taşlarla yaralıyordu.

Mar.5: 6 Uzaktan İsa'yı görünce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı.

Mar.5: 7 Yüksek sesle haykırarak, "Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme!" dedi.

Mar.5: 8 Çünkü İsa, "Ey kötü ruh, adamın içinden çık!" demişti.

Mar.5: 9 Sonra İsa adama, "Adın ne?" diye sordu. "Adım Tümen . Çünkü sayımız çok" dedi.

Mar.5: 10 Ruhları o bölgeden çıkarmaması için İsa'ya yalvarıp yakardı.

Mar.5: 11 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.

Mar.5: 12 Kötü ruhlar İsa'ya, "Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim" diye yalvardılar.

Mar.5: 13 İsa'nın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

Mar.5: 14 Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı.

Mar.5: 15 İsa'nın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, aklı başına gelmiş, oturmuş görünce korktular.

Mar.5: 16 Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anlattılar.

Mar.5: 17 Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsa'ya yalvarmaya başladı.

Mar.5: 18 İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam O'na, "Seninle geleyim" diye yalvardı.

Mar.5: 19 Ama İsa adama izin vermedi. Ona, "Evine, yakınlarının yanına dön" dedi. "Rab'bin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat."

Mar.5: 20 Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını Dekapolis'te duyurmaya başladı. Anlattıklarına herkes şaşıp kalıyordu.

Dirilen Kız, İyileşen Kadın
(Mat.9:18-26; Luk.8:40-56)

Mar.5: 21 İsa tekneyle karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu.

Mar.5: 22-23 Bu sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. İsa'yı görünce ayaklarına kapandı, "Küçük kızım can çekişiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!" diye yalvardı.

Mar.5: 24 İsa adamla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, O'nu sıkıştırıyordu.

Mar.5: 25 Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı.

Mar.5: 26 Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötüleşmişti.

Mar.5: 27 Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta O'nun arkasından gelip giysisine dokundu.

Mar.5: 28 İçinden, "Giysilerine bile dokunsam kurtulurum" diyordu.

Mar.5: 29 O anda kanaması kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti.

Mar.5: 30 İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kalabalığın ortasında dönüp, "Giysilerime kim dokundu?" diye sordu.

Mar.5: 31 Öğrencileri O'na, "Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun! Nasıl oluyor da, 'Bana kim dokundu' diye soruyorsun?" dediler.

Mar.5: 32 İsa kendisine dokunanı görmek için çevresine bakındı.

Mar.5: 33 Kadın da kendisindeki değişikliği biliyordu. Korkuyla titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı ve O'na bütün gerçeği anlattı.

Mar.5: 34 İsa ona, "Kızım" dedi, "İmanın seni kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun."

Mar.5: 35 İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldi. Yöneticiye, "Kızın öldü" dediler. "Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?"

Mar.5: 36 İsa bu sözlere aldırmadan havra yöneticisine, "Korkma, yalnız iman et!" dedi.

Mar.5: 37 İsa, Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'dan başka hiç kimsenin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi.

Mar.5: 38 Havra yöneticisinin evine vardıklarında İsa, acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı.

Mar.5: 39 İçeri girerek onlara, "Niye gürültü edip ağlıyorsunuz?" dedi. "Çocuk ölmedi, uyuyor."

Mar.5: 40 Onlar ise kendisiyle alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun annesini babasını ve kendisiyle birlikte olanları alıp çocuğun bulunduğu odaya girdi.

Mar.5: 41 Çocuğun elini tutarak ona, "Talita kumi!" dedi. Bu söz, "Kızım, sana söylüyorum, kalk" demektir.

Mar.5: 42 On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı, yürümeye başladı. Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı.

Mar.5: 43 İsa, "Bunu kimse bilmesin" diyerek onları sıkı sıkıya uyardı ve kıza yemek verilmesini buyurdu.

BÖLÜM 6

İsa Reddediliyor
(Mat.13:53-58; Luk.4:16-30)

Mar.6: 1 İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından gittiler.

Mar.6: 2 Şabat Günü olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işiten birçok kişi şaşıp kaldı. "Bu adam bunları nereden öğrendi?" diye soruyorlardı. "Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor?

Mar.6: 3 Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz değilmi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?" Ve gücenip O'nu reddettiler.

Mar.6: 4 İsa da onlara, "Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmez" dedi.

Mar.6: 5 Orada birkaç hastayı, üzerlerine ellerini koyarak iyileştirmekten başka hiçbir mucize yapamadı.

Mar.6: 6 Halkın imansızlığına şaşıyordu.

İsa On İki Elçisini Görevlendiriyor
(Mat.10:5-15; Luk.9:1-6)

İsa çevredeki köyleri dolaşıp öğretiyordu.

Mar.6: 7 On iki öğrencisini yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi.

Mar.6: 8 Yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını söyledi. Ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para götüreceklerdi.

Mar.6: 9 Onlara çarık giymelerini söyledi. Ama, "İki mintan giymeyin" dedi.

Mar.6: 10 "Bir yere gittiğiniz zaman, oradan ayrılıncaya dek hep aynı evde kalın" diye devam etti.

Mar.6: 11 "İnsanların sizi kabul etmedikleri, sizi dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olsun diye ayağınızın altındaki tozu silkin!"

Mar.6: 12 Böylece öğrenciler yola çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar.

Mar.6: 13 Birçok cin kovdular; birçok hastayı, üzerlerine yağ sürerek iyileştirdiler.

Yahya'nın Öldürülmesi
(Mat.14:1-12; Luk.9:7-9)

Mar.6: 14 Kral Hirodes de olup bitenleri duydu. Çünkü İsa'nın ünü her tarafa yayılmıştı. Bazıları, "Bu adam, ölümden dirilen Vaftizci Yahya'dır. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur" diyordu.

Mar.6: 15 Başkaları, "O İlyas'tır" diyor, yine başkaları, "Eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir" diyordu.

Mar.6: 16 Hirodes bunları duyunca, "Başını kestirdiğim Yahya dirildi!" dedi.

Mar.6: 17-18 Hirodes'in kendisi, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın yüzünden adam gönderip Yahya'yı tutuklatmış, zindana attırıp zincire vurdurmuştu. Çünkü Hirodes bu kadınla evlenince Yahya ona, "Kardeşinin karısıyla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır" demişti.

Mar.6: 19 Hirodiya bu yüzden Yahya'ya kin bağlamıştı; onu öldürtmek istiyor, ama başaramıyordu.

Mar.6: 20 Çünkü Yahya'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bilen Hirodes ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yahya'yı dinlediği zaman büyük bir şaşkınlık içinde kalıyor, yine de onu dinlemekten zevk alıyordu.

Mar.6: 21 Ne var ki, Hirodes'in kendi doğum gününde saray büyükleri, komutanlar ve Celile'nin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat doğdu.

Mar.6: 22 Hirodiya'nın kızı içeri girip dans etti. Bu, Hirodes'le konuklarının hoşuna gitti. Kral genç kıza, "Dile benden, ne dilersen veririm" dedi.

Mar.6: 23 Ant içerek, "Benden ne dilersen, krallığımın yarısı da olsa, veririm" dedi.

Mar.6: 24 Kız dışarı çıkıp annesine, "Ne isteyeyim?" diye sordu. "Vaftizci Yahya'nın başını iste" dedi annesi.

Mar.6: 25 Kız hemen koşup kralın yanına girdi, "Vaftizci Yahya'nın başını bir tepsi üzerinde hemen bana vermeni istiyorum" diyerek dileğini açıkladı.

Mar.6: 26 Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü kızı reddetmek istemedi.

Mar.6: 27 Hemen bir cellat gönderip Yahya'nın başını getirmesini buyurdu. Cellat zindana giderek Yahya'nın başını kesti.

Mar.6: 28 Kesik başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi, kız da annesine götürdü.

Mar.6: 29 Yahya'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedi aldılar ve mezara koydular.

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mat.14:13-21; Luk.9:10-17; Yu.6:1-14)

Mar.6: 30 Elçiler, İsa'nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar.

Mar.6: 31 İsa onlara, "Gelin, tek başımıza tenha bir yere gidelim de biraz dinlenin" dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı.

Mar.6: 32 Tekneye binip tek başlarına tenha bir yere doğru yol aldılar.

Mar.6: 33 Gittiklerini gören birçok kişi onları tanıdı. Halk civardaki bütün kentlerden yaya olarak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı.

Mar.6: 34 İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara birçok konuda öğretmeye başladı.

Mar.6: 35-36 Vakit ilerlemişti. Öğrencileri İsa'ya gelip, "Burası ıssız bir yer" dediler, "Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar."

Mar.6: 37 İsa ise, "Onlara siz yiyecek verin" diye karşılık verdi. Öğrenciler İsa'ya, "Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yedirelim mi yani?" diye sordular.

Mar.6: 38 İsa onlara, "Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın" dedi. Öğrenip geldiler, "Beş ekmekle iki balığımız var" dediler.

Mar.6: 39 İsa herkesi küme küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu.

Mar.6: 40 Halk yüzer ellişer kişilik bölükler halinde oturdu.

Mar.6: 41 İsa beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı.

Mar.6: 42-43 Herkes yiyip doydu. Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet dolusu topladılar.

Mar.6: 44 Yemek yiyen erkeklerin sayısı beş bin kadardı.

İsa Su Üstünde Yürüyor
(Mat.14:22-33; Yu.6:15-21)

Mar.6: 45 Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti.

Mar.6: 46 Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı.

Mar.6: 47-48 Akşam olduğunda, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti.

Mar.6: 49 Onlar ise, gölün üstünde yürüdüğünü görünce O'nu hayalet sanarak bağrıştılar.

Mar.6: 50 Hepsi O'nu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi.

Mar.6: 51 Tekneye binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık içindeydi.

Mar.6: 52 Ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti.

İsa Ginnesar'da Hastaları İyileştiriyor
(Mat.14:34-36)

Mar.6: 53 İsa'yla öğrencileri gölü aştılar, Ginnesar'da karaya çıkıp tekneyi bağladılar.

Mar.6: 54 Onlar tekneden inince, halk İsa'yı hemen tanıdı.

Mar.6: 55 Bazıları koşarak bütün yöreyi dolaştı. İsa'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları şilteleriyle oraya götürmeye başladılar.

Mar.6: 56 Köy olsun, kent ya da çiftlik olsun, İsa'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyor, sadece giysisinin eteğine dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyileşti.

BÖLÜM 7

İnsanı Kirleten Nedir?
(Mat.15:1-20)

Mar.7: 1 Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri, İsa'nın çevresinde toplandılar.

Mar.7: 2 O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar , yani yıkanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler.

Mar.7: 3 Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler.

Mar.7: 4 Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler. Ayrıca kâse, testi ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar.

Mar.7: 5 Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya, "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?" diye sordular.

Mar.7: 6 İsa onları şöyle yanıtladı: "Yeşaya'nın siz ikiyüzlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi, 'Bu halk, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.

Mar.7: 7 Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.'

Mar.7: 8 Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz."

Mar.7: 9 İsa onlara ayrıca şunu söyledi: "Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz!

Mar.7: 10 Musa, 'Annene babana saygı göstereceksin' ve, 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir' diye buyurmuştu.

Mar.7: 11-12 Ama siz, 'Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, artık annesi ya da babası için bir şey yapmasına izin yok' diyorsunuz.

Mar.7: 13 Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız törelerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey

yapıyorsunuz."

Mar.7: 14 İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, "Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin" dedi.

Mar.7: 15-16 "İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır."

Mar.7: 17 İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin anlamını sordular.

Mar.7: 18 O da onlara, "Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?" dedi. "Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz?

Mar.7: 19 Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır." İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu.

Mar.7: 20 İsa şöyle devam etti: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.

Mar.7: 21-22 Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır.

Mar.7: 23 Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir."

Fenikeli Kadının İmanı
(Mat.15:21-28)

Mar.7: 24 İsa oradan ayrılarak Sur bölgesine gitti. Burada bir eve girdi. Kimsenin bunu bilmesini istemiyordu, ama gizlenemedi.

Mar.7: 25 Küçük kızı kötü ruha tutulmuş bir kadın, İsa'yla ilgili haberi duyar duymaz geldi, ayaklarına kapandı.

Mar.7: 26 Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. Kızından cini kovması için İsa'ya rica etti.

Mar.7: 27 İsa ona, "Bırak, önce çocuklar doysunlar" dedi. "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir."

Mar.7: 28 Kadın buna karşılık, "Haklısın, Rab" dedi. "Ama köpekler de sofranın altında çocukların ekmek kırıntılarını yer."

Mar.7: 29 İsa ona, "Bu sözden ötürü cin kızından çıktı, gidebilirsin" dedi.

Mar.7: 30 Kadın evine gittiğinde çocuğunu cinden kurtulmuş, yatakta yatar buldu.

Sağır Bir Adam İyileştiriliyor

Mar.7: 31 Sur bölgesinden ayrılan İsa, Sayda yoluyla Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek tekrar Celile Gölü'ne geldi.

Mar.7: 32 Ona sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler, elini üzerine koyması için yalvardılar.

Mar.7: 33 İsa adamı kalabalıktan ayırıp bir yana çekti. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp onun diline dokundu.

Mar.7: 34 Sonra göğe bakarak içini çekti ve adama, "Effata", yani "Açıl!" dedi.

Mar.7: 35 Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözüldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı.

Mar.7: 36 İsa orada bulunanları, bunu kimseye söylememeleri için uyardı. Ama onları ne kadar uyardıysa, onlar da haberi o kadar yaydılar.

Mar.7: 37 Halk büyük bir hayret içinde kalmıştı. "Yaptığı her şey iyi. Sağırların kulaklarını açıyor, dilsizleri konuşturuyor!" diyorlardı.

BÖLÜM 8

İsa Dört Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mat.15:32-39)

Mar.8: 1-2 O günlerde yine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek bir şeyleri olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırıp, "Halka acıyorum" dedi. "Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok.

Mar.8: 3 Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Hem bazıları uzak yoldan geliyor."

Mar.8: 4 Öğrencileri buna karşılık, "Böyle ıssız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak ekmeği insan nereden bulabilir?" dediler.

Mar.8: 5 İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu. "Yedi tane" dediler.

Mar.8: 6 Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Sonra yedi ekmeği aldı, şükredip bunları böldü, dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar.

Mar.8: 7 Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa şükredip bunları da dağıtmalarını söyledi.

Mar.8: 8 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar.

Mar.8: 9-10 Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine gönderdikten sonra öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta bölgesine geçti.

Ferisiler'in ve Hirodes'in Mayası

(Mat.16:1-12)

Mar.8: 11 Ferisiler gelip İsa'yla tartışmaya başladılar. O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.

Mar.8: 12 İsa içten bir ah çekerek, "Bu kuşak neden bir belirti istiyor?" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek."

Mar.8: 13 Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve karşı yakaya yöneldi.

Mar.8: 14 Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı. Teknede, yanlarında yalnız bir ekmek vardı.

Mar.8: 15 İsa onlara şu uyarıda bulundu: "Dikkatli olun, Ferisiler'in mayasından ve Hirodes'in mayasından sakının!"

Mar.8: 16 Onlar ise kendi aralarında, "Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor" şeklinde tartıştılar.

Mar.8: 17 Bunun farkında olan İsa, "Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?" dedi. "Hâlâ akıl erdiremiyor, anlamıyor musunuz? Zihniniz köreldi mi?

Mar.8: 18-19 Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye bölüştürdüğümde kaç sepet dolusu yemek fazlası topladınız?" "On iki" dediler.

Mar.8: 20 "Yedi ekmeği dört bin kişiye bölüştürdüğümde kaç küfe dolusu yemek fazlası topladınız?" "Yedi" dediler.

Mar.8: 21 İsa onlara, "Hâlâ anlamıyor musunuz?" dedi.

Beytsayda'da Kör Bir Adam İyileştiriliyor

Mar.8: 22 İsa ile öğrencileri Beytsayda'ya geldiler. Orada bazı kişiler İsa'ya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar.

Mar.8: 23 İsa körün elinden tutarak onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve, "Bir şey görüyor musun?" diye sordu.

Mar.8: 24 Adam başını kaldırıp, "İnsanlar görüyorum" dedi, "Ağaçlara benziyorlar, ama yürüyorlar."

Mar.8: 25 Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözleri üzerine koydu. Adam gözlerini açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı.

Mar.8: 26 İsa, "Köye bile girme!" diyerek onu evine gönderdi.

Petrus'un Mesih'i Tanıması
(Mat.16:13-20; Luk.9:18-21)

Mar.8: 27 İsa, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi'ne bağlı köylere gitti. Yolda öğrencilerine, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

Mar.8: 28 Öğrencileri O'na şu karşılığı verdiler: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor."

Mar.8: 29 O da onlara, "Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?" diye sordu. Petrus, "Sen Mesih'sin " yanıtını verdi.

Mar.8: 30 Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onları uyardı.

İsa Ölüp Dirileceğini Önceden Bildiriyor
(Mat.16:21-28; Luk.9:22-27)

Mar.8: 31 İsa, İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı.

Mar.8: 32 Bunları açıkça söylüyordu. Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı.

Mar.8: 33 İsa dönüp öteki öğrencilerine baktı; Petrus'u azarlayarak, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi. "Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."

Mar.8: 34 Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.

Mar.8: 35 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim ve Müjde'nin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır.

Mar.8: 36 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?

Mar.8: 37 İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?

Mar.8: 38 Bu vefasız ve günahkâr kuşağın ortasında, kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden utanacaktır."

BÖLÜM 9

Mar.9: 1 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim" diye devam etti, "Burada bulunanlar arasında, Tanrı Egemenliği'nin güçlü biçimde gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

İsa'nın Görünümü Değişiyor
(Mat.17:1-13; Luk.9:28-36)

Mar.9: 2 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti.

Mar.9: 3 Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlıktı bu.

Mar.9: 4 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı.

Mar.9: 5 Petrus İsa'ya, "Rabbî , burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a" dedi.

Mar.9: 6 Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.

Mar.9: 7 Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'nu dinleyin!" dedi.

Mar.9: 8 Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında İsa'dan başka kimseyi göremediler.

Mar.9: 9 Dağdan inerlerken İsa, İnsanoğlu ölümden dirilmeden orada gördüklerini hiç kimseye söylememeleri için onları uyardı.

Mar.9: 10 Bu uyarıya uymakla birlikte kendi aralarında, "Ölümden dirilmek ne demek?"diye tartışıp durdular.

Mar.9: 11 İsa'ya, "Din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?" diye sordular.

Mar.9: 12 O da onlara şöyle dedi: "Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeniden düzene koyar. Ama nasıl oluyor da İnsanoğlu'nun çok acı çekeceği ve hiçe sayılacağı yazılmıştır?

Mar.9: 13 Size şunu söyleyeyim, İlyas geldi bile, onun hakkında yazılmış olduğu gibi, ona yapmadıklarını bırakmadılar."

Cinli Bir Çocuğun İyileştirilmesi
(Mat.17:14-23; Luk.9:37-45)

Mar.9: 14 Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlarla tartıştığını gördüler.

Mar.9: 15 Kalabalık İsa'yı görünce büyük bir şaşkınlığa kapıldı ve koşup O'nu selamladı.

Mar.9: 16 İsa öğrencilerine, "Onlarla ne tartışıyorsunuz?" diye sordu.

Mar.9: 17 Halktan biri O'na, "Öğretmenim" diye karşılık verdi, "Dilsiz bir ruha tutulan oğlumu sana getirdim.

Mar.9: 18 Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor. Çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Ruhu kovmaları için öğrencilerine başvurdum, ama başaramadılar."

Mar.9: 19 İsa onlara, "Ey imansız kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu bana getirin!"

Mar.9: 20 Çocuğu kendisine getirdiler. Ruh, İsa'yı görür görmez çocuğu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı.

Mar.9: 21 İsa çocuğun babasına, "Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?" diye sordu. "Küçüklüğünden beri böyle" dedi babası.

Mar.9: 22 "Üstelik ruh onu öldürmek için sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!"

Mar.9: 23 İsa ona, "Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!" dedi.

Mar.9: 24 Çocuğun babası hemen, "İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et!"diye feryat etti.

Mar.9: 25 İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, "Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çık ve ona bir daha girme!" dedi.

Mar.9: 26 Bunun üzerine ruh bir çığlık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, "Öldü!" diyordu.

Mar.9: 27 Ama İsa elinden tutup kaldırınca, çocuk ayağa kalktı.

Mar.9: 28 İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak O'na, "Biz kötü ruhu neden kovamadık?" diye sordular.

Mar.9: 29 İsa onlara, "Bu tür ruhlar ancak duayla kovulabilir" yanıtını verdi.

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor
(Mat.17:22-23; Luk.9:43-45)

Mar.9: 30 Oradan ayrılmış, Celile bölgesinden geçiyorlardı. İsa hiç kimsenin bunu bilmesini istemiyordu.

Mar.9: 31 Öğrencilerine öğretirken şöyle diyordu: "İnsanoğlu , insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek."

Mar.9: 32 Onlar bu sözleri anlamıyor, İsa'ya soru sormaktan da korkuyorlardı.

En Büyük Kim?
(Mat.18:1-5; Luk.9:46-48)

Mar.9: 33 Kefarnahum'a vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, "Yolda neyi tartışıyordunuz?" diye sordu.

Mar.9: 34 Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı.

Mar.9: 35 İsa oturup Onikiler'i yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: "Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun."

Mar.9: 36-37 Küçük bir çocuğu alıp orta yere dikti, sonra onu kucağına alarak onlara şöyle dedi: "Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur."

Bize Karşı Olmayan Bizden Yanadır
(Luk.9:49-50)

Mar.9: 38 Yuhanna O'na, "Öğretmenim" dedi, "Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizi izleyenlerden olmadığı için ona engel olmaya çalıştık."

Mar.9: 39 "Ona engel olmayın!" dedi İsa. "Çünkü benim adımla mucize yapıp da ardından beni kötüleyecek kimse yoktur.

Mar.9: 40 Bize karşı olmayan, bizden yanadır.

Mar.9: 41 Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için sizlere bir bardak su veren ödülsüz kalmayacaktır."

Birini Günaha Sokmanın Cezası
(Mat.18:6-9; Luk.17:1-2)

Mar.9: 42 "Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocamanbir değirmen taşı geçirilip denize atılması kendisi için daha iyi olur.

Mar.9: 43-44 Eğer elin günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme gitmenden iyidir.

Mar.9: 45-46 Eğer ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmandan iyidir.

Mar.9: 47 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tanrı'nın Egemenliği'ne tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmandan iyidir.

Mar.9: 48 'Oradakileri kemiren kurt ölmez, Yakan ateş sönmez.'

Mar.9: 49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır.

Mar.9: 50 Tuz yararlıdır. Ama tuz tuzluluğunu yitirirse, bir daha ona nasıl tat verebilirsiniz? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde yaşayın!"

BÖLÜM 10

Boşanmayla İlgili Soru
(Mat.19:1-12; Luk.16:18)

Mar.10: 1 İsa oradan ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplanmıştı; her zamanki gibi onlara öğretiyordu.

Mar.10: 2 Yanına gelen bazı Ferisiler O'nu denemek amacıyla, "Bir erkeğin, karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular.

Mar.10: 3 İsa karşılık olarak, "Musa size ne buyurdu?" dedi.

Mar.10: 4 Onlar, "Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin vermiştir" dediler.

Mar.10: 5 İsa onlara, "İnatçı olduğunuz için Musa bu buyruğu yazdı" dedi.

Mar.10: 6 "Tanrı, yaratılışın başlangıcından 'İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.'

Mar.10: 7-8 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.' Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir.

Mar.10: 9 O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın."

Mar.10: 10 Öğrencileri evde O'na yine bu konuyla ilgili bazı sorular sordular.

Mar.10: 11 İsa onlara, "Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur" dedi.

Mar.10: 12 "Kocasını boşayıp başkasıyla evlenen kadın da zina etmiş olur."

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor
(Mat.19:13-15; Luk.18:15-17)

Mar.10: 13 Bu arada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar.

Mar.10: 14 İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, "Bırakın, çocuklar bana gelsin" dedi. "Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir.

Mar.10: 15 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez."

Mar.10: 16 Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam
(Mat.19:16-30; Luk.18:18-30)

Mar.10: 17 İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu.

Mar.10: 18 İsa, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır.

Mar.10: 19 O'nun buyruklarını biliyorsun: 'Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.'"

Mar.10: 20 Adam, "Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum dedi.

Mar.10: 21 Ona sevgiyle bakan İsa, "Bir eksiğin var" dedi. "Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle."

Mar.10: 22 Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

Mar.10: 23 İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilerine, "Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne güç olacak!" dedi.

Mar.10: 24 Öğrenciler O'nun sözlerine şaştılar. Ama İsa onlara yine, "Çocuklar" dedi, "Tanrı'nın Egemenliği'ne girmek ne güçtür!

Mar.10: 25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır."

Mar.10: 26 Öğrenciler büsbütün şaşırmışlardı. Birbirlerine, "Öyleyse kim kurtulabilir?" diyorlardı.

Mar.10: 27 İsa onlara bakarak, "İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey mümkündür" dedi.

Mar.10: 28 Petrus O'na, "Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik" demeye başladı.

Mar.10: 29-30 "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Benim ve Müjde'nin uğruna evini,kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.

Mar.10: 31 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak."

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor
(Mat.20:17-19; Luk.18:31-34)

Mar.10: 32-33 Yola çıkmış Yeruşalim'e gidiyorlardı. İsa önlerinde yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa Onikiler'i yine bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: "Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz" dedi. "İnsanoğlu , başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracak ve öteki uluslara teslim edecekler.

Mar.10: 34 O'nunla alay edecek, üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek."

Yakup'la Yuhanna'nın Dileği
(Mat.20:20-28)

Mar.10: 35 Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna İsa'ya yaklaşıp, "Öğretmenimiz, bir dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz" dediler.

Mar.10: 36 İsa onlara, "Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?" diye sordu.

Mar.10: 37 "Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver" dediler.

Mar.10: 38 "Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz" dedi İsa. "Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz? Benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilir misiniz?"

Mar.10: 39-40 "Evet, olabiliriz" dediler. İsa onlara, "Benim içeceğim kâseden siz de içeceksiniz, benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız" dedi. "Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır."

Mar.10: 41 Bunu işiten on öğrenci Yakup'la Yuhanna'ya kızmaya başladılar.

Mar.10: 42 İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: "Bilirsiniz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler.

Mar.10: 43 Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun.

Mar.10: 44 Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun.

Mar.10: 45 Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi."

Kör Bartimay'ın Gözleri Açılıyor
(Mat.20:29-34; Luk.18:35-43)

Mar.10: 46 Sonra Eriha'ya geldiler. İsa, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte Eriha'dan ayrılırken, Timay oğlu Bartimay adında kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu

.
Mar.10: 47 Nasıralı İsa'nın orada olduğunu duyunca, "Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!" diye bağırmaya başladı.

Mar.10: 48 Birçok kimse onu azarlayarak susturmak istediyse de o, "Ey Davut Oğlu, halime acı!" diyerek daha çok bağırdı.

Mar.10: 49 İsa durdu, "Çağırın onu" dedi.
Kör adama seslenerek, "Ne mutlu sana! Kalk, seni çağırıyor!" dediler.

Mar.10: 50 Adam abasını üstünden atarak ayağa fırladı ve İsa'nın yanına geldi.

Mar.10: 51 İsa, "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu.
Kör adam, "Rabbuni , gözlerim görsün" dedi.

Mar.10: 52 İsa, "Gidebilirsin, imanın seni kurtardı" dedi. Adam o anda yeniden görmeyebaşladı ve yol boyunca İsa'nın ardından gitti.

BÖLÜM 11

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi
(Mat.21:1-11; Luk.19:28-40; Yu.12:12-19)

Mar.11: 1-2 Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya geldiklerinde İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, "Karşınızdaki köye gidin" dedi, "Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin.

Mar.11: 3 Biri size, 'Bunu niye yapıyorsunuz?' derse, 'Rab'bin ona ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz."

Mar.11: 4 Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağlı buldukları sıpayı çözdüler.

Mar.11: 5 Orada duranlardan bazıları, "Sıpayı ne diye çözüyorsunuz?" dediler.

Mar.11: 6 Öğrenciler İsa'nın kendilerine söylediklerini tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı.

Mar.11: 7 Sıpayı İsa'ya getirip üzerine kendi giysilerini yaydılar. İsa sıpaya bindi.

Mar.11: 8 Birçokları giysilerini, bazıları da çevredeki ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler.

Mar.11: 9 Önden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağırıyorlardı: "Hozana ! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!

Mar.11: 10 Atamız Davut'un yaklaşan egemenliği kutlu olsun! En yücelerde hozana!"

Mar.11: 11 İsa Yeruşalim'e varınca tapınağa gitti, her tarafı gözden geçirdi. Sonra vakit ilerlemiş olduğundan Onikiler'le birlikte Beytanya'ya döndü.

Meyvesiz İncir Ağacı
(Mat.21:18-19)

Mar.11: 12 Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında İsa acıkmıştı.

Mar.11: 13 Uzakta, yapraklanmış bir incir ağacı görünce belki incir bulurum diye yaklaştı. Ağacın yanına vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi.

Mar.11: 14 İsa ağaca, "Artık sonsuza dek senden kimse meyve yiyemesin!" dedi. Öğrencileri de bunu duydular.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor
(Mat.21:12-17; Luk.19:45-48; Yu.2:13-22)

Mar.11: 15 Oradan Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların
sehpalarını devirdi.

Mar.11: 16 Yük taşıyan hiç kimsenin tapınağın avlusundan geçmesine izin vermedi.

Mar.11: 17 Halka öğretirken şunları söyledi: "'Evime, bütün ulusların dua evi denecek' diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz."

Mar.11: 18 Başkâhinler ve din bilginleri bunu duyunca İsa'yı yok etmek için bir yol aramaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun öğretisine hayrandı.

Mar.11: 19 Akşam olunca İsa'yla öğrencileri kentten ayrıldı.

İncir Ağacından Alınacak Ders
(Mat.21:20-22)

Mar.11: 20 Sabah erkenden incir ağacının yanından geçerlerken, ağacın kökten kurumuş olduğunu gördüler.

Mar.11: 21 Olayı hatırlayan Petrus, "Rabbî , bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!" dedi.

Mar.11: 22 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Tanrı'ya iman edin.

Mar.11: 23 Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, 'Kalk, denize atıl!' der ve
yüreğinde kuşku duymadan dediğinin olacağına inanırsa, dileği yerine gelecektir.

Mar.11: 24 Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir.

Mar.11: 25-26 Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın."

İsa'nın Yetkisi
(Mat.21:23-27; Luk.20:1-8)

Mar.11: 27-28 Yine Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınakta gezinirken başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler O'nun yanına gelip, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bunları yapma yetkisini sana kim verdi?" diye sordular.

Mar.11: 29 İsa da onlara, "Size bir soru soracağım" dedi. "Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim.

Mar.11: 30 Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı? Yanıt verin bana."

Mar.11: 31 Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: "'Tanrı'dan' dersek, 'Öyleyse ona niçin inanmadınız?' diyecek.

Mar.11: 32 Yok eğer 'İnsanlardan' dersek..." Halkın tepkisinden korkuyorlardı. Çünkü herkes Yahya'yı gerçekten peygamber sayıyordu.

Mar.11: 33 İsa'ya, "Bilmiyoruz" diye yanıt verdiler. İsa da onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

BÖLÜM 12

Bağ Kiracıları Benzetmesi
(Mat.21:33-46; Luk.20:9-19)

Mar.12: 1 İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. "Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkmak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı.

Mar.12: 2 Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı.

Mar.12: 3 Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi.

Mar.12: 4 Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar.

Mar.12: 5 Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler.

Mar.12: 6 "Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. 'Oğlumu sayarlar' diyerek bağcılara en son onu yolladı.

Mar.12: 7 "Ama bağcılar birbirlerine, 'Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras bizim olur' dediler.

Mar.12: 8 Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar.

Mar.12: 9 "Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek.

Mar.12: 10-11 Şu Kutsal Yazı'yı okumadınız mı?'Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!'"

Mar.12: 12 İsa'nın bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler O'nu tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korktukları için O'nu bırakıp gittiler.

Sezar'ın Hakkı Sezar'a
(Mat.22:15-22; Luk.20:20-26)

Mar.12: 13 Daha sonra İsa'yı söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hirodes yanlılarından bazılarını O'na gönderdiler.

Mar.12: 14 Bunlar gelip İsa'ya, "Öğretmenimiz" dediler, "Senin dürüst biri olduğunu, kimseyi kayırmadan, insanlar arasında ayrım yapmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?"

Mar.12: 15 Onların ikiyüzlülüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Beni neden deniyorsunuz? Bana bir dinar getirin bakayım."

Mar.12: 16 Parayı getirdiler. İsa, "Bu resim, bu yazı kimin?" diye sordu. "Sezar'ın" dediler.

Mar.12: 17 İsa da, "Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi. İsa'nın sözlerine şaşakaldılar.

Dirilişle İlgili Soru
(Mat.22:23-33; Luk.20:27-40)

Mar.12: 18-19 Ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler İsa'ya gelip şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir adam ölür, geride bir dul bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını alıp soyunu sürdürsün.'

Mar.12: 20 Yedi kardeş vardı. Birincisi evlendi ve çocuk bırakmadan öldü.

Mar.12: 21 İkincisi aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsüne de öyle oldu.

Mar.12: 22 Yedisi de çocuksuz öldü. Hepsinden sonra kadın da öldü.

Mar.12: 23 Diriliş günü, ölümden dirildiklerinde kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi."

Mar.12: 24 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Ne Kutsal Yazılar'ı ne de Tanrı'nın gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın nedeni de bu değil mi?

Mar.12: 25 İnsanlar ölümden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibidirler.

Mar.12: 26 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musa'nın Kitabı'nda, alevlenen çalıyla ilgili bölümde Tanrı'nın Musa'ya söylediklerini okumadınız mı? 'Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım' diyor.

Mar.12: 27 Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Siz büyük bir yanılgı içindesiniz."

En Büyük Buyruk
(Mat.22:34-40; Luk.10:25-28)

Mar.12: 28 Onların tartışmalarını dinleyen ve İsa'nın onlara güzel yanıt verdiğini gören bir din bilgini yaklaşıp O'na, "Buyrukların en önemlisi hangisidir?" diye sordu.

Mar.12: 29 İsa şöyle karşılık verdi: "En önemlisi şudur: 'Dinle, ey İsrail! Tanrımız Rab tek Rab'dir.

Mar.12: 30 Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.'

Mar.12: 31 İkincisi de şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' Bunlardan daha büyük buyruk yoktur."

Mar.12: 32 Din bilgini İsa'ya, "İyi söyledin, öğretmenim" dedi. "'Tanrı tektir ve O'ndan başkası yoktur' demekle doğruyu söyledin.

Mar.12: 33 İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir."

Mar.12: 34 İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce, "Sen Tanrı'nın Egemenliği'nden uzak değilsin" dedi. Bundan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi.

Mesih Kimin Oğlu?
(Mat.22:41-46; Luk.20:41-44)

Mar.12: 35 İsa tapınakta öğretirken şunu sordu: "Nasıl oluyor da din bilginleri, 'Mesih , Davut'un Oğlu'dur' diyorlar?

Mar.12: 36 Davut'un kendisi, Kutsal Ruh'tan esinlenerek şöyle demişti: Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.'

Mar.12: 37 Davut'un kendisi O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?" Oradaki büyük kalabalık O'nu zevkle dinliyordu.

İsa İkiyüzlü Din Bilginlerini Kınıyor
(Mat.23:1-36; Luk.20:45-47)

Mar.12: 38-39 İsa öğretirken şöyle dedi: "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının.

Mar.12: 40 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır."

Dul Kadının Bağışı
(Luk.21:1-4)

Mar.12: 41 İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısında oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı.

Mar.12: 42 Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para attı.

Mar.12: 43 İsa öğrencilerini yanına çağırarak, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı.

Mar.12: 44 Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi."

BÖLÜM 13

Sonun Belirtileri
(Mat.24:1-28; Luk.21:5-24)

Mar.13: 1 İsa tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri O'na, "Öğretmenim" dedi, "Şu güzel taşlara, şu görkemli yapılara bak!"

Mar.13: 2 İsa ona, "Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!" dedi.

Mar.13: 3-4 İsa, Zeytin Dağı'nda, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas özel olarak kendisine şunu sordular: "Söyle bize, bu dediklerin ne zaman olacak, bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?"

Mar.13: 5 İsa onlara anlatmaya başladı: "Sakın kimse sizi saptırmasın" dedi.

Mar.13: 6 "Birçokları, 'Ben O'yum' diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi saptıracaklar.

Mar.13: 7 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyunca korkmayın. Bunların olması gerek,ama bu daha son demek değildir.

Mar.13: 8 Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer depremler, kıtlıklar olacak. Bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.

Mar.13: 9 "Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek, havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara tanıklık edeceksiniz.

Mar.13: 10 Ne var ki, önce Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gerekir.

Mar.13: 11 Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde, 'Ne söyleyeceğiz?' diye önceden kaygılanmayın. O anda size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak.

Mar.13: 12 Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecek.

Mar.13: 13 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.

Mar.13: 14 "Yıkıcı iğrenç şeyin , bulunmaması gereken yerde dikildiğini gördüğünüz zaman -okuyan anlasın- Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın.

Mar.13: 15 Damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin, içeri girmesin.

Mar.13: 16 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin.

Mar.13: 17 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline!

Mar.13: 18 Dua edin ki, kaçışınız kışa rastlamasın.

Mar.13: 19 Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı'nın var ettiği yaratılışın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.

Mar.13: 20 Rab o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab, seçilmiş olanlar, kendi seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır.

Mar.13: 21 Eğer o zaman biri size, 'İşte Mesih burada', ya da, 'İşte şurada' derse, inanmayın.

Mar.13: 22 Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları saptıracaklar.

Mar.13: 23 Ama siz dikkatli olun. İşte size her şeyi önceden söylüyorum."

Mesih'in Tekrar Gelişi
(Mat.24:29-35; Luk.21:25-33)

Mar.13: 24-25 "Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, 'Güneş kararacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.'

Mar.13: 26 "O zaman İnsanoğlu'nun bulutlar içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.

Mar.13: 27 İnsanoğlu o zaman meleklerini gönderecek, seçtiklerini yeryüzünün bir ucundan göğün öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacak.

Mar.13: 28 "İncir ağacından ders alın. Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız.

Mar.13: 29 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki İnsanoğlu yakındır, kapıdadır.

Mar.13: 30 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak.

Mar.13: 31 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır."

Bilinmeyen Gün ve Saat
(Mat.24:36-44)

Mar.13: 32 "O günü ve o saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez.

Mar.13: 33 Dikkat edin, uyanık kalın, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilemezsiniz.

Mar.13: 34 Bu, yolculuğa çıkan bir adamın durumuna benzer. Evinden ayrılırken kölelerine yetki ve görev verir, kapıdaki nöbetçiye de uyanık kalmasını buyurur.

Mar.13: 35 Siz de uyanık kalın. Çünkü ev sahibi ne zaman gelecek, akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğünde mi, sabaha doğru mu, bilemezsiniz.

Mar.13: 36 Ansızın gelip sizi uykuda bulmasın!

Mar.13: 37 Size söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!"

BÖLÜM 14

İsa'nın Ölümü Yaklaşıyor
(Mat.26:1-16; Luk.22:1-6; Yu.11:45-53)

Mar.14: 1 Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı'na iki gün kalmıştı. Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmenin bir

yolunu arıyorlardı.

Mar.14: 2 "Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar" diyorlardı.

Mar.14: 3 İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evinde sofrada otururken yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmişti. Kabı kırarak yağı O'nun başına döktü.

Mar.14: 4-5 Bazıları buna kızdılar; birbirlerine, "Bu yağ niçin böyle boş yere harcandı? Üç yüz dinardan fazlaya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi" diyerek kadını azarlamaya başladılar.

Mar.14: 6 "Kadını rahat bırakın" dedi İsa. "Neden üzüyorsunuz onu? Benim için güzel bir şey yaptı.

Mar.14: 7 Yoksullar her zaman aranızdadır, dilediğiniz anda onlara yardım edebilirsiniz; ama ben her zaman aranızda olmayacağım.

Mar.14: 8 Kadın elinden geleni yaptı, beni gömülmeye hazırlamak üzere daha şimdiden bedenimi yağladı.

Mar.14: 9 Size doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak."

Mar.14: 10 Bu arada Onikiler'den biri olan Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti.

Mar.14: 11 Onlar bunu işitince sevindiler, Yahuda'ya para vermeyi vaat ettiler. O da İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fısıh Yemeği
(Mat.26:17-30; Luk.22:7-23; Yu.13:21-30)

Mar.14: 12 Fısıh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrencileri İsa'ya, "Fısıh yemeğini yemen için nereye gidip

hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular.

Mar.14: 13 O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: "Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin.

Mar.14: 14 Adamın gideceği evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede? diye soruyor.'

Mar.14: 15 Ev sahibi size üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın."

Mar.14: 16 Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.

Mar.14: 17 Akşam olunca İsa Onikiler'le birlikte geldi.

Mar.14: 18 Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Sizden biri, benimle yemek yiyen biri bana ihanet edecek."

Mar.14: 19 Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, "Beni demek istemedin ya?" diye sormaya başladılar.

Mar.14: 20 İsa onlara, "Onikiler'den biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırandır" dedi.

Mar.14: 21 "Evet, İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu."

Mar.14: 22 İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve, "Alın, bu benim bedenimdir" diyerek öğrencilerine verdi.

Mar.14: 23 Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti.

Mar.14: 24 "Bu benim kanım" dedi İsa, "Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.

Mar.14: 25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'nde tazesini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim."

Mar.14: 26 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

Petrus'un İnkârı Önceden Bildiriliyor
(Mat.26:31-35; Luk.22:31-34; Yu.13:36-38)

Mar.14: 27 Bu arada İsa öğrencilerine, "Hepiniz sendeleyip düşeceksiniz" dedi. "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Çobanı vuracağım, Koyunlar darmadağın olacak.'

Mar.14: 28 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim."

Mar.14: 29 Petrus O'na, "Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem" dedi.

Mar.14: 30 "Sana doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin."

Mar.14: 31 Ama Petrus üsteleyerek, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

Getsemani Bahçesinde
(Mat.26:36-46; Luk.22:39-46)

Mar.14: 32 Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, "Ben dua ederken siz burada oturun" dedi.

Mar.14: 33 Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı.

Mar.14: 34 Onlara, "Ölesiye kederliyim" dedi. "Burada kalın, uyanık durun."

Mar.14: 35 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Mümkünse o saati yaşamayayım" dedi.

Mar.14: 36 "Abba , Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin istediğin olsun."

Mar.14: 37 Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Simun" dedi, "Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı?

Mar.14: 38 Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür."

Mar.14: 39 Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti.

Mar.14: 40 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa'ya ne diyeceklerini bilemiyorlardı.

Mar.14: 41 İsa üçüncü kez yanlarına döndü, "Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi. "Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor.

Mar.14: 42 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!"

İsa Tutuklanıyor
(Mat.26:47-56; Luk.22:47-53; Yu.18:3-12)

Mar.14: 43 Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı.

Mar.14: 44 İsa'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün" diye onlarla sözleşmişti.

Mar.14: 45 Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, "Rabbî " diyerek O'nu öptü.

Mar.14: 46 Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar.

Mar.14: 47 İsa'nın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.

Mar.14: 48 İsa onlara, "Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?" dedi.

Mar.14: 49 "Her gün tapınakta, yanıbaşınızda öğretiyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu."

Mar.14: 50 O zaman öğrencilerinin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

Mar.14: 51 İsa'nın ardından sadece keten beze sarınmış bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı.

Mar.14: 52 Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde
(Mat.26:57-68; Luk.22:54-55,63-71; Yu.18:13-14,19-24)

Mar.14: 53 İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri de orada toplandı.

Mar.14: 54 Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusunun içine kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı.

Mar.14: 55 Başkâhinler ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı.

Mar.14: 56 Birçok kişi O'na karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı.

Mar.14: 57-58 Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: "Biz O'nun, 'Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım' dediğini işittik."

Mar.14: 59 Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı.

Mar.14: 60 Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, "Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?" diye sordu.

Mar.14: 61 Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Başkâhin O'na yeniden, "Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?" diye

sordu.

Mar.14: 62 İsa, "Benim" dedi. "Ve sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz."

Mar.14: 63-64 Başkâhin giysilerini yırtarak, "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?" dedi. "Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?" Hepsi İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler.

Mar.14: 65 Bazıları O'nun üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak O'nu yumruklamaya başladılar. "Haydi, peygamberliğini göster!" diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu aralarına alıp tokatladılar.

Petrus İsa'yı İnkâr Ediyor
(Mat.26:69-75; Luk.22:56-62; Yu.18:15-18,25-27)

Mar.14: 66-67 Petrus aşağıda, avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrus'u görünce onu dikkatle süzüp, "Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin" dedi.

Mar.14: 68 Petrus ise bunu inkâr ederek, "Senin neden söz ettiğini bilmiyorum, anlamıyorum" dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü.

Mar.14: 69 Hizmetçi kız Petrus'u görünce çevrede duranlara yine, "Bu adam onlardan biri" demeye başladı.

Mar.14: 70 Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrus'a yine, "Gerçekten onlardansın; sen de Celileli'sin" dediler.

Mar.14: 71 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, "Sözünü ettiğiniz o adamı tanımıyorum" dedi.

Mar.14: 72 Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine, "Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

BÖLÜM 15

İsa, Vali Pilatus'un Önünde
(Mat.27:1-2,11-14; Luk.23:1-5; Yu.18:28-38)

Mar.15: 1 Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri bir danışma toplantısı yaptıktan sonra İsa'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler.

Mar.15: 2 Pilatus O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu. İsa, "Söylediğin gibidir" yanıtını verdi.

Mar.15: 3 Başkâhinler O'na karşı birçok suçlamada bulundular.

Mar.15: 4 Pilatus O'na yeniden, "Hiç yanıt vermeyecek misin?" diye sordu. "Bak, seni ne çok şeyle suçluyorlar!"

Mar.15: 5 Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaştı.

İsa Ölüm Cezasına Çarptırılıyor
(Mat.27:15-26; Luk.23:13-25; Yu.18:39-19:16)

Mar.15: 6 Pilatus, her Fısıh Bayramı'nda halkın istediği bir tutukluyu salıverirdi.

Mar.15: 7 Ayaklanma sırasında adam öldüren isyancılarla birlikte Barabba adında bir tutuklu da vardı.

Mar.15: 8 Halk, Pilatus'a gelip her zamanki gibi kendileri için birini salıvermesini istedi.

Mar.15: 9 Pilatus onlara, "Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?" dedi.

Mar.15: 10 Başkâhinlerin İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

Mar.15: 11 Ne var ki başkâhinler, İsa'nın değil, Barabba'nın salıverilmesini istemeleri için halkı kışkırttılar.

Mar.15: 12 Pilatus onlara tekrar seslenerek, "Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?" diye sordu.

Mar.15: 13 "O'nu çarmıha ger!" diye bağırdılar yine.

Mar.15: 14 Pilatus onlara, "O ne kötülük yaptı ki?" dedi. Onlar ise daha yüksek sesle, "O'nu çarmıha ger!" diye bağrıştılar.

Mar.15: 15 Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Askerlerin İsa'yı Aşağılaması
(Mat.27:27-31; Yu.19:2-3)

Mar.15: 16 Askerler İsa'yı, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar.

Mar.15: 17 O'na mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler.

Mar.15: 18 "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nu selamlamaya başladılar.

Mar.15: 19 Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı.

Mar.15: 20 O'nunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere O'nu dışarı götürdüler.

İsa Çarmıha Geriliyor
(Mat.27:32-44; Luk.23:26-43; Yu.19:17-27)

Mar.15: 21 Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama İsa'nın çarmıhını zorla taşıttılar.

Mar.15: 22 İsa'yı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler.

Mar.15: 23 O'na mürle karışık şarap vermek istediler, ama içmedi.

Mar.15: 24 Sonra O'nu çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.

Mar.15: 25 İsa'yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu.

Mar.15: 26 Üzerindeki suç yaftasında, YAHUDİLER'İN KRALI diye yazılıydı.

Mar.15: 27-28 İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydudu da çarmıha gerdiler.

Mar.15: 29-30 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Çarmıhtan in de kurtar kendini!" diyorlardı.

Mar.15: 31 Aynı şekilde başkâhinler ve din bilginleri de O'nunla alay ederek aralarında, "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor" diye konuşuyorlardı.

Mar.15: 32 "İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp iman edelim." İsa'yla birlikte çarmıha gerilenler de O'na hakaret ettiler.

İsa'nın Ölümü
(Mat.27:45-56; Luk.23:44-49; Yu.19:28-30)

Mar.15: 33 Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

Mar.15: 34 Saat üçte İsa yüksek sesle, "Elohi, Elohi, lema şevaktani" yani, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı.

Mar.15: 35 Orada duranlardan bazıları bunu işitince, "Bakın, İlyas'ı çağırıyor" dediler.

Mar.15: 36 Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. "Dur bakalım, İlyas gelip O'nu indirecek mi?" dedi.

Mar.15: 37 Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi.

Mar.15: 38 O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü.

Mar.15: 39 İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun bu şekilde son nefesini verdiğini görünce, "Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu" dedi.

Mar.15: 40 Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve Salome bulunuyordu.

Mar.15: 41 İsa daha Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş, O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yeruşalim'e gelmiş olan daha birçok kadın da olup bitenleri izliyordu.

İsa'nın Gömülmesi
(Mat.27:57-61; Luk.23:50-56; Yu.19:38-42)

Mar.15: 42-43 O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden önceki gündü. Artık akşam oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurul'un saygın bir üyesi olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Aramatyalı

Yusuf geldi, cesaretini toplayarak Pilatus'un huzuruna çıktı, İsa'nın cesedini istedi.

Mar.15: 44 Pilatus, İsa'nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaştı. Yüzbaşıyı çağırıp, "Öleli çok oldu mu?" diye sordu.

Mar.15: 45 Yüzbaşıdan durumu öğrenince Yusuf'a, cesedi alması için izin verdi.

Mar.15: 46 Yusuf keten bez satın aldı, cesedi çarmıhtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırarak mezarın girişine bir taş yuvarladı.

Mar.15: 47 Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

BÖLÜM 16

İsa'nın Dirilişi
(Mat.28:1-8; Luk.24:1-12; Yu.20:1-10)

Mar.16: 1 Şabat Günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome gidip İsa'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar.

Mar.16: 2 Haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler.

Mar.16: 3 Aralarında, "Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?" diye konuşuyorlardı.

Mar.16: 4 Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler.

Mar.16: 5 Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırdılar.

Mar.16: 6 Adam onlara, "Şaşırmayın!" dedi. "Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte O'nu yatırdıkları yer.

Mar.16: 7 Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'İsa sizden önce Celile'ye gidiyor. Size bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.'"

Mar.16: 8 Kadınlar mezardan çıkıp kaçtılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler.

İsa Öğrencilerine Görünüyor
(Mat.28:9-10; Luk.24:13-35; Yu.20:11-18)

Mar.16: 9 İsa, haftanın ilk günü sabah erkenden dirildiği zaman önce Mecdelli Meryem'e göründü. Ondan yedi cin kovmuştu.

Mar.16: 10 Meryem gitti, İsa'yla bulunmuş olan, şimdiyse yas tutup gözyaşı döken öğrencilerine haberi verdi.

Mar.16: 11 Ne var ki onlar, İsa'nın yaşadığını, Meryem'e göründüğünü duyunca inanmadılar.

Mar.16: 12 Bundan sonra İsa kırlara doğru yürümekte olan öğrencilerinden ikisine değişik bir biçimde göründü.

Mar.16: 13 Bunlar geri dönüp öbürlerine haber verdiler, ama öbürleri bunlara da inanmadılar.

Mar.16: 14 İsa daha sonra, sofrada otururlarken Onbirler'e göründü. Onları imansızlıklarından ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı.

İsa Öğrencilerini Bütün Dünyaya Gönderiyor

(Mat.28:16-20; Luk.24:36-53; Yu.20:19-23; Elç.1:6-11)

Mar.16: 15 İsa onlara şöyle buyurdu: "Dünyanın her yanına gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun.

Mar.16: 16 İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek.

Mar.16: 17-18 İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek."

Mar.16: 19 Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağında oturdu.

Mar.16: 20 Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.

DİPNOTLAR:

6:47-48 "Sabaha karşı": Grekçe "Gecenin dördüncü nöbetinde" (bkz. Sözlük, "Saat").
7:6 "Beni": Tanrı'yı.
7:15-16 Birçok Grekçe elyazması, "İşitecek kulağı olan işitsin!" sözlerini de içerir (bkz. Mar.4: 9,23).
7:24 "Sur": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Sur ve Sayda" diye geçer.
9:29 "Duayla": Birçok Grekçe elyazmasında, "Dua ve oruçla" diye geçer.
9:48 Bu ayet bazı Grekçe elyazmalarında ayrıca 45. ve 47. ayetlerden önce tekrarlanır.
10:38 Bu ayette İsa, çekeceği acılardan ve çarmıhtaki ölümünden söz etmektedir.

10:51 "Rabbuni": Aramice'de öğretmenim anlamına gelir.
11:25-26 Birçok Grekçe elyazması, "Ama siz bağışlamazsanız, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz" sözlerini de içerir (bkz. Mat.6:15; 18:35).
11:30 "Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan": Grekçe "Yahya'nın vaftizi gökten". 31. ayette de "Tanrı'dan" diye çevrilen sözcük Grekçe "Gökten" diye geçer.
12:42 "Birkaç kuruş değerinde iki bakır para": Grekçe "Bir kodrantis olan iki lepton" (bkz. Birimler Cetveli).
13:30 "Kuşak" ya da "Soy".
14:35-36 Grekçe, "Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp mümkünse o saatin kendisinden geçmesi için dua etti. Dedi ki, 'Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır.'"
14:36 "Abba": Aramice'de baba anlamına gelir.
14:61 "Yüce Olan'ın": Grekçe "Mübarek'in", yani "Tanrı'nın".
14:62 "Kudretli Olan": Tanrı.
15:27-28 Birçok Grekçe elyazması, "Böylece 'O, suçlularla bir sayıldı' diyen Kutsal Yazı yerine geldi" sözlerini de içerir (bkz. Luk.22:37).
16:20 9-20 ayetleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur._

LUKA

BÖLÜM 1

Luk.1: 1-3 Sayın Teofilos, Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişti. Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkârı olanlar bunları bize ilettiler. Ben de bütün bu olayları ta başından özenle araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm.

Luk.1: 4 Öyle ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin.

Yahya'nın Doğumu Önceden Bildiriliyor

Luk.1: 5 Yahudiye Kralı Hirodes zamanında, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin vardı. Harun soyundan gelen karısının adı ise Elizabet'ti.

Luk.1: 6 Her ikisi de Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi, Rab'bin bütün buyruk ve kurallarına eksiksizce uyarlardı.

Luk.1: 7 Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. İkisinin de yaşı ilerlemişti.

Luk.1: 8 Zekeriya, hizmet sırasının kendi bölüğünde olduğu bir gün, Tanrı'nın önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu.

Luk.1: 9 Kâhinlik geleneği uyarınca Rab'bin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kurayla ona verilmişti.

Luk.1: 10 Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu dışarıda dua ediyordu.

Luk.1: 11 Bu sırada, Rab'bin bir meleği buhur sunağının sağında durup Zekeriya'ya göründü.

Luk.1: 12 Zekeriya onu görünce şaşırdı, korkuya kapıldı.

Luk.1: 13 Melek, "Korkma, Zekeriya" dedi, "Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın.

Luk.1: 14 Sevinip coşacaksın. Birçokları da onun doğumuna sevinecek.

Luk.1: 15 O, Rab'bin gözünde büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek; daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh'la dolacak.

Luk.1: 16 İsrailoğulları'ndan birçoğunu, Tanrıları Rab'be döndürecek.

Luk.1: 17 Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için

hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyas'ın ruhu ve gücüyle Rab'bin önünden gidecektir."

Luk.1: 18 Zekeriya meleğe, "Bundan nasıl emin olabilirim?" dedi. "Çünkü ben yaşlandım, karımın da yaşı ilerledi."

Luk.1: 19 Melek ona şöyle karşılık verdi: "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.

Luk.1: 20 İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın."

Luk.1: 21 Zekeriya'yı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaştı.

Luk.1: 22 Zekeriya ise dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman tapınakta bir görüm gördüğünü anladılar. Kendisi onlara işaretler yapıyor, ama konuşamıyordu.

Luk.1: 23 Görev süresi bitince Zekeriya evine döndü.

Luk.1: 24 Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı.

Luk.1: 25 "Bunu benim için yapan Rab'dir" dedi. "Bu günlerde benimle ilgilenerek insanlar arasında utancımı giderdi."

İsa'nın Doğumu Önceden Bildiriliyor

Luk.1: 26-27 Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di.

Luk.1: 28 Onun yanına giren melek, "Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir" dedi.

Luk.1: 29 Söylenenlere çok şaşıran Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı.

Luk.1: 30 Ama melek ona, "Korkma Meryem" dedi, "Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin.

Luk.1: 31 Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın.

Luk.1: 32 O büyük olacak, kendisine 'Yüceler Yücesi'nin Oğlu' denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek.

Luk.1: 33 O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir."

Luk.1: 34 Meryem meleğe, "Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki" dedi.

Luk.1: 35 Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.

Luk.1: 36 Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır.

Luk.1: 37 Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur."

Luk.1: 38 "Ben Rab'bin kuluyum" dedi Meryem, "Bana dediğin gibi olsun." Bundan sonar melek onun yanından ayrıldı.

Meryem, Elizabet'i Ziyaret Ediyor

Luk.1: 39 O günlerde Meryem kalkıp aceleyle Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kente gitti.

Luk.1: 40 Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı.

Luk.1: 41-42 Elizabet Meryem'in selamını duyunca rahmindeki çocuk hopladı. Kutsal Ruh'la dolan Elizabet yüksek sesle şöyle dedi: "Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun, rahminin ürünü de kutsanmıştır!

Luk.1: 43 Nasıl oldu da Rabbim'in annesi yanıma geldi?

Luk.1: 44 Bak, selamın kulaklarıma eriştiği an, çocuk rahmimde sevinçle hopladı.

Luk.1: 45 İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rab'bin ona söylediği sözler gerçekleşecektir."

Luk.1: 46-47 Meryem de şöyle dedi: "Canım Rab'bi yüceltir; Ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar.

Luk.1: 48 Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi. İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak.

Luk.1: 49 Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı. O'nun adı kutsaldır.

Luk.1: 50 Kuşaklar boyunca kendisinden korkanlara merhamet eder.

Luk.1: 51 Bileğiyle büyük işler yaptı; Gururluları yüreklerindeki kuruntularla darmadağın etti.

Luk.1: 52 Hükümdarları tahtlarından indirdi, Sıradan insanları yükseltti.

Luk.1: 53 Aç olanları iyiliklerle doyurdu, Zenginleri ise elleri boş çevirdi.

Luk.1: 54-55 Atalarımıza söz verdiği gibi, İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek Merhamet etmeyi unutmayarak Kulu İsrail'in yardımına yetişti."

Luk.1: 56 Meryem, üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra kendi evine döndü.

Yahya'nın Doğumu

Luk.1: 57 Elizabet'in doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu.

Luk.1: 58 Komşularıyla akrabaları, Rab'bin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca, onun sevincine katıldılar.

Luk.1: 59 Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vereceklerdi.

Luk.1: 60 Ama annesi, "Hayır, adı Yahya olacak" dedi.

Luk.1: 61 Ona, "Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki" dediler.

Luk.1: 62 Bunun üzerine babasına işaretle çocuğun adını ne koymak istediğini sordular.

Luk.1: 63 Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, "Adı Yahya'dır" diye yazdı. Herkes şaşakaldı.

Luk.1: 64 O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı överek konuşmaya başladı.

Luk.1: 65 Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu olaylar, Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu.

Luk.1: 66 Duyan herkes derin derin düşünüyor, "Acaba bu çocuk ne olacak?" diyordu. Çünkü Rab onunla birlikteydi.

Zekeriya'nın Şükran İlahisi

Luk.1: 67 Çocuğun babası Zekeriya, Kutsal Ruh'la dolarak şu peygamberlikte bulundu:

Luk.1: 68 "İsrail'in Tanrısı Rab'be övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına gelip onları fidyeyle kurtardı.

Luk.1: 69-71 Eski çağlardan beri Kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, Kulu Davut'un soyundan Bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı; Düşmanlarımızdan, Bizden nefret edenlerin hepsinin elinden Kurtuluşumuzu sağladı.

Luk.1: 72 Böylece atalarımıza merhamet ederek Kutsal antlaşmasını anmış oldu.

Luk.1: 73-75 Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına Ve ömrümüz boyunca Kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde, Korkusuzca kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair Atamız İbrahim'e ant içerek söz vermişti.

Luk.1: 76-77 Sen de, ey çocuk, Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye anılacaksın. Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek Ve O'nun halkına, Günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin.

Luk.1: 78-79 Çünkü Tanrımız'ın yüreği merhamet doludur. O'nun merhameti sayesinde, Yücelerden doğan Güneş , Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak Ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere Yardımımıza gelecektir."

Luk.1: 80 Çocuk büyüyor, ruhsal yönden güçleniyordu. İsrail halkına görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.

BÖLÜM 2

İsa'nın Doğumu
(Mat.1:18-25)

Luk.2: 1 O günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı.

Luk.2: 2 Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği zamanında yapıldı.

Luk.2: 3 Herkes yazılmak için kendi kentine gitti.

Luk.2: 4 Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti.

Luk.2: 5 Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı.

Luk.2: 6-7 Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu.

Çobanlar ve Melekler

Luk.2: 8 Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı.

Luk.2: 9 Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar.

Luk.2: 10-11 Melek onlara, "Korkmayın!" dedi. "Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir .

Luk.2: 12 İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız."

Luk.2: 13-14 Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yı överek, "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara Esenlik olsun!" dediler.

Luk.2: 15 Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, "Haydi, Beytlehem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim" dediler.

Luk.2: 16 Aceleyle gidip Meryem'le Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği buldular.

Luk.2: 17 Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler.

Luk.2: 18 Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine şaşıp kaldılar.

Luk.2: 19 Meryem ise bütün bu sözleri derin derin düşünerek yüreğinde saklıyordu.

Luk.2: 20 Çobanlar, işitip gördüklerinin tümü için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı.

İsa'nın Tapınakta Tanrı'ya Adanması

Luk.2: 21 Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, O'na İsa adı verildi. Bu, O'nun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi.

Luk.2: 22 Musa'nın Yasası'na göre arınma günlerinin bitiminde Yusuf'la Meryem çocuğu Rab'be adamak için Yeruşalim'e götürdüler.

Luk.2: 23 Nitekim Rab'bin Yasası'nda, "İlk doğan her erkek çocuk Rab'be adanmış sayılacak" diye yazılmıştır.

Luk.2: 24 Ayrıca Rab'bin Yasası'nda buyrulduğu gibi, kurban olarak "bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu" sunacaklardı.

Luk.2: 25 O sırada Yeruşalim'de Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve dindar biriydi. İsrail'in avutulmasını özlemle bekliyordu. Kutsal

Ruh onun üzerindeydi.

Luk.2: 26 Rab'bin Mesihi'ni görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine bildirilmişti.

Luk.2: 27-28 Böylece Şimon, Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Küçük İsa'nın annesi babası, Kutsal Yasa'nın ilgili kuralını yerine getirmek üzere O'nu içeri getirdiklerinde, Şimon O'nu kucağına aldı, Tanrı'yı överek şöyle dedi:

Luk.2: 29 "Ey Rabbim, verdiğin sözü tuttun; Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim .

Luk.2: 30-32 Çünkü senin sağladığın, Bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu, Ulusları aydınlatıp Halkın İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı Gözlerimle gördüm."

Luk.2: 33 İsa'nın annesiyle babası, O'nun hakkında söylenenlere şaştılar.

Luk.2: 34 Şimon onları kutsayıp çocuğun annesi Meryem'e şöyle dedi: "Bu çocuk, İsrail'de birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir.

Luk.2: 35 Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak."

Luk.2: 36-37 Anna adında çok yaşlı bir kadın peygamber vardı. Aşer oymağından Fanuel'in kızıydı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadıktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı. Tapınaktan ayrılmaz, oruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrı'ya tapınırdı.

Luk.2: 38 Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yeruşalim'in kurtuluşunu bekleyen herkese İsa'dan söz etmeye başladı.

Luk.2: 39 Yusuf'la Meryem, Rab'bin Yasası'nda öngörülen her şeyi yerine getirdikten sonra Celile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler.

Luk.2: 40 Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi.

İsa Tapınakta

Luk.2: 41 İsa'nın annesi babası her yıl Fısıh Bayramı'nda Yeruşalim'e giderlerdi.

Luk.2: 42 İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyarak yine gittiler.

Luk.2: 43-44 Bayramdan sonra eve dönerlerken küçük İsa Yeruşalim'de kaldı. Bunu farketmeyen annesiyle babası, çocuğun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aramaya başladılar.

Luk.2: 45 Bulamayınca O'nu araya araya Yeruşalim'e döndüler.

Luk.2: 46 Üç gün sonra O'nu tapınakta buldular. Din öğretmenleri arasında oturmuş, onları dinliyor, sorular soruyordu.

Luk.2: 47 O'nu dinleyen herkes, zekâsına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyordu.

Luk.2: 48 Annesiyle babası O'nu görünce şaşırdılar. Annesi, "Çocuğum, bize bunu niçin yaptın? Bak, babanla ben büyük kaygı içinde seni arayıp durduk" dedi.

Luk.2: 49 O da onlara, "Beni niçin arayıp durdunuz?" dedi. "Babam'ın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?"

Luk.2: 50 Ne var ki onlar ne demek istediğini anlamadılar.

Luk.2: 51 İsa onlarla birlikte yola çıkıp Nasıra'ya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı.

Luk.2: 52 İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

BÖLÜM 3

Yahya Rab'bin Yolunu Hazırlıyor
(Mat.3:1-12; Mar.1:1-8; Yu.1:19-28)

Luk.3: 1 Sezar Tiberius'un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiye'de Pontius Pilatus valilik yapıyordu. Celile'yi Hirodes , İtureya ve Trahonitis bölgesini Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi Lisanias yönetiyordu.

Luk.3: 2 Hanan ile Kayafa başkâhinlik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahya'ya seslendi.

Luk.3: 3 O da Şeria Irmağı'nın çevresindeki bütün bölgeyi dolaşarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı.

Luk.3: 4 Nitekim Peygamber Yeşaya'nın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır: "Çölde haykıran, 'Rab'bin yolunu hazırlayın, Geçeceği patikaları düzleyin' diye sesleniyor.

Luk.3: 5 'Her vadi doldurulacak, Her dağ ve her tepe alçaltılacak. Dolambaçlı yollar doğrultulacak, Engebeli yollar düzleştirilecek.

Luk.3: 6 Ve bütün insanlar Tanrı'nın sağladığı kurtuluşu görecektir.'"

Luk.3: 7 Yahya, vaftiz olmak için kendisine gelen kalabalıklara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı?

Luk.3: 8 Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin! Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' demeye kalkmayın. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir.

Luk.3: 9 Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır."

Luk.3: 10 Halk ona, "Öyleyse biz ne yapalım?" diye sordu.

Luk.3: 11 Yahya onlara, "İki mintanı olan birini mintanı olmayana versin; yiyeceği olan yiyeceği olmayanla paylaşsın" yanıtını verdi.

Luk.3: 12 Bazı vergi görevlileri de vaftiz olmaya gelerek, "Öğretmenimiz, biz ne yapalım?" dediler.

Luk.3: 13 Yahya, "Size buyrulandan çok vergi almayın" dedi.

Luk.3: 14 Bazı askerler de, "Ya biz ne yapalım?" diye sordular. O da, "Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın" dedi, "Ücretinizle yetinin."

Luk.3: 15 Halk umut içinde bekliyordu. Yahya'yla ilgili olarak herkesin aklında, "Acaba Mesih bu mu?" sorusu vardı.

Luk.3: 16 Yahya ise hepsine şöyle yanıt verdi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.

Luk.3: 17 Harman yerini temizlemek ve buğdayı toplayıp ambarına yığmak için yabası elinde hazır duruyor. Samanı ise sönmeyen ateşte yakacak."

Luk.3: 18 Yahya başka birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjde'yi duyuruyordu.

Luk.3: 19-20 Ne var ki bölgenin kralı Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiya'yla ilgili olayı ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükleri yüzüne vuran Yahya'yı hapse attırarak kötülüklerine bir yenisini ekledi.

İsa'nın Vaftiz Olması
(Mat.3:13-17; Mar.1:9-11)

Luk.3: 21-22 Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.

İsa'nın Soyu
(Mat.1:1-17)

Luk.3: 23 İsa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusuf'un oğlu olduğu sanılıyordu. Yusuf da Eli oğlu,

Luk.3: 24 Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu,

Luk.3: 25 Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu,

Luk.3: 26 Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu,

Luk.3: 27 Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,

Luk.3: 28 Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu,

Luk.3: 29 Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,

Luk.3: 30 Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,

Luk.3: 31 Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu,

Luk.3: 32 İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,

Luk.3: 33 Amminadav oğlu, Ram oğlu , Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,

Luk.3: 34 Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,

Luk.3: 35 Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu,

Luk.3: 36 Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu,

Luk.3: 37 Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu,

Luk.3: 38 Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'ydu.

BÖLÜM 4

İsa'nın Çölde Denenmesi
(Mat.4:1-11; Mar.1:12-13)

Luk.4: 1-2 Kutsal Ruh'la dolu olarak Şeria Irmağı'ndan dönen İsa, Ruh'un yönlendirmesiyle çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Dolayısıyla bu süre sonunda acıktı.

Luk.4: 3 Bunun üzerine İblis O'na, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşa söyle ekmek olsun" dedi.

Luk.4: 4 İsa, "'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz' diye yazılmıştır" karşılığını verdi.

Luk.4: 5 Sonra İblis İsa'yı yükseklere çıkararak bir anda O'na dünyanın bütün ülkelerini gösterdi.

Luk.4: 6 O'na, "Bütün bunların yönetimini ve zenginliğini sana vereceğim" dedi. "Bunlar bana teslim edildi, ben de dilediğim kişiye veririm.

Luk.4: 7 Bana taparsan, hepsi senin olacak."

Luk.4: 8 İsa ona şu karşılığı verdi: "'Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin' diye yazılmıştır."

Luk.4: 9 İblis O'nu Yeruşalim'e götürüp tapınağın tepesine çıkardı. "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at" dedi.

Luk.4: 10 "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrı, seni korumaları için Meleklerine buyruk verecek.'

Luk.4: 11 'Ayağın bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'"

Luk.4: 12 İsa ona şöyle karşılık verdi: "'Tanrın Rab'bi denemeyeceksin!' diye buyrulmuştur."

Luk.4: 13 İblis, İsa'yı her bakımdan denedikten sonra bir süre için O'nun yanından ayrıldı.

İsa Celile'de
(Mat.4:12-17; Mar.1:14-15)

Luk.4: 14 İsa, Ruh'un gücüyle donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber bütün bölgeye yayıldı.

Luk.4: 15 Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.

Luk.4: 16-17 İsa, büyüdüğü Nasıra Kenti'ne geldiğinde her zamanki gibi Şabat Günü havraya gitti. Kutsal Yazılar'ı okumak üzere ayağa kalkınca O'na Peygamber Yeşaya'nın Kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:

Luk.4: 18-19 "Rab'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshetti . Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, Körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak Ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için Beni gönderdi."

Luk.4: 20 Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle O'na bakıyordu.

Luk.4: 21 İsa, "Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir" diye konuşmaya başladı.

Luk.4: 22 Herkes İsa'yı övüyor, ağzından çıkan lütufkâr sözlere hayran kalıyordu. "Yusuf'un oğlu değil mi bu?" diyorlardı.

Luk.4: 23 İsa onlara şöyle dedi: "Kuşkusuz bana şu deyimi hatırlatacaksınız: 'Ey hekim, önce kendini iyileştir! Kefarnahum'da yaptıklarını duyduk. Aynısını burada, kendi memleketinde de yap.'"

Luk.4: 24 "Size doğrusunu söyleyeyim" diye devam etti İsa, "Hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez.

Luk.4: 25 Yine size gerçeği söyleyeyim, gökyüzünün üç yıl altı ay kapalı kaldığı, bütün ülkede korkunç bir kıtlığın baş gösterdiği İlyas zamanında İsrail'de çok sayıda dul kadın vardı.

Luk.4: 26 İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi; yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti'nde bulunan dul bir kadına gönderildi.

Luk.4: 27 Peygamber Elişa'nın zamanında İsrail'de çok sayıda cüzamlı vardı. Bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi; yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi."

Luk.4: 28 Havradakiler bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular.

Luk.4: 29 Ayağa kalkıp İsa'yı kentin dışına kovdular. O'nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler.

Luk.4: 30 Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı.

İsa Kötü Bir Ruhu Kovuyor
(Mar.1:21-28)

Luk.4: 31 Sonra İsa Celile'nin Kefarnahum Kenti'ne gitti. Şabat Günü halka öğretiyordu.

Luk.4: 32 Yetkiyle konuştuğu için O'nun öğretişine şaşıp kaldılar.

Luk.4: 33-34 Havrada cinli, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, "Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!"

Luk.4: 35 İsa, "Sus, çık adamdan!" diyerek cini azarladı. Cin adamı herkesin önünde yere vurduktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı.

Luk.4: 36 Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, "Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyor!" diyorlardı.

Luk.4: 37 İsa'yla ilgili haber o bölgenin her yanında yankılandı.

İsa Birçok Hastayı İyileştiriyor
(Mat.8:14-17; Mar.1:29-34)

Luk.4: 38 İsa havradan ayrılarak Simun'un evine gitti. Simun'un kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için İsa'dan yardım istediler.

Luk.4: 39 İsa kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.

Luk.4: 40 Güneş batarken herkes çeşitli hastalıklara yakalanmış akrabalarını İsa'ya getirdi. İsa her birinin üzerine ellerini koyarak onları iyileştirdi.

Luk.4: 41 Birçoğunun içinden cinler de, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırarak çıkıyordu. Ne var ki, İsa onları azarladı, konuşmalarına izin vermedi. Çünkü kendisinin Mesih olduğunu biliyorlardı.

Luk.4: 42 Sabah olunca İsa dışarı çıkıp ıssız bir yere gitti. Halk ise O'nu arıyordu. Bulunduğu yere geldiklerinde O'nu yanlarında alıkoymaya çalıştılar.

Luk.4: 43 Ama İsa, "Öbür kentlerde de Tanrı'nın Egemenliği'yle ilgili Müjde'yi yaymam gerek" dedi. "Çünkü bunun için gönderildim."

Luk.4: 44 Böylece Yahudiye'deki havralarda Tanrı sözünü duyurmaya devam etti.

BÖLÜM 5

İsa'nın İlk Öğrencileri
(Mat.4:18-22; Mar.1:16-20)

Luk.5: 1 Halk, Ginnesar Gölü'nün kıyısında duran İsa'nın çevresini sarmış, Tanrı'nın sözünü dinliyordu.

Luk.5: 2 İsa, gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı.

Luk.5: 3 İki tekneden Simun'a ait olanına binen İsa, ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti.

Luk.5: 4 Konuşmasını bitirince Simun'a, "Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın" dedi.

Luk.5: 5 Simun şu karşılığı verdi: "Efendimiz, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım."

Luk.5: 6 Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı.

Luk.5: 7 Öbür teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip yardım etmelerini istediler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi balıkla doldurdular; tekneler neredeyse batıyordu.

Luk.5: 8 Simun Petrus bunu görünce, "Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım" diyerek İsa'nın dizlerine kapandı.

Luk.5: 9 Kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların çokluğuna şaşıp kalmışlardı.

Luk.5: 10 Simun'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup'la Yuhanna'yı da aynı şaşkınlık almıştı. İsa Simun'a, "Korkma" dedi, "Bundan böyle balık yerine insan tutacaksın."

Luk.5: 11 Sonra onlar tekneleri karaya çektiler ve her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Bir Cüzamlıyı İyileştiriyor
(Mat.8:1-4; Mar.1:40-45)

Luk.5: 12 İsa kentlerden birindeyken, her yanını cüzam kaplamış bir adamla karşılaştı. Adam İsa'yı görünce yüzüstü yere kapanıp yalvardı: "Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin" dedi.

Luk.5: 13 İsa elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. Adam anında cüzamdan kurtuldu.

Luk.5: 14 İsa ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. "Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun" dedi.

Luk.5: 15 Ne var ki, İsa'yla ilgili haber daha da çok yayıldı. Kalabalık halk toplulukları İsa'yı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak amacıyla akın akın geliyordu.

Luk.5: 16 Kendisi ise ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.

Bir Felçlinin İyileştirilmesi
(Mat.9:1-8; Mar.2:1-12)

Luk.5: 17 Bir gün İsa öğretiyordu. Celile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yeruşalim'den gelen Ferisiler'le Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde oturuyorlardı. İsa, Rab'bin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu.

Luk.5: 18 O sırada birkaç kişi, yatak üzerinde taşıdıkları felçli bir adamı evden içeri sokup İsa'nın önüne koymaya çalışıyordu.

Luk.5: 19 Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, kiremitleri kaldırıp adamı yatakla birlikte orta yere, İsa'nın önüne indirdiler.

Luk.5: 20 İsa onların imanını görünce, "Dostum, günahların bağışlandı" dedi.

Luk.5: 21 Din bilginleriyle Ferisiler, "Tanrı'ya küfreden bu adam kim? Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?" diye düşünmeye

başladılar.

Luk.5: 22 Akıllarından geçenleri bilen İsa onlara şöyle seslendi: "Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?

Luk.5: 23 Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi?

Luk.5: 24 Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye..." Sonra felçli adama, "Sana söylüyorum, kalk, yatağını toplayıp evine git!" dedi.

Luk.5: 25 Adam onların gözü önünde hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı yatağı topladı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti.

Luk.5: 26 Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Tanrı'yı yüceltiyor, büyük korku içinde, "Bugün şaşılacak işler gördük!" diyorlardı.

Levi'nin Öğrencilere Katılması
(Mat.9:9-13; Mar.2:13-17)

Luk.5: 27 Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Adama, "Ardımdan gel" dedi.

Luk.5: 28 O da kalktı, her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gitti.

Luk.5: 29 Sonra Levi, evinde İsa'nın onuruna büyük bir şölen verdi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte yemeğe oturmuştu.

Luk.5: 30 Ferisiler'le onların din bilginleri söylenmeye başladılar. İsa'nın öğrencilerine, "Siz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?" dediler.

Luk.5: 31 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var.

Luk.5: 32 Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim."

Oruçla İlgili Soru
(Mat.9:14-17; Mar.2:18-22)

Luk.5: 33 Onlar İsa'ya, "Yahya'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar, Ferisiler'in öğrencileri de öyle. Seninkiler ise yiyip içiyor" dediler.

Luk.5: 34 İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarında olduğu sürece davetlilere oruç tutturabilir misiniz?

Luk.5: 35 Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o günler oruç tutacaklar."

Luk.5: 36 İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: "Hiç kimse yeni giysiden bir parça yırtıp eski giysiyi yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisine uymaz.

Luk.5: 37 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur.

Luk.5: 38 Yeni şarabı yeni tulumlara doldurmak gerek.

Luk.5: 39 Üstelik hiç kimse eski şarabı içtikten sonra yenisini istemez. 'Eskisi güzel' der."

BÖLÜM 6

Şabat Günü Sorunu
(Mat.12:1-14; Mar.2:23-3:6)

Luk.6: 1 Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı.

Luk.6: 2 Ferisiler'den bazıları, "Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorsunuz?" dediler.

Luk.6: 3 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı?

Luk.6: 4 Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi."

Luk.6: 5 Sonra İsa onlara, "İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir" dedi.

Luk.6: 6 Bir başka Şabat Günü İsa havraya girmiş öğretiyordu. Orada sağ eli sakat bir adam vardı.

Luk.6: 7 İsa'yı suçlamak için fırsat kollayan din bilginleriyle Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı.

Luk.6: 8 İsa, onların ne düşündüklerini biliyordu. Eli sakat olan adama, "Ayağa kalk, öne çık" dedi. O da kalktı, orta yerde durdu.

Luk.6: 9 İsa onlara, "Size sorayım" dedi, "Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, öldürmek mi?"

Luk.6: 10 Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam oluverdi.

Luk.6: 11 Onlar ise öfkeden deliye döndüler ve aralarında İsa'ya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar.

İsa On İki Elçisini Seçiyor
(Mat.10:1-4; Mar.3:13-19)

Luk.6: 12 O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi.

Luk.6: 13-16 Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı ve onların arasından, elçi diye adlandırdığı şu on iki kişiyi seçti: Petrus adını verdiği Simun, onun kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever diye tanınan Simun, Yakup oğlu Yahuda ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

Luk.6: 17 İsa bunlarla birlikte aşağı inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden büyük bir kalabalık ve bütün Yahudiye'den, Yeruşalim'den, Sur'la Sayda yakınlarındaki kıyı bölgesinden gelen büyük bir halk topluluğu da oradaydı.

Luk.6: 18 İsa'yı dinlemek ve hastalıklarına şifa bulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu.

Luk.6: 19 Kalabalıkta herkes İsa'ya dokunmak için çabalıyordu. Çünkü O'nun içinden akan bir güç herkese şifa veriyordu.

Mutlular ve Mutsuzlar
(Mat.5:1-12)

Luk.6: 20 İsa, gözlerini öğrencilerine çevirerek şöyle dedi: "Ne mutlu size, ey yoksullar! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği sizindir.

Luk.6: 21 Ne mutlu size, şimdi açlık çekenler! Çünkü doyurulacaksınız. Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar! Çünkü güleceksiniz.

Luk.6: 22 İnsanoğlu'na bağlılığınız yüzünden İnsanlar sizden nefret ettikleri, Sizi toplum dışı edip aşağıladıkları Ve adınızı kötüleyip sizi reddettikleri zaman Ne mutlu size!

Luk.6: 23 O gün sevinin, coşkuyla zıplayın! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Nitekim onların ataları da Peygamberlere böyle davrandılar.

Luk.6: 24 Ama vay halinize, ey zenginler, Çünkü tesellinizi almış bulunuyorsunuz!

Luk.6: 25 Vay halinize, şimdi karnı tok olan sizler, Çünkü açlık çekeceksiniz! Vay halinize, ey şimdi gülenler, Çünkü yas tutup ağlayacaksınız!

Luk.6: 26 Bütün insanlar sizin için iyi sözler söyledikleri zaman, Vay halinize! Çünkü onların ataları da Sahte peygamberlere böyle davrandılar."

Düşmanlarınızı Sevin
(Mat.5:38-48; 7:12)

Luk.6: 27-28 "Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin.

Luk.6: 29 Bir yanağınıza vurana öbür yanağınızı da çevirin. Abanızı alandan mintanınızı da esirgemeyin.

Luk.6: 30 Sizden bir şey dileyen herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin.

Luk.6: 31 İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.

Luk.6: 32 "Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever.

Luk.6: 33 Size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile böyle yapar.

Luk.6: 34 Geri alacağınızı umduğunuz kişilere ödünç verirseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile verdiklerini geri almak koşuluyla günahkârlara ödünç verirler.

Luk.6: 35 Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesi'nin oğulları olacaksınız. Çünkü O, nankör ve kötü kişilere karşı iyi yüreklidir.

Luk.6: 36 Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun."

Başkasını Yargılamayın
(Mat.7:1-5)

Luk.6: 37 "Başkasını yargılamayın, siz de yargılanmazsınız. Suçlu çıkarmayın, siz de suçlu çıkarılmazsınız. Başkasını bağışlayın, siz de bağışlanırsınız.

Luk.6: 38 Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız."

Luk.6: 39 İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: "Kör köre kılavuzluk edebilir mi? İkisi de çukura düşmez mi?

Luk.6: 40 Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimini tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır.

Luk.6: 41 "Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin?

Luk.6: 42 Kendi gözündeki merteği görmezken, kardeşine nasıl, 'Kardeş, izin ver, gözündeki çöpü çıkarayım' dersin? Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün."

Ağaç ve Meyvesi
(Mat.7:16-20; 12:33-35)

Luk.6: 43 "İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve vermez.

Luk.6: 44 Her ağaç meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan üzüm devşirilmez.

Luk.6: 45 İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. İnsanın ağzı, yüreğinden taşanı söyler.

Luk.6: 46 "Niçin beni 'Ya Rab, ya Rab' diye çağırıyorsunuz da söylediklerimi yapmıyorsunuz?

Luk.6: 47 Bana gelen ve sözlerimi duyup uygulayan kişinin kime benzediğini size anlatayım.

Luk.6: 48 Böyle bir kişi, evini yaparken toprağı kazan, derinlere inip temeli kaya üzerine atan adama benzer. Sel sularıyla kabaran ırmak o eve saldırsa da, onu sarsamaz. Çünkü ev sağlam yapılmıştır.

Luk.6: 49 Ama sözlerimi duyup da uygulamayan kişi, evini temel koymaksızın toprağın üzerine kuran adama benzer. Kabaran ırmak saldırınca ev hemen çöker. Evin yıkılışı da korkunç olur."

BÖLÜM 7

Yüzbaşının İmanı
(Mat.8:5-13)

Luk.7: 1 İsa, kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söyledikten sonra Kefarnahum'a gitti.

Luk.7: 2 Orada bir yüzbaşının çok değer verdiği kölesi ölüm döşeğinde hasta yatıyordu.

Luk.7: 3 İsa'yla ilgili haberleri duyan yüzbaşı, gelip kölesini iyileştirmesini rica etmek üzere O'na Yahudiler'in bazı ileri gelenlerini

gönderdi.

Luk.7: 4 Bunlar İsa'nın yanına gelince içten bir yalvarışla O'na şöyle dediler: "Bu adam senin yardımına layıktır.

Luk.7: 5 Çünkü ulusumuzu seviyor. Havramızı yaptıran da kendisidir."

Luk.7: 6 İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve yaklaştığı sırada, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp O'na şu haberi gönderdi: "Ya Rab, zahmet etme; evime girmene layık değilim.

Luk.7: 7 Bu yüzden yanına gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir.

Luk.7: 8 Ben de buyruk altında bir görevliyim, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir; köleme, 'Şunu yap' derim, yapar."

Luk.7: 9 Bu sözleri duyan İsa yüzbaşıya hayran kaldı. Ardından gelen kalabalığa dönerek, "Size şunu söyleyeyim" dedi, "İsrail'de bile böyle iman görmedim."

Luk.7: 10 Gönderilenler eve döndüklerinde köleyi iyileşmiş buldular.

İsa Bir Dulun Oğlunu Diriltiyor

Luk.7: 11 Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O'na eşlik ediyordu.

Luk.7: 12 İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi.

Luk.7: 13 Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, "Ağlama" dedi.

Luk.7: 14 Yaklaşıp cenaze sedyesine dokununca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, "Delikanlı" dedi, "Sana söylüyorum, kalk!"

Luk.7: 15 Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi.

Luk.7: 16 Herkesi bir korku almıştı. "Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!" ve "Tanrı, halkının yardımına geldi!" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladılar.

Luk.7: 17 İsa'yla ilgili bu haber bütün Yahudiye'ye ve çevre bölgelere yayıldı.

İsa ve Vaftizci Yahya
(Mat.11:2-19)

Luk.7: 18-19 Yahya'nın öğrencileri bütün bu olup bitenleri kendisine bildirdiler. Öğrencilerinden ikisini yanına çağıran Yahya, "Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?" diye sormaları için onları Rab'be gönderdi.

Luk.7: 20 Adamlar İsa'nın yanına gelince şöyle dediler: "Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. 'Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?' diye soruyor."

Luk.7: 21 Tam o sırada İsa, çeşitli hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözünü açtı.

Luk.7: 22 Sonra Yahya'nın öğrencilerine şöyle karşılık verdi: "Gidin, görüp işittiklerinizi Yahya'ya bildirin. Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor.

Luk.7: 23 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!"

Luk.7: 24 Yahya'nın gönderdiği haberciler gittikten sonra İsa, halka Yahya'dan söz etmeye başladı. "Çöle ne görmeye gittiniz?" dedi.

"Rüzgarda sallanan bir kamış mı?

Luk.7: 25 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa şahane giysiler giyip bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında bulunur.

Luk.7: 26 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

Luk.7: 27 'İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak' diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir.

Luk.7: 28 Size şunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Yahya'dan daha üstün olanı yoktur. Bununla birlikte, Tanrı'nın Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür."

Luk.7: 29 Yahya tarafından vaftiz edilen halk, hatta vergi görevlileri bile bunu duyunca Tanrı'nın adil olduğunu doğruladılar.

Luk.7: 30 Oysa Yahya tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisiler'le Kutsal Yasa uzmanları, Tanrı'nın kendileriyle ilgili tasarısını reddettiler.

Luk.7: 31 İsa, "Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Bunlar neye benziyorlar?"
dedi.

Luk.7: 32 "Çarşı meydanında oturup birbirlerine, 'Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, ağlamadınız' \m diye seslenen çocuklara benziyorlar.

Luk.7: 33 Vaftizci Yahya geldiği zaman oruç tutup şaraptan kaçındı, ona 'cinli' diyorsunuz.

Luk.7: 34 İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorsunuz ki, 'Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla

dost oldu!'

Luk.7: 35 Ne var ki bilgelik, onu benimseyen herkes tarafından doğrulanır."

İsa ve Günahkâr Kadın

Luk.7: 36 Ferisiler'den biri İsa'yı yemeğe çağırdı. O da Ferisi'nin evine gidip sofraya oturdu.

Luk.7: 37-38 O sırada, kentte günahkâr olarak tanınan bir kadın, İsa'nın, Ferisi'nin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde güzel kokulu yağ getirdi. İsa'nın arkasında, ayaklarının dibinde durup ağlayarak, gözyaşlarıyla O'nun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını sildi, öptü ve yağı üzerlerine sürdü.

Luk.7: 39 İsa'yı evine çağırmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, "Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, günahkâr biri olduğunu anlardı" dedi.

Luk.7: 40 Bunun üzerine İsa Ferisi'ye, "Simun" dedi, "Sana bir söyleyeceğim var." O da, "Buyur, öğretmenim" dedi.

Luk.7: 41 "Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluydu.

Luk.7: 42 Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?"

Luk.7: 43 Simun, "Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan" diye yanıtladı. İsa ona, "Doğru söyledin" dedi.

Luk.7: 44 Sonra kadına bakarak Simun'a şunları söyledi: "Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Bu kadın ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla sildi.

Luk.7: 45 Sen beni öpmedin, ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor.

Luk.7: 46 Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarıma güzel kokulu yağ sürdü.

Luk.7: 47 Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever."

Luk.7: 48 Sonra kadına, "Günahların bağışlandı" dedi.

Luk.7: 49 İsa'yla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, "Kim bu adam? Günahları bile bağışlıyor!" şeklinde konuşmaya başladılar.

Luk.7: 50 İsa ise kadına, "İmanın seni kurtardı, esenlikle git" dedi.

BÖLÜM 8

İsa'yı İzleyen Kadınlar

Luk.8: 1 Bundan kısa bir süre sonra İsa on iki öğrencisiyle birlikte köy kent dolaşmaya başladı. Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurup müjdeliyordu.

Luk.8: 2-3 Kötü ruhlardan ve hastalıklardan kurtulan bazı kadınlar, içinden yedi cin çıkmış olan Mecdelli denilen Meryem, Hirodes'in kâhyası Kuza'nın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçokları İsa'yla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla İsa'ya ve öğrencilerine yardım ediyorlardı.

Tohum Benzetmesi
(Mat.13:1-23; Mar.4:1-20)

Luk.8: 4-5 Büyük bir kalabalığın toplandığı, insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu.

Luk.8: 6 Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti.

Luk.8: 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu.

Luk.8: 8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyünce yüz kat ürün verdi." Bunları söyledikten sonra, "İşitecek kulağı olan işitsin!" diye seslendi.

Luk.8: 9-10 İsa, bu benzetmenin anlamını kendisinden soran öğrencilerine, "Tanrı Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi" dedi. "Ama başkalarına benzetmelerle sesleniyorum. Öyle ki, 'Gördükleri halde görmesinler, Duydukları halde anlamasınlar.'

Luk.8: 11 "Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrı'nın sözüdür.

Luk.8: 12 Yol kenarındakiler sözü işiten kişilerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alır götürür.

Luk.8: 13 Kayalık yere düşenler, işittikleri sözü sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler.

Luk.8: 14 Dikenler arasına düşenler, sözü işiten ama zamanla yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir.

Luk.8: 15 İyi toprağa düşenler ise, sözü işitince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler."

Her Şey Işığa Çıkacak
(Mar.4:21-25)

Luk.8: 16 "Hiç kimse kandil yakıp bunu bir kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar.

Luk.8: 17 Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur.

Luk.8: 18 Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde var sandığı bile elinden alınacak."

İsa'nın Yakınları
(Mat.12:46-50; Mar.3:31-35)

Luk.8: 19 İsa'nın annesiyle kardeşleri O'na geldiler, ama kalabalıktan ötürü kendisine yaklaşamadılar.

Luk.8: 20 İsa'ya, "Annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seni görmek istiyorlar" diye haber verildi.

Luk.8: 21 İsa haberi getirenlere şöyle karşılık verdi: "Annemle kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü duyup yerine getirenlerdir."

İsa Fırtınayı Dindiriyor
(Mat.8:23-27; Mar.4:35-41)

Luk.8: 22 Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir tekneye binerek onlara, "Gölün karşı yakasına geçelim" dedi. Böylece kıyıdan açıldılar.

Luk.8: 23 Teknede giderlerken İsa uykuya daldı. O sırada gölde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca tehlikeli bir duruma düştüler.

Luk.8: 24 Gidip İsa'yı uyandırarak, "Efendimiz, Efendimiz, öleceğiz!" dediler. İsa kalkıp rüzgarı ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına dindi

ve ortalık sütliman oldu.

Luk.8: 25 İsa öğrencilerine, "Nerede imanınız?" dedi. Onlar korku ve şaşkınlık içindeydiler. Birbirlerine, "Bu adam kim ki, rüzgara, suya bile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor!" dediler.

Cinli Bir Adamın İyileştirilmesi
(Mat.8:28-34; Mar.5:1-20)

Luk.8: 26 Celile'nin karşısında bulunan Gerasalılar'ın memleketine vardılar.

Luk.8: 27 İsa karaya çıkınca kentten bir adam O'nu karşıladı. Cinli ve uzun zamandan beri giysi giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu.

Luk.8: 28 Adam İsa'yı görünce çığlık atıp önünde yere kapandı. Yüksek sesle, "Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun?" dedi. "Sana yalvarırım, bana işkence etme!"

Luk.8: 29 Çünkü İsa, kötü ruha adamın içinden çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh adamı sık sık etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve kösteklerle bağlanıp başına nöbetçi konulduğu halde bağlarını paralıyor ve cin tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.

Luk.8: 30 İsa ona, "Adın ne?" diye sordu. O da, "Tümen " diye yanıtladı. Çünkü onun içine bir sürü cin girmişti.

Luk.8: 31 Cinler, dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasın diye İsa'ya yalvarıp durdular.

Luk.8: 32 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler, domuzların içine girmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi.

Luk.8: 33 Adamdan çıkan cinler domuzların içine girdiler. Sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

Luk.8: 34 Domuzları güdenler olup biteni görünce kaçtılar, kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar.

Luk.8: 35 Bunun üzerine halk olup biteni görmeye çıktı. İsa'nın yanına geldikleri zaman, cinlerden kurtulan adamı giyinmiş ve aklı başına gelmiş olarak İsa'nın ayakları dibinde oturmuş buldular ve korktular.

Luk.8: 36 Olayı görenler, cinli adamın nasıl kurtulduğunu halka anlattılar.

Luk.8: 37 O zaman Gerasa yöresinden gelen bütün kalabalık büyük bir korkuya kapılarak İsa'nın yanlarından ayrılmasını rica ettiler. O da geri dönmek üzere tekneye bindi.

Luk.8: 38-39 Cinlerden kurtulan adam İsa'nın yanında kalmak için O'na yalvardı. Ama İsa, "Evine dön, Tanrı'nın senin için neler yaptığını anlat" diyerek onu salıverdi. Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu.

Dirilen Kız, İyileşen Kadın
(Mat.9:18-26; Mar.5:21-43)

Luk.8: 40 Karşı yakaya dönen İsa'yı halk karşıladı. Çünkü herkes O'nu bekliyordu.

Luk.8: 41 O sırada, havra yöneticisi olan Yair adında bir adam gelip İsa'nın ayaklarına kapandı, evine gelmesi için yalvardı.

Luk.8: 42 Çünkü on iki yaşlarındaki biricik kızı ölmek üzereydi. İsa oraya giderken kalabalık O'nu her yandan sıkıştırıyordu.

Luk.8: 43 On iki yıldır kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamıştı; ama hiçbiri onu iyileştirememişti.

Luk.8: 44 İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu ve o anda kanaması kesildi.

Luk.8: 45 İsa, "Bana kim dokundu?" dedi. Herkes inkâr ederken Petrus , "Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış sıkıştırıyor" dedi.

Luk.8: 46 Ama İsa, "Birisi bana dokundu" dedi. "İçimden bir gücün akıp gittiğini hissettim."

Luk.8: 47 Yaptığını gizleyemeyeceğini anlayan kadın titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve o anda nasıl iyileştiğini anlattı.

Luk.8: 48 İsa ona, "Kızım" dedi, "İmanın seni kurtardı. Esenlikle git."

Luk.8: 49 İsa daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri geldi. Yöneticiye, "Kızın öldü" dedi, "Artık öğretmeni rahatsız etme."

Luk.8: 50 İsa bunu duyunca havra yöneticisine şöyle dedi: "Korkma, yalnız iman et, kızın kurtulacak."

Luk.8: 51 İsa adamın evine gelince Petrus, Yuhanna, Yakup ve kızın annesi babası dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi.

Luk.8: 52 Herkes kız için ağlıyor, dövünüyordu. İsa, "Ağlamayın" dedi, "Kız ölmedi, uyuyor."

Luk.8: 53 Kızın öldüğünü bildikleri için İsa'yla alay ettiler.

Luk.8: 54 O ise kızın elini tutarak, "Kızım, kalk!" diye seslendi.

Luk.8: 55 Ruhu yeniden bedenine dönen kız hemen ayağa kalktı. İsa, kıza yemek verilmesini buyurdu.

Luk.8: 56 Kızın annesiyle babası şaşkınlık içindeydi. İsa, olanları hiç kimseye anlatmamaları için onları uyardı.

BÖLÜM 9

İsa On İki Elçisini Görevlendiriyor
(Mat.10:5-15; Mar.6:7-13)

Luk.9: 1 İsa, Onikiler'i yanına çağırıp onlara bütün cinler üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi.

Luk.9: 2 Sonra onları Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi.

Luk.9: 3 Onlara şöyle dedi: "Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para, ne de yedek mintan.

Luk.9: 4 Hangi eve girerseniz, kentten ayrılıncaya dek orada kalın.

Luk.9: 5 Sizi kabul etmeyenlere gelince, kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin."

Luk.9: 6 Onlar da yola çıktılar, her yerde Müjde'yi yayarak ve hastaları iyileştirerek köy köy dolaştılar.

Luk.9: 7-8 Bölgenin kralı Hirodes bütün bu olanları duyunca şaşkına döndü. Çünkü bazıları Yahya'nın ölümden dirildiğini, bazıları İlyas'ın göründüğünü, başkaları ise eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu.

Luk.9: 9 Hirodes, "Yahya'nın başını ben kestirdim. Şimdi hakkında böyle haberler duyduğum bu adam kim?" diyor ve İsa'yı görmenin bir yolunu arıyordu.

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mat.14:13-21; Mar.6:30-44; Yu.6:1-44)

Luk.9: 10 Elçiler geri dönünce, yaptıkları her şeyi İsa'ya anlattılar. Sonra İsa yalnızca onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kente çekildi.

Luk.9: 11 Bunu öğrenen halk O'nun ardından gitti. İsa onları ilgiyle karşıladı, kendilerine Tanrı'nın Egemenliği'nden söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi.

Luk.9: 12 Günbatımına doğru Onikiler gelip O'na, "Halkı salıver de çevredeki köylere ve çiftliklere gidip kendilerine barınak ve yiyecek bulsunlar. Çünkü ıssız bir yerdeyiz" dediler.

Luk.9: 13 İsa, "Onlara siz yiyecek verin" dedi. "Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok" dediler. "Yoksa bunca halk için yiyecek almaya biz mi gidelim?"

Luk.9: 14 Orada yaklaşık beş bin erkek vardı. İsa öğrencilerine, "Halkı yaklaşık ellişer kişilik kümeler halinde yere oturtun" dedi.

Luk.9: 15 Öğrenciler öyle yapıp herkesi yere oturttular.

Luk.9: 16 İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi.

Luk.9: 17 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu toplandı.

Petrus'un Mesih'i Tanıması
(Mat.16:13-28; Mar.8:27-9:1)

Luk.9: 18 Bir gün İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

Luk.9: 19 Şöyle yanıtladılar: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de eski peygamberlerden biri dirilmiş, diyor."

Luk.9: 20 İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?" Petrus, "Sen Tanrı'nın Mesihi'sin " yanıtını verdi.

Luk.9: 21 İsa, onları uyararak bunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu.

Luk.9: 22 İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi.

Luk.9: 23 Sonra hepsine, "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin" dedi,

Luk.9: 24 "Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

Luk.9: 25 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?

Luk.9: 26 Kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendisinin, Babası'nın ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde o kişiden utanacaktır.

Luk.9: 27 Size gerçeği söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

İsa'nın Görünümü Değişiyor
(Mat.17:1-8; Mar.9:2-8)

Luk.9: 28 Bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra İsa, yanına Petrus, Yuhanna ve Yakup'u alarak dua etmek üzere dağa çıktı.

Luk.9: 29 İsa dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysileri şimşek gibi parıldayan bir beyazlığa büründü.

Luk.9: 30-31 O anda görkem içinde beliren iki kişi İsa'yla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyas'tı. İsa'nın yakında Yeruşalim'de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı.

Luk.9: 32 Petrus ile yanındakilerin üzerine uyku çökmüştü. Ama uykuları iyice dağılınca İsa'nın görkemini ve yanında duran iki kişiyi gördüler.

Luk.9: 33 Bunlar İsa'nın yanından ayrılırken Petrus İsa'ya, "Efendimiz" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a." Aslında ne söylediğinin farkında değildi.

Luk.9: 34 Petrus daha bunları söylerken bir bulut gelip onlara gölge saldı. Bulut onları sarınca korktular.

Luk.9: 35 Buluttan gelen bir ses, "Bu benim Oğlum'dur, seçilmiş Olan'dır. O'nu dinleyin!" dedi.

Luk.9: 36 Ses kesilince İsa'nın tek başına olduğu görüldü. Öğrenciler bunu gizli tuttular ve o günlerde hiç kimseye gördüklerinden söz etmediler.

Cinli Bir Çocuğun İyileştirilmesi
(Mat.17:14-23; Mar.9:14-32)

Luk.9: 37 Ertesi gün dağdan indikleri zaman, İsa'yı büyük bir kalabalık karşıladı.

Luk.9: 38 Kalabalığın içinden bir adam, "Öğretmenim" diye seslendi, "Yalvarırım, oğlumu bir gör, o tek çocuğumdur.

Luk.9: 39 Bir ruh onu yakalıyor, o da birdenbire çığlık atıyor. Ruh onu, ağzından köpükler gelene dek şiddetle sarsıyor. Bedenini yara

bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor.

Luk.9: 40 Ruhu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama başaramadılar."

Luk.9: 41 İsa şöyle karşılık verdi: "Ey imansız ve sapmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalıp size katlanacağım? Oğlunu buraya getir."

Luk.9: 42 Çocuk daha İsa'ya yaklaşırken cin onu yere vurup şiddetle sarstı. Ama İsa kötü ruhu azarladı, çocuğu iyileştirerek babasına geri verdi.

Luk.9: 43-44 Herkes Tanrı'nın büyük gücüne şaşıp kaldı.

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor
(Mat.17:22-23; Mar.9:30-32)

Herkes İsa'nın bütün yaptıkları karşısında hayret içindeyken, İsa öğrencilerine, "Şu sözlerime iyice kulak verin" dedi. "İnsanoğlu , insanların eline teslim edilecek."

Luk.9: 45 Onlar bu sözü anlamadılar. Sözü kavramasınlar diye anlamı kendilerinden gizlenmişti. Üstelik İsa'ya bu sözle ilgili soru sormaktan korkuyorlardı.

En Büyük Kim?
(Mat.18:1-5; Mar.9:33-40)

Luk.9: 46 Öğrenciler, aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmaya başladılar.

Luk.9: 47-48 Akıllarından geçeni bilen İsa, küçük bir çocuğu tutup yanına çekti ve onlara şöyle dedi: "Bu çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük kim ise, işte en büyük odur."

Luk.9: 49 Yuhanna buna karşılık, "Efendimiz" dedi, "Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizimle birlikte seni izlemediği için ona engel olmaya çalıştık."

Luk.9: 50 İsa, "Ona engel olmayın!" dedi. "Size karşı olmayan, sizden yanadır."

Samiriyeliler İsa'yı İstemiyor

Luk.9: 51 Göğe alınacağı gün yaklaşınca İsa, kararlı adımlarla Yeruşalim'e doğru yola çıktı.

Luk.9: 52 Kendi önünden haberciler gönderdi. Bunlar, kendisi için hazırlık yapmak üzere gidip Samiriyeliler'e ait bir köye girdiler.

Luk.9: 53 Ama Samiriyeliler İsa'yı kabul etmediler. Çünkü Yeruşalim'e doğru gidiyordu.

Luk.9: 54 Öğrencilerden Yakup'la Yuhanna bunu görünce, "Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?" dediler.

Luk.9: 55 Ama İsa dönüp onları azarladı.

Luk.9: 56 Sonra başka bir köye gittiler.

İsa'yı İzlemenin Bedeli
(Mat.8:19-22)

Luk.9: 57 Yolda giderlerken bir adam İsa'ya, "Nereye gidersen, senin ardından geleceğim" dedi.

Luk.9: 58 İsa ona, "Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok" dedi.

Luk.9: 59 Bir başkasına, "Ardımdan gel" dedi. Adam ise, "İzin ver, önce gidip babamı gömeyim" dedi.

Luk.9: 60 İsa ona şöyle dedi: "Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrı'nın Egemenliği'ni duyur."

Luk.9: 61 Bir başkası, "Ya Rab" dedi, "Senin ardından geleceğim ama, izin ver, önce evimdekilerle vedalaşayım."

Luk.9: 62 İsa ona, "Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildir" dedi.

BÖLÜM 10

Yetmişler'in Görevlendirilmesi

Luk.10: 1 Bu olaylardan sonra Rab yetmiş kişi daha görevlendirdi. Bunları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her yere kendi önünden gönderdi.

Luk.10: 2 Onlara, "Ürün bol, ama işçi az" dedi, "Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.

Luk.10: 3 Haydi gidin! İşte, sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum.

Luk.10: 4 Yanınıza ne kese, ne torba, ne de çarık alın. Yolda hiç kimseyle selamlaşmayın.

Luk.10: 5 Hangi eve girerseniz, önce, 'Bu eve esenlik olsun!' deyin.

Luk.10: 6 Orada esenliksever biri varsa, dilediğiniz esenlik onun üzerinde kalacak; yoksa, size dönecektir.

Luk.10: 7 Girdiğiniz evde kalın, size ne verirlerse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın.

Luk.10: 8 "Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin.

Luk.10: 9 Orada bulunan hastaları iyileştirin ve kendilerine, 'Tanrı'nın Egemenliği size yaklaştı' deyin.

Luk.10: 10-11 Ama bir kente girdiğinizde sizi kabul etmezlerse, o kentin caddelerine çıkıp şöyle deyin: 'Kentinizden ayaklarımızda kalan tozu bile size karşı silkiyoruz. Yine de şunu bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı.'

Luk.10: 12 Size şunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom Kenti'nin halinden beter olacaktır.

Luk.10: 13 "Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı.

Luk.10: 14 Ama yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır.

Luk.10: 15 Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölüler diyarına indirileceksin!

Luk.10: 16 "Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur."

Luk.10: 17 Yetmişler sevinç içinde döndüler. "Ya Rab" dediler, "Senin adını andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor."

Luk.10: 18 İsa onlara şöyle dedi: "Şeytan'ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm.

Luk.10: 19 Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir.

Luk.10: 20 Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin."

Luk.10: 21 O anda İsa Kutsal Ruh'un etkisiyle coşarak şöyle dedi: "Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. Evet Baba, senin isteğin buydu.

Luk.10: 22 "Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'un kim olduğunu Baba'dan başka kimse bilmez. Baba'nın kim olduğunu da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez."

Luk.10: 23 Sonra öğrencilerine dönüp özel olarak şöyle dedi: "Sizin gördüklerinizi gören gözlere ne mutlu!

Luk.10: 24 Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin ördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler."

İyi Samiriyeli

Luk.10: 25 Bir Kutsal Yasa uzmanı İsa'yı denemek amacıyla gelip şöyle dedi: "Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?"

Luk.10: 26 İsa ona, "Kutsal Yasa'da ne yazılmıştır?" diye sordu. "Orada ne okuyorsun?"

Luk.10: 27 Adam şöyle karşılık verdi: "Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin."

Luk.10: 28 İsa ona, "Doğru yanıt verdin" dedi. "Bunu yap ve yaşayacaksın."

Luk.10: 29 Oysa adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya, "Peki, komşum kim?"dedi.

Luk.10: 30 İsa şöyle yanıt verdi: "Adamın biri Yeruşalim'den Eriha'ya inerken haydutların eline düştü. Onu soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler.

Luk.10: 31 Bir rastlantı olarak o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından geçip gitti.

Luk.10: 32 Bir Levili de oraya varıp adamı görünce aynı şekilde geçip gitti.

Luk.10: 33 O yoldan geçen bir Samiriyeli ise adamın bulunduğu yere gelip onu görünce, yüreği sızladı.

Luk.10: 34 Adamın yanına gitti, yaralarının üzerine yağla şarap dökerek sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürdü, onunla ilgilendi.

Luk.10: 35 Ertesi gün iki dinar çıkararak hancıya verdi. 'Ona iyi bak' dedi, 'Bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana öderim.'

Luk.10: 36 "Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adama komşu gibi davrandı?"

Luk.10: 37 Yasa uzmanı, "Ona acıyıp yardım eden" dedi. İsa, "Git, sen de öyle yap" dedi.

İsa, Marta ve Meryem'in Evinde

Luk.10: 38 İsa, öğrencileriyle birlikte yola devam edip bir köye girdi. Marta adında bir kadın İsa'yı evinde konuk etti.

Luk.10: 39 Marta'nın Meryem adındaki kızkardeşi, Rab'bin ayakları dibine oturmuş O'nun konuşmasını dinliyordu.

Luk.10: 40 Marta ise işlerinin çokluğundan ötürü telaş içindeydi. İsa'nın yanına gelerek, "Ya Rab" dedi, "Kardeşimin beni hizmet

işlerinde yalnız bırakmasına aldırmıyor musun? Ona söyle de bana yardım etsin."

Luk.10: 41 Rab ona şu karşılığı verdi: "Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun.

Luk.10: 42 Oysa gerekli olan tek bir şey vardır. Meryem iyi olanı seçti ve bu kendisinden alınmayacak."

BÖLÜM 11

Nasıl Dua Etmeli
(Mat.6:9-13; 7:7-11)

Luk.11: 1 İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, "Ya Rab"dedi, "Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret."

Luk.11: 2 İsa onlara, "Dua ederken şöyle söyleyin" dedi: "Baba, adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin.

Luk.11: 3 Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver.

Luk.11: 4 Günahlarımızı bağışla. Çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz. Ayartılmamıza izin verme."

Luk.11: 5-7 Sonra şöyle dedi: "Sizlerden birinin bir arkadaşı olur da gece yarısı ona gidip, 'Arkadaş, bana üç ekmek ödünç ver. Bir arkadaşım yoldan geldi, önüne koyacak bir şeyim yok' derse, öbürü içerden, 'Beni rahatsız etme! Kapı kilitli, çocuklarım da yanımda yatıyor. Kalkıp sana bir şey veremem' der mi hiç?

Luk.11: 8 Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık gereği kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzsüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verir.

Luk.11: 9 "Ben size şunu söyleyeyim: Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.

Luk.11: 10 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.

Luk.11: 11 "Aranızda hangi baba, ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse balık yerine yılan verir?

Luk.11: 12 Ya da yumurta isterse ona akrep verir?

Luk.11: 13 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Baba'nın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u vereceği çok daha kesin değil mi?"

İsa ve Baalzevul
(Mat.12:22-30; Mar.3:20-27)

Luk.11: 14 İsa adamın birinden dilsiz bir cini kovuyordu. Cin çıkınca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde kaldı.

Luk.11: 15 Ama içlerinden bazıları, "Cinleri, cinlerin önderi Baalzevul'un gücüyle kovuyor" dediler.

Luk.11: 16 Bazıları ise O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.

Luk.11: 17 Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen ülke yıkılır, kendi içinde bölünen ev çöker.

Luk.11: 18 Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? Siz, benim Baalzevul'un gücüyle cinleri kovduğumu söylüyorsunuz.

Luk.11: 19 Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Sizi bu durumda kendi adamlarınız yargılayacak.

Luk.11: 20 Ama ben cinleri Tanrı'nın eliyle kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.

Luk.11: 21 "Tepeden tırnağa silahlanmış güçlü bir adam kendi evini koruduğu sürece, malları güvenlik içinde olur.

Luk.11: 22 Ne var ki, ondan daha güçlü biri saldırıp onu alt ettiğinde güvendiği bütün silahları elinden alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür.

Luk.11: 23 Benden yana olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.

Luk.11: 24 "Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar. Bulamayınca da, 'Çıktığım eve, kendi evime döneyim' der.

Luk.11: 25 Eve gelince orayı süpürülmüş, düzeltilmiş bulur.

Luk.11: 26 Bunun üzerine gider, kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur."

Luk.11: 27 İsa bu sözleri söylerken kalabalığın içinden bir kadın O'na, "Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!" diye seslendi.

Luk.11: 28 İsa, "Daha doğrusu, ne mutlu Tanrı'nın sözünü dinleyip uygulayanlara!" dedi.

Yunus'un Belirtisi
(Mat.12:38-42)

Luk.11: 29 Çevredeki kalabalık büyürken İsa konuşmaya başladı. "Şimdiki kuşak kötü bir kuşaktır" dedi. "Doğaüstü bir belirti istiyor, ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek.

Luk.11: 30 Yunus nasıl Ninova halkına bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır.

Luk.11: 31 Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır.

Luk.11: 32 Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır."

Bedenin Işığı
(Mat.5:15; 6:22-23)

Luk.11: 33 "Hiç kimse kandil yakıp onu gizli yere ya da tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar.

Luk.11: 34 Bedenin ışığı gözdür. Gözün sağlamsa, bütün bedenin de aydınlık olur. Gözün bozuksa, bedenin de karanlık olur.

Luk.11: 35 Öyleyse dikkat et, sendeki 'ışık' karanlık olmasın.

Luk.11: 36 Eğer bütün bedenin aydınlık olur ve hiçbir yanı karanlık kalmazsa, kandilin seni ışınlarıyla aydınlattığı zamanki gibi, bedenin tümden aydınlık olur."

Vay Halinize, Ferisiler!
(Mat.23:1-36; 12:38-40)

Luk.11: 37 İsa konuşmasını bitirince bir Ferisi O'nu evine yemeğe çağırdı. O da içeri girerek sofraya oturdu.

Luk.11: 38 İsa'nın yemekten önce yıkanmadığını gören Ferisi şaştı.

Luk.11: 39 Rab ona şöyle dedi: "Siz Ferisiler, bardağın ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle doludur.

Luk.11: 40 Ey akılsızlar! Dışı yapanla içi yapan aynı değil mi?

Luk.11: 41 Siz kaplarınızın içindekini sadaka olarak verin, o zaman sizin için her şey temiz olur.

Luk.11: 42 "Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedefotunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi.

Luk.11: 43 Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya, meydanlarda selamlanmaya bayılırsınız.

Luk.11: 44 Vay halinize! İnsanların, farkında olmadan üzerlerinde gezindiği belirsiz mezarlara benziyorsunuz."

Luk.11: 45 Kutsal Yasa uzmanlarından biri söz alıp İsa'ya, "Öğretmenim, bunları söylemekle bize de hakaret etmiş oluyorsun" dedi.

Luk.11: 46 İsa, "Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!" dedi. "İnsanlara taşınması güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için parmağınızı bile kıpırdatmazsınız.

Luk.11: 47 Vay halinize! Peygamberlerin anıtlarını yaparsınız, oysa onları sizin atalarınız öldürmüştür.

Luk.11: 48 Böylelikle atalarınızın yaptıklarına tanıklık ederek bunları onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de anıtlarını yapıyorsunuz.

Luk.11: 49 İşte bunun için Tanrı'nın Bilgeliği şöyle demiştir: 'Ben onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim, bunlardan kimini öldürecek, kimine zulmedecekler.'

Luk.11: 50-51 Böylece bu kuşak, Habil'in kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına değin, dünyanın kuruluşundan beri akıtılan bütün peygamberlerin kanından sorumlu tutulacaktır. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır.

Luk.11: 52 Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz."

Luk.11: 53 İsa oradan ayrılınca, din bilginleriyle Ferisiler O'nu şiddetle sıkıştırarak birçok konuda ağzını aramaya başladılar.

Luk.11: 54 Ağzından çıkacak bir sözle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

BÖLÜM 12

Uyarılar ve Teşvikler
(Mat.10:26-31)

Luk.12: 1 O sırada halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanmıştı. İsa önce kendi öğrencilerine şunları söylemeye başladı: "Ferisiler'in mayasından -yani, ikiyüzlülükten- kaçının.

Luk.12: 2 Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.

Luk.12: 3 Bunun için karanlıkta söylediğiniz her söz gün ışığında duyulacak, kapalı kapılar ardında kulağa fısıldadıklarınız damlardan duyurulacaktır.

Luk.12: 4 "Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın.

Luk.12: 5 Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun.

Luk.12: 6 Beş serçe iki meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile Tanrı katında unutulmuş değildir.

Luk.12: 7 Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. Korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

Luk.12: 8 "Size şunu söyleyeyim, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu da Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabul edecek.

Luk.12: 9 Ama kim beni insanlar önünde inkâr ederse, kendisi de Tanrı'nın melekleri önünde inkâr edilecek.

Luk.12: 10 İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak. Oysa Kutsal Ruh'a küfreden bağışlanmayacaktır.

Luk.12: 11 "Sizi havra topluluklarının, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, 'Kendimizi neyle, nasıl savunacağız?' ya da, 'Ne söyleyeceğiz?' diye kaygılanmayın.

Luk.12: 12 Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir."

Zengin Budala

Luk.12: 13 Kalabalığın içinden biri İsa'ya, "Öğretmenim, kardeşime söyle de mirası benimle paylaşsın" dedi.

Luk.12: 14 İsa ona şöyle dedi: "Ey adam! Kim beni üzerinizde yargıç ya da hakem yaptı?"

Luk.12: 15 Sonra onlara, "Dikkatli olun!" dedi. "Her türlü açgözlülükten sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna

bağlı değildir."

Luk.12: 16 İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "Zengin bir adamın toprakları bol ürün verdi.

Luk.12: 17 Adam kendi kendine, 'Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok' diye düşündü.

Luk.12: 18 Sonra, 'Şöyle yapacağım' dedi. 'Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım, bütün tahıllarımı ve mallarımı oraya yığacağım.

Luk.12: 19 Kendime, ey canım, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak, ye, iç, yaşamın tadını çıkar diyeceğim.'

Luk.12: 20 "Ama Tanrı ona, 'Ey akılsız!' dedi. 'Bu gece canın senden istenecek. Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?'

Luk.12: 21 "Kendisi için servet biriktiren, ama Tanrı katında zengin olmayan kişinin sonu böyle olur."

Kaygılanmayın
(Mat.6:25-34)

Luk.12: 22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Bu nedenle size şunu söylüyorum: 'Ne yiyeceğiz?' diye canınız için, 'Ne giyeceğiz?' diye bedeniniz için kaygılanmayın.

Luk.12: 23 Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemlidir.

Luk.12: 24 Kargalara bakın! Ne eker, ne biçerler; ne kilerleri, ne ambarları vardır. Tanrı yine de onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz!

Luk.12: 25 Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?

Luk.12: 26 Bu küçücük işe bile gücünüz yetmediğine göre, öbür konularda neden kaygılanıyorsunuz?

Luk.12: 27 "Zambakların nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.

Luk.12: 28 Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesindir.

Luk.12: 29 'Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?' diye düşünüp tasalanmayın.

Luk.12: 30 Dünya ulusları hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa Babanız, bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir.

Luk.12: 31 Siz O'nun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bunlar da verilecektir.

Luk.12: 32 "Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun gördü.

Luk.12: 33 Mallarınızı satın, sadaka olarak verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine edinin. Orada ne hırsız ona yaklaşır, ne de güve onu yer.

Luk.12: 34 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır."

Uyanık ve Hazırlıklı Olun
(Mat.10:34-36; 24:42-51; Mar.10:38; 13:34-36)

Luk.12: 35 "Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olun.

Luk.12: 36 Düğün şenliğinden dönecek olan efendilerinin gelip kapıyı çaldığı an kapıyı açmak için hazır bekleyen köleler gibi olun.

Luk.12: 37 Efendileri geldiğinde uyanık bulunan kölelere ne mutlu!
Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak,
kölelerini sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecek.

Luk.12: 38 Efendi gecenin ister ikinci, ister üçüncü nöbetinde gelsin,
uyanık bulacağı kölelere ne mutlu!

Luk.12: 39 Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın hangi saatte
geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez.

Luk.12: 40 Siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte
gelecektir."

Luk.12: 41 Petrus, "Ya Rab" dedi, "Bu benzetmeyi bizim için mi
anlatıyorsun, yoksa herkes için mi?"

Luk.12: 42 Rab de şöyle dedi: "Efendinin, uşaklarına vaktinde azık
vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı kâhya kimdir?

Luk.12: 43 Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o
köleye ne mutlu!

Luk.12: 44 Size gerçeği söyleyeyim, efendisi onu bütün malının
üzerinde yetkili kılacak.

Luk.12: 45-46 Ama o köle içinden, 'Efendim gecikiyor' der, kadın ve
erkek hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa,
efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu
şiddetle cezalandırıp imansızlarla bir tutacaktır.

Luk.12: 47 "Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun
isteğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek.

Luk.12: 48 Oysa bilmeden dayağı hak eden davranışlarda bulunan,
az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek. Kime
çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.

Luk.12: 49 "Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş daha şimdiden alevlenmiş olsaydı!

Luk.12: 50 Katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu vaftiz gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum!

Luk.12: 51 Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ayrılık getirmeye geldim.

Luk.12: 52 Bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak.

Luk.12: 53 Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır."

Belirtileri Anlamak
(Mat.5:25-26; 16:2-3)

Luk.12: 54 İsa halka şunları da söyledi: "Batıda bir bulutun yükseldiğini görünce siz hemen, 'Sağanak geliyor' diyorsunuz, ve öyle oluyor.

Luk.12: 55 Rüzgarın güneyden estiğini görünce, 'Çok sıcak olacak' diyorsunuz, ve öyle oluyor.

Luk.12: 56 Sizi ikiyüzlüler! Yeryüzünün ve gökyüzünün görünümünden bir anlam çıkarabiliyorsunuz da, şimdiki zamanın anlamını nasıl oluyor da çıkaramıyorsunuz?

Luk.12: 57 "Doğru olana neden kendiniz karar vermiyorsunuz?

Luk.12: 58 Sizden davacı olanla birlikte yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa o sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç gardiyanın eline verir, gardiyan da sizi hapse atar.

Luk.12: 59 Size şunu söyleyeyim, borcunuzun son kuruşunu ödemedikçe oradan asla çıkamazsınız."

BÖLÜM 13

Tövbe Ediniz

Luk.13: 1 O sırada bazı kişiler gelip İsa'ya bir haber getirdiler. Pilatus'un nasıl bazı Celileliler'i öldürüp kanlarını kendi kestikleri kurbanların kanına kattığını anlattılar.

Luk.13: 2 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Böyle acı çeken bu Celileliler'in, bütün öbür Celileliler'den daha günahlı olduğunu mu sanıyorsunuz?

Luk.13: 3 Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız.

Luk.13: 4 Ya da, Şiloah'taki kule üzerlerine yıkılınca ölen o on sekiz kişinin, Yeruşalim'de yaşayan öbür insanların hepsinden daha suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz?

Luk.13: 5 Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız."

Meyve Vermeyen Ağaç

Luk.13: 6 İsa şu benzetmeyi anlattı: "Adamın birinin bağında dikili bir incir ağacı vardı. Adam gelip ağaçta meyve aradı, ama bulamadı.

Luk.13: 7 Bağcıya, 'Bak' dedi, 'Ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, bulamıyorum. Onu kes. Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?'

Luk.13: 8 "Bağcı, 'Efendim' diye karşılık verdi, 'Ağacı bir yıl daha bırak, bu arada ben çevresini kazıp gübreleyeyim.

Luk.13: 9 Gelecek yıl meyve verirse, ne iyi; vermezse, onu kesersin.'" Beli Bükük Bir Kadının İyileştirilmesi

Luk.13: 10 Bir Şabat Günü İsa, havralardan birinde öğretiyordu.

Luk.13: 11 On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büklüm olmuş, belini hiç doğrultamıyordu.

Luk.13: 12 İsa onu görünce yanına çağırdı. "Kadın" dedi, "Hastalığından kurtuldun."

Luk.13: 13 Ellerini kadının üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı'yı yüceltmeye başladı.

Luk.13: 14 İsa'nın hastayı Şabat Günü iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa seslenerek, "Çalışmak için altı gün vardır" dedi. "O günler gelip iyileşin, Şabat Günü değil."

Luk.13: 15 Rab ona şu karşılığı verdi: "Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü kendi öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez mi?

Luk.13: 16 Buna göre, Şeytan'ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim'in bir kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?"

Luk.13: 17 İsa'nın bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utandırdı. Bütün kalabalık ise O'nun yaptığı görkemli işlerin tümünü sevinçle karşıladı.

Hardal Tanesi ve Maya
(Mat.13:31-33; Mar.4:30-32)

Luk.13: 18 Sonra İsa şunları söyledi: "Tanrı'nın Egemenliği neye benzer, onu neye benzeteyim?

Luk.13: 19 Tanrı'nın Egemenliği, bir adamın bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tane gelişip ağaç olur, kuşlar dallarında barınır."

Luk.13: 20 İsa yine, "Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzeteyim?" dedi.

Luk.13: 21 "O, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır."

Dar Kapı
(Mat.7:13-14,21-23)

Luk.13: 22 İsa köy kent dolaşarak öğretiyor, Yeruşalim'e doğru ilerliyordu.

Luk.13: 23-24 Biri O'na, "Ya Rab" dedi, "Kurtulanların sayısı az mı olacak?" İsa oradakilere şöyle dedi: "Dar kapıdan girmeye gayret edin. Size şunu söyleyeyim, çok kişi içeri girmek isteyecek, ama giremeyecek.

Luk.13: 25 Ev sahibi kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıda durup, 'Ya Rab, kapıyı aç bize!' diyerek kapıyı vurmaya başlayacaksınız. "O da size, 'Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum' diye karşılık verecek.

Luk.13: 26 "O zaman, 'Biz senin önünde yiyip içtik, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin' demeye başlayacaksınız.

Luk.13: 27 "O da size şöyle diyecek: 'Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum. Çekilin önümden, ey kötülük yapanlar!'

Luk.13: 28 "İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın Egemenliği'nde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.

Luk.13: 29 İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı'nın Egemeniği'nde sofraya oturacaklar.

Luk.13: 30 Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak."

Ey Yeruşalim!
(Mat.23:37-39)

Luk.13: 31 Tam o sırada bazı Ferisiler gelip İsa'ya, "Buradan ayrılıp başka yere git. Hirodes seni öldürmek istiyor" dediler.

Luk.13: 32 İsa onlara şöyle dedi: "Gidin, o tilkiye söyleyin, 'Bugün ve yarın cinleri kovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün hedefime ulaşacağım.'

Luk.13: 33 Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yeruşalim'in dışında ölmesi düşünülemez!

Luk.13: 34 "Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz.

Luk.13: 35 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! Size şunu söyleyeyim: 'Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz."

BÖLÜM 14

İsa Bir Ferisi'nin Evinde

Luk.14: 1 Bir Şabat Günü İsa Ferisiler'in ileri gelenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkes O'nu dikkatle gözlüyordu.

Luk.14: 2 Önünde, vücudu su toplamış bir adam vardı.

Luk.14: 3 İsa, Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e, "Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur, değil midir?" diye sordu.

Luk.14: 4 Onlar ses çıkarmadılar. İsa adamı tutup iyileştirdi, sonra eve gönderdi.

Luk.14: 5 İsa onlara şöyle dedi: "Hanginiz oğlu ya da öküzü Şabat Günü kuyuya düşer de hemen çıkarmaz?"

Luk.14: 6 Onlar buna hiçbir karşılık veremediler.

Luk.14: 7-9 Yemeğe çağrılanların başköşeleri seçtiğini farkeden İsa, onlara şu benzetmeyi anlattı: "Biri seni düğüne çağırdığı zaman başköşeye kurulma. Belki senden daha saygın birini de çağırmıştır. İkinizi de çağıran gelip, 'Yerini bu adama ver' diyebilir. O zaman utançla kalkıp en arkaya geçersin.

Luk.14: 10 Bir yere çağrıldığın zaman git, en arkada otur. Öyle ki, seni çağıran gelince, 'Arkadaşım, daha öne buyurmaz mısın?' desin. O zaman seninle birlikte sofrada oturan herkesin önünde onurlandırılmış olursun.

Luk.14: 11 Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir."

Şölen Benzetmesi
(Mat.22:1-10)

Luk.14: 12 İsa kendisini yemeğe çağırmış olana da şöyle dedi: "Bir öğlen ya da akşam yemeği verdiğin zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zengin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırarak karşılık verirler.

Luk.14: 13 Ama ziyafet verdiğin zaman yoksulları, kötürümleri, sakatları, körleri çağır.

Luk.14: 14 Böylece mutlu olursun. Çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda değildirler. Karşılığı sana, doğru kişiler dirildiği zaman verilecektir."

Luk.14: 15 Sofrada oturanlardan biri bunu duyunca İsa'ya, "Tanrı'nın Egemenliği'nde yemek yiyecek olana ne mutlu!" dedi.

Luk.14: 16 İsa ona şöyle dedi: "Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok konuk çağırdı.

Luk.14: 17 Şölen saati gelince davetlilere, 'Buyurun, her şey hazır' diye haber vermek üzere kölesini gönderdi.

Luk.14: 18 "Ne var ki, hepsi anlaşmışçasına özür dilemeye başladılar. Birincisi, 'Bir tarla satın aldım, gidip görmek zorundayım. Rica ederim, beni hoş gör' dedi.

Luk.14: 19 "Bir başkası, 'Beş çift öküz aldım, onları denemeye gidiyorum. Rica ederim, beni hoş gör' dedi.

Luk.14: 20 "Yine bir başkası, 'Yeni evlendim, bu nedenle gelemiyorum' dedi.

Luk.14: 21 "Köle geri dönüp durumu efendisine bildirdi. Bunun üzerine ev sahibi öfkelenerek kölesine, 'Koş' dedi, 'Kentin caddelerine, sokaklarına çık; yoksulları, kötürümleri, körleri, sakatları buraya getir.'

Luk.14: 22 "Köle, 'Efendim, buyruğun yerine getirilmiştir, ama daha yer var' dedi.

Luk.14: 23 "Efendisi köleye, 'Çıkıp yolları ve çit boylarını dolaş, bulduklarını gelmeye zorla da evim dolsun' dedi.

Luk.14: 24 'Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.'"

İsa'nın Öğrencileri
(Mat.10:37-38)

Luk.14: 25-26 Kalabalık halk toplulukları İsa'yla birlikte yol alıyordu. İsa dönüp onlara şöyle dedi: "Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa , öğrencim olamaz.

Luk.14: 27 Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen, öğrencim olamaz.

Luk.14: 28 "Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez mi?

Luk.14: 29-30 Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, 'Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi' diyerek onunla eğlenmeye başlar.

Luk.14: 31 "Ya da hangi kral başka bir kralla savaşa gittiğinde, üzerine yirmi bin askerle yürüyen düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup bir değerlendirme yapmaz?

Luk.14: 32 Eğer karşı koyamayacaksa, öbürü henüz uzaktayken elçiler gönderip barış koşullarını ister.

Luk.14: 33 Aynı şekilde sizden kim varını yoğunu gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.

Luk.14: 34 "Tuz yararlıdır. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha nasıl o tadı kazanabilir?

Luk.14: 35 Ne toprağa, ne de gübreye yarar; onu çöpe atarlar. İşitecek kulağı olan işitsin."

BÖLÜM 15

Kaybolan Koyun Benzetmesi
(Mat.18:12-14)

Luk.15: 1 Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar İsa'yı dinlemek için O'na akın ediyordu.

Luk.15: 2 Ferisiler'le din bilginleri ise, "Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor" diye söyleniyorlardı.

Luk.15: 3-4 Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "Sizlerden birinin yüz koyunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi?

Luk.15: 5-6 Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, 'Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!' der.

Luk.15: 7 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır."

Kaybolan Para Benzetmesi

Luk.15: 8 "Ya da on gümüş parası olan bir kadın bunlardan bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürerek parayı bulana dek her tarafı dikkatle aramaz mı?

Luk.15: 9 Parayı bulunca da arkadaşlarını, komşularını çağırıp, 'Benimle birlikte sevinin, kaybettiğim parayı buldum!' der.

Luk.15: 10 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrı'nın melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar." Kaybolan Oğul Benzetmesi

Luk.15: 11 İsa, "Bir adamın iki oğlu vardı" dedi.

Luk.15: 12 "Bunlardan küçüğü babasına, 'Baba' dedi, 'Malından payıma düşeni ver bana.' Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı.

Luk.15: 13 "Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti.

Luk.15: 14 Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı.

Luk.15: 15 Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı.

Luk.15: 16 Delikanlı, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi.

Luk.15: 17 "Aklı başına gelince şöyle dedi: 'Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum.

Luk.15: 18 Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim.

Luk.15: 19 Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.'

Luk.15: 20 "Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü.

Luk.15: 21 Oğlu ona, 'Baba' dedi, 'Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.'

Luk.15: 22 "Babası ise kölelerine, 'Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!' dedi. 'Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin!

Luk.15: 23 Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim.

Luk.15: 24 Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.' Böylece eğlenmeye başladılar.

Luk.15: 25 "Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydu.

Luk.15: 26 Uşaklardan birini yanına çağırıp, 'Ne oluyor?' diye sordu.

Luk.15: 27 "O da, 'Kardeşin geldi, baban da ona sağ salim kavuştuğu için besili danayı kesti' dedi.

Luk.15: 28-29 "Büyük oğul öfkelendi, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: 'Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oğlak bile vermedin.

Luk.15: 30 Oysa senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestin.'

Luk.15: 31 "Babası ona, 'Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir' dedi.

Luk.15: 32 'Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!'"

BÖLÜM 16

Kurnaz Kâhya

Luk.16: 1 İsa öğrencilerine şunları da anlattı: "Zengin bir adamın bir kâhyası vardı. Kâhya, efendisinin mallarını çarçur ediyor diye efendisine ihbar edildi.

Luk.16: 2 Efendisi kâhyayı çağırıp ona, 'Nedir bu senin hakkında duyduklarım? Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin' dedi.

Luk.16: 3 "Kâhya kendi kendine, 'Ne yapacağım ben?' dedi. 'Efendim kâhyalığı elimden alıyor. Toprak kazmaya gücüm yetmez, dilenmekten utanırım.

Luk.16: 4 Kâhyalıktan kovulduğum zaman başkaları beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı biliyorum.'

Luk.16: 5 "Böylelikle efendisine borcu olanların hepsini tek tek yanına çağırdı. Birincisine, 'Efendime ne kadar borcun var?' dedi.

Luk.16: 6 "Adam, 'Yüz ölçek zeytinyağı' karşılığını verdi. "Kâhya ona, 'Borç senedini al ve hemen otur, elli ölçek diye yaz' dedi.

Luk.16: 7 "Sonra bir başkasına, 'Senin borcun ne kadar?' dedi. "'Yüz ölçek buğday' dedi öteki. "Ona da, 'Borç senedini al, seksen ölçek diye yaz' dedi.

Luk.16: 8 "Efendisi, dürüst olmayan kâhyayı, akıllıca davrandığı için övdü. Gerçekten bu çağın insanları, kendilerine benzer kişilerle ilişkilerinde, ışıkta yürüyenlerden daha akıllı oluyorlar.

Luk.16: 9 Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı servetini kendinize dost edinmek için kullanın ki, bu servet yok olunca sizi sonsuza dek kalacak konutlara Kabul etsinler."

Servet ve Güvenilirlik

Luk.16: 10 "En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz.

Luk.16: 11 Dünyanın aldatıcı serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder?

Luk.16: 12 Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olmak üzere size kim bir şey verir?

Luk.16: 13 "Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem paraya kulluk edemezsiniz."

Luk.16: 14 Parayı seven Ferisiler bütün bu sözleri duyunca İsa'yla alay etmeye başladılar.

Luk.16: 15 O da onlara şöyle dedi: "Siz insanlar önünde kendinizi temize çıkarıyorsunuz, ama Tanrı yüreğinizi biliyor. İnsanların gururlandıkları ne varsa, Tanrı'ya iğrenç gelir.

Luk.16: 16 "Kutsal Yasa ve peygamberlerin devri Yahya'nın zamanına dek sürdü. O zamandan bu yana Tanrı'nın Egemenliği müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor.

Luk.16: 17 Yerin ve göğün ortadan kalkması, Kutsal Yasa'nın ufacık bir noktasının yok olmasından daha kolaydır.

Luk.16: 18 "Karısını boşayıp başkasıyla evlenen zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."

Dilenci ile Zengin Adam

Luk.16: 19 "Zengin bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi.

Luk.16: 20-21 Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam bu zenginin kapısının önüne bırakılırdı; zenginin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalardı.

Luk.16: 22 "Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü.

Luk.16: 23 Ölüler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı gördü.

Luk.16: 24 'Ey babamız İbrahim, acı bana!' diye seslendi. 'Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.'

Luk.16: 25 "İbrahim, 'Oğlum' dedi, 'Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun.

Luk.16: 26 Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.'

Luk.16: 27 "Zengin adam şöyle dedi: 'Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar'ı babamın evine gönder.

Luk.16: 28 Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler.'

Luk.16: 29 "İbrahim, 'Onlarda Musa'nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler' dedi.

Luk.16: 30 "Zengin adam, 'Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!' dedi. 'Ancak ölüler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.'

Luk.16: 31 "İbrahim ona, 'Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar' dedi."

BÖLÜM 17

Günah, İman ve Görev
(Mat.18:6-7; Mar.9:42)

Luk.17: 1 İsa öğrencilerine şöyle dedi: "İnsanı günaha düşüren tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!

Luk.17: 2 Böyle bir kişi bu küçüklerden birini günaha düşüreceğine, boynuna bir değirmen taşı geçirilip denize atılsa, kendisi için daha iyi olur.

Luk.17: 3 Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın.

Luk.17: 4 Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, 'Tövbe ediyorum' derse, onu bağışlayın."

Luk.17: 5 Elçiler Rab'be, "İmanımızı artır!" dediler.

Luk.17: 6 Rab şöyle dedi: "Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dut ağacına, 'Kökünden sökül ve denizin içine dikil' dersiniz, o da sözünüzü dinler.

Luk.17: 7 "Hanginizin çift süren ya da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona, 'Çabuk gel, sofraya otur' der?

Luk.17: 8 Tersine ona, 'Yemeğimi hazırla, kuşağını bağla, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen yiyip içersin' demez mi?

Luk.17: 9 Verdiği buyrukları yerine getirdi diye köleye teşekkür eder mi?

Luk.17: 10 Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, 'Biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık' deyin."

On Cüzamlı

Luk.17: 11 Yeruşalim'e doğru yoluna devam eden İsa, Samiriye ile Celile arasındaki sınır bölgesinden geçiyordu.

Luk.17: 12-13 Köyün birine girerken O'nu cüzamlı on adam karşıladı. Bunlar uzakta durarak, "İsa, Efendimiz, halimize acı!" diye seslendiler.

Luk.17: 14 İsa onları görünce, "Gidin, kâhinlere görünün" dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler.

Luk.17: 15-16 Onlardan biri, iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı'yı yücelterek geri döndü, yüzüstü İsa'nın ayaklarına kapanıp O'na teşekkür etti. Bu adam Samiriyeli'ydi .

Luk.17: 17 İsa, "İyileşenler on kişi değil miydi?" diye sordu. "Öbür dokuzu nerede?

Luk.17: 18 Tanrı'yı yüceltmek için bu yabancıdan başka geri dönen olmadı mı?"

Luk.17: 19 Sonra adama, "Ayağa kalk, git" dedi. "İmanın seni kurtardı."

Tanrı'nın Egemenliği Ne Zaman Gelecek?
(Mat.24:23-28,37-41)

Luk.17: 20 Ferisiler İsa'ya, "Tanrı'nın Egemenliği ne zaman gelecek?" diye sordular. İsa onlara şöyle yanıt verdi: "Tanrı'nın Egemenliği göze görünür bir şekilde gelmez.

Luk.17: 21 İnsanlar da, 'İşte burada' ya da, 'İşte şurada' demeyecekler. Çünkü Tanrı'nın Egemenliği içinizdedir."

Luk.17: 22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Öyle günler gelecek ki, İnsanoğlu'nun günlerinden birini görmeyi özleyeceksiniz, ama görmeyeceksiniz.

Luk.17: 23 İnsanlar size, 'İşte orada', 'İşte burada' diyecekler. Gitmeyin, onların arkasından koşmayın.

Luk.17: 24 Şimşek çakıp göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu kendi gününde öyle olacaktır.

Luk.17: 25 Ama önce O'nun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir.

Luk.17: 26 "Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak.

Luk.17: 27 Nuh'un gemiye bindiği güne dek insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Sonra tufan gelip hepsini yok etti.

Luk.17: 28 Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı.

Luk.17: 29 Ama Lut'un Sodom'dan ayrıldığı gün gökten ateşle kükürt yağdı ve hepsini yok etti.

Luk.17: 30 "İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün durum aynı olacaktır.

Luk.17: 31 O gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmesin.

Luk.17: 32 Lut'un karısını hatırlayın!

Luk.17: 33 Canını esirgemek isteyen onu yitirecek. Canını yitiren ise onu yaşatacaktır.

Luk.17: 34 Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yatakta olan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak.

Luk.17: 35-36 Birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öbürü bırakılacak."

Luk.17: 37 Onlar İsa'ya, "Bu olaylar nerede olacak, Rab?" diye sordular. O da onlara, "Leş neredeyse, akbabalar da oraya üşüşecek" dedi.

BÖLÜM 18

Sürekli Dua

Luk.18: 1-2 İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: "Kentin birinde Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı.

Luk.18: 3 Yine o kentte bir dul kadın vardı. Yargıca sürekli gidip, 'Davacı olduğum kişiden hakkımı al' diyordu.

Luk.18: 4-5 "Yargıç bir süre ilgisiz kaldı. Ama sonunda kendi kendine, 'Ben her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymazsam da, bu dul kadın beni rahatsız ettiği için hakkını alacağım. Yoksa sürekli gelip beni canımdan bezdirecek' dedi."

Luk.18: 6 Rab şöyle devam etti: "Adaletsiz yargıcın ne söylediğini duydunuz.

Luk.18: 7 Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları çok bekletecek mi?

Luk.18: 8 Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?"

Ferisi ve Vergi Görevlisi

Luk.18: 9-10 Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: "Biri Ferisi , öbürü vergi görevlisi iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı.

Luk.18: 11 Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrım, öbür insanlara -soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere- ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim.

Luk.18: 12 Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.'

Luk.18: 13 "Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, 'Tanrım, ben günahkâra merhamet et' diyordu.

Luk.18: 14 "Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir."

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor
(Mat.19:13-15; Mar.10:13-16)

Luk.18: 15 Bazıları bebekleri bile İsa'ya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Bunu gören öğrenciler onları azarladılar.

Luk.18: 16 Ama İsa çocukları yanına çağırarak, "Bırakın, çocuklar bana gelsin, onlara engel olmayın!" dedi. "Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir.

Luk.18: 17 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez."

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam
(Mat.19:16-30; Mar.10:17-31)

Luk.18: 18 İleri gelenlerden biri İsa'ya, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu.

Luk.18: 19 İsa, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır.

Luk.18: 20 O'nun buyruklarını biliyorsun: 'Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.'"

Luk.18: 21 "Bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum" dedi adam.

Luk.18: 22 İsa bunu duyunca ona, "Hâlâ bir eksiğin var" dedi. "Neyin varsa hepsini sat, parasını yoksullara dağıt; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle."

Luk.18: 23 Adam bu sözleri duyunca çok üzüldü. Çünkü son derece zengindi.

Luk.18: 24 Onun üzüntüsünü gören İsa, "Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne kadar güç!" dedi.

Luk.18: 25 "Nitekim devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır."

Luk.18: 26 Bunu işitenler, "Öyleyse kim kurtulabilir?" dediler.

Luk.18: 27 İsa, "İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür" dedi.

Luk.18: 28 Petrus, "Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik" dedi.

Luk.18: 29-30 İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, annesiyle babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur."

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor
(Mat.20:17-19; Mar.10:32-34)

Luk.18: 31 İsa, Onikiler'i bir yana çekip onlara şöyle dedi: "Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğlu'yla ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir.

Luk.18: 32-33 O, öteki uluslara teslim edilecek. O'nunla alay edecek, O'na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek."

Luk.18: 34 Öğrenciler bu sözlerden hiçbir şey anlamadılar. Bu sözlerin anlamı onlardan gizlenmişti, anlatılanları kavrayamıyorlardı.

Bir Körün Gözleri Açılıyor
(Mat.20:29-34; Mar.10:46-52)

Luk.18: 35 İsa Eriha'ya yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu.

Luk.18: 36 Adam oradan geçen kalabalığı duyunca, "Ne oluyor?" diye sordu.

Luk.18: 37 Ona, "Nasıralı İsa geçiyor" dediler.

Luk.18: 38 O da, "Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!" diye bağırdı.

Luk.18: 39 Önden gidenler onu azarlayarak susturmak istedilerse de o, "Ey Davut Oğlu, halime acı!" diyerek daha çok bağırdı.

Luk.18: 40-41 İsa durup adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşınca İsa, "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu. O da, "Ya Rab, gözlerim görsün" dedi.

Luk.18: 42 İsa, "Gözlerin görsün" dedi. "İmanın seni kurtardı."

Luk.18: 43 Adam o anda yeniden görmeye başladı ve Tanrı'yı yücelterek İsa'nın ardından gitti. Bunu gören bütün halk Tanrı'ya övgüler sundu.

BÖLÜM 19

İsa ile Zakkay

Luk.19: 1 İsa Eriha'ya girdi. Kentin içinden geçiyordu.

Luk.19: 2 Orada vergi görevlilerinin başı olan, Zakkay adında zengin bir adam vardı.

Luk.19: 3 İsa'nın kim olduğunu görmek istiyor, ama boyu kısa olduğu için kalabalıktan ötürü göremiyordu.

Luk.19: 4 İsa'yı görebilmek için önden koşup bir yabanıl incir ağacına tırmandı. Çünkü İsa oradan geçecekti.

Luk.19: 5 İsa oraya varınca yukarı bakıp, "Zakkay, çabuk aşağı in!" dedi. "Bugün senin evinde kalmam gerekiyor."

Luk.19: 6 Zakkay hızla aşağı indi ve sevinç içinde İsa'yı evine buyur etti.

Luk.19: 7 Bunu görenlerin hepsi söylenmeye başladı: "Gidip günahkâr birine konuk oldu!" dediler.

Luk.19: 8 Zakkay ayağa kalkıp Rab'be şöyle dedi: "Ya Rab, işte malımın yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey aldımsa, dört katını geri vereceğim."

Luk.19: 9 İsa dedi ki, "Bu ev bugün kurtuluşa kavuştu. Çünkü bu adam da İbrahim'in oğludur.

Luk.19: 10 Nitekim İnsanoğlu , kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi."

Güvenilirlik Sınavı
(Mat.25:14-30)

Luk.19: 11 Oradakiler bu sözleri dinlerken İsa konuşmasını bir benzetmeyle sürdürdü. Çünkü Yeruşalim'e yaklaşmıştı ve onlar, Tanrı'nın Egemenliği'nin hemen ortaya çıkacağını sanıyorlardı.

Luk.19: 12 Bu nedenle İsa şöyle dedi: "Soylu bir adam, kral atanıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti.

Luk.19: 13 Gitmeden önce kölelerinden onunu çağırıp onlara birer mina verdi. 'Ben dönünceye dek bu paraları işletin' dedi.

Luk.19: 14 "Ne var ki, ülkesinin halkı adamdan nefret ediyordu. Arkasından temsilciler göndererek, 'Bu adamın üzerimize kral olmasını istemiyoruz' diye haber ilettiler.

Luk.19: 15 "Adam kral atanmış olarak geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu köleleri çağırtıp ne kazandıklarını öğrenmek istedi.

Luk.19: 16 Birincisi geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Senin bir minan on mina daha kazandı.'

Luk.19: 17 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi köle!' dedi. 'En küçük işte güvenilir olduğunu gösterdiğin için on kent üzerinde yetkili olacaksın.'

Luk.19: 18 "İkincisi gelip, 'Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı' dedi.

Luk.19: 19 "Efendisi ona da, 'Sen beş kent üzerinde yetkili olacaksın' dedi.

Luk.19: 20 "Başka biri geldi, 'Efendimiz' dedi, 'İşte senin minan! Onu bir mendile sarıp sakladım.

Luk.19: 21 Çünkü senden korktum, sert adamsın; kendinden koymadığını alır, ekmediğini biçersin.'

Luk.19: 22 "Efendisi ona, 'Ey kötü köle, seni kendi ağzından çıkan sözle yargılayacağım' dedi. 'Kendinden koymadığını alan, ekmediğini biçen sert bir adam olduğumu bildiğine göre,

Luk.19: 23 neden paramı faize vermedin? Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım.'

Luk.19: 24 "Sonra çevrede duranlara, 'Elindeki minayı alın, on minası olana verin' dedi.

Luk.19: 25 "Ona, 'Efendimiz' dediler, 'Onun zaten on minası var!'

Luk.19: 26 "O da, 'Size şunu söyleyeyim, kimde varsa ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak' dedi.

Luk.19: 27 'Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin!'"

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi
(Mat.21:1-11; Mar.11:1-11; Yu.12:12-19)

Luk.19: 28 İsa, bu sözleri söyledikten sonra önden yürüyerek Yeruşalim'e doğru ilerledi.

Luk.19: 29-30 Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya yaklaştığında iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, "Karşıdaki köye gidin" dedi, "Köye girince, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin.

Luk.19: 31 Biri size, 'Onu niçin çözüyorsunuz?' diye sorarsa, 'Rab'bin ona ihtiyacı var' dersiniz."

Luk.19: 32 Gönderilen öğrenciler gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine anlattığı gibi buldular.

Luk.19: 33 Sıpayı çözerlerken hayvanın sahipleri onlara, "Sıpayı niye çözüyorsunuz?" dediler.

Luk.19: 34 Onlar da, "Rab'bin ona ihtiyacı var" karşılığını verdiler.

Luk.19: 35 Sıpayı İsa'ya getirdiler, üzerine kendi giysilerini atarak İsa'yı üstüne bindirdiler.

Luk.19: 36 İsa ilerlerken halk, giysilerini yola seriyordu.

Luk.19: 37 İsa Zeytin Dağı'ndan aşağı inen yola yaklaştığı sırada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinç içinde yüksek sesle Tanrı'yı övmeye başladılar.

Luk.19: 38 "Rab'bin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!" diyorlardı.

Luk.19: 39 Kalabalığın içinden bazı Ferisiler O'na, "Öğretmen, öğrencilerini sustur!" dediler.

Luk.19: 40 İsa, "Size şunu söyleyeyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktır!" diye karşılık verdi.

İsa Yeruşalim için Ağlıyor

Luk.19: 41 İsa Yeruşalim'e yaklaşıp kenti görünce ağladı.

Luk.19: 42 "Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin" dedi. "Ama şimdilik bu senin gözlerinden gizlendi.

Luk.19: 43 Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni setlerle çevirecek, kuşatıp her yandan sıkıştıracaklar.

Luk.19: 44 Seni de, bağrındaki çocukları da yere çalacaklar. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı'nın senin yardımına geldiği zamanı farketmedin."

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor
(Mat.21:12-17; Mar.11:15-19; Yu.2:12-22)

Luk.19: 45 Sonra İsa tapınağın avlusuna girerek satıcıları dışarı kovmaya başladı.

Luk.19: 46 Onlara, "'Evim dua evi olacak' diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz" dedi.

Luk.19: 47-48 İsa her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmek istiyor, ama bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu can kulağıyla dinliyordu.

BÖLÜM 20

İsa'nın Yetkisi
(Mat.21:23-27; Mar.11:27-33)

Luk.20: 1 O günlerden birinde, İsa tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, başkâhinler ve din bilginleri , ileri gelenlerle birlikte çıkageldiler.

Luk.20: 2 O'na, "Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?" diye sordular.

Luk.20: 3-4 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı?"

Luk.20: 5 Bunu aralarında şöyle tartıştılar: "'Tanrı'dan' dersek, 'Ona niçin inanmadınız?' diyecek.

Luk.20: 6 Yok eğer 'İnsanlardan' dersek, bütün halk bizi taşa tutacak. Çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna inanmışlardır."

Luk.20: 7 Sonunda, "Nereden olduğunu bilmiyoruz" yanıtını verdiler.

Luk.20: 8 İsa da onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

Bağ Kiracıları Benzetmesi
(Mat.21:33-46; Mar.12:1-12)

Luk.20: 9 İsa sözüne devam ederek halka şu benzetmeyi anlattı: "Adamın biri bağ dikti, bunu bağcılara kiralayıp uzun süre yolculuğa çıktı.

Luk.20: 10 Mevsimi gelince, bağın ürününden payına düşeni vermeleri için bağcılara bir köle yolladı. Ama bağcılar köleyi dövüp eli boş gönderdiler.

Luk.20: 11 Bağ sahibi başka bir köle daha yolladı. Bağcılar onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler.

Luk.20: 12 Adam bir üçüncüsünü yolladı, bağcılar onu da yaralayıp kovdular.

Luk.20: 13 "Bağın sahibi, 'Ne yapacağım?' dedi. 'Sevgili oğlumu göndereyim. Belki onu sayarlar.'

Luk.20: 14 "Ama bağcılar onu görünce aralarında şöyle konuştular: 'Mirasçı budur; onu öldürelim de miras bize kalsın.'

Luk.20: 15 Böylece, onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. "Bu durumda bağın sahibi onlara ne yapacak?

Luk.20: 16 Gelip o bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek." Halk bunu duyunca, "Tanrı korusun!" dedi.

Luk.20: 17 İsa gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: "Öyleyse Kutsal Yazılar'daki şu sözün anlamı nedir? 'Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu.'

Luk.20: 18 O taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek."

Luk.20: 19 İsa'nın bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını farkeden din bilginleriyle başkâhinler O'nu o anda yakalamak istediler, ama halkın tepkisinden korktular.

Sezar'ın Hakkı Sezar'a
(Mat.22:15-22; Mar.12:13-17)

Luk.20: 20 İsa'yı dikkatle gözlüyorlardı. O'na, kendilerine dürüst süsü veren muhbirler gönderdiler. O'nu, söyleyeceği bir sözle tuzağa düşürmek ve böylelikle valinin yetki ve yargısına teslim etmek istiyorlardı.

Luk.20: 21-22 Muhbirler O'na, "Öğretmenimiz, senin doğru olanı söyleyip öğrettiğini, insanlar arasında ayrım yapmaksızın Tanrı

yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermemiz Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?" diye sordular.

Luk.20: 23-24 Onların hilesini anlayan İsa, "Bana bir dinar gösterin" dedi. "Üzerindeki resim ve yazı kimin?" "Sezar'ın" dediler.

Luk.20: 25 O da, "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi.

Luk.20: 26 İsa'yı, halkın önünde söylediği sözlerle tuzağa düşüremediler. Verdiği yanıta şaşarak susup kaldılar.

Dirilişle İlgili Soru
(Mat.22:23-33; Mar.12:18-27)

Luk.20: 27-28 Ölümden sonra dirilişi yadsıyan Sadukiler'den bazıları İsa'ya gelip şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir adamın evli kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp soyunu sürdürsün.'

Luk.20: 29 Yedi kardeş vardı. Birincisi kendine bir eş aldı, ama çocuksuz öldü.

Luk.20: 30-31 İkincisi de, üçüncüsü de kadını aldı; böylece kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü.

Luk.20: 32 Son olarak kadın da öldü.

Luk.20: 33 Buna göre, diriliş günü kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi."

Luk.20: 34 İsa onlara şöyle dedi: "Bu çağın insanları evlenip evlendirilirler.

Luk.20: 35 Ama gelecek çağa ve ölülerin dirilişine erişmeye layık görülenler ne evlenir, ne evlendirilir.

Luk.20: 36 Bir daha ölmeleri de söz konusu değildir. Çünkü meleklere benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdırlar.

Luk.20: 37 Musa bile alevlenen çalıyla ilgili bölümde Rab için, 'İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı' deyimini kullanarak ölülerin dirileceğine işaret etmişti.

Luk.20: 38 Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar yaşamaktadır."

Luk.20: 39-40 Artık O'na başka soru sormaya cesaret edemeyen din bilginlerinden bazıları, "Öğretmenimiz, güzel konuştun" dediler.

Mesih Kimin Oğlu?
(Mat.22:41-46; Mar.12:35-37)

Luk.20: 41 İsa onlara şöyle dedi: "Nasıl oluyor da, 'Mesih Davut'un Oğlu'dur' diyorlar?

Luk.20: 42-43 Çünkü Davut'un kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle diyor: Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.'

Luk.20: 44 Davut O'ndan 'Rab' diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?"

Luk.20: 45-46 Bütün halk dinlerken İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerlere, şölenlerde başköşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının.

Luk.20: 47 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır."

BÖLÜM 21

Dul Kadının Bağışı
(Mar.12:41-44)

Luk.21:1 İsa başını kaldırdı ve bağış toplanan yerde bağışlarını bırakan zenginleri gördü.

Luk.21:2-3 Yoksul bir dul kadının oraya iki bakır para attığını görünce, "Size gerçeği söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi.

Luk.21:4 Çünkü bunların hepsi kutuya, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, geçinmek için elinde ne varsa hepsini verdi."

Sonun Belirtileri
(Mat.24:1-35; Mar.13:1-31)

Luk.21:5-6 Bazı kişiler tapınağın nasıl güzel taşlar ve adaklarla süslenmiş olduğundan söz edince İsa, "Burada gördüklerinize gelince, öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!" dedi.

Luk.21:7 Onlar da, "Peki, öğretmenimiz, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?" diye sordular.

Luk.21:8 İsa, "Sakın sizi saptırmasınlar" dedi. "Birçokları, 'Ben O'yum' ve 'Zaman yaklaştı' diyerek benim adımla gelecekler. Onların ardından gitmeyin.

Luk.21:9 Savaş ve isyan haberleri duyunca telaşlanmayın. Önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek."

Luk.21:10 Sonra onlara şöyle dedi: "Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak.

Luk.21:11 Şiddetli depremler, yer yer kıtlıklar ve salgın hastalıklar, korkunç olaylar ve gökte olağanüstü belirtiler olacak.

Luk.21:12 "Ama bütün bu olaylardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi havralara teslim edecek, zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü kralların, valilerin önüne çıkarılacaksınız.

Luk.21:13 Bu size tanıklık etme fırsatı olacak.

Luk.21:14 Buna göre kendinizi nasıl savunacağınızı önceden düşünmemekte kararlı olun.

Luk.21:15 Çünkü ben size öyle bir konuşma yeteneği, öyle bir bilgelik vereceğim ki, size karşı çıkanların hiçbiri buna karşı direnemeyecek, bir şey diyemeyecek.

Luk.21:16 Anne babanız, kardeşleriniz, akraba ve dostlarınız bile sizi ele verecek ve bazılarınızı öldürtecekler.

Luk.21:17 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek.

Luk.21:18 Ne var ki, başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır.

Luk.21:19 Dayanmakla canlarınızı kazanacaksınız.

Luk.21:20 "Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kentin yıkılacağı zaman yaklaşmıştır.

Luk.21:21 O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın, kentte olanlar dışarı çıksın, kırdakiler kente dönmesin.

Luk.21:22 Çünkü o günler, yazılmış olanların tümünün gerçekleşeceği ceza günleridir.

Luk.21:23 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke büyük sıkıntıya düşecek ve bu halk gazaba uğrayacaktır.

Luk.21:24 Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak bütün uluslar arasına sürülecekler. Yeruşalim, öteki ulusların dönemleri tamamlanıncaya dek onların ayakları altında çiğnenecektir.

Luk.21:25 "Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler.

Luk.21:26 Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak.

Luk.21:27 O zaman İnsanoğlu'nun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.

Luk.21:28 Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir."

Luk.21:29 İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca bakın.

Luk.21:30 Bunların yapraklandığını gördüğünüz zaman yaz mevsiminin yakın olduğunu kendiliğinizden anlarsınız.

Luk.21:31 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yakındır.

Luk.21:32 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan, bu kuşak ortadan kalkmayacak.

Luk.21:33 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.

Luk.21:34-35 "Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir.

Luk.21:36 Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin."

Luk.21:37 İsa gündüz tapınakta öğretiyor, geceleri ise kentten dışarı çıkıp Zeytin Dağı'nda sabahlıyordu.

Luk.21:38 Sabah erkenden bütün halk O'nu tapınakta dinlemek için O'na akın ediyordu.

BÖLÜM 22

Yahuda'nın İhaneti
(Mat.26:1-5,14-15; Mar.14:1-2,10-11; Yu.11:45-53)

Luk.22: 1 Fısıh denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşmıştı.

Luk.22: 2 Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı ortadan kaldırmak için bir yol arıyor, ama halktan korkuyorlardı.

Luk.22: 3 Şeytan, Onikiler'den biri olup İskariot diye adlandırılan Yahuda'nın yüreğine girdi.

Luk.22: 4 Yahuda gitti, başkâhinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla İsa'yı nasıl ele verebileceğini görüştü.

Luk.22: 5 Onlar buna sevindiler ve kendisine para vermeye razı oldular.

Luk.22: 6 Bunu kabul eden Yahuda, kalabalığın olmadığı bir zamanda İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fısıh Yemeği
(Mat.26:17-35; Mar.14:12-31; Yu.13:21-30,36-38; 1Ko.11:23-25)

Luk.22: 7 Fısıh kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi.

Luk.22: 8 İsa, Petrus'la Yuhanna'yı, "Gidin, Fısıh yemeğini yiyebilmemiz için hazırlık yapın" diyerek önden gönderdi.

Luk.22: 9 O'na, "Nerede hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular.

Luk.22: 10-11 İsa onlara, "Bakın" dedi, "Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Adamı, gideceği eve kadar izleyin ve evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede? diye soruyor.'

Luk.22: 12 Ev sahibi size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Orada hazırlık yapın."

Luk.22: 13 Onlar da gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.

Luk.22: 14-15 Yemek saati gelince İsa, elçileriyle birlikte sofraya oturdu ve onlara şöyle dedi: "Ben acı çekmeden önce bu Fısıh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzulamıştım.

Luk.22: 16 Size şunu söyleyeyim, Fısıh yemeğini, Tanrı'nın Egemenliği'nde yetkinliğe erişeceği zamana dek, bir daha yemeyeceğim."

Luk.22: 17 Sonra kâseyi alarak şükretti ve, "Bunu alın, aranızda paylaşın" dedi.

Luk.22: 18 "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim."

Luk.22: 19 Sonra eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve onlara verdi. "Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın" dedi.

Luk.22: 20 Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse, sizin uğrunuza akıtılan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.

Luk.22: 21 Ama bana ihanet edecek kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır.

Luk.22: 22 İnsanoğlu , belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama O'na ihanet eden adamın vay haline!"

Luk.22: 23 Elçiler, aralarında bunu kimin yapabileceğini tartışmaya başladılar.

Luk.22: 24 Ayrıca aralarında hangisinin en üstün sayılacağı konusunda bir çekişme oldu.

Luk.22: 25 İsa onlara, "Ulusların kralları, kendi uluslarına egemen kesilirler. İleri gelenleri de kendilerine iyiliksever unvanını yakıştırırlar" dedi.

Luk.22: 26 "Ama siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun.

Luk.22: 27 Hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Oysa ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum.

Luk.22: 28 Denendiğim zamanlar benimle birlikte dayanmış olanlar sizlersiniz.

Luk.22: 29 Babam bana nasıl bir egemenlik verdiyse, ben de size bir egemenlik veriyorum.

Luk.22: 30 Öyle ki, egemenliğimde benim soframda yiyip içesiniz ve tahtta oturarak İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız.

Luk.22: 31 "Simun, Simun, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır.

Luk.22: 32 Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir."

Luk.22: 33 Simun İsa'ya, "Ya Rab, ben seninle birlikte zindana da, ölüme de gitmeye hazırım" dedi.

Luk.22: 34 İsa, "Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bu gece horoz ötmeden beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin" dedi.

Luk.22: 35 Sonra İsa onlara, "Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarıksız gönderdiğim zaman, herhangi bir eksiğiniz oldu mu?" diye sordu. "Hiçbir eksiğimiz olmadı" dediler.

Luk.22: 36 O da onlara, "Şimdi ise kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın" dedi. "Kılıcı olmayan, abasını satıp bir kılıç alsın.

Luk.22: 37 Size şunu söyleyeyim, yazılmış olan şu sözün yaşamımda yerine gelmesi gerekiyor: 'O, suçlularla bir sayıldı.' Gerçekten de benimle ilgili yazılmış olanlar yerine gelmektedir."

Luk.22: 38 "Ya Rab, işte burada iki kılıç var" dediler. O da onlara, "Yeter!" dedi.

Zeytin Dağı'ndaki Dua
(Mat.26:36-46; Mar.14:32-42)

Luk.22: 39 İsa dışarı çıktı, her zamanki gibi Zeytin Dağı'na gitti. Öğrenciler de O'nun ardından gittiler.

Luk.22: 40 Oraya varınca İsa onlara, "Dua edin ki ayartılmayasınız" dedi.

Luk.22: 41-42 Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı ve diz çökerek şöyle dua etti: "Baba, senin isteğine uygunsa, bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun."

Luk.22: 43 Gökten bir melek İsa'ya görünerek O'nu güçlendirdi.

Luk.22: 44 Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damlalarını andırıyordu.

Luk.22: 45 İsa duadan kalkıp öğrencilerin yanına dönünce onları üzüntüden uyumuş buldu.

Luk.22: 46 Onlara, "Niçin uyuyorsunuz?" dedi. "Kalkıp dua edin ki ayartılmayasınız."

İsa Tutuklanıyor
(Mat.26:47-68; Mar.14:43-50; Yu.18:3-12)

Luk.22: 47-48 İsa daha konuşurken bir kalabalık çıkageldi. Onikiler'den biri, Yahuda adındaki kişi, kalabalığa öncülük ediyordu. İsa'yı öpmek üzere yaklaşınca İsa, "Yahuda" dedi, "İnsanoğlu'na bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?"

Luk.22: 49 İsa'nın çevresindekiler olacakları anlayınca, "Ya Rab, kılıçla vuralım mı?" dediler.

Luk.22: 50 İçlerinden biri başkâhinin kölesine vurarak sağ kulağını uçurdu.

Luk.22: 51 Ama İsa, "Bırakın, yeter!" dedi, sonra kölenin kulağına dokunarak onu
iyileştirdi.

Luk.22: 52 İsa, üzerine yürüyen başkâhinlere, tapınak koruyucularının komutanlarına ve ileri gelenlere şöyle dedi: "Niçin bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla geldiniz?

Luk.22: 53 Her gün tapınakta sizinle birlikteydim, bana el sürmediniz. Ama bu saat sizindir, karanlığın egemen olduğu saattir."

Luk.22: 54 İsa'yı tutukladılar, alıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan izliyordu.

Luk.22: 55 Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturduklarında Petrus da gelip onlarla birlikte oturdu.

Luk.22: 56 Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus'u gördü. Onu dikkatle süzerek, "Bu da O'nunla birlikteydi" dedi.

Luk.22: 57 Ama Petrus, "Ben O'nu tanımıyorum, kadın!" diye inkâr etti.

Luk.22: 58 Biraz sonra onu gören başka biri, "Sen de onlardansın" dedi. Petrus, "Değilim, arkadaş!" dedi.

Luk.22: 59 Yaklaşık bir saat sonra yine bir başkası ısrarla, "Gerçekten bu da O'nunla birlikteydi" dedi. "Çünkü Celileli'dir."

Luk.22: 60 Petrus, "Sen ne diyorsun be adam, anlamıyorum!" dedi. Tam o anda, Petrus daha konuşurken horoz öttü.

Luk.22: 61-62 Rab arkasına dönüp Petrus'a baktı. O zaman Petrus, Rab'bin kendisine, "Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

Luk.22: 63 İsa'yı göz altında tutan adamlar O'nunla alay ediyor, O'nu dövüyorlardı.

Luk.22: 64 Gözlerini bağlayıp, "Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?" diye soruyorlardı.

Luk.22: 65 Kendisine daha bir sürü küfür yağdırdılar.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde
(Mat.26:59-66; Mar.14:55-64; Yu.18:19-24)

Luk.22: 66 Gün doğunca halkın ileri gelenleri, başkâhinler ve din bilginleri toplandılar. İsa, bunlardan oluşan Yüksek Kurul'un önüne çıkarıldı.

Luk.22: 67 O'na, "Sen Mesih isen, söyle bize" dediler. İsa onlara şöyle dedi: "Size söylesem, inanmazsınız.

Luk.22: 68 Size soru sorsam, yanıt vermezsiniz.

Luk.22: 69 Ne var ki, bundan böyle İnsanoğlu , kudretli Tanrı'nın sağında oturacaktır."

Luk.22: 70 Onların hepsi, "Yani, sen Tanrı'nın Oğlu musun?" diye sordular. O da onlara, "Söylediğiniz gibi, ben O'yum" dedi.

Luk.22: 71 "Artık tanıklığa ne ihtiyacımız var?" dediler. "İşte kendi ağzından duyduk!"

BÖLÜM 23

İsa Vali Pilatus'un Önünde
(Mat.27:1-2,11-14; Mar.15:1-5; Yu.18:28-38)

Luk.23: 1 Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp İsa'yı Pilatus'a götürdüler.

Luk.23: 2 O'nu şöyle suçlamaya başladılar: "Bu adamın ulusumuzu yoldan saptırdığını gördük. Sezar'a vergi ödenmesine engel oluyor, kendisinin de Mesih , yani bir kral olduğunu söylüyor."

Luk.23: 3 Pilatus İsa'ya, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu. İsa, "Söylediğin gibidir" yanıtını verdi.

Luk.23: 4 Pilatus, başkâhinlerle halka, "Bu adamda hiçbir suç görmüyorum" dedi.

Luk.23: 5 Ama onlar üstelediler: "Yahudiye'nin her tarafında öğretisini yayarak halkı kışkırtıyor; Celile'den başlayıp ta buraya kadar geldi" dediler.

Luk.23: 6 Pilatus bunu duyunca, "Bu adam Celileli mi?" diye sordu.

Luk.23: 7 İsa'nın, Hirodes'in yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince, kendisini o sırada Yeruşalim'de bulunan Hirodes'e gönderdi.

Luk.23: 8 Hirodes İsa'yı görünce çok sevindi. O'na ilişkin haberleri duyduğu için çoktandır O'nu görmek istiyor, gerçekleştireceği bir belirtiye tanık olmayı umuyordu.

Luk.23: 9 O'na birçok soru sordu, ama O hiç karşılık vermedi.

Luk.23: 10 Orada duran başkâhinlerle din bilginleri, İsa'yı ağır bir dille suçladılar.

Luk.23: 11 Hirodes de askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp alay etti. O'na gösterişli bir kaftan giydirip Pilatus'a geri gönderdi.

Luk.23: 12 Bu olaydan önce birbirine düşman olan Hirodes'le Pilatus, o gün dost oldular.

Pilatus'un Kararı
(Mat.27:15-26; Mar.15:6-15; Yu.18:39-19:16)

Luk.23: 13-14 Pilatus, başkâhinleri, yöneticileri ve halkı toplayarak onlara, "Siz bu adamı bana, halkı saptırıyor diye getirdiniz" dedi.

"Oysa ben bu adamı sizin önünüzde sorguya çektim ve kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini bulmadım.

Luk.23: 15 Hirodes de bulmamış olmalı ki, O'nu bize geri gönderdi. Görüyorsunuz, ölüm cezasını gerektiren hiçbir şey yapmadı.

Luk.23: 16-17 Bu nedenle ben O'nu dövdürüp salıvereceğim."

Luk.23: 18 Ama onlar hep bir ağızdan, "Yok et bu adamı, bize Barabba'yı salıver!" diye bağırdılar.

Luk.23: 19 Barabba, kentte çıkan bir ayaklanmaya katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.

Luk.23: 20 İsa'yı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi.

Luk.23: 21 Onlar ise, "O'nu çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağrışıp durdular.

Luk.23: 22 Pilatus üçüncü kez, "Bu adam ne kötülük yaptı ki?" dedi. "Ölüm cezasını gerektirecek hiçbir suç bulmadım O'nda. Bu nedenle O'nu dövdürüp salıvereceğim."

Luk.23: 23-24 Ne var ki onlar, yüksek sesle bağrışarak İsa'nın çarmıha gerilmesi için direttiler. Sonunda bağırışları baskın çıktı ve Pilatus, onların isteğinin yerine getirilmesine karar verdi.

Luk.23: 25 İstedikleri kişiyi, ayaklanmaya katılmak ve adam öldürmekten hapse atılan kişiyi salıverdi. İsa'yı ise onların isteğine bıraktı.

İsa Çarmıha Geriliyor
(Mat.27:32-44; Mar.15:21-32; Yu.19:17-27)

Luk.23: 26 Askerler İsa'yı götürürken, kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adamı yakaladılar, çarmıhı sırtına yükleyip İsa'nın

arkasından yürüttüler.

Luk.23: 27 Büyük bir halk topluluğu da İsa'nın ardından gidiyordu. Aralarında İsa için dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı.

Luk.23: 28 İsa bu kadınlara dönerek, "Ey Yeruşalim kızları, benim için ağlamayın" dedi. "Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın.

Luk.23: 29 Çünkü öyle günler gelecek ki, 'Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!' diyecekler.

Luk.23: 30 O zaman dağlara, 'Üzerimize düşün!' ve tepelere, 'Bizi örtün!' diyecekler.

Luk.23: 31 Çünkü yaş ağaca böyle yaparlarsa, kuruya neler olacaktır?"

Luk.23: 32 İsa'yla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu.

Luk.23: 33 Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler.

Luk.23: 34 İsa, "Baba, onları bağışla" dedi. "Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar." O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.

Luk.23: 35 Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu. Yöneticiler İsa'yla alay ederek, "Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın Mesihi , Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın" diyorlardı.

Luk.23: 36-37 Askerler de yaklaşıp İsa'yla eğlendiler. O'na ekşi şarap sunarak, "Sen Yahudiler'in Kralı'ysan, kurtar kendini!" dediler.

Luk.23: 38 Başının üzerinde şu yafta vardı: YAHUDİLER'İN KRALI BUDUR

Luk.23: 39 Çarmıha asılan suçlulardan biri, "Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!" diye küfür etti.

Luk.23: 40 Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı. "Sende Tanrı korkusu da mı yok?" diye karşılık verdi. "Sen de aynı cezayı çekiyorsun.

Luk.23: 41 Nitekim biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı."

Luk.23: 42 Sonra, "Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an" dedi.

Luk.23: 43 İsa ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" dedi.

İsa'nın Ölümü
(Mat.27:45-56; Mar.15:33-41; Yu.19:28-30)

Luk.23: 44-45 Öğleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. Tapınaktaki perde ortasından yırtıldı.

Luk.23: 46 İsa yüksek sesle, "Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!" diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.

Luk.23: 47 Olanları gören yüzbaşı, "Bu adam gerçekten doğru biriydi" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladı.

Luk.23: 48 Olayı seyretmek için biriken halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döve döve geri döndüler.

Luk.23: 49 Ama İsa'nın bütün tanıdıkları ve Celile'den O'nun ardından gelen kadınlar uzakta durmuş, olanları seyrediyorlardı.

İsa'nın Gömülmesi
(Mat.27:57-61; Mar.15:42-47; Yu.19:38-42)

Luk.23: 50 Yüksek Kurul üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı.

Luk.23: 51 Bir Yahudi kenti olan Aramatya'dan olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Yusuf, Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı.

Luk.23: 52 Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi.

Luk.23: 53 Cesedi çarmıhtan indirip keten beze sardı, hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı.

Luk.23: 54 Hazırlık Günü'ydü ve Şabat Günü başlamak üzereydi.

Luk.23: 55 İsa'yla birlikte Celile'den gelen kadınlar da Yusuf'un ardından giderek mezarı ve İsa'nın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler.

Luk.23: 56 Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dinlendiler.

BÖLÜM 24

İsa'nın Dirilişi

(Mat.28:1-10; Mar.16:1-8; Yu.20:1-10)

Luk.24: 1 Kadınlar haftanın ilk günü , sabah çok erkenden, hazırlamış oldukları baharatı alıp mezara gittiler.

Luk.24: 2 Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular.

Luk.24: 3 Ama içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar.

Luk.24: 4 Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi.

Luk.24: 5 Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara, "Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?" dediler.

Luk.24: 6 "O burada yok, dirildi. Daha Celile'deyken size söylediğini anımsayın.

Luk.24: 7 İnsanoğlu'nun günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti."

Luk.24: 8 O zaman İsa'nın sözlerini anımsadılar.

Luk.24: 9 Mezardan dönen kadınlar bütün bunları Onbirler'e ve ötekilerin hepsine bildirdiler.

Luk.24: 10 Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve bunlarla birlikte bulunan öbür kadınlardı.

Luk.24: 11 Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar.

Luk.24: 12 Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına dönmüş bir halde oradan uzaklaştı.

Emmaus Yolunda İki Öğrenci
(Mar.16:12-13)

Luk.24: 13 Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yeruşalim'den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler.

Luk.24: 14 Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı.

Luk.24: 15 Bunları konuşup tartışırlarken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı.

Luk.24: 16 Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.

Luk.24: 17 İsa, "Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?" dedi. Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular.

Luk.24: 18 Bunlardan adı Kleopas olan O'na, "Yeruşalim'de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?" diye karşılık verdi.

Luk.24: 19 İsa onlara, "Hangi olup bitenleri?" dedi. O'na, "Nasıralı İsa'yla ilgili olayları" dediler. "O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi.

Luk.24: 20-23 Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarmıha gerdirdiler; oysa biz O'nun, İsrail'i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde, O'nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görümde, İsa'nın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler.

Luk.24: 24 Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama O'nu görmemişler."

Luk.24: 25 İsa onlara, "Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler!

Luk.24: 26 Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?" dedi.

Luk.24: 27 Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.

Luk.24: 28-29 Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. Ama onlar, "Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak üzere içeri girdi.

Luk.24: 30 Onlarla sofrada otururken İsa ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi.

Luk.24: 31 O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise gözlerinin önünden kayboldu.

Luk.24: 32 Onlar birbirine, "Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?" dediler.

Luk.24: 33 Kalkıp hemen Yeruşalim'e döndüler. Onbirler'i ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular.

Luk.24: 34 Bunlar, "Rab gerçekten dirildi, Simun'a görünmüş!" diyorlardı.

Luk.24: 35 Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.

İsa Onbirler'e Görünüyor
(Mat.28:16-20; Mar.16:14-18; Yu.20:19-23; Elç.1:6-8)

Luk.24: 36 Bunları anlatırlarken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, "Size esenlik olsun!" dedi.

Luk.24: 37 Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar.

Luk.24: 38 İsa onlara, "Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkular doğuyor içinizde?" dedi.

Luk.24: 39 "Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokunun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var."

Luk.24: 40 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi.

Luk.24: 41 Sevinçten hâlâ inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, "Sizde yiyecek bir şey var mı?" diye sordu.

Luk.24: 42 Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler.

Luk.24: 43 İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi.

Luk.24: 44 Sonra onlara şöyle dedi: "Daha sizlerle birlikteyken, 'Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir' demiştim."

Luk.24: 45 Bundan sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.

Luk.24: 46-47 Onlara dedi ki, "Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak.

Luk.24: 48 Sizler bu olayların tanıklarısınız.

Luk.24: 49 Ben de Babam'ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden gelecek güçle kuşanıncaya dek kentte kalın."

İsa'nın Göğe Yükselmesi
(Mar.16:19-20; Elç.1:9-11)

Luk.24: 50 İsa onları kentin dışına, Beytanya'nın yakınlarına kadar götürdü. Ellerini kaldırarak onları kutsadı.

Luk.24: 51 Ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe alındı.

Luk.24: 52 Öğrencileri O'na tapındılar ve büyük sevinç içinde Yeruşalim'e döndüler.

Luk.24: 53 Sürekli tapınakta bulunuyor, Tanrı'yı övüyorlardı.

DİPNOTLAR:

1:66 "Rab": Grekçe "Rab'bin eli".
1:69-71 "Güçlü bir kurtarıcı": Grekçe "Bir kurtuluş boynuzu". (Boynuz, güç simgesidir.)
1:78-79 "Doğan Güneş": Mesih (bkz. Mal.4:2).
2:6-7 "Han" ya da "Konuk odası". Aynı sözcük Luk.22: 11'de de böyle çevrilir.
2:22 "Arınma günleri": Lev.12:1-4'e göre bir kadın, bir erkek çocuk doğurduktan sonra kırk gün süreyle dinsel açıdan kirli sayılırdı. Bu dönemin sonunda bir kurban sunarak tekrar temiz hale gelirdi.
2:29 "Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim": Grekçe "Kulunu şimdi esenlikle salıveriyorsun".
3:32 "Salmon": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Sala" diye geçer.
3:33 "Ram oğlu": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Admin oğlu, Arni oğlu" diye geçer.
4:44 "Yahudiye'deki": Birçok Grekçe elyazmasında, "Celile'deki" diye geçer.
8:45 "Petrus": Birçok Grekçe elyazmasında, "Petrus ve yanındakiler" diye geçer.
9:30-31 "Ayrılış": Ölüm.
9:56 Bazı Grekçe elyazmalarında 54-56 ayetleri şöyle geçer: ..."'Rab, İlyas'ın yaptığı gibi, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?' dediler. 55 Ama İsa dönüp onları azarladı ve şöyle dedi: 'Siz hangi ruha ait olduğunuzu bilmiyorsunuz. 56 Çünkü İnsanoğlu insanları yok etmeye değil, kurtarmaya geldi.' Sonra..."
11:41 "Kaplarınızın içindekini": Grekçe "İçtekileri".
12:25 "Ömrünü bir anlık" ya da "Boyunu bir arşın".

12:38 "Nöbet": Bkz. Sözlük, "Saat".
12:50 Bu ayette İsa vaftiz diye çarmıhtaki ölümünden söz etmektedir.
12:59 "Kuruş": Grekçe "Lepton" (bkz. Birimler Cetveli).
13:21 "Ölçek": Grekçe "Saton" (bkz. Birimler Cetveli).
14:25-26 "Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa": Grekçe "Biri bana gelip de babasından, annesinden, karısından, çocuklarından, kardeşlerinden, hatta kendi canından bile nefret etmezse".
15:18,21 "Tanrı'ya": Grekçe "Göğe".
16:6 "Ölçek": Grekçe "Batos" (bkz. Birimler Cetveli).
16:7 "Ölçek": Grekçe "Koros" (bkz. Birimler Cetveli).
16:8 "Işıkta yürüyenlerden": Grekçe "Işık oğullarından".
16:9 "Dünyanın aldatıcı serveti": Grekçe "Haksızlık mamonu". Aramice'de zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır. Buna benzer bir deyim 11. ayette de kullanılmaktadır.
16:13 "Para": Grekçe "Mamon". Aramice'de zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır.
17:35-36 Bazı Grekçe elyazmaları, "Tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak" sözlerini de içerir (bkz. Mat.24:40).
20:3-4 "Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan": Grekçe "Yahya'nın vaftizi gökten". 5. ayette de "Tanrı'dan" diye çevrilen sözcük Grekçe "Gökten" diye geçer.
20:42-43 "Ayaklarının altına serinceye dek": Grekçe "Ayaklarına tabure yapıncaya dek".
21:2-3 "Bakır para": Grekçe "Lepton" (bkz. Birimler Cetveli).
21:32 "Kuşak" ya da "Soy".
22:16 "Yetkinliğe erişeceği": Grekçe "Tamamlanacağı".
23:16-17 Birçok Grekçe elyazması, "Pilatus'un her Fısıh Bayramı'nda onlar için
bir kişi salıvermesi gerekiyordu" sözlerini de içerir.
24:13 "Altmış ok atımı": Yaklaşık 11 km.

ELÇİLERİN İŞLERİ

BÖLÜM 1

Elç.1: 1-2 Ey Teofilos, İlk kitabımda İsa'nın yapıp öğretmeye başladığı her şeyi, seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verip yukarı alındığı güne dek olanları yazmıştım.

Elç.1: 3 İsa, ölüm acısını çektikten sonra birçok inandırıcı kanıtlarla elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrı'nın Egemenliği hakkında konuştu.

Elç.1: 4 Kendileriyle birlikteyken onlara şu buyruğu vermişti: "Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin.

Elç.1: 5 Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz."

İsa Göğe Alınıyor

Elç.1: 6 Elçiler bir araya geldiklerinde İsa'ya şunu sordular: "Ya Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi geri vereceksin?"

Elç.1: 7 İsa onlara, "Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok" karşılığını verdi.

Elç.1: 8 "Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız."

Elç.1: 9 İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı.

Elç.1: 10 İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi.

Elç.1: 11 "Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?" diye sordular. "Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir."

Mattiya, Yahuda'nın Yerine Seçiliyor

Elç.1: 12 Bundan sonra elçiler, Yeruşalim'den yaklaşık bir kilometre uzaklıktaki Zeytin Dağı'ndan Yeruşalim'e döndüler.

Elç.1: 13 Kente girince kaldıkları evin üst katındaki odaya çıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakup, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever Simun ve Yakup oğlu Yahuda oradaydı.

Elç.1: 14 Bunlar İsa'nın annesi Meryem, öbür kadınlar ve İsa'nın kardeşleriyle tam bir birlik içinde sürekli dua ediyordu.

Elç.1: 15-16 O günlerde Petrus, yaklaşık yüz yirmi kardeşten oluşan bir topluluğun ortasında ayağa kalkıp şöyle konuştu: "Kardeşler, Kutsal Ruh'un, İsa'yı tutuklayanlara kılavuzluk eden Yahuda ile ilgili olarak Davut'un ağzıyla önceden bildirdiği Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi gerekiyordu.

Elç.1: 17 Yahuda bizden biri sayılmış ve bu hizmette yerini almıştı."

Elç.1: 18 Bu adam, yaptığı kötülüğün karşılığında aldığı ücretle bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı döküldü.

Elç.1: 19 Yeruşalim'de yaşayan herkes olayı duydu. Tarlaya kendi dillerinde Kan Tarlası anlamına gelen Hakeldema adını verdiler.

Elç.1: 20 "Nitekim Mezmurlar Kitabı'nda şöyle yazılmıştır" dedi Petrus. "'Onun konutu ıssız kalsın, İçinde oturan olmasın.' Ve, 'Onun görevini bir başkası üstlensin.'

Elç.1: 21-22 "Buna göre, Yahya'nın vaftiz döneminden başlayarak Rab İsa'nın aramızdan yukarı alındığı güne değin bizimle birlikte geçirdiği bütün süre boyunca yanımızda bulunan adamlardan birinin, İsa'nın dirilişine tanıklık etmek üzere bize katılması gerekir."

Elç.1: 23 Böylece iki kişiyi, Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yusuf ile Mattiya'yı önerdiler.

Elç.1: 24-25 Sonra şöyle dua ettiler: "Ya Rab, sen herkesin yüreğini bilirsin. Yahuda'nın, ait olduğu yere gitmek için bıraktığı bu hizmeti ve elçilik görevini üstlenmek üzere bu iki kişiden hangisini seçtiğini göster bize."

Elç.1: 26 Ardından bu iki kişiye kura çektirdiler; kura Mattiya'ya düştü. Böylelikle Mattiya on bir elçiye katıldı.

BÖLÜM 2

Kutsal Ruh'un Gelişi

Elç.2: 1 Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada bulunuyordu.

Elç.2: 2 Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve bulundukları evi tümüyle doldurdu.

Elç.2: 3 Ateşten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler.

Elç.2: 4 İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldular, Ruh'un onları konuşturduğu başka dillerle konuşmaya başladılar.

Elç.2: 5 O sırada Yeruşalim'de, dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler bulunuyordu.

Elç.2: 6 Sesin duyulması üzerine büyük bir kalabalık toplandı. Herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı.

Elç.2: 7 Hayret ve şaşkınlık içinde, "Bakın, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?" diye sordular.

Elç.2: 8 "Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor?

Elç.2: 9-11 Aramızda Partlar, Medler, Elamlılar var. Mezopotamya'da, Yahudiye ve Kapadokya'da, Pontus ve Asya İli'nde , Frikya ve Pamfilya'da, Mısır ve Libya'nın Kirene'ye yakın bölgelerinde yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudiliğe dönen Romalı konuklar, Giritliler ve Araplar var aramızda. Ama her birimiz Tanrı'nın büyük işlerinin kendi dilimizde konuşulduğunu işitiyoruz."

Elç.2: 12 Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, "Bunun anlamı ne?" diye sordular.

Elç.2: 13 Başkalarıysa, "Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış" diye alay ettiler.

Petrus'un Pentikost Günü Konuşması

Elç.2: 14-15 Bunun üzerine Onbirler'le birlikte öne çıkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: "Ey Yahudiler ve Yeruşalim'de bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar, sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu!

Elç.2: 16-17 Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır: 'Son günlerde, diyor Tanrı, Bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Gençleriniz görümler, Yaşlılarınız düşler görecek.

Elç.2: 18 O günler kadın erkek Kullarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim, Onlar da peygamberlik edecekler.

Elç.2: 19 Yukarıda, gökyüzünde harikalar yaratacağım. Aşağıda, yeryüzünde belirtiler, Kan, ateş ve duman bulutları görülecek.

Elç.2: 20 Rab'bin büyük ve görkemli günü gelmeden önce Güneş kararacak, Ay kan rengine dönecek.

Elç.2: 21 O zaman Rab'be yakaran herkes kurtulacak.'

Elç.2: 22 "Ey İsrailliler, şu sözleri dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasıralı İsa, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış bir kişidir.

Elç.2: 23 Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz.

Elç.2: 24 Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüme tutsak kalması olanaksızdı.

Elç.2: 25 O'nunla ilgili olarak Davut şöyle der: 'Rab'bi her zaman önümde gördüm, Sağımda durduğu için sarsılmam.

Elç.2: 26 Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir. Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak.

Elç.2: 27 Çünkü sen canımı ölüler diyarına terk etmeyeceksin, Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.

Elç.2: 28 Yaşam yollarını bana bildirdin; Varlığınla beni sevinçle dolduracaksın.'

Elç.2: 29 "Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanıbaşımızda duruyor.

Elç.2: 30 Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrı'nın kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu.

Elç.2: 31 Geleceği görerek Mesih'in ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: 'O, ölüler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.'

Elç.2: 32 Tanrı, İsa'yı ölümden diriltti ve biz hepimiz bunun tanıklarıyız.

Elç.2: 33 O, Tanrı'nın sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür.

Elç.2: 34-35 Davut, kendisi göklere çıkmadığı halde şöyle der: 'Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek , Sağımda otur.'

Elç.2: 36 "Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır."

Elç.2: 37 Bu sözleri duyanlar, yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapmalıyız?" diye sordular.

Elç.2: 38 Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.

Elç.2: 39 Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir."

Elç.2: 40 Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. "Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!" diye yalvardı.

Elç.2: 41 Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı.

Elç.2: 42 Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar.

İmanlılar Arasındaki Birlik

Elç.2: 43 Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapılıyordu.

Elç.2: 44 İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı.

Elç.2: 45 Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı.

Elç.2: 46-47 Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

BÖLÜM 3

Sakat Dilencinin İyileştirilmesi

Elç.3: 1 Bir gün Petrus'la Yuhanna, saat üçte, dua vaktinde tapınağa çıkıyorlardı.

Elç.3: 2 O sırada, doğuştan kötürüm olan bir adam, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılan kapısına getiriliyordu. Tapınağa girenlerden para dilenmesi için onu her gün getirip oraya bırakırlardı.

Elç.3: 3 Tapınağa girmek üzere olan Petrus'la Yuhanna'yı gören adam, kendilerinden sadaka istedi.

Elç.3: 4 Petrus'la Yuhanna ona dikkatle baktılar. Sonra Petrus, "Bize bak" dedi.

Elç.3: 5 Adam, onlardan bir şey alacağını umarak gözlerini onların üzerine dikti.

Elç.3: 6 Petrus, "Bende altın ve gümüş yok, ama bende olanı sana veriyorum" dedi. "Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, yürü!"

Elç.3: 7 Sonra onu sağ elinden kavrayıp kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri o anda sapasağlam oldu.

Elç.3: 8 Sıçrayıp ayağa kalktı, yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrı'yı överek onlarla birlikte tapınağa girdi.

Elç.3: 9 Bütün halk, onun yürüyüp Tanrı'yı övdüğünü gördü.

Elç.3: 10 Onun, tapınağın Güzel Kapısı'nda oturup para dilenen kişi olduğunu anlayınca ondaki değişiklik karşısında büyük bir hayret ve şaşkınlığa düştüler.

Petrus'un Tapınaktaki Konuşması

Elç.3: 11 Adam, Petrus'la Yuhanna'ya tutunuyordu. Bütün halk hayret içinde Süleyman'ın Eyvanı denilen yerde onlara doğru koşuştu.

Elç.3: 12 Bunu gören Petrus halka şöyle seslendi: "Ey İsrailliler, buna neden şaştınız? Neden gözlerinizi dikmiş bize bakıyorsunuz? Kendi gücümüz ya da dindarlığımızla bu adamın yürümesini sağlamışız gibi...!

Elç.3: 13 İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Kulu İsa'yı yüceltti. Siz O'nu ele verdiniz. Pilatus O'nu serbest bırakmaya karar verdiği halde, siz O'nu Pilatus'un önünde reddettiniz.

Elç.3: 14 Kutsal ve adil Olan'ı reddedip bir katilin salıverilmesini istediniz.

Elç.3: 15 Siz Yaşam Önderi'ni öldürdünüz, ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. Biz bunun tanıklarıyız.

Elç.3: 16 Gördüğünüz ve tanıdığınız bu adam, İsa'nın adı sayesinde, O'nun adına olan imanla sapasağlam oldu. Hepinizin gözü önünde onu tam sağlığa kavuşturan, İsa'nın aracılığıyla etkin olan imandır.

Elç.3: 17 "Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığınızı biliyorum.

Elç.3: 18 Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesihi'nin acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir.

Elç.3: 19-20 Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin.

Elç.3: 21 Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor.

Elç.3: 22 Musa şöyle demişti: 'Tanrınız Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her sözü dinleyin.

Elç.3: 23 O peygamberi dinlemeyen herkes Tanrı'nın halkından koparılıp yok edilecektir.'

Elç.3: 24 "Samuel ve ondan sonra konuşan peygamberlerin hepsi bu günleri duyurdu.

Elç.3: 25 Sizler peygamberlerin mirasçıları, Tanrı'nın atalarınızla yaptığı antlaşmanın mirasçılarısınız. Nitekim Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: 'Senin soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün halklar kutsanacak.'

Elç.3: 26 Tanrı, sizleri kötü yollarınızdan döndürüp kutsamak için Kulu'nu ortaya çıkarıp önce size gönderdi."

BÖLÜM 4

Petrus'la Yuhanna Yüksek Kurul'un Önünde

Elç.4: 1 Kâhinler, tapınak koruyucularının komutanı ve Sadukiler , halka seslenmekte olan Petrus'la Yuhanna'nın üzerine yürüdüler.

Elç.4: 2 Çünkü onların halka öğretmelerine ve İsa'yı örnek göstererek ölülerin dirileceğini söylemelerine çok kızmışlardı.

Elç.4: 3 Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek hapiste tuttular.

Elç.4: 4 Ne var ki, konuşmayı dinlemiş olanların birçoğu iman etti. Böylece imanlı erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine ulaştı.

Elç.4: 5 Ertesi gün Yahudiler'in yöneticileri, ileri gelenleri ve din bilginleri Yeruşalim'de toplandılar.

Elç.4: 6 Başkâhin Hanan'ın yanısıra, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes oradaydı.

Elç.4: 7 Petrus'la Yuhanna'yı huzurlarına getirtip onlara, "Siz bunu hangi güçle ya da kimin adına dayanarak yaptınız?" diye sordular.

Elç.4: 8 O zaman Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara şöyle dedi: "Halkın yöneticileri ve ileri gelenler!

Elç.4: 9-10 Eğer bugün bir hastaya yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyor ve bu adamın nasıl iyileştiği soruşturuluyorsa, hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilin: Bu adam, sizin çarmıha

gerdiğiniz, ama Tanrı'nın ölümden diriltti̇ği Nasıralı İsa Mesih'in adı sayesinde önünüzde sapasağlam duruyor.

Elç.4: 11 İsa,'Siz yapıcılar tarafından hiçe sayılan, Ama köşenin baş taşı durumuna gelen taş'tır.

Elç.4: 12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur."

Elç.4: 13 Kurul üyeleri, Petrus'la Yuhanna'nın yürekliliğini görüp de bunların eğitim görmemiş, sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaştılar ve onların İsa'yla birlikte bulunduklarını farkettiler.

Elç.4: 14 İyileştirilen adam, Petrus ve Yuhanna'yla birlikte gözleri önünde duruyordu; bunun için hiçbir karşılık veremediler.

Elç.4: 15 Kurul üyeleri onlara dışarı çıkmalarını buyurduktan sonra durumu kendi aralarında tartışmaya başladılar.

Elç.4: 16 "Bu adamları ne yapacağız?" dediler. "Yeruşalim'de yaşayan herkes, bunların eliyle olağanüstü bir belirti gerçekleştirildiğini biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz.

Elç.4: 17 Ama bu haberin halk arasında daha çok yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim ki, bundan böyle İsa'nın adından kimseye söz etmesinler."

Elç.4: 18 Böylece onları çağırdılar, İsa'nın adını hiç anmamalarını, o adı kullanarak hiçbir şey öğretmemelerini buyurdular.

Elç.4: 19 Ama Petrus'la Yuhanna şöyle karşılık verdiler: "Tanrı'nın önünde, Tanrı'nın sözünü değil de sizin sözünüzü dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin.

Elç.4: 20 Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz."

Elç.4: 21 Kurul üyeleri onları bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar; onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamamışlardı. Çünkü bütün halk, olup bitenler için Tanrı'yı yüceltiyordu.

Elç.4: 22 Nitekim mucize sonucu iyileşen adamın yaşı kırkı geçmişti.

İmanlılar Cesaret için Dua Ediyor

Elç.4: 23 Serbest bırakılan Petrus'la Yuhanna, arkadaşlarının yanına dönerek başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söylediği her şeyi bildirdiler.

Elç.4: 24 Arkadaşları bunu duyunca hep birlikte Tanrı'ya şöyle seslendiler: "Ey Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan sensin.

Elç.4: 25 Kutsal Ruh aracılığıyla kulun atamız Davut'un ağzından şöyle dedin: 'Uluslar neden hiddetlendi, Halklar neden boş düzenler kurdu?

Elç.4: 26 Dünyanın kralları saf bağladı, Hükümdarlar birleşti Rab'be ve Mesihi'ne karşı.'

Elç.4: 27-28 "Gerçekten de Hirodes ile Pontius Pilatus, bu kentte İsrail halkı ve öteki uluslarla birlikte senin meshettiğin kutsal Kulun İsa'ya karşı bir araya geldiler. Senin kendi gücün ve isteğinle önceden kararlaştırdığın her şeyi gerçekleştirdiler.

Elç.4: 29 Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak! Senin sözünü tam bir yüreklilikle duyurmak için biz kullarına güç ver.

Elç.4: 30 Kutsal Kulun İsa'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak için elini uzat."

Elç.4: 31 Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler.

İmanlılar Her Şeylerini Paylaşıyorlar

Elç.4: 32 İnananlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi bir şey için "Bu benimdir" demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı.

Elç.4: 33 Elçiler, Rab İsa'nın ölümden dirildiğine çok etkili bir biçimde tanıklık ediyorlardı. Tanrı'nın büyük lütfu hepsinin üzerindeydi.

Elç.4: 34-35 Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya da ev sahibi olanlar bunları satar, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna verirlerdi ; bu da herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı.

Elç.4: 36-37 Örneğin, Kıbrıs doğumlu bir Levili olan ve elçilerin Barnaba, yani Cesaret Verici diye adlandırdıkları Yusuf, sahip olduğu bir tarlayı sattı, parasını getirip elçilerin buyruğuna verdi.

BÖLÜM 5

Hananya ile Safira

Elç.5: 1-2 Hananya adında bir adam, karısı Safira'nın onayıyla bir mülk sattı, paranın bir kısmını kendine saklayarak gerisini getirip elçilerin buyruğuna verdi. Karısının da olup bitenlerden haberi vardı.

Elç.5: 3 Petrus ona, "Hananya, nasıl oldu da Şeytan'a uydun , Kutsal Ruh'a yalan söyleyip tarlanın parasının bir kısmını kendine sakladın?" dedi.

Elç.5: 4 "Tarla satılmadan önce sana ait değil miydi? Sen onu sattıktan sonra da parayı dilediğin gibi kullanamaz mıydın? Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söylemiş oldun."

Elç.5: 5 Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp can verdi. Olanları duyan herkesi büyük bir korku sardı.

Elç.5: 6 Gençler kalkıp Hananya'nın ölüsünü kefenlediler ve dışarı taşıyıp gömdüler.

Elç.5: 7 Bundan yaklaşık üç saat sonra Hananya'nın karısı, olanlardan habersiz içeri girdi.

Elç.5: 8 Petrus, "Söyle bana, tarlayı bu fiyata mı sattınız?" diye sordu. "Evet, bu fiyata" dedi Safira.

Elç.5: 9 Petrus ona şöyle dedi: "Rab'bin Ruhu'nu sınamak için nasıl oldu da sözbirliği ettiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı taşıyacaklar."

Elç.5: 10 Kadın o anda Petrus'un ayakları dibine yıkılıp can verdi. İçeri giren gençler onu ölmüş buldular, onu da dışarı taşıyarak kocasının yanına gömdüler.

Elç.5: 11 İnanlılar topluluğunun tümünü ve olayı duyanların hepsini büyük bir korku sardı.

Elçiler Birçok Kişiyi İyileştiriyor

Elç.5: 12 Elçilerin aracılığıyla halk arasında birçok belirtiler ve harikalar yapılıyordu. İmanlıların hepsi Süleyman'ın Eyvanı'nda toplanıyordu.

Elç.5: 13 Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara katılmayı göze alamıyordu.

Elç.5: 14 Buna karşın, Rab'be inanıp topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı giderek arttı.

Elç.5: 15 Bütün bunların sonucu, yoldan geçen Petrus'un hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye halk, hasta olanları

caddelere çıkartıp şilteler ve döşekler üzerine yatırır oldu.

Elç.5: 16 Yeruşalim'in çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar geliyor, hastaları ve kötü ruhlardan acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileştirildi.

Elçilere Yapılan Baskılar

Elç.5: 17-18 Bunun üzerine, kıskançlıkla dolan başkâhin ve yanındakilerin hepsi, yani Saduki mezhebinden olanlar, elçileri yakalatıp devlet tutukevine attırdılar.

Elç.5: 19-20 Ama geceleyin Rab'bin bir meleği zindanın kapılarını açıp onları dışarı çıkarttı. "Gidin! Tapınağa girip bu yeni yaşamla ilgili sözlerin hepsini halka duyurun" dedi.

Elç.5: 21 Elçiler bu buyruğa uyarak gün doğarken tapınağa girip öğretmeye başladılar Başkâhin ve yanındakiler gelince Yüksek Kurul'u , İsrail halkının bütün ileri gelenlerini toplantıya çağırdılar. Sonra elçileri getirtmek için tutukevine adam yolladılar.

Elç.5: 22-23 Ne var ki, görevliler zindana vardıklarında elçileri bulamadılar. Geri dönerek şu haberi ilettiler: "Tutukevini kilitli ve tam bir güvenlik altında, nöbetçileri de kapılarda durur bulduk. Ama kapıları açtığımızda içerde kimseyi bulamadık!"

Elç.5: 24 Bu sözleri işiten tapınak koruyucularının komutanıyla başkâhinler şaşkına döndüler, bu işin sonunun nereye varacağını merak etmeye başladılar.

Elç.5: 25 O sırada yanlarına gelen biri, "Bakın, hapse attığınız adamlar tapınakta dikilmiş, halka öğretiyor" diye haber getirdi.

Elç.5: 26 Bunun üzerine komutanla görevliler gidip elçileri getirdiler. Halkın kendilerini taşlamasından korktukları için zor kullanmadılar.

Elç.5: 27-28 Elçileri getirip Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekti: "Bu adı kullanarak öğretmeyin diye size kesin buyruk vermiştik" dedi. "Ama siz öğretinizi Yeruşalim Kenti'nin her tarafına yaydınız. İlle de bizi bu adamın kanını dökmekten sorumlu göstermek istiyorsunuz."

Elç.5: 29 Petrus ve öbür elçiler şöyle karşılık verdiler: "İnsanlardan çok, Tanrı'nın sözünü dinlemek gerek.

Elç.5: 30 Atalarımızın Tanrısı, sizin çarmıha gererek öldürdüğünüz İsa'yı diriltti.

Elç.5: 31 İsrail'e, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma fırsatını vermek için Tanrı O'nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti.

Elç.5: 32 Biz, Tanrı'nın kendi sözünü dinleyenlere verdiği Kutsal Ruh'la birlikte bu olayların tanıklarıyız."

Elç.5: 33 Kurul üyeleri bu sözleri işitince çok öfkelendiler ve elçileri yok etmek istediler.

Elç.5: 34-35 Ama bütün halkın saygısını kazanmış bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adlı bir Ferisi , Yüksek Kurul'da ayağa kalktı, elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkartılmasını buyurarak kurul üyelerine şunları söyledi: "Ey İsrailliler, bu adamlara yapacağınızı iyi düşünün!

Elç.5: 36 Bir süre önce Tevdas da kendi kendisiyle ilgili büyük iddialarda bulunarak başkaldırdı. Dört yüz kadar kişi de ona katıldı. Ama adam öldürüldü, izleyicilerinin hepsi dağıtıldı, hareket yok oldu.

Elç.5: 37 Ondan sonra, sayım yapıldığı günlerde ortaya çıkan Celileli Yahuda, pek çok insanı ayartıp peşine taktı. Ama o da öldürüldü ve izleyicilerinin hepsi darmadağın oldu.

Elç.5: 38 Şimdi size şunu söyleyeyim: Bu adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın! Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse, yok olup gidecektir.

Elç.5: 39 Yok eğer Tanrı'nın işiyse, bu adamları yok edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşır durumda bulabilirsiniz." Kurul üyeleri Gamaliel'in bu öğüdünü kabul ettiler.

Elç.5: 40 Elçileri içeri çağırtıp kamçılattılar ve İsa'nın adından söz etmemelerini buyurduktan sonra salıverdiler.

Elç.5: 41 Elçiler İsa'nın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için Yüksek Kurul'un huzurundan sevinç içinde ayrıldılar.

Elç.5: 42 Her gün tapınakta ve evlerde öğretmekten ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan geri kalmadılar.

BÖLÜM 6

Yedi Yardımcı

Elç.6: 1 İsa'nın öğrencilerinin sayıca çoğaldığı o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük yardım dağıtımında kendi dullarına gereken ilginin gösterilmediğini ileri sürerek İbranice konuşan Yahudiler'den yakınmaya başladılar.

Elç.6: 2 Bunun üzerine Onikiler , bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: "Tanrı'nın sözünü yayma işini bırakıp maddi işlerle uğraşmamız doğru olmaz.

Elç.6: 3 Bu nedenle, kardeşler, aranızdan Ruh'la ve bilgelikle dolu, yedi saygın kişi seçin. Onları bu iş için görevlendirelim.

Elç.6: 4 Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adayalım."

Elç.6: 5-6 Bu öneri bütün topluluğu hoşnut etti. Böylece, iman ve Kutsal Ruh'la dolu biri olan İstefanos'un yanısıra Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolas'ı seçip elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de dua edip ellerini onların üzerine koydular.

Elç.6: 7 Böylece Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yeruşalim'deki öğrencilerin sayısı arttıkça artıyor, kâhinlerden birçoğu da iman çağrısına uyuyordu.

İstefanos Tutuklanıyor

Elç.6: 8 Tanrı'nın lütfuyla ve kudretle dolu olan İstefanos, halk arasında büyük belirtiler ve harikalar yapıyordu.

Elç.6: 9 Ne var ki, Azatlılar Havrası diye bilinen havranın bazı üyeleri ve Kirene'den, İskenderiye'den, Kilikya'dan ve Asya İli'nden bazı kişiler İstefanos'la çekişmeye başladılar.

Elç.6: 10 Ama İstefanos'un konuşmasındaki bilgeliğe ve Ruh'a karşı koyamadılar.

Elç.6: 11 Bunun üzerine birkaç kişiyi el altından ayartarak onlara, "Bu adamın Musa'ya ve Tanrı'ya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk" dedirttiler.

Elç.6: 12 Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve din bilginlerini kışkırttılar. Gidip İstefanos'u yakaladılar ve Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar.

Elç.6: 13 Getirdikleri yalancı tanıklar, "Bu adam durmadan bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı konuşuyor" dediler.

Elç.6: 14 "'Nasıralı İsa burayı yıkacak, Musa'nın bize emanet ettiği töreleri de değiştirecek' dediğini duyduk."

Elç.6: 15 Kurul'da oturanların hepsi, İstefanos'a baktıklarında yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

BÖLÜM 7

İstefanos'un Konuşması

Elç.7: 1 Başkâhin, "Bu iddialar doğru mu?" diye sordu.

Elç.7: 2-3 İstefanos şöyle karşılık verdi: "Kardeşler ve babalar, beni dinleyin. Atamız İbrahim daha Mezopotamya'dayken, Harran'a yerleşmeden önce, yüce Tanrı ona görünüp şöyle dedi: 'Ülkeni, akrabalarını bırak, sana göstereceğim ülkeye git.'

Elç.7: 4 "Bunun üzerine İbrahim Kildaniler'in ülkesini bırakıp Harran'a yerleşti. Babasının ölümünden sonra da Tanrı onu oradan alıp şimdi sizin yaşadığınız bu ülkeye getirdi.

Elç.7: 5 Burada ona herhangi bir miras, bir karış toprak bile vermemişti. Ama İbrahim'in o sırada hiç çocuğu olmadığı halde, Tanrı bu ülkeyi mülk olarak ona ve ondan sonra gelecek torunlarına vereceğini vaat etti.

Elç.7: 6 Tanrı şöyle dedi: 'Senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl köle olarak çalıştırılacak, baskı görecek.

Elç.7: 7 Ama ben kölelik edecekleri ulusu cezalandıracağım. Bundan sonra oradan çıkacak ve bana bu yerde tapınacaklar.'

Elç.7: 8 Sonra Tanrı onunla, sünnete dayalı antlaşmayı yaptı. Böylelikle İbrahim, İshak'ın babası oldu ve onu sekiz günlükken sünnet etti. Ve İshak Yakup'un, Yakup da on iki büyük atamızın babası oldu.

Elç.7: 9-10 "Yusuf'u kıskanan atalarımız, onu köle olarak Mısır'a sattılar. Ama Tanrı onunlaydı ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı. Ona bilgelik vererek Mısır Firavunu'nun gözüne girmesini sağladı. Firavun da onu Mısır ve bütün saray halkı üzerine yönetici atadı.

Elç.7: 11 "Sonra bütün Mısır ve Kenan ülkesini kıtlık vurdu, büyük sıkıntılar başladı. Atalarımız yiyecek bulamadılar.

Elç.7: 12 Mısır'da tahıl bulunduğunu duyan Yakup, atalarımızı oraya ilk yolculuklarına gönderdi.

Elç.7: 13 Mısır'a ikinci gelişlerinde Yusuf kardeşlerine kimliğini açıkladı. Firavun böylece Yusuf'un ailesini tanımış oldu.

Elç.7: 14 Yusuf haber yollayıp babası Yakup'u ve bütün akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırttı.

Elç.7: 15 Böylece Yakup Mısır'a gitti. Kendisi de atalarımız da orada öldüler.

Elç.7: 16 Kemikleri sonra Şekem'e getirilerek İbrahim'in Şekem'de Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığında satın almış olduğu mezara konuldu.

Elç.7: 17 "Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısır'daki halkımızın nüfusu bir hayli çoğalmıştı.

Elç.7: 18 Sonunda Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı.

Elç.7: 19 Bu adam, halkımıza karşı haince davrandı, atalarımıza kötülük etti. Onları, yeni doğan çocuklarını açıkta bırakıp ölüme terk etmeye zorladı.

Elç.7: 20-21 "O sırada, son derece güzel bir çocuk olan Musa doğdu. Musa, üç ay babasının evinde beslendikten sonra açıkta bırakıldı. Firavunun kızı onu bulup evlat edindi ve kendi oğlu olarak yetiştirdi.

Elç.7: 22 Musa, Mısırlılar'ın bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde, gerek eylemde güçlü biri oldu.

Elç.7: 23 "Kırk yaşını doldurunca Musa'nın yüreğinde öz kardeşleri İsrailoğulları'nın durumunu yakından görme arzusu doğdu.

Elç.7: 24 Onlardan birine haksızlık edildiğini gören Musa, onu savundu. Haksızlığı yapan Mısırlı'yı öldürerek ezilenin öcünü aldı.

Elç.7: 25 'Kardeşlerim Tanrı'nın benim aracılığımla kendilerini kurtaracağını anlarlar' diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar.

Elç.7: 26 Ertesi gün Musa, kavga eden iki İbrani'yle karşılaşınca onları barıştırmak istedi. 'Efendiler' dedi, 'Siz kardeşsiniz. Niye birbirinize haksızlık ediyorsunuz?'

Elç.7: 27 "Ne var ki, soydaşına haksızlık eden kişi Musa'yı yana iterek, 'Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?' dedi.

Elç.7: 28 'Yoksa dün Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?'

Elç.7: 29 Bu söz üzerine Musa Midyan ülkesine kaçtı. Orada gurbette yaşadı ve iki oğul babası oldu.

Elç.7: 30 "Kırk yıl geçtikten sonra Musa'ya, Sina Dağı'nın yakınlarındaki çölde, yanan bir çalının alevleri içinde bir melek göründü.

Elç.7: 31-32 Musa gördüklerine şaştı. Daha yakından bakmak için yaklaştığında, Rab ona şöyle seslendi: 'Senin atalarının Tanrısı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı benim.' Korkuyla titreyen Musa bakmaya cesaret edemedi.

Elç.7: 33 "Sonra Rab, 'Çarıklarını çıkar! Çünkü bastığın yer kutsal topraktır' dedi.

Elç.7: 34 'Mısır'da halkıma yapılan baskıyı yakından gördüm, iniltilerini duydum ve onları kurtarmaya geldim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.'

Elç.7: 35 "Bu Musa, 'Kim seni yönetici ve yargıç atadı?' diye reddettikleri Musa'ydı. Tanrı onu, çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı olarak gönderdi.

Elç.7: 36 Halkı Mısır'dan çıkaran, orada, Kızıldeniz'de ve kırk yıl boyunca çölde belirtiler ve harikalar yapan oydu.

Elç.7: 37 İsrailoğulları'na, 'Tanrı size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak' diyen Musa odur.

Elç.7: 38 Çöldeki topluluğun arasında yaşamış, Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan melekle ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur. Bize iletmek üzere yaşam dolu sözler aldı.

Elç.7: 39 "Ne var ki, atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler, Mısır'a dönmeyi özler oldular.

Elç.7: 40 Harun'a, 'Bize öncülük edecek ilahlar yap' dediler. 'Çünkü bizi Mısır'dan çıkaran o Musa'ya ne oldu bilmiyoruz!'

Elç.7: 41 Ve o günlerde buzağı biçiminde bir put yapıp ona kurban sundular. Kendi elleriyle yaptıkları bu put için bir şenlik düzenlediler.

Elç.7: 42 Bu yüzden Tanrı onlardan yüz çevirip onları göksel cisimlere kulluk etmeye terk etti. Peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi: 'Ey İsrail halkı, Çölde kırk yıl boyunca Bana mı sunular, kurbanlar sundunuz?

Elç.7: 43 Siz Molek'in çadırını Ve ilahınız Refan'ın yıldızını taşıdınız. Tapınmak için yaptığınız putlardı bunlar. Bu yüzden sizi Babil'in

ötesine süreceğim.'

Elç.7: 44 "Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardı. Musa bunu, kendisiyle konuşan Tanrı'nın buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı.

Elç.7: 45 Tanıklık Çadırı'nı önceki kuşaktan teslim alan atalarımız, Yeşu'nun önderliğinde öteki ulusların topraklarını ele geçirdikleri zaman, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları atalarımızın önünden kovan, Tanrı'nın kendisiydi. Çadır Davut'un zamanına dek kaldı.

Elç.7: 46 Tanrı'nın beğenisini kazanmış olan Davut, Yakup'un Tanrısı için bir konut yapmaya izin istedi.

Elç.7: 47 Oysa Tanrı için bir ev yapan Süleyman oldu.

Elç.7: 48-50 "Ne var ki, en yüce Olan, elle yapılmış konutlarda oturmaz. Peygamberin belirttiği gibi, 'Gök tahtım, Yeryüzü ayaklarımın taburesidir. Benim için nasıl bir ev yapacaksınız? Ya da, neresi dinleneceğim yer? Bütün bunları yapan elim değil mi? diyor Rab.'

Elç.7: 51 "Ey dik kafalılar, yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar ! Siz tıpkı atalarınıza benziyorsunuz, her zaman Kutsal Ruh'a karşı direniyorsunuz.

Elç.7: 52-53 Atalarınız peygamberlerin hangisine zulmetmediler ki? Adil Olan'ın geleceğini önceden bildirenleri de öldürdüler. Melekler aracılığıyla buyrulan Yasa'yı alıp da buna uymayan sizler, şimdi de Adil Olan'a ihanet edip O'nu katlettiniz!"

İstefanos'un Taşlanıp Öldürülmesi

Elç.7: 54 Kurul üyeleri bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular, İstefanos'a karşı dişlerini gıcırdattılar.

Elç.7: 55 Kutsal Ruh'la dolu olan İstefanos ise, gözlerini göğe dikip Tanrı'nın görkemini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı gördü.

Elç.7: 56 "Bakın" dedi, "Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun Tanrı'nın sağında durmakta olduğunu görüyorum."

Elç.7: 57 Bunun üzerine kulaklarını tıkayıp çığlıklar atarak hep birlikte İstefanos'a saldırdılar.

Elç.7: 58 Onu kentten dışarı atıp taşa tuttular. İstefanos'a karşı tanıklık etmiş olanlar, kaftanlarını Saul adlı bir gencin ayaklarının dibine bıraktılar.

Elç.7: 59 İstefanos taş yağmuru altında, "Rab İsa, ruhumu al!" diye yakarıyordu.

Elç.7: 60 Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: "Ya Rab, bu günahı onlara yükleme!" Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

BÖLÜM 8

Elç.8: 1 İstefanos'un öldürülmesini Saul da onaylamıştı. O gün Yeruşalim'deki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye'nin her yanına dağıldılar.

Elç.8: 2 Bazı dindar kişiler, İstefanos'u gömdükten sonra onun için büyük yas tuttular.

Elç.8: 3 Saul ise inanlılar topluluğunu kırıp geçiriyordu. Ev ev dolaşarak, kadın erkek demeden imanlıları dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu.

Filipus Samiriye'de

Elç.8: 4 Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı.

Elç.8: 5 Filipus, Samiriye Kenti'ne gidip oradakilere Mesih'i tanıtmaya başladı.

Elç.8: 6 Filipus'u dinleyen ve gerçekleştirdiği belirtileri gören kalabalıklar, hep birlikte onun söylediklerine kulak verdiler.

Elç.8: 7 Birçoklarının içinden kötü ruhlar yüksek sesle haykırarak çıktı; birçok felçli ve kötürüm iyileştirildi.

Elç.8: 8 Ve o kentte büyük sevinç oldu.

Büyücü Simun

Elç.8: 9 Ne var ki, kentte bir süreden beri büyücülük yapan ve Samiriye halkını şaşkına çeviren Simun adlı biri vardı. Simun, büyük adam olduğunu iddia ediyordu.

Elç.8: 10 Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinler, "Büyük Güç dedikleri Tanrı gücü işte budur" derlerdi.

Elç.8: 11 Uzun zamandan beri onları büyücülüğüyle şaşkına çevirdiği için onu dikkatle dinlerlerdi.

Elç.8: 12 Ama Tanrı'nın Egemenliği ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjde'yi duyuran Filipus'un söylediklerine inandıkları zaman, erkekler de kadınlar da vaftiz oldular.

Elç.8: 13 Simun'un kendisi de inanıp vaftiz oldu. Ondan sonra sürekli olarak Filipus'un yanında kaldı. Doğaüstü belirtileri ve yapılan büyük mucizeleri görünce şaşkına döndü.

Elç.8: 14 Yeruşalim'deki elçiler, Samiriye halkının, Tanrı'nın sözünü benimsediğini duyunca Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler.

Elç.8: 15 Petrus'la Yuhanna oraya varınca, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler.

Elç.8: 16 Çünkü Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemişti. Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı, o kadar.

Elç.8: 17 Petrus'la Yuhanna onların üzerine ellerini koyunca, onlar da Kutsal Ruh'u aldılar.

Elç.8: 18-19 Elçilerin bu el koyma hareketiyle Kutsal Ruh'un verildiğini gören Simun onlara para teklif ederek, "Bana da bu yetkiyi verin, kimin üzerine ellerimi koysam Kutsal Ruh'u alsın" dedi.

Elç.8: 20 Petrus, "Paran da yok olsun, sen de!" dedi, "Çünkü Tanrı'nın armağanını parayla elde edebileceğini sandın.

Elç.8: 21 Senin bu işte bir payın, bir hakkın yok. Yüreğin, Tanrı'nın gözünde doğru değildir.

Elç.8: 22 Bu kötülüğünden tövbe et ve Rab'be yalvar, yüreğindeki bu düşünce belki bağışlanır.

Elç.8: 23 Senin kin dolu, kötülüğe tutsak biri olduğunu görüyorum."

Elç.8: 24 Simun, "Benim için Rab'be yalvarın da söylediklerinizden hiçbiri başıma gelmesin" diye karşılık verdi.

Elç.8: 25 Petrus'la Yuhanna tanıklık edip Rab'bin sözünü bildirdikten sonra, Samiriye'nin birçok köyünde de Müjde'yi duyura duyura Yeruşalim'e döndüler.

Filipus ve Etiyopyalı

Elç.8: 26 Bu arada Rab'bin bir meleği Filipus'a şöyle seslendi: "Kalk, güneye doğru, Yeruşalim'den Gazze'ye inen yola, çöl yoluna git."

Elç.8: 27 Filipus da kalkıp gitti. Giderken Etiyopyalı bir hadım gördü. Bu adam Etiyopya Kraliçesi Kandaki'nin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinelerinden sorumluydu. Yeruşalim'e, tapınmaya gelmişti.

Elç.8: 28 Geri dönerken arabasında oturmuş, Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nı okuyordu.

Elç.8: 29 Ruh Filipus'a, "Git" dedi, "Şu arabaya yetiş."

Elç.8: 30 Filipus koşup arabanın yanına geldi ve hadımın Peygamber Yeşaya'yı okumakta olduğunu işitti. "Acaba okuduklarını anlıyor musun?" diye sordu.

Elç.8: 31 Hadım, "Biri bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim ki?" diyerek Filipus'un arabaya binip yanına oturmasını rica etti.

Elç.8: 32 Kutsal Yazılar'dan okuduğu bölüm şuydu: "Koyun gibi kesime götürüldü; Kırkıcının önünde kuzu nasıl ses çıkarmazsa, O da öylece ağzını açmadı.

Elç.8: 33 Aşağılandığında adalet O'ndan esirgendi. O'nun soyunu kim anacak? Çünkü yeryüzündeki yaşamına son verildi."

Elç.8: 34 Hadım Filipus'a, "Lütfen açıklar mısın, peygamber kimden söz ediyor, kendisinden mi, bir başkasından mı?" diye sordu.

Elç.8: 35 Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazılar'ın bu bölümünden başlayarak ona İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdi.

Elç.8: 36-37 Yolda giderlerken su bulunan bir yere geldiler. Hadım, "Bak, burada su var" dedi. "Vaftiz olmama ne engel var?"

Elç.8: 38 Sonra arabanın durmasını buyurdu. Filipus'la hadım birlikte suya girdiler ve Filipus hadımı vaftiz etti.

Elç.8: 39 Sudan çıktıkları zaman Rab'bin Ruhu Filipus'u hemen oradan uzaklaştırdı. Filipus'u bir daha görmeyen hadım sevinç içinde yoluna devam etti.

Elç.8: 40 Filipus ise kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Sezariye'ye varıncaya dek bütün kentleri dolaşarak Müjde'yi duyurdu.

BÖLÜM 9

İsa Saul'a Görünüyor

Elç.9: 1-2 Saul ise Rab'bin öğrencilerine karşı hâlâ tehdit ve ölüm soluyordu. Başkâhine gitti, Şam'daki havralara verilmek üzere mektuplar yazmasını istedi. Orada İsa'nın yolunda yürüyen kadın erkek, kimi bulsa tutuklayıp Yeruşalim'e getirmek niyetindeydi.

Elç.9: 3 Yol alıp Şam'a yaklaştığı sırada, birdenbire gökten gelen bir ışık çevresini aydınlattı.

Elç.9: 4 Yere yıkılan Saul, bir sesin kendisine, "Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?" dediğini işitti.

Elç.9: 5 Saul, "Ey Efendim, sen kimsin?" dedi. "Ben senin zulmettiğin İsa'yım" diye yanıt geldi.

Elç.9: 6 "Haydi kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirilecek."

Elç.9: 7 Saul'la birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutuldu, oldukları yerde kalakaldılar. Sesi duydularsa da, kimseyi göremediler.

Elç.9: 8 Saul yerden kalktı, ama gözlerini açtığında hiçbir şey göremiyordu. Sonra kendisini elinden tutup Şam'a götürdüler.

Elç.9: 9 Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul hiçbir şey yiyip içmedi.

Elç.9: 10 Şam'da Hananya adında bir İsa öğrencisi vardı. Bir görümde Rab ona, "Hananya!" diye seslendi. "Buradayım, ya Rab" dedi Hananya.

Elç.9: 11 Rab ona, "Kalk" dedi, "Doğru Sokak denilen sokağa git ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Şu anda orada dua ediyor.

Elç.9: 12 Görümünde yanına Hananya adlı birinin geldiğini ve gözlerini açmak için ellerini kendisinin üzerine koyduğunu görmüştür."

Elç.9: 13 Hananya şöyle karşılık verdi: "Ya Rab, birçoklarının bu adam hakkında neler anlattıklarını duydum. Yeruşalim'de senin kutsallarına nice kötülük yapmış!

Elç.9: 14 Burada da senin adını anan herkesi tutuklamak için başkâhinlerden yetki almıştır."

Elç.9: 15 Rab ona, "Git!" dedi. "Bu adam, benim adımı öteki uluslara , krallara ve İsrailoğulları'na duyurmak üzere seçilmiş bir aracımdır.

Elç.9: 16 Benim adım uğruna ne kadar sıkıntı çekmesi gerekeceğini ona göstereceğim."

Elç.9: 17 Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saul'un üzerine koydu. "Saul kardeş" dedi, "Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh'la dolasın diye beni yolladı."

Elç.9: 18 O anda Saul'un gözlerinden balık pulunu andıran şeyler düştü. Saul yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz oldu.

Elç.9: 19 Sonra yemek yiyip kuvvet buldu. Saul, Şam'da ve Yeruşalim'de Saul birkaç gün Şam'daki öğrencilerin yanında kaldı.

Elç.9: 20 Havralarda İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu hemen duyurmaya başladı.

Elç.9: 21 Onu duyanların hepsi şaşkına döndü. "Yeruşalim'de bu adı ananları kırıp geçiren adam bu değil mi? Buraya da, öylelerini tutuklayıp başkâhinlere götürmek amacıyla gelmedi mi?" diyorlardı.

Elç.9: 22 Saul ise günden güne güçleniyordu. İsa'nın Mesih olduğuna dair kanıtlar göstererek Şam'da yaşayan Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu.

Elç.9: 23 Aradan günler geçti. Yahudiler Saul'u öldürmek için bir düzen kurdular.

Elç.9: 24 Ne var ki, kurdukları düzenle ilgili haber Saul'a ulaştı. Yahudiler onu öldürmek için gece gündüz kentin kapılarını gözlüyorlardı.

Elç.9: 25 Ama Saul'un öğrencileri geceleyin kendisini aldılar, kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe içinde aşağı indirdiler.

Elç.9: 26 Saul Yeruşalim'e varınca oradaki öğrencilere katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor, İsa'nın öğrencisi olduğuna inanamıyorlardı.

Elç.9: 27 O zaman Barnaba onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul'un Şam yolunda Rab'bi nasıl gördüğünü, Rab'bin de onunla konuştuğunu, Şam'da ise onun İsa adını nasıl korkusuzca duyurduğunu anlattı.

Elç.9: 28 Böylelikle Saul, Yeruşalim'de girip çıktıkları her yerde öğrencilerle birlikte bulunarak Rab'bin adını korkusuzca duyurmaya başladı.

Elç.9: 29 Dili Grekçe olan Yahudiler'le konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmeyi tasarlıyorlardı.

Elç.9: 30 Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürüp oradan Tarsus'a yolladılar.

Elç.9: 31 Bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye'deki inanlılar topluluğu esenliğe kavuştu. Gelişen ve Rab korkusu içinde yaşayan topluluk Kutsal Ruh'un yardımıyla sayıca büyüyordu.

Eneas ve Tabita

Elç.9: 32 Bu arada her tarafı dolaşan Petrus, Lidda'da yaşayan kutsallara da uğradı.

Elç.9: 33 Orada Eneas adında birine rastladı. Eneas felçliydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı.

Elç.9: 34 Petrus ona, "Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor" dedi. "Kalk, yatağını topla." Eneas hemen ayağa kalktı.

Elç.9: 35 Lidda ve Şaron'da yaşayan herkes onu gördü ve Rab'be döndü.

Elç.9: 36 Yafa'da, İsa öğrencisi olan Tabita adında bir kadın vardı. Tabita, ceylan anlamına gelir. Bu kadın her zaman iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi.

Elç.9: 37 O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkayıp üst kattaki odaya koydular.

Elç.9: 38 Lidda Yafa'ya yakın olduğundan, Petrus'un Lidda'da bulunduğunu duyan öğrenciler ona iki kişi yollayıp, "Vakit kaybetmeden yanımıza gel" diye yalvardılar.

Elç.9: 39 Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Eve varınca onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dul kadınlar ağlayarak Petrus'un

çevresinde toplandılar. Ona, Ceylan'ın kendileriyle birlikteyken diktiği entarilerle üstlükleri gösterdiler.

Elç.9: 40 Petrus, herkesi dışarı çıkarttı, diz çöküp dua etti. Sonra ölüye doğru dönerek, "Tabita, kalk" dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus'u görünce doğrulup oturdu.

Elç.9: 41 Petrus elini uzatarak onu ayağa kaldırdı. Sonra kutsallarla dul kadınları çağırdı, Ceylan'ı diri olarak onlara teslim etti.

Elç.9: 42 Bu olayın haberi bütün Yafa'ya yayıldı ve birçokları Rab'be inandı.

Elç.9: 43 Petrus uzunca bir süre Yafa'da, Simun adında bir dericinin evinde kaldı.

BÖLÜM 10

İman Eden Yüzbaşı

Elç.10: 1 Sezariye'de Kornelius adında bir adam vardı. "İtalyan" taburunda yüzbaşıydı.

Elç.10: 2 Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı Tanrı'dan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrı'ya sürekli dua ederdi.

Elç.10: 3 Bir gün saat üç sularında, bir görümde Tanrı'nın bir meleğinin kendisine geldiğini açıkça gördü. Melek ona, "Kornelius" diye seslendi.

Elç.10: 4 Kornelius korku içinde gözlerini ona dikti, "Ne var, efendim?" dedi. Melek ona şöyle dedi: "Duaların ve sadakaların anılmak üzere Tanrı katına ulaştı.

Elç.10: 5 Şimdi Yafa'ya adam yolla, Petrus olarak da tanınan Simun'u çağırt.

Elç.10: 6 Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simun adlı bir dericinin yanında kalıyor."

Elç.10: 7 Kendisiyle konuşan melek uzaklaştıktan sonra Kornelius, iki uşağıyla özel yardımcılarından dindar bir askeri çağırdı.

Elç.10: 8 Kendilerine her şeyi anlattıktan sonra onları Yafa'ya gönderdi.

Petrus'un Görümü

Elç.10: 9 Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırlarken, saat on iki sularında Petrus dua etmek için dama çıktı.

Elç.10: 10 Acıkınca da yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti.

Elç.10: 11 Göğün açıldığını ve büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtılarak yeryüzüne indirildiğini gördü.

Elç.10: 12 Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı.

Elç.10: 13 Bir ses ona, "Kalk Petrus, kes ve ye!" dedi.

Elç.10: 14 "Asla olmaz, ya Rab!" dedi Petrus. "Hiçbir zaman bayağı ya da murdar herhangi bir şey yemedim."

Elç.10: 15 Ses tekrar, ikinci kez duyuldu; Petrus'a, "Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme" dedi.

Elç.10: 16 Bu, üç kez tekrarlandı. Sonra çarşafı andıran nesne hemen göğe alındı.

Elç.10: 17 Petrus şaşkınlık içindeydi. Gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini düşünürken, Kornelius'un gönderdiği adamlar sora sora Simun'un evinin kapısına kadar geldiler.

Elç.10: 18 Evdekilere seslenerek, "Petrus diye tanınan Simun burada mı kalıyor?" diye sordular.

Elç.10: 19 Petrus hâlâ görümün anlamını düşünürken Ruh ona, "Bak, üç kişi seni arıyor" dedi.

Elç.10: 20 "Haydi kalk, aşağı in. Hiç çekinmeden onlarla git. Çünkü onları ben gönderdim."

Elç.10: 21 Petrus aşağı inip adamlara, "Aradığınız kişi benim" dedi. "Gelişinizin sebebi ne acaba?"

Elç.10: 22 "Doğru ve Tanrı'dan korkan, bütün Yahudi ulusunca iyiliğiyle tanınan, Kornelius adında bir yüzbaşı var" dediler. "Kutsal bir melek ona, seni evine çağırtıp senin söyleyeceklerini dinlemesini buyurdu."

Elç.10: 23 Bunun üzerine Petrus onları içeri alıp konuk etti.

Petrus, Kornelius'un Evinde

Ertesi gün Petrus kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafa'daki kardeşlerden bazıları da ona katıldı.

Elç.10: 24 İkinci gün Sezariye'ye vardılar. Bu arada Kornelius, akraba ve yakın dostlarını toplamış onları bekliyordu.

Elç.10: 25 Eve giren Petrus'u karşıladı, tapınırcasına ayaklarına kapandı.

Elç.10: 26 Petrus ise onu ayağa kaldırarak, "Kalk, ben de insanım" dedi.

Elç.10: 27 Petrus Kornelius'la konuşa konuşa içeri girdiğinde birçok insanın toplanmış olduğunu gördü.

Elç.10: 28 Onlara şöyle dedi: "Bir Yahudi'nin başka ulustan biriyle ilişki kurmasının, onu ziyaret etmesinin töremize aykırı olduğunu bilirsiniz. Oysa Tanrı bana, hiç kimseye bayağı ya da murdar dememem gerektiğini gösterdi.

Elç.10: 29 Bu nedenle, çağrıldığım zaman hiç itiraz etmeden geldim. Şimdi, beni ne amaçla çağırttığınızı sorabilir miyim?"

Elç.10: 30 Kornelius, "Üç gün önce bu sıralarda, saat üçte evimde dua ediyordum" dedi. "Birdenbire, parlak giysili bir adam önüme çıkıverdi.

Elç.10: 31 'Kornelius' dedi, 'Tanrı senin duanı işitti, verdiğin sadakaları andı.

Elç.10: 32 Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun'u çağırt. O, deniz kıyısında oturan derici Simun'un evinde kalıyor.'

Elç.10: 33 Bunun üzerine sana hemen adam yolladım. Sen de lütfedip geldin. İşte şimdi biz hepimiz, Rab'bin sana buyurduğu her şeyi dinlemek üzere Tanrı'nın önünde toplanmış bulunuyoruz."

Elç.10: 34-35 O zaman Petrus söz alıp şöyle dedi: "Tanrı'nın insanlar arasında ayrım yapmadığını, ama kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi, ulusuna bakmaksızın kabul ettiğini gerçekten anlıyorum.

Elç.10: 36 Tanrı'nın, herkesin Rabbi olan İsa Mesih aracılığıyla esenliği müjdeleyerek İsrailoğulları'na ilettiği bildiriden haberiniz vardır.

Elç.10: 37-38 Yahya'nın vaftiz çağrısından sonra Celile'den başlayarak bütün Yahudiye'de meydana gelen olayları, Tanrı'nın, Nasıralı İsa'yı nasıl Kutsal Ruh'la ve kudretle meshettiğini

biliyorsunuz. İsa her yanı dolaşarak iyilik yapıyor, İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi.

Elç.10: 39 "Biz İsa'nın, Yahudiler'in ülkesinde ve Yeruşalim'de yaptıklarının hepsine tanık olduk. O'nu çarmıha gerip öldürdüler.

Elç.10: 40 Ama Tanrı O'nu üçüncü gün diriltti ve açıkça görünmesini sağladı.

Elç.10: 41 İsa halkın tümüne değil de, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklara -ölümden dirilmesinden sonra kendisiyle birlikte yiyip içen bizlere- göründü.

Elç.10: 42 Tanrı tarafından ölülerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu.

Elç.10: 43 Peygamberlerin hepsi O'nunla ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanır."

Elç.10: 44 Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi.

Elç.10: 45 Petrus'la birlikte gelen Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh armağanının öteki uluslardan olanların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar.

Elç.10: 46-47 Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrı'yı yücelttiklerini duyuyorlardı. O zaman Petrus, "Bunlar, tıpkı bizim gibi Kutsal Ruh'u almışlar. Suyla vaftiz olmalarına kim engel olabilir?" dedi.

Elç.10: 48 Böylelikle onların İsa Mesih adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus'a, birkaç gün yanlarında kalması için ricada bulundular.

BÖLÜM 11

Petrus'un Açıklamaları

Elç.11: 1 Elçilerle bütün Yahudiye'deki kardeşler, öteki ulusların da Tanrı'nın sözünü kabul ettiklerini duydular.

Elç.11: 2 Ama Petrus Yeruşalim'e gittiği zaman sünnet yanlıları onu eleştirdiler.

Elç.11: 3 "Sünnetsiz kişilerin evine gidip yemek yemişsin!" dediler.

Elç.11: 4 Petrus baştan başlayarak olanları tek tek onlara anlattı.

Elç.11: 5 "Ben Yafa Kenti'nde dua ediyordum" dedi. "Kendimden geçerek bir görüm gördüm. Büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtıldığını, bunun gökten inip benim bulunduğum yere kadar geldiğini gördüm.

Elç.11: 6 Gözlerimi çarşafa dikip dikkatle baktım. Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan dört ayaklılar, yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm.

Elç.11: 7 Sonra bir sesin bana, 'Kalk, Petrus, kes ve ye!' dediğini işittim.

Elç.11: 8 "'Asla olmaz, ya Rab!' dedim. 'Ağzıma hiçbir zaman bayağı ya da murdar bir şey girmedi.'

Elç.11: 9 "Ses ikinci kez gökten geldi: 'Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme' dedi.

Elç.11: 10 Bu, üç kez tekrarlandı; sonra her şey yeniden göğe alındı.

Elç.11: 11 "Tam o sırada Sezariye'den bana gönderilen üç kişi, bulunduğumuz evin önünde durdular.

Elç.11: 12 Ruh bana, ayrım gözetmeden onlarla birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler, varıp adamın evine girdik.

Elç.11: 13 Adam bize, evinde beliren meleği nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: 'Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun'u çağırt.

Elç.11: 14 O sana, senin ve bütün ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek.'

Elç.11: 15 "Ben konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi, onların da üzerine indi.

Elç.11: 16 O zaman Rab'bin söylediği şu sözü anımsadım: 'Yahya suyla vaftiz etti, sizler ise Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.'

Elç.11: 17 Böylelikle Tanrı, Rab İsa Mesih'e inanmış olan bizlere verdiği armağanın aynısını onlara verdiyse, ben kimim ki Tanrı'ya karşı koyayım?"

Elç.11: 18 Bunları dinledikten sonra yatıştılar. Tanrı'yı yücelterek şöyle dediler: "Demek ki Tanrı, tövbe etme ve yaşama kavuşma fırsatını öteki uluslara da vermiştir."

Antakya'daki İmanlılar

Elç.11: 19 İstefanos'un öldürülmesiyle başlayan baskı sonucu dağılan imanlılar, Fenike, Kıbrıs ve Antakya'ya kadar gittiler. Tanrı sözünü sadece Yahudiler'e duyuruyorlardı.

Elç.11: 20 Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazı adamlar Antakya'ya gidip Grekler'le de konuşmaya başladılar. Onlara Rab İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdiler.

Elç.11: 21 Onların arasında etkin olan Rab'bin gücü sayesinde çok sayıda kişi inanıp Rab'be döndü.

Elç.11: 22 Olup bitenlerin haberi, Yeruşalim'deki kiliseye ulaştı. Bunun üzerine imanlılar Barnaba'yı Antakya'ya gönderdiler.

Elç.11: 23-24 Kutsal Ruh'la ve imanla dolu, iyi bir adam olan Barnaba, Antakya'ya varıp Tanrı lütfunun meyvelerini görünce sevindi. Herkesi, candan ve yürekten Rab'be bağlı kalmaya özendirdi. Sonuç olarak Rab'be daha birçok kişi kazanıldı.

Elç.11: 25-26 Sonra Barnaba, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti. Onu bulunca da Antakya'ya getirdi. Böylece Barnaba'yla Saul bir yıl boyunca oradaki inanlılar topluluğuyla bir araya gelerek büyük bir kitleyi eğittiler. Öğrencilere ilk kez Antakya'da Mesihçiler adı verildi.

Elç.11: 27 O günlerde Yeruşalim'den Antakya'ya bazı peygamberler geldi.

Elç.11: 28 Bunlardan Hagavos adlı biri ortaya çıkıp bütün dünyada şiddetli bir kıtlık olacağını Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kıtlık, Klavdius'un imparatorluğu sırasında oldu.

Elç.11: 29 Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere gönderilmek üzere yardım toplamayı kararlaştırdılar.

Elç.11: 30 Bu kararı yerine getirip bağışlarını Barnaba ve Saul'un eliyle kilisenin ihtiyarlarına gönderdiler.

BÖLÜM 12

Petrus'un Hapisten Kaçışı

Elç.12: 1 O sırada kral Hirodes , kiliseden bazı kişilere eziyet etmeye başladı.

Elç.12: 2 Yuhanna'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürttü.

Elç.12: 3 Yahudiler'in bundan memnun kaldığını görünce ardından Petrus'u da yakalattı. Bunu, Mayasız Ekmek Bayramı sırasında yaptı.

Elç.12: 4 Petrus'u tutuklatıp hapse attırdı ve dörder kişilik dört takım askerin gözetimine teslim etti. Fısıh Bayramı'ndan sonra onu halkın önünde yargılamak niyetindeydi.

Elç.12: 5 Bu nedenle Petrus hapiste tutuldu. Ama inanlılar topluluğu onun için Tanrı'ya hararetle dua ediyordu.

Elç.12: 6 Petrus, Hirodes'in kendisini yargılayacağı günden önceki gece, çift zincirle bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapıda duran nöbetçiler de zindanın güvenliğini sağlıyordu.

Elç.12: 7 Birdenbire Rab'bin bir meleği göründü ve hücrede bir ışık parladı. Melek, Petrus'un böğrüne dokunup onu uyandırdı. "Çabuk, kalk!" dedi. O anda zincirler Petrus'un bileklerinden düştü.

Elç.12: 8 Melek ona, "Kuşağını bağla, çarıklarını giy" dedi. Petrus da söyleneni yaptı. "Abanı giy, beni izle" dedi melek.

Elç.12: 9 Petrus onu izleyerek dışarı çıktı. Ama meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görüm gördüğünü sanıyordu.

Elç.12: 10 Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçerek kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı, önlerinde kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca yürüdüler, sonra melek ansızın Petrus'un yanından ayrıldı.

Elç.12: 11 O zaman kendine gelen Petrus, "Rab'bin bana meleğini gönderdiğini şimdi gerçekten anlıyorum" dedi. "O beni Hirodes'in

elinden ve Yahudi halkının uğrayacağımı umduğu bütün belalardan kurtardı."

Elç.12: 12 Petrus olanların farkına varınca Markos diye tanınan Yuhanna'nın annesi Meryem'in evine gitti. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu.

Elç.12: 13 Petrus'un dış kapıyı çalması üzerine Roda adlı bir hizmetçi kız kapıya bakmaya gitti.

Elç.12: 14 Petrus'un sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan tekrar içeri koşarak, "Petrus kapıda duruyor!" diye haber verdi.

Elç.12: 15 "Çıldırmışsın sen!" dediler ona. Ama kız üsteleyince, "Onun meleği olmalı" dediler.

Elç.12: 16 Petrus ise kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu görünce şaşıp kaldılar.

Elç.12: 17 Petrus, eliyle susmalarını işaret ederek Rab'bin onu zindandan nasıl çıkardığını anlattı. Sonra, "Bu haberleri Yakup'la öbür kardeşlere iletin" diyerek oradan ayrılıp başka bir yere gitti.

Elç.12: 18 Askerler sabahleyin büyük bir telaşa kapıldılar. Birbirlerine, "Petrus'a ne oldu?" diye sordular.

Elç.12: 19 Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri için buyruk verdi.

Kral Hirodes'in Ölümü

Bundan sonra Hirodes, Yahudiye'den Sezariye'ye gidip bir süre orada kaldı.

Elç.12: 20 Bu arada Sur ve Sayda halklarına ateş püskürüyordu. Bunlar birleşip kendisiyle görüşmeye geldiler. Önce kralın başdanışmanı Vlastus'u kendi taraflarına çekerek barış isteğinde bulundular. Çünkü kendi ülkelerinin gereksindiği yiyecekler kralın ülkesinden sağlanıyordu.

Elç.12: 21 Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtına oturarak halka bir konuşma yaptı.

Elç.12: 22 Halk, "Bu bir insanın sesi değil, bir ilahın sesidir!" diye bağırıyordu.

Elç.12: 23 O anda Rab'bin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Tanrı'ya ait olan yüceliği kendine mal etmişti. İçi kurtlarca kemirilerek can verdi.

Elç.12: 24 Tanrı'nın sözü ise yayılıyor, etkisini artırıyordu.

Elç.12: 25 Görevlerini tamamlayan Barnaba'yla Saul, Markos diye tanınan Yuhanna'yı yanlarına alarak Yeruşalim'den döndüler.

BÖLÜM 13

Barnaba'yla Saul'un Görevlendirilmesi

Elç.13: 1 Antakya'daki kilisede peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnaba, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodes'le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul.

Elç.13: 2 Bunlar Rab'be tapınıp oruç tutarlarken Kutsal Ruh kendilerine şöyle dedi: "Barnaba'yla Saul'u, kendilerini çağırmış olduğum görev için bana ayırın."

Elç.13: 3 Böylece oruç tutup dua ettikten sonra, Barnaba'yla Saul'un üzerine ellerini koyup onları yolcu ettiler.

Kıbrıs'ta

Elç.13: 4 Kutsal Ruh'un buyruğuyla yola çıkan Barnaba'yla Saul, Selefkiye'ye gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler.

Elç.13: 5 Salamis'e varınca Yahudiler'in havralarında Tanrı'nın sözünü duyurmaya başladılar. Yuhanna'yı da yardımcı olarak yanlarına almışlardı.

Elç.13: 6 Adayı baştan başa geçerek Baf'a geldiler. Orada büyücü ve sahte peygamber Baryeşu adında bir Yahudi'yle karşılaştılar.

Elç.13: 7-8 Baryeşu, Vali Sergius Pavlus'a yakın biriydi. Akıllı bir kişi olan vali, Barnaba'yla Saul'u çağırtıp Tanrı'nın sözünü dinlemek istedi. Ne var ki Baryeşu büyücü anlamına gelen öbür adıyla Elimas- onlara karşı koyarak valiyi iman etmekten caydırmaya çalıştı.

Elç.13: 9-10 Ama Kutsal Ruh'la dolan Saul, yani Pavlus, gözlerini Elimas'a dikerek, "Ey İblis'in oğlu!" dedi. "Yüreğin her türlü hile ve sahtekârlıkla dolu; doğru olan her şeyin düşmanısın. Rab'bin düz yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin?

Elç.13: 11 İşte şimdi Rab'bin eli sana karşı kalktı. Kör olacaksın, bir süre gün ışığını göremeyeceksin." O anda adamın üzerine bir sis, bir karanlık çöktü. Dört dönerek, elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini aramaya başladı.

Elç.13: 12 Olanları gören vali, Rab'le ilgili öğretiyi hayranlıkla karşıladı ve iman etti.

Pisidya Sınırındaki Antakya'da

Elç.13: 13 Pavlus'la beraberindekiler Baf'tan denize açılıp Pamfilya bölgesinin Perge Kenti'ne gittiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yeruşalim'e döndü.

Elç.13: 14 Onlar Perge'den yollarına devam ederek Pisidya sınırındaki Antakya'ya geçtiler. Şabat Günü havraya girip oturdular.

Elç.13: 15 Kutsal Yasa ve peygamberlerin yazıları okunduktan sonra, havranın yöneticileri onlara, "Kardeşler, halka verecek bir öğüdünüz varsa buyurun, konuşun" diye haber yolladılar.

Elç.13: 16 Pavlus ayağa kalktı, eliyle bir işaret yaparak, "Ey İsrailliler ve Tanrı'dan korkan yabancılar, dinleyin" dedi.

Elç.13: 17-18 "Bu halkın, yani İsrail'in Tanrısı, bizim atalarımızı seçti ve Mısır'da gurbette yaşadıkları süre içinde onları büyük bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı, çölde yaklaşık kırk yıl onlara katlandı.

Elç.13: 19-20 Kenan ülkesinde yenilgiye uğrattığı yedi ulusun topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Bütün bunlar aşağı yukarı dört yüz elli yıl sürdü. "Sonra Tanrı, Peygamber Samuel'in zamanına kadar onlar için hakimler yetiştirdi.

Elç.13: 21 Halk bir kral isteyince, Tanrı onlar için Benyamin oymağından Kiş oğlu Saul'u yetiştirdi. Saul kırk yıl krallık yaptı.

Elç.13: 22 Tanrı, onu tahttan indirdikten sonra onlara kral olarak Davut'u başa geçirdi. Onunla ilgili şu tanıklıkta bulundu: 'İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar.'

Elç.13: 23 Tanrı, verdiği sözü tutarak bu adamın soyundan İsrail'e bir Kurtarıcı, İsa'yı gönderdi.

Elç.13: 24 İsa'nın gelişinden önce Yahya, bütün İsrail halkını, tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı.

Elç.13: 25 Yahya görevini tamamlarken şöyle diyordu: 'Beni kim sanıyorsunuz? Ben Mesih değilim. Ama O benden sonra geliyor. Ben O'nun ayağındaki çarığın bağını çözmeye bile layık değilim.'

Elç.13: 26 "Kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve Tanrı'dan korkan yabancılar, bu kurtuluş bildirisi bize gönderildi.

Elç.13: 27 Çünkü Yeruşalim'de yaşayanlar ve onların yöneticileri İsa'yı reddettiler. O'nu mahkûm etmekle her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirmiş oldular.

Elç.13: 28 O'nda ölüm cezasını gerektiren herhangi bir suç bulamadıkları halde, Pilatus'tan O'nun idamını istediler.

Elç.13: 29 O'nunla ilgili yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra O'nu çarmıhtan indirip mezara koydular.

Elç.13: 30 Ama Tanrı O'nu ölümden diriltti.

Elç.13: 31 İsa, daha önce kendisiyle birlikte Celile'den Yeruşalim'e gelenlere günlerce göründü. Bu kişiler şimdi halka O'nun tanıklığını yapıyor.

Elç.13: 32-33 "Biz de size Müjde'yi duyuruyoruz: Tanrı İsa'yı diriltmekle, atalarımıza verdiği sözü, onların çocukları olan bizler için

yerine getirmiştir. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi: 'Sen benim Oğlum'sun, Bugün ben sana Baba oldum.'

Elç.13: 34 "Tanrı, O'nu asla çürümemek üzere ölümden diriltti̇ğini şu sözlerle belirtmiştir: 'Size, Davut'a söz verdiğim Kutsal ve güvenilir nimetleri vereceğim.'

Elç.13: 35 "Bunun için başka bir yerde de şöyle der: 'Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.'

Elç.13: 36 "Davut, kendi kuşağında Tanrı'nın amacı uyarınca hizmet ettikten sonra gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti.

Elç.13: 37 Oysa Tanrı'nın diriltti̇ği Kişi'nin bedeni çürümedi.

Elç.13: 38-39 Dolayısıyla kardeşler, şunu bilin ki, günahların bu Kişi aracılığıyla bağışlanacağı size duyurulmuş bulunuyor. Şöyle ki, iman eden herkes, Musa'nın Yasası'yla aklanamadığınız her suçtan O'nun aracılığıyla aklanır.

Elç.13: 40-41 Dikkat edin, peygamberlerin sözünü ettiği şu durum sizin başınıza gelmesin: 'Bakın, siz alay edenler, Şaşkına dönüp yok olun! Sizin gününüzde bir iş yapıyorum, Öyle bir iş ki, biri size anlatsa inanmazsınız.'"

Elç.13: 42 Pavlus'la Barnaba havradan çıkarken halk onları, bir sonraki Şabat Günü aynı konular üzerinde konuşmaya çağırdı.

Elç.13: 43 Havradaki topluluk dağılınca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı'ya tapan yabancılardan birçoğu onların ardından gitti. Pavlus'la Barnaba onlarla konuşarak onları devamlı Tanrı'nın lütfunda yaşamaya özendirdiler.

Elç.13: 44 Ertesi Şabat Günü kent halkının hemen hemen tümü Rab'bin sözünü dinlemek için toplanmıştı.

Elç.13: 45 Kalabalığı gören Yahudiler büyük bir kıskançlık içinde, küfürlerle Pavlus'un söylediklerine karşı çıktılar.

Elç.13: 46 Pavlus'la Barnaba ise cesaretle karşılık verdiler: "Tanrı'nın sözünü ilk önce size bildirmemiz gerekiyordu. Siz onu reddettiğinize ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinize göre, biz şimdi öteki uluslara gidiyoruz.

Elç.13: 47 Çünkü Rab bize şöyle buyurmuştur: 'Yeryüzünün dört bucağına kurtuluş götürmen için Seni uluslara ışık yaptım.'"

Elç.13: 48 Öteki uluslardan olanlar bunu işitince sevindiler ve Rab'bin sözünü yücelttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti.

Elç.13: 49 Böylece Rab'bin sözü bütün yörede yayıldı.

Elç.13: 50 Ne var ki Yahudiler, Tanrı'ya tapan saygın kadınlarla kentin ileri gelen erkeklerini kışkırttılar, Pavlus'la Barnaba'ya karşı bir baskı hareketi başlatıp onları bölge sınırlarının dışına attılar.

Elç.13: 51 Bunun üzerine Pavlus'la Barnaba, onlara bir uyarı olsun diye ayaklarının tozunu silkerek Konya'ya gittiler.

Elç.13: 52 Öğrenciler ise sevinç ve Kutsal Ruh'la doluydu.

BÖLÜM 14

Konya'da

Elç.14: 1 Aynı şekilde Konya'da da Yahudiler'in havrasına giren Pavlus'la Barnaba öyle etkili konuştular ki, hem Yahudiler'den hem de Grekler'den çok kişi iman etti.

Elç.14: 2 Ama inanmayan Yahudiler, öteki uluslardan olanları kardeşlere karşı kışkırtarak zihinlerini bulandırdılar.

Elç.14: 3 Orada uzunca bir süre kalan Pavlus'la Barnaba, Rab hakkında cesaretle konuşuyorlardı. Rab de onlara belirtiler ve harikalar yapma gücü vererek kendi lütfunu açıklayan bildiriyi doğruladı.

Elç.14: 4 Kent halkı ikiye bölündü. Bazıları Yahudiler'in, bazıları da elçilerin tarafını tuttu.

Elç.14: 5 Yahudiler'le öteki uluslardan olanlar ve bunların yöneticileri, elçileri hırpalayıp taşa tutmak için düzen kurdular.

Elç.14: 6-7 Bunu öğrenen Pavlus'la Barnaba, Likaonya'nın Listra ve Derbe kentlerine ve çevre bölgeye kaçarak oralarda da Müjde'yi yaydılar.

Listra ve Derbe'de

Elç.14: 8 Listra'da, ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğuştan kötürümdü, hiç yürüyemiyordu.

Elç.14: 9-10 Pavlus'un söylediklerini dinledi. Onu dikkatle süzen Pavlus, iyileştirilebileceğine imanı olduğunu görerek yüksek sesle ona, "Kalk, ayaklarının üzerinde dur!" dedi. Adam yerinden fırlayıp yürümeye başladı.

Elç.14: 11 Pavlus'un ne yaptığını gören halk Likaonya dilinde, "Tanrılar insan kılığına girip yanımıza inmiş!" diye haykırdı.

Elç.14: 12 Barnaba'ya Zeus , Pavlus'a da konuşmada öncülük ettiği için Hermes adını taktılar.

Elç.14: 13 Kentin hemen dışında bulunan Zeus Tapınağı'nın kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi, halkla birlikte elçilere kurban sunmak istedi.

Elç.14: 14 Ne var ki elçiler, Barnaba'yla Pavlus, bunu duyunca giysilerini yırtarak kalabalığın içine daldılar.

Elç.14: 15 "Efendiler, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" diye bağırdılar. "Biz de sizin gibi insanız, aynı yaradılışa sahibiz. Size müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylerden vazgeçmeye, yeri, göğü, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratan, yaşayan Tanrı'ya dönmeye çağırıyoruz.

Elç.14: 16 Geçmiş çağlarda Tanrı, bütün ulusların kendi yollarından gitmelerine izin verdi.

Elç.14: 17 Yine de kendini tanıksız bırakmadı. Size iyilik ediyor. Gökten yağmur yağdırıyor, çeşitli ürünleriyle mevsimleri düzenliyor, sizi yiyecekle doyurup yüreklerinizi sevinçle dolduruyor."

Elç.14: 18 Bu sözlerle bile halkın kendilerine kurban sunmasını güçlükle engelleyebildiler.

Elç.14: 19 Ne var ki, Antakya ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler, halkı kendi taraflarına çekerek Pavlus'u taşladılar; onu ölmüş sanarak kentin dışına sürüklediler.

Elç.14: 20 Ama öğrenciler çevresinde toplanınca Pavlus ayağa kalkıp kente döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe'ye gitti.

Elç.14: 21-22 O kentte de Müjde'yi duyurup birçok öğrenci edindiler. Antakya'ya Dönüş Pavlus'la Barnaba daha sonra Listra, Konya ve Antakya'ya dönerek öğrencileri ruhça pekiştirdiler, imana bağlı kalmaları için onlara cesaret verdiler. "Tanrı'nın Egemenliği'ne , birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir" diyorlardı.

Elç.14: 23 İmanlılar için her kilisede ihtiyarlar seçtiler. Dua ve oruçla onları, inandıkları Rab'be emanet ettiler.

Elç.14: 24 Pisidya bölgesinden geçerek Pamfilya'ya geldiler.

Elç.14: 25 Perge'de Tanrı sözünü bildirdikten sonra Antalya'ya gittiler.

Elç.14: 26 Oradan gemiyle, artık tamamlamış bulundukları görev için Tanrı'nın lütfuna emanet edildikleri yer olan Antakya'ya döndüler.

Elç.14: 27 Oraya vardıklarında inanlılar topluluğunu bir araya getirip Tanrı'nın kendileri aracılığıyla neler yaptığını, öteki uluslara iman kapısını nasıl açtığını anlattılar.

Elç.14: 28 Oradaki öğrencilerin yanında uzun bir süre kaldılar.

BÖLÜM 15

Yeruşalim'deki Toplantı

Elç.15: 1 Yahudiye'den gelen bazı kişiler Antakya'daki kardeşlere, "Siz Musa'nın töresi uyarınca sünnet olmadıkça kurtulamazsınız" diye öğretiyorlardı.

Elç.15: 2 Pavlus'la Barnaba bu adamlarla bir hayli çekişip tartıştılar. Sonunda Pavlus'la Barnaba'nın, başka birkaç kardeşle birlikte Yeruşalim'e gidip bu sorunu elçiler ve ihtiyarlarla görüşmesi kararlaştırıldı.

Elç.15: 3 Böylece kilise tarafından gönderilenler, öteki uluslardan olanların Tanrı'ya nasıl döndüğünü anlata anlata Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçerek bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler.

Elç.15: 4 Yeruşalim'e geldiklerinde inanlılar topluluğu , elçiler ve ihtiyarlarca iyi karşılandılar. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar.

Elç.15: 5 Ne var ki, Ferisi mezhebinden bazı imanlılar kalkıp şöyle dediler: "Öteki uluslardan olanları sünnet etmek ve onlara Musa'nın Yasası'na uymalarını buyurmak gerekir."

Elç.15: 6 Elçilerle ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için toplandılar.

Elç.15: 7 Uzunca bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara, "Kardeşler" dedi, "Öteki uluslar Müjde'nin bildirisini benim ağzımdan duyup inansınlar diye Tanrı'nın uzun zaman önce aranızdan beni seçtiğini biliyorsunuz.

Elç.15: 8 İnsanın yüreğini bilen Tanrı, Kutsal Ruh'u tıpkı bize verdiği gibi onlara da vermekle, onları kabul ettiğini gösterdi.

Elç.15: 9 Onlarla bizim aramızda hiçbir ayrım yapmadı, iman etmeleri üzerine yüreklerini arındırdı.

Elç.15: 10 Öyleyse, ne bizim ne de atalarımızın taşıyamadığı bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı'yı deniyorsunuz?

Elç.15: 11 Bizler, Rab İsa'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz; onlar da öyle."

Elç.15: 12 Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı. Barnaba'yla Pavlus, Tanrı'nın kendileri aracılığıyla öteki uluslar arasında yaptığı harikalarla belirtileri tek tek anlattılar.

Elç.15: 13 Onlar konuşmalarını bitirince Yakup söz aldı: "Kardeşler, beni dinleyin" dedi.

Elç.15: 14 "Simun, Tanrı'nın öteki uluslardan kendine ait olacak bir halk çıkarmak amacıyla onlara ilk kez nasıl yaklaştığını anlatmıştır.

Elç.15: 15-16 Peygamberlerin sözleri de bunu doğrulamaktadır. Yazılmış olduğu gibi: 'Bundan sonra ben geri dönüp, Davut'un yıkık

konutunu yeniden kuracağım. Onun yıkıntılarını yeniden kurup Onu tekrar ayağa kaldıracağım.

Elç.15: 17-18 Öyle ki, geriye kalan insanlar, Bana ait olan bütün uluslar Rab'bi arasınlar. Bunları ta başlangıçtan bildiren Rab, İşte böyle diyor.'

Elç.15: 19 "Bu nedenle, kanımca öteki uluslardan Tanrı'ya dönenlere güçlük çıkarmamalıyız.

Elç.15: 20 Ancak putlara sunulup murdar hale gelen etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan sakınmaları gerektiğini onlara yazmalıyız.

Elç.15: 21 Çünkü çok eski zamanlardan beri Musa'nın sözleri her kentte duyurulmakta, her Şabat Günü havralarda okunmaktadır."
Öteki Uluslardan Olan İmanlılara Mektup

Elç.15: 22 Bunun üzerine bütün inanlılar topluluğuyla elçiler ve ihtiyarlar , kendi aralarından seçtikleri adamları Pavlus ve Barnaba'yla birlikte Antakya'ya göndermeye karar verdiler. Kardeşlerin önde gelenlerinden Barsabba denilen Yahuda ile Silas'ı seçtiler.

Elç.15: 23 Onların eliyle şu mektubu yolladılar: "Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye ve Kilikya'da bulunan siz kardeşlere selam!

Elç.15: 24 Bizden bazı kişilerin yanınıza geldiğini, sözleriyle sizi tedirgin edip aklınızı karıştırdığını duyduk. Oysa onları biz göndermedik.

Elç.15: 25 Bu nedenle aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlus'la birlikte size göndermeye oybirliğiyle karar verdik.

Elç.15: 26 Bu ikisi, Rabbimiz İsa Mesih'in adı uğruna canlarını gözden çıkarmış kişilerdir.

Elç.15: 27 Kararımız uyarınca size Yahuda ile Silas'ı gönderiyoruz. Onlar aynı şeyleri sözlü olarak da aktaracaklar.

Elç.15: 28-29 Kutsal Ruh ve bizler, gerekli olan şu kuralların dışında size herhangi bir şey yüklememeyi uygun gördük: Putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve fuhuştan sakınmalısınız. Bunlardan kaçınırsanız, iyi edersiniz. Esen kalın."

Elç.15: 30 Adamlar böylece yola koyulup Antakya'ya gittiler. Topluluğu bir araya getirerek onlara mektubu verdiler.

Elç.15: 31 İmanlılar, mektuptaki yüreklendirici sözleri okuyunca sevindiler.

Elç.15: 32 Kendileri peygamber olan Yahuda ile Silas, birçok konuşmalar yaparak kardeşleri yüreklendirip ruhça pekiştirdiler.

Elç.15: 33-34 Bir süre orada kaldıktan sonra, kendilerini göndermiş olanların yanına dönmek üzere kardeşler tarafından esenlikle yolcu edildiler.

Elç.15: 35 Pavlus'la Barnaba ise Antakya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte öğretip Rab'bin sözünü müjdelediler.

Pavlus'la Barnaba Arasında Anlaşmazlık

Elç.15: 36 Bundan bir süre sonra Pavlus Barnaba'ya, "Rab'bin sözünü duyurduğumuz bütün kentlere dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim" dedi.

Elç.15: 37 Barnaba, Markos denilen Yuhanna'yı da yanlarında götürmek istiyordu.

Elç.15: 38 Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerini yüzüstü bırakıp birlikte göreve devam etmeyen Markos'u yanlarında götürmeyi uygun görmedi.

Elç.15: 39 Aralarında öylesine keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markos'u alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı.

Elç.15: 40 Silas'ı seçen Pavlus ise, kardeşlerce Rab'bin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı.

Elç.15: 41 Suriye ve Kilikya bölgelerini dolaşarak inanlı topluluklarını pekiştirdi.

BÖLÜM 16

Timoteos, Pavlus'la Silas'a Katılıyor

Elç.16: 1 Pavlus, Derbe ve Listra'ya da uğradı. Listra'da Timoteos adında bir İsa öğrencisi vardı. Annesi imanlı bir Yahudi, babası ise Grek'ti .

Elç.16: 2 Listra ve Konya'daki kardeşler ondan övgüyle söz ediyorlardı.

Elç.16: 3 Timoteos'u kendisiyle birlikte götürmek isteyen Pavlus, oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi, babasının Grek olduğunu biliyordu.

Elç.16: 4 Kent kent dolaşarak Yeruşalim'deki elçilerle ihtiyarların aldığı kararları imanlılara iletiyor, bunlara uymalarını istiyorlardı.

Elç.16: 5 Böylelikle toplulukların imanı güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.

Pavlus'un Makedonya'yla İlgili Görümü

Elç.16: 6 Kutsal Ruh'un, Tanrı sözünü Asya İli'nde yaymalarını engellemesi üzerine Pavlus'la arkadaşları Frikya ve Galatya bölgesinden geçtiler.

Elç.16: 7 Misya sınırına geldiklerinde Bitinya bölgesine geçmek istediler. Ama İsa'nın Ruhu onlara izin vermedi.

Elç.16: 8 Bunun üzerine Misya'dan geçip Troas Kenti'ne gittiler.

Elç.16: 9 O gece Pavlus bir görüm gördü. Önünde Makedonyalı bir adam durmuş, ona yalvarıyordu: "Makedonya'ya geçip bize yardım et" diyordu.

Elç.16: 10 Pavlus'un gördüğü bu görümden sonra hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Tanrı'nın bizi, Müjde'yi oradakilere duyurmaya çağırdığı sonucuna varmıştık.

Lidya'nın İman Etmesi

Elç.16: 11 Troas'tan denize açılıp doğru Semadirek Adası'na, ertesi gün de Neapolis'e gittik.

Elç.16: 12 Oradan da Filipi'ye geçtik. Burası bir Roma yerleşim merkezi ve Makedonya'nın o bölgesinde önemli bir kentti. Birkaç gün bu kentte kaldık.

Elç.16: 13 Şabat Günü kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşünüyorduk. Oturduk, orada toplanmış kadınlarla konuşmaya başladık.

Elç.16: 14 Bizi dinleyenler arasında Tiyatira Kenti'nden Lidya adında bir kadın vardı. Mor kumaş ticareti yapan Lidya, Tanrı'ya tapan biriydi. Pavlus'un söylediklerine kulak vermesi için Rab onun yüreğini açtı.

Elç.16: 15 Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz olduktan sonra bizi evine çağırdı. "Beni Rab'bin bir inanlısı kabul ediyorsanız, gelin, evimde kalın" dedi ve bizi razıetti.

Pavlus'la Silas Hapiste

Elç.16: 16 Bir gün biz dua yerine giderken, karşımıza, falcılık ruhuna tutulmuş köle bir kız çıktı. Bu kız, gelecekten haber vererek efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu.

Elç.16: 17 Pavlus'u ve bizleri izleyerek, "Bu adamlar yüce Tanrı'nın kullarıdır, size kurtuluş yolunu bildiriyorlar!" diye bağırıp durdu.

Elç.16: 18 Ve günlerce sürdürdü bunu. Sonunda, bundan çok rahatsız olan Pavlus arkasına dönerek ruha, "İsa Mesih'in adıyla, bu kızın içinden çıkmanı buyuruyorum" dedi. Ruh hemen kızın içinden çıktı.

Elç.16: 19 Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşı meydanına, yetkililerin önüne sürüklediler.

Elç.16: 20-21 Onları yargıçların karşısına çıkartarak, "Bu adamlar Yahudi'dir" dediler, "Kentimizi altüst ettiler. Biz Romalılar için benimsenmesi ve uygulanması yasak birtakım töreler yayıyorlar."

Elç.16: 22 Halk da Pavlus'la Silas'a yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerini yırtıp sıyırarak değnekle dövülmeleri için buyruk verdi.

Elç.16: 23 Onları iyice dövdürdükten sonra hapse attılar. Zindancıya, onları sıkı güvenlik altında tutmasını buyurdular.

Elç.16: 24 Bu buyruğu alan zindancı onları hapishanenin iç bölmesine atarak ayaklarını tomruğa vurdu.

Elç.16: 25 Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'yı ilahilerle yüceltiyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyordu.

Elç.16: 26 Birdenbire öyle şiddetli bir deprem oldu ki, tutukevi temelden sarsıldı. Bir anda bütün kapılar açıldı, herkesin zincirleri çözüldü.

Elç.16: 27 Zindancı uyandı. Zindan kapılarını açık görünce kılıcını çekip canına kıymak istedi. Çünkü tutukluların kaçtığını sanmıştı.

Elç.16: 28 Ama Pavlus yüksek sesle, "Canına kıyma, hepimiz buradayız!" diye seslendi.

Elç.16: 29 Zindancı ışık getirtip içeri daldı. Titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı.

Elç.16: 30 Onları dışarı çıkararak, "Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerekir?" diye sordu.

Elç.16: 31 Onlar, "Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz" dediler.

Elç.16: 32 Sonra kendisine ve ev halkının hepsine Rab'bin sözünü bildirdiler.

Elç.16: 33 Gecenin o saatinde zindancı onları götürüp yaralarını yıkadı. Sonra hem kendisi hem ev halkı hemen vaftiz oldu.

Elç.16: 34 Pavlus'la Silas'ı evine götürerek sofra kurdu. Tanrı'ya inanmak, onu ve evindekilerin hepsini sevince boğmuştu.

Elç.16: 35 Gün doğunca yargıçlar görevlileri göndererek, "O adamları serbest bırak" dediler.

Elç.16: 36 Zindancı bu sözleri Pavlus'a iletti. "Yargıçlar serbest bırakılmanız için haber gönderdi. Şimdi çıkabilirsiniz, esenlikle gidin" dedi.

Elç.16: 37 Ama Pavlus görevlilere şöyle dedi: "Roma vatandaşı olduğumuz halde, bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse attılar. Şimdi bizi gizlice mi kovacaklar? Olmaz böyle şey! Kendileri gelsinler, bizi alıp çıkarsınlar!"

Elç.16: 38 Görevliler bu sözleri yargıçlara iletti. Yargıçlar, Pavlus'la Silas'ın Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular.

Elç.16: 39 Gelip özür dilediler. Sonra onları dışarı çıkararak kentten ayrılmalarını rica ettiler.

Elç.16: 40 Pavlus'la Silas zindandan çıkınca Lidya'nın evine gittiler. Kardeşlerle görüşüp onları yüreklendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

BÖLÜM 17

Selanik'te

Elç.17: 1 Amfipolis ve Apollonya'dan geçerek Selanik'e geldiler. Burada Yahudiler'in bir havrası vardı.

Elç.17: 2 Pavlus, her zamanki gibi Yahudiler'e giderek art arda üç Şabat Günü onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı.

Elç.17: 3 Mesih'in acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğine dair açıklamalarda bulunuyor, kanıtlar gösteriyordu. "Size duyurmakta olduğum bu İsa, Mesih'tir" diyordu.

Elç.17: 4 Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri gelen kadınların da birçoğu ikna olup Pavlus'la Silas'a katıldılar.

Elç.17: 5 Yahudiler bunu kıskandı. Çarşı pazardan topladıkları bazı kötü insanlardan bir kalabalık oluşturup kentte kargaşalık çıkarttılar.

Pavlus'la Silas'ı bulmak ve halkın önünde yargılamak amacıyla Yason'un evine saldırdılar.

Elç.17: 6 Onları bulamayınca, Yason ile bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklediler. "Dünyayı altüst eden o adamlar buraya da geldiler" diye bağırıyorlardı.

Elç.17: 7 "Yason onları evine aldı. Onların hepsi, İsa adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezar'ın buyruklarına karşı geliyorlar."

Elç.17: 8 Bu sözleri işiten kalabalık ve kentin yetkilileri telaşa kapıldı.

Elç.17: 9 Sonunda yetkililer Yason ve öbürlerini kefaletle serbest bıraktılar.

Veriya'da

Elç.17: 10 Kardeşler hemen o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya Kenti'ne gönderdiler. Onlar oraya varınca Yahudiler'in havrasına gittiler.

Elç.17: 11 Veriya'daki Yahudiler Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak her gün Kutsal Yazılar'ı inceliyor, öğretilenlerin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı.

Elç.17: 12 Böylelikle içlerinden birçokları ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman etti.

Elç.17: 13 Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Veriya'da da Tanrı'nın sözünü duyurduğunu öğrenince oraya gittiler, halkı kışkırtıp ayağa kaldırdılar.

Elç.17: 14 Bunun üzerine kardeşler Pavlus'u hemen deniz kıyısına yolladılar. Silas ile Timoteos ise Veriya'da kaldılar.

Elç.17: 15 Pavlus'la birlikte gidenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Sonra Pavlus'tan, Silas'la Timoteos'un bir an önce kendisine yetişmeleri yolunda buyruk alarak geri döndüler.

Atina'da

Elç.17: 16 Onları Atina'da bekleyen Pavlus, kenti putlarla dolu
görünce yüreğinde derin bir acı duydu.

Elç.17: 17 Bu nedenle, gerek havrada Yahudiler'le ve Tanrı'ya tapan
yabancılarla, gerek her gün çarşı meydanında karşılaştığı kişilerle
tartışıp durdu.

Elç.17: 18 Epikürcü ve Stoacı bazı filozoflar onunla atışmaya
başladılar. Kimi, "Bu lafebesi ne demek istiyor?" derken, kimi de,
"Galiba yabancı ilahların haberciliğini yapıyor" diyordu. Çünkü
Pavlus, İsa'yla ve dirilişle ilgili Müjde'yi duyuruyordu.

Elç.17: 19 Onlar Pavlus'u alıp Ares Tepesi Kurulu'na götürdüler. Ona,
"Yaydığın bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?" dediler.

Elç.17: 20 "Kulağımıza yabancı gelen bazı konulardan söz
ediyorsun. Bunların anlamını öğrenmek isteriz."

Elç.17: 21 Bütün Atinalılar ve kentte bulunan yabancılar, vakitlerini
hep yeni düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi.

Elç.17: 22 Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun önüne çıkıp şunları
söyledi: "Ey Atinalılar, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu
görüyorum.

Elç.17: 23 Ben çevrede dolaşırken, tapındığınız yerleri incelerken
üzerinde, BİLİNMEYEN TANRI'YA diye yazılmış bir sunağa bile
rastladım. Sizin bilmeden tapındığınız bu Tanrı'yı ben size tanıtayım.

Elç.17: 24 "Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün
Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz.

Elç.17: 25 Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna
göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O'na insan eliyle hizmet

edilmez. Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi.

Elç.17: 26 Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı.

Elç.17: 27 Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hiçbirimizden uzak değildir.

Elç.17: 28 Nitekim, 'O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O'nda varız.' Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, 'Biz de O'nun soyundanız.'

Elç.17: 29 "Tanrı'nın soyundan olduğumuza göre, tanrısal özün, insan düşüncesi ve becerisiyle biçimlendirilmiş altın, gümüş ya da taştan bir nesneye benzediğini düşünmemeliyiz.

Elç.17: 30 Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor.

Elç.17: 31 Çünkü dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir."

Elç.17: 32 Ölülerin dirilmesiyle ilgili sözleri duyunca kimi alay etti, kimi de, "Seni bu konuda bir daha dinlemek isteriz" dedi.

Elç.17: 33 Bunun üzerine Pavlus aralarından çıkıp gitti.

Elç.17: 34 Birkaç kişi ona katılıp inandı. Bunların arasında kurul üyesi Dionisios, Damaris adlı bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

BÖLÜM 18

Korint'te

Elç.18: 1 Bundan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e gitti.

Elç.18: 2-3 Orada Pontus doğumlu, Akvila adında bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu. Bunlar, Klavdius'un bütün Yahudiler'in Roma'yı terk etmesi yolundaki buyruğu üzerine, kısa süre önce İtalya'dan gelmişlerdi. Akvila ile Priskilla'nın yanına giden Pavlus, aynı meslekten olduğundan onlarla kalıp çalıştı. Çünkü meslekleri çadırcılıktı.

Elç.18: 4 Pavlus, her Şabat Günü havrada tartışarak hem Yahudiler'i hem Grekler'i ikna etmeye çalışıyordu.

Elç.18: 5 Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus kendini tümüyle Tanrı sözünü yaymaya verdi. Yahudiler'e, İsa'nın Mesih olduğuna dair tanıklık ediyordu.

Elç.18: 6 Ama Yahudiler karşı gelip ona sövmeye başlayınca Pavlus, giysilerini silkerek, "Başınıza geleceklerin sorumlusu sizsiniz!" dedi. "Sorumluluk benden gitti . Bundan böyle öteki uluslara gideceğim."

Elç.18: 7 Pavlus oradan çıktı, Tanrı'ya tapan Titius Yustus adlı birinin evine gitti. Yustus'un evi havranın bitişiğindeydi.

Elç.18: 8 Havranın yöneticisi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rab'be inandı. Pavlus'u dinleyen Korintliler'den birçoğu da inanıp vaftiz oldu.

Elç.18: 9 Bir gece Rab bir görümde Pavlus'a, "Korkma" dedi, "Konuş, susma!

Elç.18: 10 Ben seninle birlikteyim; hiç kimse sana dokunmayacak, kötülük yapmayacak. Çünkü bu kentte benim halkım çoktur."

Elç.18: 11 Pavlus, orada bir buçuk yıl kaldı ve halka sürekli Tanrı'nın sözünü öğretti.

Elç.18: 12 Gallio'nun Ahaya Valisi olduğu sıralarda, hep birlikte Pavlus'a karşı gelen Yahudiler onu mahkemeye çıkardılar.

Elç.18: 13 "Bu adam Yasa'ya aykırı biçimde Tanrı'ya tapınmaları için insanları kandırıyor" dediler.

Elç.18: 14 Pavlus tam söze başlayacakken Gallio Yahudiler'e şöyle dedi: "Ey Yahudiler, davanız bir haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, sizleri sabırla dinlemem gerekirdi.

Elç.18: 15 Ama sorun bir öğreti, bazı adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğuna göre, bu davaya kendiniz bakın. Ben böyle şeylere yargıçlık etmek istemem."

Elç.18: 16 Sonra Gallio onları mahkemeden kovdu.

Elç.18: 17 Hep birlikte, havranın yöneticisi Sostenis'i yakalayıp mahkemenin önünde dövdüler. Gallio ise olup bitenlere hiç aldırmadı.

Antakya'ya Dönüş

Elç.18: 18 Pavlus Korint'teki kardeşlerin yanında bir süre daha kaldı. Sonra onlarla vedalaştı, Priskilla ve Akvila ile birlikte Suriye'ye gitmek üzere gemiyle yola çıktı. Adakta bulunmuş olduğu için Kenhere'de saçlarını kestirmişti.

Elç.18: 19 Efes'e vardıkları zaman Priskilla ve Akvila'yı orada bıraktı. Kendisi havraya giderek Yahudiler'le tartışmaya başladı.

Elç.18: 20 Bunlar daha uzun bir süre kalmasını istedilerse de, Pavlus kabul etmedi.

Elç.18: 21 Ama onlara veda ederken, "Tanrı dilerse yanınıza yine döneceğim" dedi. Sonra Efes'ten denize açıldı.

Elç.18: 22 Sezariye'ye vardıktan sonra Yeruşalim'e gidip oradaki kiliseyi ziyaret etti, oradan da Antakya'ya geçti.

Elç.18: 23 Bir süre orada kaldıktan sonra yola çıktı; Galatya bölgesini ve Frikya'yı dolaşarak bütün öğrencileri ruhça pekiştirdi.

Apollos

Elç.18: 24 Bu arada İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi Efes'e geldi. Üstün bir konuşma yeteneği olan Apollos, Kutsal Yazılar'ı çok iyi biliyordu.

Elç.18: 25 Rab'bin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşuyor ve sadece Yahya'nın vaftizini bildiği halde İsa'yla ilgili gerçekleri doğru öğretiyordu.

Elç.18: 26 Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Kendisini dinleyen Priskilla ile Akvila, onu yanlarına alarak Tanrı yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar.

Elç.18: 27 Apollos Ahaya'ya gitmek isteyince kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onu iyi karşılamaları için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Apollos Ahaya'ya varınca Tanrı'nın lütfuyla iman etmiş olanlara çok yardım etti.

Elç.18: 28 Şöyle ki Kutsal Yazılar'dan, İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Yahudiler'in iddialarını açıkça ve güçlü bir şekilde çürüttü.

BÖLÜM 19

Pavlus Efes'te

Elç.19: 1-2 Apollos Korint'teyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efes'e geldi. Orada bazı öğrencileri bularak onlara, "İman ettiğiniz

zaman Kutsal Ruh'u aldınız mı?" diye sordu. "Kutsal Ruh'un varlığından haberimiz yok ki!" dediler.

Elç.19: 3 "Öyleyse neye dayanarak vaftiz oldunuz?" diye sordu. "Yahya'nın öğretisine dayanarak vaftiz olduk" dediler.

Elç.19: 4 Pavlus, "Yahya'nın yaptığı vaftiz, tövbeyle ilgili bir vaftizdi" dedi. "Halka, kendisinden sonra gelecek Olan'a, yani İsa'ya inanmalarını söyledi."

Elç.19: 5 Onlar bunu duyunca, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular.

Elç.19: 6 Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar.

Elç.19: 7 Aşağı yukarı on iki kişiydiler.

Elç.19: 8 Havraya giren Pavlus cesaretle konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartışıp durdu, onları Tanrı'nın Egemenliği konusunda ikna etmeye çalıştı.

Elç.19: 9 Ne var ki, bazıları sert bir tutum takınıp ikna olmamakta direndiler ve İsa'nın yolunu halkın önünde kötülemeye başladılar. Bunun üzerine Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de alıp götürdü ve Tiranus'un dershanesinde her gün tartışmalarını sürdürdü.

Elç.19: 10 Bu durum iki yıl sürdü. Sonunda Yahudi olsun Grek olsun, Asya İli'nde yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti.

Elç.19: 11 Tanrı, Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yaratıyordu.

Elç.19: 12 Şöyle ki, Pavlus'un bedenine değen peşkir ve peştamallar hasta olanlara götürüldüğünde, hastalıkları yok oluyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu.

Elç.19: 13 Çevrede dolaşıp kötü ruhları kovmakla uğraşan bazı Yahudiler de kötü ruhlara tutsak olanları Rab İsa'nın adını anarak kurtarmaya kalkıştılar. "Pavlus'un tanıttığı İsa'nın adıyla size emrediyoruz!" diyorlardı.

Elç.19: 14 Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı.

Elç.19: 15 Kötü ruh ise onlara şöyle karşılık verdi: "İsa'yı biliyor, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?"

Elç.19: 16 İçinde kötü ruh bulunan adam onlara saldırdı, hepsini alt ederek bozguna uğrattı. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar.

Elç.19: 17 Bu haber, Efes'te yaşayan bütün Yahudiler'le Grekler'e ulaştı. Hepsini bir korku aldı ve Rab İsa'nın adı büyük bir saygınlık kazandı.

Elç.19: 18 İman edenlerin birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip anlatıyordu.

Elç.19: 19 Büyücülükle uğraşmış bir sürü kişi de kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktılar. Kitapların değerini hesapladıklarında toplam elli bin gümüş tuttuğunu gördüler.

Elç.19: 20 Böylelikle Rab'bin sözü güçlü biçimde yayılıp etkinlik kazanıyordu.

Elç.19: 21 Pavlus, bu olup bitenlerden sonra Makedonya ve Ahaya'dan geçip Yeruşalim'e gitmeye karar verdi. "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem gerek" diyordu.

Elç.19: 22 Yardımcılarından ikisini, Timoteos ile Erastus'u Makedonya'ya göndererek kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı.

Efes'teki Kargaşalık

Elç.19: 23 O sırada İsa'nın yoluna ilişkin büyük bir kargaşalık çıktı.

Elç.19: 24 Artemis Tapınağı'nın gümüşten maketlerini yapan Dimitrios adlı bir kuyumcu, el sanatçılarına bir hayli iş sağlıyordu.

Elç.19: 25 Sanatçıları ve benzer işlerle uğraşanları bir araya toplayarak onlara şöyle dedi: "Efendiler, bu işten büyük kazanç sağladığımızı biliyorsunuz.

Elç.19: 26 Ama Pavlus denen bu adamın, elle yapılan tanrıların gerçek tanrılar olmadığını söyleyerek yalnız Efes'te değil, neredeyse bütün Asya İli'nde çok sayıda kişiyi kandırıp saptırdığını görüyor ve duyuyorsunuz.

Elç.19: 27 Hem bu sanatımız saygınlığını yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadır, hem de ulu tanrıça Artemis'in Tapınağı'nın hiçe sayılması ve bütün Asya İli'yle bütün dünyanın tapındığı tanrıçanın, ululuğundan yoksun kalması tehlikesi vardır."

Elç.19: 28 Oradakiler bunu duyunca öfkeyle doldular. "Efesliler'in Artemisi uludur!" diye bağırmaya başladılar.

Elç.19: 29 Kent büsbütün karıştı. Halk, Pavlus'un yol arkadaşlarından Makedonyalı Gayus ve Aristarhus'u yakalayıp sürükleyerek birlikte tiyatroya koşuştu. Elç.19: 30 Pavlus halkın arasına girmek istediyse de, öğrenciler onu bırakmadı.

Elç.19: 31 Hatta, Pavlus'un dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber yollayarak tiyatroda görünmemesi için yalvardılar.

Elç.19: 32 Tiyatrodaki topluluk karışıklık içindeydi. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Çoğu ne için toplandığını bile bilmiyordu.

Elç.19: 33 Yahudiler İskender'i öne çıkarınca kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. Eliyle bir işaret yapan İskender, halka savunmasını yapmak istedi.

Elç.19: 34 Ama halk kendisinin Yahudi olduğunu anlayınca hep bir ağızdan yaklaşık iki saat boyunca, "Efesliler'in Artemisi uludur!" diye bağırıp durdu.

Elç.19: 35 Kalabalığı yatıştıran belediye yazmanı, "Ey Efesliler" dedi, "Efes Kenti'nin, ulu Artemis Tapınağı'nın ve gökten düşen kutsal taşın bekçisi olduğunu bilmeyen var mı?

Elç.19: 36 Bunları hiç kimse inkâr edemez. Bunun için sakin olmanız ve düşüncesiz bir şey yapmamanız gerekir.

Elç.19: 37 Buraya getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınakları yağma ettiler, ne de tanrıçamıza sövdüler.

Elç.19: 38 Dimitrios ve sanatçı arkadaşlarının herhangi birinden şikâyeti varsa, mahkemeler açık, yargıçlar da var. Karşılıklı suçlamalarını orada yapsınlar.

Elç.19: 39 Soruşturacağınız başka bir durum varsa, bunun yasal bir toplantıda çözümlenmesi gerekir.

Elç.19: 40 Bugünkü olaylardan ötürü ayaklanma suçundan yargılanmak tehlikesindeyiz. Hiçbir gerekçesi olmayan bu kargaşanın hesabını veremeyeceğiz."

Elç.19: 41 Bunları söyledikten sonra topluluğu dağıttı.

BÖLÜM 20

Pavlus Troas'ta

Elç.20: 1 Pavlus, kargaşalık yatıştıktan sonra öğrencileri çağırtıp onları yüreklendirdi. Sonra kendilerine veda ederek Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı.

Elç.20: 2 O yöreleri dolaşarak imanlıları yüreklendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra Yunanistan'a gitti.

Elç.20: 3 Orada üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla gitmek üzereyken Yahudiler'in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle dönüşü Makedonya üzerinden yapmaya karar verdi.

Elç.20: 4 Piros oğlu Veriyalı Sopater, Selanikliler'den Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos ve Asya İli'nden Tihikos ile Trofimos onunla birlikte gittiler.

Elç.20: 5 Bunlar önden gidip bizi Troas'ta beklediler.

Elç.20: 6 Biz de Mayasız Ekmek Bayramı'ndan sonra Filipi'den denize açılıp beş günde Troas'a gelerek onlarla buluştuk. Orada yedi gün kaldık.

Elç.20: 7 Haftanın ilk günü ekmek bölmek için bir araya toplandığımızda Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını gece yarısına dek sürdürdü.

Elç.20: 8 Toplanmış olduğumuz üst kattaki odada birçok kandil yanıyordu.

Elç.20: 9 Eftihos adlı bir delikanlı pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça Eftihos'u uyku bastı. Uykuya dalınca da ikinci kattan aşağı düştü ve yerden ölüsü kaldırıldı.

Elç.20: 10 Aşağı inen Pavlus delikanlının üzerine kapanıp onu kucakladı. "Telaşlanmayın, yaşıyor!" dedi.

Elç.20: 11 Sonra yukarı çıkıp ekmek böldü ve yemek yedi. Gün doğuncaya dek onlarla uzun uzun konuştu, sonra oradan ayrıldı.

Elç.20: 12 Çocuğu diri olarak evine götüren imanlılar bu olaydan büyük cesaret aldılar.

Elç.20: 13 Biz önden giderek gemiye bindik ve Assos'a hareket ettik. Pavlus'u oradan alacaktık. Kendisi karadan gitmek istediği için bunu böyle düzenlemişti.

Elç.20: 14 Bizi Assos'ta karşılayınca onu gemiye alıp Midilli'ye geçtik.

Elç.20: 15 Oradan denize açılıp ertesi gün Sakız Adası'nın karşısına geldik. Üçüncü gün Sisam'a uğradık ve bir gün sonra Milet'e vardık.

Elç.20: 16 Pavlus, Asya İli'nde vakit kaybetmemek için Efes'e uğramamaya karar vermişti. Pentikost Günü Yeruşalim'de olabilmek umuduyla acele ediyordu.

Pavlus Efesli İhtiyarlara Veda Ediyor

Elç.20: 17 Pavlus, Milet'ten Efes'e haber yollayarak kilisenin ihtiyarlarını yanına çağırttı.

Elç.20: 18 Yanına geldikleri zaman onlara şöyle dedi: "Asya İli'ne ayak bastığım ilk günden beri, sizinle bulunduğum bütün süre boyunca, nasıl davrandığımı biliyorsunuz.

Elç.20: 19 Yahudiler'in kurduğu düzenlerden çektiğim sıkıntıların ortasında Rab'be tam bir alçakgönüllülükle, gözyaşları içinde kulluk ettim.

Elç.20: 20 Yararlı olan herhangi bir şeyi size duyurmaktan, gerek açıkta gerek evden eve dolaşarak size öğretmekten çekinmedim.

Elç.20: 21 Hem Yahudiler'i hem de Grekler'i , tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve Rabbimiz İsa'ya inanmaya çağırdım.

Elç.20: 22 "Şimdi de Ruh'a boyun eğerek Yeruşalim'e gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum.

Elç.20: 23 Ancak Kutsal Ruh, beni zincirler ve sıkıntıların beklediğine dair her kentte beni uyarıyor.

Elç.20: 24 Canımı hiç önemsemiyorum, ona değer vermiyorum. Yeter ki yarışı bitireyim ve Rab İsa'dan aldığım görevi, Tanrı'nın lütfunu bildiren Müjde'ye tanıklık etme görevini tamamlayayım.

Elç.20: 25 "Şimdi aralarında dolaşıp Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurduğum sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum.

Elç.20: 26 Bu yüzden bugün size şunu açıkça söyleyeyim: Ben kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim .

Elç.20: 27 Tanrı'nın isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim.

Elç.20: 28 Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rab'bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere atandınız.

Elç.20: 29 Ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranıza gireceğini biliyorum.

Elç.20: 30 Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için sizin aranızdan da sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak.

Elç.20: 31 Bunun için uyanık durun. Üç yıl boyunca, aralıksız, gece gündüz demeden, gözyaşı dökerek her birinizi nasıl uyardığımı hatırlayın.

Elç.20: 32 "Şimdi sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunu bildiren söze emanet ediyorum. Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olan bütün insanlar arasında mirasa kavuşturacak güçtedir.

Elç.20: 33 Ben hiç kimsenin altınına, gümüşüne ya da giysisine göz dikmedim.

Elç.20: 34 Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de benimle birlikte olanların gereksinmelerini karşılamak için hizmet etmiştir.

Elç.20: 35 Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz ve Rab İsa'nın, 'Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur' diyen sözünü unutmamamız gerektiğini gösterdim."

Elç.20: 36 Pavlus bu sözleri söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti.

Elç.20: 37 Sonra hepsi acı acı ağlayarak Pavlus'un boynuna sarıldılar, onu öptüler.

Elç.20: 38 Onları en çok üzen, "Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz" demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.

BÖLÜM 21

Yeruşalim'e Yolculuk

Elç.21: 1 Onlardan ayrılınca denize açılıp doğru İstanköy'e gittik. Ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geçtik.

Elç.21: 2 Fenike'ye gidecek bir gemi bulduk, buna binip denize açıldık.

Elç.21: 3 Kıbrıs'ı görünce güneyinden geçerek Suriye'ye yöneldik ve Sur Kenti'nde karaya çıktık. Gemi, yükünü orada boşaltacaktı.

Elç.21: 4 İsa'nın oradaki öğrencilerini arayıp bulduk ve yanlarında bir hafta kaldık. Öğrenciler Ruh'un yönlendirmesiyle Pavlus'u Yeruşalim'e gitmemesi için uyardılar.

Elç.21: 5 Günümüz dolunca kentten ayrılıp yolumuza devam ettik. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına

kadar geçirdiler. Deniz kıyısında diz çöküp dua ettik.

Elç.21: 6 Birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler.

Elç.21: 7 Sur'dan deniz yolculuğumuza devam ederek Batlamya Kenti'ne geldik. Oradaki kardeşleri ziyaret edip bir gün yanlarında kaldık.

Elç.21: 8 Ertesi gün ayrılıp Sezariye'ye geldik. Yediler'den biri olan müjdeci Filipus'un evine giderek onun yanında kaldık.

Elç.21: 9 Bu adamın peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı vardı.

Elç.21: 10 Oraya varışımızdan birkaç gün sonra Yahudiye'den Hagavos adlı bir peygamber geldi.

Elç.21: 11 Bu adam bize yaklaşıp Pavlus'un kuşağını aldı, bununla kendi ellerini ayaklarını bağlayarak dedi ki, "Kutsal Ruh şöyle diyor: 'Yahudiler, bu kuşağın sahibini Yeruşalim'de böyle bağlayıp öteki uluslara teslim edecekler.'"

Elç.21: 12 Bu sözleri duyunca hem bizler hem de oralılar Yeruşalim'e gitmemesi için Pavlus'a yalvardık.

Elç.21: 13 Bunun üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: "Ne yapıyorsunuz, ne diye ağlayıp yüreğimi sızlatıyorsunuz? Ben Rab İsa'nın adı uğruna Yeruşalim'de yalnız bağlanmaya değil, ölmeye de hazırım."

Elç.21: 14 Pavlus'u ikna edemeyince, "Rab'bin istediği olsun" diyerek sustuk.

Elç.21: 15 Bir süre sonra hazırlığımızı yapıp Yeruşalim'e doğru yola çıktık.

Elç.21: 16 Sezariye'deki öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde kalacağımız adama, eski öğrencilerden Kıbrıslı Minason'a götürdüler.

Pavlus Yeruşalim'de

Elç.21: 17 Yeruşalim'e vardığımız zaman kardeşler bizi sevinçle karşıladılar.

Elç.21: 18 Ertesi gün Pavlus'la birlikte Yakup'u görmeye gittik. İhtiyarların hepsi orada toplanmıştı.

Elç.21: 19 Pavlus, onların hal hatırını sorduktan sonra, hizmetinin aracılığıyla Tanrı'nın öteki uluslar arasında yaptıklarını teker teker anlattı.

Elç.21: 20 Bunları işitince Tanrı'yı yücelttiler. Pavlus'a, "Görüyorsun kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı var ve hepsi Kutsal Yasa'nın candan savunucusudur" dediler.

Elç.21: 21 "Ne var ki, duyduklarına göre sen öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudiler'e, çocuklarını sünnet etmemelerini, törelerimize uymamalarını söylüyor, Musa'nın Yasası'na sırt çevirmeleri gerektiğini öğretiyormuşsun.

Elç.21: 22 Şimdi ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka duyacaklar.

Elç.21: 23 Bunun için sana dediğimizi yap. Aramızda adak adamış dört kişi var.

Elç.21: 24 Bunları yanına al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl. Başlarını tıraş edebilmeleri için kurban masraflarını sen öde. Böylelikle herkes, seninle ilgili duyduklarının asılsız olduğunu, senin de Kutsal Yasa'ya uygun olarak yaşadığını anlasın.

Elç.21: 25 Öteki uluslardan olan imanlılara gelince, biz onlara, putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve fuhuştan sakınmalarını öngören kararımızı yazmıştık."

Elç.21: 26 Bunun üzerine Pavlus o dört kişiyi yanına aldı, ertesi gün onlarla birlikte arınma törenine katıldı. Sonra tapınağa girerek arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her birinin adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi.

Pavlus Tutuklanıyor

Elç.21: 27 Yedi günlük süre bitmek üzereydi. Asya İli'nden bazı Yahudiler Pavlus'u tapınakta görünce bütün kalabalığı kışkırtarak onu yakaladılar.

Elç.21: 28 "Ey İsrailliler, yardım edin!" diye bağırdılar. "Her yerde herkese, halkımıza, Kutsal Yasa'ya ve bu kutsal yere karşı öğretiler yayan adam budur. Üstelik tapınağa bazı Grekler'i sokarak bu kutsal yeri kirletti."

Elç.21: 29 Bu Yahudiler, daha önce kentte Pavlus'un yanında gördükleri Efesli Trofimos'un, Pavlus tarafından tapınağa sokulduğunu sanıyorlardı.

Elç.21: 30 Bütün kent ayağa kalkmıştı. Her taraftan koşuşup gelen halk Pavlus'u tutup tapınaktan dışarı sürükledi. Arkasından tapınağın kapıları hemen kapatıldı.

Elç.21: 31 Onlar Pavlus'u öldürmeye çalışırken, bütün Yeruşalim'in karıştığı haberi Roma taburunun komutanına ulaştı.

Elç.21: 32 Komutan hemen yüzbaşılarla askerleri yanına alarak kalabalığın olduğu yere koştu. Komutanla askerleri gören halk Pavlus'u dövmeyi bıraktı.

Elç.21: 33 O zaman komutan yaklaşıp Pavlus'u yakaladı, çift zincirle bağlanması için buyruk verdi. Sonra, "Kimdir bu adam, ne yaptı?" diye sordu.

Elç.21: 34 Kalabalıktakilerin her biri ayrı bir şey bağırıyordu. Kargaşalıktan ötürü kesin bilgi edinemeyen komutan, Pavlus'un kaleye götürülmesini buyurdu.

Elç.21: 35 Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalık öylesine azmıştı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar.

Elç.21: 36 Kalabalık, "Öldürün onu!" diye bağırarak onları izliyordu.

Pavlus Kendini Savunuyor

Elç.21: 37 Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, "Sana bir şey söyleyebilir miyim?" dedi. Komutan, "Grekçe biliyor musun?" dedi.

Elç.21: 38 "Sen bundan bir süre önce bir ayaklanma başlatıp dört bin tedhişçiyi çöle götüren Mısırlı değil misin?"

Elç.21: 39 Pavlus, "Ben Kilikya'dan Tarsuslu bir Yahudi, hiç de önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım" dedi. "Rica ederim, halka birkaç söz söylememe izin ver."

Elç.21: 40 Komutanın izin vermesi üzerine Pavlus merdivende dikilip eliyle halka bir işaret yaptı. Derin bir sessizlik olunca, İbrani dilinde konuşmaya başladı.

BÖLÜM 22

Elç.22: 1 "Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin" dedi.

Elç.22: 2-3 Pavlus'un kendilerine İbrani dilinde seslendiğini duyduklarında daha derin bir sessizlik oldu. Pavlus şöyle devam etti: "Ben Yahudi'yim. Kilikya'nın Tarsus Kenti'nde doğdum ve burada, Yeruşalim'de Gamaliel'in dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de Tanrı için gayretle çalışan biriydim.

Elç.22: 4 İsa'nın yolundan gidenlere öldüresiye zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp hapse atardım.

Elç.22: 5 Başkâhin ile bütün kurul üyeleri söylediklerimi doğrulayabilirler. Onlardan Yahudi kardeşlere yazılmış mektuplar alarak Şam'a doğru yola çıkmıştım. Amacım, oradaki İsa inanlılarını da cezalandırmak üzere bağlayıp Yeruşalim'e getirmekti.

Elç.22: 6 "Ben öğleye doğru yol alıp Şam'a yaklaşırken, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı.

Elç.22: 7 Yere yıkıldım. Bir sesin bana, 'Saul, Saul! Neden bana zulmediyorsun?' dediğini işittim.

Elç.22: 8 "'Ey Efendim, sen kimsin?' diye sordum. "Ses bana, 'Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsa'yım' dedi.

Elç.22: 9 Yanımdakiler ışığı gördülerse de, benimle konuşanın söylediklerini anlamadılar.

Elç.22: 10 "'Rab, ne yapmalıyım?' diye sordum. "Rab bana, 'Kalk, Şam'a git' dedi, 'Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.'

Elç.22: 11 Parlayan ışığın görkeminden gözlerim görmez olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni Şam'a götürdüler.

Elç.22: 12-13 "Orada Hananya adında dindar, Kutsal Yasa'ya bağlı biri vardı. Kentte yaşayan bütün Yahudiler'in kendisinden övgüyle

söz ettiği bu adam gelip yanımda durdu ve, 'Saul kardeş, gözlerin görsün!' dedi. Ve ben o anda onu gördüm.

Elç.22: 14 "Hananya, 'Atalarımızın Tanrısı, kendisinin isteğini bilmen ve Adil Olan'ı görüp O'nun ağzından bir ses işitmen için seni seçmiştir' dedi.

Elç.22: 15 'Görüp işittiklerini bütün insanlara duyurarak O'nun tanıklığını yapacaksın.

Elç.22: 16 Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, O'nun adını anarak vaftiz ol ve günahlarından arın!'

Elç.22: 17-18 "Ben Yeruşalim'e döndükten sonra, tapınakta dua ettiğim bir sırada, kendimden geçerek Rab'bi gördüm. Bana, 'Çabuk ol' dedi, 'Yeruşalim'den hemen ayrıl. Çünkü benimle ilgili tanıklığını kabul etmeyecekler.'

Elç.22: 19 "'Ya Rab' dedim, 'Benim havradan havraya giderek sana inananları tutuklayıp dövdüğümü biliyorlar.

Elç.22: 20 Üstelik sana tanıklık eden İstefanos'un kanı döküldüğü zaman, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ederek yapılanları onayladım.'

Elç.22: 21 "Rab bana, 'Git' dedi, 'Seni uzaktaki uluslara göndereceğim.'"

Roma Vatandaşı Pavlus

Elç.22: 22 Pavlus'u buraya kadar dinleyenler, bu söz üzerine, "Böylesini yeryüzünden temizlemeli, yaşaması uygun değil!" diye seslerini yükselttiler.

Elç.22: 23-24 Onlar böyle bağırır, üstlüklerini sallayıp havaya toz savururken komutan, Pavlus'un kalenin içine götürülmesini buyurdu.

Halkın neden Pavlus'un aleyhine böyle bağırdığını öğrenmek için onun kamçılanarak sorguya çekilmesini istedi.

Elç.22: 25 Kendisini sırımlarla bağlayıp kollarını geriyorlardı ki, Pavlus orada duran yüzbaşıya, "Mahkemesi yapılmamış bir Roma vatandaşını kamçılamanız yasaya uygun mudur?" dedi.

Elç.22: 26 Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana haber verdi. "Ne yapıyorsun?" dedi. "Bu adam Roma vatandaşıymış."

Elç.22: 27 Komutan Pavlus'un yanına geldi, "Söyle bakayım, sen Romalı mısın?" diye sordu. Pavlus da, "Evet" dedi.

Elç.22: 28 Komutan, "Ben bu vatandaşlığı yüklü bir para ödeyerek elde ettim" diye karşılık verdi. Pavlus, "Ben ise doğuştan Roma vatandaşıyım" dedi.

Elç.22: 29 Onu sorguya çekecek olanlar hemen yanından çekilip gittiler. Kendisini bağlatan komutan da, onun Roma vatandaşı olduğunu anlayınca korktu.

Pavlus Yüksek Kurul'un Önünde

Elç.22: 30 Komutan ertesi gün, Yahudiler'in Pavlus'u tam olarak neyle suçladıklarını öğrenmek için onu hapisten getirtti, başkâhinlerle bütün Yüksek Kurul'un toplanması için buyruk verdi ve onu aşağı indirip Kurul'un önüne çıkardı.

BÖLÜM 23

Elç.23: 1 Yüksek Kurul'u dikkatle süzen Pavlus, "Kardeşler" dedi, "Ben bugüne dek Tanrı'nın önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım."

Elç.23: 2 Başkâhin Hananya, Pavlus'un yanında duranlara onun ağzına vurmaları için buyruk verdi.

Elç.23: 3 Bunun üzerine Pavlus ona, "Seni badanalı duvar, Tanrı sana vuracaktır!" dedi. "Hem oturmuş Kutsal Yasa'ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa'yı çiğneyerek beni dövdürüyorsun."

Elç.23: 4 Çevrede duranlar, "Tanrı'nın başkâhinine hakaret mi ediyorsun?" dediler.

Elç.23: 5 Pavlus, "Kardeşler, başkâhin olduğunu bilmiyordum" dedi. "Nitekim, 'Halkını yönetenleri kötüleme' diye yazılmıştır."

Elç.23: 6 Oradakilerden bir bölümünün Saduki , öbürlerinin de Ferisi mezhebinden olduğunu anlayan Pavlus, Yüksek Kurul'a şöyle seslendi: "Kardeşler, ben özbeöz Ferisi'yim. Ölülerin dirileceği umudunu beslediğim için yargılanmaktayım."

Elç.23: 7 Pavlus'un bu sözü üzerine Ferisiler'le Sadukiler çekişmeye başladılar, Kurul ikiye bölündü.

Elç.23: 8 Sadukiler, ölümden diriliş, melek ve ruh yoktur derler; Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar.

Elç.23: 9 Kurul'da büyük bir kargaşalık çıktı. Ferisi mezhebinden bazı din bilginleri kalkıp ateşli bir şekilde, "Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz" diye bağırdılar. "Bir ruh ya da bir melek kendisiyle konuşmuşsa, ne olmuş?"

Elç.23: 10 Çekişme öyle şiddetlendi ki komutan, Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu. Askerlerin aşağı inip onu zorla aralarından alarak kaleye götürmelerini buyurdu.

Elç.23: 11 O gece Rab Pavlus'a görünüp, "Cesur ol" dedi, "Yeruşalim'de benimle ilgili nasıl tanıklık ettinse, Roma'da da öyle tanıklık etmen gerekir."

Pavlus'u Öldürme Girişimleri

Elç.23: 12 Ertesi sabah Yahudiler aralarında gizli bir anlaşma yaptılar. "Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!" diye ant içtiler.

Elç.23: 13 Bu anlaşmaya katılanların sayısı kırkı aşıyordu.

Elç.23: 14 Bunlar başkâhinlerle ileri gelenlerin yanına gidip şöyle dediler: "Biz, 'Pavlus'u öldürmeden ağzımıza bir şey koyarsak, bize lanet olsun!' diye ant içtik.

Elç.23: 15 Şimdi siz Yüksek Kurul'la birlikte, Pavlus'a ilişkin durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştıracakmış gibi, komutanın onu size getirmesini rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurul'a gelmeden onu öldürmeye hazır olacağız."

Elç.23: 16 Ne var ki, Pavlus'un kızkardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu duydu. Varıp kaleye girdi ve haberi Pavlus'a iletti.

Elç.23: 17 Yüzbaşılardan birini yanına çağıran Pavlus, "Bu genci komutana götür, kendisine ileteceği bir haber var" dedi.

Elç.23: 18 Yüzbaşı, genci alıp komutana götürdü. "Tutuklu Pavlus beni çağırıp bu genci sana getirmemi rica etti. Sana bir söyleyeceği varmış" dedi.

Elç.23: 19 Komutan, genci elinden tutup bir yana çekti. "Bana bildirmek istediğin nedir?" diye sordu.

Elç.23: 20 "Yahudiler sözbirliği ettiler" dedi, "Pavlus'la ilgili durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırmak istiyorlarmış gibi, yarın onu Yüksek Kurul'a götürmeni rica edecekler.

Elç.23: 21 Ama sen onlara kanma! Aralarından kırktan fazla kişi ona pusu kurmuş bekliyor. 'Onu ortadan kaldırmadan bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!' diye ant içtiler. Şimdi hazırlar, senden olumlu bir yanıt gelmesini bekliyorlar."

Elç.23: 22 Komutan, "Bunları bana açıkladığını hiç kimseye söyleme" diye uyardıktan sonra genci salıverdi.

Pavlus Sezariye'ye Yollanıyor

Elç.23: 23 Komutan, yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: "Akşam saat dokuzda Sezariye'ye hareket etmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın.

Elç.23: 24 Ayrıca Pavlus'u bindirip Vali Feliks'in yanına sağ salim ulaştırmak için hayvan sağlayın."

Elç.23: 25-26 Sonra şöyle bir mektup yazdı: "Klavdius Lisias'tan, Sayın Vali Feliks'e selam.

Elç.23: 27 Bu adamı Yahudiler yakalamış öldürmek üzereydiler. Ne var ki, kendisinin Roma vatandaşı olduğunu öğrenince askerlerle yetişip onu kurtardım.

Elç.23: 28 Kendisini neyle suçladıklarını bilmek istediğim için onu Yahudiler'in Yüksek Kurulu'nun önüne çıkarttım.

Elç.23: 29 Suçlamanın, Yahudiler'in yasasına ilişkin bazı sorunlarla ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren herhangi bir suçlama yoktu.

Elç.23: 30 Bana bu adama karşı bir tuzak kurulduğu bildirilince onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanlara da kendisiyle ilgili şikâyetlerini sana bildirmelerini buyurdum."

Elç.23: 31 Askerler, kendilerine verilen buyruk uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris'e götürdüler.

Elç.23: 32 Ertesi gün, atlıları Pavlus'la birlikte yola devam etmek üzere bırakarak kaleye döndüler.

Elç.23: 33 Atlılar Sezariye'ye varınca mektubu valiye verip Pavlus'u teslim ettiler.

Elç.23: 34-35 Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus'un hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince, "Seni suçlayanlar da gelsin, o zaman seni dinlerim" dedi. Sonra Pavlus'un, Hirodes'in sarayında gözaltında tutulması için buyruk verdi.

BÖLÜM 24

Pavlus Feliks'in Önünde Suçlanıyor

Elç.24: 1 Bundan beş gün sonra Başkâhin Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir hatip Sezariye'ye gelip Pavlus'la ilgili şikâyetlerini valiye ilettiler.

Elç.24: 2-3 Pavlus çağrılınca Tertullus suçlamalarına başladı. "Ey erdemli Feliks!" dedi. "Senin sayende uzun süredir esenlik içinde yaşamaktayız. Aldığın önlemlerle de bu ulusun yararına olumlu gelişmeler kaydedilmiştir. Yaptıklarını, her zaman ve her yerde büyük bir şükranla anıyoruz.

Elç.24: 4 Seni fazla yormak istemiyorum; söyleyeceğimiz birkaç sözü hoşgörüyle dinlemeni rica ediyorum.

Elç.24: 5 "Biz şunu anladık ki, bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler arasında kargaşalık çıkaran bir fesatçı ve Nasrani tarikatının elebaşılarından biridir.

Elç.24: 6-8 Tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu yakaladık. Onu sorguya çekersen, onunla ilgili bütün suçlamalarımızın doğruluğunu kendisinden öğrenebilirsin."

Elç.24: 9 Oradaki Yahudiler de anlatılanların doğru olduğunu söyleyerek bu suçlamalara katıldılar.

Elç.24: 10 Valinin bir işareti üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: "Senin yıllardan beri bu ulusa yargıçlık ettiğini bildiğim için, kendi savunmamı sevinçle yapıyorum.

Elç.24: 11 Sen kendin de öğrenebilirsin, tapınmak amacıyla Yeruşalim'e gidişimden bu yana sadece on iki gün geçti.

Elç.24: 12 Beni ne tapınakta, ne havralarda, ne de kentin başka bir yerinde herhangi biriyle tartışırken ya da halkı ayaklandırmaya çalışırken görmüşlerdir.

Elç.24: 13 Şu anda bana yönelttikleri suçlamaları da sana kanıtlayamazlar.

Elç.24: 14 Bununla birlikte, sana şunu itiraf edeyim ki, kendilerinin tarikat dedikleri Yol'un bir izleyicisi olarak atalarımızın Tanrısı'na kulluk ediyorum. Kutsal Yasa'da ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye inanıyorum.

Elç.24: 15 Aynı bu adamların kabul ettiği gibi, hem doğru kişilerin hem doğru olmayanların ölümden dirileceğine dair Tanrı'ya umut bağladım.

Elç.24: 16 Bu nedenle ben gerek Tanrı, gerek insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her zaman özen gösteriyorum.

Elç.24: 17 "Uzun yıllar sonra, ulusuma bağışlar getirmek ve adaklar sunmak için Yeruşalim'e geldim.

Elç.24: 18 Beni tapınakta adaklar sunarken buldukları zaman arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık ne de karışıklık vardı. Ancak orada Asya İli'nden bazı Yahudiler bulunuyordu.

Elç.24: 19 Onların bana karşı bir diyecekleri varsa, senin önüne çıkıp suçlamalarını belirtmeleri gerekir.

Elç.24: 20 Buradakiler de, Yüksek Kurul'un önündeki duruşmam sırasında bende ne suç bulduklarını açıklasınlar.

Elç.24: 21 Önlerine çıkarıldığımda, 'Bugün, ölülerin dirilişi konusunda tarafınızdan yargılanmaktayım' diye seslenmiştim. Olsa olsa beni bu konuda suçlayabilirler."

Elç.24: 22 İsa'nın yoluna ilişkin derin bilgisi olan Feliks duruşmayı başka bir güne ertelerken, "Davanızla ilgili kararımı komutan Lisias gelince veririm" dedi.

Elç.24: 23 Oradaki yüzbaşıya da Pavlus'u gözaltında tutmasını, ama kendisine biraz serbestlik tanımasını, ona yardımda bulunmak isteyen dostlarından hiçbirine engel olmamasını buyurdu.

Elç.24: 24 Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi, Pavlus'u çağırtarak Mesih İsa'ya olan inancı konusunda onu dinledi.

Elç.24: 25 Pavlus doğruluk, özdenetim ve gelecek olan yargı gününden söz edince Feliks korkuya kapıldı. "Şimdilik gidebilirsin" dedi, "Fırsat bulunca seni yine çağırtırım."

Elç.24: 26 Bir yandan da Pavlus'un kendisine rüşvet vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık çağırtır, onunla sohbet ederdi.

Elç.24: 27 İki yıl dolunca görevini Porkius Festus'a devreden Feliks, Yahudiler'in gönlünü kazanmak amacıyla Pavlus'u hapiste bıraktı.

BÖLÜM 25

Festus'un Önünde Yargılanma

Elç.25: 1 Eyalete vardıktan üç gün sonra Festus, Sezariye'den Yeruşalim'e gitti.

Elç.25: 2-3 Başkâhinlerle Yahudiler'in ileri gelenleri, Pavlus'la ilgili şikâyetlerini ona açıkladılar. Festus'tan kendilerine bir iyilikte bulunmasını isteyerek Pavlus'u Yeruşalim'e getirtmesi için yalvardılar. Bu arada pusu kurup Pavlus'u yolda öldüreceklerdi.

Elç.25: 4-5 Festus ise Pavlus'un Sezariye'de tutuklu bulunduğunu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyleyerek, "Aranızda yetkili olanlar benimle gelsinler; bu adam yanlış bir şey yapmışsa, ona karşı suç duyurusunda bulunsunlar" dedi.

Elç.25: 6 Festus, onların arasında sadece sekiz on gün kadar kaldı; sonra Sezariye'ye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturarak Pavlus'un getirilmesini buyurdu.

Elç.25: 7 Pavlus içeri girince, Yeruşalim'den gelen Yahudiler çevresini sardılar ve kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamada bulundular.

Elç.25: 8 Pavlus, "Ne Yahudiler'in yasasına, ne tapınağa, ne de Sezar'a karşı hiçbir günah işlemedim" diyerek kendini savundu.

Elç.25: 9 Yahudiler'in gönlünü kazanmak isteyen Festus, Pavlus'a şöyle karşılık verdi: "Yeruşalim'e gidip orada benim önümde bu konularda yargılanmak ister misin?"

Elç.25: 10 Pavlus, "Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde durmaktayım" dedi, "Burada yargılanmam gerekir. Sen de çok iyi biliyorsun ki, Yahudiler'e karşı hiçbir suç işlemedim.

Elç.25: 11 Şayet suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten çekinmem. Yok eğer bunların bana karşı yaptığı suçlamalar asılsız ise, hiç kimse beni onların eline teslim edemez. Davamın Sezar'a iletilmesini istiyorum."

Elç.25: 12 Festus, danışma kuruluyla görüştükten sonra şu yanıtı verdi: "Davanı Sezar'a ilettin, Sezar'a gideceksin."

Festus, Kral Agrippa'ya Danışıyor

Elç.25: 13 Birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki , Festus'a bir nezaket ziyaretinde bulunmak üzere Sezariye'ye geldiler.

Elç.25: 14 Bir süre orada kaldılar. Bu arada Festus, Pavlus'la ilgili durumu krala anlattı. "Feliks'in tutuklu olarak bıraktığı bir adam var" dedi.

Elç.25: 15 "Yeruşalim'de bulunduğum sırada Yahudiler'in başkâhinleriyle ileri gelenleri, onunla ilgili şikâyetlerini açıkladılar, onu cezalandırmamı istediler.

Elç.25: 16 "Ben onlara, 'Herhangi bir sanığı, kendisini suçlayanlarla yüzleştirmeden, kendisine yöneltilen ithamlarla ilgili olarak savunma fırsatı vermeden, onu suçlayanların eline teslim etmek Romalılar'ın geleneğine aykırıdır' dedim.

Elç.25: 17 Onlar benimle buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı kürsüsüne oturup adamın getirilmesini buyurdum.

Elç.25: 18 Ne var ki, kalkıp konuşan davacılar ona, beklediğim türden kötülüklerle ilgili hiçbir suçlama yöneltmediler.

Elç.25: 19 Ancak onunla çekiştikleri bazı sorunlar vardı. Bunlar, kendi dinlerine ve ölmüş de Pavlus'un iddiasına göre yaşamakta olan İsa adındaki birine ilişkin konulardı.

Elç.25: 20 Bunları nasıl soruşturacağımı bilemediğim için Pavlus'a, Yeruşalim'e gidip orada bu konularda yargılanmaya razı olup olmayacağını sordum.

Elç.25: 21 Ama kendisi davasını İmparator'a iletti, İmparator'un kararına dek tutuklu kalmak istedi. Ben de onu İmparator'a göndereceğim zamana kadar tutuklu kalmasını buyurdum."

Elç.25: 22 Agrippa Festus'a, "Ben de bu adamı dinlemek isterdim" dedi. Festus da, "Yarın onu dinlersin" dedi.

Pavlus, Agrippa'nın Önünde

Elç.25: 23 Ertesi gün Agrippa ile Berniki büyük bir tantanayla gelip komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte toplantı salonuna girdiler. Festus'un buyruğu üzerine Pavlus içeri getirildi.

Elç.25: 24 Festus, "Kral Agrippa ve burada bizimle bulunan bütün efendiler" dedi, "Yeruşalim'de olsun, burada olsun, bütün Yahudi halkının bana şikâyet ettiği bu adamı görüyorsunuz. 'Onu artık yaşatmamalı!' diye haykırıyorlardı.

Elç.25: 25 Oysa ben, ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlemediğini anladım. Yine de, kendisi davasının İmparator'a iletilmesini istediğinden, onu göndermeye karar verdim.

Elç.25: 26 Ama Efendimiz'e bu adamla ilgili yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu sizin önünüze ve özellikle, Kral Agrippa, senin önüne çıkartmış bulunuyorum. Amacım, bu soruşturmanın sonucunda yazacak bir şey bulabilmektir.

Elç.25: 27 Bir tutukluyu İmparator'a gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları belirtmemek bence anlamsız."

BÖLÜM 26

Elç.26: 1-2 Agrippa Pavlus'a, "Kendini savunabilirsin" dedi. Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına şöyle başladı: "Kral Agrippa! Yahudiler'in bana yönelttiği bütün suçlamalarla ilgili olarak savunmamı bugün senin önünde yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum.

Elç.26: 3 Özellikle şuna seviniyorum ki, sen Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen birisin. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.

Elç.26: 4 "Bütün Yahudiler, gerek başlangıçta kendi memleketimde, gerek Yeruşalim'de, gençliğimden beri nasıl yaşadığımı bilirler.

Elç.26: 5 Beni eskiden beri tanırlar ve isteseler, geçmişte dinimizin en titiz mezhebi olan Ferisiliğe bağlı yaşadığıma tanıklık edebilirler.

Elç.26: 6 Şimdi ise, Tanrı'nın atalarımıza olan vaadine umut bağladığım için burada bulunmakta ve yargılanmaktayım.

Elç.26: 7 Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı'ya canla başla kulluk ederek erişmeyi umdukları vaattir. Ey kralım, Yahudiler'in bana yönelttikleri suçlamalar bu umutla ilgilidir.

Elç.26: 8 Sizler, Tanrı'nın ölüleri diriltmesini neden 'inanılmaz' görüyorsunuz?

Elç.26: 9 "Doğrusu ben de, Nasıralı İsa adına karşı elimden geleni yapmam gerektiği düşüncesindeydim.

Elç.26: 10 Ve Yeruşalim'de bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oyumu onların aleyhinde kullandım.

Elç.26: 11 Bütün havraları dolaşıp sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfretmeye zorlardım. Öylesine kudurmuştum ki, onlara zulmetmek için bulundukları yabancı kentlere bile giderdim.

Elç.26: 12 "Bir keresinde başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam'a doğru yola çıkmıştım.

Elç.26: 13 Ey kralım, öğlende yolda giderken, gökten gelip benim ve yol arkadaşlarımın çevresini aydınlatan, güneşten daha parlak bir ışık gördüm.

Elç.26: 14 Hepimiz yere yıkılmıştık. Bir sesin bana İbrani dilinde seslendiğini duydum. 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?' dedi. 'Üvendireye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun.'

Elç.26: 15 "Ben de, 'Ey Efendim, sen kimsin?' dedim. "'Ben senin zulmettiğin İsa'yım' diye yanıt verdi Rab.

Elç.26: 16 'Haydi, ayağa kalk. Seni hizmetimde görevlendirmek için sana göründüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili sana göstereceklerime tanıklık edeceksin.

Elç.26: 17-18 Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan'ın hükümranlığından Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affına kavuşsunlar ve kutsal kılınanların arasında yer alsınlar.'

Elç.26: 19 "Bunun için, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme uymazlık etmedim.

Elç.26: 20 Önce Şam ve Yeruşalim halkını, sonra bütün Yahudiye bölgesini ve öteki ulusları, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve bu tövbeye yaraşır işler yapmaya çağırdım.

Elç.26: 21 Yahudiler'in beni tapınakta yakalayıp öldürmeye kalkmalarının nedeni buydu.

Elç.26: 22 Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir.

Elç.26: 23 Onlar, Mesih'in acı çekeceğini ve ölümden dirilenlerin ilki olarak gerek kendi halkına, gerek öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini bildirmişlerdi."

Elç.26: 24 Pavlus bu şekilde savunmasını sürdürürken Festus yüksek sesle, "Pavlus, çıldırmışsın sen! Çok okumak seni delirtiyor!" dedi.

Elç.26: 25 Pavlus, "Sayın Festus" dedi, "Ben çıldırmış değilim. Gerçek ve akla uygun sözler söylüyorum.

Elç.26: 26 Kral bu konularda bilgili olduğu için kendisiyle çekinmeden konuşuyorum. Bu olaylardan hiçbirinin onun dikkatinden kaçmadığı kanısındayım. Çünkü bunlar ücra bir köşede yapılmış işler değildir.

Elç.26: 27 Kral Agrippa, sen peygamberlerin sözlerine inanıyor musun? İnandığını biliyorum."

Elç.26: 28 Agrippa Pavlus'a şöyle dedi: "Bu kadar kısa bir sürede beni ikna edip Mesihçi mi yapacaksın?"

Elç.26: 29 "İster kısa ister uzun sürede olsun" dedi Pavlus, "Tanrı'dan dilerim ki yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes, bu zincirler dışında benim gibi olsun!"

Elç.26: 30-31 Kral, vali, Berniki ve onlarla birlikte oturanlar kalkıp dışarı çıktıktan sonra aralarında şöyle konuştular: "Bu adamın, ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir şey yaptığı yok."

Elç.26: 32 Agrippa da Festus'a, "Bu adam davasını Sezar'a iletmeseydi, serbest bırakılabilirdi" dedi.

BÖLÜM 27

Pavlus'un Roma'ya Deniz Yolculuğu

Elç.27: 1 İtalya'ya doğru yelken açmamıza karar verilince, Pavlus'la öteki bazı tutukluları Avgustus taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler.

Elç.27: 2 Asya İli'nin kıyılarındaki limanlara uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek denize açıldık. Selanik'ten Makedonyalı Aristarhus da yanımızdaydı.

Elç.27: 3 Ertesi gün Sayda'ya uğradık. Pavlus'a dostça davranan Yulius, ihtiyaçlarını karşılamaları için dostlarının yanına gitmesine izin verdi.

Elç.27: 4 Oradan yine denize açıldık. Rüzgar ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgar altından geçtik.

Elç.27: 5 Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likya'nın Mira Kenti'ne geldik.

Elç.27: 6 Orada, İtalya'ya gidecek bir İskenderiye gemisi bulan yüzbaşı, bizi o gemiye bindirdi.

Elç.27: 7 Günlerce ağır ağır yol alarak Knidos Kenti'nin açıklarına güçlükle gelebildik. Rüzgar bize engel olduğundan Salmone burnundan dolanarak Girit'in rüzgar altından geçtik.

Elç.27: 8 Kıyı boyunca güçlükle ilerleyerek Laseya Kenti'nin yakınlarında bulunan ve Güzel Limanlar denilen bir yere geldik.

Elç.27: 9-10 Epey vakit kaybetmiştik; oruç günü bile geçmişti. O mevsimde deniz yolculuğu tehlikeli olacaktı. Bu nedenle Pavlus onları uyardı: "Efendiler" dedi, "Bu yolculuğun yalnız yük ve gemiye değil, canlarımıza da çok zarar ve ziyan getireceğini görüyorum."

Elç.27: 11 Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerini dinleyeceğine, kaptanla gemi sahibinin sözüne uydu.

Elç.27: 12 Liman kışlamaya elverişli olmadığından gemidekilerin çoğu, oradan tekrar denize açılmaya, mümkünse Feniks'e ulaşıp kışı orada geçirmeye karar verdiler.Feniks, Girit'in lodos ve karayele kapalı bir limanıdır.

Fırtına

Elç.27: 13 Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca, bekledikleri anın geldiğini sanarak demir aldılar; Girit kıyısını yakından izleyerek ilerlemeye başladılar.

Elç.27: 14 Ne var ki, çok geçmeden karadan Evrakilon denen bir kasırga koptu.

Elç.27: 15 Kasırgaya tutulan gemi rüzgara karşı gidemeyince, kendimizi sürüklenmeye bıraktık.

Elç.27: 16 Gavdos denen küçük bir adanın rüzgar altına sığınarak geminin filikasını güçlükle sağlama alabildik.

Elç.27: 17 Filikayı yukarı çektikten sonra halatlar kullanarak gemiyi alttan kuşattılar. Sirte Körfezi'nin sığlıklarında karaya oturmaktan korktukları için yelken takımlarını indirip kendilerini sürüklenmeye bıraktılar.

Elç.27: 18 Fırtına bizi bir hayli hırpaladığı için ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar.

Elç.27: 19 Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar.

Elç.27: 20 Günlerce ne güneş ne de yıldızlar göründü. Fırtına da olanca şiddetiyle sürdüğünden, artık kurtuluş umudunu tümden yitirmiştik.

Elç.27: 21 Adamlar uzun zaman yemek yiyemeyince Pavlus ortaya çıkıp şöyle dedi: "Efendiler, beni dinleyip Girit'ten ayrılmamanız, bu zarar ve ziyana uğramamanız gerekirdi.

Elç.27: 22 Şimdi size öğüdüm şu: Cesur olun! Gemi mahvolacak, ama aranızda hiçbir can kaybı olmayacak.

Elç.27: 23-24 Çünkü kendisine ait olduğum, kendisine kulluk ettiğim Tanrı'nın bir meleği bu gece yanıma gelip dedi ki, 'Korkma Pavlus, Sezar'ın önüne çıkman gerekiyor. Dahası Tanrı, seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini sana bağışlamıştır.'

Elç.27: 25 Bunun için efendiler, cesur olun! Tanrı'ya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana bildirildiği gibi olacak.

Elç.27: 26 Ancak bir adada karaya oturmamız gerekiyor."

Gemi Karaya Oturuyor

Elç.27: 27 On dördüncü gece İyon Denizi'nde sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sezinlediler.

Elç.27: 28 Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaç olduğunu gördüler. Biraz ilerledikten sonra bir daha ölçtüler, on beş kulaç olduğunu gördüler.

Elç.27: 29 Kayalıklara bindirmekten korkarak kıçtan dört demir attılar ve günün tez doğması için dua ettiler.

Elç.27: 30 Bu sırada gemiciler gemiden kaçma girişiminde bulundular. Baş taraftan demir atacaklarmış gibi yapıp filikayı denize indirdiler.

Elç.27: 31 Ama Pavlus yüzbaşıyla askerlere, "Bunlar gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız" dedi.

Elç.27: 32 Bunun üzerine askerler ipleri kesip filikayı denize düşürdüler.

Elç.27: 33 Gün doğmak üzereyken Pavlus herkesi yemek yemeye çağırdı. "Bugün on dört gündür kaygılı bir bekleyiş içindesiniz, hiçbir şey yemeyip aç kaldınız" dedi.

Elç.27: 34 "Bunun için size rica ediyorum, yemek yiyin. Kurtuluşunuz için bu gerekli.Hiçbirinizin başından tek kıl bile eksilmeyecektir."

Elç.27: 35 Pavlus bunları söyledikten sonra ekmek aldı, hepsinin önünde Tanrı'ya şükretti, ekmeği bölüp yemeye başladı.

Elç.27: 36 Hepsi bundan cesaret alarak yemek yedi.

Elç.27: 37 Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik.

Elç.27: 38 Herkes doyduktan sonra, buğdayı denize boşaltarak gemiyi hafiflettiler.

Elç.27: 39 Gündüz olunca gördükleri karayı tanıyamadılar. Ama kumsalı olan bir körfez farkederek, mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar verdiler.

Elç.27: 40 Demirleri kesip denizde bıraktılar. Aynı anda dümenlerin iplerini çözüp ön yelkeni rüzgara vererek kumsala yöneldiler.

Elç.27: 41 Gemi bir kum yükseltisine çarpıp karaya oturdu. Geminin başı kuma saplanıp kımıldamaz oldu, kıç tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı.

Elç.27: 42 Askerler, tutuklulardan hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmek niyetindeydi.

Elç.27: 43-44 Ama Pavlus'u kurtarmak isteyen yüzbaşı askerleri bu düşünceden vazgeçirdi. Önce yüzme bilenlerin denize atlayıp karaya çıkmalarını, sonra geriye kalanların, kiminin tahtalara kiminin de geminin öbür döküntülerine tutunarak onları izlemesini buyurdu. Böylelikle herkes sağ salim karaya çıktı.

BÖLÜM 28

Malta'da

Elç.28: 1 Kurtulduktan sonra adanın Malta adını taşıdığını öğrendik.

Elç.28: 2 Yerliler bize olağanüstü bir yakınlık gösterdiler. Hava yağışlı ve soğuk olduğu için ateş yakıp hepimizi dostça karşıladılar.

Elç.28: 3 Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine attı. O anda ısıdan kaçan bir engerek onun eline yapıştı.

Elç.28: 4 Yerliler Pavlus'un eline asılan yılanı görünce birbirlerine, "Bu adam kuşkusuz bir katil" dediler. "Denizden kurtuldu, ama adalet onu yaşatmadı."

Elç.28: 5 Ne var ki, elini silkip yılanı ateşin içine fırlatan Pavlus hiçbir zarar görmedi.

Elç.28: 6 Halk, Pavlus'un bedeninin şişmesini ya da birdenbire düşüp ölmesini bekliyordu. Ama uzun süre bekleyip de ona bir şey olmadığını görünce fikirlerini değiştirdiler. "Bu bir ilahtır!" dediler.

Elç.28: 7 Bulunduğumuz yerin yakınında adanın baş yetkilisi olan Publius adlı birinin toprakları vardı. Bu adam bizi evine kabul ederek üç gün dostça ağırladı.

Elç.28: 8 O sırada Publius'un babası kanlı ishale yakalanmış ateşler içinde yatıyordu. Hastanın yanına giren Pavlus dua etti, ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi.

Elç.28: 9 Bu olay üzerine adadaki öbür hastalar da gelip iyileştirildiler.

Elç.28: 10 Bizi bir sürü armağanla onurlandırdılar; denize açılacağımız zaman gereksindiğimiz malzemeleri gemiye yüklediler.

Roma'ya Varış

Elç.28: 11 Üç ay sonra, kışı adada geçiren ve ikiz tanrılar simgesini taşıyan bir İskenderiye gemisiyle denize açıldık.

Elç.28: 12 Sirakuza Kenti'ne uğrayıp üç gün kaldık.

Elç.28: 13 Oradan da yolumuza devam ederek Regium'a geldik. Ertesi gün güneyden esmeye başlayan rüzgarın yardımıyla iki günde Puteoli'ye vardık.

Elç.28: 14 Orada bulduğumuz kardeşler, bizi yanlarında bir hafta kalmaya çağırdılar. Sonunda Roma'ya vardık.

Elç.28: 15 Haberimizi alan Roma'daki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısı'na ve Üç Hanlar'a kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı'ya şükretti, yüreklendi.

Elç.28: 16 Roma'ya girdiğimizde Pavlus'un, bir asker gözetiminde yalnız başına kalmasına izin verildi.

Pavlus'un Roma'daki Etkinlikleri

Elç.28: 17 Üç gün sonra Pavlus, Yahudiler'in ileri gelenlerini bir araya çağırdı. Bunlar toplandıkları zaman Pavlus kendilerine şöyle dedi: "Kardeşler, halkımıza ya da atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, Yeruşalim'de tutuklanıp Romalılar'ın eline teslim edildim.

Elç.28: 18 Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlememiştim.

Elç.28: 19 Ama Yahudiler buna karşı çıkınca, davamı Sezar'a iletmek zorunda kaldım.Bunu, kendi ulusumdan herhangi bir şikâyetim olduğu için yapmadım.

Elç.28: 20 Ben İsrail'in umudu uğruna bu zincire vurulmuş bulunuyorum. Sizi buraya,işte bu konuyu görüşmek ve konuşmak için çağırdım."

Elç.28: 21 Onlar Pavlus'a, "Yahudiye'den seninle ilgili mektup almadık, oradan gelen kardeşlerden hiçbiri de senin hakkında kötü bir haber getirmedi, kötü bir şey söylemedi" dediler.

Elç.28: 22 "Biz senin fikirlerini senden duymak isteriz. Çünkü her yerde bu mezhebe karşı çıkıldığını biliyoruz."

Elç.28: 23 Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar ve o gün, daha büyük bir kalabalıkla onun kaldığı yere geldiler. Pavlus sabahtan akşama dek onlara Tanrı'nın Egemenliği'ne ilişkin açıklamalarda bulundu ve bu konuda tanıklık etti. Gerek Musa'nın Yasası'na, gerek peygamberlerin yazılarına dayanarak onları İsa hakkında ikna etmeye çalıştı.

Elç.28: 24 Bazıları onun sözlerine inandı, bazıları ise inanmadı.

Elç.28: 25 Birbirleriyle anlaşamayınca, Pavlus'un şu son sözünden sonra ayrıldılar: "Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarınıza seslenen Kutsal Ruh doğru söyledi.

Elç.28: 26 Ruh dedi ki, 'Bu halka gidip şunu söyle: Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz.

Elç.28: 27 Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini de kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın, Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.'

Elç.28: 28-29 "Şunu bilin ki, Tanrı'nın sağladığı bu kurtuluşun haberi öteki uluslara gönderilmiştir. Ve onlar buna kulak vereceklerdir."

Elç.28: 30 Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı ve ziyaretine gelen herkesi kabul etti.

Elç.28: 31 Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Egemenliği'ni tam bir cesaretle duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.

DİPNOTLAR:

1:1-2 "İlk kitabım": İncil'in Luka kısmı.
1:12 "Yaklaşık bir kilometre": Grekçe "Bir Şabat Günü yolculuğu". Yahudi din kurallarına göre Şabat Günü 2 000 arşından (yaklaşık 1 050 m.) fazla yol gitmek yasaktı.
2:21 "Rab'be yakaran": Grekçe "Rab'bin adını çağıran".
2:34-35 "Ayaklarının altına serinceye dek": Grekçe "Ayaklarına tabure yapıncaya dek".
3:16 "Aracılığıyla etkin olan": Grekçe "Aracılığıyla olan".
4:27-28 "Gücün": Grekçe "Elin".
5 "Buyruğuna verirlerdi": Grekçe "Ayaklarının dibine koyarlardı". (Benzeri bir deyim 4:36-37 ve 5:1-2'de de geçiyor.)
5:3 "Şeytan'a uydun": Grekçe "Şeytan senin yüreğini doldurdu".
6:2 "Maddi işlerle uğraşmamız" ya da "Sofralara hizmet etmemiz".
7:43 "Refan": Refan ya da Remfan, Satürn gezegeniyle ilgili olan ve eski çağlarda bazı Filistinli halkların taptığı bir ilahtı.
7:44 "Tanıklık Çadırı": İsrailliler'in, Buluşma Çadırı diye de bilinen taşınabilir tapınağı. Tanrı'nın Musa aracılığıyla halkına verdiği, On Buyruk'un yazıldığı taş levhalar bu çadırda bulunurdu.
7:51 "Yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar": Tanrı'ya yürekten bağlı olmayan, O'nun sözünü dinlemeyen kişiler.
8:27 O çağda Etiyopya krallığı bugünkü Etiyopya'dan farklı toprakları içeriyordu.
8:36-37 Bazı Grekçe elyazmaları, "Filipus, 'Bütün yüreğinle iman edersen, vaftiz olabilirsin' dedi. Hadım da, 'İman ediyorum ki, İsa Mesih Tanrı'nın Oğlu'dur' dedi" sözlerini de içerir.
10:30 "Üç gün": Grekçe "Dördüncü gün". O çağda insanlar günleri hesaplarken yaşadıkları günü de sayarlardı.
10:45 "Yahudi": Grekçe "Sünnetlilikten olan".
11:21 "Rab'bin gücü": Grekçe "Rab'bin eli".
11:25-26 "Mesihçiler": Mesih sözcüğünden türetilen bu lakap Grekçe'de "Hristianos" diye geçer.

14:12 "Zeus": Grekler'in inanışına göre en büyük ilah.
14:12 "Hermes": Grekler'in inanışına göre, Zeus'un özel yardımcısı ve sözcüsü olan ilah.
15:14 "Kendine ait olacak": Grekçe "Kendi adı için".
15:17-18 "Bana ait olan": Grekçe "Üzerlerinde adımın anıldığı".
15:33-34 Bazı Grekçe elyazmaları, "Ama Silas orada kalmaya karar verdi" sözlerini de içerir.
17:18 "Epikürcü": Grek filozofu Epikür'ün (İ.Ö. 341-270) öğretisini benimseyen kişi. Bu öğretiye göre ruh, beden gibi ölümlüdür, yeryüzündeki yaşamdan başka yaşam yoktur. Kişinin, mutluluğu ataraksiyada (ruh dinginliğinde) araması gereklidir.
17:18 "Stoacı": Kişinin, mutluluğu ancak bütün acılar ve zevklerden kaçınmakla bulabileceğini savunan Grek filozofu Zenon'un (İ.Ö.? 335-?263) öğretilerini benimseyen kişi.
17:19 "Ares Tepesi Kurulu": Grekçe "Areopagos" (Ares Tepesi); eski Atinalılar'ın, ilk zamanlarda Ares Tepesi'nde toplanmış, daha sonraları da bu adla anılagelmiş olan ulusal meclisi.
18:6 "'Başınıza geleceklerin sorumlusu sizsiniz!' dedi. 'Sorumluluk benden gitti.'": Grekçe "'Kanınız başınıza!' dedi. 'Ben temizim.'"
19:24 "Artemis": Grekler'in önemli bir tanrıçası; Artemis'in ya da Latince adıyla Diana'nın en büyük tapınağı Efes Kenti'ndeydi.
19:38 "Yargıçlar": Grekçe "Valiler".
20:2 Burada Yunanistan sözcüğünün Roma İmparatorluğu'nun ili Ahaya için kullanıldığı sanılıyor.
20:9 "İkinci": Grekçe "Üçüncü". (Zemin kat birinci kat sayılırdı).
20:26 "Kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim": Grekçe "Herkesin kanından temizim".
21:38 "Tedhişçi": Grekçe "Hançerli", şiddet yanlısı milliyetçi bir Yahudi partisinin üyelerine verilen ad.
24:6-8 Bazı Grekçe elyazmaları, "Ve kendi yasamıza göre yargılamak istedik. Ne var ki, komutan Lisias gelip kaba kuvvet kullanarak onu elimizden aldı götürdü. Onu suçlayanların sana başvurmalarını buyurdu" sözlerini de içerir.
25:13 "Berniki": Agrippa'nın kızkardeşi.
25:21,25 "İmparator": Grekçe "Sevastos", Roma imparatorlarının unvanlarından biri olan Avgustus'un karşılığı.
25:21 "İmparator'a": Grekçe "Sezar'a".

26:28 "Mesihçi": Mesih sözcüğünden türetilen bu lakap Grekçe'de "Hristianos" diye geçer.
27:1 "Avgustus": Grekçe "Sevastos".
27:9-10 "Oruç günü": Yahudiler'in Eylül ya da Ekim ayında kutladıkları bayram. Günümüzde Yom Kippur olarak bilinir (bkz. Lev.16:29-34).
27:17 "Sirte Körfezi": Libya'nın kuzeybatı kıyılarında yer yer çok sığ olan körfez.
27:27 "İyon Denizi": Grekçe "Adriya Denizi". O çağda Adriya Denizi terimi bugünkü İyon Denizi'ni de içine alıyordu.
27:28 "Yirmi kulaç": Yaklaşık 36 m. (bkz. Birimler Cetveli).
27:28 "On beş kulaç": Yaklaşık 27 m. (bkz. Birimler Cetveli).
28:28-29 Bazı Grekçe elyazmaları, "Pavlus'un bu sözlerinden sonra Yahudiler kendi aralarında şiddetle tartışarak oradan ayrıldılar" sözlerini de içerir._

PAVLUS’UN MEKTUPLARI

Pavlus'tan Romalılar'a Mektup
BÖLÜM 1

Rom.1: 1 İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya
çağrılan ben Pavlus'tan selam!

Rom.1: 2-4 Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri
aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden
açısından Davut'un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle
Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi.

Rom.1: 5 Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih
aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk.

Rom.1: 6 İsa Mesih'in çağrılmışları olan sizler de bu uluslardansınız.

Rom.1: 7 Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine,
Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

Pavlus'un Roma'ya Gitme Özlemi

Rom.1: 8 İlkin hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum. Çünkü
imanınız bütün dünyada duyuruluyor.

Rom.1: 9-10 Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta bütün varlığımla kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır. Tanrı'nın isteğiyle sonunda bir yol bulup yanınıza gelmek için dua ediyorum.

Rom.1: 11 Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi
görmeyi çok istiyorum.

Rom.1: 12 Yani, ben aranızdayken karşılıklı olarak birbirimizin imanıyla cesaret
buluruz demek istiyorum.

Rom.1: 13 Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin
aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama
şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum.

Rom.1: 14 Grekler'e ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı
sorumluluğum var.

Rom.1: 15 Bu nedenle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum.

Rom.1: 16 Çünkü Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin -önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların- kurtuluşu için Tanrı gücüdür.

Rom.1: 17 Tanrı'nın insanı akladığı , Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla
olur. Yazılmış olduğu gibi, "İmanla aklanan yaşayacaktır ."

Tanrı'ya İsyan

Rom.1: 18 Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve
haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir.

Rom.1: 19 Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı
hepsini gözlerinin önüne sermiştir.

Rom.1: 20 Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri -sonsuz gücü ve Tanrılığı- dünya
yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu
nedenle özürleri yoktur.

Rom.1: 21 Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na
şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız
yüreklerini karanlık bürüdü.

Rom.1: 22 Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar.

Rom.1: 23 Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara,
sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.

Rom.1: 24 Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları
yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti.

Rom.1: 25 Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine
yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin.

Rom.1: 26 İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları
bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler.

Rom.1: 27 Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için
şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler
ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.

Rom.1: 28 Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız
düşüncelere, yakışıksız davranışlara teslim etti.

Rom.1: 29 Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık,
öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar.

Rom.1: 30-31 Dedikoducu, yerici, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övüngen,
kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden

yoksun, acımasız insanlardır.

Rom.1: 32 Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri
halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

BÖLÜM 2

Tanrı Ayrım Yapmaz

Rom.2: 1 Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun.

Rom.2: 2 Böyle davrananları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliriz.

Rom.2: 3 Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın
yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun?

Rom.2: 4 Tanrı'nın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? O'nun
iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?

Rom.2: 5 İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının
açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun.

Rom.2: 6 Tanrı "herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir."

Rom.2: 7 Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek.

Rom.2: 8 Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak.

Rom.2: 9-10 Kötülük eden herkese -önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana- sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese -yine önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana-
yücelik, saygınlık, esenlik verecektir.

Rom.2: 11 Çünkü Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz.

Rom.2: 12 Kutsal Yasa'yı bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaklar. Yasa'yı bilerek günah işleyenlerse Yasa'yla yargılanacaklar.

Rom.2: 13 Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine
getirenlerdir.

Rom.2: 14 Kutsal Yasa'dan yoksun uluslar Yasa'nın gereklerini kendiliklerinden
yaptıkça, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar.

Rom.2: 15 Böylelikle Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu
gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriyse onları ya suçlar ya da
savunur.

Rom.2: 16 Yaydığım Müjde'ye göre Tanrı'nın, insanları gizlice yaptıkları şeylerden
ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır.

Yahudiler ve Kutsal Yasa

Rom.2: 17 Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla övünüyorsun.

Rom.2: 18 Tanrı'nın isteğini biliyorsun. En üstün değerleri ayırt etmeyi Yasa'dan
öğrenmişsin.

Rom.2: 19-20 Kutsal Yasa'da bilginin ve gerçeğin özüne kavuşmuş olarak körlerin
kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı, akılsızların eğiticisi, çocukların öğretmeni olduğuna inanmışsın.

Rom.2: 21 Öyleyse başkasına öğretirken, kendine de öğretmez misin? Çalmamayı
öğütlerken, çalar mısın?

Rom.2: 22 "Zina etmeyin" derken, zina eder misin? Putlardan tiksinirken, tapınakları
yağmalar mısın?

Rom.2: 23 Kutsal Yasa'yla övünürken, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar mısın?

Rom.2: 24 Nitekim şöyle yazılmıştır: "Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrı'nın
adına küfrediliyor."

Rom.2: 25 Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasa'ya
karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz .

Rom.2: 26 Bu nedenle, sünnetsizler Yasa'nın buyruklarına uyarsa, sünnetli
sayılmayacak mı?

Rom.2: 27 Sen Kutsal Yazılar'a ve sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğnersen,
bedence sünnetli olmayan ama Yasa'ya uyan kişi seni yargılamayacak mı?

Rom.2: 28 Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir.

Rom.2: 29 Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı
yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın
övgüsünü kazanır.

BÖLÜM 3

Tanrı'nın Güvenilirliği

Rom.3: 1 Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir?

Rom.3: 2 Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın sözleri Yahudiler'e emanet
edilmiştir.

Rom.3: 3 Peki, kimi Yahudiler güvenilmez çıkmışsa ne olur? Onların güvenilmezliği
Tanrı'nın güvenilirliğini ortadan kaldırır mı?

Rom.3: 4 Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğruyu söylediği
bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi:
"Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın
Ve yargılandığında davayı kazanasın."

Rom.3: 5 Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne
diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı?

Rom.3: 6 Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak?

Rom.3: 7 Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediği benim
yalanımla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin
yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum?

Rom.3: 8 Bazılarının bizi kötüleyerek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi
niçin,
"Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın" demeyelim? Böylelerinin
yargılanması
yerindedir.

Doğru Olan Yok

Rom.3: 9 Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün
müyüz? Elbette
değiliz. İster Yahudi ister Grek olsun, daha önce herkesi günahın
denetiminde
olmakla suçladık.

Rom.3: 10 Yazılmış olduğu gibi:
"Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.

Rom.3: 11 Anlayan kimse yok, Tanrı'yı arayan yok.

Rom.3: 12 Hepsi saptı, Tümü yararsız oldu.
İyilik eden yok, tek kişi bile!"

Rom.3: 13 "Ağızları açık birer mezardır.
Dilleriyle aldatırlar."
"Engerek zehiri var dudaklarının altında."

Rom.3: 14 "Ağızları lanet ve acı sözle doludur."

Rom.3: 15 "Ayakları kan dökmeye seğirtir.

Rom.3: 16 Yıkım ve dert var yollarında.

Rom.3: 17 Esenlik yolunu da bilmezler."

Rom.3: 18 "Tanrı korkusu yoktur onlarda."

Rom.3: 19 Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz.

Rom.3: 20 Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında
aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.

İmanla Aklanma

Rom.3: 21 Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı
açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor.

Rom.3: 22 Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden
herkes için yapar. Hiç ayrım yoktur.

Rom.3: 23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.

Rom.3: 24 İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla , Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız
olarak aklanırlar.

Rom.3: 25-26 Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen
kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce
işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni
aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.

Rom.3: 27 Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine.

Rom.3: 28 Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek aklandığı
kanısındayız.

Rom.3: 29 Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı
değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısı'dır.

Rom.3: 30 Çünkü sünnetlileri imanları sayesinde, sünnetsizleri de aynı imanla
aklayacak olan Tanrı tektir.

Rom.3: 31 Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır,
tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

BÖLÜM 4

İbrahim'in İmanı

Rom.4: 1 Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim?

Rom.4: 2 Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil.

Rom.4: 3 Kutsal Yazı ne diyor? "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış
sayıldı ."

Rom.4: 4 Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır.

Rom.4: 5 Ancak çalışmayan, ama tanrısızı aklayana iman eden kişi imanı sayesinde
aklanmış sayılır.

Rom.4: 6 Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklanmış saydığı kişinin
mutluluğunu Davut da şöyle anlatır:

Rom.4: 7 "Ne mutlu suçları bağışlanmış,
Günahları örtülmüş olanlara!

Rom.4: 8 Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu!"

Rom.4: 9 Bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler
için midir? Diyoruz ki, "İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı."

Rom.4: 10 Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi? Sünnetliyken değil, sünnetsizken...

Rom.4: 11 İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet
işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası
olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın.

Rom.4: 12 Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi
sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu.

Rom.4: 13 Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi.

Rom.4: 14 Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir.

Rom.4: 15 Yasa, Tanrı'nın gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir.

Rom.4: 16-17 Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna dayanmak ve İbrahim'in bütün soyu
için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu yalnız
Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip
olanlardır. "Seni birçok ulusun babası yaptım" diye yazılmış olduğu gibi İbrahim,
iman ettiği Tanrı'nın -ölülere yaşam veren, var olmayanı buyruğuyla var eden
Tanrı'nın- gözünde hepimizin babasıdır.

Rom.4: 18 İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. "Senin soyun böyle olacak" sözüne güveniyordu.

Rom.4: 19 Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı.

Rom.4: 20 İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulanmadı; tersine, imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti.

Rom.4: 21 Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi.

Rom.4: 22 Bunun için de aklanmış sayıldı.

Rom.4: 23-24 "Aklanmış sayıldı" sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler -Rabbimiz İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'ya iman eden bizler- için de
yazıldı.

Rom.4: 25 İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

BÖLÜM 5

Tanrı'yla Barışmak

Rom.5: 1 Böylece imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz.

Rom.5: 2 İçinde bulunduğumuz bu lütfa Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve
Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz.

Rom.5: 3-4 Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki,
sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nın beğenisini, Tanrı'nın beğenisi de
umudu yaratır.

Rom.5: 5 Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla
Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.

Rom.5: 6 Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü.

Rom.5: 7 Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi
göze alabilir.

Rom.5: 8 Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih
bizim için öldü.

Rom.5: 9 Böylece şimdi O'nun kanıyla aklandığımıza göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir.

Rom.5: 10 Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla
barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.

Rom.5: 11 Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrı'yla barıştırmış olan Rabbimiz
İsa Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz.

Ölüm ve Yaşam

Rom.5: 12 Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi.
Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.

Rom.5: 13 Kutsal Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz.

Rom.5: 14 Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi.

Rom.5: 15 Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa
Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı.

Rom.5: 16 Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan
sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan
aklanmayı sağladı.

Rom.5: 17 Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma

bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.

Rom.5: 18 İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir
doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı.

Rom.5: 19 Çünkü bir adamın sözdinlemezliği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr
kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır.

Rom.5: 20 Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde
Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı.

Rom.5: 21 Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın lütfu da
Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik
sürsün.

BÖLÜM 6

Rom.6: 1 Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim?

Rom.6: 2 Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah
içinde yaşarız?

Rom.6: 3 Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz
edildiğimizi bilmez misiniz?

Rom.6: 4 Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir
yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük.

Rom.6: 5 Eğer O'nunkine benzer bir ölümde O'nunla birleştiysek,
O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz.

Rom.6: 6 Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın
ortadan
kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarmıha
gerildiğini
biliriz.

Rom.6: 7 Çünkü ölmüş kişi günahtan özgür kılınmıştır.

Rom.6: 8 Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza
da inanıyoruz.

Rom.6: 9 Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha
ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini
biliyoruz.

Rom.6: 10 O'nun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur.
Sürmekte olduğu
yaşamı ise Tanrı için sürmektedir.

Rom.6: 11 Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih
İsa'da Tanrı
karşısında diri sayın.

Rom.6: 12 Bu nedenle bedenin tutkularına uymamak için günahın
ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin.

Rom.6: 13 Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha
sunmayın. Ölümden
dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk
araçları olarak Tanrı'ya sunun.

Rom.6: 14 Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın
yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfu altındasınız.

Doğruluğa Köle Olmak

Rom.6: 15 Öyleyse ne diyelim? Yasa'nın yönetimi altında değil de,
Tanrı'nın lütfu
altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır!

Rom.6: 16 Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz,
sözünü
dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme
götüren günahın
ya da doğruluğa götüren sözdinlerliğin kölelerisiniz.

Rom.6: 17 Ama şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri
olan sizler,
adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız.

Rom.6: 18 Günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.

Rom.6: 19 Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre
konuşuyorum.
Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe
nasıl köle
olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere
doğruluğa köle
olarak sunun.

Rom.6: 20 Sizler günahın kölesiyken doğruluktan özgürdünüz.

Rom.6: 21 Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne kazancınız oldu?
Onların sonucu
ölümdür.

Rom.6: 22 Ama şimdi günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları
olduğunuza göre,
kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.

Rom.6: 23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

BÖLÜM 7

Yasa'dan Özgür Olmak

Rom.7: 1 Bilmez misiniz ki, ey kardeşler -Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum- Yasa
insana ancak yaşadığı sürece egemendir?

Rom.7: 2 Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse,
onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur.

Rom.7: 3 Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle ilişki kurarsa, zina
etmiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki, başka bir
erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz.

Rom.7: 4 Aynı şekilde kardeşlerim, siz de bir başkasına -ölümden dirilmiş olan
Mesih'e- varmak üzere Mesih'in bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında
öldünüz. Bu da Tanrı'nın hizmetinde verimli olmamız içindir.

Rom.7: 5 Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın kışkırttığı günah tutkuları
bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götüren meyveler
verdik.

Rom.7: 6 Şimdiyse biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kılındık. Öyle ki, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruh'un yeni
yolunda kulluk edelim.

Yasa ve Günah

Rom.7: 7 Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, "Göz dikmeyeceksin" demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim.

Rom.7: 8 Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü
üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah ölüdür.

Rom.7: 9-10 Bir zamanlar, Yasa'nın bilincinde değilken diriydim. Ama buyruğun
bilincine vardığımda günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam
getireceğine, ölüm getirdi.

Rom.7: 11 Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldattı, buyruk aracılığıyla
beni öldürdü.

Rom.7: 12 İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.

Rom.7: 13 Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır!
Ama günah, günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana
ölüm getiriyordu. Öyle ki,
buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı olduğu anlaşılsın.

Rom.7: 14 Yasa'nın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin
denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım.

Rom.7: 15 Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi
yapmıyorum; nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum.

Rom.7: 16 Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul
etmiş olurum.

Rom.7: 17 Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah
yapıyor.

Rom.7: 18 İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını
biliyorum. İçimde iyiyi
yapmaya istek var, ama güç yok.

Rom.7: 19 İstediğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi
yapıyorum.

Rom.7: 20 İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil,
içimde yaşayan
günahtır.

Rom.7: 21 Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak
isterken, karşımda hep kötülük vardır.

Rom.7: 22 İç varlığımda Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum.

Rom.7: 23 Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa
görüyorum. Bu da aklımın
onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki
günah yasasına

tutsak ediyor.

Rom.7: 24 Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?

Rom.7: 25 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Sonuç olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum.

BÖLÜM 8

Yaşam Veren Ruh

Rom.8: 1 Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.

Rom.8: 2 Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı.

Rom.8: 3 İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı
yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip
günahı insan benliğinde yargıladı.

Rom.8: 4 Öyle ki, Yasa'nın gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde
yerine gelsin.

Rom.8: 5 Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri
düşünürler.

Rom.8: 6 Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir.

Rom.8: 7 Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır;
Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de...

Rom.8: 8 Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler.

Rom.8: 9 Ne var ki, Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, benliğin değil,
Ruh'un
denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruhu olmayan kişi Mesih'in
değildir.

Rom.8: 10 Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü
olmakla birlikte,
aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir.

Rom.8: 11 Mesih İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'nın Ruhu içinizde
yaşıyorsa, Mesih'i
ölümden dirilten Tanrı, içinizde yaşayan Ruhu'yla ölümlü
bedenlerinize de yaşam
verecektir.

Rom.8: 12 Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre
yaşamak için benliğe
borçlu değiliz.

Rom.8: 13 Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin
kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız.

Rom.8: 14 Tanrı'nın Ruhu'yla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın
oğullarıdır.

Rom.8: 15 Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu
almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba , Baba!" diye
sesleniriz.

Rom.8: 16 Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın
çocukları olduğumuza
tanıklık eder.

Rom.8: 17 Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçıyız. Mesih'le birlikte
yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarıyız,
Mesih'le ortak mirasçılarız.

Görkemli Gelecek

Rom.8: 18 Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle
karşılaştırılmaya değmez.

Rom.8: 19 Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor.

Rom.8: 20-21 Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle
değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın,
yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne
kavuşturulması umudu vardı.

Rom.8: 22 Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini
biliyoruz.

Rom.8: 23 Yalnız yaratılış değil, biz de -evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler
de- evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek
içimizden inliyoruz.

Rom.8: 24 Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder?

Rom.8: 25 Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla
bekleyebiliriz.

Rom.8: 26 Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder.
Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle
anlatılamaz iniltilerle bizim
için aracılık eder.

Rom.8: 27 Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne
olduğunu bilir. Çünkü
Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder.

Rom.8: 28 Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış
olanlarla
birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz .

Rom.8: 29 Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine
dönüştürmek
üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk
doğan olsun.

Rom.8: 30 Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını
akladı ve
akladıklarını yüceltti.

Tanrı Sevgisi

Rom.8: 31 Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize
karşı olabilir?

Rom.8: 32 Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme
teslim eden Tanrı,
O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?

Rom.8: 33 Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan
Tanrı'dır.

Rom.8: 34 Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın
sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir.

Rom.8: 35 Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü,
açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı?

Rom.8: 36 Yazılmış olduğu gibi:
"Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz,
Kasaplık koyun sayılıyoruz."

Rom.8: 37 Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz.

Rom.8: 38-39 Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir
şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

BÖLÜM 9

Tanrı'nın Seçtikleri

Rom.9: 1 Mesih'e ait biri olarak gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediklerimi Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor.

Rom.9: 2 Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var.

Rom.9: 3-4 Kardeşlerimin, soydaşlarım olan İsrailliler'in yerine ben kendim
lanetlenip Mesih'ten uzaklaştırılmayı dilerdim. Evlatlığa kabul edilenler,
Tanrı'nın yüceliğini görenler onlardır. Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa,

tapınma düzeni, vaatler onlarındır.

Rom.9: 5 Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin
üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin.

Rom.9: 6 Tanrı'nın sözü boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyundan
gelenlerin hepsi İsrailli sayılmaz.

Rom.9: 7 İbrahim'in soyundan olsalar bile, hepsi onun çocukları değildir. Ama, "Senin soyun İshak'la sürecek" diye yazılmıştır.

Rom.9: 8 Demek ki Tanrı'nın çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir;
İbrahim'in soyu sayılanlar Tanrı'nın vaadi uyarınca doğan çocuklardır.

Rom.9: 9 Çünkü vaat şöyleydi: "Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak."

Rom.9: 10 Ayrıca Rebeka bir erkekten, atamız İshak'tan ikizlere gebe kalmıştı.

Rom.9: 11-12 Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı
Rebeka'ya, "Büyüğü küçüğüne kulluk edecek" dedi. Öyle ki, Tanrı'nın seçim
yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak sürsün.

Rom.9: 13 Yazılmış olduğu gibi, "Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim."

Rom.9: 14 Öyleyse ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır!

Rom.9: 15 Çünkü Musa'ya şöyle diyor:
"Merhamet ettiğime merhamet edeceğim,
Acıdığıma acıyacağım."

Rom.9: 16 Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil,
Tanrı'nın merhametine bağlıdır.

Rom.9: 17 Tanrı Kutsal Yazı'da firavuna şöyle diyor:
"Gücümü senin aracılığınla göstermek
Ve adımı bütün dünyada duyurmak için
Seni yükselttim."

Rom.9: 18 Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin
yüreğini
nasırlaştırır.

Rom.9: 19 Şimdi bana, "Öyleyse Tanrı insanı neden hâlâ suçlu
buluyor? O'nun isteğine kim karşı durabilir?" diyeceksin.

Rom.9: 20 Ama, ey insan, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun?
"Kendisine biçim verilen, biçim verene, 'Beni niçin böyle yaptın' der
mi?"

Rom.9: 21 Ya da çömlekçinin aynı kil yığınından bir kabı onurlu iş
için, ötekini
bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu?

Rom.9: 22 Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak
isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük
sabırla katlandıysa, ne diyelim?

Rom.9: 23 Yüceltmek üzere önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine
yüceliğinin
zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim?

Rom.9: 24 Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından
da çağırdığı bu

insanlar biziz.

Rom.9: 25 Tanrı Hoşea Kitabı'nda şöyle diyor:
"Halkım olmayana halkım,
Sevgili olmayana sevgili diyeceğim."

Rom.9: 26 "Kendilerine, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde,
Yaşayan Tanrı'nın çocukları diye adlandırılacaklar."

Rom.9: 27 Yeşaya, İsrail için şöyle sesleniyor:
"İsrailoğulları'nın sayısı
Denizin kumu kadar çok olsa da,
Ancak pek azı kurtulacak.

Rom.9: 28 Çünkü Rab yeryüzündeki yargılama işini
Tez yapıp bitirecek."

Rom.9: 29 Yeşaya'nın önceden dediği gibi:
"Her Şeye Egemen Rab
Soyumuzu sürdürecek birkaç kişiyi
Sağ bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik."

İsrail'in İmansızlığı

Rom.9: 30 Öyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya, imandan gelen aklanmaya kavuştular.

Rom.9: 31 Aklanmak için Yasa'nın ardından giden İsrail ise Yasa'yı yerine getiremedi.

Rom.9: 32 Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya çalıştılar ve "sürçme taşı"nda sürçtüler.

Rom.9: 33 Yazılmış olduğu gibi:
"İşte, Siyon'a bir sürçme taşı,
Bir tökezleme kayası koyuyorum.

O'na iman eden utandırılmayacak."

BÖLÜM 10

Rom.10: 1 Kardeşler! İsrailliler'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya
yalvarıyorum.

Rom.10: 2 Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler; ama bu
bilinçli bir gayret değildir.

Rom.10: 3 Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını
yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrı'nın öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler.

Rom.10: 4 Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasa'nın sonudur.

Rom.10: 5 Musa, Kutsal Yasa'ya dayanan doğrulukla ilgili şöyle yazıyor: "Yasa'nın
gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır."

Rom.10: 6-7 İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: "Yüreğinde, 'Göğe -yani Mesih'i indirmeye- kim çıkacak?' ya da, 'Dipsiz derinliklere -yani Mesih'i ölüler
arasından çıkarmaya- kim inecek?' deme."

Rom.10: 8 Ne deniyor?
"Tanrı sözü sana yakındır,
Ağzında ve yüreğindedir."
İşte duyurduğumuz iman sözü budur.

Rom.10: 9 İsa'nın Rab olduğunu ağzınla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden
dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın.

Rom.10: 10 Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağzıyla açıklayarak
kurtulur.

Rom.10: 11 Kutsal Yazı, "O'na iman eden utandırılmayacak" diyor.

Rom.10: 12 Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisine yakaranların tümüne eliaçıktır.

Rom.10: 13 "Rab'be yakaran herkes kurtulacak."

Rom.10: 14 Ama iman etmedikleri kişiye nasıl yakaracaklar? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar?

Rom.10: 15 Sözü yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi: "İyi haber müjdeleyenlerin ayakları ne güzeldir!"

Rom.10: 16 Ne var ki, herkes Müjde'ye uymadı. Yeşaya'nın dediği gibi: "Ya Rab,
verdiğimiz habere kim inandı?"

Rom.10: 17 Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün
yayılmasıyla olur.

Rom.10: 18 Ama soruyorum: Onlar duymadılar mı? Elbet duydular. "Sesleri bütün yeryüzüne,
Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı."

Rom.10: 19 Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa,
"Ben sizi ulus olmayanla kıskandıracağım,
Anlayışsız bir ulusla sizi öfkelendireceğim" diyor.

Rom.10: 20 Sonra Yeşaya cesaretle,

"Aramayanlar beni buldu,
Sormayanlara kendimi gösterdim" diyor.

Rom.10: 21 Öte yandan İsrail için şöyle diyor:
"Söz dinlemeyen, asi bir halka
Bütün gün ellerimi uzatıp durdum."

BÖLÜM 11

Tanrı'nın Kendine Ayırdığı Kişiler

Rom.11: 1 Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsrailli'yim.

Rom.11: 2 Tanrı önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyas'la ilgili
bölümde Kutsal Yazı'nın ne dediğini, İlyas'ın Tanrı'ya nasıl İsrail'den yakındığını bilmez misiniz?

Rom.11: 3 "Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını yıktılar.
Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar."

Rom.11: 4 Tanrı'nın ona verdiği yanıt nedir? "Baal'ın önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım."

Rom.11: 5 Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrı'nın lütfuyla seçilmiş küçük bir
topluluk vardır.

Rom.11: 6 Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerle olmamış demektir. Yoksa lütuf artık
lütuf olmaktan çıkar!

Rom.11: 7 Sonuç ne? İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise kavuştular.

Geriye kalanlarınsa yürekleri nasırlaştırıldı.

Rom.11: 8 Yazılmış olduğu gibi:
"Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi;
Bugüne dek görmeyen gözler, duymayan kulaklar verdi."

Rom.11: 9 Davut da şöyle diyor:
"Sofraları onlara tuzak,
Kapan, tökez ve ceza olsun.

Rom.11: 10 Gözleri kararsın, göremesinler.
Bellerini hep iki büklüm et!"

Aşılanmış Dallar

Rom.11: 11 Öyleyse soruyorum: İsrailliler, bir daha kalkmamak üzere mi sendeleyip
düştüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu yüzünden öteki uluslara kurtuluş
verildi; öyle ki, İsrailliler onlara imrensin.

Rom.11: 12 Eğer İsrailliler'in suçu dünyaya zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik
getirdiyse, bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir!

Rom.11: 13 Öteki uluslardan olan sizlere söylüyorum: Uluslara elçi olarak
gönderildiğim için görevimi yüce sayarım.

Rom.11: 14 Böylelikle belki soydaşlarımı imrendirip bazılarını kurtarırım.

Rom.11: 15 Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı'yla barışmasını sağladıysa, kabul dilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir?

Rom.11: 16 Hamurun ilk parçası kutsalsa, tümü kutsaldır; kök kutsalsa, dallar da
kutsaldır.

Rom.11: 17-18 Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabanıl bir zeytin
filiziyken onların yerine aşılanıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa, o dallara
karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşımıyorsun, kök seni
taşıyor.

Rom.11: 19 O zaman, "Ben aşılanayım diye dallar kesildi" diyeceksin.

Rom.11: 20 Doğru, onlar imansızlık yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde
duruyorsun. Böbürlenme, kork!

Rom.11: 21 Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.

Rom.11: 22 Onun için Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O, düşenlere karşı
serttir; ama O'nun iyiliğine bağlı kalırsan, sana iyi davranır. Yoksa sen de
kesilip atılırsın!

Rom.11: 23 İmansızlıkta direnmezlerse, İsrailliler de öz ağaca aşılanacaklar. Çünkü
Tanrı'nın onları eski yerlerine aşılamaya gücü vardır.

Rom.11: 24 Eğer sen doğal yapısı yabanıl zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılandınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına aşılanacakları
çok daha kesindir!

Bütün İsrail Kurtulacak

Rom.11: 25 Kardeşler, bilgiçliğe kapılmamanız için şu sırdan habersiz kalmanızı
istemem: İsrailliler'den bir bölümünün yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların
sayısı tamamlanıncaya dek duyarsız kalacaktır.

Rom.11: 26 Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi: "Kurtarıcı Siyon'dan gelecek,
Yakup'un soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak.

Rom.11: 27 Onların günahlarını kaldıracağım zaman
Kendileriyle yapacağım antlaşma budur."

Rom.11: 28 İsrailliler Müjde'yi reddederek sizin uğrunuza Tanrı'ya düşman oldular; ama Tanrı'nın seçimine göre, ataları sayesinde sevilmektedirler.

Rom.11: 29 Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz.

Rom.11: 30 Bir zamanlar Tanrı'nın sözünü dinlemeyen sizler şimdi İsrailliler'in
sözdinlemezliğinin sonucu merhamete kavuştunuz.

Rom.11: 31 Bunun gibi, İsrailliler de, sizin kavuştuğunuz merhametle merhamete erişmek için şimdi söz dinlemez oldular.

Rom.11: 32 Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi söz dinlemezliğin tutsağı kıldı.

Tanrı'ya Övgüler

Rom.11: 33 Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun
yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır!

Rom.11: 34 "Rab'bin düşüncesini kim bilebildi?
Ya da kim O'nun öğütçüsü olabildi?"

Rom.11: 35 "Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki,
Karşılığını O'ndan isteyebilsin?"

Rom.11: 36 Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

BÖLÜM 12

Tanrı'yı Hoşnut Etmek

Rom.12: 1 Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım:
Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun.
Ruhsal tapınmanız budur.

Rom.12: 2 Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.

Rom.12: 3 Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisine
gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrı'nın kendisine verdiği iman ölçüsüne
göre düşüncelerinde sağduyulu olsun.

Rom.12: 4-5 Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok
sayıda olan bizler de Mesih'te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz.

Rom.12: 6 Tanrı'nın bize bağışladığı lütfa göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız

vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin.

Rom.12: 7 Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin.

Rom.12: 8 Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüzle yapsın.

Rom.12: 9 Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin, iyiliğe bağlanın.

Rom.12: 10 Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte
yarışın.

Rom.12: 11 Gayretiniz eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rab'be kulluk edin.

Rom.12: 12 Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin.

Rom.12: 13 İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edinin.

Rom.12: 14 Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin.

Rom.12: 15 Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın.

Rom.12: 16 Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın.

Rom.12: 17 Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin.

Rom.12: 18 Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.

Rom.12: 19 Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın.
Çünkü şöyle yazılmıştır: "Rab diyor ki, 'Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.'"

Rom.12: 20 Ama, "Düşmanın acıkmışsa doyur,
Susamışsa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın ."

Rom.12: 21 Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

BÖLÜM 13

Yönetime Bağlı Olmak

Rom.13: 1 Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim
yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur.

Rom.13: 2 Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır.

Rom.13: 3 İyilik edenler değil, kötülük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın.

Rom.13: 4 Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı'ya hizmet etmektedir. Ama kötü
olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine
Tanrı'nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı'ya hizmet ediyor.

Rom.13: 5 Bunun için, yalnız Tanrı'nın gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de
yönetime bağlı olmak gerekir.

Rom.13: 6 Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrı'nın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır.

Rom.13: 7 Herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin.

Birbirinizi Sevin

Rom.13: 8 Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü
başkalarını seven, Kutsal Yasa'yı yerine getirmiş olur.

Rom.13: 9 "Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkasının malına göz dikmeyeceksin" buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde
özetlenmiştir: "Komşunu kendin gibi seveceksin."

Rom.13: 10 Seven kişi komşusuna kötülük etmez. Bu nedenle sevmek Kutsal Yasa'yı yerine getirmektir.

Rom.13: 11 Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır.

Rom.13: 12 Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım.

Rom.13: 13 Çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, fuhşa ve sefahate, çekişmeye ve
kıskançlığa kapılmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim.

Rom.13: 14 Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

BÖLÜM 14

Zayıf İman, Güçlü İman

Rom.14: 1 İmanı zayıf olanı aranıza kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin.

Rom.14: 2 Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer.

Rom.14: 3 Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeni
yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir.

Rom.14: 4 Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çıkaran da haksız çıkaran da efendisidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü Rab'bin onu haklı çıkarmaya gücü vardır.

Rom.14: 5 Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar.
Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun.

Rom.14: 6 Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Tanrı'ya
şükrederek Rab için yer. Bazı şeyleri yemeyen de Rab için yemez ve Tanrı'ya
şükreder.

Rom.14: 7 Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz.

Rom.14: 8 Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da
ölsek de Rab'be aitiz.

Rom.14: 9 Mesih hem ölülerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi.

Rom.14: 10 Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız.

Rom.14: 11 Yazılmış olduğu gibi:
"Rab şöyle diyor:
'Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek,
Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.'"

Rom.14: 12 Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir.

Rom.14: 13 Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun.

Rom.14: 14 Rab İsa'ya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır.

Rom.14: 15 Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda
yürümüyorsun demektir. Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme!

Rom.14: 16 Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin.

Rom.14: 17 Çünkü Tanrı'nın Egemenliği , yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir.

Rom.14: 18 Mesih'e bu yolda hizmet eden, Tanrı'yı hoşnut eder, insanların da
beğenisini kazanır.

Rom.14: 19 Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim.

Rom.14: 20 Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama
yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur.

Rom.14: 21 Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine yol açacak bir şey
yapmaman iyidir.

Rom.14: 22 Bu konulardaki inancını Tanrı'nın önünde kendine sakla.
Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur!

Rom.14: 23 Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla
yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahtır.

BÖLÜM 15

Rom.15: 1 İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye değil, güçsüzlerin
zayıflıklarını yüklenmeye borçluyuz.

Rom.15: 2 Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için
komşusunun iyiliğini gözeterek onu hoşnut etsin.

Rom.15: 3 Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadı. Yazılmış olduğu gibi:
"Sana edilen hakaretlere ben uğradım."

Rom.15: 4 Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın
verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı.

Rom.15: 5 Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri Mesih İsa'nın isteğine
uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim.

Rom.15: 6 Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı'nı ve Babası'nı
birlik içinde hep bir ağızdan yüceltesiniz.

Rom.15: 7 Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği
için
birbirinizi kabul edin.

Rom.15: 8-9 Çünkü diyorum ki Mesih, Tanrı'nın güvenilir olduğunu
göstermek için
Yahudiler'in hizmetkârı oldu. Öyle ki, atalarımıza verilen sözler
doğrulansın ve
öteki uluslar merhameti için Tanrı'yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi:
"Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, Adını ilahilerle
öveceğim."

Rom.15: 10-11 Yine deniyor ki,
"Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin!"
Ve, "Ey bütün uluslar, Rab'be övgüler sunun!
Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!"

Rom.15: 12 Yeşaya da şöyle diyor:
"İşay'ın Kökü ortaya çıkacak,
Uluslara egemen olmak üzere yükselecek.
Uluslar O'na umut bağlayacak."

Rom.15: 13 Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un
gücüyle umutla dolup taşmanız için iman yaşamınızda
sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.

Mesih'in Hizmetkârı

Rom.15: 14 Size gelince, kardeşlerim, iyilikle dolu, her bilgiyle
donanmış
olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek
durumdasınız.

Rom.15: 15 Yine de Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla bazı noktaları yeniden
anımsatmak için size yazma cesaretini gösterdim.

Rom.15: 16 Ben Tanrı'nın lütfuyla uluslar yararına Mesih İsa'nın hizmetkârı oldum.
Tanrı'nın Müjdesi'ni bir kâhin olarak yaymaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal
Ruh'la kutsal kılınarak Tanrı'yı hoşnut eden bir sunu olsun.

Rom.15: 17 Bunun için Mesih İsa'ya ait biri olarak Tanrı'ya verdiğim hizmetle
övünebilirim.

Rom.15: 18-19 Ulusların söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığımla, sözle ve
eylemle, mucizeler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh'un gücüyle
yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem. Yeruşalim'den başlayıp
İllirikum bölgesine kadar dolaşarak Mesih'in Müjdesi'ni her yerde duyurdum.

Rom.15: 20 Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjde'yi Mesih'in
adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim.

Rom.15: 21 Yazılmış olduğu gibi:
"O'ndan habersiz olanlar görecekler.
Duymamış olanlar anlayacaklar."

Roma'ya Gitme Tasarısı

Rom.15: 22 İşte bu yüzden yanınıza gelmem kaç kez engellendi.

Rom.15: 23-24 Şimdiyse bu yörelerde artık yapacağım bir şey
kalmadığından, yıllardır da yanınıza gelmeyi arzuladığımdan,
İspanya'ya giderken size uğrarım. Yol

üzerinde sizi görüp bir süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra beni oraya
uğurlayacağınızı umarım.

Rom.15: 25 Ama şimdi kutsallara bir hizmet için Yeruşalim'e gidiyorum.

Rom.15: 26 Çünkü Makedonya ve Ahaya'da bulunanlar, Yeruşalim'deki kutsallar arasında yoksul olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler.

Rom.15: 27 Evet, uygun gördüler. Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların
ruhsal bereketlerine ortak olduklarına göre, maddesel bereketlerle onlara hizmet
etmeye borçlular.

Rom.15: 28 Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra size
uğrayacağım, sonra da İspanya'ya gideceğim.

Rom.15: 29 Yanınıza geldiğimde, Mesih'in bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum.

Rom.15: 30 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih ve Ruh'un sevgisi adına size yalvarıyorum, benim için Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın.

Rom.15: 31 Yahudiye'deki imansızlardan kurtulmam için ve Yeruşalim'e olan hizmetimin kutsallarca kabul edilmesi için dua edin.

Rom.15: 32 Öyle ki, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza gelip sizlerle gönlümü
ferahlatayım.

Rom.15: 33 Esenlik veren Tanrı hepinizle birlikte olsun! Amin.

BÖLÜM 16

Özel İstekler ve Selamlar

Rom.16: 1 Kenhere'deki kilisenin görevlisi olan kızkardeşimiz Fibi'yi size salık
veririm.

Rom.16: 2 Kutsallara yaraşır biçimde onu Rab'bin adına kabul edin. Herhangi bir
ihtiyacı olursa, kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına destek
sağlamıştır.

Rom.16: 3 Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selam edin.

Rom.16: 4 Onlar benim uğruma yaşamlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki
ulusların bütün kiliseleri de onlara minnettardır.

Rom.16: 5 Onların evindeki inanlılar topluluğuna da selam söyleyin. Asya İli'nden
Mesih'e ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetus'a selam edin.

Rom.16: 6 Sizin için çok çalışmış olan Meryem'e selam söyleyin.

Rom.16: 7 Mesih'in elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış olan
soydaşlarım ve hapishane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam edin.

Rom.16: 8 Rab'be ait olan sevgili kardeşim Ampliatus'a selam söyleyin.

Rom.16: 9 Mesih yolunda emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam edin.

Rom.16: 10 Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkından olanlara selam edin.

Rom.16: 11 Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in ev halkından Rab'be ait
olanlara selam söyleyin.

Rom.16: 12 Rab'bin hizmetinde çalışan Trifena'yla Trifosa'ya selam edin. Rab'bin
hizmetinde çok çalışmış olan sevgili Persis'e selam söyleyin.

Rom.16: 13 Rab'bin seçkin kulu olan Rufus'a ve bana da annelik etmiş olan annesine
selam edin.

Rom.16: 14 Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki kardeşlere selam edin.

Rom.16: 15 Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kızkardeşine, Olimpas'la yanlarındaki
bütün kutsallara selam edin.

Rom.16: 16 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün kiliseleri size selam
ederler.

Rom.16: 17 Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiye karşı gelerek ayrılıklara ve
sapmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan sakının.

Rom.16: 18 Böyle kişiler Rabbimiz Mesih'e değil, kendi midelerine kulluk ediyorlar.
Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatıyorlar.

Rom.16: 19 Sözdinlerliğinizi herkes duydu, bu nedenle sizin adınıza seviniyorum.

İyilik konusunda bilge, kötülük konusunda deneyimsiz olmanızı isterim.

Rom.16: 20 Esenlik veren Tanrı çok geçmeden Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir. Rabbimiz İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

Rom.16: 21 Emektaşım Timoteos, soydaşlarımdan Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler.

Rom.16: 22 Mektubu yazıya geçiren ben Tertius, Rab'be ait biri olarak size selamlarımı gönderirim.

Rom.16: 23-24 Bana ve bütün inanlılar topluluğuna konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kent haznedarı Erastus'un ve Kuartus kardeşin size selamları var.

Rom.16: 25 Tanrı, duyurduğum Müjde ve İsa Mesih'le ilgili bildiri uyarınca, sonsuz
çağlardan beri saklı tutulan sırrı açıklayan vahiy uyarınca sizi ruhça pekiştirecek güçtedir.

Rom.16: 26 O sır şimdi aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrı'nın buyruğuna göre
peygamberlerin yazıları aracılığıyla bütün ulusların iman ederek söz dinlemesi
için bildirilmiştir.

Rom.16: 27 Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun!
Amin.

DİPNOTLAR:

1:17 "Tanrı'nın insanı akladığı" ya da "Tanrı'nın adaleti".
1:17 "İmanla aklanan yaşayacaktır" ya da "Doğru kişi imanla yaşayacaktır".

1:25 "Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı" ya da "Gerçek Tanrı'nın yerine
sahte ilahları".
2:19-20 "Çocukların" ya da "Yeni öğrencilerin".
2:25 "Sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz": Grekçe "Sünnetin sünnetsizlik
olmuştur".
3:22 "Mesih'e olan imanlarıyla" ya da "Mesih'in sadakatiyle".
3:24 "Kurtuluşla" ya da "Fidyeyle".
3:25-26 Günahları bağışlatan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak
kavramını da içerir.
4:3 "Böylece aklanmış sayıldı": Grekçe "Ve ona doğruluk sayıldı". Grekçe
"Doğruluk saymak" terimi 4:5,6,9,10,11,22,23 ve 24 ayetlerinde de geçmektedir.
4:18 "Böyle", yani "Yıldızlar kadar çok" (bkz. Yar.15:5).
8:3 "İnsan benliğinde" ya da "Bedende".
8:15 "Abba": Aramice'de baba anlamına gelir.
8:28 "Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla
birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz" ya da "Tanrı'yı sevenler, O'nun amacı uyarınca çağrılmış olanlar uğruna her şeyin birlikte iyilik
için etkin olduğunu biliriz".
9:27 "Pek azı": Grekçe "Kalıntı".
10:13 "Rab'be yakaran": Grekçe "Rab'bin adını çağıran".
11:5 "Küçük bir topluluk": Grekçe "Bir kalıntı".
12:1 "Ruhsal" ya da "Akla uygun".
12:20 "Onu utanca boğarsın": Grekçe "Onun başı üzerine ateş korları yığarsın".
15:28 "Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra": Grekçe "Bu
işi bitirip bu meyveyi onlara mühürledikten sonra".
16:23-24 Birçok Grekçe elyazması, "Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepinizle birlikte
olsun! Amin" sözlerini de içerir.

Pavlus'tan Korintliler'e Birinci Mektup

BÖLÜM 1

Selamlar ve Şükranlar

1.Ko.1: 1-3 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve
kardeşimiz Sostenis'ten Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam! Mesih İsa'da
kutsal kılınmış, kutsal olmaya çağrılmış olan sizlere ve hepimizin Rabbi İsa
Mesih'in adını her yerde anan herkese Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten
lütuf ve esenlik olsun.

1.Ko.1: 4 Tanrı'nın Mesih İsa'da size bağışladığı lütuftan ötürü sizin için her zaman
Tanrım'a şükrediyorum.

1.Ko.1: 5-6 Mesih'le ilgili tanıklığımız sizde pekiştiği gibi Mesih'te her bakımdan
-her tür söz ve bilgi bakımından- zenginleştiniz.

1.Ko.1: 7 Şöyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal
armağandan yoksun değilsiniz.

1.Ko.1: 8 Rabbimiz İsa Mesih kendi gününde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek
pekiştirecektir.

1.Ko.1: 9 Sizleri Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le paydaşlığa çağıran Tanrı güvenilirdir.

İnanlılar Topluluğunda Bölünmeler

1.Ko.1: 10 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum:
Hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölünmeler olmadan aynı
düşünce ve görüşte birleşin.

1.Ko.1: 11 Kardeşlerim, Kloi'nin ev halkından aranızda çekişmeler
olduğunu öğrendim.

1.Ko.1: 12 Şunu demek istiyorum: Her biriniz, "Ben Pavlus
yanlısıyım", "Ben Apollos yanlısıyım", "Ben Kefas yanlısıyım" ya da
"Ben Mesih yanlısıyım" diyormuş.

1.Ko.1: 13 Mesih bölündü mü? Sizin için çarmıha gerilen Pavlus
muydu? Pavlus'un adıyla mı vaftiz edildiniz?

1.Ko.1: 14-15 Hiç kimse benim adımla vaftiz edildiğinizi söylemesin
diye Krispus'la
Gayus'tan başka hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrı'ya
şükrediyorum.

1.Ko.1: 16 Evet, bir de İstefanas'ın ev halkını vaftiz ettim; bunun
dışında kimseyi
vaftiz ettiğimi anımsamıyorum.

1.Ko.1: 17 Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, Mesih'in çarmıhtaki
ölümü boşa
gitmesin diye, bilgece sözlere dayanmaksızın Müjde'yi yaymaya
gönderdi.

Mesih: Tanrı'nın Gücü ve Bilgeliği

1.Ko.1: 18 Çarmıhla ilgili bildiri mahva gidenler için saçmalık, biz
kurtulmakta
olanlar içinse Tanrı gücüdür.

1.Ko.1: 19 Nitekim şöyle yazılmıştır:
"Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim,

Akıllıların aklını boşa çıkaracağım."

1.Ko.1: 20 Hani nerede bilge kişi? Din bilgini nerede? Nerede bu çağın hünerli
tartışmacısı? Tanrı dünya bilgeliğinin saçma olduğunu göstermedi mi?

1.Ko.1: 21 Mademki dünya Tanrı'nın bilgeliği uyarınca Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle
tanımadı, Tanrı iman edenleri saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu.

1.Ko.1: 22 Yahudiler doğaüstü belirtiler ister, Grekler'se bilgelik arar.

1.Ko.1: 23 Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası, öteki uluslar da saçmalık sayarlar.

1.Ko.1: 24 Oysa Mesih, çağrılmış olanlar için -ister Yahudi ister Grek olsun-
Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir.

1.Ko.1: 25 Çünkü Tanrı'nın "saçmalığı" insan bilgeliğinden daha üstün, Tanrı'nın
"zayıflığı" insan gücünden daha güçlüdür.

1.Ko.1: 26 Kardeşlerim, aldığınız çağrıyı düşünün. Birçoğunuz insan ölçülerine göre
bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz.

1.Ko.1: 27 Ne var ki, Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını,
güçlüleri utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti.

1.Ko.1: 28 Dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz, değersiz gördüklerini seçti.

1.Ko.1: 29 Öyle ki, Tanrı'nın önünde hiç kimse övünemesin.

1.Ko.1: 30 Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız. O bizim için tanrısal bilgelik,
doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu.

1.Ko.1: 31 Bunun için yazılmış olduğu gibi, "Övünen, Rab'le övünsün."

BÖLÜM 2

Çarmıha Gerilmiş Mesih'i Tanıtmak

1.Ko.2: 1 Kardeşler, Tanrı'yla ilgili bildiriyi duyurmak için size geldiğimde, söz
ustalığıyla ya da üstün bilgelikle gelmedim.

1.Ko.2: 2 Aranızdayken, İsa Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey bilmemeye kararlıydım.

1.Ko.2: 3 Size zayıflık ve korku içinde geldim, tir tir titriyordum!

1.Ko.2: 4 Sözüm ve bildirim, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerine değil, Ruh'un
kanıtlayıcı gücüne dayanıyordu.

1.Ko.2: 5 Öyle ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı gücüne dayansın.

Tanrı'nın Bilgeliği

1.Ko.2: 6 Gerçi olgun kişiler arasında bilgece sözler söylüyoruz; ama bu bilgelik ne
şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeliğidir.

1.Ko.2: 7-8 Tanrı'nın saklı bilgeliğinden gizemli biçimde söz ediyoruz. Zamanın

başlangıcından önce Tanrı'nın bizim yüceliğimiz için belirlediği bu bilgeliği bu
çağın önderlerinden hiçbiri anlamadı. Anlasalardı yüce Rab'bi çarmıha germezlerdi.

1.Ko.2: 9 Yazılmış olduğu gibi,
"Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını
Hiçbir göz görmedi,
Hiçbir kulak duymadı,
Hiçbir insan yüreği kavramadı."

1.Ko.2: 10 Oysa Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi,
Tanrı'nın derin düşüncelerini bile araştırır.

1.Ko.2: 11 İnsanın düşüncelerini, insanın içindeki ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi, Tanrı'nın düşüncelerini de Tanrı'nın Ruhu'ndan başkası bilemez.

1.Ko.2: 12 Tanrı'nın bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyanın ruhunu değil,
Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık.

1.Ko.2: 13 Ruhsal kişilere ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrı'nın lütfettiklerini
insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Ruh'un öğrettiği sözlerle bildiririz.

1.Ko.2: 14 Doğal kişi, Tanrı'nın Ruhu'yla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar
ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz.

1.Ko.2: 15 Ruhsal kişi her konuda yargı yürütebilir, ama kimse onun hakkında yargı
yürütemez.

1.Ko.2: 16 "Rab'bin düşüncesini kim bildi ki,

O'na öğüt verebilsin?"
Oysa biz Mesih'in düşüncesine sahibiz.

BÖLÜM 3

Toplulukta Uyum

1.Ko.3: 1 Kardeşler, ben sizinle ruhsal kişilerle konuşur gibi konuşamadım. Benliğe
uyanlarla, Mesih'te henüz bebeklik çağında olanlarla konuşur gibi konuştum.

1.Ko.3: 2 Size süt verdim, katı yiyecek değil. Çünkü katı yiyeceği henüz
yiyemiyordunuz. Şimdi bile yiyemezsiniz.

1.Ko.3: 3 Çünkü hâlâ benliğe uyuyorsunuz. Aranızda kıskançlık ve çekişme olması,
benliğe uyduğunuzu, öbür insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu?

1.Ko.3: 4 Biriniz, "Ben Pavlus yanlısıyım", ötekiniz, "Ben Apollos yanlısıyım"
diyorsa, öbür insanlardan ne farkınız kalır?

1.Ko.3: 5 Apollos kim, Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır. Rab her birimize bir görev vermiştir.

1.Ko.3: 6 Tohumu ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü.

1.Ko.3: 7 Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrı'dır.

1.Ko.3: 8 Ekenle sulayanın değeri birdir. Her biri kendi emeğinin karşılığını
alacaktır.

1.Ko.3: 9 Biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Sizler de Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın
binasısınız.

1.Ko.3: 10 Tanrı'nın bana lütfettiği görev uyarınca bilge bir mimar gibi temel attım,
başkaları da bu temel üzerine inşa ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat
etsin.

1.Ko.3: 11 Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel atamaz.

1.Ko.3: 12 Bu temel üzerine kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de tahta,
ot ya da kamışla inşa edecek.

1.Ko.3: 13 Herkesin yaptığı iş belli olacak, yargı günü ortaya çıkacak. Herkesin işi
ateşle açığa vurulacak. Ateş her işin niteliğini sınayacak.

1.Ko.3: 14 Bir kimsenin inşa ettikleri ateşe dayanırsa, o kimse ödülünü alacak.

1.Ko.3: 15 Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş
gibi olacaktır.

1.Ko.3: 16 Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu, Tanrı'nın Ruhu'nun sizde yaşadığını bilmiyor musunuz?

1.Ko.3: 17 Kim Tanrı'nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak. Çünkü Tanrı'nın
tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz.

1.Ko.3: 18 Kimse kendini aldatmasın. Aranızdan biri bu çağın ölçülerine göre kendini bilge sanıyorsa, bilge olmak için "akılsız"

olsun!

1.Ko.3: 19 Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrı'nın gözünde akılsızlıktır. Yazılmış
olduğu gibi, "O, bilgeleri kurnazlıklarında yakalar."

1.Ko.3: 20 Yine, "Rab bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir" diye yazılmıştır.

1.Ko.3: 21 Bu nedenle hiç kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir.

1.Ko.3: 22 Pavlus, Apollos, Kefas , dünya, yaşam ve ölüm, şimdiki ve gelecek zaman, her şey sizindir.

1.Ko.3: 23 Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

BÖLÜM 4

Mesih'in Elçileri

1.Ko.4: 1 Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı'nın sırlarının
kâhyaları saysın.

1.Ko.4: 2 Kâhyada aranan başlıca nitelik güvenilir olmasıdır.

1.Ko.4: 3 Sizin tarafınızdan ya da olağan bir mahkeme tarafından yargılanırsam hiç
aldırmam. Kendi kendimi de yargılamıyorum.

1.Ko.4: 4 Kendimde bir kusur görmüyorum. Ama bu beni aklamaz. Beni yargılayan Rab'dir.

1.Ko.4: 5 Bu nedenle, belirlenen zamandan önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rab'bin

gelişini bekleyin. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerdeki
amaçları açığa vuracaktır. O zaman herkes Tanrı'dan payına düşen övgüyü
alacaktır.

1.Ko.4: 6 Kardeşler, bizden örnek alarak, "Yazılmış olanın dışına çıkmayın" sözünün anlamını öğrenmeniz için bu ilkeleri sizin yararınıza kendime ve Apollos'a
uyguladım. Öyle ki, hiç kimse biriyle övünüp bir başkasını hor görmesin.

1.Ko.4: 7 Seni başkasından üstün kılan kim? Tanrı'dan almadığın neyin var ki? Madem aldın, niçin almamış gibi övünüyorsun?

1.Ko.4: 8 Zaten tok ve zenginsiniz! Biz olmadan krallar olmuşsunuz! Keşke gerçekten krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte krallık etseydik!

1.Ko.4: 9 Kanımca Tanrı biz elçileri, en geriden gelen ölüm hükümlüleri gibi gözler
önüne serdi. Hem melekler hem insanlar için, bütün evren için seyirlik oyun
olduk.

1.Ko.4: 10 Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te akıllısınız! Biz zayıfız, siz
güçlüsünüz! Siz saygıdeğer kişilersiniz, bizse değersiziz!

1.Ko.4: 11 Şu ana dek aç, susuz, çıplağız. Dövülüyoruz, barınacak yerimiz yok.

1.Ko.4: 12 Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize sövenlere iyilik diliyoruz,
zulmedilince sabrediyoruz.

1.Ko.4: 13 İftiraya uğrayınca tatlılıkla karşılık veriyoruz. Şu ana dek adeta dünyanın
süprüntüsü, her şeyin döküntüsü olduk.

1.Ko.4: 14 Bunları sizi utandırmak için değil, siz sevgili çocuklarımı uyarmak için
yazıyorum.

1.Ko.4: 15 Çünkü Mesih'in yolunda sayısız eğiticiniz olsa da çok sayıda babanız
yoktur. Size Müjde'yi ulaştırmakla Mesih İsa'da manevi babanız oldum.

1.Ko.4: 16 Bu nedenle beni örnek almaya çağırıyorum sizi.

1.Ko.4: 17 Rab'be sadık olan sevgili çocuğum Timoteos'u bu amaçla size gönderiyorum. Her yerde, her kilisede öğrettiğim ve Mesih'te izlediğim yolları o size anımsatacaktır.

1.Ko.4: 18 Bazılarınız yanınıza gelmeyeceğimi sanarak küstahlaşıyor.

1.Ko.4: 19 Ama Rab dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu küstahların
söylediklerini değil, güçlerinin ne olduğunu öğreneceğim.

1.Ko.4: 20 Çünkü Tanrı'nın Egemenliği lafta değil, güçtedir.

1.Ko.4: 21 Ne istiyorsunuz? Size sopayla mı geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

BÖLÜM 5

Topluluğa Düzen Verin

1.Ko.5: 1 Aranızda fuhuş olduğu söyleniyor, üstelik putperestler arasında bile

rastlanmayan türden bir fuhuş! Biri babasının karısını almış.

1.Ko.5: 2 Siz hâlâ böbürleniyorsunuz! Oysa yas tutup bu işi yapanı aranızdan atmanız gerekmez miydi?

1.Ko.5: 3-5 Bedence olmasa da ruhça aranızdayım. Bu suçu işleyeni, aranızdaymışım gibi Rabbimiz İsa'nın adıyla zaten yargılamış bulunuyorum. Ben ruhça aranızdayken Rabbimiz İsa'nın gücüyle toplandığınız zaman, bedeninin yok olması için bu adamı Şeytan'a teslim edin ki, Rab İsa'nın gününde ruhu kurtulabilsin.

1.Ko.5: 6 Övünmeniz yersizdir. Azıcık mayanın bütün hamuru kabarttığını bilmiyor
musunuz?

1.Ko.5: 7 Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin. Zaten
mayasızsınız. Çünkü Fısıh kuzumuz Mesih kurban edildi.

1.Ko.5: 8 Bunun için eski mayayla -kin ve kötülük mayasıyla- değil, içtenliğin ve
dürüstlüğün mayasız ekmeğiyle bayram edelim.

1.Ko.5: 9 Mektubumda size fuhuş yapanlarla arkadaşlık etmemenizi yazdım.

1.Ko.5: 10 Kuşkusuz dünyadaki ahlaksızları, açgözlüleri, soyguncuları ya da
putperestleri demek istemedim. Öyle olsaydı, dünyadan ayrılmak zorunda
kalırdınız!

1.Ko.5: 11 Ama şimdi size şunu yazıyorum: Kardeş diye bilinirken fuhuş yapan, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu olanla arkadaşlık etmeyin, böyle biriyle yemek bile yemeyin.

1.Ko.5: 12 İnanlılar topluluğunun dışındakileri yargılamaya benim ne hakkım var? Sizin de yargılamanız gereken kişiler topluluğun içindekiler değil mi?

1.Ko.5: 13 Topluluğun dışında kalanları Tanrı yargılar. "Kötü adamı aranızdan kovun!"

BÖLÜM 6

Davalar Konusu

1.Ko.6: 1 Sizden birinin öbürüne karşı bir davası varsa kutsallar önünde değil de,
imansızlar önünde yargılanmaya cesaret eder mi?

1.Ko.6: 2 Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Madem dünyayı
yargılayacaksınız, böyle önemsiz davaları görmeye yeterli değil misiniz?

1.Ko.6: 3 Bu yaşamla ilgili davalar bir yana, melekleri bile yargılayacağımızı
bilmiyor musunuz?

1.Ko.6: 4 Bu yaşamla ilgili davalarınız olduğunda, inanlılar topluluğunda en önemsiz sayılanları mı yargıç atıyorsunuz ?

1.Ko.6: 5 Sizi utandırmak için söylüyorum bunu. Kardeşler arasındaki davalarda
yargıçlık edecek kadar bilge biri yok mu aranızda?

1.Ko.6: 6 Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, üstelik imansızlar önünde!

1.Ko.6: 7 Aslında birbirinizden davacı olmanız bile sizin için düpedüz yenilgidir.

Haksızlığa uğrasanız daha iyi olmaz mı? Dolandırılsanız daha iyi olmaz mı?

1.Ko.6: 8 Bunun yerine, siz kendiniz haksızlık edip başkasını dolandırıyorsunuz.
Üstelik bunu kardeşlerinize yapıyorsunuz.

1.Ko.6: 9-10 Günahkârların , Tanrı Egemenliği'ni miras almayacağını bilmiyor
musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alacaktır,
ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne oğlanlar, ne oğlancılar, ne hırsızlar, ne
açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular.

1.Ko.6: 11 Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kılındınız, Rab İsa Mesih
adıyla ve Tanrımız'ın Ruhu aracılığıyla aklandınız.

Fuhuştan Kaçının

1.Ko.6: 12 "Bana her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. "Bana her şey serbest" diyorsunuz, ama hiçbir şeyin tutsağı olmayacağım.

1.Ko.6: 13 "Yemek mide için, mide de yemek içindir" diyorsunuz, ama Tanrı hem mideyi hem de yemeği ortadan kaldıracaktır. Beden fuhuş için değil, Rab içindir. Rab de beden içindir.

1.Ko.6: 14 Rab'bi dirilten Tanrı, kudretiyle bizi de diriltecek.

1.Ko.6: 15 Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in
üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla!

1.Ko.6: 16 Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü "İkisi tek beden olacak" deniyor.

1.Ko.6: 17 Rab'le birleşen kişiyse O'nunla tek ruh olur.

1.Ko.6: 18 Fuhuştan kaçının. İnsanın işlediği bütün öbür günahlar bedenin dışındadır; ama fuhuş yapan, kendi bedenine karşı günah işler.

1.Ko.6: 19 Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı
olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz.

1.Ko.6: 20 Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde
yüceltin.

BÖLÜM 7

Evlilik Konusu

1.Ko.7: 1 Şimdi bana yazdığınız konulara gelelim: "Erkeğin kadına dokunmaması iyidir" diyorsunuz.

1.Ko.7: 2 Ama fuhuştan ötürü her erkek karısıyla, her kadın da kocasıyla yaşasın.

1.Ko.7: 3 Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin.

1.Ko.7: 4 Kadının bedeni kendisine değil, kocasına aittir. Bunun gibi, erkeğin bedeni
de kendisine değil, karısına aittir.

1.Ko.7: 5 Geçici bir süre için anlaşıp kendinizi duaya vermekten başka bir nedenle
birbirinizi mahrum etmeyin. Sonra yine birleşin ki, kendinizi denetleyemediğiniz
için Şeytan sizi ayartmasın.

1.Ko.7: 6 Bunu bir buyruk olarak değil, bir uzlaşma yolu olarak söylüyorum.

1.Ko.7: 7 Herkesin benim gibi olmasını dilerdim. Ama herkesin Tanrı'dan aldığı ruhsal bir armağanı vardır; kiminin şöyle, kiminin böyle.

1.Ko.7: 8 Yine de evli olmayanlarla dul kadınlara şunu söyleyeyim: Benim gibi kalsalar kendileri için iyi olur.

1.Ko.7: 9 Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa, evlensinler. Çünkü için için
yanmaktansa evlenmek daha iyidir.

1.Ko.7: 10 Evlilereyse şunu buyuruyorum, daha doğrusu Rab buyuruyor: Kadın kocasından ayrılmasın.

1.Ko.7: 11 Ayrılırsa evlenmesin, ya da kocasıyla barışsın. Erkek de karısını
boşamasın.

1.Ko.7: 12 Geri kalanlara Rab değil, ben söylüyorum: Eğer bir kardeşin karısı iman
etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, onu boşamasın.

1.Ko.7: 13 Bir kadının kocası iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, kadın onu boşamasın.

1.Ko.7: 14 Çünkü iman etmemiş koca karısı aracılığıyla, iman etmemiş kadın da imanlı kocası aracılığıyla kutsanır. Yoksa çocuklarınız murdar olurdu. Ama şimdi
kutsaldırlar.

1.Ko.7: 15 İman etmeyen ayrılırsa ayrılsın. Kardeş ya da kızkardeş böyle durumlarda
özgürdür. Tanrı sizi barış içinde yaşamaya çağırdı.

1.Ko.7: 16 Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ey erkek, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?

Aldığınız Çağrıya Göre Yaşayın

1.Ko.7: 17 Ancak herkes Rab'bin kendisi için belirlediği duruma uygun biçimde,
Tanrı'dan aldığı çağrıya göre yaşasın. Bunu bütün kiliselere buyuruyorum.

1.Ko.7: 18 Biri sünnetliyken mi çağrıldı, sünnetsiz olmasın. Bir başkası sünnetsizken
mi çağrıldı, sünnet olmasın.

1.Ko.7: 19 Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmektir.

1.Ko.7: 20 Herkes ne durumda çağrıldıysa, o durumda kalsın.

1.Ko.7: 21 Köleyken mi çağrıldın, üzülme. Ama özgür olabilirsen, fırsatı kaçırma!

1.Ko.7: 22 Çünkü Rab'bin çağrısını aldığı zaman köle olan kimse, şimdi Rab'bin
özgürüdür. Özgürken çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir.

1.Ko.7: 23 Bir bedel karşılığı satın alındınız, insanlara köle olmayın.

1.Ko.7: 24 Kardeşler, herkes ne durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda kalsın.

Evli Olmayanlar

1.Ko.7: 25 Kızlara gelince, Rab'den onlarla ilgili bir buyruk almış değilim. Ama

Rab'bin merhameti sayesinde güvenilir biri olarak düşündüklerimi söylüyorum.

1.Ko.7: 26 Öyle sanıyorum ki, şimdiki sıkıntılar nedeniyle insanın olduğu gibi kalması iyidir.

1.Ko.7: 27 Karın varsa, boşanmayı isteme. Karın yoksa, kendine eş arama.

1.Ko.7: 28 Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Bir kız da evlenirse günah işlemiş olmaz. Ne var ki, evlenenler bu yaşamda sıkıntılarla karşılaşacak. Ben sizi bu
sıkıntılardan esirgemek istiyorum.

1.Ko.7: 29-31 Kardeşler, şunu demek istiyorum: Zaman daralmıştır. Bundan böyle, karısı olanlar karıları yokmuş gibi, yas tutanlar yas tutmuyormuş gibi, sevinenler
sevinmiyormuş gibi, mal alanlar malları yokmuş gibi, dünyadan yararlananlar
alabildiğine yararlanmıyormuş gibi olsun. Çünkü dünyanın şimdiki hali geçicidir.

1.Ko.7: 32 Kaygısız olmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Rab'bi nasıl hoşnut
edeceğini düşünerek Rab'bin işleri için kaygılanır.

1.Ko.7: 33 Evli erkekse karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için
kaygılanır.

1.Ko.7: 34 Böylece ilgisi bölünür. Evli olmayan kadın ya da kız hem bedence hem ruhça kutsal olmak amacıyla Rab'bin işleri için kaygılanır. Evli kadınsa kocasını nasıl
hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır.

1.Ko.7: 35 Bunu sizin iyiliğiniz için söylüyorum, özgürlüğünüzü kısıtlamak için değil. İlginizi dağıtmadan, Rab'be adanmış olarak,

O'na yaraşır biçimde yaşamanızı
istiyorum.

1.Ko.7: 36 Bir kimse nişanlı olduğu kıza yakışıksız davrandığını
düşünüyorsa, aşırı
tutkuları varsa ve evlenmesi gerekiyorsa, istediğini yapsın, günah
işlemiş olmaz;
evlensinler.

1.Ko.7: 37 Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı,
istediğini yapabilecek durumdaki kişi, nişanlısıyla evlenmemeye
yüreğinde karar vermişse, iyi eder.

1.Ko.7: 38 Kısacası nişanlısıyla evlenen iyi eder, evlenmeyense
daha iyi eder.

1.Ko.7: 39 Kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocası ölürse
dilediği kimseyle evlenmekte özgürdür; yeter ki, o kişi Rab'be ait biri
olsun.

1.Ko.7: 40 Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Ben
böyle düşünüyorum ve sanırım bende de Tanrı'nın Ruhu vardır.

BÖLÜM 8

Putlara Sunulan Kurbanların Eti

1.Ko.8: 1 Şimdi putlara sunulan kurbanların etine gelelim. "Hepimizin
bilgisi var"
diyorsunuz, bunu biliyoruz. Bilgi insanı böbürlendirir, sevgiyse
geliştirir.

1.Ko.8: 2 Bir şey bildiğini sanan, henüz bilmesi gerektiği gibi
bilmiyordur.

1.Ko.8: 3 Ama Tanrı'yı seveni Tanrı bilir.

1.Ko.8: 4 Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki, "Dünyada put bir hiçtir" ve "Birden fazla Tanrı yoktur".

1.Ko.8: 5-6 Yerde ya da gökte ilah diye adlandırılanlar varsa da - nitekim pekçok
"ilah", pekçok "rab" vardır bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin
kaynağıdır, bizler O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her
şey O'nun aracılığıyla yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz.

1.Ko.8: 7 Ne var ki, herkes bu bilgiye sahip değildir. Hâlâ putperest alışkanlıklarının etkisinde kalan bazıları, yedikleri etin puta sunulduğunu
düşünüyorlar. Vicdanları zayıf olduğu için lekeleniyor.

1.Ko.8: 8 Yiyecek bizi Tanrı'ya yaklaştırmaz. Yemezsek bir kaybımız olmaz, yersek de bir kazancımız olmaz.

1.Ko.8: 9 Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz vicdanı zayıf olanların sürçmesine neden olmasın.

1.Ko.8: 10 Eğer zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir put tapınağında sofraya
oturmuş görürse, puta sunulan kurbanın etini yemek için cesaret almaz mı?

1.Ko.8: 11 Sonuçta bu zayıf vicdanlı kişi, Mesih'in uğruna öldüğü bu kardeş, senin
bilgin yüzünden mahvolur!

1.Ko.8: 12 Bu şekilde kardeşlere karşı günah işleyip onların zayıf vicdanlarını
yaralayarak Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz.

1.Ko.8: 13 Bu nedenle, yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine yol açacaksa,

kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemeyeceğim.

BÖLÜM 9

Elçinin Hakları

1.Ko.9: 1 Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsa'yı görmedim mi? Sizler Rab yolunda verdiğim emeğin ürünü değil misiniz?

1.Ko.9: 2 Başkaları için elçi değilsem bile, sizler için elçiyim ya! Rab yolunda
elçiliğimin kanıtı sizsiniz.

1.Ko.9: 3 Beni sorguya çekenlere karşı kendimi böyle savunurum.

1.Ko.9: 4 Yiyip içmeye hakkımız yok mu bizim?

1.Ko.9: 5 Öbür elçiler gibi, Rab'bin kardeşleri ve Kefas gibi, yanımızda imanlı bir
eş gezdirmeye hakkımız yok mu?

1.Ko.9: 6 Geçimi için çalışması gereken yalnız Barnaba'yla ben miyim?

1.Ko.9: 7 Kim kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bağ diker de ürününü yemez? Kim sürüyü güder de sütünden içmez?

1.Ko.9: 8 İnsansal açıdan mı söylüyorum bunları? Kutsal Yasa da aynı şeyleri
söylemiyor mu?

1.Ko.9: 9-10 Musa'nın Yasası'nda, "Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın" diye yazılmıştır. Tanrı'nın kaygısı öküzler mi, yoksa bunu özellikle bizim için mi
söylüyor? Kuşkusuz, bizim için yazılmıştır bu. Çünkü çift sürenin umutla sürmesi,

harman dövenin de harmana ortak olma umuduyla dövmesi gerekir.

1.Ko.9: 11 Aranıza ruhsal tohumlar ektiysek, sizden maddesel bir harman biçmemiz çok mu?

1.Ko.9: 12 Başkalarının sizden yardım almaya hakları varsa, bizim daha çok hakkımız yok mu? Ama biz bu hakkımızı kullanmadık. Mesih Müjdesi'nin yayılmasına engel olmayalım diye her şeye katlanıyoruz.

1.Ko.9: 13 Tapınakta çalışanların tapınaktan beslendiklerini, sunakta görevli
olanların da sunakta adanan adaklardan pay aldıklarını bilmiyor musunuz?

1.Ko.9: 14 Bunun gibi, Rab Müjde'yi yayanların da geçimlerini Müjde'den sağlamasını buyurdu.

1.Ko.9: 15 Ama ben bu haklardan hiçbirini kullanmış değilim. Bunlar bana sağlansın
diye de yazmıyorum. Bunu yapmaktansa ölmeyi yeğlerim. Kimse beni bu övünçten
yoksun bırakmayacaktır!

1.Ko.9: 16 Müjde'yi yayıyorum diye övünmeye hakkım yok. Çünkü bunu yapmakla
yükümlüyüm. Müjde'yi yaymazsam vay halime!

1.Ko.9: 17 Eğer Müjde'yi gönülden yayarsam, ödülüm olur; gönülsüzce yayarsam, yalnızca bana emanet edilen görevi yapmış olurum.

1.Ko.9: 18 Peki, ödülüm nedir? Müjde'yi karşılıksız yaymak ve böylece Müjde'yi
yaymaktan doğan hakkımı kullanmamaktır.

1.Ko.9: 19 Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ama daha çok kişi kazanayım diye herkesin kölesi oldum.

1.Ko.9: 20 Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi davrandım. Kendim Kutsal Yasa'nın denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi davrandım.

1.Ko.9: 21 Tanrı'nın Yasası'na sahip olmayan biri değilim, Mesih'in Yasası altındayım. Buna karşın, Yasa'ya sahip olmayanları kazanmak için Yasa'ya sahip değilmişim gibi davrandım.

1.Ko.9: 22 Güçsüzleri kazanmak için onlarla güçsüz oldum. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarmak için herkesle her şey oldum.

1.Ko.9: 23 Bunların hepsini Müjde'de payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum.

1.Ko.9: 24 Koşu alanında yarışanların hepsi koştuğu halde ödülü bir kişinin
kazandığını bilmiyor musunuz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız.

1.Ko.9: 25 Yarışa katılan herkes kendini her yönden denetler. Böyleleri bunu çürüyüp gidecek bir defne tacı kazanmak için yaparlar. Bizse hiç çürümeyecek bir taç için yapıyoruz.

1.Ko.9: 26 Bunun içindir ki, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Yumruğumu havayı döver gibi boşa atmıyorum.

1.Ko.9: 27 Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet çektirip onu köle ediyorum.

BÖLÜM 10

İsrail Tarihinden Alınacak Dersler

1.Ko.10: 1 Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğunu ve hepsinin
denizden geçtiğini bilmenizi istiyorum.

1.Ko.10: 2 Musa'ya bağlanmak üzere hepsi bulutta ve denizde vaftiz edildi.

1.Ko.10: 3 Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi;

1.Ko.10: 4 hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Artlarından gelen ruhsal kayadan içtiler; o
kaya Mesih'ti.

1.Ko.10: 5 Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi; nitekim cesetleri çöle
serildi.

1.Ko.10: 6 Bu olaylar, onlar gibi kötü şeylere özlem duymamamız için bize ders olsun diye oldu.

1.Ko.10: 7 Onlardan bazıları gibi puta tapanlar olmayın. Nitekim şöyle yazılmıştır:
"Halk yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi."

1.Ko.10: 8 Onlardan bazıları gibi fuhuş yapmayalım. Fuhuş yapanların yirmi üç bini bir günde yok oldu.

1.Ko.10: 9 Yine bazıları gibi Rab'bi denemeyelim. Böyle yapanları yılanlar öldürdü.

1.Ko.10: 10 Kimileri gibi de söylenip durmayın. Söylenenleri ölüm meleği öldürdü.

1.Ko.10: 11 Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların
sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi.

1.Ko.10: 12 Onun için, ayakta sağlam durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin!

1.Ko.10: 13 Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrım güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.

Putlar ve Rab'bin Sofrası

1.Ko.10: 14 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının.

1.Ko.10: 15 Aklı başında insanlarla konuşur gibi konuşuyorum. Söylediklerimi kendiniz tartın.

1.Ko.10: 16 Tanrı'ya şükrettiğimiz şükran kâsesiyle Mesih'in kanına paydaş olmuyor
muyuz? Bölüp yediğimiz ekmekle Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz?

1.Ko.1017 Ekmek bir olduğu gibi, biz de çok olduğumuz halde bir bedeniz. Çünkü
hepimiz bir ekmeği paylaşıyoruz.

1.Ko.10: 18 İsrail halkına bakın; kurban etini yiyenler sunağa paydaş değil midir?

1.Ko.10: 19 Öyleyse ne demek istiyorum? Puta sunulan kurban etinin bir özelliği mi var? Ya da putun bir önemi mi var?

1.Ko.10: 20 Hayır, yok! Dediğim şu: Putperestler kurbanlarını Tanrı'ya değil, cinlere
sunuyorlar. Cinlerle paydaş olmanızı istemem.

1.Ko.10: 21 Hem Rab'bin, hem cinlerin kâsesinden içemezsiniz; hem Rab'bin, hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız.

1.Ko.10: 22 Yoksa Rab'bi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz O'ndan daha mı güçlüyüz?

İmanlının Özgürlüğü

1.Ko.10: 23 "Her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. "Her şey
serbest" diyorsunuz, ama her şey yapıcı değildir.

1.Ko.10: 24 Herkes kendi yararını değil, başkalarının yararını gözetsin.

1.Ko.10: 25 Kasaplar çarşısında satılan her eti vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz
sualsiz yiyin.

1.Ko.10: 26 Çünkü "Yeryüzü ve içindeki her şey Rab'bindir."

1.Ko.10: 27 İman etmemiş biri sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz, önünüze
konulan her şeyi vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin.

1.Ko.10: 28 Ama biri size, "Bu kurban etidir" derse, hem bunu söyleyen için, hem de vicdan huzuru için yemeyin.

1.Ko.10: 29 Senin değil, öbür adamın vicdan huzuru için demek istiyorum. Benim
özgürlüğümü neden başkasının vicdanı yargılasın?

1.Ko.10: 30 Şükrederek yemeğe katılırsam, şükrettiğim yiyecekten ötürü neden kınanayım?

1.Ko.10: 31 Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın
yüceliği için yapın.

1.Ko.10: 32 Yahudiler'in, Grekler'in ya da Tanrı topluluğunun tökezleyip düşmesine neden olmayın.

1.Ko.10: 33 Ben de kendi yararımı değil, kurtulsunlar diye birçoklarının yararını
gözeterek herkesi her yönden hoşnut etmeye çalışıyorum.

BÖLÜM 11

1.Ko.11: 1 Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.

Duada Düzen

1.Ko.11: 2 Her durumda beni anımsadığınız ve size ilettiğim öğretileri olduğu gibi
koruduğunuz için sizi övüyorum.

1.Ko.11: 3 Ama şunu da bilmenizi isterim: Her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek, Mesih'in başı da Tanrı'dır.

1.Ko.11: 4 Başına bir şey takıp dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçükdüşürür.

1.Ko.11: 5 Ama başı açık dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük
düşürür. Böylesinin, başı tıraş edilmiş bir kadından farkı yoktur.

1.Ko.11: 6 Kadın başını açarsa, saçını kestirsin. Ama kadının saçını kestirmesi ya da
tıraş etmesi ayıpsa, başını örtsün.

1.Ko.11: 7 Erkek başını örtmemeli; o, Tanrı'nın benzeri ve yüceliğidir. Kadın da
erkeğin yüceliğidir.

1.Ko.11: 8 Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı.

1.Ko.11: 9 Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı.

1.Ko.11: 10 Bu nedenle ve melekler uğruna kadının başı üzerinde yetkisi olmalıdır.

1.Ko.11: 11 Ne var ki, Rab'de ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır.

1.Ko.11: 12 Çünkü kadın erkekten yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Ama her şey Tanrı'dandır.

1.Ko.11: 13 Siz kendiniz karar verin: Kadının açık başla Tanrı'ya dua etmesi uygun mu?

1.Ko.11: 14-15 Doğanın kendisi bile size erkeğin uzun saçlı olmasının kendisini küçük düşürdüğünü, kadının uzun saçlı olmasının ise kendisini yücelttiğini öğretmiyor mu? Çünkü saç kadına örtü olarak verilmiştir.

1.Ko.11: 16 Bu konuda çekişmek isteyen varsa, şunu bilsin ki, bizim ya da Tanrı'nın
kiliselerinin böyle bir alışkanlığı yoktur.

Rab'bin Sofrası'na İlişkin Öğütler

1.Ko.11: 17 Toplantılarınız yarardan çok zarar getirdiği için aşağıdaki uyarıları
yaparken sizi övemem.

1.Ko.11: 18 Birincisi, toplulukça bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Buna biraz da inanıyorum.

1.Ko.11: 19 Çünkü Tanrı'nın beğenisini kazananların belli olması için aranızda
bölünmeler olması gerekiyor!

1.Ko.11: 20 Toplandığınızda Rab'bin Sofrası'na katılmak için toplanmıyorsunuz.

1.Ko.11: 21 Her biriniz ötekini beklemeden kendi yemeğini yiyor. Kimi aç kalıyor, kimi sarhoş oluyor.

1.Ko.11: 22 Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Tanrı'nın topluluğunu hor mu
görüyorsunuz, yiyeceği olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne diyeyim?
Sizi öveyim mi? Bu konuda övemem!

1.Ko.11: 23-24 Size ilettiğimi ben Rab'den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: "Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın."

1.Ko.11: 25 Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse kanımla
gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın."

1.Ko.11: 26 Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz.

1.Ko.11: 27 Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rab'bin kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur.

1.Ko.11: 28 Kişi önce kendini sınasın, sonra ekmekten yiyip kâseden içsin.

1.Ko.11: 29 Çünkü bedeni farketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder.

1.Ko.11: 30 İşte bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazılarınız da ölmüştür.

1.Ko.11: 31 Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık.

1.Ko.11: 32 Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Rab bizi
yargılayıp terbiye ediyor.

1.Ko.11: 33 Öyleyse kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde
birbirinizi
bekleyin.

1.Ko.11: 34 Aç olan karnını evde doyursun. Öyle ki, toplanmanız
yargılanmanıza yol
açmasın. Öbür sorunları ise geldiğimde çözerim.

BÖLÜM 12

Ruhsal Armağanlar

1.Ko.12: 1 Ruhsal armağanlara gelince, kardeşlerim, bu konuda
bilgisiz kalmanızı
istemem.

1.Ko.12: 2 Biliyorsunuz, putperestken şöyle ya da böyle saptırılıp
dilsiz putlara
tapmaya yöneltilmiştiniz.

1.Ko.12: 3 Bunun için bilmenizi isterim ki: Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla
konuşan hiç
kimse, "İsa'ya lanet olsun!" demez. Kutsal Ruh'un aracılığı
olmaksızın da kimse,
"İsa Rab'dir" diyemez.

1.Ko.12: 4 Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir.

1.Ko.12: 5 Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir.

1.Ko.12: 6 Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır.

1.Ko.12: 7 Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek
veriliyor .

1.Ko.12: 8-10 Ruh aracılığıyla birine bilgece konuşma yeteneği, ötekine aynı Ruh'tan
bilgi iletme yeteneği, birine aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh
aracılığıyla hastaları iyileştirme armağanları, birine mucize yapma olanakları,
birine peygamberlikte bulunma, birine ruhları ayırt etme, birine çeşitli dillerle
konuşma, bir başkasına da bu dilleri çevirme armağanı veriliyor.

1.Ko.12: 11 Bunların tümünü etkin kılan tek ve aynı Ruh'tur. Ruh bunları herkese
dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır.

Bedenin Birliği

1.Ko.12: 12 Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıdaki bu üyelerin epsi tek bir beden oluşturur. Mesih de böyledir.

1.Ko.12: 13 İster Yahudi ister Grek , ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden
olmak üzere aynı Ruh'ta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı.

1.Ko.12: 14 İşte beden tek üyeden değil, birçok üyeden oluşur.

1.Ko.12: 15 Ayak, "El olmadığım için bedene ait değilim" derse, bu onu bedenden
ayırmaz.

1.Ko.12: 16 Kulak, "Göz olmadığım için bedene ait değilim" derse,
bu onu bedenden ayırmaz.

1.Ko.12: 17 Bütün beden göz olsaydı, nasıl duyardık? Bütün beden
kulak olsaydı, nasıl koklardık?

1.Ko.12: 18 Gerçek şu ki, Tanrı bedenin her üyesini dilediği biçimde
bedene
yerleştirmiştir.

1.Ko.12: 19 Eğer hepsi bir tek üye olsaydı, beden olur muydu?

1.Ko.12: 20 Gerçek şu ki, çok sayıda üye, ama tek beden vardır.

1.Ko.12: 21 Göz ele, "Sana ihtiyacım yok!" ya da baş ayaklara, "Size
ihtiyacım yok!" diyemez.

1.Ko.12: 22 Tam tersine, bedenin daha zayıf görünen üyeleri
vazgeçilmezdir.

1.Ko.12: 23 Bedenin daha az değerli saydığımız üyelerine daha çok
değer veririz.
Böylece gösterişsiz üyelerimiz daha gösterişli olur.

1.Ko.12: 24 Gösterişli üyelerimizin özene ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı,
değeri az olana daha çok değer vererek bedende birliği sağladı.

1.Ko.12: 25 Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, üyeler birbirini eşit
biçimde gözetsin.

1.Ko.12: 26 Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir
üye yüceltilirse,
bütün üyeler birlikte sevinir.

1.Ko.12: 27 Sizler Mesih'in bedenisiniz, bu bedenin ayrı ayrı
üyelerisiniz.

1.Ko.12: 28 Tanrı kilisede ilkin elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak
öğretmenleri, sonra mucize yapanları, hastaları iyileştirme armağanlarına sahip
olanları, başkalarına yardım edenleri, yönetme yeteneği olanları ve çeşitli dillerle konuşanları atadı.

1.Ko.12: 29 Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı?

1.Ko.12: 30 Hepsinin hastaları iyileştirme armağanları var mı? Hepsi bilmediği dilleri konuşabilir mi? Hepsi bu dilleri çevirebilir mi?

1.Ko.12: 31 Ama siz daha üstün armağanları gayretle isteyin. Şimdi size en iyi yolu
göstereyim.

BÖLÜM 13

Sevginin Üstünlüğü

1.Ko.13: 1 İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran çıkaran bakırdan ya da zilden farkım kalmaz.

1.Ko.13: 2 Peygamberlikte bulunabilsem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam,dağları yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim.

1.Ko.13: 3 Varımı yoğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.

1.Ko.13: 4 Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez.

1.Ko.13: 5 Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolay kolay öfkelenmez,

kötülüğün hesabını tutmaz.

1.Ko.13: 6 Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir.

1.Ko.13: 7 Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye
dayanır.

1.Ko.13: 8 Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır.

1.Ko.13: 9 Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz de sınırlıdır.

1.Ko.13: 10 Ne var ki, yetkin olan geldiğinde sınırlı olan ortadan kalkacaktır.

1.Ko.13: 11 Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm.
Yetişkin biri olunca çocukça davranışları bıraktım.

1.Ko.13: 12 Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim.
1.Ko.13: 13 İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut, sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir

BÖLÜM 14

Diller ve Peygamberlik

1.Ko.14: 1 Sevginin ardınca koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik yeteneğini gayretle isteyin.

1.Ko.14: 2 Bilmediği dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrı'yla konuşur. Kimse onu anlamaz. O, ruhuyla sırlar söyler.

1.Ko.14: 3 Peygamberlikte bulunansa insanların ruhça gelişmesi, cesaret ve teselli bulması için insanlara seslenir.

1.Ko.14: 4 Bilmediği dilde konuşan kendi kendini geliştirir; ama peygamberlikte
bulunan, inanlılar topluluğunu geliştirir.

1.Ko.14: 5 Hepinizin dillerle konuşmasını isterim, ama peygamberlikte bulunmanızı yeğlerim. Diller inanlılar topluluğunun gelişmesi için çevrilmedikçe
peygamberlikte bulunan, dillerle konuşandan üstündür.

1.Ko.14: 6 Şimdi kardeşlerim, yanınıza gelip dillerle konuşsam, ama size bir vahiy, bir bilgi, bir peygamberlik sözü ya da bir öğreti getirmesem, size ne yararım olur?

1.Ko.14: 7 Kaval ya da lir gibi ses veren cansız nesneler bile değişik sesler
çıkarmasa, kaval mı, lir mi çalındığını kim anlar?

1.Ko.14: 8 Borazan belirgin bir ses çıkarmasa, kim savaşa hazırlanır?

1.Ko.14: 9 Bunun gibi, siz de anlaşılır bir dil konuşmazsanız, söyledikleriniz nasıl anlaşılır? Havaya konuşmuş olursunuz!

1.Ko.14: 10 Kuşkusuz dünyada çeşit çeşit diller vardır, hiçbiri de anlamsız değildir.

1.Ko.14: 11 Ne var ki, konuşulan dili anlamazsam, ben konuşana yabancı olurum, konuşan da bana yabancı olur.

1.Ko.14: 12 Bu nedenle, siz de ruhsal armağanlara heveslendiğinize göre, inanlılar topluluğunu geliştiren ruhsal armağanlar bakımından zenginleşmeye bakın.

1.Ko.14: 13 Bunun için, bilmediği dili konuşan, kendi söylediklerini çevirebilmek için dua etsin.

1.Ko.14: 14 Bilmediğim dille dua edersem ruhum dua eder, ama zihnimin buna katkısı olmaz.

1.Ko.14: 15 Öyleyse ne yapmalıyım? Ruhumla da zihnimle de dua edeceğim. Ruhumla da zihnimle de ilahi söyleyeceğim.

1.Ko.14: 16 Tanrı'yı yalnız ruhunla övsen, yeni katılanlar senin ne söylediğini
bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl "Amin!" desin?

1.Ko.14: 17 Uygun biçimde şükrediyor olabilirsin, ama bu başkasını geliştirmez.

1.Ko.14: 18 Dillerle hepinizden çok konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum.

1.Ko.14: 19 Ama inanlılar topluluğunda dillerle on bin söz söylemektense, başkalarını eğitmek için zihnimden beş söz söylemeyi yeğlerim.

1.Ko.14: 20 Kardeşler, çocuk gibi düşünmeyin. Kötülük konusunda çocuklar gibi, ama düşünmekte yetişkinler gibi olun.

1.Ko.14: 21 Kutsal Yasa'da şöyle yazılmıştır:
"Rab, `Yabancı diller konuşanların aracılığıyla,
Yabancıların dudaklarıyla bu halka sesleneceğim;
Yine de beni dinlemeyecekler!' diyor."

1.Ko.14: 22 Görülüyor ki, bilinmeyen diller imanlılar için değil, imansızlar için bir belirtidir. Peygamberlikse imansızlar için değil, imanlılar için bir belirtidir.

1.Ko.14: 23 Şimdi bütün inanlılar topluluğu bir araya gelip hep birlikte bilmedikleri dillerle konuşurlarken yeni katılanlar ya da iman

etmeyenler içeri girerse, "Siz çıldırmışsınız!" demezler mi?

1.Ko.14: 24 Ama herkes peygamberlikte bulunurken iman etmeyen ya da yeni katılan biri içeri girerse, söylenen her sözle günahlı olduğuna ikna edilecek, her sözle
yargılanacak.

1.Ko.14: 25 Yüreğindeki gizli düşünceler açığa çıkacak ve, "Tanrı gerçekten
aranızdadır!" diyerek yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınacaktır.

Düzenli Tapınma

1.Ko.14: 26 Öyleyse ne diyelim, kardeşler? Toplandığınızda her birinizin bir ilahisi, öğretecek bir konusu, bir vahyi, bilmediği dilde söyleyecek bir sözü ya da bir
çevirisi vardır. Her şey topluluğun gelişmesi için olsun.
1.Ko.14: 27 Eğer bilinmeyen dillerle konuşulacaksa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de söylenenleri çevirsin.

1.Ko.14: 28 Çeviri yapacak biri yoksa, bilmediği dilde konuşan, toplulukta sessiz
kalsın, içinden Tanrı'yla konuşsun.

1.Ko.14: 29 İki ya da üç peygamber konuşsun, öbürleri söylenenleri iyice düşünüp tartsın.

1.Ko.14: 30 Toplantıda oturanlardan birine vahiy gelirse, konuşmakta olan sussun.

1.Ko.14: 31 Herkesin öğrenmesi ve cesaret bulması için hepiniz teker teker
peygamberlikte bulunabilirsiniz.

1.Ko.14: 32 Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır.

1.Ko.14: 33 Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların bütün
topluluklarında böyledir.

1.Ko.14: 34 Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasa'nın da belirttiği gibi, uysal olsunlar.

1.Ko.14: 35 Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır.

1.Ko.14: 36 Tanrı'nın sözü sizden mi kaynaklandı, ya da yalnız size mi ulaştı?

1.Ko.14: 37 Kendini peygamber ya da ruhça olgun sayan varsa, bilsin ki, size
yazdıklarım Rab'bin buyruğudur.

1.Ko.14: 38 Bunları önemsemeyenin kendisi de önemsenmesin.

1.Ko.14: 39-40 Özet olarak, kardeşlerim, peygamberlikte bulunmayı gayretle isteyin, bilinmeyen dillerle konuşulmasına engel olmayın. Ancak her şey uygun ve düzenli biçimde yapılsın.

BÖLÜM 15

Mesih'in Dirilişinin Önemi

1.Ko.15: 1 Şimdi, kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığınız
Müjde'yi anımsatmak istiyorum.

1.Ko.15: 2 Size müjdelediğim söze sımsıkı sarılırsanız, onun aracılığıyla
kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz.

1.Ko.15: 3-4 Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal

Yazılar uyarınca üçüncü gün
ölümden dirildi.

1.Ko.15: 5 Kefas'a , sonra Onikiler'e göründü.

1.Ko.15: 6 Daha sonra da beş yüzden çok kardeşe aynı anda
göründü. Bunların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa öldüler.

1.Ko.15: 7-8 Bundan sonra Yakup'a, sonra bütün elçilere, son olarak
zamansız doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da göründü.

1.Ko.15: 9 Ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine
zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim.

1.Ko.15: 10 Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun
bana olan lütfu boşa gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim.
Aslında ben değil, Tanrı'nın bende olan lütfu emek verdi.

1.Ko.15: 11 İşte, gerek benim yaydığım, gerek öbür elçilerin yaydığı
ve sizin de iman ettiğiniz bildiri budur.

Ölüler Dirilecek

1.Ko.15: 12 Eğer Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl
oluyor da aranızda bazıları ölüler dirilmez diyor?

1.Ko.15: 13 Ölüler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir.

1.Ko.15: 14 Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur.

1.Ko.15: 15 Bu durumda Tanrı'yla ilgili tanıklığımız da yalan demektir.
Çünkü
Tanrı'nın, Mesih'i diriltttiğine tanıklık ettik. Ama ölüler gerçekten
dirilmezse,
Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir.

1.Ko.15: 16 Ölüler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir.

1.Ko.15: 17 Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın
içindesiniz.

1.Ko.15: 18 Buna göre Mesih'e ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır.

1.Ko.15: 19 Eğer yalnız bu yaşam için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız.

1.Ko.15: 20 Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir.

1.Ko.15: 21 Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir.

1.Ko.15: 22 Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak.

1.Ko.15: 23 Her biri sırası gelince dirilecek: İlk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in gelişinde Mesih'e ait olanlar.

1.Ko.15: 24 Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümranlığı, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak.

1.Ko.15: 25 Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek O'nun
egemenlik sürmesi gerekir.

1.Ko.15: 26 Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür.

1.Ko.15: 27 Çünkü, "Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek O'na bağımlı
kıldı." "Her şey O'na bağımlı kılındı" sözünün, her şeyi Mesih'e bağımlı kılan

Tanrı'yı içermediği açıktır.

1.Ko.15: 28 Her şey Oğul'a bağımlı kılınınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.

1.Ko.15: 29 Diriliş yoksa, ölüler için vaftiz edilenler ne olacak? Ölüler gerçekten dirilmeyecekse, insanlar neden ölüler için vaftiz ediliyorlar?

1.Ko.15: 30 Biz de neden her saat kendimizi tehlikeye atıyoruz?

1.Ko.15: 31 Kardeşler, sizinle ilgili olarak Rabbimiz Mesih İsa'da sahip olduğum
övüncün hakkı için her gün ölüyorum.

1.Ko.15: 32 Eğer insansal nedenlerle Efes'te canavarlarla dövüştümse, bunun bana yararı ne? Eğer ölüler dirilmeyecekse, "Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz."

1.Ko.15: 33 Aldanmayın, "Kötü arkadaşlıklar iyi huyu bozar."

1.Ko.15: 34 Uslanıp kendinize gelin, artık günah işlemeyin. Bazılarınız Tanrı'yı hiç tanımıyor. Utanasınız diye söylüyorum bunları.

Dirilişten Sonraki Beden

1.Ko.15: 35 Ama biri çıkıp, "Ölüler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecekler?" diye sorabilir.

1.Ko.15: 36 Ne akılsızca bir soru! Ektiğin tohum ölmedikçe yaşama kavuşmaz ki!

1.Ko.15: 37 Ekerken, oluşacak bitkinin kendisini değil, yalnızca tohumunu -buğday ya da başka bir bitkinin tohumunu ekersin.

1.Ko.15: 38 Tanrı tohuma dilediği bedeni -her birine kendine özgü bedeni- verir.

1.Ko.15: 39 Her canlının eti aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, kuş eti, balık eti başka başkadır.

1.Ko.15: 40 Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanlarınki başkadır.

1.Ko.15: 41 Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem bakımından yıldız yıldızdan farklıdır.

1.Ko.15: 42 Ölülerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak diriltilir.

1.Ko.15: 43 Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak diriltilir. Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak diriltilir.

1.Ko.15: 44 Doğal beden olarak gömülür, ruhsal beden olarak diriltilir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır.

1.Ko.15: 45 Nitekim şöyle yazılmıştır: "İlk insan Adem yaşayan can oldu." Son
Adem'se yaşam veren ruh oldu.

1.Ko.15: 46 Önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Ruhsal olan sonra geldi.

1.Ko.15: 47 İlk insan yerden, yani topraktandır. İkinci insan göktendir.

1.Ko.15: 48 Topraktan olan insan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel
insan nasılsa, göksel olanlar da öyledir.

1.Ko.15: 49 Bizler topraktan olana nasıl benzediysek, göksel olana da benzeyeceğiz.

1.Ko.15: 50 Kardeşler, şunu demek istiyorum, et ve kan Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras alamaz.

1.Ko.15: 51-52 İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan
çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan
çalınacak, ölüler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz.

1.Ko.15: 53 Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir.

1.Ko.15: 54 Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, "Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!" diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.

1.Ko.15: 55 "Ey ölüm, zaferin nerede?
Ey ölüm, dikenin nerede?"

1.Ko.15: 56 Ölümün dikeni günahtır. Günah ise gücünü Kutsal Yasa'dan alır.

1.Ko.15: 57 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!

1.Ko.15: 58 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdiğiniz emeğin boşa gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab'bin işinde her zaman gayretli
olun.

BÖLÜM 16

Para Yardımına İlişkin Öğütler

1.Ko.16: 1 Kutsallara yapılacak para yardımına gelince: Galatya kiliselerine ne
buyurduysam, siz de öyle yapın.

1.Ko.16: 2 Haftanın ilk günü herkes kazancına göre bir miktar para ayırıp biriktirsin. Öyle ki, yanınıza geldiğimde para toplamaya gerek kalmasın.

1.Ko.16: 3 Oraya vardığımda, bağışlarınızı götürmek üzere uygun gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla Yeruşalim'e göndereceğim.

1.Ko.16: 4 Benim de gitmeme değerse, onları yanıma alıp gideceğim.

Pavlus'un Kişisel Dilekleri

1.Ko.16: 5 Makedonya'dan geçtikten sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Makedonya'dan geçmek niyetindeyim.

1.Ko.16: 6 Belki bir süre yanınızda kalırım, hatta kışı da sizinle geçirebilirim. Öyleki, sonra nereye gidecek olsam, bana yardım edebilesiniz.

1.Ko.16: 7 Sizi öyle kısaca görüp geçmek istemiyorum. Rab'bin izniyle uzunca bir süre anınızda kalmayı umut ediyorum.

1.Ko.16: 8 Ama Pentikost Günü'ne dek Efes'te kalacağım.

1.Ko.16: 9 Çünkü büyük ve etkili işler yapmam için burada bana bir kapı açıldı. Ne var ki, bana karşı çıkanlar çoktur.

1.Ko.16: 10 Timoteos yanınıza gelirse, bir şeyden korkmamasına dikkat edin. Çünkü o da benim gibi Rab'bin işini yapıyor.

1.Ko.16: 11 Kimse onu hor görmesin. Yanıma gelmesi için onu esenlikle uğurlayın. Kardeşlerle birlikte onun da gelmesini bekliyorum.

1.Ko.16: 12 Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesi için ona çok ricada bulundum, ama şimdilik gelmeye hiç de

istekli değil. Fırsat bulunca
gelecek.

1.Ko.16: 13 Uyanık kalın, imanda dimdik durun, mert ve güçlü olun.

1.Ko.16: 14 Her şeyi sevgiyle yapın.

1.Ko.16: 15-16 Ahaya'da ilk iman eden ve kendilerini kutsalların hizmetine adayan İstefanas'ın ev halkını bilirsiniz. Kardeşler, size yalvarırım, bu gibilere ve
onlarla birlikte çalışıp emek verenlerin hepsine bağımlı olun.

1.Ko.16: 17 İstefanas, Fortunatus ve Ahaykos'un gelişine sevindim. Yokluğunuzu bana unutturdular.

1.Ko.16: 18 Sizin ruhunuzu da benim ruhumu da ferahlattılar. Böylelerinin değerini bilin.

Son Selamlar

1.Ko.16: 19 Asya İli'ndeki kiliseler size selam eder. Akvila ve Priska, evlerinde buluşan toplulukla birlikte Rab'de size çok selam ederler.

1.Ko.16: 20 Buradaki bütün kardeşlerin size selamı var. Birbirinizi kutsal öpüşle
selamlayın.

1.Ko.16: 21 Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum.

1.Ko.16: 22 Rab'bi sevmeyene lanet olsun. Maranata !

1.Ko.16: 23 Rab İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

1.Ko.16: 24 Hepinize Mesih İsa'da sevgiler! Amin.

DİPNOTLAR:

2:1 "Bildiriyi": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Sırrı" diye geçer.
6:1 "İmansızlar": Grekçe "Doğru olmayanlar".
6:4 "Sayılanları mı yargıç atıyorsunuz?" ya da "Sayılanları yargıç atayın."
6:9-10 "Günahkârların": Grekçe "Doğru olmayanların".
7:36-38 ayetleri şu anlama da gelebilir: 36 Bir kimse kızına haksız davrandığını düşünüyorsa, kızın yaşı geçiyor ve evlenmesi gerekiyorsa, o kimse
istediğini yapsın, günah işlemiş olmaz; nişanlılar evlensinler.
37 Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı, istediğini yapabilecek durumdaki kişi, kızını evlendirmemeye yüreğinde karar verirse, iyi eder.
38 Kısacası, kızını evlendiren iyi eder, evlendirmeyense daha iyi eder.
11:4 "Başına bir şey takıp": Grekçe deyim "Uzun saçla" anlamına da gelebilir.
11:5 "Başı açık": Grekçe deyim "Başını örtmeden" ya da "Saçını toplamadan"
anlamına da gelebilir. Benzeri bir deyim 6,7 ve 13. ayetlerde de geçer.
12:7 "Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor"
ya da "Herkesin ortak yararı için Ruh herkese kendini belli ediyor".
13:3 "Yakılmak üzere": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Övünmek için" diye geçer.
14:33-34 "Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların bütün
topluluklarında böyledir.
Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın" ya da "Çünkü Tanrı karışıklık değil,
esenlik Tanrısı'dır.
Kadınlar, kutsalların bütün topluluklarında olduğu gibi, toplantılarınızda sessiz
kalsın".
15:37 "Bitki": Grekçe "Beden".
15:45 "Son Adem": İsa Mesih.
15:47 "İkinci insan": İsa Mesih.

15:48 "Göksel insan": İsa Mesih.
16:22 "Maranata": "Efendimiz, gel!" anlamına gelen Aramice bir söz. İsa Mesih'in
tekrar gelişi için edilen dualarda kullanılır._

Pavlus'tan Korintliler'e İkinci Mektup

BÖLÜM 1

2.Ko.1: 1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan Ahaya'nın her yanındaki bütün kutsallara ve Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam!

2.Ko.1: 2 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Teselli Kaynağı Tanrı

2.Ko.1: 3 Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun!

2.Ko.1: 4 Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor.

2.Ko.1: 5 Çünkü Mesih'in acılarını nasıl büyük ölçüde çekiyorsak, Mesih
sayesinde büyük teselli de buluyoruz.

2.Ko.1: 6 Sıkıntı çekiyorsak, bu sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Teselli buluyorsak bu, bizim çektiğimiz acıların aynısına dayanmanızda etkin olan bir teselli bulmanız içindir.

2.Ko.1: 7 Size ilişkin umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılarımıza olduğu
gibi, tesellimize de ortak olduğunuzu biliyoruz.

2.Ko.1: 8 Kardeşlerim, Asya İli'nde çektiğimiz sıkıntılardan habersiz

kalmanızı istemiyoruz. Dayanabileceğimizden çok ağır bir yük
altındaydık. Öyle ki, yaşamaktan bile umudumuzu kesmiştik.

2.Ko.1: 9 Ölüme mahkûm olduğumuzu içimizde hissettik. Ama bu,
kendimize
değil, ölüleri dirilten Tanrı'ya güvenmemiz için oldu.

2.Ko.1: 10-11 Tanrı bizi böylesine büyük bir ölüm tehlikesinden
kurtardı; daha da kurtaracaktır. Umudumuzu O'na bağladık. Siz de
dualarınızla bize yardım ettikçe, bizi yine kurtaracaktır. Öyle ki,
birçok kişinin dualarıyla bize sağlanan lütuftan ötürü
birçoklarının ağzından bizim için şükranlar sunulsun.

2.Ko.1: 12 Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil,
Tanrı'nın lütfuyla, Tanrı'dan gelen kutsallık ve içtenlikle
davrandığımıza vicdanımız tanıktır. Ve biz bununla övünüyoruz.

2.Ko.1: 13-14 Okuyup anlayabileceğinizden başka bir şey
yazmıyoruz. Bizi
bir ölçüde anladığınız gibi, tümüyle anlayacağınızı umarım.
Rabbimiz İsa'nın gününde bizim övüncümüz siz olacağınız gibi, sizin
övüncünüz de biz olalım.

Pavlus'un Geciken Ziyareti

2.Ko.1: 15-16 Bu güvenle, sizleri iki kez sevindirmek için önce size
uğramak, sonra Makedonya'ya geçmek, Makedonya'dan yine size
geri
gelerek tarafınızdan Yahudiye'ye uğurlanmak niyetindeydim.

2.Ko.1: 17 Bunu isterken acaba kararsız mıydım? Ya da isteklerim
benlikten mi doğuyor ki, önce "Evet, evet", sonra "Hayır, hayır"
diyeyim?

2.Ko.1: 18 Tanrı'nın güvenilirliği hakkı için diyorum ki, size
ilettiğimiz söz hem "evet" hem "hayır" değildir.

2.Ko.1: 19 Silvanus ve Timoteos'la birlikte size tanıttığımız Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih hem "evet" hem "hayır" değildi. O'nda yalnız "evet" vardır.

2.Ko.1: 20 Çünkü Tanrı'nın bütün vaatleri Mesih'te "evet"tir. Bu nedenle
Tanrı'nın yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrı'ya "Amin" deriz.

2.Ko.1: 21 Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve meshetmiş olan Tanrı'dır.

2.Ko.1: 22 O bizi mühürledi, güvence olarak da yüreklerimize Kutsal Ruh'u yerleştirdi.

2.Ko.1: 23 Tanrı'yı tanık tutarım ki, Korint'e dönmeyişimin nedeni sizi esirgemekti.

2.Ko.1: 24 İmanınıza egemen olmak istemiyoruz, sevinmeniz için sizinle
birlikte çalışıyoruz. Çünkü imanda dimdik duruyorsunuz.

BÖLÜM 2

2.Ko.2: 1 Size tekrar keder dolu bir ziyaret yapmamaya karar verdim.

2.Ko.2: 2 Çünkü sizi kederlendirirsem, keder verdiğim sizlerden başka
beni kim sevindirecek?

2.Ko.2: 3 Bunu yazdım ki, geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler beni
kederlendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna ilişkin hepinize güvenim var.

2.Ko.2: 4 Kederlenesiniz diye değil, size beslediğim derin sevgiyi anlayasınız diye büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla gözyaşları içinde size yazdım.

Suçluyu Bağışlamak

2.Ko.2: 5 Eğer biri bir başkasını kederlendirdiyse, beni değil abartmadan söyleyeyim bir dereceye kadar hepinizi kederlendirmiş olur.

2.Ko.2: 6 Böyle birine çoğunluğun verdiği bu ceza yeterlidir.

2.Ko.2: 7 Aşırı kedere boğulmasın diye o kişiyi daha fazla cezalandırmayıp bağışlamalı ve teselli etmelisiniz.

2.Ko.2: 8 Bunun için ona duyduğunuz sevgiyi yenilemenizi rica ederim.

2.Ko.2: 9 Sizi sınamak ve her durumda söz dinleyenler olup olmadığınızı
anlamak için yazdım size.

2.Ko.2: 10 Kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Eğer bir şeyi bağışladımsa, bunu sizin için Mesih'in önünde bağışladım.

2.Ko.2: 11 Öyle ki, Şeytan'ın oyununa gelmeyelim. Çünkü onun düzenlerini
bilmez değiliz.

Yeni Antlaşmanın Elçileri

2.Ko.2: 12-13 Mesih'in Müjdesi'ni yaymak amacıyla Troas'a geldiğimde
Rab'bin işi için bana bir kapı açıldığı halde, kardeşim Titus'u orada bulamadığım için iç huzurum yoktu. Bu nedenle oradakilere veda ederek Makedonya'ya gittim.

2.Ko.2: 14 Bizi her zaman Mesih'in zafer alayında yürüten, O'nu tanımanın güzel kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun!

2.Ko.2: 15 Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı
için Mesih'in güzel kokusuyuz.

2.Ko.2: 16 Mahvolanlar için ölüme götüren ölüm kokusu, kurtulanlar içinse yaşama götüren yaşam kokusuyuz. Böylesi bir işe kim yeterlidir?

2.Ko.2: 17 Birçokları gibi, Tanrı'nın sözünü ticaret aracı yapanlar değiliz. Tanrı tarafından gönderilen ve Mesih'e ait olan kişiler olarak Tanrı'nın önünde içtenlikle konuşuyoruz.

BÖLÜM 3

2.Ko.3: 1 Kendimizi yine tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazıları
gibi size ya da sizden tavsiye mektuplarına ihtiyacımız mı var?

2.Ko.3: 2 Bütün insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz.

2.Ko.3: 3 Hizmetimizin sonucu olup mürekkeple değil, yaşayan Tanrı'nın
Ruhu'yla, taş levhalara değil, insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır.

2.Ko.3: 4 Mesih sayesinde Tanrı'ya böyle bir güvenimiz vardır.

2.Ko.3: 5 Herhangi bir şeyi kendi başarımız olarak saymaya yeterliyiz
demek istemiyorum; bizi yeterli kılan Tanrı'dır.

2.Ko.3: 6 O bizi yazılı yasaya değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır.

Yeni Antlaşmanın Yüceliği

2.Ko.3: 7-8 Ölümle sonuçlanan hizmet, yani taş üzerine harf harf kazılan
yasa yücelik içinde geldiyse öyle ki, İsrailoğulları geçici olan parlaklığından ötürü Musa'nın yüzüne bakamadılar- Ruh'a dayalı hizmetin yücelik içinde olacağı daha kesin değil mi?

2.Ko.3: 9 İnsanı suçlu çıkaran hizmetin yüceliği varsa, aklanmayı sağlayan hizmetin yüceliği çok daha aşkındır.

2.Ko.3: 10 Çünkü eskiden yüceltilmiş olanın, şimdi yücelikte aşkın olana
göre yüceliği yoktur.

2.Ko.3: 11 Geçici olan, yücelik içinde geldiyse, kalıcı olanın yüceliği çok daha büyüktür.

2.Ko.3: 12 Böyle bir umuda sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşabiliriz.

2.Ko.3: 13 Yüzündeki parlaklığın giderek söndüğünü İsrailoğulları görmesin diye yüzünü peçeyle örten Musa gibi değiliz.

2.Ko.3: 14 İsrailoğulları'nın zihinleri körelmişti. Bugün bile Eski Antlaşma okunurken zihinleri aynı peçeyle örtülü kalıyor. Çünkü bu peçe ancak Mesih aracılığıyla kalkar.

2.Ko.3: 15 Ne var ki, bugün bile Musa'nın yazıları okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor.

2.Ko.3: 16 Oysa ne zaman biri Rab'be dönerse, o peçe kaldırılır.

2.Ko.3: 17 Rab Ruh'tur, Rab'bin Ruhu neredeyse orada özgürlük vardır.

2.Ko.3: 18 Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek

yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz.
Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

BÖLÜM 4

Cesaretimizi Yitirmeyiz

2.Ko.4: 1 Bu hizmeti Tanrı'nın merhametiyle üstlendiğimiz için cesaretimizi yitirmeyiz.

2.Ko.4: 2 Utanç verici gizli yolları reddettik. Hileye başvurmayız, Tanrı'nın sözünü de çarpıtmayız. Gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrı'nın önünde her insanın vicdanına tavsiye ederiz.

2.Ko.4: 3 Yaydığımız Müjde örtülüyse de, mahvolanlar için örtülüdür.

2.Ko.4: 4 Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir.

2.Ko.4: 5 Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsa'yı Rab, kendimizi
de İsa uğruna kullarınız ilan ediyoruz.

2.Ko.4: 2.Ko.4: 6 Çünkü, "Işık karanlıktan parlayacak" diyen Tanrı, İsa Mesih'in
yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı.

2.Ko.4: 7 Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz.

2.Ko.4: 8 Her yönden sıkıştırılmışız, ama ezilmiş değiliz. Şaşırmışız, ama çaresiz değiliz.

2.Ko.4: 9 Kovalanıyoruz, ama terk edilmiş değiliz. Yere yıkılmışız, ama

yok olmuş değiliz.

2.Ko.4: 10 İsa'nın yaşamı bedenimizde açıkça görülsün diye İsa'nın ölümünü her an bedenimizde taşıyoruz.

2.Ko.4: 11 Çünkü İsa'nın yaşamı ölümlü bedenimizde açıkça görülsün diye,
biz yaşayanlar İsa uğruna sürekli olarak ölüme teslim ediliyoruz.

2.Ko.4: 12 Böylece ölüm bizde, yaşamsa sizde etkin olmaktadır.

2.Ko.4: 13 "İman ettim, bu nedenle konuştum" diye yazılmıştır. Aynı iman
ruhuna sahip olarak biz de iman ediyor ve bu nedenle konuşuyoruz.

2.Ko.4: 14 Çünkü Rab İsa'yı dirilten Tanrı'nın, bizi de İsa'yla diriltip sizinle birlikte kendi önüne çıkaracağını biliyoruz.

2.Ko.4: 15 Bütün bunlar sizin yararınızadır. Böylelikle Tanrı'nın lütfu çoğalıp daha çok insana ulaştıkça, Tanrı'nın yüceliği için şükran da artsın.

2.Ko.4: 16 Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor.

2.Ko.4: 17 Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılamayacak kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır.

2.Ko.4: 18 Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır.

BÖLÜM 5

Göksel Konutumuz

2.Ko.5: 1 Biliyoruz ki, barındığımız bu dünyasal çadır yıkılırsa, göklerde Tanrı'nın bize sağladığı bir konut -elle yapılmamış, sonsuza dek kalacak bir evimiz- vardır.

2.Ko.5: 2 Şimdiyse göksel evimizi giyinmeyi özleyerek inliyoruz.

2.Ko.5: 3 Onu giyinirsek çıplak kalmayız.

2.Ko.5: 4 Dünyasal çadırda yaşayan bizler ağır bir yük altında inliyoruz. Asıl istediğimiz soyunmak değil, giyinmektir. Öyle ki, ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun.

2.Ko.5: 5 Bizleri tam bu amaç için hazırlamış ve güvence olarak bize Ruh'u vermiş olan Tanrı'dır.

2.Ko.5: 6 Bu nedenle her zaman cesaretimiz vardır. Şunu biliyoruz ki, bu
bedende yaşadıkça Rab'den uzaktayız.

2.Ko.5: 7 Gözle görülene değil, imana dayanarak yaşarız.

2.Ko.5: 8 Cesaretimiz vardır diyorum ve bedenden uzakta, Rab'bin yanında
olmayı yeğleriz.

2.Ko.5: 9 Bunun için, ister bedende yaşayalım ister bedenden uzak olalım, amacımız Rab'bi hoşnut etmektir.

2.Ko.5: 10 Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın
karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız.

Barıştırma Görevi

2.Ko.5: 11 Rab'den korkmanın ne demek olduğunu bildiğimizden insanları

ikna etmeye çalışıyoruz. Ne olduğumuzu Tanrı biliyor; umarım siz de vicdanınızda biliyorsunuz.

2.Ko.5: 12 Kendimizi yine size tavsiye etmeye çalışmıyoruz. Ama yürekle
değil, dış görünüşle övünenleri yanıtlayabilmeniz için bizimle övünmenize fırsat veriyoruz.

2.Ko.5: 13 Eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Aklımız başımızdaysa, bu sizin içindir.

2.Ko.5: 14 Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü; öyleyse hepsi öldü.

2.Ko.5: 15 Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.

2.Ko.5: 16 Bu nedenle, biz artık kimseyi insan ölçülerine göre tanımayız. Mesih'i bu ölçülere göre tanıdıksa da, artık öyle tanımıyoruz.

2.Ko.5: 17 Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.

2.Ko.5: 18 Bunların hepsi Tanrı'dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırma görevini verdi.

2.Ko.5: 19 Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti.

2.Ko.5: 20 Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih'in adına elçilik ediyor, O'nun adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın.

2.Ko.5: 21 Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

BÖLÜM 6

2.Ko.6: 1 Tanrı'yla birlikte çalışan bizler, O'nun lütfunu boş yere kabul etmemenizi ayrıca rica ediyoruz.

2.Ko.6: 2 Çünkü Tanrı diyor ki,
"Uygun zamanda seni duydum,
Kurtuluş günü sana yardım ettim." Uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir.

Pavlus'un Çektiği Sıkıntılar

2.Ko.6: 3 Hizmetimizin kötülenmemesi için hiçbir konuda hiç kimsenin
sürçmesine neden olmadık.

2.Ko.6: 4-8 Tersine Tanrı'nın hizmetkârları olarak olağanüstü dayanmada,
sıkıntı, güçlük ve elemlerde, dayak, hapis, karışıklık, emek, uykusuzluk ve açlıkta; pak yaşayışta, bilgi, sabır, iyilik, Kutsal Ruh ve içten sevgide; gerçeğin ilanında ve Tanrı'nın gücünde; sağ ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla, yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde, kendimizi her durumda örnek gösteriyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da dürüst kişileriz.

2.Ko.6: 9 Tanınmıyor gibiyiz, ama iyi tanınıyoruz. Ölümün ağzındayız,
ama işte yaşıyoruz. Dövülüyorsak bile öldürülmüş değiliz.

2.Ko.6: 10 Kederliyiz ama her zaman seviniyoruz. Yoksuluz ama birçoklarını zengin ediyoruz. Hiçbir şeyimiz yok ama her şeye sahibiz.

2.Ko.6: 11 Ey Korintliler, sizinle açıkça konuştuk, size yüreğimizi açtık.

2.Ko.6: 12 Sizden sevgimizi esirgemedik, ama siz bizden sevginizi esirgediniz.

2.Ko.6: 13 Bize aynı karşılığı verebilmek için çocuklarıma söyler gibi söylüyorum siz de yüreğinizi açın.

Tanrı'nın Tapınağıyız

2.Ko.6: 14 İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla
fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir?

2.Ko.6: 15 Mesih'le Beliyal uyum içinde olabilir mi? İman edenle iman etmeyenin ortak yanı olabilir mi?

2.Ko.6: 16 Tanrı'nın tapınağıyla putlar uyuşabilir mi? Çünkü biz yaşayan
Tanrı'nın tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor:
"Aralarında yaşayacak,
Aralarında yürüyeceğim.
Onların Tanrısı olacağım,
Onlar da benim halkım olacak."

2.Ko.6: 17 Bu nedenle, "İmansızların arasından çıkıp ayrılın" diyor Rab.
"Murdara dokunmayın,
Ben de sizi kabul edeceğim."

2.Ko.6: 18 Her Şeye Gücü Yeten Rab diyor ki,
"Size Baba olacağım,
Siz de oğullarım, kızlarım olacaksınız."

BÖLÜM 7

2.Ko.7: 1 Sevgili kardeşler, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedeni ve ruhu lekeleyen her şeyden kendimizi arındıralım; Tanrı korkusuyla kutsallıkta yetkinleşelim.

Pavlus'un Sevinci

2.Ko.7: 2 Yüreklerinizde bize yer verin. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi yoldan saptırmadık, kimseyi sömürmedik.

2.Ko.7: 3 Bunu sizi yargılamak için söylemiyorum. Daha önce de söylediğim gibi, yüreğimizde öyle bir yeriniz var ki, sizinle ölürüz de yaşarız da.

2.Ko.7: 4 Size çok güveniyor, sizinle çok övünüyorum. Teselliyle doluyum. Bütün sıkıntılar arasında sevincim sonsuzdur.

2.Ko.7: 5 Makedonya'ya geldiğimizde de hiç rahat yüzü görmedik. Her
bakımdan sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, yüreğimizde korkular vardı.

2.Ko.7: 6-7 Ama yüreği ezik olanları teselli eden Tanrı, Titus'un yanımıza gelişiyle -yalnız gelişiyle değil, sizden aldığı teselliyle de- bizi teselli etti. Titus beni özlediğinizi, benim için üzülüp gayret ettiğinizi bize anlatınca sevincim bir kat daha arttı.

2.Ko.7: 8-9 Mektubumla size acı verdiysem bile pişman değilim. Aslında
pişman olmuştum -kısa bir süre için de olsa, o mektubun size acı verdiğini görüyorum- ama şimdi seviniyorum; acı duymanıza değil, bu
acınızın sizi tövbeye yöneltmesine seviniyorum. Tanrı'nın isteğine uygun olarak acı çektiniz. Böylece hiçbir şekilde bizden zarar görmediniz.

2.Ko.7: 10 Tanrı'nın isteğiyle çekilen acı, kişiyi kurtuluşla sonuçlanan ve pişmanlık doğurmayan tövbeye götürür. Dünyanın acılarıysa ölüm getirir.

2.Ko.7: 11 Bakın bu acılar, Tanrı'nın isteğiyle çektiğiniz bu acılar sizde ne büyük ciddiyet, paklanmak için ne büyük istek yarattı! Sizde ne büyük öfke, korku, özlem, gayret ve suçluyu cezalandırma arzusu uyandırdı! Bu konuda her bakımdan masum olduğunuzu kanıtladınız.

2.Ko.7: 12 Size o mektubu yazdımsa da, haksızlık edeni ya da haksızlık
göreni düşünerek yazmadım; bize ne denli adanmış olduğunuzu Tanrı
önünde açıkça görmenizi istiyordum.

2.Ko.7: 13 Bütün bunlarla teselli buluyoruz. Tesellimize ek olarak Titus'un sevinci bizi daha da çok sevindirdi. Çünkü hepiniz onun yüreğini ferahlattınız.

2.Ko.7: 14 Sizleri ona övdüm, beni utandırmadınız. Size söylediğimiz her
şey nasıl doğru idiyse, sizi Titus'a övmemiz de öylece doğru çıktı.

2.Ko.7: 15 Hepinizin nasıl söz dinlediğini, kendisini nasıl saygı ve korkuyla kabul ettiğinizi anımsadıkça size olan sevgisi daha da artıyor.

2.Ko.7: 16 Size her bakımdan güvenebildiğim için seviniyorum.

BÖLÜM 8

Cömertlik Örneği

2.Ko.8: 1-2 Kardeşler, sizlere Tanrı'nın Makedonya'daki kiliselerine sağladığı lütuftan söz etmek istiyoruz: Büyük sıkıntılarla denendiklerinde, coşkun sevinçleri ve aşırı yoksullukları tam bir cömertliğe dönüştü.

2.Ko.8: 3 Ellerinden geldiği kadarını, hatta daha fazlasını kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim.

2.Ko.8: 4 Kutsallara yapılan yardıma katkıda bulunma ayrıcalığının kendilerine verilmesi için bize yalvarıp yakardılar.

2.Ko.8: 5 Umduğumuzdan da öte, kendilerini önce Rab'be, sonra Tanrı'nın
isteğiyle bize adadılar.

2.Ko.8: 6 Bu nedenle, aranızda daha önce başladığı bu hayırlı işi tamamlaması için Titus'u isteklendirdik.

2.Ko.8: 7 İmanda, söz söylemekte, bilgide, her tür gayrette, bize beslediğiniz sevgide, her şeyde üstün olduğunuz gibi, bu hayırlı işte de üstün olmaya bakın.

2.Ko.8: 8 Bunu buyruk olarak söylemiyorum, yalnızca sevginizin içtenliğini ötekilerin gayretiyle karşılaştırarak sınamak istiyorum.

2.Ko.8: 9 Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu bilirsiniz. O'nun yoksulluğuyla
siz zengin olasınız diye, zengin olduğu halde sizin uğrunuza yoksul oldu.

2.Ko.8: 10 Bu konuda size yararlı olanı salık veriyorum. Geçen yıl bağış
toplamaya ilk girişen, hatta buna ilk heveslenen siz oldunuz.

2.Ko.8: 11 Şimdi bu işi tamamlayın; bunu candan arzuladığınız gibi, elinizden geldiğince tamamlamaya bakın.

2.Ko.8: 12 Çünkü istek varsa, insanın elinde olmayana göre değil, elindekine göre yardımda bulunması uygundur.

2.Ko.8: 13-14-15 Amacımız sizi sıkıntıya sokup başkalarını rahatlatmak
değildir. Ama eşitlik olsun diye, şimdi elinizdeki fazlalık onların eksiğini tamamladığı gibi, başka zaman onların elindeki fazlalık

sizin eksiğinizi tamamlasın. Öyle ki, "Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu" diye yazılmış olduğu gibi, eşitlik olsun.

Titus Korint'e Gönderiliyor

2.Ko.8: 16 Titus'un yüreğinde sizin için aynı ilgiyi uyandıran Tanrı'ya şükürler olsun!

2.Ko.8: 17 Çünkü Titus yalnız ricamızı kabul etmekle kalmadı, size derin
ilgi duyduğu için kendi isteğiyle yanınıza geliyor.

2.Ko.8: 18 Müjde'yi yayma çabalarından ötürü bütün kiliselerce övülen
bir kardeşi de onunla birlikte gönderiyoruz.

2.Ko.8: 19 Üstelik bu kardeş, Rab'bi yüceltmek ve yardıma hazır olduğumuzu göstermek için yürüttüğümüz bu hayırlı hizmette yol arkadaşımız olmak üzere kiliseler tarafından seçildi.

2.Ko.8: 20 Bu büyük bağışla ilgili hizmetimizde kimsenin eleştirisine hedef olmamaya özen gösteriyoruz.

2.Ko.8: 21 Çünkü yalnız Rab'bin gözünde değil, insanların gözünde de
doğru olanı yapmaya dikkat ediyoruz.

2.Ko.8: 22 Birçok konuda defalarca deneyip gayretli bulduğumuz, şimdi
size duyduğu büyük güvenle çok daha gayretli olan kardeşimizi de bu
iki kişiyle birlikte gönderiyoruz.

2.Ko.8: 23 Titus'a gelince, o benim paydaşım ve aranızdaki emektaşımdır.
Öbür kardeşlerimizse kiliselerin elçileri, Mesih'in kıvancıdırlar.

2.Ko.8: 24 Bunun için onlara sevginizi kanıtlayın, kiliselerin önünde sizinle övünmemizin nedenini gösterin.

BÖLÜM 9

Yoksullara Yardım

2.Ko.9: 1 Kutsallara yapılacak bu yardımla ilgili olarak size yazmama gerek yok.

2.Ko.9: 2 Çünkü yardıma hazır olduğunuzu biliyorum. Ahaya'daki sizlerin
geçen yıldan beri hazırlıklı olduğunu söyleyerek Makedonyalılar karşısında sizinle övünmekteyim. Gayretiniz onların çoğunu harekete geçirdi.

2.Ko.9: 3 Bu konuda sizinle övünmemiz boşa çıkmasın; dediğim gibi, hazırlıklı olasınız diye kardeşleri yanınıza gönderiyorum.

2.Ko.9: 4 Öyle ki, bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelir ve sizi hazırlıksız bulurlarsa, sizler bir yana, bizler duyduğumuz güvenden ötürü utanmayalım.

2.Ko.9: 5 Bu nedenle önce yanınıza gelmeleri ve cömertçe vermeyi vaat
ettiğiniz armağanları hazırlamaları için kardeşlere ricada bulunmayı gerekli gördüm. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır olsun.

2.Ko.9: 6 Şunu unutmayın: Az eken az biçer, çok eken çok biçer.

2.Ko.9: 7 Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da

zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever.

2.Ko.9: 8 Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip olarak
her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her nimeti size bol bol sağlayacak güçtedir.

2.Ko.9: 9 Nitekim şöyle yazılmıştır:
"Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi;
Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır."

2.Ko.9: 10 Ekinciye tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı, sizin de ekeceğinizi sağlayıp çoğaltacak, doğruluğunuzun ürünlerini artıracaktır.

2.Ko.9: 11 Her durumda cömert olmanız için her bakımdan zenginleştiriliyorsunuz. Cömertliğiniz bizim aracılığımızla Tanrı'ya şükran nedeni oluyor.

2.Ko.9: 12 Yaptığınız bu hizmet yalnız kutsalların eksiklerini gidermekle kalmıyor, birçoklarının Tanrı'ya şükretmesiyle de zenginleşiyor.

2.Ko.9: 13 Onlar, içtenliğinizi kanıtlayan bu hizmetten ötürü, açıkça benimsediğiniz Mesih Müjdesi'ne uyarak kendileriyle ve herkesle malınızı cömertçe paylaştığınız için Tanrı'yı yüceltiyorlar.

2.Ko.9: 14 Tanrı'nın size bağışladığı olağanüstü lütuftan dolayı sizler için dua ediyor, sizi özlüyorlar.

2.Ko.9: 15 Sözle anlatılamayan armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

BÖLÜM 10

Pavlus'un Savunması

2.Ko.10: 1-2 Sizinle birlikteyken ürkek, ama aranızda değilken yiğit kesilen ben Pavlus, Mesih'teki alçakgönüllülük ve yumuşaklıkla size rica ediyor, yalvarıyorum: Yanınıza geldiğim zaman, bizi olağan insanlar gibi yaşayanlardan sayan bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavrı aynı cesaretle size karşı takınmaya zorlamayın beni.

2.Ko.10: 3 Olağan insanlar gibi yaşıyorsak da, insansal güce dayanarak
savaşmıyoruz.

2.Ko.10: 4 Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri
yıkan tanrısal güce sahip silahlardır.

2.Ko.10: 5 Safsataları, Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşünceyi tutsak edip Mesih'e bağımlı kılıyoruz.

2.Ko.10: 6 Mesih'e tümüyle bağımlı olduğunuz zaman, O'na bağımlı olmayan
her eylemi cezalandırmaya hazır olacağız.

2.Ko.10: 7 Gözünüzün önündekine bakın. Bir kimse Mesih'e ait olduğuna
güveniyorsa, yine düşünsün: Kendisi kadar biz de Mesih'e aitiz.

2.Ko.10: 8 Sizi yıkmak için değil, geliştirmek için Rab'bin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam.

2.Ko.10: 9 Mektuplarımla sizi korkutmaya çalışıyormuş gibi görünmek
istemiyorum.

2.Ko.10: 10 Çünkü bazıları, "Mektupları ağır ve etkilidir, ama kişisel varlığı etkisiz, konuşma yeteneği de sıfır" diyormuş.

2.Ko.10: 11 Böyle diyenler şunu bilsin ki, uzaktayken mektuplarımızda ne
diyorsak, aranızdayken de öyle davranıyoruz.

2.Ko.10: 12 Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya
da karşılaştırmaya elbette cesaret edemeyiz! Onlar kendilerini kendileriyle ölçüp karşılaştırmakla akılsızlık ediyorlar.

2.Ko.10: 13 Ama biz haddimizi aşıp fazla övünmeyiz; övünmemiz, Tanrı'nın
bizim için belirlediği, sizlere kadar da uzanan alanın sınırları içinde kalır.

2.Ko.10: 14 Etkinlik alanımız size kadar uzanmasaydı, sizinle ilgilenmekle sınırlarımızın dışına çıkmış sayılabilirdik. Oysa Mesih'in Müjdesi'ni size kadar ilk ulaştıran biz olduk.

2.Ko.10: 15 Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmayız. Umudumuz odur
ki, sizin imanınız büyüdükçe sayenizde etkinlik alanımız alabildiğine genişleyecek.

2.Ko.10: 16 Böylelikle Müjde'yi sizlerden daha ötelere yayabileceğiz. Çünkü başkasının etkinlik alanında başarılmış işlerle övünmek istemiyoruz.

2.Ko.10: 17 "Övünen, Rab'le övünsün."

2.Ko.10: 18 Kabule değer kişi kendi kendini tavsiye eden değil, Rab'bin
tavsiye ettiği kişidir.

BÖLÜM 11

Sahte Elçiler

2.Ko.11: 1 Umarım yapacağım küçük bir akılsızlığı hoş görürsünüz. Ne
olur, beni hoş görün!

2.Ko.11: 2 Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri
el değmemiş kız gibi tek ere, Mesih'e sunmak üzere nişanladım.

2.Ko.11: 3 Ne var ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi,
düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve pak adanmışlıktan
saptırılmasından korkuyorum.

2.Ko.11: 4 Çünkü size gelen ve bizim tanıttığımızdan değişik bir İsa'yı
tanıtanları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan
farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul
ederek bunları hoş görüyorsunuz.

2.Ko.11: 5 Sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı olduğumu
sanmıyorum!

2.Ko.11: 6 Acemi bir konuşmacı olabilirim, ama bilgiden yana acemi
değilim. Bunu size her durumda, her bakımdan açıkça gösterdik.

2.Ko.11: 7 Yücelmeniz için kendimi alçaltarak Tanrı'nın Müjdesi'ni size
karşılıksız bildirmekle günah mı işledim?

2.Ko.11: 8 Size hizmet etmek için yardım aldığım başka kiliseleri adeta
soydum.

2.Ko.11: 9 Aranızdayken ihtiyacım olduğu halde hiçbirinize yük olmadım.
Çünkü Makedonya'dan gelen kardeşler eksiklerimi tamamladılar. Size
yük olmamaya hep özen gösterdim, bundan böyle de özen
göstereceğim.

2.Ko.11: 10 Mesih'in gerçeğine sahip olarak kesinlikle diyebilirim ki, Ahaya İli'nde hiç kimse beni böyle övünmekten alıkoyamaz.

2.Ko.11: 11 Neden mi? Sizi sevmediğimden mi? Tanrı biliyor ki, sizi seviyorum.

2.Ko.11: 12 Övündükleri konuda bize eşit sayılmak isteyen fırsatçılara
fırsat vermemek için, yaptığımı yapmaya devam edeceğim.

2.Ko.11: 13 Bu tür adamlar sahte elçiler, düzenbaz işçiler, kendilerine Mesih'in elçisi süsü verenlerdir.

2.Ko.11: 14 Buna şaşmamalı. Şeytan da kendisine ışık meleği süsü verir.

2.Ko.11: 15 Ona hizmet edenlerin de kendilerine doğruluğun hizmetkârları
süsü vermesi şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıklarına göre olacaktır.

Övünmek Gerekirse...

2.Ko.11: 16 Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Öyle sanıyorsanız, akılsız birini kabul eder gibi de olsa beni kabul
edin ki, ben de biraz övüneyim!

2.Ko.11: 17 Söylediklerimi Rab'bin söyleyeceği gibi değil, akılsız biri gibi, bu övüngen tavırla söylüyorum.

2.Ko.11: 18 Mademki birçokları ne olduklarıyla övünüyorlar, ben de övüneceğim.

2.Ko.11: 19 Sizler akıllı olduğunuz için akılsızlara seve seve katlanıyorsunuz!

2.Ko.11: 20 Aslında sizi köle edenlere, sömürenlere, sizden yararlananlara, büyüklük taslayanlara ya da sizi tokatlayanlara katlanıyorsunuz.

2.Ko.11: 21 Utanarak kabul ediyorum ki, biz bunu yapacak güçte değildik!
Ama birinin övünmeye cesaret ettiği konuda -akılsız biri gibi konuşuyorum- ben de övünmeye cesaret ediyorum.

2.Ko.11: 22 Onlar İbrani mi? Ben de İbrani'yim. İsrailli mi? Ben de İsrailli'yim. İbrahim'in soyundan mıdırlar? Ben de onun soyundanım.

2.Ko.11: 23 Mesih'in hizmetkârları mıdırlar? Aklımı kaçırmış gibi konuşuyorum. Ben O'nun daha üstün bir hizmetkârıyım. Ben daha çok
emek verdim, hapse daha çok girdim, sayısız dayak yedim, çok kez ölümle burun buruna geldim.

2.Ko.11: 24 Beş kez Yahudiler'den otuz dokuzar kırbaç yedim.

2.Ko.11: 25 Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç kez deniz
kazasına uğradım. Bir gün bir gece açık denizde kaldım.

2.Ko.11: 26 Sık sık yolculuk ettim. Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek
soydaşlarımın gerekse öteki ulusların arasında tehlikelere uğradım. Kentte, kırda, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikelere düştüm.

2.Ko.11: 27 Emek verdim, sıkıntı çektim, çok kez uykusuz kaldım. Açlığı,
susuzluğu tattım. Çok kez yiyecek sıkıntısı çektim, soğukta çıplak kaldım.

2.Ko.11: 28 Öbür sorunların yanısıra, bütün kiliseler için her gün çektiğim kaygının baskısı var üzerimde.

2.Ko.11: 29 Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam? Kim günaha düşürülür de
ben onun için yanmam?

2.Ko.11: 30 Övünmem gerekiyorsa, güçsüzlüğümü gösteren şeylerle övüneceğim.

2.Ko.11: 31 Rab İsa'nın sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası
biliyor ki, yalan söylemiyorum.

2.Ko.11: 32 Şam'da Kral Aretas'ın valisi beni yakalatmak için kenti denetim altına almıştı.

2.Ko.11: 33 Ama beni küfe içinde surdaki bir pencereden sarkıttılar; böylece onun elinden sıyrılıp kaçtım.

BÖLÜM 12

2.Ko.12: 1 Yararlı olmasa da övünmek gereklidir. Şimdi görümlere ve Rab'bin vahiylerine geleyim.

2.Ko.12: 2 On dört yıl önce alınıp üçüncü göğe götürülmüş bir Mesih izleyicisi tanıyorum. Bu, bedensel olarak mı, yoksa beden dışında mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir.

2.Ko.12: 3-4 Evet, bu adamın cennete götürüldüğünü biliyorum; bu, bedensel olarak mı, yoksa bedenden ayrı mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. Orada, dille anlatılamaz, insanın söylemesi yasak olan sözler işitti.

2.Ko.12: 5 Böyle biriyle övüneceğim. Ama kendimle ilgili olarak, güçsüzlüklerimden başka bir şeyle övünmeyeceğim.

2.Ko.12: 6 Övünmek istesem bile akılsız olmayacağım. Çünkü gerçeği
söylemiş olacağım. Ama kimse beni gördüğünden ya da işittiğinden daha üstün görmesin diye övünmekten kaçınıyorum.

2.Ko.12: 7 Aldığım vahiylerin üstünlüğüyle gururlanmayayım diye bana
bedende bir diken, beni yumruklamak için Şeytan'ın bir meleği verildi, gururlanmayayım diye.

2.Ko.12: 8 Bundan kurtulmak için Rab'be üç kez yalvardım.

2.Ko.12: 9 Ama O bana, "Lütfum sana yeter. Çünkü gücüm, güçsüzlükte
tamamlanır" dedi. İşte, Mesih'in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim.

2.Ko.12: 10 Bu nedenle Mesih uğruna güçsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm.

2.Ko.12: 11 Akılsız biri gibi davrandım, ama beni buna siz zorladınız. Aslında beni siz tavsiye etmeliydiniz. Çünkü bir hiç isem de, sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı değilim.

2.Ko.12: 12 Elçiliğimin kanıtları aranızda büyük bir sabırla, belirtiler, harikalar ve mucizelerle gösterildi.

2.Ko.12: 13 Size yük olmayışımdan başka öbür kiliselerden ne eksiğiniz
var ki? Bu haksızlığımı bağışlayın!

Pavlus'un Kaygısı

2.Ko.12: 14 İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım. Çünkü sizde olanı değil, sizi istiyorum. Çocukların

anne babaları için değil, anne babaların çocukları için para
biriktirmesi gerekir.

2.Ko.12: 15 Ben de canlarınız uğruna malımı da kendimi de seve
seve
harcayacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevileceğim?

2.Ko.12: 16 Öyle olsun, ben size yük olmadım. Ama kurnaz biri
olduğumdan
sizi hileyle elde etmişim!

2.Ko.12: 17 Size gönderdiğim adamlardan biri aracılığıyla sizi
sömürdüm mü?

2.Ko.12: 18 Titus'u size gelmeye isteklendirdim ve öbür kardeşi de
onunla
birlikte gönderdim. Titus sizi sömürmedi, değil mi? Aynı ruhla
davranmadık mı, aynı yolu izlemedik mi?

2.Ko.12: 19 Bunca zamandır önünüzde kendimizi savunduğumuzu
mu
düşünüyorsunuz? Tanrı'nın önünde, Mesih'e ait kişiler olarak
konuşuyoruz. Sevgili kardeşler, yaptığımız her şey sizin gelişmeniz
içindir.

2.Ko.12: 20 Çünkü geldiğimde sizi istediğim durumda
bulamayacağımdan
korkuyorum. Sizler de beni istediğiniz durumda bulamayabilirsiniz.
Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, iftira,
dedikodu, böbürlenme, kargaşa olmasından korkuyorum.

2.Ko.12: 21 Korkarım size tekrar geldiğimde Tanrım beni önünüzde
utandıracak; daha önce günah işleyip de kapıldıkları pisliklerden,
fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen birçokları için yas tutacağım.

BÖLÜM 13

Uyarılar, Selamlar

2.Ko.13: 1 Bu, yanınıza üçüncü gelişim olacak. Her suçlama iki ya da üç
tanığın tanıklığıyla doğrulanmalıdır.

2.Ko.13: 2 Daha önce, aranızda ikinci kez bulunduğumda, geçmişte günah
işlemiş olanlarla onların dışında kalanların hepsine söylemiştim,
şimdi sizden uzaktayken de yineliyorum: Tekrar yanınıza gelirsem,
hiç kimseyi esirgemeyeceğim!

2.Ko.13: 3 Mesih'in benim aracılığımla konuştuğuna ilişkin kanıt
istiyorsunuz. Mesih size karşı güçsüz değildir; O'nun gücü sizde
etkindir.

2.Ko.13: 4 Güçsüzlük içinde çarmıha gerildiği halde, şimdi Tanrı'nın
gücüyle yaşıyor. Biz de O'nda güçsüz olduğumuz halde, Tanrı'nın
gücü sayesinde O'nunla birlikte sizin yararınıza yaşayacağız.

2.Ko.13: 5 İman yolunda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi sınayıp
yoklayın. İsa Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa
sınavdan başarısız çıkarsınız.

2.Ko.13: 6 Umarım bizim başarısızlığa uğramadığımızı
anlayacaksınız.

2.Ko.13: 7 Kötü bir şey yapmamanız için Tanrı'ya dua ediyoruz. Dileğimiz,
bizim sınavı geçmiş görünmemiz değil, biz sınavda başarısız
görünsek bile sizin iyi olanı yapmanızdır.

2.Ko.13: 8 Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek uğruna bir şey
yapabiliriz.

2.Ko.13: 9 Biz güçsüz, sizse güçlüyken seviniyoruz. Yetkin olmanız için
de dua ediyoruz.

2.Ko.13: 10 Rab'bin yıkmak değil, geliştirmek için bana verdiği yetkiyi yanınıza geldiğimde sert biçimde kullanmak zorunda kalmayayım diye,
bunları aranızda değilken yazıyorum.

2.Ko.13: 11 Son olarak hoşça kalın, kardeşlerim. Yaşantınızı düzeltin,
çağrıma kulak verin, düşüncelerinizde birlik olun, esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik kaynağı olan Tanrı sizinle birlikte olacaktır.

2.Ko.13: 12 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

2.Ko.13: 13 Bütün kutsallar size selam eder.

2.Ko.13: 14 Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepinizle birlikte olsun.

DİPNOTLAR:

3:6 "Yazılı yasa": Grekçe "Harf".
3:18 "Görerek" ya da "Yansıtarak".
4:4 "Bu çağın ilahı": Şeytan.
5:1 "Çadır": Beden.
5:21 "Günah sunusu" ya da "Günah".
6:15 "Beliyal": Şeytan'ın adlarından biri.

Pavlus’tan Galatyalılar’a Mektup

BÖLÜM 1

Gal.1: 1-2 İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve O'nu ölümden

dirilten Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan ben Pavlus'tan ve benimle birlikte
olan bütün kardeşlerden Galatya'daki kiliselere selam!

Gal.1: 3 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Gal.1: 4 Mesih, Babamız Tanrı'nın isteğine uyarak bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti.

Gal.1: 5 Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Tek Müjde

Gal.1: 6 Sizi Mesih'in lütfuyla çağıranı bırakıp değişik bir müjdeye böylesine
çarçabuk dönmenize şaşıyorum.

Gal.1: 7 Gerçekte başka bir müjde yoktur. Ancak aklınızı karıştırıp Mesih'in
Müjdesi'ni çarpıtmak isteyenler vardır.

Gal.1: 8 İster biz, ister gökten bir melek size bildirdiğimize ters düşen bir müjde
bildirirse, lanet olsun ona!

Gal.1: 9 Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum: Bir kimse size kabul
ettiğinize ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun!

Gal.1: 10 Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrı'nın onayını mı arıyorum? Yoksa
insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek
isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım.

Mesih'in Elçisi Pavlus

Gal.1: 11 Kardeşlerim, yaydığım Müjde'nin insandan
kaynaklanmadığını bilmenizi
istiyorum.

Gal.1: 12 Çünkü ben onu insandan almadım, kimseden de
öğrenmedim. Bunu bana İsa Mesih vahiy yoluyla açıkladı.

Gal.1: 13 Yahudi dinine bağlı olduğum zaman nasıl bir yaşam
sürdüğümü duydunuz.
Tanrı'nın kilisesine alabildiğine zulmediyor, onu kırıp geçiriyordum.

Gal.1: 14 Yahudi dininde yaşıtım olan soydaşlarımın birçoğundan
daha ilerideydim,
atalarımın geleneklerini savunmakta çok daha gayretliydim.

Gal.1: 15-16 Ama beni daha annemin rahmindeyken seçip lütfuyla
çağıran Tanrı,
uluslara müjdelemem için Oğlu'nu bana göstermeye razı olunca
hemen insanlara
danışmadım;

Gal.1: 17 Yeruşalim'e , benden önce elçi olanların yanına da
gitmedim; Arabistan'a
gittim, sonra yine Şam'a döndüm.

Gal.1: 18 Bundan üç yıl sonra Kefas'la tanışmak üzere Yeruşalim'e
gittim, on beş gün onun yanında kaldım.

Gal.1: 19 Öbür elçilerden hiçbirini görmedim, yalnız Rab İsa'nın
kardeşi Yakup'u
gördüm.

Gal.1: 20 Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrı'nın
önünde belirtiyorum.

Gal.1: 21 Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim.

Gal.1: 22 Yahudiye'nin Mesih'e ait kiliseleri beni şahsen
tanımıyorlardı.

Gal.1: 23 Yalnız, "Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceleri
yıkmaya çalıştığı imanı şimdi yayıyor" dendiğini duymuşlardı.

Gal.1: 24 Böylece benden ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

BÖLÜM 2

Öbür Elçiler Pavlus'u Kabul Ediyor

Gal.2: 1 On dört yıl aradan sonra Titus'u da yanıma alıp Barnaba'yla birlikte yine
Yeruşalim'e gittim.

Gal.2: 2 Vahiy uyarınca gittim. Boş yere koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye, öteki uluslar arasında yaydığım Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere sundum.

Gal.2: 3 Benimle birlikte olan Titus bile Grek olmasına karşın sünnet edilmeye
zorlanmadı.

Gal.2: 4 Ne var ki, İsa Mesih'te sahip olduğumuz özgürlüğü el altından öğrenmek ve
böylece bizi köleleştirmek için gizlice aramıza sızan sahte kardeşler vardı.

Gal.2: 5 Müjde gerçeği sürekli sizinle kalsın diye bir an bile onlara boyun eğip
teslim olmadık.

Gal.2: 6 Ama ileri gelenler -ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar arasında

ayrım yapmaz- evet, bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar.

Gal.2: 7 Tam tersine, Müjde'yi sünnetlilere bildirme işi nasıl Petrus'a verildiyse,
sünnetsizlere bildirme işinin de bana verildiğini gördüler.

Gal.2: 8 Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'ta etkin olan Tanrı, öteki
uluslara elçilik etmem için bende de etkin oldu.

Gal.2: 9 Topluluğun direkleri sayılan Yakup, Kefas ve Yuhanna bana bağışlanan lütfu sezince paydaşlığımızın işareti olarak bana ve Barnaba'ya sağ ellerini uzattılar.
Öteki uluslara bizlerin, Yahudiler'e kendilerinin gitmesini uygun gördüler.

Gal.2: 10 Ancak yoksulları anımsamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmaya gayret ediyordum.

Pavlus Antakya'da Kefas'ı Azarlıyor

Gal.2: 11 Ne var ki, Kefas Antakya'ya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça
karşı geldim.

Gal.2: 12 Çünkü Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas öteki uluslardan olanlarla birlikte yemek yerdi. Ama o adamlar gelince sünnet yanlılarından korkarak sünnetsizlerden uzaklaştı, onlarla yemek yemez oldu.

Gal.2: 13 Öbür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Sonunda Barnaba bile
onların ikiyüzlülüğüne kapıldı.

Gal.2: 14 Müjde gerçeğine uygun davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Kefas'a şöyle dedim: "Yahudi olduğun halde Yahudi

gibi değil, öteki uluslardan biri gibi yaşıyorsun, nasıl olur da ulusları
Yahudi gibi yaşamaya zorlarsın?

Gal.2: 15 Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan
`günahlılar> değiliz.

Gal.2: 16 Yine de insanın Kutsal Yasa'nın gereklerini yaparak değil,
İsa Mesih'e
iman ederek aklandığını biliyoruz. Bunun için biz de Yasa'nın
gereklerini yaparak
değil, Mesih'e iman ederek aklanalım diye Mesih İsa'ya iman ettik.
Çünkü hiç
kimse Yasa'nın gereklerini yaparak aklanmaz.

Gal.2: 17 Mesih'te aklanmak isterken kendimiz günahlı çıkarsak,
Mesih günahın
yardakçısı mı olur? Kesinlikle hayır!

Gal.2: 18 Yıktığımı yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış
olurum.

Gal.2: 19 Çünkü ben Tanrı için yaşamak üzere Yasa aracılığıyla
Yasa karşısında öldüm.

Gal.2: 20 Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum,
Mesih bende
yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim
için kendini feda
eden Tanrı Oğlu'na imanla sürdürüyorum.

Gal.2: 21 Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma
Yasa aracılığıyla sağlanabilseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş
olurdu."

BÖLÜM 3

Kutsal Yasa ve İman

Gal.3: 1 Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih çarmıha gerilmiş
olarak gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi?

Gal.3: 2 Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u, Yasa'nın gereklerini
yaparak mı, yoksa duyduklarınıza iman ederek mi aldınız?

Gal.3: 3 Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra şimdi insan çabasıyla mı
bitirmeye çalışıyorsunuz?

Gal.3: 4 Boş yere mi bu kadar acı çektiniz? Gerçekten boşuna mıydı?

Gal.3: 5 Size Kutsal Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yaratan Tanrı, bunu Yasa'nın
gereklerini yaptığınız için mi, yoksa duyduklarınıza iman ettiğiniz için mi yapıyor?

Gal.3: 6 Örneğin, "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı ."

Gal.3: 7 Öyleyse şunu bilin ki, İbrahim'in gerçek oğulları iman edenlerdir.

Gal.3: 8 Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları imanlarına göre aklayacağını önceden
görerek İbrahim'e, "Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak" müjdesini
önceden verdi.

Gal.3: 9 Böylece iman edenler, iman etmiş olan İbrahim'le birlikte kutsanırlar.

Gal.3: 10 Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır.
Çünkü şöyle yazılmıştır: "Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine
getirmeyen herkes lanetlidir."

Gal.3: 11 Tanrı katında hiç kimsenin Yasa'yla aklanmadığı açıktır. Çünkü "İmanla
aklanan yaşayacaktır ."

Gal.3: 12 Yasa imana dayalı değildir. Tersine, "Yasa'nın gereklerini yapan, onlar
sayesinde yaşayacaktır."

Gal.3: 13-14 İbrahim'e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve
bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi
Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, "Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir" diye
yazılmıştır.

Kutsal Yasa ve Tanrı'nın Vaadi

Gal.3: 15 Kardeşler, insan yaşamından bir örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılmış
bile olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz saymaz, ona bir şey eklemez.

Gal.3: 16 Vaatler İbrahim'e ve soyundan olana verildi. Tanrı birçok kişiden söz
ediyormuş gibi, "Ve soyundan olanlara" demiyor; "Soyundan olana" demekle tek bir
kişiden, yani Mesih'ten söz ediyor.

Gal.3: 17 Şunu demek istiyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa,
Tanrı'nın önceden onayladığı antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi

ortadan kaldırmaz.

Gal.3: 18 Çünkü miras Yasa'ya bağlıysa, artık vaade bağlı değildir.
Ama Tanrı mirası
İbrahim'e vaatle bağışlamıştır.

Gal.3: 19 Öyleyse Yasa'nın amacı neydi? Yasa suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Vaadi alan ve İbrahim'in soyundan olan Kişi gelene dek yürürlükte kalacaktı. Melekler yoluyla, bir aracı eliyle düzenlendi.

Gal.3: 20 Aracı tek bir tarafa ait değildir; Tanrı ise birdir.

Kutsal Yasa'nın Amacı

Gal.3: 21 Öyleyse Kutsal Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mıdır?
Kesinlikle hayır!
Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasayla aklanırdı.

Gal.3: 22 Oysa İsa Mesih'e olan imana dayanan vaat iman edenlere verilsin diye,
Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor.

Gal.3: 23 Bu iman gelmeden önce Yasa altında hapsedilmiştik, gelecek iman
açıklanıncaya dek Yasa'nın tutuklusuyduk.

Gal.3: 24 Yani imanla aklanalım diye Mesih'in gelişine dek Yasa eğitmenimiz oldu.

Gal.3: 25 Ama iman gelmiş olduğundan, artık Yasa'nın denetiminde değiliz.

Gal.3: 26 Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarısınız.

Gal.3: 27 Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi.

Gal.3: 28 Artık ne Yahudi ne Grek , ne köle ne özgür, ne erkek ne
dişi ayrımı var.
Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz.

Gal.3: 29 Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız, vaade
göre de
mirasçısınız.

BÖLÜM 4

Gal.4: 1 Şunu demek istiyorum: Mirasçı her şeyin sahibiyse de,
çocuk olduğu sürece
köleden farksızdır.

Gal.4: 2 Babasının belirlediği zamana dek vasilerin, vekillerin
gözetimi altındadır.

Gal.4: 3 Bunun gibi, biz de ruhsal yönden çocukken, dünyanın temel
ilkelerine bağlı
yaşayan kölelerdik.

Gal.4: 4-5 Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe
kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu
gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk
hakkını alalım.

Gal.4: 6 Oğullar olduğunuz için Tanrı öz Oğlu'nun "Abba ! Baba!"
diye seslenen
Ruhu'nu yüreklerinize gönderdi.

Gal.4: 7 Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Oğullar olduğunuz
için de Tanrı
sizi aynı zamanda mirasçı yaptı.

Pavlus'un Galatyalılar için Kaygıları

Gal.4: 8 Ne var ki, eskiden Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, gerçek olmayan
tanrılara kölelik ettiniz.

Gal.4: 9 Şimdiyse Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız.
Öyleyse nasıl oluyor da bu değersiz, etkisiz ilkelere dönüyorsunuz? Yeniden
onların kölesi mi olmak istiyorsunuz?

Gal.4: 10 Özel günler, aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz!

Gal.4: 11 Sizin için korkuyorum. Yoksa uğrunuza boş yere mi emek verdim?

Gal.4: 12 Kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi
oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz.

Gal.4: 13 Bildiğiniz gibi, Müjde'yi size ilk kez bedensel hastalığım nedeniyle
bildirmiştim.

Gal.4: 14 Bedensel durumum sizin için çetin bir deneme olduğu halde beni ne hor
gördünüz ne de reddettiniz. Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih İsa'yı kabul eder
gibi kabul ettiniz beni.

Gal.4: 15 Şimdi o sevincinize ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, elinizden gelse
gözlerinizi oyar bana verirdiniz.

Gal.4: 16 Peki, size gerçeği söylediğim için düşmanınız mı oldum?

Gal.4: 17 Başkaları sizi kazanmaya gayret ediyor, ama niyetleri iyi değil. Kendileri
için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar.

Gal.4: 18 Niyet iyiyse, yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir.

Gal.4: 19 Çocuklarım! Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yine doğum ağrısı
çekiyorum.

Gal.4: 20 Şimdi yanınızda bulunmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi isterdim. Bu
halinize şaşıyorum!

Sara'yla Hacer Örneği

Gal.4: 21 Kutsal Yasa altında yaşamak isteyen sizler, söyleyin bana, Yasa'nın ne
dediğini bilmiyor musunuz?

Gal.4: 22 İbrahim'in biri köle, biri de özgür kadından iki oğlu olduğu yazılıdır.

Gal.4: 23 Köle kadından olan olağan yoldan, özgür kadından olansa vaat sonucu doğdu.

Gal.4: 24 Burada bir benzetme vardır. Bu kadınlar iki antlaşmayı simgelemektedir.
Biri Sina Dağı'ndandır, köle olacak çocuklar doğurur. Bu Hacer'dir.

Gal.4: 25 Hacer, Arabistan'daki Sina Dağı'nı simgeler. Şimdiki Yeruşalim'in
karşılığıdır. Çünkü çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir.

Gal.4: 26 Oysa göksel Yeruşalim özgürdür, annemiz odur.

Gal.4: 27 Nitekim şöyle yazılmıştır:
"Sevin, çocuk doğurmayan ey kısır kadın!
Doğum ağrısı nedir bilmeyen sen,
Yükselt sesini, haykır!
Çünkü terk edilmiş kadının,
Kocası olandan daha çok çocuğu var."

Gal.4: 28 Kardeşler, İshak gibi sizler de vaat çocuklarısınız.

Gal.4: 29 Olağan yoldan doğan, Kutsal Ruh'a göre doğana o zaman nasıl zulmettiyse,
şimdi de öyle oluyor.

Gal.4: 30 Ama Kutsal Yazı ne diyor?
"Köle kadınla oğlunu kov.
Çünkü köle kadının oğlu
Özgür kadının oğluyla birlikte
Asla mirasa ortak olmayacaktır."

Gal.4: 31 İşte böyle, kardeşler, bizler köle kadının değil, özgür kadının
çocuklarıyız.

BÖLÜM 5

Özgürlüğünüzü Koruyun

Gal.5: 1 Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha
kölelik boyunduruğuna girmeyin.

Gal.5: 2 Bakın, ben Pavlus size diyorum ki, sünnet olursanız Mesih'in size hiç yararı
olmaz.

Gal.5: 3 Sünnet edilen her adamı bir daha uyarıyorum: Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmek zorundadır.

Gal.5: 4 Yasa aracılığıyla aklanmaya çalışan sizler Mesih'ten ayrıldınız, Tanrı'nın
lütfundan uzak düştünüz.

Gal.5: 5 Ama biz aklanmanın verdiği umudun gerçekleşmesini Ruh'a dayanarak,
imanla bekliyoruz.

Gal.5: 6 Mesih İsa'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır; yararlı
olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır.

Gal.5: 7 İyi koşuyordunuz. Sizi gerçeğe uymaktan kim alıkoydu?

Gal.5: 8 Buna kanmanız sizi çağıranın isteği değildir.

Gal.5: 9 "Azıcık maya bütün hamuru kabartır."

Gal.5: 10 Başka türlü düşünmeyeceğinize ilişkin Rab'de size güvenim var. Ama aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecektir.

Gal.5: 11 Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti savunuyor olsaydım, bugüne dek
baskı görür müydüm? Öyle olsaydı, çarmıh engeli ortadan kalkardı.

Gal.5: 12 Aklınızı çelenler keşke kendilerini hadım etseler!

Benlik ve Kutsal Ruh

Gal.5: 13 Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat
olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin.

Gal.5: 14 Bütün Kutsal Yasa tek bir sözde özetlenmiştir: "Komşunu kendin gibi

seveceksin."

Gal.5: 15 Ama birbirinizi ısırıp yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyesiniz!

Gal.5: 16 Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiniz.

Gal.5: 17 Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine
karşıttır; sonuç olarak, istediğinizi yapamıyorsunuz.

Gal.5: 18 Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa'ya bağımlı değilsiniz.

Gal.5: 19-21 Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik,
büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar,
bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi
daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı Egemenliği'ni
miras alamayacaklar.

Gal.5: 22-23 Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık,
yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur.

Gal.5: 24 Mesih İsa'ya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha
germişlerdir.

Gal.5: 25 Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh'un izinde yürüyelim.

Gal.5: 26 Boş yere övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler

olmayalım.

BÖLÜM 6

İyilik Yapmaktan Usanmayalım

Gal.6: 1 Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle
birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın.

Gal.6: 2 Birbirinizin yükünü taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine getirirsiniz.

Gal.6: 3 Kişi bir hiçken kendini bir şey sanıyorsa, kendini aldatmış olur.

Gal.6: 4 Herkes kendi yaptıklarını denetlesin. O zaman başkasının yaptıklarıyla
değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir.

Gal.6: 5 Herkes kendine düşen yükü taşımalı.

Gal.6: 6 Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün nimetleri paylaşsın.

Gal.6: 7 Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse onu biçer.

Gal.6: 8 Kendi benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir. Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz
yaşam biçecektir.

Gal.6: 9 İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz.

Gal.6: 10 Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine
iyilik yapalım.

Son Uyarılar ve Selamlar

Gal.6: 11 Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum!

Gal.6: 12 Bedende gösterişe önem verenler, yalnız Mesih'in çarmıhı uğruna zulüm
görmemek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar.

Gal.6: 13 Oysa sünnetlilerin kendileri bile Kutsal Yasa'yı yerine getirmiyor, sizin
bedenlerinizle övünebilmek için sünnet olmanızı istiyorlar.

Gal.6: 14 Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla
övünmem. O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür , ben de dünya
için.

Gal.6: 15 Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır.

Gal.6: 16 Bu kurala uyan herkese ve Tanrı'nın İsraili'ne esenlik ve merhamet olsun.

Gal.6: 17 Bundan böyle kimse bana sorun çıkarmasın. Çünkü ben İsa'nın yara izlerini
bedenimde taşıyorum.

Gal.6: 18 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

DİPNOTLAR:

1:15-16 "İnsanlara": Grekçe "Ete ve kana".
3:6 "Böylece aklanmış sayıldı": Grekçe "Ve ona doğruluk sayıldı".
3:11 "İmanla aklanan yaşayacaktır" ya da "Doğru kişi imanla yaşayacaktır".
3:19 "İbrahim'in soyundan olan Kişi": Grekçe "Tohum", yani İsa Mesih.
3:22 "Mesih'e olan imana" ya da "Mesih'in sadakatine".
4:6 "Abba": Aramice'de baba anlamına gelir.
4:6 "Yüreklerinize": Birçok Grekçe elyazmasında, "Yüreklerimize" diye geçer.
5:5 "Aklanmanın verdiği umudun" ya da "Doğruluğa kavuşma umudunun".
6:14 "O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür": Grekçe "Bunun (ya da
O'nun) aracılığıyla dünya benim için çarmıha gerilmiştir".

Pavlus'tan Efesliler'e Mektup

BÖLÜM 1

Ef.1: 1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan Efes'te
bulunan kutsallara, Mesih İsa'ya ait olan sadıklara selam!

Ef.1: 2 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
Mesih'te Sahip Olduğumuz Ayrıcalıklar

Ef.1: 3 Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz
İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun.

Ef.1: 4 O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti.

Ef.1: 5 Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar
olalım diye bizi önceden belirledi.

Ef.1: 6 Öyle ki, sevgili Oğlu'nda bize bağışladığı yüce lütfu övülsün.

Ef.1: 7-8 Tam bir bilgelik ve anlayışla üzerimize yağdırdığı lütfunun zenginliği
sayesinde Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk.

Ef.1: 9 Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te edindiği iyi amaç uyarınca bize açıkladı.

Ef.1: 10 Zaman dolunca gerçekleştireceği bu tasarıya göre, yerdeki ve gökteki her
şeyi Mesih'te birleştirecek.

Ef.1: 11 Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen Tanrı'nın amacı uyarınca
önceden belirlenip Mesih'te seçildik .

Ef.1: 12 Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, O'nun yüceliğinin övülmesi için
yaşayalım.

Ef.1: 13 Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na iman
ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz.

Ef.1: 14 Ruh, Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi için Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna
dek mirasımızın güvencesidir.

Pavlus'un İmanlılar için Duası

Ef.1: 15-16 Bunun için, Rab İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi
duyduğumdan beri ben de sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda hep
anıyorum.

Ef.1: 17 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı, yüce Baba, kendisini tanımanız için size
bilgelik ve vahiy ruhunu versin diye dua ediyorum.

Ef.1: 18-20 O'nun çağrısından doğan umudu, kutsallara verdiği mirasın yüce
zenginliğini ve iman eden bizler için etkin olan kudretinin aşkın büyüklüğünü
anlamanız için, yüreklerinizin gözleri aydınlansın diye dua ediyorum. Bu kudret,
Tanrı'nın, Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında oturturken
O'nda sergilediği üstün güçle aynı etkinliktedir.

Ef.1: 21 Tanrı O'nu bütün yönetimlerin, hükümranlıkların, güç ve egemenliklerin,
yalnız bu çağda değil, gelecek çağda da anılacak bütün adların çok üstüne çıkardı.

Ef.1: 22 Her şeyi ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı. O'nu her şeyin
üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi.

Ef.1: 23 Kilise O'nun bedenidir, her yönden her şeyi dolduranın doluluğudur.

BÖLÜM 2

Ölümden Yaşama Geçtik

Ef.2: 1-2 Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü
ölüydünüz. Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümranlığın egemenine , yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız.

Ef.2: 3 Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın
isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal
olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık .

Ef.2: 4-5 Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü
ölü olduğumuz halde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla
kurtuldunuz.

Ef.2: 6 Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu.

Ef.2: 7 Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini
gelecek çağlarda sergilemek için yaptı.

Ef.2: 8 İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın
armağanıdır.

Ef.2: 9 Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir.

Ef.2: 10 Çünkü biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak
üzere Mesih İsa'da yaratıldık.

Tanrı'nın Yeni Topluluğu

Ef.2: 11 Bunun için, öteki uluslardan doğan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu
anımsayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup "sünnetli" diye anılanların
"sünnetsiz" dedikleri sizler,

Ef.2: 12 o zaman Mesihsiz, İsrail'de vatandaşlıktan yoksun, vaade dayanan
antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız.

Ef.2: 13 Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa'da Mesih'in kanı
sayesinde yakın kılındınız.

Ef.2: 14-16 Çünkü Mesih'in kendisi barışımızdır. Kutsal Yasa'yı , buyrukları ve
kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu birleştirdi, aradaki engel
duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Amacı bu iki topluluktan
kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak, düşmanlığı çarmıhta
öldürmek ve çarmıh aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrı'yla barıştırmaktı.

Ef.2: 17 O gelip hem uzakta olan sizlere hem de yakındakilere esenliği müjdeledi.

Ef.2: 18 O'nun aracılığıyla hepimiz tek Ruh'ta Baba'nın huzuruna çıkabiliriz.

Ef.2: 19 Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve
Tanrı'nın ev halkısınız.

Ef.2: 20 Elçilerle peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa edildiniz. Köşe taşı

Mesih İsa'nın kendisidir.

Ef.2: 21 Bütün yapı Rab'be ait kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip
yükseliyor.

Ef.2: 22 Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te
inşa ediliyorsunuz.

BÖLÜM 3

Pavlus'a Açıklanan Sır

Ef.3: 1 Bu nedenledir ki, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih İsa'nın tutuklusu
oldum.

Ef.3: 2 Tanrı'nın bana bağışladığı lütfu size ulaştırmakla görevlendirildiğimi
duymuşsunuzdur.

Ef.3: 3 Yukarıda kısaca değindiğim gibi Tanrı, sır olan tasarısını bana vahiy
yoluyla bildirdi.

Ef.3: 4 Bu mektubu okuduğunuzda Mesih sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz.

Ef.3: 5 Bu sır önceki kuşaklara açıkça bildirilmemişti. Şimdiyse Mesih'in kutsal
elçilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla açıklanmış bulunuyor.

Ef.3: 6 Şöyle ki, öteki uluslar da mirasa ortaktır, aynı bedenin üyeleridir ve
Müjde aracılığıyla Mesih İsa'da vaade ortaktır.

Ef.3: 7 Tanrı'nın etkin gücüyle bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu Müjde'yi
yaymakla görevlendirildim.

Ef.3: 8-9 Bütün kutsalların en değersiziydim. Yine de Mesih'in akıl ermez
zenginliğini uluslara müjdeleme ve her şeyi yaratan Tanrı'da öncesizlikten beri
gizli tutulan sırrın nasıl düzenlendiğini bütün insanlara açıklama ayrıcalığı
bana verildi.

Ef.3: 10 Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, kilise aracılığıyla göksel yerlerdeki yönetimlere ve hükümranlıklara şimdiki dönemde bildirilsin.

Ef.3: 11 Bu, Tanrı'nın başlangıçtan beri tasarladığı ve Rabbimiz Mesih İsa'da yerine
getirdiği amaca uygundu.

Ef.3: 12 Mesih'te ve Mesih'e olan imanımızla Tanrı'ya cesaret ve güvenle
yaklaşabiliriz.

Ef.3: 13 Bu nedenle, uğrunuza çektiğim sıkıntılar karşısında yılmamanızı rica
ediyorum. Bunlar size yücelik kazandırır.

Mesih'in Sevgisini Anlamak

Ef.3: 14-15 Bunun için, yerde ve gökte her ailenin adını kendisinden aldığı Baba'nın önünde diz çökerim.

Ef.3: 16-19 Baba'nın kendi yüceliğinin zenginliği uyarınca Ruhu'yla sizi iç
varlığınızda kudretle güçlendirmesini ve Mesih'in iman yoluyla yüreklerinizde

yaşamasını dilerim. Öyle ki, Tanrı'nın bütün doluluğuyla dolmanız için, sevgide
köklenmiş ve temellenmiş olarak bütün kutsallarla birlikte Mesih'in sevgisinin ne
denli geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi çok aşan bu
sevgiyi kavramaya gücünüz yetsin.

Ef.3: 20 Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her
şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir.

Ef.3: 21 Kilisede ve Mesih İsa'da bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek O'na
yücelik olsun! Amin.

BÖLÜM 4

Bedenin Birliği

Ef.4: 1 Bu nedenle, Rab'bin uğruna tutuklu olan ben, aldığınız çağrıya yaraşır
biçimde yaşamanızı rica ederim.

Ef.4: 2 Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu, sabırlı olun. Birbirinize
sevgiyle, hoşgörüyle davranın.

Ef.4: 3 Ruh'un birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin.

Ef.4: 4-6 Çağrınızdan doğan tek bir umuda çağrıldığınız gibi, beden bir, Ruh bir,
Rab bir, iman bir, vaftiz bir, her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan
herkesin Tanrısı ve Babası birdir.

Ef.4: 7 Ama lütuf her birimize Mesih'in armağanı ölçüsünde bağışlandı.

Ef.4: 8 Bunun için Kutsal Yazı şöyle der:
"Yükseğe çıktı ve tutsakları peşine taktı,
İnsanlara armağanlar verdi."

Ef.4: 9 Şimdi bu "çıktı" sözcüğü, Mesih önce aşağılara, yeryüzüne indi demek
değil de nedir?

Ef.4: 10 İnen de O'dur, her şeyi doldurmak üzere bütün göklerin çok üstüne çıkan da O'dur.

Ef.4: 11 Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdeci, kimini önder ve öğretmen atadı.

Ef.4: 12 Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılsın.

Ef.4: 13 Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu'nu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz.

Ef.4: 14 Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki
becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenen
çocuklar olmayacağız.

Ef.4: 15 Tersine, sevgiyle gerçeğe uyarak bedenin başı olan Mesih'e doğru her yönden büyüyeceğiz.

Ef.4: 16 O'nun önderliğinde bütün beden, her eklemin yardımıyla kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişiyle büyüyüp sevgide gelişiyor.

Eski ve Yeni Yaşam

Ef.4: 17 Bunun için şunu söylüyor ve Rab adına sizi uyarıyorum:
Artık öteki uluslar gibi boş düşüncelerle yaşamayın.

Ef.4: 18 Onların zihinleri karardı. Bilgisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu
yüzünden Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar.

Ef.4: 19 Bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak üzere
kendilerini sefahate verdiler.

Ef.4: 20 Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz.

Ef.4: 21 Kuşkusuz İsa'nın sesini duydunuz, O'ndaki gerçeğe uygun olarak O'nun
yolunda eğitildiniz.

Ef.4: 22-23 Önceki yaşayışınıza ait olup aldatıcı tutkularla yozlaşan eski
yaradılışı üzerinizden sıyırıp atmayı, düşüncede ve ruhta yenilenmeyi,

Ef.4: 24 gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan yeni yaradılışı
giyinmeyi öğrendiniz.

Ef.4: 25 Bunun için yalanı üzerinizden sıyırıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği
söylesin. Çünkü hepimiz aynı bedenin üyeleriyiz.

Ef.4: 26 Öfkelenin, ama günah işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın.

Ef.4: 27 İblis'e de fırsat vermeyin.

Ef.4: 28 Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi olanı
yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun.

Ef.4: 29 Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca
göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin.

Ef.4: 30 Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu kederlendirmeyin. Kurtuluş günü için o Ruh'la
mühürlendiniz.

Ef.4: 31 Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kızgınlık, bağrışma ve
iftira sizden uzak olsun.

Ef.4: 32 Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

BÖLÜM 5

Ef.5: 1 Bunun için, sevgili çocukları olarak Tanrı'yı örnek alın.

Ef.5: 2 Mesih bizi nasıl sevdiyse ve bizim için kendisini güzel kokulu bir sunu ve
kurban olarak nasıl Tanrı'ya sunduysa, siz de öylece sevgi yolunda yürüyün.

Ef.5: 3 Aranızda fuhuş, pislik ya da açgözlülük anılmasın bile. Kutsallara yaraşmaz
bu.

Ef.5: 4 Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da olmasın.
Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin.

Ef.5: 5 Şunu kesinlikle bilin ki, fuhuş yapanın, pisliğe düşkün olanın ya da
putperest demek olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın Egemenliği'nde mirası
yoktur.

Ef.5: 6 Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Bu şeylerden ötürü Tanrı'nın gazabı
söz dinlemeyenlerin üzerine gelir.

Ef.5: 7 Onun için böyleleriyle oturup kalkmayın.

Işıkta Yürüyün!

Ef.5: 8 Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız. Işık çocukları
olarak yaşayın.

Ef.5: 9 Çünkü ışığın meyvesi her iyilikte, doğrulukta ve gerçekte görülür.

Ef.5: 10 Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin.

Ef.5: 11 Karanlığın meyvesiz işlerine katılmayın. Tersine, onları açığa çıkarın.

Ef.5: 12 Karanlıktakilerin gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır.

Ef.5: 13 Işığın açığa vurduğu her şey görünür.

Ef.5: 14 Çünkü görünen her şey ışıktır. Bunun için şöyle deniyor:
"Uyan, ey uyuyan! Ölümden diril! Mesih sana ışık saçacak."

Ef.5: 15 Öyleyse nasıl yaşadığınıza çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar gibi
değil, bilgeler gibi yaşayın.

Ef.5: 16 Fırsatı değerlendirin. Çünkü yaşadığımız günler kötüdür.

Ef.5: 17 Bunun için akılsız olmayın, Rab'bin isteğinin ne olduğunu anlayın.

Ef.5: 18 Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruh'la
dolun:

Ef.5: 19 Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekten Rab'be
ezgiler, mezmurlar okuyun;

Ef.5: 20 durmadan, her şey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin;

Ef.5: 21 Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun.

Karı Koca İlişkileri

Ef.5: 22 Ey kadınlar, Rab'be bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun.

Ef.5: 23 Çünkü Mesih bedenin kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek
de kadının başıdır.

Ef.5: 24 Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına
bağımlı olsunlar.

Ef.5: 25 Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse,
siz de karılarınızı öyle sevin.

Ef.5: 26 Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için

kendini feda etti.

Ef.5: 27 Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey
olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz
olmasıdır.

Ef.5: 28 Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir.
Karısını seven kendini sever.

Ef.5: 29 Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu
besler ve kayırır; tıpkı Mesih'in kiliseyi besleyip kayırdığı gibi.

Ef.5: 30 Çünkü bizler O'nun bedeninin üyeleriyiz.

Ef.5: 31 "Bunun için adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek
beden olacak."

Ef.5: 32 Bu sır büyüktür; ben bunu Mesih ve kiliseyle ilgili olarak söylüyorum.

Ef.5: 33 Size gelince, her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da kocasına
saygı göstersin.

BÖLÜM 6

Aile İlişkileri

Ef.6: 1 Ey çocuklar, Rab yolunda anne babanızın sözünü dinleyin. Çünkü doğrusu
budur.

Ef.6: 2-3 "İyilik bulmak, yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene babana saygı
göstereceksin." Vaat içeren ilk buyruk budur.

Ef.6: 4 Ey babalar, siz de çocuklarınızın öfkesini uyandırmayın. Onları Rab'bin
terbiye ve öğüdüyle büyütün.

Köle Efendi İlişkileri

Ef.6: 5 Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesih'in sözünü dinler gibi
saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin.

Ef.6: 6 Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için
yapmayın. Mesih'in kulları olarak Tanrı'nın isteğini candan yerine getirin.

Ef.6: 7 İnsanlara değil, Rab'be hizmet eder gibi gönülden hizmet edin.

Ef.6: 8 Çünkü ister köle ister özgür olsun, herkesin yaptığı her iyiliğin karşılığını Rab'den alacağını biliyorsunuz.

Ef.6: 9 Ey efendiler, siz de kölelerinize aynı biçimde davranın. Artık onları tehdit
etmeyin. Onların da sizin de Efendiniz'in göklerde olduğunu ve insanlar arasında
ayrım yapmadığını biliyorsunuz.

Tanrı'nın Sağladığı Ruhsal Silahlar

Ef.6: 10 Son olarak Rab'de, O'nun üstün gücüyle güçlenin.

Ef.6: 11 İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın sağladığı bütün

silahları kuşanın.

Ef.6: 12 Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümranlıklara, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına
karşıdır .

Ef.6: 13 Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek, gerekli her şeyi yaptıktan sonra
yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın.

Ef.6: 14-15 Böylece, belinizi gerçekle kuşatmış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış
ve ayaklarınıza esenlik Müjdesi'ni yayma hazırlığını giymiş olarak yerinizde durun.

Ef.6: 16 Bunların hepsine ek olarak, Şeytan'ın bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın.

Ef.6: 17 Kurtuluş miğferini ve Ruh'un kılıcını, yani Tanrı sözünü alın.

Ef.6: 18 Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin. Bu
amaçla, bütün kutsallar için yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık
durun.

Ef.6: 19 Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebileyim.

Ef.6: 20 Uğruna zincire vurulmuş durumda elçilik ettiğim Müjde'yi gerektiği gibi
cesaretle duyurabilmem için dua edin.

Son Selamlar

Ef.6: 21 Nasıl olduğumu, ne yaptığımı sizin de bilmeniz için sevgili kardeşimiz,
Rab'bin güvenilir hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir.

Ef.6: 22 Kendisini bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için size gönderiyorum.

Ef.6: 23 Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere imanla birlikte esenlik ve
sevgi diliyorum.

Ef.6: 24 Tanrı'nın lütfu Rabbimiz İsa Mesih'i ölümsüz sevgiyle sevenlerin hepsiyle
birlikte olsun.

DİPNOTLAR:

1:1 "Efes'te" sözcüğü bazı Grekçe elyazmalarında yoktur.
1:4-5 "Sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi
Mesih'te seçti. Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla
kendisine oğullar olalım diye bizi önceden belirledi" ya da "Kutsal ve kusursuz
olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. Kendi isteği ve iyi
amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi sevgiyle
önceden belirledi".
1:6 "Sevgili Oğlu'nda": Grekçe "Sevgili'de", yani İsa Mesih'te.
1:11 "Seçildik" ya da "Mirasçı atandık".
1:18-20 "Kutsallara verdiği mirasın" ya da "Kutsallardan oluşan mirasının".
2:1-2 "Havadaki hükümranlığın egemeni": Şeytan.
2:3 "Gazap çocukları": Tanrı'nın öfkesine uğrayanlar.
3:10 "Göksel yerlerdeki yönetimler ve hükümranlıklar": Şeytan'a hizmet eden

ruhsal varlıklardan (örneğin cinlerden) oluşan yönetimler ve
hükümranlıklar.
4:9 "Aşağılara, yeryüzüne" ya da "Dünyanın aşağı kısımlarına".
4:11 "Önder": Grekçe "Çoban".
6:12 "İnsanlara": Grekçe "Et ve kana".
6:12 Sözkonusu yönetimler vb., cinler ve Şeytan'a hizmet eden öbür
kötü
güçlerdir.
6:16 "Şeytan'ın": Grekçe "Kötü olanın".

Pavlus'tan Filipinliler'e Mektup

BÖLÜM 1

Flp.1: 1 Mesih İsa'nın kulları ben Pavlus ve Timoteos'tan Filipi'deki
gözetmenler ve
görevlilerle birlikte Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam!

Flp.1: 2 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve
esenlik olsun.

Şükran ve Dua

Flp.1: 3 Sizi hatırladıkça Tanrım'a şükrediyorum.

Flp.1: 4-5 İlk günden şimdiye dek Müjde'nin yayılmasındaki
işbirliğinizden dolayı her duamda hepiniz için her zaman sevinçle
dilekte bulunuyorum.

Flp.1: 6 Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu Mesih İsa'nın
gününe dek
bitireceğine güvenim var.

Flp.1: 7 Hepiniz için böyle düşünmekte haklıyım. Her an
yüreğimdesiniz. İster zincire vurulmuş, ister Müjde'yi savunup

doğrulamakta olayım, hepiniz benimle birlikte Tanrı'nın lütfuna ortaksınız.

Flp.1: 8 Hepinizi Mesih İsa'nın sevgisiyle nasıl özlediğime Tanrı tanıktır.

Flp.1: 9 Duam şu ki, sevginiz, bilgi ve her tür sezgiyle durmadan artsın.

Flp.1: 10-11 Öyle ki, üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın
yüceltilip övülmesi için İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolarak
Mesih'in gününde saf ve kusursuz olasınız.

Müjde'nin Yayılması

Flp.1: 12 Kardeşler, şunu bilmenizi isterim: Başıma gelenler daha çok Müjde'nin
yayılmasına yaramıştır.

Flp.1: 13 Sonuç olarak bütün saray muhafızları dahil, herkes Mesih uğruna zincire
vurulduğumu öğrendi.

Flp.1: 14 Kardeşlerin çoğu da zincire vuruluşumdan ötürü Rab'be güvenerek Tanrı'nın sözünü korkusuzca söylemekte daha da cesur davranıyorlar.

Flp.1: 15 Gerçi kimi Mesih'i kıskançlık ve rekabetle, kimiyse iyi niyetle duyuruyor.

Flp.1: 16 Sonuncular, Müjde'yi savunmaya atandığımı bilerek bunu sevgiyle
yapıyorlar.

Flp.1: 17 Ötekilerse Mesih'i temiz yürekle değil, bencil tutkularla duyuruyorlar.
Böylece tutukluluğumda bana sıkıntı vereceklerini sanıyorlar.

Flp.1: 18 Ama ne önemi var? İster art niyetle ister içtenlikle olsun, her durumda
Mesih duyurulmuş oluyor. Buna seviniyorum, sevineceğim de.

Flp.1: 19 Çünkü dualarınızla ve İsa Mesih'in Ruhu yardımıyla bunun bana kurtuluş
getireceğini biliyorum.

Flp.1: 20 Hiçbir şekilde utandırılmayacağımı, yaşasam da ölsem de Mesih'in her
zamanki gibi şimdi de bedenimde yüceltilmesi için tam bir cesaret gösterebileceğimi bekliyor ve umut ediyorum.

Flp.1: 21 Çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır.

Flp.1: 22 Hayatta kalırsam yararlı işler yapacağım. Ama hangisini seçeceğimi
Bilemiyorum.

Flp.1: 23 İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrılıp Mesih'le birlikte olmayı
arzuluyorum; bu çok daha iyi.

Flp.1: 24 Ama hayatta kalmam sizin için daha gereklidir.

Flp.1: 25 Bundan emin olarak kalacağımı biliyorum. İmanda gelişip sevinmeniz için
hepinizle birlikte olmaya devam edeceğim.

Flp.1: 26 Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih İsa'da benimle daha çok
övünebilesiniz.

Flp.1: 27-28 Ancak yaşayışınız Mesih'in Müjdesi'ne layık olsun. Öyle ki, gelip sizi
görsem de gelmesem de sizinle ilgili haberleri, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu,
Müjde'de açıklanan inanç uğruna tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi,
size karşı olanlardan hiçbir şekilde yılmadığınızı duyayım. Böyle davranmanız
onlara bir belirtidir - kendilerinin mahvolacağını, sizlerin ise kurtulacağını
gösteren bir belirti. Bu da Tanrı'nın işidir.

Flp.1: 29-30 Çünkü Mesih uğruna size yalnız Mesih'e iman etmek değil, daha önce bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz zorlu çabanın aynısını göstererek Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı da verildi.

BÖLÜM 2

Mesih'i Örnek Alın

Flp.2: 1-2 Böylece Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la
bir paydaşlık varsa, yürekten bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede,
sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek sevincimi tamamlayın.

Flp.2: 3 Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz
alçakgönüllülükle öbürünü kendinden üstün saysın.

Flp.2: 4 Yalnız kendi yararını değil, başkalarının yararını da gözetsin.

Flp.2: 5 Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun.

Flp.2: 6 Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sımsıkı sarılacak

bir hak saymadı.

Flp.2: 7-8 Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana
bıraktı . İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile
boyun eğip kendini alçalttı.

Flp.2: 9 Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı.

Flp.2: 10-11 Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin
hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab
olduğunu açıkça söylesin.

Kurtuluşunuzu Etkin Kılın

Flp.2: 12 Öyleyse sevgili kardeşlerim, her zaman söz dinlediğiniz gibi, yalnız ben
aranızdayken değil, ama özellikle aranızda olmadığım şu anda da kurtuluşunuzu
saygı ve korkuyla etkin kılın.

Flp.2: 13 Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır.

Flp.2: 14-16 Her şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın ki, yaşam sözüne sımsıkı
sarılarak aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında kusursuz ve saf, Tanrı'nın lekesiz çocukları olasınız. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir nedenim olsun.

Flp.2: 17 Kanım imanınızın sunusu ve hizmeti üzerine adak şarabı gibi dökülecek olsa da seviniyor, hepinizin sevincine katılıyorum.

Flp.2: 18 Aynı şekilde siz de sevinin ve benim sevincime katılın.

Timoteos ve Epafroditus

Flp.2: 19 Durumunuzu öğrenmek, böylece içimi rahatlatmak üzere yakında Timoteos'u yanınıza gönderebileceğime ilişkin Rab İsa'da umudum var.

Flp.2: 20 Timoteos gibi düşünen, durumunuzla içtenlikle ilgilenecek başka kimsem yok.

Flp.2: 21 Herkes kendi işini düşünüyor, Mesih İsa'nınkini değil.

Flp.2: 22 Ama Timoteos'un, değerini kanıtlamış biri olduğunu, babasının yanında
hizmet eden çocuk gibi, Müjde'nin yayılması için benim yanımda hizmet ettiğini
bilirsiniz.

Flp.2: 23 Durumum belli olur olmaz onu size göndermeyi umuyorum.

Flp.2: 24 Ben de yakında geleceğim, bu konuda Rab'be güveniyorum.

Flp.2: 25 Ama muhtaç anımda bana yardım etmek üzere gönderdiğiniz elçiyi, omuz omuza mücadele verdiğim kardeşim ve emektaşım Epafroditus'u size geri yollamayı gerekli gördüm.

Flp.2: 26 Çünkü hepinizi özlüyor, hasta olduğunu öğrendiğiniz için çok üzülüyordu.

Flp.2: 27 Gerçekten de ölecek kadar hastaydı. Ama Tanrı ona acıdı; yalnız ona değil,acı üstüne acı duymayayım diye bana da acıdı.

Flp.2: 28 İşte bu nedenle, onu tekrar görüp sevinesiniz diye kendisini daha büyük bir

istekle yanınıza gönderiyorum. Böylelikle benim de kaygılarım hafifleyecek.

Flp.2: 29 Onu Rab'de tam bir sevinçle kabul edin, onun gibi kişileri onurlandırın.

Flp.2: 30 Çünkü sizin bana yapamadığınız yardımı yapmak için canını tehlikeye atarak Mesih'in işi uğruna neredeyse ölüyordu.

BÖLÜM 3

Gerçek Doğruluk

Flp.3: 1 Sonuç olarak, kardeşlerim, Rab'de sevinin. Size aynı şeyleri yazmak bana
usanç vermez; hem bu sizin için bir güvencedir.

Flp.3: 2 Kötülük yapan o adamlardan, o köpeklerden sakının; o sünnet
bağnazlarından sakının!

Flp.3: 3 Çünkü gerçek sünnetliler Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla tapınan, Mesih İsa'yla
övünen, insansal özelliklere güvenmeyen bizleriz.

Flp.3: 4 Ben aslında bunlara da güvenebilirdim. Eğer başka biri bunlara
güvenebileceğini sanıyorsa, ben daha çok güvenebilirim.

Flp.3: 5 Sekiz günlükken sünnet oldum. İsrail soyundan, Benyamin oymağından, özbeöz İbrani'yim. Kutsal Yasa'ya bağlılık derseniz, Ferisi'ydim .

Flp.3: v6 Gayret derseniz, kiliseye zulmeden biriydim. Yasa'ya dayanan doğruluk
derseniz, kusursuzdum.

Flp.3: 7 Ama benim için kazanç olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım.

Flp.3: 8-9 Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i kazanayım ve Kutsal Yasa'ya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kazanılan, iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım.

Flp.3: 10-11 Ölümünde O'nunla özdeşleşerek O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve
acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve böylece ne yapıp yapıp
ölümden dirilişe erişmek istiyorum.

Hedefe Doğru Koşalım

Flp.3: 12 Bunlara şimdiden kavuştuğumu ya da yetkinliğe eriştiğimi söylemiyorum. Ama Mesih İsa'nın beni kazanmakla benim için öngördüğü ödülü kazanmak için koşuyorum.

Flp.3: 13-14 Kardeşler, kendimi bunu kazanmış saymıyorum. Ancak şunu yapıyorum: Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru
koşuyorum.

Flp.3: 15 Bunun için olgun olanlarımızın hepsi bu düşüncede olsun. Herhangi bir
konuda farklı bir düşünceniz varsa, Tanrı bunu da size açıkça gösterecek.

Flp.3: 16 Ancak, eriştiğimiz düzeye uygun bir yaşam sürelim.

Flp.3: 17 Kardeşler, hepiniz beni örnek alın. Size verdiğimiz örnek uyarınca
yaşayanlara dikkatle bakın.

Flp.3: 18 Size defalarca söylediğim gibi, şimdi gözyaşları içinde
tekrar söylüyorum:
Birçok kişi Mesih'in çarmıhına düşman olarak yaşıyor.

Flp.3: 19 Onların sonu yıkımdır; tanrıları mideleridir. Ayıplarıyla
övünür, yalnız bu
dünyayı düşünürler.

Flp.3: 20 Oysa bizim vatanımız göklerdedir. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab
İsa Mesih'i
bekliyoruz.

Flp.3: 21 O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle
zavallı
bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

BÖLÜM 4

Son Öğütler

Flp.4: 1 Bu nedenle, ey sevgililer, sevincim, başımın tacı, içten
özlediğim sevgili
kardeşlerim, böylece Rab'de dimdik durun.

Flp.4: 2 Evodiya'ya rica ediyorum, Sintihi'ye rica ediyorum, Rab
yolunda aynı
düşüncede olun.

Flp.4: 3 Evet, gerçek yoldaşım , sana da yalvarırım, bu kadınlara
yardım et. Çünkü onlar benimle, Klement'le ve adları yaşam
kitabında bulunan öbür emektaşlarımla birlikte Müjde'yi yaymak için
mücadele ettiler.

Flp.4: 4 Rab'de her zaman sevinin; yine söylüyorum, sevinin!

Flp.4: 5 Uysallığınız bütün insanlarca bilinsin. Rab'bin gelişi yakındır
.

Flp.4: 6 Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak
şükranla bildirin.

Flp.4: 7 O zaman Tanrı'nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla
yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır.

Flp.4: 8 Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli,
hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün.

Flp.4: 9 Benden öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz, işittiğiniz, bende gördüğünüz ne
varsa, onu yapın. O zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır.

Pavlus'un Minnettarlığı

Flp.4: 10 Bana duyduğunuz ilgiyi sonunda tazelediğiniz için Rab'de çok sevindim.
Aslında ilgi duyuyordunuz, ama bunu göstermeye fırsatınız olmadı.

Flp.4: 11 Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim.

Flp.4: 12 Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. İster tok ister
aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamanın
sırrını öğrendim.

Flp.4: 13 Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim.

Flp.4: 14 Yine de sıkıntılarıma ortak olmakla iyi ettiniz.

Flp.4: 15 Siz de bilirsiniz, ey Filipililer, Müjde yayılmaya başladığında, Makedonya'dan ayrılışımdan sonra sizden başka hiçbir topluluk karşılıklı yardımlaşma konusunda benimle işbirliği yapmadı.

Flp.4: 16 Ben Selanik'teyken de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardımda
bulundunuz.

Flp.4: 17 Armağan peşinde değilim, ama ruhsal kazancın hesabınızda birikmesini
istiyorum.

Flp.4: 18 Benim her şeyim var, bolluk içindeyim. Epafroditus'un eliyle gönderdiğiniz armağanları alınca bir eksiğim kalmadı. Bunlar güzel kokulu sunular, Tanrı'nın beğenisini kazanan, O'nu hoşnut eden kurbanlardır.

Flp.4: 19 Tanrım da her ihtiyacınızı kendi zenginliğiyle Mesih İsa'da görkemli bir
biçimde karşılayacaktır.

Flp.4: 20 Babamız Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Son Selamlar

Flp.4: 21 Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler size
selam ederler.

Flp.4: 22 Bütün kutsallar, özellikle Sezar'ın ev halkından olanlar size selam
ederler.

Flp.4: 23 Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

DİPNOTLAR:

1:16 "Savunmaya atandığımı" ya da "Savunduğum için hapis yattığımı".
2:7-8 "Ululuğunu bir yana bıraktı": Grekçe "Kendini boş kıldı".
3:2 "Sünnet bağnazları" ya da "Bedeni kesip biçenler"; sünnet gibi bedenle ilgili
dinsel törelere aşırı bağlı olanlar.
3:8-9 "Mesih'e iman etmekle" ya da "Mesih'in sadakatiyle".
4:3 "Gerçek yoldaşım" ya da "Sadık Sizigos".
4:5 "Rab'bin gelişi yakındır": Grekçe "Rab yakındır".

Pavlus'tan Koloseliler'e Mektup

BÖLÜM 1

Kol.1: 1-2 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz
Timoteos'tan, Kolose'de bulunan, Mesih'e ait kutsal ve sadık kardeşlere selam!
Babamız Tanrı'dan sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Pavlus Tanrı'ya Şükrediyor

Kol.1: 3 Sizler için dua ederken Tanrı'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'na her zaman
şükrediyoruz.

Kol.1: 4 Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduk.

Kol.1: 5-6 İmanınız ve sevginiz göklerde sizin için saklı bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudun haberini gerçeğin bildirisinden, size daha önce ulaşan Müjde'den aldınız. Müjde, onu işittiğiniz ve Tanrı'nın lütfunu gerçekten anladığınız günden beri aranızda olduğu gibi, bütün dünyada da meyve vermekte, yayılmaktadır.

Kol.1: 7 Müjde'yi bizim adımıza Mesih'in güvenilir hizmetkârı olan sevgili
emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz.

Kol.1: 8 Ruh'tan kaynaklanan sevginizi de bize o bildirdi.

Pavlus'un Koloseliler için Duası

Kol.1: 9 Bunu işittiğimiz günden beri biz de sizler için dua etmekten, tam bir
bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmenizi dilemekten
geri kalmadık.

Kol.1: 10 Rab'be yaraşır biçimde yaşamanız, O'nu her yönden hoşnut etmeniz, her iyi
işte meyve vererek Tanrı'yı tanımakta ilerlemeniz için dua ediyoruz.

Kol.1: 11 Her şeye sevinçle katlanıp sabredebilmeniz için O'nun yüce
gücüne dayanarak bütün kudretle güçlenmenizi diliyoruz.

Kol.1: 12 Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya yeterli kılan Baba'ya
şükretmeniz için dua ediyoruz.

Kol.1: 13 O bizi karanlığın hükümranlığından kurtarıp sevgili
Oğlu'nun egemenliğine aktardı.

Kol.1: 14 O'nda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz.

Mesih'in Kimliği ve Görevi

Kol.1: 15 Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı
O'dur.

Kol.1: 16 Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey -tahtlar,
egemenlikler, yönetimler, hükümranlıklar- O'nda yaratıldı. Her şey O'nun
aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı.

Kol.1: 17 Her şeyden önce var olan O'dur ve her şey varlığını O'nda sürdürmektedir.

Kol.1: 18 Bedenin, yani kilisenin başı O'dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye
başlangıç olan ve ölüler arasından ilk doğan O'dur.

Kol.1: 19 Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü.

Kol.1: 20 Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak
yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu.

Kol.1: 21 Yaptığınız kötülükler yüzünden bir zamanlar düşüncelerinizde Tanrı'ya
yabancı ve düşmandınız.

Kol.1: 22 Şimdiyse Mesih sizi Tanrı'nın önüne kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak
çıkarmak için öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrı'yla barıştırdı.

Kol.1: 23 Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin verdiği umuttan kopmadan, imanda temellenip yerleşmiş olarak kalın. Ben Pavlus, göğün altındaki bütün yaratılışa duyurulan bu Müjde'nin hizmetkârı oldum.

Pavlus'un İmanlılara Hizmeti

Kol.1: 24 Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in, kendi bedeni, yani

kilise uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kalanlarını kendi bedenimde tamamlıyorum.

Kol.1: 25-26 Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görevle kilisenin hizmetkârı
oldum. Görevim, Tanrı'nın sözünü, yani geçmiş çağlardan ve kuşaklardan gizlenmiş,
ama şimdi O'nun kutsallarına açıklanmış olan sırrı eksiksiz duyurmaktır.

Kol.1: 27 Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin
olduğunu bildirmek istedi. Bu sırrın özü şudur: Mesih içinizdedir. Bu da size
yüceliğe kavuşma umudunu veriyor.

Kol.1: 28 Her insanı Mesih'te yetkinleşmiş olarak Tanrı'ya sunmak için herkesi
uyararak ve herkesi tam bir bilgelikle eğiterek Mesih'i tanıtıyoruz.

Kol.1: 29 O'nun kudretle bende etkin olan gücüne dayanarak uğraşıp emek vermemin
amacı da budur.

BÖLÜM 2

Kol.2: 1 Gerek sizler, gerek Laodikya'dakiler, gerekse sizler gibi yüzümü hiç
görmemiş olanlar için ne denli büyük bir uğraş verdiğimi bilmenizi isterim.

Kol.2: 2-3 Yüreklerinin cesaret bulmasını, sevgide birleşmelerini dilerim. Öyle ki,
anlayışın verdiği tam güvenliğin bütün zenginliğine kavuşsunlar ve Tanrı'nın
sırrını, yani bilginin ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih'i

tanısınlar.

Kol.2: 4 Kimse sizi kulağı okşayan sözlerle aldatmasın diye söylüyorum bunu.

Kol.2: 5 Çünkü her ne kadar bedence aranızda değilsem de, ruhça sizinle birlikteyim.
Düzenliliğinizi, Mesih'e imanınızın sağlamlığını görüp seviniyorum.

Mesih'in Sağladığı Yaşam

Kol.2: 6 Bu nedenle Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda öylece yaşayın.

Kol.2: 7 Şükranla dolup taşarak O'nda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi
imanda güçlenin.

Kol.2: 8 Dikkatli olun! Mesih'e değil de, insanların geleneğine, dünyanın temel
ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı sözlerle kimse sizi tutsak etmesin.

Kol.2: 9 Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor.

Kol.2: 10 Siz de her yönetim ve hükümranlığın başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz.

Kol.2: 11 Ayrıca Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde bedenin benliğinden
soyunarak elle yapılmayan sünnetle O'nda sünnet edildiniz.

Kol.2: 12 Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz, O'nu ölümden dirilten Tanrı'nın
gücüne iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz.

Kol.2: 13 Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı
sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı.

Kol.2: 14 Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı sildi,
onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı.

Kol.2: 15 Yönetimlerin ve hükümranlıkların elindeki silahları alıp onları
çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi.

Yanlış Öğretilere Kapılmayın

Kol.2: 16 Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, yeni ay ya da Şabat Günü
konusunda sizi yargılamasın.

Kol.2: 17 Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesih'tedir.

Kol.218-19 Sözde alçakgönüllülükte ve meleklere tapınmakta direnen, gördüğü
düşlerin üzerinde durarak benliğin düşünceleriyle boş yere böbürlenen, Baş'a
tutunmayan hiç kimse sizi ödülünüzden yoksun bırakmasın. Bütün beden eklemler ve
bağlar yardımıyla bu Baş'tan beslenip bütünlenmekte, Tanrı'nın sağladığı
büyümeyle gelişmektedir.

Kol.2: 20-21 Mesih'le birlikte ölüp dünyanın temel ilkelerinden kurtulduğunuza göre,
niçin dünyada yaşayanlar gibi, "Şunu elleme", "Bunu tatma", "Şuna dokunma" gibi
kurallara uyuyorsunuz?

Kol.2: 22 Bu kuralların hepsi, kullanıldıkça yok olacak nesnelerle ilgilidir;
insanların buyruklarına, öğretilerine dayanır.

Kol.2: 23 Kuşkusuz bu kuralların gönüllü tapınma, sözde alçakgönüllülük , bedene eziyet açısından bilgece bir görünüşü vardır; ama benliğin tutkularını
denetlemekte hiçbir yararları yoktur.

BÖLÜM 3

Mesih'te Yeni Yaşam

Kol.3: 1 Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin.
Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor.

Kol.3: 2 Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün.

Kol.3: 3 Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır.

Kol.3: 4 Yaşamınız olan Mesih göründüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş
olarak görüneceksiniz.

Kol.3: 5 Bu nedenle bedenin dünyasal eğilimlerini fuhşu, pisliği, şehveti, kötü
arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü öldürün.

Kol.3: 6 Bunlar yüzünden Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor.

Kol.3: 7 Geçmişte bunlarla iç içe yaşadığınız zaman siz de bu yollarda yürüdünüz.

Kol.3: 8 Ama şimdi öfke, kızgınlık, kötü niyet dahil, hepsini üzerinizden sıyırıp
atın. Ağzınızdan hiçbir iftira ya da edepsiz söz çıkmasın.

Kol.3: 9 Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla
birlikte üzerinizden çıkarıp attınız;

Kol.3: 10 eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen
yeni yaradılışı giyindiniz.

Kol.3: 11 Bu yenilikte Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar , İskit ,
köle ve özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir.

Kol.3: 12 Öyleyse, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten
sevecenliği, iyiliği, alçakgönüllülüğü, sabrı, yumuşaklığı giyinin.

Kol.3: 13 Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekinden bir şikâyeti varsa,
Rab'bin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

Kol.3: 14 Bunların hepsinin üzerine yetkin birliğin bağı olan sevgiyi giyinin.

Kol.3: 15 Mesih'in esenliği yüreklerinizde hakem olsun. Tek bir bedenin üyeleri
olarak bu esenliğe çağrıldınız. Şükredici olun!

Kol.3: 16 Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle
birbirinize öğretin, öğüt verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek
yüreklerinizde şükranla Tanrı'ya nağmeler yükseltin.

Kol.3: 17 Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla
Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.

Yeni Yaşamda Aile, Toplum İlişkileri

Kol.3: 18 Ey kadınlar, Rab'be ait olanlara yaraşır biçimde kocalarınıza bağımlı olun.

Kol.3: 19 Ey kocalar, karılarınızı sevin. Onlara sert davranmayın.

Kol.3: 20 Ey çocuklar, her konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rab'bi hoşnut eder.

Kol.3: 21 Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin, yoksa cesaretleri kırılır.

Kol.3: 22 Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, yalnız
insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf
yürekle, Rab korkusuyla yapın.

Kol.3: 23-24 Rab'den miras ödülünü alacağınızı bilerek, her ne yaparsanız, insanlar
için değil, Rab için yapar gibi candan yapın. Rab Mesih'e kulluk ediyorsunuz.

Kol.3: 25 Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını alacak, hiçbir ayrım
yapılmayacaktır.

BÖLÜM 4

Kol.4: 1 Ey efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize
adalet ve eşitlikle davranın.

Çeşitli Öğütler

Kol.4: 2 Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin.

Kol.4: 3 Aynı zamanda bizim için de dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve uğruna
hapsedildiğim Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açsın.

Kol.4: 4 Bu sırrı gerektiği gibi açıklıkla bildirebilmem için dua edin.

Kol.4: 5 Sizden olmayanlara karşı bilgece davranın. Fırsatı değerlendirin.

Kol.4: 6 Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece
herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz.

Son Selamlar

Kol.4: 7 Rab yolunda emektaşım ve güvenilir bir hizmetkâr olan sevgili kardeşimiz
Tihikos, benimle ilgili her şeyi size bildirecektir.

Kol.4: 8 İşte bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için
kendisini size gönderiyorum.

Kol.4: 9 Onunla birlikte, sizden biri olan, güvenilir ve sevgili kardeş Onisimos'u da
gönderiyorum. Burada olup biten her şeyi size bildirecekler.

Kol.4: 10 Hapishane arkadaşım Aristarhus ve Barnaba'nın yeğeni Markos size selam
ederler. Markos'la ilgili buyruklar aldınız; yanınıza gelirse kendisini kabul edin.

Kol.4: 11 Yustus diye tanınan Yeşu da size selam eder. Tanrı'nın Egemenliği için
çalışan emektaşım Yahudiler yalnız bunlardır. Bunlar bana teselli oldular.

Kol.4: 12 Sizden biri ve Mesih İsa'nın kulu olan Epafras size selam eder. Tanrı'nın
her isteğinden emin, yetkin kişiler olarak ayakta kalasınız diye sizin için her
zaman duayla mücadele ediyor.

Kol.4: 13 Gerek sizin gerekse Laodikya ve Hierapolis'tekiler için çok emek verdiğine
tanıklık ederim.

Kol.4: 14 Sevgili hekim Luka'yla Dimas da size selam ederler.

Kol.4: 15 Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya ve evindeki topluluğa selam edin.

Kol.4: 16 Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesine de okutun. Siz de Laodikya'dan gelecek mektubu okuyun.

Kol.4: 17 Arhippus'a, "Rab yolunda üstlendiğin görevi tamamlamaya dikkat et!" deyin.

Kol.4: 18 Ben Pavlus bu selamı elimle yazıyorum. Zincire vurulduğumu unutmayın.
Tanrı'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

DİPNOTLAR:

1:25-26 "Eksiksiz" ya da "Her yerde".
2:14 "Yazılı antlaşma" ya da "Borç belgesi".
2:15 "Yönetimler ve hükümranlıklar": Şeytan'a hizmet eden ruhsal varlıklardan
(örneğin cinlerden) oluşan yönetimler ve hükümranlıklar.

2:18-19,23 "Sözde alçakgönüllülük" ya da "Çilecilik".
2:18-19 "Baş": İsa Mesih.
3:11 "Barbar": Grekler'in Grek olmayan herkes için kullandığı, başlangıçta
aşağılayıcı bir anlam taşımayan, sadece yabancı anlamına gelen bir sözcük.
3:11 İskitler: Çok eski çağlarda Karadeniz'in kuzey ve doğusunda yaşamış göçebe
bir halk.
4:15 "Nimfa": Bir kadın adı.

Pavlus'tan Selanikliler'e Birinci Mektup

BÖLÜM 1

1.Se.1: 1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Baba Tanrı'ya ve Rab İsa Mesih'e ait olan Selanik kilisesine selam! Sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Örnek İman

1.Se.1: 2-3 Dualarımızda sizleri anıyor, her zaman hepiniz için Tanrı'ya şükrediyoruz. İmanın ürünü olan etkinliğinizi, sevgiye dayanan emeğinizi ve Rabbimiz İsa Mesih'e bağladığınız umuttan kaynaklanan dayanıklılığınızı Babamız Tanrı'nın önünde durmadan anıyoruz.

1.Se.1: 4 Tanrı'nın sevdiği kardeşlerim, sizleri O'nun seçtiğini biliyoruz.

1.Se.1: 5 Çünkü yaydığımız Müjde size yalnız sözle değil, kudretle, Kutsal Ruh'la ve büyük güvenle ulaştı. Nitekim aranızdayken sizin yararınıza nasıl yaşadığımızı bilirsiniz.

1.Se.1: 6 Siz de büyük sıkıntılara karşın, Kutsal Ruh'un verdiği sevinçle Tanrı sözünü kabul ederek bizi ve Rab'bi örnek aldınız.

1.Se.1: 7 Böylece Makedonya ve Ahaya'daki bütün imanlılara örnek oldunuz.

1.Se.1: 8 Rab'bin sözü sizden yayıldı. Tanrı'ya imanınızın haberi yalnız Makedonya ve Ahaya'ya değil, her yere ulaştı. Artık bizim bir şey söylememize gerek kalmadı.

1.Se.1: 9-10 Çünkü herkes bizi ne kadar iyi karşıladığınızı anlatıp duruyor. Yaşayan gerçek Tanrı'ya kulluk etmek, O'nun ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu İsa'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

BÖLÜM 2

Pavlus'un Selanik'teki Hizmeti

1.Se.2: 1 Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşa gitmediğini siz de biliyorsunuz.

1.Se.2: 2 Bildiğiniz gibi, daha önce Filipi'de eziyet görmüş, aşağılanmıştık. Ama şiddetli karşı koymalara rağmen, tanrısal Müjde'yi size duyurmak için Tanrımız'dan cesaret aldık.

1.Se.2: 3 Çağrımız yalana ya da kirli bir amaca dayanmıyor; bunun hileli bir yönü de yoktur.

1.Se.2: 4 Tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet almaya layık görüldüğümüz için, insanları değil, yüreklerimizi sınayan Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde konuşuyoruz.

1.Se.2: 5 Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman pohpohlayıcı sözlerle ya da açgözlülüğü örten bir maskeyle gelmedik. Tanrı buna tanıktır.

1.Se.2: 6 İnsanlardan -ne sizden ne başkalarından- gelecek övgünün peşinde de değildik.

1.Se.2: 7 Mesih'in elçileri olarak size ağırlığımızı hissettirebilirdik. Ama çocuklarını bağrına basan bir anne gibi size şefkatle davrandık.

1.Se.2: 8 Sizlere öylesine gönülden bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdik!

1.Se.2: 9 Evet, kardeşler, nasıl uğraşıp didindiğimizi anımsarsınız. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalıştık, Tanrı'nın Müjdesi'ni size duyurduk.

1.Se.2: 10 İman eden sizlere karşı davranışımızın ne denli kutsal, adil, kusursuz olduğuna siz tanıksınız; Tanrı da buna tanıktır.

1.Se.2: 11 Bildiğiniz gibi, bir baba çocuklarına nasıl davranırsa, her birinize öyle davrandık.

1.Se.2: 12 Sizi yüreklendirdik, teselli ettik; sizleri egemenliğine ve yüceliğine çağıran Tanrı'ya yaraşır biçimde yaşamaya özendirdik.

1.Se.2: 13 Tanrı'ya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür.

1.Se.2: 14 Çünkü kardeşler, siz Tanrı'nın Yahudiye'de bulunan ve Mesih İsa'ya bağlı olan kiliselerini örnek aldınız. Onların Yahudiler'den çektiği sıkıntıların aynısını siz de kendi yurttaşlarınızdan çektiniz.

1.Se.2: 15-16 Rab İsa'yı ve peygamberleri öldüren, bize de zulmeden Yahudiler'dir. Öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı ve böylece onların kurtulmasını engellemekle Tanrı'nın hoşnutsuzluğuna yol açıyor ve bütün insanlara karşı geliyorlar. Böylece durmadan günahlarına günah katıyorlar . Sonunda Tanrı'nın gazabına uğradılar.

Geciken Ziyaret

1.Se.2: 17 Kardeşler, kısa bir süre için düşüncede olmasa da bedende sizden ırak düştük. Ama büyük bir özlemle yüzünüzü yeniden görmek için çok çaba gösterdik.

1.Se.2: 18 Evet, yanınıza gelmek istiyorduk. Hele ben Pavlus, bunu birkaç kez istedim. Ama Şeytan bize engel oldu.

1.Se.2: 19 Umudumuz, sevincimiz kimdir? Rabbimiz İsa geldiğinde O'nun önünde övüneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz?

1.Se.2: 20 Evet, övüncümüz ve sevincimiz sizsiniz.

BÖLÜM 3

1.Se.3: 1-3 İşte bu özleme daha fazla dayanacak halimiz kalmayınca Atina'da yalnız bırakılmaya razı olduk ve Mesih'in Müjdesi'ni yayan Tanrı emektaşı kardeşimiz Timoteos'u yanınıza gönderdik. Bu sıkıntılardan ötürü kimse sarsılmasın diye sizi imanda güçlendirip yüreklendirmesini istedik. Sıkıntılardan geçmek için belirlendiğimizi siz de biliyorsunuz.

1.Se.3: 4 Çünkü sıkıntı çekeceğimizi size önceden, daha yanınızdayken söylemiştik. Bildiğiniz gibi, öyle oldu.

1.Se.3: 5 Bu nedenle ben de daha fazla dayanamadım; acaba Ayartıcı bir yolunu bulup sizi ayarttı mı, emeğimiz boşa mı gitti diye iman durumunuzu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim.

Selanik'ten Güzel Haberler

1.Se.3: 6 Ama yanınızdan henüz dönen Timoteos, imanınıza, sevginize ilişkin bize güzel haberler getirdi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığınızı, sizi görmeyi özlediğimiz kadar sizin de bizi özlediğinizi söyledi.

1.Se.3: 7 Bu nedenle kardeşler, bütün çile ve sıkıntılarımız arasında, imanınızdan ötürü sizinle teselli bulduk.

1.Se.3: 8 Çünkü siz Rab'be bağlı kalırsanız, biz asıl o zaman yaşarız.

1.Se.3: 9 Tanrımız'ın önünde sizden ötürü büyük sevinç duymaktayız. Buna karşılık Tanrımız'a sizin için yeterince nasıl şükredebiliriz?

1.Se.3: 10 Sizinle yüz yüze görüşmek, iman konusundaki eksiklerinizi tamamlamak için gece gündüz var gücümüzle dua ediyoruz.

1.Se.3: 11 Babamız Tanrı'nın kendisi ve Rabbimiz İsa size kavuşmamız için yolumuzu açsın!

1.Se.3: 12 Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size
beslediğimiz sevgi ölçüsünde çoğaltıp artırsın!

1.Se.3: 13 Öyle ki, Rabbimiz İsa bütün kutsallarıyla geldiğinde, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi pekiştirsin.

BÖLÜM 4

Tanrı'yı Hoşnut Etmek

1.Se.4: 1 Kardeşler, nasıl yaşamanız, Tanrı'yı nasıl hoşnut etmeniz gerektiğini bizden öğrendiniz. Nitekim öyle yaşıyorsunuz. Son olarak bu konuda daha da ilerlemeniz için Rab İsa adına size rica ediyor, yalvarıyoruz.

1.Se.4: 2 Rab İsa'nın yetkisiyle size hangi buyrukları ilettiğimizi biliyorsunuz.

1.Se.4: 3 Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, fuhuştan kaçınmanız,

1.Se.4: 4-5 her birinizin, Tanrı'yı tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuyla değil, kutsallık ve saygınlıkla kendine bir eş alması

1.Se.4: 6 ve bu konuda haksızlık edip kardeşini aldatmamasıdır. Daha önce de size söylediğimiz, sizi uyardığımız gibi, Rab bütün bu suçlardan ötürü insanları cezalandıracaktır.

1.Se.4: 7 Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsal bir yaşam sürmeye çağırdı.

1.Se.4: 8 Dolayısıyla bu çağrıyı reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruhu'nu veren Tanrı'yı reddetmiş olur.

1.Se.4: 9 Kardeşlik sevgisi konusunda kimsenin size bir şey yazmasına gerek yoktur. Çünkü Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti.

1.Se.4: 10 Gerçekte bütün Makedonya'daki kardeşlerin hepsini seviyorsunuz. Kardeşler, size rica ediyoruz, bu konuda daha da ilerleyin.

1.Se.4: 11 Size buyurduğumuz gibi, sakin bir yaşam sürmeyi, kendi işinize bakmayı, ellerinizle çalışmayı amaç edinin.

1.Se.4: 12 Öyle ki, kimseye muhtaç olmadan öbür insanların önünde saygın bir yaşam süresiniz.

İsa'nın Tekrar Gelişi

1.Se.4: 13 Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerini yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz.

1.Se.4: 14 İsa'nın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, İsa'ya bağlı olarak gözlerini yaşama kapamış olanları da O'nunla

birlikte geri getirecektir.

1.Se.4: 15 Rab'bin sözüne dayanarak size diyoruz ki, biz yaşamakta olanlar, Rab'bin gelişinde hayatta olanlar, gözlerini yaşama kapayanların önüne asla geçmeyeceğiz.

1.Se.4: 16 Rab'bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölüler dirilecek.

1.Se.4: 17 Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız.

1.Se.4: 18 İşte birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

BÖLÜM 5

1.Se.5: 1 Kardeşler, bu olayların zamanı ve tarihi konusunda size yazmaya gerek yoktur.

1.Se.5: 2 Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, Rab'bin günü gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir.

1.Se.5: 3 İnsanlar, "Her şey esenlik ve güvenlik içinde" dedikleri bir anda, gebe kadının birden sancılanması gibi, ansızın yıkıma uğrayacak ve asla kaçamayacaklar.

1.Se.5: 4 Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın.

1.Se.5: 5 Hepiniz ışık çocukları, gündüz çocuklarısınız. Geceye ya da karanlığa ait değiliz.

1.Se.5: 6 Öyleyse başkaları gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım.

1.Se.5: 7 Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olurlar.

1.Se.5: 8 Gündüze ait olan bizlerse, iman ve sevgi zırhını kuşanıp başımıza miğfer olarak kurtuluş umudunu giyerek ayık duralım.

1.Se.5: 9 Çünkü Tanrı bizi gazaba uğrayalım diye değil, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşalım diye belirledi.

1.Se.5: 10 Mesih bizler için öldü; öyle ki, ister uyanık ister uykuda olalım,
O'nunla birlikte yaşayalım.

1.Se.5: 11 Bunun için şimdi yaptığınız gibi, birbirinizi yüreklendirip ruhça geliştirin.

Son Öğütler ve Selamlar

1.Se.5: 12 Kardeşler, aranızda çalışanların, Rab yolunda size önderlik edip öğüt verenlerin değerini bilmenizi rica ederiz.

1.Se.5: 13 Yaptıkları işten ötürü onlara sınırsız saygı, sevgi gösterin. Birbirinizle barış içinde yaşayın.

1.Se.5: 14 Size yalvarırız, kardeşler, boş gezenleri uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzlere destek olun, herkese karşı sabırlı olun.

1.Se.5: 15 Sakın kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbiriniz ve bütün insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin.

1.Se.5: 16 Her zaman sevinin.

1.Se.5: 17 Sürekli dua edin.

1.Se.5: 18 Her durumda şükredin. Çünkü Tanrı'nın Mesih İsa'da sizin için istediği budur.

1.Se.5: 19 Ruh'u söndürmeyin.

1.Se.5: 20 Peygamberlik sözlerini küçümsemeyin.

1.Se.5: 21 Her şeyi sınayın, iyi olana sımsıkı tutunun.

1.Se.5: 22 Her çeşit kötülükten kaçının.

1.Se.5: 23 Esenlik kaynağı olan Tanrı'nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun.

1.Se.5: 24 Sizi çağıran Tanrı güvenilirdir; bunu yapacaktır.

1.Se.5: 25 Kardeşler, bizim için dua edin.

1.Se.5: 26 Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın.

1.Se.5: 27 Rab adına size buyuruyorum, bu mektup bütün kardeşlere okunsun.

1.Se.5: 28 Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.

DİPNOTLAR:

2:15-16 "Durmadan günahlarına günah katıyorlar": Grekçe "Durmadan günahlarını
tamamlıyorlar".
3:5 "Ayartıcı": Şeytan.
4:4-6 "Kendine bir eş alması ve bu konuda haksızlık edip" ya da "Kendi bedenini
denetleyebilmesi ve iş konusunda haksızlık edip".
5:10 "İster uyanık ister uykuda" ya da "İster diri ister ölü".

Pavlus'tan Selanikliler'e İkinci Mektup

BÖLÜM 1

2.Se.1: 1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Babamız Tanrı'ya ve Rab İsa Mesih'e ait
Selanik kilisesine selam!

2.Se.1: 2 Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Gelecek Yargı

2.Se.1: 3 Kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Böyle yapmamız da yerindedir. Çünkü imanınız büyüdükçe büyüyor, her birinizin öbürüne olan sevgisi artıyor.

2.Se.1: 4 Bu nedenle bizler, katlandığınız bütün zulüm ve sıkıntılar karşısındaki
sabır ve imanınızdan ötürü Tanrı'nın kiliseleri arasında sizinle övünüyoruz.

2.Se.1: 5 Bütün bunlar Tanrı'nın adil yargısının belirtisidir. Sonuç olarak, uğrunda
acı çektiğiniz Tanrı Egemenliği'ne layık sayılacaksınız.

2.Se.1: 6-8 Tanrı adil olanı yapacak: Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık
verecek, sıkıntı çeken sizleriyse bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bütün
bunlar Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip
göründüğü zaman olacak. Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları ve kendisiyle ilgili
Müjde'ye uymayanları cezalandıracak.

2.Se.1: 9-10 Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün

bunlar Rab'bin kendi kutsalları
arasında yüceltilmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak
üzere geldiği gün
olacak. Sizler ise iman edenlerdensiniz. Çünkü size ettiğimiz
tanıklığa inandınız.

2.Se.1: 11 İşte bu nedenle Tanrımız sizi çağrısına layık görsün, iyiliğe
yönelik her
dileğinizi, imana dayanan her uğraşınızı kendi gücüyle
sonuçlandırsın diye sizin
için her zaman dua ediyoruz.

2.Se.1: 12 Öyle ki, Tanrımız'ın ve Rab İsa Mesih'in lütfuyla Rabbimiz
İsa'nın adı
sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilesiniz.

BÖLÜM 2

Yasa Tanımaz Adam

2.Se.2: 1-2 Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine ve O'nunla birlikte olmak
üzere
toplanmamıza gelince: Kardeşler, size rica ediyoruz, Rab'bin
gününün geldiğini
ileri süren herhangi bir ruh, bir söz ya da bizden gelmiş gibi
gösterilen bir
mektup hemen aklınızı karıştırmasın, sizi telaşlandırmasın.

2.Se.2: 3 Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın. Çünkü imandan
dönüş
başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya
çıkmadıkça o gün
gelmeyecektir.

2.Se.2: 4 Bu adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı
gelerek kendini

hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek
Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır.

2.Se.2: 5 Daha yanınızdayken bunları size söylediğimi hatırlamıyor
musunuz?

2.Se.2: 6 Zamanı gelince ortaya çıkarılacak olan bu adamı şimdilik
neyin engellediğini biliyorsunuz.

2.Se.2: 7 Evet, yasa tanımazlığın gizli gücü şu anda bile etkindir;
ama bu gücü
şimdilik engelleyen ortadan kaldırılıncaya dek görevini sürdürecektir.

2.Se.2: 8 Sonra yasa tanımaz adam ortaya çıkacak. Rab İsa onu
ağzının soluğuyla
öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek.

2.Se.2: 9-10 Yasa tanımaz adam, her türlü mucizede, yanıltıcı
belirtilerle harikalarda
ve mahvolanları aldatan her türlü kötülükte sergilenen Şeytan'ın
etkinliğiyle
gelecek. Mahvolanlar, gerçeği sevmeye ve böylece kurtulmaya
yanaşmadıklarından
mahvoluyorlar.

2.Se.2: 11 İşte bu nedenle Tanrı yalana kanmaları için onların
üzerine yanıltıcı bir
güç gönderiyor.

2.Se.2: 12 Öyle ki, gerçeğe inanmayan ve kötülükten hoşlananların
hepsi yargılansın.

Dayanın!

2.Se.2: 13 Ama biz, ey Rab'bin sevdiği kardeşler, sizler için her
zaman Tanrı'ya

şükran borçluyuz. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak
kurtulmanız için sizi ta başlangıçtan seçti.

2.Se.2: 14 Rabbimiz İsa Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için, bildirdiğimiz Müjde'yle sizi bu kurtuluşa çağırdı.

2.Se.2: 15 Öyleyse dayanın, kardeşlerim! İster sözle ister mektupla, size ilettiğimiz
öğretilere sımsıkı tutunun.

2.Se.2: 16-17 Rabbimiz İsa Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütfuyla bize sonsuz cesaret ve sağlam bir umut veren Babamız Tanrı sizi yüreklendirsin, her iyi eylem ve
sözde pekiştirsin.

BÖLÜM 3

Bizim için Dua Edin

2.Se.3: 1 Son olarak, kardeşler, Rab'bin sözü aranızda olduğu gibi hızla yayılıp
yüceltilsin diye bizim için dua edin.

2.Se.3: 2 Ahlaksız, kötü insanlardan kurtulmamız için de dua edin. Çünkü herkes iman etmiş değildir.

2.Se.3: 3 Ama Rab güvenilirdir. O sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır.

2.Se.3: 4 Buyurduklarımızı yaptığınıza ve yapacağınıza dair Rab'de size güveniyoruz.

2.Se.3: 5 Rab yüreklerinizi Tanrı'nın sevgisine, Mesih'in sabrına yöneltsin.

Kendi Emeğinizle Geçinin

2.Se.3: 6 Kardeşler, bizden aldıkları öğretilere uymayıp boş gezen bütün kardeşlerden uzak durmanızı Rab İsa Mesih'in adıyla buyuruyoruz.

2.Se.3: 7 Bizleri nasıl örnek almanız gerektiğini kendiniz biliyorsunuz. Çünkü biz
aranızdayken boş gezenler değildik.

2.Se.3: 8 Kimsenin ekmeğini karşılıksız yemedik. Herhangi birinize yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık.

2.Se.3: 9 Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, izleyebileceğiniz bir örnek
bırakmak için böyle yaptık.

2.Se.3: 10 Hatta sizinle birlikteyken şu buyruğu vermiştik: "Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!"

2.Se.3: 11 Çünkü aranızda bazılarının boş gezdiğini duyuyoruz. Bunlar hiçbir iş
yapmıyor, başkalarının işine karışıp duruyorlarmış.

2.Se.3: 12 Böylelerine Rab İsa Mesih adına yalvarıyor, şunu buyuruyoruz: Sakin bir
şekilde çalışıp kendi kazançlarından yesinler.

2.Se.3: 13 Sizlerse kardeşler, iyilik yapmaktan usanmayın.

2.Se.3: 14 Eğer bu mektuptaki sözlerimize uymayan olursa onu mimleyin. Yaptıklarından utanması için onunla ilişkinizi kesin.

2.Se.3: 15 Yine de onu düşman saymayın, bir kardeş olarak uyarın.

Son Selamlar

2.Se.3: 16 Esenlik kaynağı olan Rab'bin kendisi size her zaman, her durumda esenlik
versin. Rab hepinizle birlikte olsun.

2.Se.3: 17 Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Her mektubumun özel işaretidir bu; böyle yazarım.

2.Se.3: 18 Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun.

DİPNOTLAR:

2:3 "İmandan dönüş" ya da "İsyan".
2:13 "Ta başlangıçtan": Birçok Grekçe elyazmasında, "İlk ürün olarak" diye geçer.
3:12 "Kazançlarından": Grekçe "Ekmeklerini".

Pavlus'tan Timoteos'a Birinci Mektup

BÖLÜM 1

1.Ti.1: 1-2 Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Mesih İsa'nın buyruğuyla Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan imanda öz oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

Yanlış Öğretilere Karşı Uyarı

1.Ti.1: 3-4 Makedonya'ya giderken sana rica ettiğim gibi, Efes'te kal ve bazı
kişilerin farklı öğretiler yaymamasını, masallarla ve sonu gelmeyen soyağaçlarıyla uğraşmamasını öğütle. Bu şeyler, imana dayanan tanrısal düzene hizmet etmekten çok, tartışmalara yol açar.

1.Ti.1: 5 Bu buyruğun amacı, pak yürekten, temiz vicdandan, içten imandan doğan
sevgiyi uyandırmaktır.

1.Ti.1: 6 Bazı kişiler bunlardan saparak boş konuşmalara daldılar.

1.Ti.1: 7 Kutsal Yasa öğretmeni olmak istiyorlar, ama ne söyledikleri sözleri ne de
iddialı oldukları konuları anlıyorlar.

1.Ti.1: 8 Yasa'yı özüne uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu biliyoruz.

1.Ti.1: 9-10 Çünkü biliyoruz ki, Yasa doğrular için değil, yasa tanımayanlarla asiler, tanrısızlarla günahkârlar, kutsallıktan yoksunlarla kutsala karşı saygısız
olanlar, anne ya da babasını öldürenler, katiller, fuhuş yapanlar, oğlancılar,
köle tüccarları, yalancılar, yalan yere ant içenler ve sağlam öğretiye karşıt
olan başka ne varsa onlar için konmuştur.

1.Ti.1: 11 Mübarek Tanrı'nın bana emanet edilen yüce Müjdesi'ne göre bu böyledir.
Tanrı Merhametlidir

1.Ti.1: 12 Beni güçlendiren Rabbimiz Mesih İsa'ya şükrederim. Çünkü beni güvenilir sayarak hizmetine aldı.

1.Ti.1: 13 Bir zamanlar O'na küfreden, zalim ve küstah biri olduğum halde bana
merhamet edildi. Çünkü ne yaptıysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım.

1.Ti.1: 14 Ama Rabbimiz'in lütfu, imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle birlikte bol
bol üzerime döküldü.

1.Ti.1: 15 "Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi" sözü, güvenilir ve

her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim.

1.Ti.1: 16 Ama Mesih İsa, kendisine iman edip sonsuz yaşama kavuşacak olanlara örnek olayım diye sınırsız sabrını öncelikle bende sergilemek için bana merhamet etti.

1.Ti.1: 17 Onur ve yücelik sonsuzlara dek bütün çağların Kralı, ölümsüz ve görünmez tek Tanrı'nın olsun! Amin.

1.Ti.1: 18 Oğlum Timoteos, senin hakkında önceden söylenen peygamberlik sözleri
uyarınca, bu buyruğu sana emanet ediyorum. Öyle ki, bu sözlere dayanarak iyi
savaşı sürdüresin.

1.Ti.1: 19 İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları temiz vicdanı bir yana iterek iman
konusunda battılar.

1.Ti.1: 20 Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfür etmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

BÖLÜM 2

Dua ve Tapınma

1.Ti.2: 1-2 Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve
ağırbaşlılık içinde sakin ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst
yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler
sunulsun.

1.Ti.2: 3 Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı'yı hoşnut eder.

1.Ti.2: 4 O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister.
5-6 Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da
insan olan ve kendisini herkes için fidye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır.
Uygun zamanda verilen tanıklık budur.

1.Ti.2: 7 Ben bunun habercisi ve elçisi atandım -gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum- uluslara imanı ve gerçeği öğretmeye atandım.

1.Ti.2: 8 Buna göre, erkeklerin öfkelenip çekişmeden, her yerde pak eller yükselterek dua etmelerini isterim.

1.Ti.2: 9-10 Kadınların da saç örgüleriyle, altınlarla, incilerle ya da pahalı
giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla, Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri süren kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle süslenmelerini isterim.

1.Ti.2: 11 Kadın sükûnet ve tam bir uysallık içinde öğrensin.

1.Ti.2: 12 Kadının öğretmesine, erkeğe egemen olmasına izin vermiyorum; sakin olsun.

1.Ti.2: 13-14 Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı; aldatılan da Adem değildi, kadın aldatılıp suç işledi.

1.Ti.2: 15 Ama doğum yapıp kurtulacaktır; yeter ki, sağduyuyla iman, sevgi ve
kutsallıkta yaşasın.

BÖLÜM 3

Kilise Önderleri

1.Ti.3: 1 İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı gönülden istiyorsa, iyi bir
görev arzu etmiş olur.

1.Ti.3: 2 Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı.

1.Ti.3: 3 Şarap düşkünü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak
olmalı.

1.Ti.3: 4 Evini iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her yönden saygılı
olmalarını sağlamalı.

1.Ti.3: 5 Kendi evini yönetmesini bilmeyen, Tanrı'nın topluluğunu nasıl kayırabilir?

1.Ti.3: 6 Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'in
uğradığı yargıya uğrayabilir.

1.Ti.3: 7 Topluluğun dışındakiler tarafından da iyi bir insan olarak tanınmalıdır.
Öyle ki, ayıplanacak duruma ve İblis'in tuzağına düşmesin.

1.Ti.3: 8 Aynı şekilde kilise görevlileri, özü sözü ayrı, şarap tutkunu, haksız
kazanç peşinde koşan kişiler değil, ağırbaşlı kişiler olmalı.

1.Ti.3: 9 Temiz vicdanla imanın sırrına sarılmalıdırlar.

1.Ti.3: 10 Bunlar da önce denensin; eleştirilecek bir yönleri yoksa görev alsınlar.

1.Ti.3: 11 Aynı şekilde kadınlar ağırbaşlı olmalı; iftiracı değil, ama ölçülü ve her
bakımdan güvenilir olmalı.

1.Ti.3: 12 Görevliler tek karılı, çocuklarını ve evlerini iyi yöneten kişiler olsun.

1.Ti.3: 13 Görevlerini iyi yapanlar, kendileri için iyi bir yer edinir, Mesih İsa'ya
imanda büyük cesaret kazanırlar.

Büyük Sır

1.Ti.3: 14-15 Yakında yanına gelmeyi umuyorum. Ama gecikirsem, gerçeğin direği ve dayanağı olan Tanrı'nın ev halkı arasında, yani yaşayan Tanrı'nın topluluğunda
nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye sana bunları yazıyorum.

1.Ti.3: 16 Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyüktür.
O, bedende göründü,
Ruh'ça doğrulandı,
Meleklerce görüldü,
Uluslara tanıtıldı,
Dünyada O'na iman edildi,
Yücelik içinde yukarı alındı.

BÖLÜM 4

İmandan Dönüş

1.Ti.4: 1-3 Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları yalancıların ikiyüzlülüğü
nedeniyle aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak vererek imandan dönecek. Vicdanları adeta kızgın bir demirle dağlanmış bu yalancılar evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrı'nın yarattığı yiyeceklerden çekinmek gerektiğini buyuracaklar.

1.Ti.4: 4 Oysa Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmemeli; yeter
ki, şükranla kabul edilsin.

1.Ti.4: 5 Çünkü her şey Tanrı'nın sözüyle ve duayla kutsal kılınır.

İyi Görevli

1.Ti.4: 6 Bunları kardeşlere öğütlersen, imanın ve izlediğin iyi öğretinin sözleriyle
beslenmiş olarak Mesih İsa'nın iyi bir görevlisi olursun.

1.Ti.4: 7 Kutsallıktan yoksun kocakarı masallarını reddet. Kendini Tanrı yolunda eğit.

1.Ti.4: 8 Bedeni eğitmenin biraz yararı var; ama şimdiki ve gelecek yaşamın vaadini içeren Tanrı yolunda yürümek her yönden yararlıdır.

1.Ti.4: 9 Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür.

1.Ti.4: 10 Bunun için emek veriyor, mücadele ediyoruz. Çünkü umudumuzu bütün
insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık.

1.Ti.4: 11 Bunları buyur ve öğret.

1.Ti.4: 12 Gençsin diye kimse seni küçümsemesin. Konuşmada, davranışta, sevgide, imanda, paklıkta imanlılara örnek ol.

1.Ti.4: 13 Ben yanına gelinceye dek kendini topluluğa Kutsal Yazılar'ı okumaya, öğüt vermeye, öğretmeye ada.

1.Ti.4: 14 Peygamberlik sözüyle, ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine

koymasıyla sana verilen ve hâlâ sende olan ruhsal armağanı ihmal etme.

1.Ti.4: 15 Bu konuların üzerinde dur, kendini bunlara ver ki, ilerlediğini herkes
görsün.

1.Ti.4: 16 Kendine ve öğretine dikkat et, bu yolda yürümeye devam et. Çünkü bunu
yapmakla hem kendini hem seni dinleyenleri kurtaracaksın.

BÖLÜM 5

Topluluk İçi Sorumluluklar

1.Ti.5: 1-2 Yaşlı adama çıkışma, babanmış gibi yol göster. Genç erkeklere
kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara tam bir yürek
temizliğiyle kızkardeşinmiş gibi yol göster.

1.Ti.5: 3 Gerçekten kimsesiz dul kadınlara saygı göster.

1.Ti.5: 4 Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar öncelikle kendi ev
halkına yardım ederek Tanrı yolunda yürümeyi ve büyüklerine iyilik borcunu
ödemeyi öğrensinler. Çünkü bu Tanrı'yı hoşnut eder.

1.Ti.5: 5 Gerçekten kimsesiz, yalnız kalmış dul kadın umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz O'na dilekte bulunmaya ve dua etmeye devam eder.

1.Ti.5: 6 Kendini zevke veren dul kadınsa daha yaşarken ölmüştür.

1.Ti.5: 7 Ayıplanacak duruma düşmemeleri için onları bu konularda uyar.

1.Ti.5: 8 Kendi yakınlarına, özellikle de ev halkına bakmayan kişi
imanı inkâr etmiş, imansızdan beter olmuştur.

1.Ti.5: 9-10 Yaptığı iyiliklerle tanınmış, tek erkekle evlenmiş, en az
altmış yaşında
olan dul kadın, eğer çocuk büyütmüş, konuk ağırlamış, kutsalların
ayaklarını
yıkamış , sıkıntıda olanlara yardım etmiş, kendini her tür iyi işe
adamışsa,
adı dullar listesine yazılsın.

1.Ti.5: 11 Daha genç dulları listeye alma. Çünkü bedensel arzuları
Mesih'e
bağlılıklarına baskın çıkınca evlenmek isterler.

1.Ti.5: 12 Böylece verdikleri ilk sözü çiğneyerek hüküm giyerler.

1.Ti.5: 13 Aynı zamanda ev ev gezerek tembelliğe alışırlar. Yalnız
tembelliğe
alışmakla kalmazlar, üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek
başkalarının işine
karışan boşboğazlar olurlar.

1.Ti.5: 14 Bu nedenle, daha genç dulların evlenmelerini, çocuk
yapmalarını, evlerini yönetmelerini, düşmana hiçbir iftira fırsatı
vermemelerini isterim.

1.Ti.5: 15 Kimisi zaten sapmış, Şeytan'ın ardına düşmüştür.

1.Ti.5: 16 İmanlı bir kadının dul yakınları varsa onlara yardım etsin.
İnanlılar
topluluğu yük altına girmesin ki, gerçekten kimsesiz olan dullara
yardım
edebilsin.

1.Ti.5: 17 Topluluğu iyi yöneten ihtiyarlar , özellikle Tanrı sözünü duyurup öğretmeye emek verenler iki kat saygıya layık görülsün.

1.Ti.5: 18 Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: "Harman döven öküzün ağzını bağlama" ve "İşçi ücretini hak eder."

1.Ti.5: 19 İki ya da üç tanık olmadıkça, bir ihtiyara yöneltilen suçlamayı kabul etme.

1.Ti.5: 20 Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki, öbürleri de korksun.

1.Ti.5: 21 Bu söylediklerimi yan tutmadan, kimseyi kayırmadan yerine getirmen için seni Tanrı'nın, Mesih İsa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde uyarıyorum.

1.Ti.5: 22 Birinin üzerine ellerini koymakta aceleci davranma, başkalarının
günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut.

1.Ti.5: 23 Artık yalnız su içmekten vazgeç; miden ve sık sık baş gösteren
rahatsızlıkların için biraz da şarap iç.

1.Ti.5: 24 Bazı kişilerin günahları bellidir, kendilerinden önce yargı kürsüsüne

ulaşır. Bazılarının günahlarıysa sonradan ortaya çıkar.

1.Ti.5: 25 Bunun gibi, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile gizli kalamaz.

BÖLÜM 6

1.Ti.6: 1 Kölelik boyunduruğu altında olanların hepsi kendi efendilerini tam bir
saygıya layık görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi kötülenmesin.

1.Ti.6: 2 Efendileri iman etmiş olanlarsa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerine
saygısızlık etmesinler. Tersine, daha iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten
yararlananlar, sevdikleri imanlılardır. Bu ilkeleri öğret ve öğütle.

Tanrı Yolunda Yürümek

1.Ti.6: 3-5 Eğer biri farklı öğretiler yayar, doğru sözleri, yani Rabbimiz İsa
Mesih'in sözlerini ve Tanrı yoluna dayanan öğretiyi onaylamazsa, kendini
beğenmiş, bilgisiz bir kişidir. Böyle biri tartışmaları ve kelime kavgalarını
hastalık derecesinde sever. Bu şeyler kıskançlığa, çekişmeye, iftiraya, kötü
kuşkulara, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan
sürtüşmesine yol açar. Onlar Tanrı yolunu kazanç yolu sanıyorlar.

1.Ti.6: 6 Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır.

1.Ti.6: 7 Çünkü dünyaya ne bir şey getirdik, ne de ondan bir şey götürebiliriz.

1.Ti.6: 8 Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz.

1.Ti.6: 9 Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma
götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar.

1.Ti.6: 10 Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan saptılar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler.

1.Ti.6: 11 Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun,
imanın, sevginin, sabrın, uysallığın ardından koş.

1.Ti.6: 12 İman uğrunda yüce mücadeleyi sürdür. Sonsuz yaşama sımsıkı sarıl. Bunun için çağrıldın ve birçok tanık önünde yüce inancı açıkça benimsedin.

1.Ti.6: 13-14 Her şeye yaşam veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce inanca tanıklık etmiş olan Mesih İsa'nın huzurunda sana buyuruyorum: Rabbimiz İsa
Mesih'in gelişine dek Tanrı buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru.

1.Ti.6: 15-16 Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıkta yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun! Amin.

1.Ti.6: 17 Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrı'ya umut bağlasınlar.

1.Ti.6: 18 İyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli
olmalarını buyur.

1.Ti.6: 19 Böylelikle gerçek yaşama kavuşmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar.

1.Ti.6: 20 Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Kutsallıktan yoksun, boş sözlerden, yalan yere "bilgi" denen düşüncelerin çelişkilerinden sakın.

1.Ti.6: 21 Kimileri bu sözde bilgiye sahip olduklarını ileri sürerek imandan saptılar.
Tanrı'nın lütfu sizlerle birlikte olsun.

DİPNOTLAR:

2:15 "Doğum yapıp": Grekçe deyim "Çocuğu doğurmakla" anlamına da gelebilir.
5:1-2 "Yaşlı adam" ya da "İhtiyar", yani kilise önderi.
5:9-10 Ayak yıkamak, bir konukseverlik gösterisiydi.

Pavlus'tan Timoteos'a İkinci Mektup

BÖLÜM 1

2.Ti.1: 1-2 Mesih İsa'daki yaşam vaadi uyarınca Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın
elçisi atanan ben Pavlus'tan sevgili oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve
Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

Müjde'ye Bağlılık Çağrısı

2.Ti.1: 3 Durmadan, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarım gibi temiz vicdanla kulluk ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum.

2.Ti.1: 4 Gözyaşlarını anımsıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle
bekliyorum.

2.Ti.1: 5 Sendeki içten imanı anımsıyorum. Önce büyükannen Lois'in ve annen Evniki'nin sahip olduğu imana şimdi senin de sahip olduğuna eminim.

2.Ti.1: 6 Bu nedenle, ellerimi senin üzerine koymamla Tanrı'nın sana verdiği armağanı alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum.

2.Ti.1: 7 Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu
vermiştir.

2.Ti.1: 8 Bunun için Rabbimiz'e tanıklık etmekten de O'nun uğruna tutuklu bulunan
benden de utanma. Tanrı'nın gücüyle Müjde uğruna benimle birlikte sıkıntıya göğüs
ger.

2.Ti.1: 9-10 Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre
kurtarıp kutsal bir yaşama çağırdı. Bu lütuf bize zamanın başlangıcından önce
Mesih İsa'da bağışlanmış, şimdi de O'nun gelişiyle açığa çıkarılmıştır.
Kurtarıcımız Mesih İsa ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde
aracılığıyla ışığa çıkarmıştır.

2.Ti.1: 11 Ben Müjde'nin habercisi, elçisi ve öğretmeni atandım.

2.Ti.1: 12 Bu acıları çekmemin nedeni de budur. Ama bundan utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'nun bana emanet ettiğini o güne dek koruyacak güçte olduğuna eminim.

2.Ti.1: 13 Benden işitmiş olduğun doğru sözleri örnek alarak imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle bunlara bağlı kal.

2.Ti.1: 14 Sana emanet edilen iyi öğretileri içimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla koru.

2.Ti.1: 15 Biliyorsun, Asya İli'ndekilerin hepsi beni terk edip gittiler. Figelos'la
Hermogenis de bunlardandır.

2.Ti.1: 16 Rab, Onisiforos'un ev halkına merhamet etsin. Çünkü o çok kez içimi
ferahlattı ve zincire vurulmuş olmamdan utanmadı.

2.Ti.1: 17 Tersine, Roma'ya geldiğinde beni gayretle arayıp buldu.

2.Ti.1: 18 O gün Rab'den merhamet bulmasını dilerim. Efes'te onun bana ne kadar hizmet ettiğini sen de çok iyi bilirsin.

BÖLÜM 2

Sıkıntıya Göğüs Ger

2.Ti.2: 1 Oğlum, Mesih İsa'da olan lütufla güçlen.

2.Ti.2: 2 Birçok tanık önünde benden işittiğin sözleri, başkalarına da öğretmeye
yeterli olacak güvenilir kişilere emanet et.

2.Ti.2: 3 Mesih İsa'nın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger.

2.Ti.2: 4 Askerlik yapan kişi günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz; kendisini
askerliğe çağıranı hoşnut etmeye çalışır.

2.Ti.2: 5 Bunun gibi, spor yarışmasına katılan kişi de kurallar uyarınca yarışmazsa
zafer tacını giyemez.

2.Ti.2: 6 Emek veren çiftçi üründen ilk payı alan kişi olmalıdır.

2.Ti.2: 7 Dediklerimi iyi düşün. Rab sana her konuda anlayış
verecektir.

2.Ti.2: 8 Yaydığım Müjde'de açıklandığı gibi, Davut'un soyundan olup
ölümden dirilmiş olan İsa Mesih'i anımsa.

2.Ti.2: 9 Bu Müjde uğruna bir suçlu gibi zincire vurulmaya kadar
varan sıkıntılara
katlanıyorum. Ama Tanrı'nın sözü zincire vurulmuş değildir.

2.Ti.2: 10 Bunun içindir ki, seçilmişler uğruna her şeye dayanıyorum.
Öyle ki, onlar
da sonsuz yüceliğin yanısıra Mesih İsa'da olan kurtuluşa
kavuşsunlar.

2.Ti.2: 11 Şu güvenilir bir sözdür:
"O'nunla birlikte öldüysek,
O'nunla birlikte yaşayacağız.

2.Ti.2: 12 Dayanırsak,
O'nunla birlikte egemenlik süreceğiz.
O'nu inkâr edersek,
O da bizi inkâr edecek.

2.Ti.2: 13 Biz sadık kalmasak da,
O sadık kalacak.
Çünkü kendi özüne aykırı davranamaz."

Alnı Ak İşçi

2.Ti.2: 14 Bu konuları imanlılara anımsat. Dinleyenleri felakete
sürüklemekten başka yararı olmayan kelime kavgaları çıkarmamaları
için onları Tanrı'nın önünde uyar.

2.Ti.2: 15 Kendini Tanrı'ya makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan, alnı ak bir
işçi olarak sunmaya gayret et.

2.Ti.2: 16 Bayağı, boş sözlerden sakın. Çünkü bunlara dalanlar tanrısızlıkta daha da
ileri gidecekler.

2.Ti.2: 17 Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneos'la Filitos bunlardandır.

2.Ti.2: 18 Diriliş olup bitti diyerek gerçek yoldan saptılar. Şimdi de bazılarının
imanını altüst ediyorlar.

2.Ti.2: 19 Ne var ki, Tanrı'nın attığı sağlam temel, "Rab kendine ait olanları bilir"
ve "Rab'bin adını anan herkes kötülükten uzak dursun" sözleriyle mühürlenmiş
olarak duruyor.

2.Ti.2: 20 Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; tahta ve toprak
kaplar da vardır. Kimi onurlu, kimi bayağı iş için kullanılır.

2.Ti.2: 21 Bunun gibi, kişi de kendini bayağı işlerden arıtırsa, onurlu amaçlara
uygun, kutsal kılınmış, efendisine yararlı, her iyi işe hazır bir kap olur.

2.Ti.2: 22 Gençlik arzularından kaç. Temiz yürekle Rab'be yakaranlarla birlikte
doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş.

2.Ti.2: 23 Saçma, cahilce tartışmalara girmeyi reddet. Bunların kavga doğurduğunu
bilirsin.

2.Ti.2: 24 Rab'bin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese şefkatle davranmalı,
öğretme yeteneği olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalıdır.

2.Ti.2: 25 Kendisine karşı olanları yumuşak huyla yola getirmeli.
Gerçeği anlamaları için Tanrı belki onlara bir tövbe yolu açar.

2.Ti.2: 26 Böylelikle ayılabilir, isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak
eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

BÖLÜM 3

Son Günler

2.Ti.3: 1 Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar olacaktır.

2.Ti.3: 2-3 İnsanlar kendilerini seven, para düşkünü, övüngen, kibirli,
küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı,
özünü denetleyemeyen, azgın, iyilik düşmanı olacaklar.

2.Ti.3: 4-5 Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven, Tanrı
yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacaklar. Böylelerinden
uzak dur.

2.Ti.3: 6-7 Bunların arasında evlerin içine sokulup günahla yüklü, çeşitli arzularla
sürüklenen, her zaman öğrenen, ama gerçeğin bilgisine bir türlü erişemeyen zayıf
iradeli kadınları adeta tutsak eden adamlar var.

2.Ti.3: 8 Yannis'le Yambris nasıl Musa'ya karşı geldilerse, bunlar da gerçeğe karşı

gelirler. Düşünceleri yozlaşmış, iman konusunda reddedilmiş insanlardır.

2.Ti.3: 9 Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü Yannis'le Yambris örneğindeki gibi, bunların da akılsızlığını herkes açıkça görecektir.

Timoteos'a Son Öğütler

2.Ti.3: 10-11 Sense benim öğretimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi, dayanma gücümü, çektiğim zulüm ve acıları, örneğin Antakya'da, Konya'da ve Listra'da başıma gelenleri yakından izledin. Ne zulümlere katlandım! Ama Rab beni hepsinden kurtardı.

2.Ti.3: 12 Mesih İsa'ya ait olup Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmek isteyenlerin
hepsi zulüm görecek.

2.Ti.3: 13 Ama kötüler ve sahtekârlar, aldatarak ve aldanarak gittikçe daha beter
olacaklar.

2.Ti.3: 14-15 Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları
kimlerden öğrendiğini biliyorsun. Mesih İsa'ya iman aracılığıyla seni bilge kılıp
kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazılar'ı da çocukluğundan beri biliyorsun.

2.Ti.3: 16 Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola
getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır.

2.Ti.3: 17 Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.

BÖLÜM 4

2.Ti.4: 1-2 Tanrı'nın ve dirilerle ölüleri yargılayacak olan Mesih İsa'nın önünde,
O'nun gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum: Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna
et, uyar, isteklendir.

2.Ti.4: 3 Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiye katlanamayacaklar.
Kulaklarını okşayan sözler duymak için çevrelerine kendi arzularına uygun
öğretmenler toplayacaklar.

2.Ti.4: 4 Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar.

2.Ti.4: 5 Ama sen her durumda ayık ol, sıkıntıya göğüs ger, müjdeci olarak işini yap, görevini tamamla.

2.Ti.4: 6 Çünkü kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere . Benim için ayrılma zamanı geldi.

2.Ti.4: 7 Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum.

2.Ti.4: 8 Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların
hepsine verecektir.

Özel İstekler, Selamlar

2.Ti.4: 9 Yanıma tez gelmeye gayret et.

2.Ti.4: 10 Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni terk edip Selanik'e gitti. Kriskis Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya gitti.

2.Ti.4: 11 Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp beraberinde getir, yapacağım

hizmette bana yardım eder.

2.Ti.4: 12 Tihikos'u Efes'e gönderdim.

2.Ti.4: 13 Troas'ta Karp'ın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle yazı
derilerini gelirken beraberinde getir.

2.Ti.4: 14 Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Rab ona yaptıklarının karşılığını
verecektir.

2.Ti.4: 15 Sen de ondan sakın. Çünkü söylediklerimize şiddetle karşı koydu.

2.Ti.4: 16 İlk savunmamda benden yana çıkan olmadı, hepsi beni terk etti. Bunun hesabı onlardan sorulmasın.

2.Ti.4: 17 Ama Tanrı bildirisi aracılığımla tam olarak açıklansın, bütün uluslar bunu
duysun diye Rab yardımıma gelip beni güçlendirdi. Aslanın ağzından böyle
kurtuldum!

2.Ti.4: 18 Rab beni her kötülükten kurtarıp güvenlik içinde göksel egemenliğine
ulaştıracak. Sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.

2.Ti.4: 19 Priska, Akvila ve Onisiforos'un ev halkına selam söyle.

2.Ti.4: 20 Erastus, Korint'te kaldı. Trofimos'u da Milet'te hasta bıraktım.

2.Ti.4: 21 Kış bastırmadan gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve
bütün kardeşler sana selam ederler.

2.Ti.4: 22 Rab ruhunla birlikte olsun. Tanrı'nın lütfu sizlerle olsun.

DİPNOTLAR:

1:12 "O'nun bana emanet ettiğini" ya da "O'na emanet ettiğimi".
4:6 "Kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere": Grekçe "Ben zaten adak şarabı gibi
dökülmekteyim".

Pavlus'tan Titus'a Mektup

BÖLÜM 1

Tit.1: 1 Tanrı'nın seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği
anlamaları için Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanan ben Pavlus'tan selam!

Tit.1: 2 Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat
ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır.

Tit.1: 3 Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi
sözünü uygun zamanda açıklamıştır.

Tit.1: 4 Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız
Mesih İsa'dan lütuf ve esenlik olsun.

Titus'un Girit'teki Görevi

Tit.1: 5 Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte
ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım.

Tit.1: 6 İhtiyar seçilecek kişi eleştirilecek yönü olmayan, tek karılı biri olsun.
Çocukları imanlı olmalı, sefahatle suçlanan ya da asi çocuklar olmamalı.

Tit.1: 7 Gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre, eleştirilecek yönü olmamalı.
Dikbaşlı, tez öfkelenen, şarap düşkünü, zorba, haksız kazanç peşinde koşan biri
olmamalı.

Tit.1: 8 Tersine, konuksever, iyiliksever, sağduyulu, adil, pak, kendini denetleyebilen biri olmalı.

Tit.1: 9 Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sımsıkı sarılmalı.

Tit.1: 10 Çünkü asi, boşboğaz, aldatıcı birçok kişi vardır. Özellikle sünnet
yanlıları bunlardandır.

Tit.1: 11 Onların ağzını kapamak gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar.

Tit.1: 12 Kendilerinden biri, öz peygamberlerinden biri şöyle demiştir: "Giritliler
hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır."

Tit.1: 13-14 Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçeği
reddedenlerin buyruklarına kulak vermeyip sağlam imana sahip olmaları için onları
sert bir şekilde uyar.

Tit.1: 15 Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir, ama yüreği kirli olanlar ve

imansızlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların zihinleri de vicdanları
da kirlenmiştir.

Tit.1: 16 Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadsırlar. Söz
dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir.

BÖLÜM 2

Uygun Olanı Öğret

Tit.2: 1 Sana gelince, sağlam öğretiye uygun olanı öğret.

Tit.2: 2 Yaşlı erkeklere ölçülü, ağırbaşlı, sağduyulu olmalarını buyur. İmanda,
sevgide ve sabırda sağlam olsunlar.

Tit.2: 3 Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı, şaraba
tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli.

Tit.2: Tit.2: 4-5 Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve çocuklarını seven, sağduyulu, temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına bağımlı olmak üzere eğitebilsinler. O
zaman Tanrı'nın sözü kötülenmez.

Tit.2: 6 Genç erkekleri de sağduyulu olmaya özendir.

Tit.2: 7-8 İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretişinde dürüst ve
ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı
gelen, hakkımızda söyleyecek kötü bir söz bulamayıp utansın.

Tit.2: 9 Köleleri, her konuda efendilerine bağımlı olmaya özendir. Efendilerini

hoşnut etsinler. Ters yanıt vermeden,

Tit.2: 10 hırsızlık yapmadan, tümüyle güvenilir olduklarını
göstersinler. Böylece
Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar.

Tit.2: 11 Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu
ortaya çıkmıştır.

Tit.2: 12 Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki
çağda
sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için
bizi eğitiyor.

Tit.2: 13 Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı
ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz.

Tit.2: 14 Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik
etmekte
gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti.

Tit.2: 15 Bunları tam bir yetkiyle bildir, dinleyenleri isteklendir, günahlı
olanları
ikna et. Hiç kimse seni küçümsemesin.

BÖLÜM 3

Doğru Olanı Yapmak

Tit.3: 1 Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi
olan her
şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat.

Tit.3: 2 Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar.
Herkese her zaman
yumuşak davransınlar.

Tit.3: 3 Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü
arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret
edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik.

Tit.3: 4-6 Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça
göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi
merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla
üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı.

Tit.3: 7 Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın
mirasçıları olalım.

Tit.3: 8 Bu güvenilir bir sözdür. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi
işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum.
Bunlar insan için iyi ve yararlıdır.

Tit.3: 9 Akılsız tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa'yla ilgili
çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir.

Tit.3: 10 Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes.

Tit.3: 11 Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsin; o
kendi kendini mahkûm etmiştir.

Son İstekler ve Selamlar

Tit.3: 12 Ben Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderir göndermez, Nikopolis'e, yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim.

Tit.3: 13 Hukukçu Zenas'la Apollos'u yolcu ederken bir eksikleri olmamasına dikkat et.

Tit.3: 14 Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylelikle temel
ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar.

Tit.3: 15 Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. Bizi seven imanlılara selam söyle.
Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun.

Pavlus'tan Filimon'a Mektup

BÖLÜM 1

Flm.1: 1-2 Sevgili emektaşımız Filimon, Mesih İsa uğruna tutuklu olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan sana, kızkardeşimiz Afiya'ya, birlikte mücadele
verdiğimiz Arhippus'a ve senin evindeki inanlılar topluluğuna selam!

Flm.1: 3 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Şükran ve Dua

Flm.1: 4-5 Rab İsa'ya olan imanını ve bütün kutsallara beslediğin sevgiyi duydukça
dualarımda seni anıyor, Tanrım'a sürekli şükrediyorum.

Flm.1: 6 Mesih'te sahip olduğumuz her iyiliğin bilincine vararak imanını başkalarıyla
paylaşmakta etkin olman için dua ediyorum.

Flm.1: 7 Sevgin benim için büyük sevinç ve teselli kaynağı oldu. Çünkü kutsalların
yürekleri senin sayende ferahladı, kardeşim.

Pavlus'un Onisimos için Ricası

Flm.1: 8-9 Bu nedenle, gerekeni sana buyurmaya Mesih'te büyük cesaretim olduğu halde,şimdi Mesih İsa uğruna tutuklu bulunan ben yaşlı Pavlus sana sevgiyle rica etmeyi yeğliyorum.

Flm.1: 10-11 Tutukluluğum sırasında kendisine ruhsal baba olduğum oğlum
Onisimos'la ilgili bir ricam var. Bir zamanlar sana yararsızdı; ama şimdi hem
sana hem de bana yararlıdır.

Flm.1: 12 Kendisini, yani can ciğerimi sana geri gönderiyorum.

Flm.1: 13-14 Müjde'nin uğruna tutuklu kaldığım sürece senin yerine bana hizmet etmesi için onu yanımda alıkoymak isterdim; ama senin onayın olmadan bir şey yapmak istemedim. Öyle ki, yapacağın iyilik zorunluluktanmış gibi görünmesin, gönülden olsun.

Flm.1: 15 Onisimos'un bir süre senden ayrılması belki de onu temelli geri alman
içindi.

Flm.1: 16 Onu artık köle değil, köleden üstün, sevgili bir kardeş olarak geri
alacaksın. O, özellikle benim için çok değerlidir. Ama hem bir insan, hem de
Rab'be ait biri olarak senin için daha da çok sevilecek bir kardeştir.

Flm.1: 17 Bu nedenle, eğer beni yoldaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder gibi
kabul et.

Flm.1: 18 Sana herhangi bir haksızlık etmişse ya da bir borcu varsa,
bunu benim
hesabıma say.

Flm.1: 19 Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, bedelini ben
öderim. Senin kendi yaşamını bile bana borçlu olduğunu söylememe
gerek yok.

Flm.1: 20 Evet, kardeş, Rab yolunda bana bir yardımın olsun.
Mesih'te yüreğimi
ferahlat.

Flm.1: 21 Sözümü dinleyeceğinden emin olarak ve istediğimden
fazlasını da yapacağını bilerek sana yazıyorum.

Flm.1: 22 Bu arada bana kalabileceğim bir yer hazırla. Çünkü
dualarınız aracılığıyla
sizlere bağışlanacağımı umuyorum.

Son Selamlar

Flm.1: 23-24 Mesih İsa uğruna kendisiyle birlikte tutuklu bulunduğum
Epafras,
emektaşlarım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam
ederler.

Flm.1: 25 Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

DİPNOTLAR:

10-11 "Onisimos": Yararlı anlamına gelir.

İBRANİLERE MEKTUP

BÖLÜM 1

Oğul Meleklerden Üstündür

İbr.1: 1 Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi.

İbr.1: 2 Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir.

İbr.1: 3 Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu.

İbr.1: 4 Meleklerden ne denli üstün bir adı miras aldıysa, onlardan o denli üstün oldu.

İbr.1: 5 Çünkü Tanrı meleklerin herhangi birine, "Sen benim Oğlum'sun, Bugün ben sana Baba oldum" Ya da, "Ben O'na Baba olacağım, O da bana Oğul olacak"demiş midir?

İbr.1: 6 Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, "Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapınsın."

İbr.1: 7 Melekler için, "Kendi meleklerini rüzgar, Hizmetkârlarını ateş alevi yapar" diyor.

İbr.1: 8 Ama Oğul için şöyle diyor: "Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır, Egemenliğinin asası adalet asasıdır.

İbr.1: 9 Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin. Bunun için Tanrı, senin Tanrın, Seni sevinç yağıyla Arkadaşlarından daha çok meshetti ."

İbr.1: 10 Yine diyor ki, "Ya Rab, başlangıçta Dünyanın temellerini sen attın. Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.

İbr.1: 11 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.

İbr.1: 12 Bir kaftan gibi düreceksin onları, Bir giysi gibi değiştirilecekler. Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek."

İbr.1: 13 Tanrı meleklerin herhangi birine, "Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek , Sağımda otur" demiş midir?

İbr.1: 14 Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?

BÖLÜM 2

Dikkatli Olalım

İbr.2: 1 Bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için işittiklerimizi daha çok önemsemeliyiz.

İbr.2: 2-3 Çünkü melekler aracılığıyla bildirilen söz geçerli olduysa, her suç ve her sözdinlemezlik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından bildirilen bu kurtuluş, Rab'bi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı.

İbr.2: 4 Tanrı da belirtiler, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteği uyarınca dağıttığı Kutsal Ruh armağanlarıyla buna tanıklık etti.İzleyicileriyle Özdeşleşen İsa

İbr.2: 5 Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklere bağlı kılmadı.

İbr.2: 6 Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir: "Ya Rab, insan ne ki, onu anasın, Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?

İbr.2: 7 Onu meleklerden biraz aşağı kıldın, Başına yücelik ve onur tacını koydun, Ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin .

İbr.2: 8 Her şeyi ayakları altına sererek Ona bağımlı kıldın." Tanrı her şeyi insana bağımlı kılmakla insana bağımlı olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ne var ki, her şeyin insana bağımlı kılındığını henüz görmüyoruz.

İbr.2: 9 Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan İsa'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz.

İbr.2: 10 Birçok oğulu yüceliğe eriştirirken onların kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendi aracılığıyla var eden Tanrı'ya uygun düşüyordu.

İbr.2: 11 Çünkü hepsi -kutsal kılan da kutsal kılınanlar da- aynı Baba'dandır. Bunun içindir ki, İsa onlara "kardeşlerim" demekten utanmıyor.

İbr.2: 12 "Adını kardeşlerime duyuracağım, Topluluğun ortasında Seni ilahilerle öveceğim" diyor.

İbr.2: 13 Yine, "Ben O'na güveneceğim" ve yine, "İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği çocuklar" diyor.

İbr.2: 14 Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı.

İbr.2: 15 Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.

İbr.2: 16 Kuşkusuz O, meleklere değil, İbrahim'in soyundan olanlara yardım ediyor.

İbr.2: 17 Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışlatabilsin.

İbr.2: 18 Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenlere yardım edebilir.

BÖLÜM 3

İsa Musa'dan Yücedir

İbr.3: 1 Bunun için, göksel çağrıya ortak olan kutsal kardeşlerim, dikkatinizi açıkça benimsediğimiz inancın elçisi ve başkâhini İsa'ya çevirin.

İbr.3: 2 Musa Tanrı'nın bütün evinde Tanrı'ya nasıl sadık kaldıysa, İsa da kendisini görevlendirene sadıktır.

İbr.3: 3 Evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, İsa da Musa'dan daha büyük yüceliğe layık sayıldı.

İbr.3: 4 Her evin bir yapıcısı vardır, her şeyin yapıcısı ise Tanrı'dır.

İbr.3: 5 Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için Tanrı'nın bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı.

İbr.3: 6 Oysa Mesih, O'nun evi üzerinde yetkili oğul olarak sadıktır. Eğer cesaretimizi ve övündüğümüz umudu gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, O'nun evi biziz.

İmansızlığa Karşı Uyarı

İbr.3: 7-8 Bu nedenle, Kutsal Ruh'un dediği gibi, "Bugün O'nun sesini duyarsanız, Atalarınızın başkaldırdığı, Çölde O'nu sınadığı günkü gibi Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.

İbr.3: 9 Atalarınız beni orada sınayıp denediler Ve kırk yıl boyunca yaptıklarımı gördüler.

İbr.3: 10 Bu nedenle o kuşağa darıldım Ve dedim ki, 'Yürekleri hep kötüye sapar, Yollarımı öğrenmediler.

İbr.3: 11 Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi, Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.'"

İbr.3: 12 Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin.

İbr.3: 13 "Gün bugündür" denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatıcılığıyla nasırlaşmasın.

İbr.3: 14 Çünkü Mesih'e ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz.

İbr.3: 15 Yukarıda belirtildiği gibi, "Bugün O'nun sesini duyarsanız, Atalarınızın başkaldırdığı günkü gibi Yüreklerinizi nasırlaştırmayın."

İbr.3: 16 O'nun sesini işitip başkaldıran kimlerdi? Musa önderliğinde Mısır'dan çıkanların hepsi değil mi?

İbr.3: 17 Tanrı kimlere kırk yıl dargın kaldı? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlere değil mi?

İbr.3: 18 Sözünü dinlemeyenler dışında kendi huzur diyarına kimlerin girmeyeceğine ant içti?

İbr.3: 19 Görüyoruz ki, imansızlıklarından ötürü oraya giremediler.

BÖLÜM 4

Tanrı'nın Huzur Diyarı

İbr.4: 1 Bu nedenle Tanrı'nın huzur diyarına girme vaadi hâlâ geçerliyken, herhangi birinizin buna erişmemiş sayılmasından korkalım.

İbr.4: 2 Çünkü onlar gibi biz de iyi haberi aldık. Ama onlar duydukları sözü imanla birleştirmedikleri için bunun kendilerine bir yararı olmadı.

İbr.4: 3 Biz inanmış olanlar huzur diyarına gireriz. Nitekim Tanrı şöyle demiştir: "Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi, Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler." Oysa Tanrı dünyanın kuruluşundan beri işlerini tamamlamıştır.

İbr.4: 4 Çünkü bir yerde yedinci günle ilgili şunu demiştir: "Tanrı bütün işlerinden yedinci gün dinlendi."

İbr.4: 5 Bu konuda yine diyor ki, "Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler."

İbr.4: 6 Demek ki, bazılarının huzur diyarına gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi almış olanlar söz dinlemedikleri için o diyara giremediler.

İbr.4: 7 Bu yüzden Tanrı, uzun zaman sonra Davut'un aracılığıyla, "bugün" diyerek yine bir gün belirliyor. Daha önce denildiği gibi, "Bugün O'nun sesini duyarsanız, Yüreklerinizi nasırlaştırmayın."

İbr.4: 8 Eğer Yeşu onları huzura kavuştursaydı, Tanrı daha sonra bir başka günden söz etmezdi.

İbr.4: 9 Böylece Tanrı halkı için bir Şabat Günü rahatı kalıyor.

İbr.4: 10 Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öylece dinlenir.

İbr.4: 11 Bu nedenle o huzur diyarına girmeye gayret edelim; öyle ki, hiçbirimiz aynı tür sözdinlemezlikten ötürü düşmesin.

İbr.4: 12 Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar.

İbr.4: 13 Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır.

Başkâhinimiz İsa

İbr.4: 14 Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük başkâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım.

İbr.4: 15 Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir.

İbr.4: 16 Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım.

BÖLÜM 5

İbr.5: 1 İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık sunular ve kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili konularda insanları temsil etmek için atanır.

İbr.5: 2 Bilgisizlere, yoldan sapanlara yumuşak davranabilir. Çünkü kendisi de zayıflıklarla kuşatılmıştır.

İbr.5: 3 Bundan ötürü, halk için olduğu gibi, kendisi için de günah sunusu sunmak zorundadır.

İbr.5: 4 Kimse başkâhin olma onurunu kendi kendine alamaz; ancak Harun gibi, Tanrı tarafından çağrılırsa alır.

İbr.5: 5 Nitekim Mesih de başkâhin olmak için kendi kendini yüceltmedi. O'na, "Sen benim Oğlum'sun, Bugün ben sana Baba oldum" diyen Tanrı O'nu yüceltti.

İbr.5: 6 Başka bir yerde de diyor ki, "Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin."

İbr.5: 7 Mesih, yeryüzünde olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi.

İbr.5: 8 Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi.

İbr.5: 9 Yetkin kılınınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu.

İbr.5: 10 Çünkü Tanrı tarafından Melkisedek düzeni uyarınca başkâhin atanmıştı.

Temel İlkeleri Aşıp İlerleyin

İbr.5: 11 Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyuştuğu için anlatmak zor.

İbr.5: 12 Şimdiye dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı sözlerinin temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine süt gerekli, katı yiyecek değil!

İbr.5: 13 Sütle beslenen herkes bebektir ve doğruluk sözünde deneyimsizdir.

İbr.5: 14 Katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar duyularını iyi ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

BÖLÜM 6

İbr.6: 1-2 Bunun için, ölü işlerden tövbe etmenin ve Tanrı'ya inanmanın temelini, vaftizler , elle kutsama , ölülerin dirilişi ve sonsuz yargıyla ilgili öğretinin temelini yeni baştan atmadan Mesih'le ilgili ilk öğretileri aşarak yetkinliğe doğru ilerleyelim.

İbr.6: 3 Tanrı izin verirse, bunu yapacağız.

İbr.6: 4-6 Bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış ve Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde yoldan sapanları yeniden tövbe edecek duruma getirmeye olanak yoktur. Çünkü onlar Tanrı'nın Oğlu'nu adeta yeniden çarmıha geriyor, herkesin önünde aşağılıyorlar.

İbr.6: 7 Üzerine sık sık yağan yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar.

İbr.6: 8 Ama dikenli bitki, devedikeni üreten toprak yararsızdır; lanetlenmeye yakındır, sonu yanmaktır.

İbr.6: 9 Size gelince, sevgili kardeşler, böyle konuştuğumuz halde, durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne eminiz.

İbr.6: 10 Tanrı adaletsiz değildir; emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz.

İbr.6: 11 Umudunuzdan doğan tam güvenceye kavuşmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini diliyoruz.

İbr.6 :12 Tembel olmamanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığıyla miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz.

Tanrı'nın Vaadi

İbr.6 :13 Tanrı İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha üstün biri olmadığı için kendi üzerine ant içerek şöyle dedi:

İbr.6 :14 "Seni kutsadıkça kutsayacağım, Soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım."

İbr.6 :15 Böylece İbrahim sabırla dayanarak vaade erişti.

İbr.6: 16 İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine ant içerler. Onlar için ant, söyleneni doğrular ve her tartışmayı sona erdirir.

İbr.6: 17 Tanrı da amacının değişmezliğini vaadin mirasçılarına daha açıkça belirtmek istediği için vaadini antla pekiştirdi.

İbr.6: 18 Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için Tanrı'ya sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey aracılığıyla büyük cesaret bulalım.

İbr.6: 19 Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin arkasındaki iç bölmeye geçer.

İbr.6: 20 Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek başkâhin olan İsa oraya uğrumuza öncü olarak girdi.

BÖLÜM 7

Kâhin Melkisedek

İbr.7: 1 Bu Melkisedek, Şalem Kralı ve yüce Tanrı'nın kâhiniydi . Kralları bozguna uğratmaktan dönen İbrahim'i karşılamış ve onu kutsamıştı.

İbr.7: 2 İbrahim de ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce "Doğruluk Kralı"dır; sonra da "Şalem Kralı", yani "Esenlik Kralı"dır.

İbr.7: 3 Babasız, annesizdir; soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır.

İbr.7: 4 Bakın, büyük ata İbrahim'in ganimetten ondalık verdiği bu adam ne kadar büyüktür!

İbr.7: 5 Levioğulları'ndan olup kâhinlik görevini üstlenenlere Kutsal Yasa uyarınca halktan, yani İbrahim'in soyundan oldukları halde, kardeşlerinden ondalık almaları buyrulmuştur.

İbr.7: 6 Melkisedek ise Levili kâhinlerin soyundan olmadığı halde, vaatleri alan İbrahim'den ondalık kabul etmiş ve onu kutsamıştır.

İbr.7: 7 Hiç kuşkusuz, kutsayan kutsanandan üstündür.

İbr.7: 8 Birinde ölümlü insanlar ondalık alıyor, ötekinde yaşadığına tanıklık edilen biri alıyor.

İbr.7: 9 Ondalık alan Levi bile İbrahim aracılığıyla ondalık vermiştir denebilir.

İbr.7: 10 Çünkü Melkisedek İbrahim'i karşıladığı zaman, Levi hâlâ atasının bedenindeydi.

Yeni Kâhinlik Düzeni

İbr.7: 11 Eğer Levililer'in kâhinliği aracılığıyla yetkinliğe erişilebilseydi -nitekim Kutsal Yasa bu kâhinliği öngörerek halka verildi- Harun düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne gerek kalırdı?

İbr.7: 12 Çünkü kâhinlik değişince, Yasa da zorunlu olarak değişir.

İbr.7: 13 Kendisinden böyle söz edilen kişi başka bir oymaktandır. Bu oymaktan hiç kimse sunakta hizmet etmemiştir.

İbr.7: 14 Rabbimiz'in Yahuda oymağından geldiği açıktır. Musa bu oymaktan söz ederken kâhinlere ilişkin bir şey söylemedi.

İbr.7: 15 Melkisedek benzeri başka bir kâhin ortaya çıktığından, bu söylediğimiz artık daha da açıktır.

İbr.7: 16 O, Yasa'nın soyla ilgili önkoşuluna göre değil, yok edilemez bir yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur.

İbr.7: 17 Çünkü, "Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin" diye tanıklık ediliyor.

İbr.7: 18 Önceki buyruk, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle geçersiz kılındı.

İbr.7: 19 Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinleştiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha sağlam bir umut verildi.

İbr.7: 20 Bu da antsız olmadı. Öbürleri ant içilmeden kâhin olmuşlardı.

İbr.7: 21 Ama O kendisine, "Rab ant içti, kararından dönmez, Sen sonsuza dek kâhinsin" diyen Tanrı'nın andıyla kâhin oldu.

İbr.7: 22 Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefili olmuştur.

İbr.7: 23 Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini sürdürmelerini engelliyordu.

İbr.7: 24 Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği süreklidir.

İbr.7: 25 Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

Yeni Bir Antlaşmanın Başkâhini

İbr.7: 26 Böyle bir başkâhinimiz -kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış bir başkâhinimiz- olması uygundur.

İbr.7: 27 O, öbür başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı.

İbr.7: 28 Kutsal Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuza dek yetkin kılınmış olan Oğul'u başkâhin atamıştır.

BÖLÜM 8

İbr.8: 1-2 Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Yüce Olan'ın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rab'bin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir başkâhinimiz vardır.

İbr.8: 3 Her başkâhin sunular, kurbanlar sunmak için atanır. Bu nedenle bizim başkâhinimizin de sunacak bir şeyi olması gerekir.

İbr.8: 4 Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Çünkü Kutsal Yasa uyarınca sunuları sunanlar var.

İbr.8: 5 Bunlar göktekinin örneği ve gölgesi olan tapınakta hizmet ediyorlar. Nitekim Musa tapınma çadırını kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: "Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et."

İbr.8: 6 Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir göreve de sahip olmuştur.

İbr.8: 7 Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı.

İbr.8: 8 Oysa halkını kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor: "'İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor' Diyor Rab.

İbr.8: 9 'Atalarını Mısır'dan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Çünkü onlar antlaşmama bağlı kalmadılar, Ben de onlardan yüz çevirdim' Diyor Rab.

İbr.8: 10 'O günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur' diyor Rab, 'Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim, Yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.

İbr.8: 11 Hiç kimse yurttaşını, kardeşini, Rab'bi tanı diye eğitmeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi tanıyacak beni.

İbr.8: 12 Çünkü suçlarını bağışlayacağım, Günahlarını artık anmayacağım.'"

İbr.8: 13 Tanrı, "Yeni bir antlaşma" demekle ilkini eskimiş saymıştır. Eskiyip köhneleşense çok geçmeden yok olur.

BÖLÜM 9

Eski Tapınma Düzeni

İbr.9: 1 İlk antlaşmanın tapınma kuralları ve dünyasal tapınağı vardı.

İbr.9: 2 Bir çadır kurulmuştu. Kutsal Yer denen birinci bölmede kandillik, masa ve adak ekmekleri bulunurdu.

İbr.9: 3 İkinci perdenin arkasında En Kutsal Yer denen bir bölme vardı.

İbr.9: 4 Altın buhur sunağıyla her yanı altınla kaplanmış Antlaşma Sandığı buradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış man testisi, Harun'un filizlenmiş değneği ve antlaşma levhaları vardı.

İbr.9: 5 Sandığın üstünde Bağışlanma Kapağı'nı gölgeleyen yüce Keruvlar dururdu. Ama şimdi bunların ayrıntılarına giremeyiz.

İbr.9: 6 Her şey böyle düzenlendikten sonra kâhinler her zaman çadırın ilk bölmesine girer, tapınma görevlerini yerine getirirler.

İbr.9: 7 Ama iç bölmeye yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. Üstelik kendisi için ve halkın bilmeden işlediği suçlar için sunacağı kurban kanı olmaksızın giremez.

İbr.9: 8 Kutsal Ruh bununla çadırın ilk bölmesi durdukça, kutsal yere giden yolun henüz açıkça gösterilmediğini belirtiyor.

İbr.9: 9 Bu, şimdiki çağ için bir örnektir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor.

İbr.9: 10 Bunlar yalnız yiyecek, içecek, çeşitli dinsel yıkanmalarla ilgilidir; yeni düzenin başlangıcına kadar geçerli olan bedensel kurallardır.

Mesih'in Kanı

İbr.9: 11 Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak ortaya çıktı. İnsan eliyle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük, daha yetkin çadırdan geçti.

İbr.9: 12 Tekelerle danaların kanıyla değil, sonsuz kurtuluşu sağlayarak kendi kanıyla kutsal yere ilk ve son kez girdi.

İbr.9: 13 Tekelerle boğaların kanı ve serpilen düve külü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyor.

İbr.9: 14 Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!

İbr.9: 15 Bu nedenle, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. Kendisi onları ilk antlaşma fx1 zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fidye olarak öldü.

İbr.9: 16 Ortada bir vasiyet fx1 varsa, vasiyet edenin ölümünün kanıtlanması gerekir.

İbr.9: 17 Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra geçerli olur. Vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir etkinliği yoktur.

İbr.9: 18 Bu nedenle ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi.

İbr.9: 19 Musa, Kutsal Yasa'nın her buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti.

İbr.9: 20 "Tanrı'nın uymanızı buyurduğu antlaşmanın kanı budur" dedi.

İbr.9: 21 Aynı biçimde çadırın ve tapınmada kullanılan bütün eşyaların üzerine kan serpti.

İbr.9: 22 Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz.

Son Kurban

İbr.9: 23 Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti.

İbr.9: 24 Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi.

İbr.9: 25 Başkâhin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e girer; oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmedi.

İbr.9: 26 Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır.

İbr.9: 27-28 Bir kez ölmek, sonra da yargılanmak nasıl insanların kaderiyse, Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

BÖLÜM 10

İbr.10: 1 Kutsal Yasa'da gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı'ya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez.

İbr.10: 2 Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez günahlarından arındıktan sonra artık günahlılık duygusu kalmazdı.

İbr.10: 3 Ancak o kurbanlar insanlara yıldan yıla günahlarını anımsatıyor.

İbr.10: 4 Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz.

İbr.10: 5 Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor: "Kurban ve sunu istemedin, Ama bana bir beden hazırladın.

İbr.10: 6 Yakmalık sunudan ve günah sunusundan Hoşnut olmadın.

İbr.10: 7 O zaman şöyle dedim: 'Kutsal Yazı tomarında Benim için yazıldığı gibi, Senin isteğini yapmak üzere, Ey Tanrı, işte geldim.'"

İbr.10: 8 Mesih ilkin, "Kurban, sunu, yakmalık sunu, günah sunusu istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın" dedi. Oysa bunlar Yasa'nın bir gereği olarak sunulur.

İbr.10: 9 Sonra, "Senin isteğini yapmak üzere işte geldim" dedi. Yani ikinciyi geçerli kılmak için birinciyi ortadan kaldırıyor.

İbr.10: 10 Tanrı'nın bu isteği uyarınca, İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındık.

İbr.10: 11 Her kâhin her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar.

İbr.10: 12 Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu.

İbr.10: 13 O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini bekliyor.

İbr.10: 14 Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir.

İbr.10: 15 Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki,

İbr.10: 16 "Rab, 'O günlerden sonra Onlarla yapacağım antlaşma şudur: Yasalarımı yüreklerine koyacağım, Zihinlerine yazacağım' diyor."

İbr.10: 17 Sonra şunu ekliyor: "Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım."

İbr.10: 18 Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur.

Dayanın!

İbr.10: 19-20 Bu nedenle, ey kardeşler, İsa'nın kanı sayesinde perdede , yani kendi bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır.

İbr.10: 21 Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz bulunmaktadır.

İbr.10.22 Öyleyse yüreklerimiz serpmeyle kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz suyla yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle Tanrı'ya yaklaşalım.

İbr.10: 23 Açıkça benimsediğimiz umuda sımsıkı tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güvenilirdir.

İbr.10: 24 Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim.

İbr.10: 25 Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim.

İbr.10: 26-27 Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli beklenişi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır.

İbr.10: 28 Musa'nın Yasası'nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözüyle acımasızca öldürülür.

İbr.10: 29 Eğer bir kimse Tanrı Oğlu'nu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütufkâr Ruh'a hakaret ederse, bundan ne kadar daha ağır bir cezaya layık görülecek sanırsınız?

İbr.10: 30 Çünkü, "Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim" ve yine, "Rab halkını yargılayacak" diyeni tanıyoruz.

İbr.10: 31 Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir.

İbr.10: 32 Sizlerse aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye dayandığınız o ilk günleri anımsayın.

İbr.10: 33 Bazen sitemlere, sıkıntılara uğrayıp seyirlik oldunuz, bazen de aynı durumda olanlarla dayanışma içine girdiniz.

İbr.10: 34 Hem hapistekilerin dertlerine ortak oldunuz, hem de daha iyi ve kalıcı bir malınız olduğunu bilerek mallarınızın yağma edilmesini sevinçle karşıladınız.

İbr.10: 35 Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülü büyüktür.

İbr.10: 36 Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirmek ve vaat edilene kavuşmak için dayanma gücüne ihtiyacınız vardır.

İbr.10: 37 Artık, "Gelecek olan pek yakında gelecek Ve gecikmeyecek.

İbr.10: 38 Doğru adamım, imanla yaşayacaktır. Ama geri çekilirse, ondan hoşnut olmayacağım."

İbr.10: 39 Bizler geri çekilip mahvolanlardan değiliz; iman edip canlarının kurtuluşuna kavuşanlardanız.

BÖLÜM 11

İman

İbr.11: 1 İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır .

İbr.11: 2 Atalarımız bununla Tanrı'nın beğenisini kazandılar.

İbr.11: 3 Evrenin Tanrı'nın buyruğuyla yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz.

İbr.11: 4 Habil'in Tanrı'ya Kayin'den daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu.İmanı sayesinde doğru biri olarak Tanrı'nın beğenisini kazandı. Çünkü Tanrı onun sunduğu adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır.

İbr.11: 5 İman sayesinde Hanok ölümü tatmamak üzere yukarı alındı. Kimse onu bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi.

İbr.11: 6 İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir.

İbr.11: 7 İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarılınca, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu.

İbr.11: 8 İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı.

İbr.11: 9 İman sayesinde bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı.

İbr.11: 10 Çünkü mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu.

İbr.11: 11 İman sayesinde Sara'nın kendisi de kısır ve yaşı geçmiş olduğu halde vaat edeni güvenilir saydığından çocuk sahibi olmak için güç buldu.

İbr.11: 12 Böylece tek bir adamdan, üstelik ölüden farksız birinden gökteki yıldızlar, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız torun meydana geldi.

İbr.11: 13 Bu kişilerin hepsi imanlı olarak öldüler. Vaat edilenlere kavuşamadılarsa da bunları uzaktan görüp selamladılar, yeryüzünde yabancı ve konuk olduklarını açıkça kabul ettiler.

İbr.11: 14 Böyle konuşanlar bir vatan aradıklarını gösteriyorlar.

İbr.11: 15 Ayrıldıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmeye fırsatları olurdu.

İbr.11: 16 Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent hazırladı.

İbr.11: 17 İbrahim sınandığı zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi.

İbr.11: 18 Oysa Tanrı ona, "Senin soyun İshak'la sürecek" demişti.

İbr.11: 19 İbrahim Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü; nitekim İshak'ı simgesel şekilde ölümden geri aldı.

İbr.11: 20 İman sayesinde İshak gelecek olaylarla ilgili olarak Yakup'la Esav'ı kutsadı.

İbr.11: 21 Yakup ölürken iman sayesinde Yusuf'un iki oğlunu da kutsadı, değneğinin ucuna yaslanarak Tanrı'ya tapındı.

İbr.11: 22 Yusuf ölürken iman sayesinde İsrailoğulları'nın Mısır'dan çıkacağını anımsattı ve kemiklerine ilişkin buyruk verdi.

İbr.11: 23 Musa doğduğunda annesiyle babası onu imanla üç ay gizlediler. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın fermanından korkmadılar.

İbr.11: 24 Musa büyüyünce iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti.

İbr.11: 25 Bir süre için günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte baskı görmeyi yeğledi.

İbr.11: 26 Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu.

İbr.11: 27 Kralın öfkesinden korkmadan imanla Mısır'dan ayrıldı. Görünmez Olan'ı görür gibi dayandı.

İbr.11: 28 İlk doğanları öldüren melek İsrailliler'e dokunmasın diye Musa imanla, Fısıh kurbanının kesilmesini ve kanının kapılara sürülmesini sağladı.

İbr.11: 29 İman sayesinde İsrailliler karadan geçer gibi Kızıldeniz'den geçtiler. Mısırlılar bunu deneyince boğuldular.

İbr.11: 30 İsrailliler yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde dolandılar; sonunda imanları sayesinde surlar yıkıldı.

İbr.11: 31 Fahişe Rahav casusları dostça karşıladığı için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte öldürülmedi.

İbr.11: 32 Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davut, Samuel ve peygamberlerle ilgili olanları anlatsam, zaman yetmeyecek.

İbr.11: 33 Bunlar iman sayesinde ülkeler ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar.

İbr.11: 34 Kızgın ateşi söndürdüler, kılıcın ağzından kaçıp kurtuldular. Güçsüzlükte kuvvet buldular, savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar.

İbr.11: 35 Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa salıverilmeyi reddederek dirilip daha iyi bir yaşama kavuşma umuduyla işkencelere katlandılar.

İbr.11: 36 Daha başkaları alaya alınıp kamçılandı, hatta zincire vurulup hapsedildi.

İbr.11: 37 Taşlandılar, testereyle biçildiler , kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi derisi içinde dolaştılar, yoksulluk çektiler, sıkıntılara uğradılar, baskı gördüler.

İbr.11: 38 Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yeraltı oyuklarında dolanıp durdular.

İbr.11: 39 İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı'nın beğenisini kazandıkları halde, hiçbiri vaat edilene kavuşmadı.

İbr.11: 40 Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı.

BÖLÜM 12

Rab Sevdiklerini Terbiye Eder

İbr.12: 1 İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyırıp atalım ve önümüze konan yarışı sabırla koşalım.

İbr.12: 2 Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında oturdu.

İbr.12: 3 Yorulup cesaretinizi yitirmemek için, günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün.

İbr.12: 4 Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınızı akıtacak kadar direnmiş değilsiniz.

İbr.12: 5 Size oğullar diye seslenen şu öğüdü de unuttunuz: "Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma, Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme.

İbr.12: 6 Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder, Oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır."

İbr.12: 7 Terbiye edilmek uğruna acılara katlanmalısınız. Tanrı size oğullarına davranır gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından terbiye edilmez?

İbr.12: 8 Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, oğullar değil, yasadışı evlatlarsınız.

İbr.12: 9 Kaldı ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Öyleyse Ruhlar Babası'na bağımlı olup yaşamamız çok daha önemli değil mi?

İbr.12: 10 Babalarımız bizi kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor.

İbr.12: 11 Terbiye edilmek başlangıçta hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ne var ki, böyle eğitilenler için bu sonradan esenlik veren doğruluğu üretir.

İbr.12: 12-13 Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun, ayaklarınız için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm olan parça eklemden çıkmasın, tersine şifa bulsun.

Tanrı'yı Reddetmeyin

İbr.12: 14 Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rab'bi göremeyecek.

İbr.12: 15 Dikkat edin, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin.

İbr.12: 16 Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin.

İbr.12: 17 Biliyorsunuz, Esav daha sonra kutsanma hakkını miras almak istediyse de geri çevrildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvarmasına karşın, vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi .

İbr.12: 18-19 Sizler dokunulabilen, alev alev yanan dağa, karanlığa, koyu karanlık ve kasırgaya, gürleyen çağrı borusuna, tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış değilsiniz. O sesi işitenler, kendilerine bir sözcük daha söylenmesin diye yalvardılar.

İbr.12: 20 "Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak" buyruğuna dayanamadılar.

İbr.12: 21 Görünüm öyle korkunçtu ki, Musa, "Çok korkuyorum, titriyorum" dedi.

İbr.12: 22-24 Oysa sizler Siyon Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Yeruşalim'e, bir bayram şenliği içindeki onbinlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız.

İbr.12: 25 Bunları söyleyeni reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde kendilerini uyaranı reddedenler kurtulamadılarsa, göklerden bizi uyarandan yüz çevirirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir.

İbr.12: 26 O zaman O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, "Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım" diye söz vermiştir.

İbr.12: 27 "Bir kez daha" sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını, böylelikle sarsılmayanların kalacağını anlatıyor.

İbr.12: 28 Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştuğumuz için minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla tapınalım.

İbr.12: 29 Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.

BÖLÜM 13

Son Öğütler

İbr.13: 1 Kardeş sevgisi sürekli olsun.

İbr.13: 2 Konuksever olmaktan geri kalmayın. Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler.

İbr.13: 3 Hapiste olanları, onlarla birlikte hapsedilmiş gibi anımsayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu düşünerek baskı görenleri hatırlayın.

İbr.13: 4 Herkes evliliğe saygı göstersin. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak.

İbr.13: 5 Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi: "Seni asla terk etmeyeceğim, Seni asla yüzüstü bırakmayacağım."

İbr.13: 6 Böylece cesaretle diyoruz ki, "Rab benim yardımcımdır, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?"

İbr.13: 7 Tanrı'nın sözünü size iletmiş olan önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucuna bakarak onların imanını örnek alın.

İbr.13: 8 İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.

İbr.13: 9 Çeşitli garip öğretilerin etkisine kapılıp sürüklenmeyin. Yüreğin yiyeceklerle değil, Tanrı lütfuyla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklere güvenenler hiçbir yarar görmediler.

İbr.13: 10 Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur.

İbr.13: 11 Başkâhin günah sunusu olarak hayvanların kanını kutsal yere taşır, ama bu hayvanların cesetleri ordugahın dışında yakılır.

İbr.13: 12 Bunun gibi, İsa da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti.

İbr.13: 13 Öyleyse biz de O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugahtan dışarıya çıkıp yanına gidelim.

İbr.13: 14 Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özlüyoruz.

İbr.13: 15 Bu nedenle, İsa aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanları, yani O'nun adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım.

İbr.13: 16 İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur.

İbr.13: 17 Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil -bunun size yararı olmaz- sevinçle yapsınlar.

İbr.13: 18 Bizim için dua edin. Vicdanımızı temiz tuttuğumuza, her bakımdan olumlu bir yaşam sürmek istediğimize eminiz.

İbr.13: 19 Yanınıza tez zamanda dönebilmem için dua etmenizi özellikle rica ediyorum.

İbr.13: 20 Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Rabbimiz İsa'yı sonsuza dek sürecek antlaşmanın kanıyla ölümden diriltti.

İbr.13: 21 Tanrı, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi İsa Mesih aracılığıyla bizlerde gerçekleştirsin. Mesih'e sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

İbr.13: 22 Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım.

İbr.13: 23 Kardeşimiz Timoteos'un salıverildiğini bilmenizi istiyorum. Yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim.

İbr.13: 24 Önderlerinizin hepsine ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam ederler.

İbr.13: 25 Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.

DİPNOTLAR

1:3 "Ulu Tanrı'nın": Grekçe "Ululuğun".
1:13 "Ayaklarının altına serinceye dek": Grekçe "Ayaklarına tabure yapıncaya dek".
2:7,9 "Meleklerden biraz" ya da "Kısa bir süre için meleklerden".

2:7 "Ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin" sözleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur.
5:7 "Yeryüzünde": Grekçe "Bedende".
6:1-2 "Elle kutsama": Grekçe "El koyma".
7:25 "Tümüyle" ya da "Sonsuza kadar".
9:5 "Bağışlanma Kapağı": Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu.
9:5 "Yüce Keruvlar": Tanrı'nın yüceliğiyle birlikte görünen göksel varlıklar.
9:11 "Gelecek": Bazı elyazmalarında, "Gelmiş" diye geçer.
9:15,16 "Antlaşma" ve "Vasiyet" için Grekçe'de aynı sözcük kullanılmıştır.
10:13 "Ayaklarının altına serilmesini": Grekçe "Ayaklarına tabure yapılmasını".
11:1 "Varlığından emin olmaktır" ya da "Varlığına kanıttır".
11:37 "Biçildiler": Birçok Grekçe elyazmasında, "Biçildiler, denendiler" diye geçer.
12:17 "Vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi" ya da "Tövbe olanağını bulamadı".

YAKUP’UN MEKTUBU

BÖLÜM 1

Yak.1: 1 Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam ederim.

Denenmek ve Ayartılmak

Yak.1: 2 Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın.

Yak.1: 3 Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır.

Yak.1: 4 Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin.

Yak.1: 5 İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin; kendisine verilecektir.

Yak.1: 6 Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer.

Yak.1: 7-8 Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab'den bir şey alacağını ummasın.

Yak.1: 9-10 Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kır çiçeği gibi solup gidecek.

Yak.1: 11 Güneş yakıcı sıcağıyla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir.

Yak.1: 12 Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır.

Yak.1: 13 Ayartılan kişi, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz.

Yak.1: 14 Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır.

Yak.1: 15 Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.

Yak.1: 16 Sevgili kardeşlerim, aldanmayın!

Yak.1: 17 Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir.

Yak.1: 18 O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.

Dinlemek ve Uygulamak

Yak.1: 19 Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun.

Yak.1: 20 Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz.

Yak.1: 21 Bunun için, her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyırıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.

Yak.1: 22 Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz.

Yak.1: 23 Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer.

Yak.1: 24 Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unutur.

Yak.1: 25 Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır.

Yak.1: 26 Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur.

Yak.1: 27 Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır.

BÖLÜM 2

Ayrım Yapmayın

Yak.2: 1 Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak insanlar arasında ayrım yapmayın.

Yak.2: 2-4 Toplandığınız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir adamla kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle, "Sen şuraya, iyi yere otur", yoksula da, "Sen orada dur" ya da "Ayaklarımın dibine otur" derseniz, aranızda ayrım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz?

Yak.2: 5 Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek ve kendisini sevenlere vaat ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi?

Yak.2: 6 Ama siz yoksulun onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyen onlar değil mi?

Yak.2: 7 Ait olduğunuz Kişi'nin yüce adına küfreden onlar değil mi?

Yak.2: 8 "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal Yazı'ya uyarak Kralımız Tanrı'nın Yasası'nı gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz.

Yak.2: 9 Ama insanlar arasında ayrım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu bulunursunuz.

Yak.2: 10 Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur.

Yak.2: 11 Nitekim "Zina etmeyeceksin" diyen, aynı zamanda "Adam öldürmeyeceksin" demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı yine de çiğnemiş olursun.

Yak.2: 12 Özgürlük Yasası'yla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranın.

Yak.2: 13 Çünkü yargı merhamet göstermeyene karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.

İman ve Eylem

Yak.2: 14 Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı olduğunu söylerse, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi?

Yak.2: 15-16 Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunken, içinizden biri ona, "Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim" der, ama bedenin gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar?

Yak.2: 17 Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür.

Yak.2: 18 Ama biri şöyle diyebilir: "Senin imanın var, benimse eylemlerim." Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim.

Yak.2: 19 Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar!

Yak.2: 20 Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yararsız olduğuna kanıt mı istiyorsun?

Yak.2: 21 Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunağın üzerinde Tanrı'ya adama eylemiyle aklanmadı mı?

Yak.2: 22 Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı.

Yak.2: 23 Böylelikle, "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı " diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahim'e de Tanrı'nın dostu dendi.

Yak.2: 24 Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır.

Yak.2: 25 Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da bu eylemiyle aklanmadı mı?

Yak.2: 26 Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

BÖLÜM 3

Dizginlenemeyen Dil

Yak.3: 1 Kardeşlerim, biz öğretmenlerin daha titiz bir yargılamadan geçeceğini biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın.

Yak.3: 2 Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir.

Yak.3: 3 Bize boyun eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz.

Yak.3: 4 Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler.

Yak.3: 5 Bunun gibi, dil de bedenin küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür. Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir.

Yak.3: 6 Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir.

Yak.3: 7 İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir.

Yak.3: 8 Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür.

Yak.3: 9 Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz.

Yak.3: 10 Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı.

Yak.3: 11 Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?

Yak.3: 12 Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.

Bilge Olan Kim?

Yak.3: 13 Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışıyla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini göstersin.

Yak.3: 14 Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın.

Yak.3: 15 Böylesi "bilgelik" gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir.

Yak.3: 16 Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır.

Yak.3: 17 Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce paktır, sonra barışçıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırıcılığı, ikiyüzlülüğü yoktur.

Yak.3: 18 Barış içinde eken barış yapıcıları doğruluk ürününü biçerler.

BÖLÜM 4

Tanrı'ya Bağımlı Olun

Yak.4: 1 Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşan tutkularınız değil mi?

Yak.4: 2 Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz.

Yak.4: 3 Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz.

Yak.4: 4 Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder.

Yak.4: 5 Sizce Kutsal Yazı boş yere mi şöyle diyor: "Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler ."

Yak.4: 6 Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor: "Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder."

Yak.4: 7 Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır.

Yak.4: 8 Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahtan temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın.

Yak.4: 9 Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün.

Yak.4: 10 Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.

Yak.4: 11 Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da yargılayan kişi,Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Yasa'yı yargılarsan, Yasa'nın uygulayıcısıdeğil, yargılayıcısı olursun.

Yak.4: 12 Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun?

Yak.4: 13-14 Dinleyin şimdi, "Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız" diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz.

Yak.4: 15 Bunun yerine, "Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız" demelisiniz.

Yak.4: 16 Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür.

Yak.4: 17 Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur.

BÖLÜM 5

Zenginlere Uyarı

Yak.5: 1 Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın.

Yak.5: 2 Servetiniz çürümüş, giysinizi güve yemiştir.

Yak.5: 3 Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız.

Yak.5: 4 İşte, ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri size karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen Rab'bin kulağına erişti.

Yak.5: 5 Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besiye çektiniz.

Yak.5: 6 Size karşı koymayan doğru kişiyi yargılayıp öldürdünüz.
Sabredin

Yak.5: 7 Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin. Bakın,
çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü
nasıl sabırla bekliyor!

Yak.5: 8 Siz de sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rab'bin
gelişi yakındır.

Yak.5: 9 Kardeşler, yargılanmamak için birbirinize karşı
homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının önünde duruyor.

Yak.5: 10 Kardeşler, Rab'bin adıyla konuşmuş olan peygamberleri
sıkıntılarda sabır örneği olarak alın.

Yak.5: 11 Sıkıntıya dayanmış olanları mutlu sayarız. Eyüp'ün nasıl
dayandığını duydunuz. Rab'bin en sonunda onun için neler yaptığını
bilirsiniz. Rab çok şefkatli ve merhametlidir.

Yak.5: 12 Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök üzerine,
ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine ant için. "Evet"iniz evet,
"hayır"ınız hayır olsun ki, yargıya uğramayasınız.

İmanla Dua Edin

Yak.5: 13 İçinizden biri sıkıntıda mı, dua etsin. Sevinçli mi, ilahi
söylesin.

Yak.5: 14 İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın;
Rab'bin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler.

Yak.5: 15 İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa
kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır.

Yak.5: 16 Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir.

Yak.5: 17 İlyas da tıpkı bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı.

Yak.5: 18 Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi.

Yak.5: 19-20 Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur.

DİPNOTLAR:

1:17 "Işıklar Babası": Tanrı.
2:23 "Böylece aklanmış sayıldı": Grekçe "Ve ona doğruluk sayıldı".
3:1 "Öğretmen": Burada, inanlılar topluluğunda ruhsal konuları öğreten kişi demektir.
4:5 "Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler" ya da "Tanrı'nın içimize koyduğu ruh kıskançlığa çok eğilimlidir".

PETRUS’UN BİRİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

1.Pe.1: 1 Mesih İsa'nın elçisi ben Petrus'tan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve Bitinya'ya dağılmış ve buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam!

1.Pe.1: 2 İsa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve O'nun kanının üzerinize serpilmesi için, Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz. Lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.

Göksel Miras

1.Pe.1: 3-4 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır.

1.Pe.1: 5 Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz.

1.Pe.1: 6 Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız.

1.Pe.1: 7 Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih göründüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir.

1.Pe.1: 8 Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz.

1.Pe.1: 9 Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz.

1.Pe.1: 10 Size bağışlanacak lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar.

1.Pe.1: 11 İçlerinde olan Mesih Ruhu, Mesih'in çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık ettiğinde, Ruh'un hangi zamanı ya da nasıl bir dönemi belirttiğini araştırdılar.

1.Pe.1: 12 Şimdi size de bildirilen gerçeklerle kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu gerçekleri gökten gönderilen Kutsal Ruh'un gücüyle size Müjde'yi iletenler bildirdi. Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar.

Kutsal Olun

1.Pe.1: 13 Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayın, ayık olun. Umudunuzu tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfa bağlayın.

1.Pe.1: 14 Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın.

1.Pe.1: 15 Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun.

1.Pe.1: 16 Nitekim şöyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalım."

1.Pe.1: 17 Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrı'yı Baba diye çağırdığınıza göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla geçirin.

1.Pe.1: 18-19 Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz.

1.Pe.1: 20 Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı.

1.Pe.1: 21 O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır.

1.Pe.1: 22 Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin.

1.Pe.1: 23 Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.

1.Pe.1: 24-25 Nitekim,"İnsan soyu ota benzer, Bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar, Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır." İşte size müjdelenmiş olan söz budur.

BÖLÜM 2

1.Pe.2: 1 Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyırıp atın.

1.Pe.2: 2 Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz.

1.Pe.2: 3 Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız.

Diri Taş, Seçkin Halk

1.Pe.2: 4 İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrı'ya göre seçkin ve değerli olan diri taşa, Rab'be gelin.

1.Pe.2: 5 O sizi diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kullansın. Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinler topluluğu olursunuz.

1.Pe.2: 6 Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: "İşte, Siyon'a bir taş, Seçkin, değerli bir köşe taşı koyuyorum. O'na iman eden hiç utandırılmayacak."

1.Pe.2: 7-8 İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama imansızlar için, "Yapıcıların reddettiği taş Köşenin baş taşı," "Sürçme taşı ve tökezleme kayası oldu." İmansızlar Tanrı'nın sözünü dinlemedikleri için sürçerler. Zaten sürçmek üzere belirlenmişlerdir.

1.Pe.2: 9 Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz.

1.Pe.2: 10 Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz.

1.Pe.2: 11 Sevgili kardeşler, size yalvarırım, cana karşı savaşan benliğin tutkularından kaçının. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz.

1.Pe.2: 12 İnanmayanlar arasında olumlu bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrı'yı, kendilerine yaklaştığı gün yüceltsinler.

Yöneticilere Bağımlı Olun

1.Pe.2: 13-14 İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma -gerek her şeyin üstünde olan krala gerekse kötülük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin onurlandırılması için kral tarafından gönderilen valilere Rab adına bağımlı olun.

1.Pe.2: 15 Çünkü Tanrı'nın isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini susturmanızdır.

1.Pe.2: 16 Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük yapmak için bahane etmeyin. Tanrı'nın kulları olarak yaşayın.

1.Pe.2: 17 Herkese saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin, Tanrı'dan korkun, krala saygı gösterin.

1.Pe.2: 18 Ey hizmetkârlar, efendilerinizin yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, ters huylu olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun.

1.Pe.2: 19 Haksız yere acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrı'yı hoşnut eder.

1.Pe.2: 20 Çünkü günah işleyip dövüldüğünüzde dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrı'yı hoşnut edersiniz.

1.Pe.2: 21 Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.

1.Pe.2: 22 "O günah işlemedi, ağzından hileli söz çıkmadı."

1.Pe.2: 23 Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bıraktı.

1.Pe.2: 24 Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz.

1.Pe.2: 25 Çünkü yolunu şaşırmış koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne döndünüz.

BÖLÜM 3

Karı Koca İlişkileri

1.Pe.3: 1-2 Bunun gibi, ey kadınlar, siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, kimileri Tanrı sözüne inanmasa bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı görerek söze gerek kalmadan karılarının yaşayışıyla kazanılsınlar.

1.Pe.3: 3 Süsünüz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili olmasın.

1.Pe.3: 4 Gizli olan iç varlığınız, sakin ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir.

1.Pe.3: 5 Çünkü geçmişte umudunu Tanrı'ya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi.

1.Pe.3: 6 Örneğin Sara İbrahim'i "Efendim" diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Sara'nın çocukları olursunuz.

1.Pe.3: 7 Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çıkmasın.

Doğruluk Uğruna Acı Çekmek

1.Pe.3: 8 Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun.

1.Pe.3: 9 Kötülüğe kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız.

1.Pe.3: 10 Şöyle ki, "Yaşamdan zevk almak, İyi günler görmek isteyen, Dilini kötülükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun.

1.Pe.3: 11 Kötülükten sakınıp iyilik yapsın. Esenliği amaçlasın, ardınca gitsin.

1.Pe.3: 12 Çünkü Rab'bin gözleri Doğru kişilerin üzerindedir. Kulakları onların yakarışına açıktır. Ama Rab kötülük yapanlara karşıdır."

1.Pe.3: 13 İyilik yapmakta gayretli olursanız, size kim kötülük edecek?

1.Pe.3: 14 Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların "korktuğundan korkmayın, ürkmeyin."

1.Pe.3: 15 Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.

1.Pe.3: 16 Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesih'e ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettikleri iftiradan utansınlar.

1.Pe.3: 17 İyilik edip acı çekmek -eğer Tanrı'nın isteği buysa- kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir.

1.Pe.3: 18 Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve

son kez öldü . Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi.

1.Pe.3: 19 Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu.

1.Pe.3: 20 Bir zamanlar, Nuh'un günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu .

1.Pe.3: 21 Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor.

1.Pe.3: 22 Göğe çıkmış olan Mesih Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır.

BÖLÜM 4

Tanrı için Yaşamak

1.Pe.4: 1 Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir.

1.Pe.4: 2 Sonuç olarak, dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteğine göre sürdürür.

1.Pe.4: 3 İnanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yeter!

1.Pe.4: 4 İnanmayanlar, kendinizi onlarla birlikte aynı sefahat seline atmamanızı yadırgıyor, size sövüyorlar.

1.Pe.4: 5 Onlar, ölüleri de dirileri de yargılamaya hazır olan Tanrı'ya hesap verecekler.

1.Pe.4: 6 Çünkü ölüler bedence öbür insanlar gibi yargılansın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi.

1.Pe.4: 7 Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağduyulu olun ve dua etmek için ayık durun.

1.Pe.4: 8 Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter.

1.Pe.4: 9 Söylenmeksizin birbirinize konukseverlik gösterin.

1.Pe.4: 10 Her biriniz hangi ruhsal armağanı aldıysanız, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları olarak birbirinize hizmet etmekte kullanın.

1.Pe.4: 11 Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrı'nın verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesih'indir! Amin.

Mesih Uğruna Acı Çekmek

1.Pe.4: 12 Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın.

1.Pe.4: 13 Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi göründüğünde de sevinçle coşasınız.

1.Pe.4: 14 Mesih'in adından ötürü hakarete uğrarsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhu üzerinizde bulunuyor.

1.Pe.4: 15 Hiçbiriniz katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin.

1.Pe.4: 16 Ama Mesih inanlısı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşıdığı bu adla Tanrı'yı yüceltsin.

1.Pe.4: 17 Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne

kulak asmayanların sonu ne olacak?

1.Pe.4: 18 "Doğru kişi güçlükle kurtuluyorsa, Tanrısız ve günahlı kişiye ne olacak?"

1.Pe.4: 19 Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

BÖLÜM 5

İhtiyarlar ve Gençler

1.Pe.5: 1-3 Bu nedenle aranızdaki ihtiyarlara , onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak olan yüceliğin paydaşı olarak rica ediyorum: Tanrı'nın size verdiği sürüyü güdün. Zorunluymuş gibi değil, Tanrı'nın istediği gibi gönüllü gözetmenlik yapın. Para hırsıyla değil, gönül rızasıyla, size emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak göreviniziyapın.

1.Pe.5: 4 Baş Çoban göründüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız.

1.Pe.5: 5 Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, "Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder."

1.Pe.5: 6 Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın.

1.Pe.5: 7 Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır.

1.Pe.5: 8 Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor.

1.Pe.5: 9 Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis'e karşı direnin.

1.Pe.5: 10 Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir.

1.Pe.5: 11 Kudret sonsuzlara dek O'nun olsun! Amin.

Son Selamlar

1.Pe.5: 12 Kendisini güvenilir bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca yazmış bulunuyorum. Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın.

1.Pe.5: 13 Sizler gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise ve oğlum Markos size selam ederler.

1.Pe.5: 14 Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın. Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun.

DİPNOTLAR:

1:11 "Hangi zamanı" ya da "Kimi".
2:9 "Kral": Tanrı.
2:13-14 "Kral": Burada Roma İmparatoru anlamına gelir.
2:25 "Canlarınızın Çobanı ve Gözetmeni": İsa Mesih.
3:18 "Öldü": Birçok Grekçe elyazmasında, "Acı çekti" diye geçer.
3:20 "Suyla kurtuldu" ya da "Sudan sağ salim çıktı".
5:4 "Baş Çoban": İsa Mesih.

PETRUS’UN İKİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

2.Pe.1: 1 İsa Mesih'in kulu ve elçisi ben Simun Petrus'tan Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşdeğer

bir imana kavuşmuş olanlara selam!

2.Pe.1: 2 Tanrı'yı ve Rabbimiz İsa'yı tanımakla lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.

Tanrısal Çağrı

2.Pe.1: 3 Kendi yüceliği ve erdemiyle bizi çağıranın tanrısal gücü, kendisini tanımamız sonucunda yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi bize verdi.

2.Pe.1: 4 O'nun yüceliği ve erdemi sayesinde bize çok büyük ve değerli vaatler verildi. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılığıyla tanrısal özyapıya ortak olasınız.

2.Pe.1: 5-7 İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın.

2.Pe.1: 8 Çünkü bu niteliklere artan ölçüde sahip olursanız, Rabbimiz İsa Mesih'i tanımakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız.

2.Pe.1: 9 Bu niteliklere sahip olmayan uzağı göremez, kördür. Eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur.

2.Pe.1: 10 Bunun için, ey kardeşler, çağrılmışlığınızı ve seçilmişliğinizi kökleştirmeye daha çok gayret edin. Bunları yaparsanız, hiçbir zaman tökezlemezsiniz.

2.Pe.1: 11 Böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in sonsuz egemenliğine girme hakkı size cömertçe sağlanacaktır.

2.Pe.1: 12 Onun için, her ne kadar bunları biliyorsanız ve sahip olduğunuz gerçekle pekiştirilmişseniz de, bunları size her zaman anımsatacağım.

2.Pe.1: 13 Bu bedende yaşadığım sürece bunları anımsatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum.

2.Pe.1: 14 Rabbimiz İsa Mesih'in bana bildirdiği gibi, bedenden ayrılışımın yakın olduğunu biliyorum.

2.Pe.1: 15 Ben bu dünyadan göçtükten sonra da bunları sürekli anımsayabilmeniz için şimdi her gayreti göstereceğim.

2.Pe.1: 16 Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken uydurma masallara başvurmadık. O'nun görkemini gözlerimizle gördük.

2.Pe.1: 17 Mesih, yüce ve görkemli Olan'dan kendisine ulaşan sesle, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" diyen sesle Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı.

2.Pe.1: 18 Kutsal dağda O'nunla birlikte bulunduğumuz için gökten gelen bu sesi biz de işittik.

2.Pe.1: 19 Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz.

2.Pe.1: 20 Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir.

2.Pe.1: 21 Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler.

BÖLÜM 2

Yanlış Öğreti Yayanların Yıkımı

2.Pe.2: 1 Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı sizin de aranızda yanlış öğreti yayanlar olacağı gibi. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi bile yadsıyarak gizlice aranıza yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi başlarına ani bir yıkım getirecek.

2.Pe.2: 2 Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek.

2.Pe.2: 3 Açgözlülüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan beri verilmiş olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz.

2.Pe.2: 4 Tanrı günah işleyen melekleri esirgemedi; onları cehenneme atıp karanlıkta zincire vurdu . Yargılanıncaya dek orada tutulacaklar.

2.Pe.2: 5 Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufanı gönderdiğinde, doğruluk yolunu bildiren Nuh'u ve yedi kişiyi daha korudu.

2.Pe.2: 6 Sodom ve Gomora kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Böylece tanrısızların başına geleceklere bir örnek verdi.

2.Pe.2: 7 Ama ilke tanımayan kişilerin sefih yaşayışından azap duyan doğru adam Lut'u kurtardı.

2.Pe.2: 8 Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasa tanımaz davranışlar yüzünden doğru yüreğinde her gün ıstırap çekerdi.

2.Pe.2: 9-10 Görülüyor ki Rab kendi yolunda yürüyenleri karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. Doğru olmayanları, özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir. Bu küstah, dikbaşlı kişiler yüce varlıklara sövmekten korkmazlar.

2.Pe.2: 11 Oysa melekler bile, güç ve kudrette daha üstün oldukları halde bu varlıkları Rab'bin önünde söverek yargılamazlar.

2.Pe.2: 12 Ama anlamadıkları konularda sövüp sayan bu kişiler, içgüdüleriyle yaşayan, yakalanıp boğazlanmak üzere doğan, akıldan yoksun hayvanlar gibidir. Hayvanlar gibi onlar da yıkıma uğrayacaklar.

2.Pe.2: 13 Ettikleri haksızlığa karşılık zarar görecekler. Gündüzün zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarlar. Birer leke ve yüzkarasıdırlar. Sizinle yiyip içerken kendi hilelerinden zevk alırlar.

2.Pe.2: 14 Gözleri zinayla doludur, günaha doymazlar. Kararsız kişileri ayartırlar. Yüreği açgözlülüğe alıştırılmış lanetli insanlardır.

2.Pe.2: 15 Haksızlıkla elde ettiği kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu tutarak doğru yolu bırakıp saptılar.

2.Pe.2: 16 Balam işlediği suçtan ötürü azarlandı. Konuşamayan eşek, insan diliyle konuşarak bu peygamberin çılgınlığına engel oldu.

2.Pe.2: 17 Bu kişiler, susuz pınarlar, fırtınanın dağıttığı sis gibidirler. Onları koyu karanlık bekliyor.

2.Pe.2: 18 Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kurtulanları, boş ve kurumlu sözler söyleyerek benliğin tutkularıyla, sefahatle ayartırlar.

2.Pe.2: 19 Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur.

2.Pe.2: 20 Rab ve Kurtarıcı İsa Mesih'i tanımakla dünyanın çirkefliğinden kurtulduktan sonra yine aynı işlere karışıp yenilirlerse, son durumları ilk durumlarından beter olur.

2.Pe.2: 21 Çünkü doğruluk yolunu bilip de kendilerine emanet edilen kutsal buyruktan geri dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu.

2.Pe.2: 22 Şu gerçek özdeyiş onların durumunu anlatıyor: "Köpek kendi kusmuğuna döner", "Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner."

BÖLÜM 3

Rab'bin Günü

2.Pe.3: 1 Sevgili kardeşler, şimdi bu benim size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da bu konuları anımsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya çalıştım.

2.Pe.3: 2 Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rab'bin elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayasınız.

2.Pe.3: 3-4 Öncelikle şunu bilmelisiniz: Dünyanın son günlerinde kendi tutkularının ardından giden alaycı kişiler türeyecek. Bunlar, "Rab'bin gelişiyle ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor" diyerek alay edecekler.

2.Pe.3: 5 Ne var ki, göklerin çok önceden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla şekillendiğini bile bile unutuyorlar.

2.Pe.3: 6 O zamanki dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu.

2.Pe.3: 7 Şimdiki yer ve göklerse ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar.

2.Pe.3: 8 Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir.

2.Pe.3: 9 Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor.

2.Pe.3: 10 Ama Rab'bin günü hırsız gibi gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yanıp tükenecek .

2.Pe.3: 11-12 Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek.

2.Pe.3: 13 Ama biz Tanrı'nın vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz.

2.Pe.3: 14 Bunun için, sevgili kardeşlerim, mademki bunları bekliyorsunuz, Tanrı'nın önünde lekesiz, kusursuz ve barış içinde olmaya gayret edin.

2.Pe.3: 15 Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Rabbimiz'in sabrını kurtuluş fırsatı sayın.

2.Pe.3: 16 Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder. Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazılar'ı olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar.

2.Pe.3: 17 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının.

2.Pe.3: 18 Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza dek O'na yücelik olsun! Amin.

DİPNOTLAR:

1:3 "Erdemiyle" ya da "Erdemine".
1:13,14 "Beden": Grekçe "Çadır".
2:1 "Kendilerini satın alan Efendi": Rab İsa.
2:4 "Karanlıkta zincire vurdu": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Karanlık mağaralara kapattı" diye geçer.
2:14 "Zinayla": Grekçe "Zina yapan kadınla".
3:10 "Yanıp tükenecek": Birçok Grekçe elyazmasında, "Açığa çıkarılacak" diye geçer.
3:18 "Sonsuza": Grekçe "Sonsuzluğun gününe".

YUHANNA’NIN BİRİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

Yaşam Sözü

1.Yu.1: 1 Yaşam Sözü'yle ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, seyredip ellerimizle dokunduğumuzu duyuruyoruz.

1.Yu.1: 2 Yaşam açıkça göründü, O'nu gördük ve O'na tanıklık ediyoruz. Baba'yla birlikte olup bize görünmüş olan sonsuz Yaşam'ı size duyuruyoruz.

1.Yu.1: 3 Evet, sizin de bizlerle paydaşlığınız olsun diye gördüğümüzü, işittiğimizi size duyuruyoruz. Bizim paydaşlığımız da Baba'yla ve Oğlu İsa Mesih'ledir.

1.Yu.1: 4 Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz.

Işıkta Yürüyelim

1.Yu.1: 5 Mesih'ten işittiğimiz ve şimdi size ilettiğimiz bildiri şudur: Tanrı ışıktır, O'nda hiç karanlık yoktur.

1.Yu.1: 6 O'nunla paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz.

1.Yu.1: 7 Ama O ışıkta olduğu gibi biz de ışıkta yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahtan arındırır.

1.Yu.1: 8 Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz.

1.Yu.1: 9 Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.

1.Yu.1: 10 Günah işlemedik dersek, O'nu yalancı durumuna düşürmüş oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz.

BÖLÜM 2

1.Yu.2: 1 Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur.

1.Yu.2: 2 O günahlarımızı, yalnız bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını da bağışlatan kurbandır .

1.Yu.2: 3 Buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızdan emin olabiliriz.

1.Yu.2: 4 "O'nu tanıyorum" deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur.

1.Yu.2: 5 Ama O'nun sözüne uyan kişinin Tanrı'ya olan sevgisi gerçekten yetkinleşmiştir. Tanrı'da olduğumuzu bununla anlarız.

1.Yu.2: 6 "Tanrı'da yaşıyorum" diyen, Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir.

1.Yu.2: 7 Sevgili kardeşlerim, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğiniz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, işitmiş olduğunuz Tanrı sözüdür.

1.Yu.2: 8 Yine de size yeni bir buyruk yazıyorum. Bunun gerçek olduğu, Mesih'te ve sizde görülüyor. Çünkü karanlık geçiyor, gerçek ışık şimdiden parlıyor.

1.Yu.2: 9 Işıkta olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır.

1.Yu.2: 10 Kardeşini seven ışıkta yaşar ve başkasının tökezlemesine neden olmaz.

1.Yu.2: 11 Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye gittiğini bilmez. Çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir.

1.Yu.2: 12 Yavrularım, size yazıyorum, Çünkü Mesih'in adı uğruna günahlarınız bağışlandı.

1.Yu.2: 13 Babalar, size yazıyorum, Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazıyorum, Çünkü kötü olanı yendiniz. Çocuklar, size yazdım, Çünkü Baba'yı tanıyorsunuz.

1.Yu.2: 14 Babalar, size yazdım, Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazdım, Çünkü güçlüsünüz, Tanrı'nın sözü içinizde yaşıyor, Kötü olanı yendiniz.

1.Yu.2: 15 Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya sevgisi yoktur.

1.Yu.2: 16 Çünkü dünyaya ait olan her şey -benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur- Baba'dan değil, dünyadandır.

1.Yu.2: 17 Dünya da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar.

Mesih Karşıtı

1.Yu.2: 18 Çocuklar, bu son saattir. Mesih Karşıtı'nın geleceğini duydunuz. Nitekim şimdiden çok sayıda Mesih karşıtı türemiş bulunuyor. Son saat olduğunu bundan biliyoruz.

1.Yu.2: 19 Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler. Bizden olsalardı, bizimle kalırlardı. Ayrılmaları hiçbirinin bizden olmadığını ortaya çıkardı.

1.Yu.2: 20 Sizlerse Kutsal Olan tarafından meshedildiniz ; hepiniz bilgilisiniz.

1.Yu.2: 21 Gerçeği bilmediğiniz için değil, gerçeği ve hiçbir yalanın gerçekle ilgisi olmadığını bildiğiniz için size yazıyorum.

1.Yu.2: 22 İsa'nın Mesih olduğunu yadsıyan yalancı değilse, kim yalancıdır? Baba'yı ve Oğul'u yadsıyan Mesih karşıtıdır.

1.Yu.2: 23 Oğul'u yadsıyanda Baba da yoktur; Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır.

1.Yu.2: 24 Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşasın. Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşarsa, siz de Oğul'da ve Baba'da yaşarsınız.

1.Yu.2: 25 Mesih'in bize vaat ettiği budur, yani sonsuz yaşamdır.

1.Yu.2: 26 Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum.

1.Yu.2: 27 Size gelince, O'ndan aldığınız mesh sizde kalır. Kimsenin size bir şey öğretmesine gerek yoktur. O'nun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, sahte değildir. Size öğrettiği gibi, Mesih'te yaşayın.

1.Yu.2: 28 Evet, yavrularım, şimdi Mesih'te yaşayın ki, O göründüğünde cesaretimiz olsun, geldiğinde O'nun önünde utanmayalım.

1.Yu.2: 29 O'nun doğru olduğunu bilirseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

BÖLÜM 3

Tanrı'nın Çocukları

1.Yu.3: 1 Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor.

1.Yu.3: 2 Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih göründüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz.

1.Yu.3: 3 Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar.

1.Yu.3: 4 Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir.

1.Yu.3: 5 Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz.

1.Yu.3: 6 Mesih'te yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen O'nu ne görmüştür, ne de tanımıştır.

1.Yu.3: 7 Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir.

1.Yu.3: 8 Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı.

1.Yu.3: 9 Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez.

1.Yu.3: 10 Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir. İşte Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları böyle ayırt edilir.

Birbirimizi Sevelim

1.Yu.3: 11 Başlangıçtan beri işittiğiniz buyruk şudur: Birbirimizi sevelim.

1.Yu.3: 12 Şeytan'a ait olup kardeşini öldüren Kayin gibi olmayalım. Kayin kardeşini neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü.

1.Yu.3: 13 Kardeşler, dünya sizden nefret ederse şaşmayın.

1.Yu.3: 14 Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Sevmeyen ölümde kalır.

1.Yu.3: 15 Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin sonsuz yaşama sahip olmadığını bilirsiniz.

1.Yu.3: 16 Sevginin ne olduğunu Mesih'in bizim için canını vermesinden anlıyoruz. Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gerekir.

1.Yu.3: 17 Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde ondan şefkatini esirgeyen kişide Tanrı'nın sevgisi

olabilir mi?

1.Yu.3: 18 Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim.

1.Yu.3: 19-20 Böylelikle gerçeğe ait olduğumuzu bileceğiz ve yüreğimiz bizi ne zaman suçlarsa, Tanrı'nın önünde onu yatıştıracağız. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyüktür ve her şeyi bilir.

1.Yu.3: 21-22 Sevgili kardeşlerim, yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrı'nın önünde cesaretimiz olur, O'ndan ne dilersek alırız. Çünkü O'nun buyruklarını yerine getiriyor, O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyoruz.

1.Yu.3: 23 O'nun buyruğu Oğlu İsa Mesih'in adına inanmamız ve İsa'nın buyurduğu gibi birbirimizi sevmemizdir.

1.Yu.3: 24 Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde biliriz.

BÖLÜM 4

Ruhları Sınayın

1.Yu.4: 1 Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor.

1.Yu.4: 2 İsa Mesih'in beden alıp dünyaya geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır. Tanrı'nın Ruhu'nu bununla tanıyacaksınız.

1.Yu.4: 3 İsa'yı kabul etmeyen hiçbir ruh Tanrı'dan değildir. Böylesi, Mesih Karşıtı'nın ruhudur. Onun geleceğini duydunuz. Zaten o şimdiden dünyadadır.

1.Yu.4: 4 Yavrularım, siz Tanrı'dansınız ve sahte peygamberleri yendiniz. Çünkü sizde olan, dünyadakinden üstündür.

1.Yu.4: 5 Sahte peygamberler dünyadandır. Bu nedenle söyledikleri sözler de dünyadandır ve dünya onları dinler.

1.Yu.4: 6 Bizse Tanrı'danız; Tanrı'yı tanıyan bizi dinler, Tanrı'dan olmayan dinlemez. Gerçeğin Ruhu'yla yalan ruhunu böyle ayırt ederiz.

Tanrı Sevgidir

1.Yu.4: 7 Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır.

1.Yu.4: 8 Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir.

1.Yu.4: 9 Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi.

1.Yu.4: 10 Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur.

1.Yu.4: 11 Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz.

1.Yu.4: 12 Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.

1.Yu.4: 13 Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını bize kendi Ruhu'ndan vermiş olmasından anlıyoruz.

1.Yu.4: 14 Baba'nın Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük, şimdi buna tanıklık ediyoruz.

1.Yu.4: 15 Kim İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar.

1.Yu.4: 16 Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar.

1.Yu.4: 17 Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz.

1.Yu.4: 18 Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir . Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır.

1.Yu.4: 19 Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi.

1.Yu.4: 20 "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez.

1.Yu.4: 21 "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen buyruğu Mesih'ten aldık.

BÖLÜM 5

Tanrı Oğlu'na İman

1.Yu.5: 1 İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven O'ndan doğmuş olanı da sever.

1.Yu.5: 2 Tanrı'yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız.

1.Yu.5: 3 Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir.

1.Yu.5: 4 Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır.

1.Yu.5: 5 İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kim?

1.Yu.5: 6 Suyla ve kanla gelen İsa Mesih'tir. O yalnız suyla değil, suyla ve kanla gelmiştir. Buna tanıklık eden Ruh'tur. Çünkü Ruh gerçektir.

1.Yu.5: 7-8 Şöyle ki, tanıklık edenler üçtür: Ruh, su ve kan. Bunların üçü de uyum içindedir.

1.Yu.5: 9 İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı'nın tanıklığıdır, kendi Oğlu'yla ilgili olarak yaptığı tanıklıktır.

1.Yu.5: 10 Tanrı'nın Oğlu'na inanan, yüreğinde Tanrı'nın tanıklığına sahiptir. Tanrı'ya inanmayansa O'nu yalancı durumuna düşürmüş olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'yla ilgili tanıklığına inanmamıştır.

1.Yu.5: 11 Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır.

1.Yu.5: 12 Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.

Sonsuz Yaşam

1.Yu.5: 13 Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım.

1.Yu.5: 14 Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi işitir.

1.Yu.5: 15 Her ne dilersek bizi işittiğini bildiğimize göre, O'ndan dilediklerimizi aldığımızı da biliriz.

1.Yu.5: 16 Kardeşinin ölümcül olmayan bir günah işlediğini gören, onun için dua etsin. Duasıyla kardeşine yaşam verecektir. Bu, ölümcül olmayan günah işleyenler içingeçerlidir. Ölümcül günah da vardır, bunun için dua etsin demiyorum.

1.Yu.5: 17 Her kötülük günahtır, ama ölümcül olmayan günah da vardır.

1.Yu.5: 18 Tanrı'dan doğmuş olanın günah işlemediğini biliriz. Tanrı'dan doğmuş olan İsa Mesih onu korur ve kötü olan ona dokunamaz.

1.Yu.5: 19 Biliyoruz ki, biz Tanrı'danız, bütün dünya ise kötü olanın denetimindedir.

1.Yu.5: 20 Yine biliyoruz ki, Tanrı'nın Oğlu gelmiş ve gerçek Olan'ı tanımamız için bize anlama gücü vermiştir. Biz gerçek Olan'dayız, O'nun Oğlu İsa Mesih'teyiz. O gerçek Tanrı ve sonsuz yaşamdır.

1.Yu.5: 21 Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

DİPNOTLAR:

1:2 "Baba'yla birlikte" ya da "Baba'da".
2:2 Günahları bağışlatan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir.
2:5 "Kişinin Tanrı'ya olan sevgisi" ya da "Kişide Tanrı'nın sevgisi".
3:12 "Şeytan'a": Grekçe "Kötü olana".
4:10 Günahları bağışlatan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir.
4:18 "Korku işkencedir" ya da "Korku cezalandırılma düşüncesinden doğar".

YUHANNA’NIN İKİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

Sevgi ve Gerçek

2.Yu.1: 1 Ben ihtiyardan , Tanrı'nın seçtiği, gerçekten sevdiğim hanımefendiye ve çocuklarına selamlar! Yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizleri seviyor.

2.Yu.1: 2 Çünkü gerçek içimizde yaşıyor ve sonsuza dek bizimle olacak.

2.Yu.1: 3 Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik de gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır.

2.Yu.1: 4 Senin çocuklarından bazılarının Baba'dan aldığımız buyruğa uyarak gerçeğin izinden yürüdüğünü görünce çok sevindim.

2.Yu.1: 5 Şimdi sana rica ediyorum, hanımefendi, birbirimizi sevelim. Bu sana yazdığım yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğimiz buyruktur.

2.Yu.1: 6 Sevgi Tanrı'nın buyruklarına uygun yaşamamız demektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi, O'nun buyruğu sevgi yolunda yürümenizdir.

2.Yu.1: 7 Ne var ki, İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı dünyanın her yanına yayıldı. Aldatıcı, Mesih karşıtı olan bunlardır.

2.Yu.1: 8 Başardıklarınızı yitirmemek ve ödülünüzü eksiksiz almak için kendinize dikkat edin.

2.Yu.1: 9 Haddini aşıp Mesih'in öğretisine bağlı kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretiye bağlı kalanda ise hem Baba, hem de Oğul vardır.

2.Yu.1: 10 Size gelip de bu öğretiyi getirmeyeni evinize almayın, ona selam bile vermeyin.

2.Yu.1: 11 Çünkü böyle birine selam veren, kötü işlerine ortak olur.

2.Yu.1: 12 Size yazacak çok şeyim var, ama bunları kâğıtla, mürekkeple iletmek istemedim. Sevincimiz tam olsun diye yanınıza gelmek ve sizinle yüz yüze konuşmak umudundayım.

2.Yu.1: 13 Tanrı'nın seçtiği kızkardeşinin çocukları sana selam ederler.

DİPNOT:

1: 8 "Başardıklarınızı": Birçok Grekçe elyazmasında, "Başardıklarımızı" diye geçer.

YUHANNA’NIN ÜÇÜNCÜ MEKTUBU

BÖLÜM 1

3.Yu.1: 1 Ben ihtiyardan , gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a selam!

3.Yu.1: 2 Sevgili kardeşim, canın gönenç içinde olduğu gibi, her bakımdan sağlıklı ve gönenç içinde olman için dua ediyorum.

3.Yu.1: 3 Bazı kardeşler gelip senin gerçeğe bağlı kaldığına, gerçeğin izinden yürüdüğüne tanıklık edince çok sevindim.

3.Yu.1: 4 Benim için, çocuklarımın gerçeğin izinden yürüdüklerini duymaktan daha büyük bir sevinç olamaz!

Övgüler, Öğütler

3.Yu.1: 5 Sevgili kardeşim, sana yabancı oldukları halde, kardeşler için yaptığın her şeyi içten bir bağlılıkla yapıyorsun.

3.Yu.1: 6 Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrı'ya yaraşır biçimde yardımlarınla birlikte uğurlarsan iyi edersin.

3.Yu.1: 7 Çünkü inanmayanlardan hiçbir yardım almadan, Mesih'in adı uğruna yola çıktılar.

3.Yu.1: 8 Bu nedenle, gerçek uğruna emektaşlar olmak için böylelerini desteklemeliyiz.

3.Yu.1: 9 Kiliseye bazı şeyler yazdım, ama aralarında en üstün olma sevdasında olan Diotrefis bizi kabul etmiyor.

3.Yu.1: 10 Bunun için, eğer gelirsem, bize yönelttiği haksız suçlamalarla yaptığı kötülükleri anımsatacağım. Bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor, kabul etmek isteyenlere de engel olup onları kiliseden dışarı atıyor.

3.Yu.1: 11 Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan kişi Tanrı'dandır. Kötülük yapansa Tanrı'yı görmemiştir.

3.Yu.1: 12 Herkesle birlikte gerçeğin kendisi, Dimitrios'un değerli biri olduğuna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz. Tanıklığımızın doğru olduğunu biliyorsun.

3.Yu.1: 13 Sana yazacak çok şeyim var, ama mürekkeple, kalemle yazmak istemiyorum.

3.Yu.1: 14 Yakında seni görmek umudundayım, o zaman yüz yüze konuşuruz. Esen kal! Arkadaşlar sana selam ederler. Sen de oradaki arkadaşlara adlı adınca selam söyle.

YAHUDA’NIN MEKTUBU

BÖLÜM 1

Yah.1: 1 İsa Mesih'in kulu, Yakup'un kardeşi ben Yahuda'dan, Baba Tanrı tarafından sevilip İsa Mesih için korunmuş olan çağrılmışlara selam!

Yah.1: 2 Merhamet, esenlik ve sevgi artan ölçüde sizin olsun.

Günah ve Yargı

Yah.1: 3 Sevgili kardeşlerim, size ortak kurtuluşumuzla ilgili yazmaya çok gayret ettim. Bu arada sizi kutsallara ilk ve son kez emanet edilen iman uğrunda mücadeleye özendirmek için yazma gereğini duydum.

Yah.1: 4 Çünkü Tanrımız'ın lütfunu sefahate araç eden, tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih'i yadsıyan bazı tanrısızlar gizlice aranıza sızdılar. Onların yargılanacakları çoktan beri yazılmıştır.

Yah.1: 5 Bütün bunları bildiğiniz halde, size anımsatmak isterim ki, ilk ve son kez halkı Mısır'dan kurtaran Rab iman etmeyenleri daha sonra yok etti.

Yah.1: 6 Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmez bağlarla bağlayarak karanlığa hapsetti.

Yah.1: 7 Sodom, Gomora ve çevrelerindeki kentler de benzer biçimde kendilerini fuhuş ve sapıklığa teslim ettiler. Sonsuza dek ateşte yanma cezasını çeken bu kentler ders alınacak birer örnektir.

Yah.1: 8 Aranıza sızan bu kişiler de onlar gibi gördükleri düşlere dayanarak öz bedenlerini kirletiyor, Rab'bin yetkisini hiçe sayıyor, yüce varlıklara sövüyorlar.

Yah.1: 9 Oysa Başmelek Mikail bile Musa'nın cesedi konusunda İblis'le çekişip tartışırken, söverek onu yargılamaya kalkışmadı. Ancak, "Seni Rab azarlasın" dedi.

Yah.1: 10 Ama bu kişiler anlamadıkları her şeye sövüyorlar. Öte yandan, akıldan yoksun hayvanlar gibi içgüdüleriyle anladıkları ne varsa, onları yıkıma götürüyor.

Yah.1: 11 Vay onların haline! Çünkü Kayin'in yolundan gittiler. Kazanç için kendilerini Balam'ınkine benzer bir yanılgıya kaptırdılar. Korah'ınkine benzer bir isyanda mahvoldular.

Yah.1: 12 Sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte pervasızca yiyip içen bu kişiler birer kara lekedir. Yalnız kendilerini besleyen çobanlardır. Rüzgarın sürüklediği yağmursuz bulutlara, iki kez ölmüş, kökünden sökülmüş, sonbaharın meyvesiz ağaçlarına benzerler.

Yah.1: 13 Köpüğünü savuran denizin azgın dalgaları gibi ayıplarını çevreye savururlar. Serseri yıldızlar gibidirler. Onları sonsuza dek sürecek koyu karanlık bekliyor.

Yah.1: 14-15 Adem'den sonraki altıncı kuşaktan olan Hanok, bu adamlara ilişkin şu peygamberlikte bulundu: "İşte Rab herkesi yargılamak üzere onbinlerce kutsalıyla geliyor. Tanrı yoluna aykırı, tanrısızca yapılan bütün işlerden vetanrısız günahkârların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü Rab, bütün insanlara suçluluklarını gösterecektir."

Yah.1: 16 Bunlar hep yakınıp söylenir, kendi tutkularının peşinden giderler. Ağızlarından kurumlu sözler çıkar, kendi çıkarları için başkalarını pohpohlarlar.

Uyarılar ve Öğütler

Yah.1: 17 Ama siz, sevgili kardeşlerim, Rabbimiz İsa Mesih'in elçileri tarafından önceden söylenen sözleri anımsayın.

Yah.1: 18 Size demişlerdi ki, "Dünyanın son günlerinde alay edenler, tanrısızlığa yönelip kendi tutkularına göre yaşayanlar olacaktır."

Yah.1: 19 Bunlar bölücü, insan doğasıyla sınırlı, Kutsal Ruh'tan yoksun kişilerdir.

Yah.1: 20 Ama siz, sevgili kardeşlerim, kendinizi tümden kutsal olan imanınızın temeli üzerinde geliştirin. Kutsal Ruh'un yönetiminde dua edin.

Yah.1: 21 Rabbimiz İsa Mesih'in sizi sonsuz yaşama kavuşturacak olan merhametini beklerken kendinizi Tanrı'nın sevgisinde koruyun.

Yah.1: 22 Kimi kararsızlara merhamet edin.

Yah.1: 23 Kimini ateşten çekip kurtarın. Kimine de korkuyla merhamet edin. Ama günahlı bir bedenin lekelediği giysiden bile tiksinin.

Yah.1: 24-25 Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten allıkoyacak, büyük sevinç içind lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. Yücelik, ululuk, güç ve yetki Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bütün çağlardan önce, şimdi ve bütün çağlar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin.

DİPNOTLAR:

14-15 "Altıncı": Grekçe "Yedinci". Adem'i birinci kuşak sayarsak, Hanok yedinci kuşaktan oluyor (bkz. Yar.5:4-20; Luk.3:37-38).
14-15 "Kutsal": Burada melek anlamına gelir.

VAHİY

BÖLÜM 1

Va.1: 1 İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığıyla bunu kulu Yuhanna'ya iletti.

Va.1: 2 Yuhanna, Tanrı'nın sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına - gördüğü her şeye- tanıklık etmektedir.

Va.1: 3 Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır.

Yedi Kiliseye Selam

Va.1: 4-6 Ben Yuhanna'dan, Asya İli'ndeki yedi kiliseye selam! Var olan, var olmuş ve gelecek olandan, O'nun tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölüler arasından ilk doğan, dünya krallarına egemen olan güvenilir tanık İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler yapmış olan Mesih'in olsun! Amin.

Va.1: 7 İşte bulutlarla geliyor! Her göz O'nu görecek, O'nun bedenini deşmiş olanlar bile. O'nun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları. Evet, böyle olacak! Amin.

Va.1: 8 Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, "Alfa ve Omega Ben'im" diyor.

İlk ve Son İsa'dır

Va.1: 9 İsa'ya ait biri olarak sıkıntıda, tanrısal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve kardeşiniz olan ben Yuhanna, Tanrı'nın sözü ve İsa'ya tanıklık uğruna Patmos denilen adada bulunuyordum.

Va.1: 10 Rab'bin gününde Ruh'un etkisinde kalarak arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim.

Va.1: 11 Ses, "Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye , yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder" dedi.

Va.1: 12-13 Bana sesleneni görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik ve bunların ortasında, giysileri ayağına kadar uzanan, göğsüne altın kuşak sarınmış, insanoğluna benzer birini gördüm.

Va.1: 14 Başı, saçı ak yapağı gibi beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanan ateşti sanki.

Va.1: 15 Ayakları, ocakta kor haline gelmiş parlak tunca benziyordu. Sesi, gürül gürül akan suların sesi gibiydi.

Va.1: 16 Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi.

Va.1: 17 O'nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: "Korkma! İlk ve son Ben'im.

Va.1: 18 Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölüler diyarının anahtarları bendedir.

Va.1: 19 Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz.

Va.1: 20 Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrına gelince, yedi yıldız yedi kilisenin melekleri, yedi kandillikse yedi kilisedir."

BÖLÜM 2

Efes'teki Kiliseye

Va.2: 1 "Efes'teki kilisenin meleğine yaz. Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin ortasında yürüyen şöyle diyor:

Va.2: 2 `Yaptıklarını, çalışkanlığını, sabrını biliyorum. Kötü kişilere katlanamadığını da biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerini elçi

diye tanıtanları sınadın ve onları yalancı buldun.

Va.2: 3 Evet, sabırlısın, adım uğruna acılara dayandın ve yılmadın.

Va.2: 4 Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Başlangıçtaki sevginden uzaklaştın.

Va.2: 5 Bunun için, nereden düştüğünü anımsa! Tövbe et ve başlangıçta yaptıklarını sürdür. Tövbe etmezsen, gelip kandilliğini yerinden kaldırırım.

Va.2: 6 Yine de olumlu bir yanın var: Nikolas yanlılarının yaptıklarından nefret ediyorsun; ben de nefret ederim.

Va.2: 7 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene Tanrı'nın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.'"

İzmir'deki Kiliseye

Va.2: 8 "İzmir'deki kilisenin meleğine yaz. Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan şöyle diyor:

Va.2: 9 `Sıkıntılarını, yoksulluğunu biliyorum. Oysa zenginsin! Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan'ın havrası durumunda olanların iftiralarını biliyorum.

Va.2: 10 Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, denenesiniz diye İblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak. On gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim.

Va.2: 11 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek.'"

Bergama'daki Kiliseye

Va.2: 12 "Bergama'daki kilisenin meleğine yaz. İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şöyle diyor:

Va.2: 13 `Nerede yaşadığını biliyorum; Şeytan'ın tahtı oradadır. Yine de adıma sımsıkı bağlısın. Aranızda, Şeytan'ın yaşadığı yerde öldürülen sadık tanığım Antipa'nın günlerinde bile bana olan imanını yadsımadın.

Va.2: 14 Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balam'ın öğretisine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları için İsrailoğulları'nı ayartmayı Balak'a öğreten Balam'dı.

Va.2: 15 Bunun gibi, sizin aranızda da Nikolas yanlılarının öğretisine bağlı olanlar var.

Va.2: 16 Bunun için tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağzımdaki kılıçla onlara karşı savaşırım.

Va.2: 17 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene saklı mandan vereceğim. Ayrıca, ona beyaz bir taş ve bu taşın üzerinde yazılı olanyeni bir ad, alandan başka kimsenin bilmediği bir ad vereceğim.'"

Tiyatira'daki Kiliseye

Va.2: 18 "Tiyatira'daki kilisenin meleğine yaz. Gözleri alev alev yanan ateşe, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı'nın Oğlu şöyle diyor:

Va.2: 19 `Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını biliyorum. Son yaptıklarının ilk yaptıklarını aştığını da biliyorum.

Va.2: 20 Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörüyle karşılıyorsun. Bu kadın öğretisiyle kullarımı saptırıp fuhuş yapmaya, putlara sunulan kurbanların etini yemeye yöneltiyor.

Va.2: 21 Tövbe etmesi için ona bir süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan tövbe etmek istemiyor.

Va.2: 22 Bak, onu yatağa düşüreceğim; onun yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenleri de büyük sıkıntıların içine atacağım.

Va.2: 23 Onun çocuklarını salgın hastalıkla öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler, gönülleri ve yürekleri denetleyenin ben olduğumu bilecekler. Her birinize yaptıklarınızın karşılığını vereceğim.

Va.2: 24-25 "`Ama size, yani Tiyatira'da bulunan öbürlerine, bu öğretiyi benimsememiş, Şeytan'ın sözde derin sırlarını öğrenmemiş olanların hepsine şunu söylüyorum: Ben gelinceye dek sizde olana sımsıkı sarılın. Üzerinize bundan başka bir yük koymuyorum.

Va.2: 26-28 Ben Babam'dan nasıl yetki aldımsa, galip gelene, yaptığım işleri sonuna dek sürdürene ulusların üzerinde yetki vereceğim. Demir çomakla güdecek onları, Çömlek gibi kırıp parçalayacaktır. Galip gelene sabah yıldızını da vereceğim.

Va.2: 29 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.'"

BÖLÜM 3

Sart'taki Kiliseye

Va.3: 1 "Sart'taki kilisenin meleğine yaz. Tanrı'nın yedi ruhuna ve yedi yıldıza sahip olan şöyle diyor: `Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyorsun diye ad yapmışsın, ama ölüsün.

Va.3: 2 Uyan! Geriye kalan ve ölmek üzere olan ne varsa güçlendir. Çünkü yaptıklarının Tanrım'ın önünde tamamlanmamış olduğunu gördüm.

Va.3: 3 Bu nedenle neler aldığını, neler işittiğini anımsa. Bunları yerine getir, tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim. Hangi

saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin.

Va.3: 4 Ama Sart'ta, aranızda giysilerini lekelememiş birkaç kişi var ki, beyazlar içinde benimle birlikte yürüyecekler. Çünkü buna layıktırlar.

Va.3: 5 Galip gelen böylece beyaz giysiler giyecek. Onun adını yaşam kitabından hiç silmeyeceğim. Babam'ın ve meleklerinin önünde o kişinin adını açıkça anacağım.

Va.3: 6 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.'"

Filadelfya'daki Kiliseye

Va.3: 7 "Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz. Kutsal ve gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin kapayamadığı, kapadığını kimsenin açamadığı kişi şöyle diyor:

Va.3: 8 `Yaptıklarını biliyorum. İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydun, adımı yadsımadın.

Va.3: 9 Bak, Şeytan'ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını ileri süren yalancıları öyle edeceğim ki, gelip ayaklarına kapanacak, benim seni sevdiğimi anlayacaklar.

Va.3: 10 Sözüme uyarak sabırla dayandın. Ben de yeryüzünde yaşayanları denemek için bütün dünyanın üzerine gelecek olan denenme saatinden seni esirgeyeceğim.

Va.3: 11 Tez geliyorum. Tacını kimse elinden almasın diye sahip olduğuna sımsıkı sarıl.

Va.3: 12 Galip geleni Tanrım'ın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Böyle biri artık oradan hiç ayrılmayacak. Onun üzerine Tanrım'ın adını, Tanrım'a ait kentin -gökten Tanrım'ın yanından inen yeni Yeruşalim'in- adını ve benim yeni adımı yazacağım.

Va.3: 13 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.'"

Laodikya'daki Kiliseye

Va.3: 14 "Laodikya'daki kilisenin meleğine yaz. Amin , sadık ve gerçek tanık, Tanrı yaratılışının kaynağı şöyle diyor:

Va.3: 15 `Yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne sıcak. Keşke ya soğuk ya sıcak olsaydın!

Va.3: 16 Oysa ne sıcak ne soğuksun, ılıksın. Bu yüzden seni ağzımdan kusacağım.

Va.3: 17 Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye gereksinmem yok diyorsun; ama zavallı, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun.

Va.3: 18 Zengin olmak için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığının ayıbını örtmek için beyaz giysiler, görmek için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı salık veriyorum.

Va.3: 19 Ben sevdiklerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gel, tövbe et.

Va.3: 20 İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz.

Va.3: 21 Ben nasıl galip gelerek Babam'la birlikte Babam'ın tahtına oturdumsa, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkını vereceğim.

Va.3: 22 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.'"

BÖLÜM 4

Gökteki Taht

Va.4: 1 Bundan sonra gökte açık duran bir kapı gördüm. Benimle konuştuğunu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi: "Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim."

Va.4: 2 O anda Ruh'un etkisinde kalarak gökte bir taht ve tahtta oturan birini gördüm.

Va.4: 3 Tahtta oturanın, yeşim ve kırmızı akik taşına benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu.

Va.4: 4 Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlara başlarında altın taçlar olan, beyaz giysilere bürünmüş yirmi dört ihtiyar oturmuştu.

Va.4: 5 Tahttan şimşekler çakıyor, uğultular, gök gürlemeleri işitiliyordu. Tahtın önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrı'nın yedi ruhudur.

Va.4: 6 Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu.

Va.4: 7 Birinci yaratık aslana, ikincisi danaya benziyordu. Üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu.

Va.4: 8 Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her yanı, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar: "Kutsal, kutsal, kutsaldır, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Var olmuş, var olan ve gelecek olan."

Va.4: 9-11 Yaratıklar tahtta oturanı, sonsuzluklar boyunca yaşayanı yüceltip ona saygı ve şükran sundukça, yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın önünde yere kapanarak

O'na tapınıyorlar. Taçlarını tahtın önüne koyarak şöyle diyorlar: "Rabbimiz ve Tanrımız! Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın. Çünkü her şeyi sen yarattın; Hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu."

BÖLÜM 5

Mühürlü Tomar ve Kuzu

Va.5: 1 Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm.

Va.5: 2 Yüksek sesle, "Tomarı açmaya, mühürlerini çözmeye kim layıktır?" diye seslenen güçlü bir melek de gördüm.

Va.5: 3 Ama ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında tomarı açıp içine bakabilecek kimse yoktu.

Va.5: 4 Acı acı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açıp içine bakmaya layık kimse bulunamadı.

Va.5: 5 Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, "Ağlama!" dedi. "İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davut'un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak."

Va.5: 6 Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın bütün dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur.

Va.5: 7 Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden tomarı aldı.

Va.5: 8 Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar O'nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı.

Va.5: 9 Yeni bir ezgi söylüyorlardı: "Tomarı almaya, Mühürlerini açmaya layıksın! Çünkü boğazlandın Ve kanınla her oymaktan, her dilden, Her halktan, her ulustan İnsanları Tanrı'ya satın aldın.

Va.5: 10 Onları Tanrımız'ın hizmetinde Bir krallık haline getirdin, Kâhinler yaptın. Dünya üzerinde egemenlik sürecekler."

Va.5: 11 Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, onbinlerce onbinlerdi.

Va.5: 12 Yüksek sesle şöyle diyorlardı: "Boğazlanmış Kuzu Gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, Saygıyı, yüceliği, övgüyü Almaya layıktır."

Va.5: 13 Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim: "Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek Tahtta oturanın ve Kuzu'nun olsun!"

Va.5: 14 Dört yaratık, "Amin" dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

BÖLÜM 6

Yedi Mühür

Va.6: 1 Sonra Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm. O anda dört yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, "Gel!" dediğini işittim.

Va.6: 2 Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.

Va.6: 3 Kuzu ikinci mührü açınca, ikinci yaratığın "Gel!" dediğini işittim.

Va.6: 4 O zaman kızıl renkte başka bir at çıktı ortaya. Binicisine dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak

insanlar birbirlerini boğazlayacaklar. Atlıya ayrıca büyük bir kılıç verildi.

Va.6: 5 Kuzu üçüncü mührü açınca, üçüncü yaratığın "Gel!" dediğini işittim. Bakınca siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı.

Va.6: 6 Dört yaratığın ortasında sanki bir sesin şöyle dediğini işittim: "Bir ölçek buğday bir dinara , üç ölçek arpa bir dinara. Ama zeytinyağına, şaraba zarar verme!"

Va.6: 7 Kuzu dördüncü mührü açınca, "Gel!" diyen dördüncü yaratığın sesini işittim.

Va.6: 8 Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm'dü. Ölüler diyarı onun ardınca geliyordu. Bunlara kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla, yeryüzünün yabanıl hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.

Va.6: 9 Kuzu beşinci mührü açınca, sunağın altında, Tanrı'nın sözü ve sürdürdükleri tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm.

Va.6: 10 Yüksek sesle feryat ederek şöyle diyorlardı: "Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?"

Va.6: 11 Onların her birine beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan öbür Tanrı kullarının ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya dek kısa bir süre daha beklemeleri istendi.

Va.6: 12 Kuzu altıncı mührü açınca, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay baştan aşağı kan rengine döndü.

Va.6: 13 İncir ağacı, güçlü bir rüzgarla sarsıldığında nasıl ham incirlerini dökerse, gökteki yıldızlar da öylece yeryüzüne düştü.

Va.6: 14 Gökyüzü dürülen bir tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada yerinden sökülüp alındı.

Va.6: 15 Dünya kralları, büyükleri, komutanları, zenginleri, güçlüleri, özgürü kölesi herkes mağaralara, dağlardaki kayaların arasına gizlendiler.

Va.6: 16 Dağlara, kayalara, "Üzerimize düşün!" dediler, "Tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu'nun gazabından saklayın bizi!

Va.6: 17 Çünkü onların gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?"

BÖLÜM 7

Mühürlenmiş 144 000 Kişi

Va.7: 1 Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya, denize ya da herhangi bir ağaç üzerine esmesin diye, yeryüzünün dört rüzgarını tutuyorlardı.

Va.7: 2 Sonra gündoğusundan yükselen başka bir melek gördüm. Yaşayan Tanrı'nın mührünü taşıyordu. Karaya, denize zarar vermek için yetki verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı:

Va.7: 3 "Biz Tanrımız'ın kullarını alınlarından mühürleyene dek karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!"

Va.7: 4 Mühürlenmiş olanların sayısını işittim. İsrailoğulları'nın bütün oymaklarından 144 000 kişi mühürlenmişti:

Va.7: 5 Yahuda oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti. Ruben oymağından 12 000, Gad oymağından 12 000,

Va.7: 6 Aşer oymağından 12 000, Naftali oymağından 12 000, Manaşşe oymağından 12 000,

Va.7: 7 Şimon oymağından 12 000, Levi oymağından 12 000, İssakar oymağından 12 000,

Va.7: 8 Zevulun oymağından 12 000, Yusuf oymağından 12 000, Benyamin oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti.

Beyaz Kaftanlara Bürünmüş Kalabalık

Va.7: 9 Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı.

Va.7: 10 Yüksek sesle bağırıyorlardı: "Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız'a Ve Kuzu'ya özgüdür!"

Va.7: 11 Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın çevresinde duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınarak şöyle diyorlardı:

Va.7: 12 "Amin! Övgü, yücelik, bilgelik, Şükran, saygı, güç, kudret, Sonsuzlara dek Tanrımız'ın olsun! Amin!"

Va.7: 13 Bu sırada ihtiyarlardan biri bana sordu: "Beyaz kaftan giymiş olan bu kişiler kim, nereden geldiler?"

Va.7: 14 "Sen bunu biliyorsun, efendim" dedim. Bana dedi ki, "Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını Kuzu'nun kanıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir.

Va.7: 15 Bunun için, "Tanrı'nın tahtı önünde duruyor, Tapınağında gece gündüz O'na tapınıyorlar. Tahtta oturan, çadırını onların üzerine gerecek.

Va.7: 16 Artık acıkmayacak, Artık susamayacaklar. Ne güneş ne kavurucu sıcak Çarpacak onları.

Va.7: 17 Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek Ve yaşam sularının pınarlarına götürecek. Tanrı gözlerinden bütün yaşları silecek."

BÖLÜM 8

Yedinci Mühür ve Altın Buhurdan

Va.8: 1 Kuzu yedinci mührü açınca, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu.

Va.8: 2 Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi.

Va.8: 3 Altın bir buhurdan taşıyan başka bir melek gelip sunağın önünde durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunmak üzere kendisine çok miktarda buhur verildi.

Va.8: 4 Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı, Tanrı'nın önünde meleğin elinden yükseldi.

Va.8: 5 Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Gök gürlemeleri, uğultular işitildi, şimşekler çaktı, yer sarsıldı.

Yedi Borazan

Va.8: 6 Yedi melek ellerindeki yedi borazanı çalmaya hazırlandı.

Va.8: 7 Birinci melek borazanını çaldı. Kanla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.

Va.8: 8 İkinci melek borazanını çaldı. Alev alev yanan, dağ gibi büyük bir kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü.

Va.8: 9 Denizdeki yaratıkların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu.

Va.8: 10 Üçüncü melek borazanını çaldı. Gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız ırmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü.

Va.8: 11 Bu yıldızın adı Pelin'dir. Suların üçte biri pelin gibi acılaştı. Acılaşan sulardan içen birçok insan öldü.

Va.8: 12 Dördüncü melek borazanını çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü, gündüzün ve gecenin üçte biri ışıksız kaldı.

Va.8: 13 Sonra göğün ortasında uçan bir kartal gördüm. Yüksek sesle şöyle bağırdığını işittim: "Borazanlarını çalacak olan öbür üç meleğin borazan seslerinden yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay haline!"

BÖLÜM 9

Va.9: 1 Beşinci melek borazanını çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinliklere açılan kuyunun anahtarı ona verildi.

Va.9: 2 Dipsiz derinliklerin kuyusunu açınca, kuyudan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman çıktı. Kuyunun dumanından güneş ve hava karardı.

Va.9: 3 Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler yağdı. Bunlara yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verilmişti.

Va.9: 4 Çekirgelere yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki ya da ağaca değil de, yalnız alınlarında Tanrı'nın mührü bulunmayan insanlara zarar vermeleri söylendi.

Va.9: 5 Bu insanları öldürmelerine değil, beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi. Yaptıkları işkence akrebin insanı soktuğu zaman verdiği acıya benziyordu.

Va.9: 6 O günlerde insanlar ölümü arayacak, ama bulamayacaklar. Ölümü özleyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak.

Va.9: 7 Çekirgelerin görünümü, savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri insan yüzleri gibiydi.

Va.9: 8 Saçları kadın saçına, dişleri aslan dişine benziyordu.

Va.9: 9 Demir zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu.

Va.9: 10 Akrebinkine benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, insanlara beş ay zarar verecek güce sahiptiler.

Va.9: 11 Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. Bu meleğin İbranice adı Avaddon, Grekçe adıysa Apolyon'dur .

Va.9: 12 Birinci "vay" geçti, işte bundan sonra iki "vay" daha geliyor.

Va.9: 13 Altıncı melek borazanını çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın dört boynuzundan gelen bir ses işittim.

Va.9: 14 Ses, elinde borazan olan altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı duran dört meleği çöz" dedi.

Va.9: 15 Tam o saat, o gün, o ay, o yıl için hazır tutulan dört melek, insanların üçte birini öldürmek üzere çözüldü.

Va.9: 16 Atlı ordularının sayısı iki yüz milyondu, sayılarını duydum.

Va.9: 17 Görümümde atları ve binicilerini gördüm. Ateş, gökyakut ve kükürt renginde göğüs zırhları kuşanmışlardı. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman, kükürt fışkırıyordu.

Va.9: 18 İnsanların üçte biri bunların ağzından fışkıran ateş, duman ve kükürtten, bu üç beladan öldü.

Va.9: 19 Atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Yılanı andıran kuyruklarının başıyla zarar verirler.

Va.9: 20 Geriye kalan insanlar, yani bu belalardan ölmemiş olanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe etmediler. Cinlere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler.

Va.9: 21 Adam öldürmekten, büyü, fuhuş, hırsızlık yapmaktan da tövbe etmediler.

BÖLÜM 10

Melek ve Küçük Tomar

Va.10: 1 Sonra gökten inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe, ayakları ateşten sütunlara benziyordu.

Va.10: 2-3 Elinde açılmış küçük bir tomar vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koyarak aslanın kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi dile gelip seslendiler.

Va.10: 4 Yedi gök gürlemesi seslendiğinde yazmak üzereydim ki, gökten, "Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle, yazma!" diyen bir ses işittim.

Va.10: 5 Denizle karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek, sağ elini göğe kaldırdı.

Va.10: 6 Göğü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, "Artık gecikme olmayacak.

Va.10: 7 Yedinci melek borazanını çaldığı zaman, Tanrı'nın sır olan tasarısı tamamlanacak. Nitekim Tanrı bunu, kulları peygamberlere

müjdelemişti."

Va.10: 8 Gökten işittiğim ses benimle yine konuşmaya başladı: "Git, denizle karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al" dedi.

Va.10: 9 Meleğin yanına gidip küçük tomarı bana vermesini istedim. "Al, bunu ye!" dedi. "Midende bir acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek."

Va.10: 10 Küçük tomarı meleğin elinden alıp yedim, ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama yutunca midem acılaştı.

Va.10: 11 Sonra bana şöyle dendi: "Yine birçok halk, ulus, dil ve kralla ilgili olarak peygamberlikte bulunmalısın."

BÖLÜM 11

İki Tanık

Va.11: 1 Bana değneğe benzer bir ölçü kamışı verilip şöyle dendi: "Git, Tanrı'nın Tapınağı'nı ve sunağı ölç, orada tapınanları say!

Va.11: 2 Tapınağın dış avlusunu bırak, orayı ölçme. Çünkü orası, kutsal kenti kırk iki ay ayaklarıyla çiğneyecek olan uluslara verildi.

Va.11: 3 İki tanığıma güç vereceğim; çul giysiler içinde bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler."

Va.11: 4 Bunlar yeryüzünün Rabbi önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandilliktir.

Va.11: 5 Biri onlara zarar vermeye kalkışırsa, ağızlarından ateş fışkıracak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin böyle öldürülmesi gerekir.

Va.11: 6 Peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye göğü kapamaya yetkileri vardır. Suları kana dönüştürme ve yeryüzünü,

kaç kez isterlerse, her türlü belayla vurma yetkisine sahiptirler.

Va.11: 7 Tanıklık görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürecek.

Va.11: 8 Cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin anayoluna serilecek. Onların Rabbi de orada çarmıha gerilmişti.

Va.11: 9 Her halktan, oymaktan, dilden, ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler.

Va.11: 10 Yeryüzünde yaşayanlar onların bu durumuna sevinip bayram edecek, birbirlerine armağanlar gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara çok eziyet etmişti.

Va.11: 11 Üç buçuk gün sonra iki peygamber, Tanrı'dan gelen yaşam soluğunu alınca ayağa kalktılar. Onları görenler dehşete kapıldı.

Va.11: 12 İki peygamber gökten gelen yüksek bir sesin, "Buraya çıkın!" dediğini işittiler. Sonra düşmanlarının gözü önünde bir bulut içinde göğe yükseldiler.

Va.11: 13 Tam o saatte şiddetli bir deprem oldu, kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi can verdi. Geriye kalanlar dehşete kapılıp gökteki Tanrı'yı yücelttiler.

Va.11: 14 İkinci "vay" geçti. İşte, üçüncü "vay" tez geliyor.

Yedinci Borazan

Va.11: 15 Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu: "Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesihi'nin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek."

Va.11: 16-17 Tanrı'nın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapandı. Tanrı'ya tapınarak şöyle dediler: "Her Şeye Gücü Yeten, Var olan, var olmuş olan Rab Tanrı! Sana şükrediyoruz. Çünkü büyük gücünü kuşanıp Egemenlik sürmeye başladın.

Va.11: 18 Uluslar gazaba gelmişlerdi. Şimdiyse senin gazabın üzerlerine geldi. Ölüleri yargılamak, Kulların olan peygamberleri, kutsalları, Küçük olsun büyük olsun, Senin adından korkanları ödüllendirmek Ve yeryüzünü mahvedenleri mahvetmek zamanı da geldi."

Va.11: 19 Ardından Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı, tapınakta O'nun Antlaşma Sandığı göründü. O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Yer sarsıldı, şiddetli bir dolu fırtınası koptu.

BÖLÜM 12

Kadın ve Ejderha

Va.12: 1 Gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarınmış bir kadın göründü. Ay ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı.

Va.12: 2 Kadın gebeydi. Doğum sancıları içinde kıvranıyor, feryat ediyordu.

Va.12: 3 Ardından gökte başka bir belirti göründü: Yedi başlı, on boynuzlu, kızıl renkli büyük bir ejderhaydı bu. Yedi başında yedi taç vardı.

Va.12: 4 Kuyruğuyla gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Sonra doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu; kadın doğurur doğurmaz Ejderha çocuğu yutacaktı.

Va.12: 5 Kadın bir oğul, bütün ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü.

Va.12: 6 Kadınsa çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.

Va.12: 7-8 Gökte savaş oldu. Mikail'le melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki yerlerini yitirdiler.

Va.12: 9 Büyük ejderha -İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan- melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı.

Va.12: 10 Bundan sonra gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: "Tanrımız'ın kurtarışı, gücü, egemenliği Ve Mesihi'nin yetkisi şimdi gerçekleşti. Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı, Onları Tanrımız'ın önünde gece gündüz suçlayan Aşağı atıldı.

Va.12: 11 Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanıyla Ve ettikleri tanıklık bildirisiyle Onu yendiler. Ölümü göze alacak kadar Vazgeçmişlerdi can sevgisinden.

Va.12: 12 Bunun için, ey gökler ve orada yaşayanlar, Sevinin! Vay halinize, yer ve deniz! Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek Büyük bir öfkeyle üzerinize indi."

Va.12: 13 Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadını kovalamaya başladı.

Va.12: 14 Yılanın önünden çöle, üç buçuk yıl besleneceği yere uçup kaçabilmesi için kadına büyük kartal kanatları verildi.

Va.12: 15 Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su akıttı.

Va.12: 16 Ama yeryüzü, ağzını açıp ejderhanın ağzından akıttığı ırmağı yutarak kadına yardım etti.

Va.12: 17 Bunun üzerine ejderha kadına öfkelendi. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti.

Va.12: 18 Denizin kıyısında dikilip durdu.

BÖLÜM 13

Denizden Çıkan Canavar

Va.13: 1 Sonra on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarının üzerinde on taç vardı, başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar yazılıydı.

Va.13: 2 Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejderha canavara kendi gücü ve tahtıyla birlikte büyük yetki verdi.

Va.13: 3 Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu. Ne var ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın ardından gitti.

Va.13: 4 İnsanlar canavara yetki veren ejderhaya taptılar. "Canavar gibisi var mı? Onunla kim savaşabilir?" diyerek canavara da taptılar.

Va.13: 5 Canavara, kurumlu sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız ve kırk iki ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi.

Va.13: 6 Tanrı'ya küfretmek, O'nun adına ve konutuna, yani gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı.

Va.13: 7 Kutsallarla savaşıp onları yenmesine izin verildi. Canavar her oymak, her halk, her dil, her ulus üzerinde yetkili kılındı.

Va.13: 8 Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapacak.

Va.13: 9 Kulağı olan işitsin!

Va.13: 10 Tutsak düşecek olan Tutsak düşecek. Kılıçla öldürülecek olan Kılıçla öldürülecek. Bu, kutsalların sabrını ve imanını gerektirir.

Yerden Çıkan Canavar

Va.13: 11 Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkarıyordu.

Va.13: 12 İlk canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu.

Va.13: 13 İnsanların gözü önünde, gökten yere ateş yağdıracak kadar büyük belirtiler gerçekleştiriyordu.

Va.13: 14 İlk canavarın adına gerçekleştirmesine izin verilen belirtiler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu.

Va.13: 15 Canavarın heykeline yaşam soluğu vermesi için kendisine güç verildi. Öyle ki, heykel konuşabilsin ve kendisine tapmayan herkesi öldürebilsin.

Va.13: 16 Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alnına bir işaret vurduruyordu.

Va.13: 17 Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilsin, ne de satabilsin.

Va.13: 18 Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı insanı simgeler. Sayısı 666'dır.

BÖLÜM 14

Kuzu ve 144 000 Kişi

Va.14: 1 Sonra Kuzu'nun Siyon Dağı'nda durduğunu gördüm. O'nunla birlikte 144 000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adları yazılıydı.

Va.14: 2 Gökten, gürül gürül akan suların sesini, güçlü gök gürlemesini andıran bir ses işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıkardığı sese benziyordu.

Va.14: 3 Bu 144 000 kişi, tahtın önünde, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyordu. Yeryüzünden satın alınmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi.

Va.14: 4 Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu nereye giderse ardısıra giderler. Tanrı'ya ve Kuzu'ya ait olacakların ilk bölümü olmak üzere insanlar arasından satın alınmışlardır.

Va.14: 5 Ağızlarından hiç yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar.

Üç Melek

Va.14: 6 Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara -her ulusa, her oymağa, her dile, her halka- iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu.

Va.14: 7 Yüksek sesle şöyle diyordu: "Tanrı'dan korkun! O'nu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!"

Va.14: 8 Ardından gelen ikinci bir melek, "Yıkıldı! Kendi azgın fuhuş şarabını bütün uluslara içiren büyük Babil yıkıldı!" diyordu.

Va.14: 9-10 Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: "Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, alnına ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Böylelerine kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek.

Va.14: 11 Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek tütecek. Canavara ve heykeline tapıp onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler.

Va.14: 12 Bu da, Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren, İsa'ya imanlarını sürdüren kutsalların sabrını gerektirir."

Va.14: 13 Gökten bir ses işittim. "Yaz! Bundan böyle Rab'be ait olarak ölenlere ne mutlu!" diyordu. Ruh, "Evet" diyor, "Uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek."

Yerin Ürünü Toplanıyor

Va.14: 14 Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde "insanoğluna benzer biri" oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı.

Va.14: 15 Tapınaktan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle bağırdı: "Orağını uzat ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ekini olgunlaşmış bulunuyor."

Va.14: 16 Bulutun üzerinde oturan, orağını yerin üzerine salladı, yerin ekini biçildi.

Va.14: 17 Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı.

Va.14: 18 Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek de sunaktan çıkıp geldi. Keskin orağı olana yüksek sesle, "Keskin orağını uzat!" dedi. "Yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü üzümleri olgunlaştı."

Va.14: 19 Bunun üzerine melek orağını yerin üzerine salladı. Yerin asmasının ürününü toplayıp Tanrı öfkesinin büyük masarasına attı.

Va.14: 20 Kentin dışında çiğnenen masaradan kan aktı. Kan, 1 600 ok atımı kadar yayılıp atların gemlerine dek yükseldi.

BÖLÜM 15

Yedi Melek ve Yedi Bela

Va.15: 1 Gökte büyük ve şaşılası başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın öfkesi bu belalarla son buluyordu.

Va.15: 2 Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavara, heykeline ve adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar, ellerinde Tanrı'nın verdiği lirlerle cam denizin üzerinde durmuşlardı.

Va.15: 3-4 Tanrı kulu Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı: "Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Senin işlerin büyük ve şaşılası işlerdir. Ey ulusların kralı, Senin yolların doğru ve adildir. Ya Rab, senden kim korkmaz, Adını kim yüceltmez? Çünkü kutsal olan yalnız sensin. Bütün uluslar gelip sana tapınacaklar. Çünkü adil işlerin açıkça görüldü."

Va.15: 5 Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırı'nın açıldığını gördüm.

Va.15: 6 Yedi belayı taşıyan yedi melek temiz, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar sarınmış olarak tapınaktan çıktı.

Va.15: 7 Dört yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi altın tas verdi.

Va.15: 8 Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi.

BÖLÜM 16

Tanrı'nın Öfkesi ve Yedi Tas

Va.16: 1 Sonra tapınaktan yükselen gür bir sesin yedi meleğe, "Gidin, Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi tası yeryüzüne boşaltın!" dediğini işittim.

Va.16: 2 Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyıp heykeline tapanların üzerinde acı veren iğrenç yaralar oluştu.

Va.16: 3 İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına benzer kana dönüştü, içindeki bütün canlılar öldü.

Va.16: 4 Üçüncü melek tasını ırmaklara, su pınarlarına boşalttı; bunlar da kana dönüştü.

Va.16: 5 Sulardan sorumlu meleğin şöyle dediğini işittim: "Var olan, var olmuş olan kutsal Tanrı! Bu yargılarında adilsin.

Va.16: 6 Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için, İçecek olarak sen de onlara kan verdin. Bunu hak ettiler."

Va.16: 7 Sunaktan gelen bir sesin, "Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Yargıların doğru ve adildir" dediğini işittim.

Va.16: 8 Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Bununla güneşe insanları yakma gücü verildi.

Va.16: 9 İnsanlar korkunç bir ısıyla kavruldular. Tövbe edip bu belalara egemen olan Tanrı'yı yüceltceklerine, O'nun adına küfrettiler.

Va.16: 10 Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar ıstıraptan dillerini ısırdılar.

Va.16: 11 Istırap ve yaralarından ötürü Göğün Tanrısı'na küfrettiler. Yaptıklarından tövbe etmediler.

Va.16: 12 Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağı'na boşalttı. Gündoğusundan gelen kralların yolu açılsın diye ırmağın suları kurudu.

Va.16: 13 Bundan sonra ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya benzer üç kötü ruhun çıktığını gördüm.

Va.16: 14 Bunlar doğaüstü belirtiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar.

Va.16: 15 "İşte hırsız gibi geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için uyanık durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!"

Va.16: 16 Üç kötü ruh, kralları İbranice Armagedon denilen yere topladılar.

Va.16: 17 Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Tapınaktaki tahttan yükselen gür bir ses, "Tamam!" dedi.

Va.16: 18 O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan oldu olalı bu kadar büyük bir deprem olmamıştı.

Va.16: 19 Büyük kent üçe bölündü. Ulusların kentleri yerle bir oldu. Tanrı büyük Babil'i anımsadı, ona ateşli gazabının şarabını içeren kâseyi verdi.

Va.16: 20 Bütün adalar ortadan kalktı, dağlar yok oldu.

Va.16: 21 İnsanların üzerine gökten tanesi yaklaşık kırk kilo ağırlığında iri dolu yağdı. Dolu belası öyle korkunçtu ki, insanlar bu yüzden Tanrı'ya küfrettiler.

BÖLÜM 17

Canavarın Sırtındaki Kadın

Va.17: 1 Yedi tası alan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: "Gel!" dedi. "Sana engin suların kenarında oturan büyük fahişenin çarptırılacağı cezayı göstereyim.

Va.17: 2 Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde yaşayanlar onun fuhşunun şarabıyla sarhoş oldular."

Va.17: 3 Bundan sonra melek beni Ruh'un yönetiminde çöle götürdü. Orada yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde adlarla kaplı kırmızı bir canavarın üstüne oturmuş bir kadın gördüm.

Va.17: 4 Kadın, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş, altınlar, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle, fuhşunun çirkeflikleriyle dolu altın bir kâse vardı.

Va.17: 5 Alnına şu gizemli ad yazılmıştı:

BÜYÜK BABİL,
DÜNYA FAHİŞELERİNİN
VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI

Va.17: 6 Kadının, kutsalların ve İsa'ya tanıklık etmiş olanların kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm.

Va.17: 7 Melek bana, "Neden şaştın?" diye sordu. "Kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım.

Va.17: 8 Gördüğün canavar bir zamanlar vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden çıkacak ve yıkıma gidecek. Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar canavarı görünce şaşacaklar. Çünkü o bir zamanlar vardı, şimdi yok, ama yine gelecek.

Va.17: 9 "Bunu anlamak için bilgelik gerek. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi tepedir; aynı zamanda yedi kraldır.

Va.17: 10 Bunların beşi düştü, biri duruyor, ötekiyse henüz gelmedi. Gelince kısa süre kalması gerek.

Va.17: 11 Yaşamış, ama şimdi yok olan canavarın kendisi sekizinci kraldır. O da yedilerden biridir ve yıkıma gitmektedir.

Va.17: 12 Gördüğün on boynuz henüz egemenlik sürmemiş on kraldır; canavarla birlikte bir saat egemenlik sürmek üzere yetki alacaklar.

Va.17: 13 Düşünce birliği içinde olan bu krallar güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler.

Va.17: 14 Kuzu'ya karşı savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, rablerin Rabbi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlar, çağrılmış, seçilmiş ve O'na sadık kalmış olanlardır."

Va.17: 15 Bundan sonra melek bana, "Şu gördüğün sular -fahişenin kenarında oturduğu sular- halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir" dedi.

Va.17: 16 "Gördüğün canavarla on boynuz fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etini yiyip kendisini ateşte yakacaklar.

Va.17: 17 Çünkü Tanrı, amacını gerçekleştirme isteğini onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara devretmekte sözbirliği edecekler.

Va.17: 18 Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir."

BÖLÜM 18

Babil'in Yıkılışı

Va.18: 1 Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı.

Va.18: 2 Melek gür bir sesle bağırdı: "Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı! Cinlerin barınağı, Her kötü ruhun uğrağı, Her murdar ve iğrenç kuşun sığınağı oldu.

Va.18: 3 Çünkü bütün uluslar Azgın fuhşunun şarabından içtiler. Dünya kralları da Onunla fuhuş yaptılar. Dünya tüccarları Onun aşırı sefahatiyle zenginleştiler."

Va.18: 4 Gökten başka bir ses işittim: "Ey halkım!" diyordu. "Onun günahlarına ortak olmamak, Uğradığı belalara uğramamak için çık oradan!

Va.18: 5 Çünkü üst üste yığılan günahları göğe erişti, Ve Tanrı onun suçlarını anımsadı.

Va.18: 6 Babil nasıl davrandıysa, karşılığını ona aynen verin, Yaptıklarının iki katını ödeyin. Hazırladığı kâsedeki içkinin İki katını hazırlayıp ona içirin.

Va.18: 7 Kendini yüceltti̇ği, sefahate verdiği oranda Istırap ve keder verin ona. Çünkü içinden diyor ki, `Tahtında oturan bir kraliçeyim, dul değilim. Asla yas tutmayacağım!'

Va.18: 8 Bu nedenle başına gelecek belalar Ölüm, yas ve kıtlık- Bir gün içinde gelecek. Ateş onu yiyip bitirecek. Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlüdür.

Va.18: 9 "Kendisiyle fuhuş yapan ve sefahatte yaşayan dünya krallları onu yakan ateşin dumanını görünce onun için ağlayıp dövünecekler.

Va.18: 10 Çektiği ıstıraptan dehşete düşecek, uzakta durup, `Vay başına koca kent, Vay başına güçlü kent Babil! Bir saat içinde cezanı buldun' diyecekler.

Va.18: 11 "Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın alacak kimse yok artık.

Va.18: 12-13 Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, ipeği, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her çeşit eşyayı, en pahalı ağaçlardan, tunç, demir ve mermerden yapılmış her çeşit malı, tarçın ve kakule, buhur, güzel kokulu yağ, günnük, şarap, zeytinyağı, ince un ve buğdayı, sığırları, koyunları, atları, arabaları ve köleleri, insanların canını satın alacak kimse yok artık.

Va.18: 14 "Diyecekler ki, `Canının çektiği meyveler elinden gitti, Bütün değerli ve göz alıcı malların yok oldu. İnsanlar bunları bir daha göremeyecek.'

Va.18: 15 Babil'de bu malları satarak zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği ıstıraptan dehşete düşecekler. Uzakta durup ağlayacak, yas tutacaklar.

Va.18: 16 "`Vay başına, vay!' diyecekler. `İnce keten, mor ve kırmızı kumaş kuşanmış, Altın, değerli taş ve incilerle süslenmiş Koca kent!

Va.18: 17-18 Onca büyük zenginlik Bir saat içinde yok oldu.' "Gemi kaptanları, yolcular, tayfalar, denizde çalışanların hepsi, onu yakan ateşin dumanını görünce uzakta durup, `Koca kent gibisi var mı?' diye feryat ettiler.

Va.18: 19 Başlarına toprak döktüler, yas tutup ağlayarak feryat ettiler: `Vay başına koca kent, vay! Denizde gemileri olanların hepsi Onun

sayesinde, onun değerli mallarıyla Zengin olmuşlardı. Kent bir saat içinde viraneye döndü.'

Va.18: 20 Ey gök, kutsallar, elçiler, peygamberler! Onun başına gelenlere sevinin! Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı."

Va.18: 21 Sonra güçlü bir melek değirmen taşına benzer büyük bir taşı kaldırıp denize atarak şöyle dedi: "Koca kent Babil de İşte böyle şiddetle atılacak Ve bir daha görülmeyecek.

Va.18: 22 Artık sende lir çalanların, ezgi okuyanların, Kaval ve borazan çalanların sesi Hiç işitilmeyecek. Artık sende hiçbir el sanatının ustası bulunmayacak. Sende artık değirmen sesi duyulmayacak.

Va.18: 23 Artık sende hiç kandil ışığı parlamayacak. Sende artık gelin güvey sesi duyulmayacak. Senin tüccarların dünyanın büyükleriydi. Bütün uluslar senin büyücülüğünle yoldan sapmıştı.

Va.18: 24 Peygamberlerin, kutsalların Ve yeryüzünde boğazlanan herkesin kanı Sende bulundu."

BÖLÜM 19

Gökte Sevinç

Va.19: 1 Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesini andıran yüksek bir ses işittim. "Haleluya !" diyorlardı. "Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımız'a özgüdür.

Va.19: 2 Çünkü O'nun yargıları doğru ve adildir. Yeryüzünü fuhşuyla yozlaştıran Büyük fahişeyi yargılayıp Kendi kullarının kanının öcünü aldı."

Va.19: 3 İkinci kez, "Haleluya! Onun dumanı sonsuzlara dek tütecek" dediler.

Va.19: 4 Yirmi dört ihtiyarla dört yaratık yere kapanıp, "Amin! Haleluya!" diyerek tahtta oturan Tanrı'ya tapındılar.

Va.19: 5 Sonra tahttan bir ses yükseldi: "Ey Tanrımız'ın bütün kulları! Küçük büyük, O'ndan korkan hepiniz, O'nu övün!"

Va.19: 6 Ardından büyük bir kalabalığın, gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer sesler işittim. "Haleluya!" diyorlardı. "Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız Egemenlik sürüyor.

Va.19: 7 Sevinelim, coşalım! O'nu yüceltelim! Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor, Gelini hazırlandı.

Va.19: 8 Giymesi için ona temiz ve parlak İnce keten giysiler verildi." İnce keten kutsalların adil işlerini simgeler.

Va.19: 9 Sonra melek bana, "Yaz!" dedi. "Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!" Ardından ekledi: "Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrı'nın sözleridir."

Va.19: 10 Ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Ama o, "Sakın yapma!" dedi. "Ben de senin ve İsa'ya tanıklığını sürdüren kardeşlerin gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap! Çünkü İsa'ya tanıklık, peygamberlik ruhunun özüdür."

Beyaz Atın Binicisi

Va.19: 11 Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçek'tir. Adaletle yargılar, savaşır.

Va.19: 12 Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır.

Va.19: 13 Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrı'nın Sözü adıyla anılır.

Va.19: 14 Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş O'nu izliyorlardı.

Va.19: 15 Ağzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomakla güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten masarayı kendisi çiğneyecek.

Va.19: 16 Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı:

KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ

Va.19: 17-18 Bundan sonra güneşte duran bir melek gördüm. Göğün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle çağırdı: "Kralların, komutanların, güçlü adamların, atlarla binicilerinin, özgür köle, küçük büyük, hepsinin etini yemek için toplanın, Tanrı'nın büyük şölenine gelin!"

Va.19: 19 Sonra canavarı, dünya krallarını ve onların ordularını, ata binmiş Olan'la O'nun ordusuna karşı savaşmak üzere toplanmış gördüm.

Va.19: 20 Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalandı. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp heykeline tapanları bu belirtilerle saptırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı.

Va.19: 21 Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağzından uzanan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar bunların etiyle doydu.

BÖLÜM 20

Bin Yıl

Va.20: 1 Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı.

Va.20: 2 Melek ejderhayı -İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı- yakalayıp bin yıl için bağladı.

Va.20: 3 Bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları bir daha saptırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişi mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.

Va.20: 4 Bazı tahtlar ve bunlara oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. İsa'ya tanıklık ve Tanrı'nın sözü uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve heykeline tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesih'le birlikte bin yıl egemenlik sürdüler.

Va.20: 5 İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanmadan dirilmedi.

Va.20: 6 İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üzerinde yetkisi yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacak, O'nunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler.

Şeytan'ın Cezalandırılması

Va.20: 7 Bin yıl tamamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak.

Va.20: 8 Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları -Gog'la Magog'u - saptırmak, savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur.

Va.20: 9 Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Ama gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti.

Va.20: 10 Onları saptıran İblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir.

Ölülerin Yargılanması

Va.20: 11 Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturanı gördüm. Yerle gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler.

Va.20: 12 Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı.

Va.20: 13 Deniz kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölüler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı.

Va.20: 14 Ölüm ve ölüler diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür.

Va.20: 15 Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.

BÖLÜM 21

Yeni Yeruşalim

Va.21: 1 Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık.

Va.21: 2 Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi.

Va.21: 3 Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: "İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak.

Va.21: 4 Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı."

Va.21: 5 Tahtta oturan, "İşte her şeyi yeniliyorum" dedi. Sonra, "Yaz!" diye ekledi, "Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir."

Va.21: 6 Bana, "Tamam!" dedi, "Alfa ve Omega , başlangıç ve son Ben'im. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim.

Va.21: 7 Galip gelen bunları miras alacak. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana oğul olacak.

Va.21: 8 Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur."

Va.21: 9 Son yedi belayla dolu yedi tası taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. "Gel!" dedi, "Kuzu'ya eş olacak gelini sana göstereyim."

Va.21: 10-11 Sonra melek beni Ruh'un yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana gökten, Tanrı'nın yanından inen ve O'nun görkemiyle ışıldayan kutsal kenti, Yeruşalim'i gösterdi. Kentin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yeşim taşının ışıltısına benziyordu.

Va.21: 12 Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı vardı. Kapıları on iki melek bekliyordu. Kapıların üzerine İsrailoğulları'nın on iki oymağının adları yazılmıştı.

Va.21: 13 Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı.

Va.21: 14 Kenti çevreleyen surların on iki temel taşı bulunuyordu. Bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin adları yazılıydı.

Va.21: 15 Benimle konuşan meleğin elinde kenti ve kent kapılarıyla surları ölçmek için altın bir ölçü kamışı vardı.

Va.21: 16 Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti. Melek kenti kamışla ölçtü, her bir yanı 12 000 ok atımı geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti.

Va.21: 17 Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşındı .

Va.21: 18 Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent ise, cam duruluğunda saf altındandı.

Va.21: 19-20 Kent surlarının temelleri her tür değerli taşla bezenmişti. Birinci temel taşı yeşim, ikincisi laciverttaşı, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, onbirincisi gökyakut, onikincisi ametistti.

Va.21: 21 On iki kapı on iki inciydi; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf altındandı.

Va.21: 22 Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır.

Va.21: 23 Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır.

Va.21: 24 Uluslar kentin ışığında yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini oraya getirecekler.

Va.21: 25 Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak.

Va.21: 26 Ulusların görkemi ve zenginliği oraya taşınacak.

Va.21: 27 Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

BÖLÜM 22

Va.22: 1 Melek bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi.

Va.22: 2 Kentin anayolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu. Ağacın yaprakları uluslara şifa vermek içindir.

Va.22: 3 Artık hiçbir lanet kalmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı kentin içinde olacak, kulları O'na tapınacak.

Va.22: 4 O'nun yüzünü görecek, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar.

Va.22: 5 Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da güneş ışığına da gereksinmeleri olmayacak. Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.

İsa Geliyor

Va.22: 6 Melek bana, "Bu sözler güvenilir ve gerçektir" dedi. "Peygamberlerin ruhlarının Tanrısı olan Rab, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermek için meleğini gönderdi."

Va.22: 7 "İşte tez geliyorum! Bu kitaptaki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!"

Va.22: 8 Bunları işiten ve gören ben Yuhanna'yım. İşitip gördüğümde bunları bana gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım.

Va.22: 9 Ama o bana, "Sakın yapma!" dedi, "Ben senin, peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine uyanlar gibi bir Tanrı kuluyum.

Tanrı'ya tap!"

Va.22: 10 Sonra bana, "Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme" dedi, "Çünkü beklenen zaman yakındır.

Va.22: 11 Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın."

Va.22: 12 "İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim.

Va.22: 13 Alfa ve Omega , birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Ben'im.

Va.22: 14 "Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu!

Va.22: 15 Köpekler , büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi dışarıda kalacaklar.

Va.22: 16 "Ben İsa, kiliselerle ilgili bu tanıklığı sizlere iletsin diye meleğimi gönderdim. Davut'un kökü ve soyu Ben'im, parlak sabah yıldızı Ben'im."

Va.22: 17 Ruh ve Gelin , "Gel!" diyorlar. İşiten, "Gel!" desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.

Va.22: 18 Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır.

Va.22: 19 Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır.

Va.22: 20 Bunlara tanıklık eden, "Evet, tez geliyorum!" diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa!

Va.22: 21 Rab İsa'nın lütfu kutsallarla birlikte olsun! Amin.

DİPNOTLAR:

3:14 "Amin": İbranice'de "Öyle olsun" anlamına gelen Amin sözcüğü burada İsa Mesih için bir unvan olarak kullanılır.
6:6 "Bir ölçek buğday bir dinara": Burada ölçek diye çevrilen Grekçe sözcük, o çağda bir erin günlük yiyeceği, dinarsa işçinin günlük ücretiydi.
9:11 "Avaddon", "Apolyon": Mahvedici anlamına gelir.
12:14 "Üç buçuk yıl": Grekçe "Bir vakit ve vakitler ve yarım vakit".
13:10 "Tutsak düşecek olan": Birçok Grekçe elyazmasında, "Başkasını tutsak eden" diye geçer.
13:10 "Kılıçla öldürülecek olan": Birçok Grekçe elyazmasında, "Kılıçla öldüren" diye geçer.
13:18 "İnsanı" ya da "Bir insanı".
14:19,20 "Masara": Sıkmaç, üzüm sıkma çukuru.
14:20 "1 600 ok atımı": Yaklaşık 300 km.
15:5 "Tanıklık Çadırı": Eski İsrailliler'in, Buluşma Çadırı diye de bilinen taşınabilir tapınağı. Tanrı'nın Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiği, On Buyruk'un yazıldığı taş levhalar bu çadırda bulunurdu.
16:21 "Kırk kilo": Grekçe "Bir talanton".
19:1 "Haleluya": İbranice "Rab'bi övün" anlamına gelir.
19:15 "Masara": Sıkmaç, üzüm sıkma çukuru.
20:8 "Gog'la Magog": Yecüc'le Mecüc diye de bilinir.
21:16 "12 000 ok atımı": Yaklaşık 2 200 km.
21:17 "144 arşın": Yaklaşık 75 m.
22:15 "Köpek": Burada "Düşük karakterli insan" anlamındadır.
22:17 "Gelin": İnanlılar topluluğu (bkz. Va.21: 2)._